Druk nr 2062

Warszawa, 27 maja 2009 r.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-59-09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o Służbie Więziennej wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

www.inforlex.pl

Projekt

U S T A W A

z dnia

o Służbie Więziennej

Rozdział 1
Zadania Służby Więziennej

Art. 1. 1. Służba Więzienna jest umundurowaną i uzbrojoną formacją apolityczną podległą Ministrowi Sprawiedliwości, posiadającą własną strukturę organizacyjną.

2. Nazwa „Służba Więzienna", jej skrót „SW" oraz znak graficzny Służby Więziennej przysługują wyłącznie formacji, o której mowa w ust. 1.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór i opis znaku graficznego Służby Więziennej, uwzględniając w szczególności kształt i warianty kolorystyczne tego znaku oraz zasady jego stosowania, mając na celu stworzenie spójnego systemu identyfikacji wizualnej Służby Więziennej.

Art. 2. 1. Służba Więzienna realizuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.[1)]) zadania w zakresie wykonywania tymczasowego aresztowania oraz kar pozbawienia wolności i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności.

2. Do podstawowych zadań Służby Więziennej należy:

1) prowadzenie oddziaływań penitencjarnych wobec osób skazanych na karę pozbawienia wolności, przede wszystkim przez organizowanie pracy sprzyjającej zdobywaniu kwalifikacji zawodowych, nauczania, zajęć kulturalno-oświatowych, zajęć z zakresu kultury fizycznej i sportu oraz specjalistycznych oddziaływań terapeutycznych;
2) wykonywanie tymczasowego aresztowania w sposób zabezpieczający prawidłowy tok postępowania karnego o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
3) zapewnienie osobom skazanym na karę pozbawienia wolności lub tymczasowo aresztowanym, a także osobom, wobec których są wykonywane kary pozbawienia wolności i środki przymusu skutkujące pozbawienie wolności, przestrzegania ich

www.inforlex.pl

praw, a zwłaszcza humanitarnych warunków bytowych, poszanowania godności, opieki zdrowotnej i religijnej;

4) ochrona społeczeństwa przed sprawcami przestępstw lub przestępstw skarbowych osadzonymi w zakładach karnych i aresztach śledczych;

5) zapewnienie w zakładach karnych i aresztach śledczych porządku i bezpieczeństwa;

6) wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tymczasowego aresztowania oraz kar pozbawienia wolności i środków przymusu skutkujących pozbawienie wolności, jeżeli ma być wykonywane w zakładach karnych i aresztach śledczych i jeżeli wynika z realizacji orzeczenia wydanego przez właściwy organ;

7) współdziałanie z odpowiednimi formacjami innych państw oraz z organizacjami międzynarodowymi na podstawie umów i porozumień międzynarodowych.

Art. 3. 1. Służba Więzienna współdziała z organami państwowymi i samorządu terytorialnego, stowarzyszeniami, fundacjami, organizacjami oraz instytucjami, których celem jest współpraca w wykonywaniu kary pozbawienia wolności, jak również z kościołami, związkami wyznaniowymi, szkołami wyższymi i placówkami naukowymi oraz osobami godnymi zaufania.

2. Służba Więzienna współpracuje z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

3. Służba Więzienna ma prawo do otrzymywania informacji kryminalnych z Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji swoich zadań ustawowych.

Art. 4. Organy administracji państwowej, samorządu terytorialnego oraz państwowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać z jednostkami organizacyjnymi Służby Więziennej w zakresie i na zasadach określonych w ustawie.

Art. 5. Koszty związane z funkcjonowaniem Służby Więziennej są pokrywane z budżetu państwa.

Rozdział 2
Organizacja Służby Więziennej

Art. 6. 1. Jednostkami organizacyjnymi Służby Więziennej, zwanymi dalej „jednostkami organizacyjnymi”, są:

1) Centralny Zarząd Służby Więziennej;
2) okręgowe inspektoraty Służby Więziennej;
3) zakłady karne i areszty śledcze;
4) Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej oraz ośrodki szkolenia Służby Więziennej i ośrodki doskonalenia kadr Służby Więziennej.

2. W ramach jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą, w razie potrzeby, działać szkoły i zakłady opieki zdrowotnej, a w ramach jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, mogą, w razie potrzeby, działać zakłady opieki zdrowotnej.

3. W jednostkach organizacyjnych mogą być tworzone służby, działy, oddziały, zespoły i stanowiska prowadzące działalność, w szczególności w zakresie oddziaływania penitencjarnego, specjalistycznego oddziaływania terapeutycznego, nauczania i szkolenia, działalności duszpasterskiej, zatrudnienia, administracyjnego wykonywania pozbawienia wolności, ochrony, spraw obronnych, zwalczania czynów mogących zagrozić porządkowi i bezpieczeństwu, zapewnienia stosownych warunków bytowych i pomocy socjalnej, opieki zdrowotnej i sanitarnej, a także składnice mundurowe i magazynowe.

4. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, mogą posiadać podległe oddziały położone w tej samej lub innej miejscowości.

5. Minister Sprawiedliwości może, w drodze zarządzenia, tworzyć, przekształcać i znosić inne niż wymienione w ust. 1 jednostki organizacyjne, jeżeli jest to niezbędne do realizacji zadań Służby Więziennej.

Art. 7. 1. Liczbę etatów w poszczególnych jednostkach organizacyjnych nalicza się w oparciu o ustaloną w ustawie budżetowej na dany rok liczbę etatów funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, oraz przyznaną dla więziennictwa liczbę etatów pracowników Służby Więziennej, zwanych dalej „pracownikami”, uwzględniając następujące kryteria:

1) zapewnienie bezpieczeństwa jednostek organizacyjnych i bezpieczeństwa osobistego funkcjonariuszy i pracowników;

2) zakres i stopień złożoności realizowanych przez funkcjonariuszy i pracowników ustawowych zadań Służby Więziennej;

3) liczby, typ i rodzaj jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez właściwe organy Służby Więziennej;

4) terytorialny zasięg działania jednostek organizacyjnych oraz liczbę współpracujących z nimi organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości;

5) typ, liczbę i rodzaj posiadanych budowli i urządzeń.

2. Przy naliczaniu liczby etatów, o których mowa w ust. 1, ponadto uwzględnia się następujące kryteria szczególne:

1) w zakładach karnych:

a) liczbę funkcjonariuszy i pracowników niezbędnych do zapewnienia realizacji zadań wynikających z celów wykonywania kary pozbawienia wolności,

b) rodzaj realizowanych systemów wykonywania kary pozbawienia wolności i programów oddziaływań wobec osób pozbawionych wolności,

c) typ, rodzaj oraz przeznaczenie zakładu karnego,

d) strukturę organizacyjną, w tym oddziały aresztu śledczego,

e) liczbę podległych oddziałów zewnętrznych,

f) liczbę miejsc zakwaterowania dla osób pozbawionych wolności, zaludnienie oraz ruch osób pozbawionych wolności,

g) liczbę działających szkół, ośrodków diagnostycznych, zakładów opieki zdrowotnej, aptek i przedsiębiorstw przywięziennych;

2) w aresztach śledczych:

a) liczbę miejsc zakwaterowania dla osób pozbawionych wolności, zaludnienie oraz ruch osób pozbawionych wolności,

b) strukturę organizacyjną, w tym oddziały zakładu karnego,

c) liczbę podległych oddziałów zewnętrznych,

d) liczbę osób pozbawionych wolności przebywających w związku z czynnościami procesowymi,

e) liczbę działających szkół, ośrodków diagnostycznych, zakładów opieki zdrowotnej, aptek, gospodarstw pomocniczych i przedsiębiorstw przywięziennych;

3) w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej oraz w ośrodkach szkolenia i doskonalenia kadr Służby Więziennej: liczbę, częstotliwość i rodzaj prowadzonych szkoleń.

Art. 8. 1. Centralnym Zarządem Służby Więziennej oraz podległymi jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w art. 6 ust. 1, kieruje Dyrektor Generalny podległy Ministrowi Sprawiedliwości.

2. Dyrektor Generalny jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszy.

3. Minister Sprawiedliwości nadaje, w drodze zarządzenia, statut Centralnemu Zarządowi Służby Więziennej.

Art. 9. 1. Do zakresu działania Dyrektora Generalnego należy w szczególności:

1) ustalanie kierunków prowadzenia oddziaływań penitencjarnych;
2) tworzenie warunków prawidłowego i praworządnego wykonywania kar pozbawienia wolności i tymczasowego aresztowania;
3) wykonywanie zadań wynikających z obowiązujących przepisów o finansach publicznych, w zakresie opracowania planu dochodów i wydatków budżetowych więziennictwa, w ramach kwot wynikających z ustawy budżetowej;
4) współpraca z właściwą komórką merytoryczną Ministerstwa Sprawiedliwości w zakresie opracowywania projektu planu dochodów i wydatków budżetowych więziennictwa na rok przyszły, w ramach realizacji prac nad projektem budżetu państwa w zakresie dotyczącym więziennictwa, przewidzianych w przepisach o finansach publicznych;
5) nadzorowanie działalności okręgowych inspektoratów Służby Więziennej, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio mu podległych oraz sprawowanie nadzoru nad organizacją i realizowaniem zadań przez pozostałe jednostki organizacyjne;
6) ustalanie metod i form wykonywania zadań służbowych przez funkcjonariuszy w zakresie nieobjętym przepisami wydanymi na podstawie ustawy;
7) ustalanie zasad technicznego zabezpieczenia ochronnego i bezpieczeństwa w zakładach karnych i aresztach śledczych;
8) kształtowanie polityki kadrowej w Służbie Więziennej;

9) inicjowanie badań naukowych dotyczących zadań Służby Więziennej oraz współdziałanie z placówkami naukowymi w tym zakresie;

10) ustalanie liczby etatów i stanowisk w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, liczby etatów w okręgowych inspektoratach Służby Więziennej oraz łącznej liczby etatów dla podległych jednostek organizacyjnych;

11) ustalanie szczegółowego sposobu wykorzystywania zwierząt do realizacji zadań Służby Więziennej;

12) ustalanie szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami majątkowymi i zapewnienie racjonalnego wykorzystywania środków finansowych przeznaczonych na działalność Służby Więziennej;

13) ustalanie rodzaju uzbrojenia i środków ochrony stosowanych przez funkcjonariuszy w różnych rodzajach jednostek organizacyjnych;

14) realizacja zadań wynikających z innych ustaw;

15) nadawanie kodów jednostkom organizacyjnym.

2. W ramach realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny może wydawać zarządzenia, instrukcje lub wytyczne.

Art. 10. 1. Okręgowym inspektoratem Służby Więziennej kieruje dyrektor okręgowy Służby Więziennej, zwany dalej „dyrektorem okręgowym”.

2. Do zakresu działania dyrektora okręgowego należy w szczególności:

1) koordynacja i nadzór prowadzonych w podległych jednostkach organizacyjnych oddziaływań penitencjarnych;

2) koordynacja sposobu i nadzór nad warunkami prawidłowego i praworządnego wykonania kary pozbawienia wolności i tymczasowego aresztowania w podległych jednostkach organizacyjnych;

3) opracowywanie planu finansowego dochodów i wydatków budżetowych dla inspektoratu i podległych zakładów karnych i aresztów śledczych według zasad określonych w przepisach o finansach publicznych;

4) nadzorowanie działalności podległych zakładów karnych i aresztów śledczych oraz ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej;

5) organizowanie systemu współdziałania podległych jednostek organizacyjnych w zakresie utrzymania w nich bezpieczeństwa i porządku oraz współpraca w tym zakresie z Policją i innymi służbami oraz instytucjami i organami ochrony państwa;

6) współpraca z instytucjami państwowymi i samorządowymi;

7) planowanie i rozdzielanie środków finansowych w podległych jednostkach organizacyjnych;

8) nadzór nad inwestycjami i remontami prowadzonymi w podległych jednostkach organizacyjnych;

9) ustalanie liczby stanowisk dla okręgowego inspektoratu Służby Więziennej oraz liczby etatów dla podległych jednostek organizacyjnych.

3. Ponadto do zadań dyrektora okręgowego należy:

1) analizowanie celowości, zasadności i skuteczności stosowanych metod i środków oddziaływania penitencjarnego w podległych jednostkach organizacyjnych;

2) kontrola przestrzegania w podległych jednostkach organizacyjnych praw osób pozbawionych wolności;

3) koordynowanie zaopatrzenia materiałowego oraz zakupów inwestycyjnych, w tym dostaw sprzętu i materiałów uzbrojenia dla podległych jednostek organizacyjnych;

4) prowadzenie spraw osobowych, szkoleniowych, socjalnych i dokumentacji kadrowej w okręgowym inspektoracie oraz sprawowanie nadzoru w tych sprawach w podległych jednostkach organizacyjnych;

5) wykonywanie zadań dysponenta środków budżetowych III stopnia, a w stosunku do podległych jednostek organizacyjnych – II stopnia;

6) sprawowanie nadzoru i koordynowanie działalności podległych jednostek organizacyjnych w zakresie: opieki zdrowotnej nad osobami pozbawionymi wolności, orzecznictwa lekarskiego, współdziałania z pozawięziennymi zakładami opieki zdrowotnej, zakupów środków farmaceutycznych i artykułów sanitarnych, sprzętu i aparatury medycznej, materiałów medycznych i środków rehabilitacyjnych;

7) sprawowanie nadzoru i koordynowanie działalności w zakresie ochrony i przygotowań obronnych w podległych jednostkach organizacyjnych;

8) ustalanie rejonizacji osadzania tymczasowo aresztowanych w aresztach śledczych, sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem ustalonego przeznaczenia aresztów śledczych i zakładów karnych oraz organizowanie i koordynowanie transportu osób pozbawionych wolności;

9) tworzenie poza obrębem podległych zakładów karnych i aresztów śledczych podporządkowanych im oddziałów tymczasowego zakwaterowania skazanych;

10) planowanie i koordynowanie działalności inwestycyjnej na podległym obszarze działania;

11) koordynowanie przedsięwzięć w zakresie wprowadzania i eksploatacji w podległych jednostkach organizacyjnych systemów komunikowania się, elektronicznych zabezpieczeń obiektów więziennych oraz systemów informatycznych;

12) załatwianie próśb, skarg i wniosków składanych przez funkcjonariuszy i pracowników, a także osoby pozbawione wolności oraz inne osoby;

13) utrzymywanie kontaktów ze środkami masowego przekazu oraz nadzorowanie podległych jednostek organizacyjnych w tym zakresie;

14) realizowanie zadań w zakresie ochrony informacji niejawnych oraz ich koordynowanie i nadzorowanie w podległych jednostkach organizacyjnych;

15) kontrola właściwego prowadzenia przez podległe jednostki organizacyjne wymaganej dokumentacji i sprawozdawczości;

16) wykonywanie zadań organu odwoławczego w stosunku do podległych jednostek organizacyjnych w przypadkach określonych odrębnymi przepisami;

17) sprawowanie nadzoru nad gospodarstwami pomocniczymi przy podległych jednostkach organizacyjnych oraz współpraca z przywięziennymi przedsiębiorstwami państwowymi, funkcjonującymi przy podległych jednostkach organizacyjnych;

18) zapewnienie jednolitych zasad kierowania służbą na podległym obszarze działania.

4. Dyrektor okręgowy jest przełożonym funkcjonariuszy pełniących służbę w podległych jednostkach organizacyjnych.

5. W ramach realizacji zadań, o których mowa w ust. 2 i 3, dyrektor okręgowy może wydawać zarządzenia, instrukcje lub wytyczne.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, siedziby okręgowych inspektoratów Służby Więziennej oraz jednostki organizacyjne podległe poszczególnym dyrektorom okręgowym.

Art. 11. 1. Zakładem karnym i aresztem śledczym kieruje dyrektor.

2. Do zakresu działania dyrektora zakładu karnego i dyrektora aresztu śledczego należy w szczególności:

1) koordynacja i nadzór nad prowadzonymi w podległej jednostce organizacyjnej oddziaływaniami penitencjarnymi;

2) zapewnienie prawidłowego i praworządnego wykonywania kar pozbawienia wolności i tymczasowego aresztowania;

3) zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w podległej jednostce organizacyjnej;

4) racjonalne wykorzystanie środków finansowych;

5) zapewnienie odpowiedniego do potrzeb doboru i wykorzystania kadry, stałego podnoszenia jej kwalifikacji, właściwego wykonywania obowiązków i dyscypliny;

6) nadzorowanie działających w ramach zakładu karnego i aresztu śledczego szkół i zakładów opieki zdrowotnej;

7) wykonywanie poleceń wydawanych w ramach nadzoru penitencjarnego;

8) współdziałanie w zakresie realizacji zadań zakładu karnego lub aresztu śledczego z właściwymi instytucjami państwowymi, samorządu terytorialnego i społecznymi oraz kościołami, związkami wyznaniowymi i osobami godnymi zaufania;

9) ustalanie liczby stanowisk w podległej jednostce organizacyjnej.

3. W ramach realizacji zadań, o których mowa w ust. 2, dyrektor zakładu karnego i aresztu śledczego może wydawać zarządzenia, instrukcje lub wytyczne.

4. Dyrektor Generalny ustala, w drodze zarządzenia, szczegółowy zakres działania dyrektorów oraz strukturę organizacyjną zakładów karnych i aresztów śledczych.

5. Zasady tworzenia zakładów karnych i aresztów śledczych określa odrębna ustawa.

Art. 12. 1. Centralnym Ośrodkiem Szkolenia Służby Więziennej, ośrodkiem szkolenia Służby Więziennej i ośrodkiem doskonalenia kadr Służby Więziennej kieruje komendant.

2. W Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, w ośrodkach szkolenia Służby Więziennej i ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej prowadzi się szkolenie funkcjonariuszy i pracowników.

3. Do zakresu działania komendantów, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

1) zapewnienie właściwych warunków szkolenia oraz doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy i pracowników;

2) koordynacja, nadzór i odpowiedzialność za prowadzone w podległym ośrodku szkolenia oraz doskonalenie zawodowe;

3) zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w podległym ośrodku;

4) realizacja zadań z zakresu spraw ochronnych i przygotowań obronnych;

5) realizowanie zadań w zakresie ochrony informacji niejawnych;

6) wykonywanie zadań dysponenta środków budżetowych III stopnia;

7) zapewnienie odpowiedniego do potrzeb doboru i wykorzystania kadry, stałego podnoszenia jej kwalifikacji, właściwego wykonywania obowiązków i dyscypliny;

8) organizowanie i nadzorowanie zatrudnienia osadzonych;

9) prowadzenie spraw osobowych i dokumentacji kadrowej w ośrodku;

10) załatwianie próśb, skarg i wniosków składanych przez funkcjonariuszy i pracowników oraz osadzonych wykonujących pracę w ośrodku;

11) ustalanie liczby stanowisk w ośrodku.

4. W ramach realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, komendanci mogą wydawać zarządzenia, instrukcje lub wytyczne.

5. Dyrektor Generalny, w drodze zarządzenia:

1) tworzy, przekształca i znosi ośrodki szkolenia Służby Więziennej i ośrodki doskonalenia kadr Służby Więziennej;

2) określa siedzibę Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej oraz ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej;

3) nadaje statuty ustalające szczegółowy zakres działania komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej oraz strukturę organizacyjną ośrodków;

4) określa ramowy regulamin pobytu w ośrodkach.

Art. 13. Ustanawia się dzień 8 lutego świętem Służby Więziennej.

Art. 14. 1. Jednostce organizacyjnej może zostać nadany sztandar.

2. Sztandar jednostce organizacyjnej nadaje Minister Sprawiedliwości na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, zaopiniowany przez Dyrektora Generalnego.

3. Sztandar może być ufundowany za zgodą Ministra Sprawiedliwości. Zgodę na ufundowanie sztandaru i jego zatwierdzony projekt doręcza się fundatorowi za pośrednictwem zainteresowanego kierownika jednostki organizacyjnej.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące sztandaru, wzór aktu nadania sztandaru, tryb i warunki jego nadania oraz sposób przechowywania i ewidencjonowania sztandarów, a także sposób przekazywania ich

w przypadku likwidacji jednostki organizacyjnej albo ponownego nadania sztandaru. Sztandar powinien nawiązywać do tradycji Służby Więziennej.

5. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, wzór sztandaru, uwzględniając specyfikę Służby Więziennej.

Art. 15. 1. Funkcjonariusze otrzymują wyposażenie niezbędne do wykonywania czynności służbowych.

2. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, normy wyposażenia, o których mowa w ust. 1, szczegółowe warunki jego przydzielania i użytkowania.

Art. 16. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, uzbrojenie Służby Więziennej, rodzaje broni i środków ochrony stosowanych przez funkcjonariuszy w czasie pełnienia obowiązków służbowych, uwzględniając prawidłową realizację zadań przez Służbę Więzienną.

Rozdział 3
Zakres uprawnień Służby Więziennej

Art. 17. 1. Funkcjonariusze, wykonując czynności służbowe, mają prawo:

1) legitymowania osób ubiegających się o wstęp oraz opuszczających teren jednostek organizacyjnych oraz deponowania dokumentów tożsamości osób przebywających na terenie jednostki organizacyjnej;
2) legitymowania funkcjonariuszy i pracowników wchodzących i wychodzących z jednostki organizacyjnej;
3) żądania od osób wymienionych w pkt 1 i 2 przekazania do depozytu przedmiotów niebezpiecznych i przedmiotów niedozwolonych, dokonywania kontroli osobistej tych osób i kontroli ich ubrania, obuwia oraz przeglądania zawartości bagaży, sprawdzenia pojazdów wjeżdżających oraz wyjeżdżających, a także ładunków tych pojazdów, przez funkcjonariuszy oraz przy użyciu urządzeń technicznych i psów specjalnie wytresowanych w zakresie wyszukiwania środków odurzających i substancji psychotropowych lub materiałów wybuchowych;

4) wzywania osób zakłócających spokój i porządek w bezpośrednim sąsiedztwie lub na terenie zakładów karnych i aresztów śledczych, nawiązujących niedozwolone kontakty z osobami pozbawionymi wolności lub usiłujących bez zezwolenia funkcjonariuszy dostarczyć jakiekolwiek przedmioty na teren jednostki organizacyjnej – do zaniechania takich zachowań;

5) zatrzymania, na terenie jednostki organizacyjnej, celem niezwłocznego przekazania Policji, osób, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia czynu zabronionego pod groźbą kary;

6) usunięcia z terenu jednostki organizacyjnej osoby, która nie stosuje się do polecenia wydanego na podstawie obowiązujących przepisów;

7) zatrzymania osób pozbawionych wolności, które:

   a) dokonały ucieczki z aresztu śledczego lub zakładu karnego,

   b) dokonały ucieczki w trakcie konwojowania lub zatrudnienia,

   c) na podstawie zezwolenia właściwego organu opuściły areszt śledczy albo zakład karny i nie powróciły do niego w wyznaczonym terminie, korzystając z zezwolenia na czasowe opuszczenie aresztu śledczego lub zakładu karnego bez konwoju funkcjonariusza;

8) żądania niezbędnej pomocy od funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, jak również zwracania się w nagłych przypadkach do każdej osoby o udzielenie doraźnej pomocy.

2. Z obowiązków wynikających z realizacji praw funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w zakresie poddania się kontroli osobistej oraz kontroli ubrania i obuwia, są wyłączeni:

1) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;

2) Prezes Rady Ministrów;

3) członkowie Rady Ministrów;

4) Rzecznik Praw Obywatelskich;

5) członkowie personelu dyplomatycznego i konsularnego oraz inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi;

6) osoby korzystające z immunitetu parlamentarnego, sędziowskiego lub prokuratorskiego;

7) inne niż wymienione w pkt 6 osoby korzystające z immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych na mocy ustaw, umów międzynarodowych albo powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.

3. Z obowiązku przekazania do depozytu przedmiotów niebezpiecznych i przedmiotów niedozwolonych, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, są wyłączone osoby ochraniające osobę wymienioną w ust. 2 pkt 1 – 3.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki organizacyjnej może:

1) zwolnić funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, od obowiązku legitymowania osoby ubiegającej się o wstęp na teren jednostki oraz z obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 3;

2) zwolnić osobę ubiegającą się o wstęp na teren jednostki z przekazywania do depozytu przedmiotów niebezpiecznych i przedmiotów niedozwolonych.

5. Czynności wymienione w ust. 1 pkt 1 – 6 wykonuje się w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, wobec której zostały podjęte.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3 i 5 – 8, sposoby ich realizacji oraz sposób postępowania funkcjonariuszy w tym zakresie, mając na względzie zapewnienie skuteczności działań podejmowanych przez funkcjonariuszy Służby Więziennej.

7. Osobom niebędącym funkcjonariuszami i pracownikami na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 – 5, przysługuje zażalenie do miejscowo właściwego sądu rejonowego.

8. Funkcjonariuszom i pracownikom na sposób prowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przysługuje zażalenie do właściwego miejscowo sądu rejonowego.

Art. 18. 1. Funkcjonariusze podczas pełnienia obowiązków służbowych mają prawo do stosowania względem osób pozbawionych wolności środków przymusu bezpośredniego w postaci:

1) siły fizycznej;

2) celi zabezpieczającej;

3) kasku ochronnego;

4) kajdanek lub prowadnic;

5) środków technicznych zapobiegających nawoływaniu do buntu lub nieposłuszeństwa;

6) wodnych środków obezwładniających;

7) siatki obezwładniającej;

8) chemicznych środków obezwładniających lub innych środków o podobnym działaniu;

9) urządzeń olśniewających;

10) petard lub innych środków hukowo-błyskowych;

11) środków do obezwładniania za pomocą ładunku elektrycznego;

12) pasów obezwładniających lub kaftana bezpieczeństwa;

13) pałek służbowych;

14) pocisków niepenetracyjnych, miotanych z broni palnej lub innych urządzeń.

2. Środki przymusu bezpośredniego wymienione w ust. 1 mogą być stosowane, jeżeli jest to konieczne oraz wyłącznie w celu przeciwdziałania: usiłowaniu zamachu na życie lub zdrowie własne lub innej osoby, nawoływaniu do buntu, groźnemu nieposłuszeństwu lub zakłóceniu porządku mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo, niszczeniu mienia lub ucieczce osoby pozbawionej wolności, a także w celu odparcia bezpośredniego zamachu na konwój ochraniający skazanych lub materiały niejawne w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

3. Wobec kobiet pozbawionych wolności będących w widocznej ciąży nie stosuje się środków przymusu bezpośredniego wymienionych w ust. 1 pkt 5 – 14.

4. Wobec osób innych niż pozbawione wolności:

1) środki przymusu bezpośredniego wymienione w ust. 1 pkt 1, 4, 7 – 9, 11, 13 i 14 mogą być stosowane w razie poważnego zakłócenia przez te osoby porządku na terenie jednostek organizacyjnych;

2) wobec kobiet będących w widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, osób w podeszłym wieku oraz osób o widocznym kalectwie stosuje się wyłącznie siłę fizyczną.

5. Środków przymusu bezpośredniego nie można stosować dłużej niż wymaga tego potrzeba.

6. W celu zapobieżenia ucieczce osoby pozbawionej wolności lub objawom jej czynnej agresji lub autoagresji można zastosować, jako środki prewencyjne, kajdanki, pas

obezwładniający lub prowadnice, a także urządzenia techniczne powodujące blokadę stawu kolanowego.

7. Funkcjonariusze podczas pełnienia obowiązków służbowych mają prawo używać względem osób pozbawionych wolności psów specjalnych wyszkolonych w zakresie wyszukiwania środków odurzających i substancji psychotropowych lub materiałów wybuchowych albo do tropienia śladów.

Art. 19. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 18 ust. 1 są niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, funkcjonariusz ma prawo użycia broni palnej lub psa służbowego wyłącznie:

1) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;
2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, których użycie może zagrozić życiu lub zdrowiu funkcjonariusza lub innej osoby;
3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;
4) w celu odparcia niebezpiecznego bezpośredniego zamachu na obiekty zakładu karnego lub aresztu śledczego;
5) w celu udaremnienia ucieczki osoby pozbawionej wolności z terenu jednostki organizacyjnej;
6) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na konwój ochraniający osoby, broń palną, amunicję, materiały stanowiące tajemnicę państwową, pieniądze lub inne przedmioty wartościowe;
7) w celu udaremnienia ucieczki osoby pozbawionej wolności w czasie jej konwojowania;
8) w pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1 – 3 oraz 5 – 7.

Art. 20. 1. Stosowanie środków przymusu bezpośredniego, użycia broni palnej lub psa służbowego powinno być odpowiednie do stopnia zagrożenia, następować po uprzednim ostrzeżeniu o ich użyciu i w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie,

względem której je zastosowano, oraz nie może zmierzać do pozbawienia jej życia, a także narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.

2. Ostrzeżenia przewidzianego w ust. 1 nie stosuje się, jeżeli zwłoka w stosowaniu środka przymusu bezpośredniego, użyciu broni palnej lub psa służbowego grozi bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia funkcjonariusza lub innej osoby albo zrealizowaniem działań, o których mowa w art. 19 pkt 1 – 3 i 6.

Art. 21. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz użycia broni palnej lub psa służbowego przez funkcjonariuszy, sposób postępowania w tym zakresie, mając na względzie konieczność minimalizowania bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia człowieka.

Art. 22. 1. W przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych lub aresztów śledczych Służba Więzienna współdziała z Policją.

2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb współdziałania, o którym mowa w ust. 1, organy obowiązane do współdziałania oraz przypadki i warunki użycia sił Policji na terenie jednostek organizacyjnych, mając na względzie konieczność zapewnienia poprawnej i skutecznej współpracy.

Rozdział 4

Przetwarzanie informacji i danych osobowych niezbędnych do wykonywania zadań przez Służbę Więzienną

Art. 23. 1. Służba Więzienna może przetwarzać informacje i dane osobowe, w tym także bez zgody i wiedzy osób, których dotyczą, niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2; przez przetwarzanie danych należy rozumieć jakiekolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak: zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

2. Służba Więzienna udziela informacji i udostępnia dane osobowe o osobach, na pisemny wniosek, podmiotom ustawowo uprawnionym, w zakresie określonym w ustawach.

3. Służba Więzienna, na pisemny i uzasadniony wniosek osoby najbliższej, udostępnia dane osobowe osoby pozbawionej wolności, za pisemną zgodą tej osoby.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb składania oraz wzór wniosku o udzielenie informacji lub udostępnienie danych osobowych o osobie obecnie lub uprzednio pozbawionej wolności w areszcie śledczym lub zakładzie karnym, zawierającego oznaczenie podmiotu ubiegającego się o udzielenie informacji lub udostępnienie danych osobowych, podstawę prawną, zakres udostępnianych danych i udzielanych informacji oraz danych identyfikujących osobę pozbawioną wolności, a w przypadku osoby najbliższej – uzasadnienie wniosku, mając na względzie w szczególności zakres uprawnień ustawowych ubiegających się podmiotów.

Art. 24. Dyrektor Generalny przekazuje, w formie elektronicznej, informacje o osobach pozbawionych wolności do Krajowego Rejestru Karnego, w zakresie określonym w ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 292 i Nr 191, poz. 1366).

Rozdział 5

Funkcjonariusze i pracownicy

Art. 25. 1. W jednostkach organizacyjnych pełnią służbę funkcjonariusze oraz mogą być zatrudnieni pracownicy.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska, na których mogą pełnić służbę wyłącznie funkcjonariusze, jednostki organizacyjne i rodzaje tych stanowisk, mając na względzie specyfikę zadań na poszczególnych stanowiskach.

Art. 26. Funkcjonariusze i pracownicy powinni wykazywać się odpowiednim przygotowaniem ogólnym i zawodowym oraz wysokim poziomem moralnym, systematycznie dokształcać się i podnosić kwalifikacje zawodowe. W postępowaniu wobec osób pozbawionych wolności są obowiązani w szczególności:

1) kierować się zasadami praworządności, bezstronności oraz humanitaryzmu;
2) szanować ich prawa i godność;
3) dokładać starań, aby wykonanie kary przyczyniało się do przygotowania skazanych do życia w społeczeństwie;

4) pomagać w poszukiwaniu rozwiązania ich problemów;

5) oddziaływać pozytywnie swoim własnym przykładem.

Art. 27. 1. Funkcjonariusze i pracownicy nie mogą uczestniczyć w takiej działalności, która podważa autorytet Służby Więziennej lub w której wykorzystuje się informacje o charakterze służbowym do celów pozasłużbowych.

2. Funkcjonariuszom i pracownikom zabrania się utrzymywania innych niż wynikające z obowiązków służbowych kontaktów z osobami pozbawionymi wolności oraz udzielania osobom nieupoważnionym informacji dotyczących osób pozbawionych wolności, także po ich zwolnieniu.

Art. 28. Pracownikiem może być osoba, która:

1) ukończyła osiemnaście lat życia i ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;

2) cieszy się nieposzlakowaną opinią i daje rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań;

3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo wobec której nie został wydany prawomocny wyrok sądu z warunkowym umorzeniem postępowania karnego za takie przestępstwa, a także nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne o takie przestępstwa;

4) ma odpowiednie do zajmowanego stanowiska wykształcenie;

5) daje rękojmię zachowania tajemnicy, stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych;

6) posiada zdolność psychiczną i fizyczną pozwalającą na zatrudnienie na określonym stanowisku, którą ustala służba medycyny pracy.

Art. 29. 1. Pracownikom wykonującym obowiązki służbowe w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności przysługuje z tego tytułu, obok wynagrodzenia wynikającego z odrębnych przepisów, dodatek do wynagrodzenia w wysokości do 50 % wynagrodzenia zasadniczego.

2. Pracownik, o którym mowa w ust. 1, podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

3. Pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne, wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, zostanie prawomocnie umorzone z powodu braku znamion przestępstwa lub zakończone wyrokiem uniewinniającym. Koszty takie zwraca się ze środków Służby Więziennej, w wysokości nie wyższej niż przewidziana w odrębnych przepisach o wynagrodzeniach adwokatów maksymalna stawka urzędowa.

Art. 30. 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje i wykaz stanowisk, na których pracownicy wykonują obowiązki służbowe w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności, uwzględniając w szczególności charakter wykonywanych prac oraz jednostki organizacyjne, w których te prace są wykonywane;
2) tryb przyznawania dodatku, o którym mowa w art. 29 ust. 1, uwzględniając w szczególności stanowiska i funkcje, których zajmowanie lub pełnienie uprawnia do dodatku, a także wymiar czasu pracy w bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności, mający wpływ na prawo do dodatku i jego wysokość.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje i wykaz stanowisk, na których pracownicy są zatrudniani na zasadach określonych w ustawie o pracownikach urzędów państwowych, uwzględniając w szczególności charakter wykonywanych prac oraz jednostki organizacyjne, w których te prace są wykonywane.

Art. 31. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych: Dyrektor Generalny, dyrektorzy okręgowi, komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, dyrektorzy zakładów karnych i aresztów śledczych oraz komendanci ośrodków szkolenia i ośrodków doskonalenia kadr są przełożonymi funkcjonariuszy i pracowników tych jednostek.

2. Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanci ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej są przełożonymi funkcjonariuszy i pracowników szkolonych w tych ośrodkach.

3. Funkcjonariusz lub pracownik kierujący określonym odcinkiem służby lub działalnością albo wyznaczony przez kierownika jednostki organizacyjnej jest przełożonym funkcjonariuszy pełniących służbę lub wykonujących pracę na danym odcinku.

Art. 32. 1. Dyrektor Generalny określa w drodze regulaminu:

1) zasady etyki zawodowej, po zasięgnięciu opinii związku zawodowego funkcjonariuszy, z uwzględnieniem ogólnych wartości i norm moralnych, zasad postępowania i zachowania się funkcjonariusza wobec osadzonych, wzajemnych relacji funkcjonariuszy oraz specyfiki zawodu funkcjonariusza;

2) sposób pełnienia służby przez funkcjonariuszy, z uwzględnieniem hierarchicznego podporządkowania funkcjonariuszy, drogi służbowej, obowiązków przełożonego i podwładnego, zasad usprawiedliwiania nieobecności lub spóźnień w służbie, uczestniczenia w naradach, szkoleniach i odprawach służbowych;

3) ceremoniał Służby Więziennej oraz musztrę ceremonialną, z uwzględnieniem zasad oddawania honorów, służbowego przedstawiania się i składania meldunków przez funkcjonariuszy, zasad i form organizowania uroczystości, w tym z asystą honorową.

2. Zasady etyki zawodowej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje sie odpowiednio do pracowników.

Art. 33. 1. Funkcjonariusze mogą zrzeszać się w związku zawodowym na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.[2)]).

2. W Służbie Więziennej może działać tylko jeden związek zawodowy. Związek ten nie ma prawa do strajku.

Art. 34. Funkcjonariusze pozostający w stosunku służbowym w chwili ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny stają się z mocy prawa funkcjonariuszami pełniącymi służbę w czasie wojny i pozostają w tej służbie do czasu zwolnienia.

Art. 35. 1. Ustanawia się odznakę „Za zasługi w pracy penitencjarnej".

2. Odznaka, o której mowa w ust. 1, może być nadawana funkcjonariuszom lub pracownikom wyróżniającym się szczególnymi osiągnięciami w służbie lub pracy. Odznaka może być nadawana także innym osobom.

3. Odznakę „Za zasługi w pracy penitencjarnej" nadaje Minister Sprawiedliwości.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb nadawania oraz wzór odznaki, o której mowa w ust. 1, oraz jej rodzaje, uwzględniając w szczególności kryteria stosowane przy nadawaniu odznaki.

Art. 36. 1. Dokumentem potwierdzającym tożsamość funkcjonariusza oraz jego uprawnienia wynikające z przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy jest legitymacja służbowa.

2. Funkcjonariusz przy wykonywaniu czynności służbowych poza terenem jednostki organizacyjnej jest obowiązany okazać na żądanie legitymację służbową, w sposób umożliwiający odczytanie i zanotowanie danych w niej zawartych.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej funkcjonariusza, szczegółowy sposób posługiwania się nią i dokonywania w niej zmian oraz podmioty właściwe do jej wydawania, mając na względzie możliwość odczytania przez osobę zainteresowaną danych w niej zawartych.

4. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze zarządzenia, rodzaje i wzory innych dokumentów służbowych funkcjonariuszy oraz rodzaje i wzory dokumentów służbowych pracowników.

Rozdział 6

Stosunek służbowy funkcjonariuszy

Art. 37. Służbę w Służbie Więziennej może pełnić osoba:

1) posiadająca obywatelstwo polskie;
2) posiadająca uregulowany stosunek do służby wojskowej;
3) korzystająca z pełni praw publicznych;
4) która cieszy się nieskazitelną opinią;
5) która nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo wobec której nie został wydany prawomocny wyrok sądu z warunkowym umorzeniem postępowania karnego za takie przestępstwa, a także nie toczy się przeciwko niej postępowanie karne o takie przestępstwa;
6) dająca rękojmię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych;
7) posiadająca co najmniej średnie wykształcenie;
8) posiadająca zdolność fizyczną i psychiczną do pełnienia służby.

Art. 38. 1. Wstąpienie do służby w Służbie Więziennej jest dobrowolne i następuje po pozytywnym zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego.

2. Kandydat, wraz z pisemnym podaniem o przyjęcie do służby, składa następujące dokumenty:

1) wypełnioną ankietę personalną;
2) świadectwa pracy lub służby;
3) dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie, kwalifikacje zawodowe i specjalistyczne;
4) wypełnioną ankietę bezpieczeństwa osobowego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych lub aktualne poświadczenie bezpieczeństwa osobowego, wymagane na danym stanowisku;
5) zaświadczenie lekarskie stwierdzające zdolność do przystąpienia do testu sprawności fizycznej;
6) odpis skrócony aktu urodzenia własny, małżonka i dzieci oraz odpis skrócony aktu małżeństwa;
7) inne dokumenty, jeżeli obowiązek ich przedłożenia wynika z odrębnych przepisów.

3. Postępowanie kwalifikacyjne składa się z następujących etapów:

1) oceny złożonych dokumentów;
2) przeprowadzenia jednej lub kilku rozmów kwalifikacyjnych;
3) uzyskania informacji o kandydacie w rejestrach skazanych i ukaranych;
4) testu sprawności fizycznej kandydata;
5) przeprowadzenia postępowania sprawdzającego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, jeżeli kandydat nie posiada aktualnego poświadczenia bezpieczeństwa osobowego;
6) ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Służbie Więziennej;
7) sporządzenia arkusza oceny predyspozycji kandydata;
8) zatwierdzenia listy kandydatów przez kierownika jednostki organizacyjnej.

4. Kierownik jednostki organizacyjnej odmawia poddania kandydata postępowaniu kwalifikacyjnemu albo przerywa to postępowanie w przypadku:

1) niezłożenia dokumentów w wyznaczonym terminie lub nieusunięcia braków w wyznaczonym dodatkowym terminie;

2) niepoddania się przez kandydata czynnościom lub badaniom przewidzianym w postępowaniu kwalifikacyjnym;

3) niespełnienia wymagań określonych w art. 37;

4) negatywnego wyniku choćby jednego z etapów postępowania kwalifikacyjnego;

5) gdy prowadzenie postępowania kwalifikacyjnego nie znajduje uzasadnienia w potrzebach kadrowych Służby Więziennej.

5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej, uwzględniając w szczególności konieczność oceny przydatności kandydata do służby, etapy postępowania kwalifikacyjnego oraz sposób jego zakończenia.

Art. 39. 1. Stosunek służbowy funkcjonariusza powstaje na podstawie mianowania.

2. Mianowanie następuje:

1) na okres służby przygotowawczej;

2) na stałe.

3. Aktu mianowania funkcjonariusza dokonuje kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz będzie pełnił służbę.

4. Akt mianowania zawiera:

1) imię i nazwisko funkcjonariusza;

2) dzień rozpoczęcia służby;

3) rodzaj mianowania, o którym mowa w ust. 2;

4) stanowisko powierzone funkcjonariuszowi z oznaczeniem jednostki organizacyjnej;

5) nadanie stopnia Służby Więziennej;

6) uposażenie.

Art. 40. 1. Podejmując służbę, funkcjonariusz składa pisemne ślubowanie według następującej roty:

„Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, wstępując do Służby Więziennej, ślubuję uroczyście: rzetelnie wykonywać powierzone mi zadania funkcjonariusza tej Służby i polecenia przełożonych, przestrzegając Konstytucji i wszystkich przepisów prawa, jak również tajemnicy państwowej i służbowej, a także zasad etyki zawodowej, ze szczególnym

uwzględnieniem poszanowania godności ludzkiej oraz z dbałością o dobre imię służby". Ślubowanie może być złożone z dodaniem słów „Tak mi dopomóż Bóg".

2. Odmowa złożenia ślubowania powoduje nieważność aktu mianowania.

Art. 41. 1. Funkcjonariusz pełni służbę przygotowawczą przez okres 2 lat.

2. Okres służby przygotowawczej ma na celu przygotowanie i wyszkolenie funkcjonariusza oraz sprawdzenie, czy cechy osobiste, charakter i zdolności uzasadniają jego przydatność do służby.

3. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami funkcjonariusza, który ponadto ukończył odpowiednie szkolenie zawodowe, Dyrektor Generalny, na wniosek właściwego kierownika jednostki organizacyjnej, może wyrazić zgodę na skrócenie okresu służby przygotowawczej funkcjonariusza.

4. W razie przerwy w wykonywaniu przez funkcjonariusza obowiązków służbowych trwającej dłużej niż 3 miesiące kierownik jednostki organizacyjnej może odpowiednio przedłużyć okres jego służby przygotowawczej, nie więcej jednak niż o 12 miesięcy.

5. Okres służby przygotowawczej ulega przedłużeniu do czasu prawomocnego zakończenia prowadzonego przeciwko funkcjonariuszowi postępowania karnego o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowania dyscyplinarnego oraz o okres urlopu wychowawczego lub bezpłatnego.

6. Do funkcjonariuszy pełniących służbę przygotowawczą stosuje się przepisy dotyczące funkcjonariuszy mianowanych na stałe, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

7. Po odbyciu służby przygotowawczej kierownik jednostki organizacyjnej mianuje funkcjonariusza na stałe, jeżeli uzyska on pozytywną opinię służbową potwierdzającą osiągnięcie celów, o których mowa w ust. 2.

8. Akt mianowania na stałe zawiera:

1) imię i nazwisko funkcjonariusza;
2) stanowisko zajmowane przez funkcjonariusza z oznaczeniem jednostki organizacyjnej, w której pełni służbę;
3) dzień mianowania.

Art. 42. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej prowadzi dokumentację przebiegu służby funkcjonariuszy w aktach osobowych.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem służbowym funkcjonariuszy w aktach osobowych, rodzaje gromadzonych w nich dokumentów, sposób ich ewidencjonowania oraz wzory dokumentów w tych sprawach, w szczególności:

1) podział dokumentów w aktach na zgromadzone:
   a) w toku postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej,
   b) dotyczące powstania i przebiegu stosunku służbowego oraz
   c) związane ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby,
2) sposób udostępniania i zapoznawania się z aktami osobowymi,
3) sposób dokonywania wpisów i poprawek,
4) sposób wyłączania dokumentów z akt osobowych,
5) sposób zakładania akt zastępczych w razie konieczności przesłania akt osobowych funkcjonariusza do sądu, prokuratury lub innego uprawnionego organu, a także
6) sposób przechowywania akt osobowych

– mając na względzie poprawność dokumentowania przebiegu służby.

Rozdział 7

Stanowiska, stopnie Służby Więziennej i uposażenie funkcjonariuszy

Art. 43. 1. Stanowiska służbowe w Służbie Więziennej dzieli się na oficerskie, chorążackie i podoficerskie.

2. Na stanowiskach oficerskich wymaga się posiadania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego, ukończenia szkolenia zawodowego zakończonego złożeniem egzaminu na pierwszy stopień oficerski oraz ukończenia szkolenia specjalistycznego.

3. Na stanowiskach chorążackich wymaga się posiadania tytułu zawodowego licencjata lub równorzędnego, ukończenia szkolenia zawodowego zakończonego złożeniem egzaminu na pierwszy stopień chorążacki oraz ukończenia szkolenia specjalistycznego.

4. Na stanowiskach podoficerskich wymaga się posiadania wykształcenia średniego, ukończenia szkolenia zawodowego zakończonego złożeniem egzaminu na pierwszy stopień podoficerski oraz ukończenia szkolenia specjalistycznego.

Art. 44. 1. Funkcjonariusz niezwłocznie po przyjęciu do służby odbywa szkolenie wstępne, na które składa się kurs przygotowawczy oraz praktyka zawodowa.

2. Funkcjonariusz może rozpocząć szkolenie zawodowe po pozytywnym zakończeniu szkolenia wstępnego.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki odbywania szkolenia wstępnego, zawodowego, specjalistycznego oraz doskonalenia zawodowego w Służbie Więziennej, rodzaje, formy, warunki i tryb ich odbywania, a także organizację i sposób prowadzenia szkoleń i doskonalenia zawodowego oraz nadzór nad ich realizacją, mając na względzie konieczność podnoszenia kwalifikacji funkcjonariuszy.

4. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, programy szkolenia wstępnego, zawodowego oraz specjalistycznego w Służbie Więziennej oraz czas trwania szkoleń.

Art. 45. Mianowania funkcjonariusza na stanowiska służbowe, z wyjątkiem wyższych stanowisk kierowniczych w Służbie Więziennej, o których mowa w rozdziale 8, dokonuje kierownik jednostki organizacyjnej.

Art. 46. 1. Funkcjonariusza przyjętego do służby mianuje się na pierwsze stanowisko oficerskie, chorążackie albo podoficerskie, jeżeli spełnia wymogi w zakresie wykształcenia, przed uzyskaniem określonych kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby.

2. Do stażu służby wymaganego do zajmowania poszczególnych stanowisk służbowych nie wlicza się urlopu wychowawczego oraz urlopu bezpłatnego.

3. Mianowanie funkcjonariusza na wyższe stanowisko służbowe następuje na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza, skierowany do przełożonego właściwego do mianowania funkcjonariusza na to stanowisko.

Art. 47. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny, na wniosek właściwego przełożonego, może wyrazić zgodę na mianowanie funkcjonariusza na wyższe stanowisko służbowe przed uzyskaniem przez niego kwalifikacji zawodowych oraz stażu służby wymaganych na tym stanowisku, przy spełnieniu wymagań w zakresie wykształcenia. Kwalifikacje zawodowe funkcjonariusz jest obowiązany uzyskać w okresie 3 lat od mianowania na stanowisko służbowe.

Art. 48. Ustanawia się korpusy i stopnie Służby Więziennej w następującym porządku:

1) w korpusie szeregowych Służby Więziennej:
   a) szeregowy Służby Więziennej,
   b) starszy szeregowy Służby Więziennej;
2) w korpusie podoficerów Służby Więziennej:
   a) kapral Służby Więziennej,
   b) starszy kapral Służby Więziennej,
   c) plutonowy Służby Więziennej,
   d) sierżant Służby Więziennej,
   e) starszy sierżant Służby Więziennej,
   f) sierżant sztabowy Służby Więziennej,
   g) starszy sierżant sztabowy Służby Więziennej;
3) w korpusie chorążych Służby Więziennej:
   a) młodszy chorąży Służby Więziennej,
   b) chorąży Służby Więziennej,
   c) starszy chorąży Służby Więziennej;
4) w korpusie oficerów Służby Więziennej:
   a) podporucznik Służby Więziennej,
   b) porucznik Służby Więziennej,
   c) kapitan Służby Więziennej,
   d) major Służby Więziennej,
   e) podpułkownik Służby Więziennej,
   f) pułkownik Służby Więziennej,
   g) generał Służby Więziennej.

Art. 49. 1. Stopień szeregowego i starszego szeregowego Służby Więziennej nadaje kierownik jednostki organizacyjnej. Stopień szeregowego nadaje się z dniem mianowania na pierwsze stanowisko służbowe.

2. Stopnie podoficerskie Służby Więziennej nadają:

1) dyrektor okręgowy – funkcjonariuszom pełniącym służbę w jednostkach organizacyjnych na terenie jego działania;

2) Dyrektor Generalny – funkcjonariuszom pełniącym służbę w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, a także funkcjonariuszom pełniącym służbę w innych jednostkach organizacyjnych bezpośrednio podległych Dyrektorowi Generalnemu.

3. Stopnie chorążych Służby Więziennej nadaje Dyrektor Generalny.

4. Pierwszy stopień oficerski Służby Więziennej oraz stopień generała Służby Więziennej nadaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Ministra Sprawiedliwości. Pozostałe stopnie oficerskie nadaje Minister Sprawiedliwości.

Art. 50. 1. Pierwszy stopień w korpusie podoficerów, chorążych i oficerów nadaje się funkcjonariuszowi, który złożył egzamin odpowiednio na pierwszy stopień podoficerski, chorążacki albo oficerski.

2. Stopnie, o których mowa w ust. 1, nadaje się z dniem złożenia egzaminu.

Art. 51. 1. Nadanie kolejnego wyższego stopnia może nastąpić stosownie do zajmowanego stanowiska służbowego i posiadanego wykształcenia oraz w zależności od oceny wyników uzyskiwanych w służbie. Nadanie stopnia może następować w oparciu o stosowny wniosek właściwego przełożonego.

2. Nadanie stopnia, o którym mowa w ust. 1, nie może nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w posiadanym stopniu odpowiedniego okresu, który wynosi:

1) w korpusie szeregowych Służby Więziennej, w stopniu starszego szeregowego Służby Więziennej – 1 rok;

2) w korpusie podoficerów Służby Więziennej, w stopniu:

a) kaprala Służby Więziennej – 2 lata,

b) starszego kaprala Służby Więziennej – 2 lata,

c) plutonowego Służby Więziennej – 2 lata,

d) sierżanta Służby Więziennej – 2 lata,

e) starszego sierżanta Służby Więziennej – 2 lata,

f) sierżanta sztabowego Służby Więziennej – 3 lata;

3) w korpusie chorążych Służby Więziennej, w stopniu:

a) młodszego chorążego Służby Więziennej – 3 lata,

b) chorążego Służby Więziennej – 3 lata;

4) w korpusie oficerów Służby Więziennej, w stopniu:

a) podporucznika Służby Więziennej – 3 lata,

b) porucznika Służby Więziennej – 4 lata,

c) kapitana Służby Więziennej – 4 lata,

d) majora Służby Więziennej – 4 lata,

e) podpułkownika Służby Więziennej – 4 lata.

Art. 52. 1. Nadanie stopnia następuje z okazji dnia święta Służby Więziennej oraz Narodowego Święta Niepodległości.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach:

1) nadanie stopnia może nastąpić w innym terminie niż określony w ust. 1;

2) stopień może zostać nadany funkcjonariuszowi pośmiertnie.

Art. 53. Stopnie Służby Więziennej są dożywotnie, z uwzględnieniem art. 52 ust. 2 pkt 2.

Art. 54. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje stanowisk służbowych oficerskich, chorążackich i podoficerskich w jednostkach organizacyjnych,

2) staż służby wymagany do zajmowania poszczególnych stanowisk,

3) wymagany do zajmowania niektórych stanowisk rodzaj wykształcenia ogólnego oraz szkolenia specjalistycznego,

4) maksymalne stopnie przypisane do poszczególnych stanowisk,

5) tryb nadawania funkcjonariuszom stopni

– uwzględniając konieczność legitymowania się funkcjonariuszy odpowiednio wysokimi kwalifikacjami specjalistycznymi na określonych stanowiskach służbowych.

Art. 55. 1. Z tytułu służby funkcjonariusz otrzymuje uposażenie.

2. Prawo do uposażenia powstaje z dniem mianowania funkcjonariusza na pierwsze stanowisko służbowe.

3. Przeciętne uposażenie funkcjonariuszy stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa.

4. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wielokrotność kwoty bazowej, o której mowa w ust. 3, uwzględniając specyfikę i warunki pełnionej służby.

Art. 56. 1. Uposażenie funkcjonariusza składa się z uposażenia zasadniczego i dodatków do uposażenia.

2. Wysokość uposażenia zasadniczego funkcjonariusza jest uzależniona od grupy zaszeregowania jego stanowiska służbowego.

3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, grupy zaszeregowania poszczególnych stanowisk oraz odpowiadające im mnożniki przeciętnego uposażenia stanowiące uposażenie zasadnicze, uwzględniając zróżnicowanie wymogów kwalifikacyjnych oraz specyfikę służby na poszczególnych stanowiskach w różnych rodzajach jednostek organizacyjnych.

Art. 57. 1. Funkcjonariusze otrzymują następujące dodatki do uposażenia zasadniczego o charakterze stałym:

1) dodatek za wysługę lat w wysokości:
   a) 5 % uposażenia zasadniczego – po 2 latach służby,
   b) 10 % uposażenia zasadniczego – po 5 latach służby,
   c) 15 % uposażenia zasadniczego – po 10 latach służby,
   d) 20 % uposażenia zasadniczego – po 15 latach służby,
   e) 25 % uposażenia zasadniczego – po 20 latach służby;
2) dodatek za stopień;
3) dodatek służbowy.

2. Przy ustalaniu dodatku za wysługę lat uwzględnia się okres zasadniczej służby wojskowej w rozumieniu przepisów rozdziału 3 działu III ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.[3)]) oraz okresy zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych w pełnym wymiarze czasu pracy.

3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania dodatków do uposażenia zasadniczego o charakterze stałym, w szczególności wysokość tych dodatków, sposób ich obliczania, a w przypadku dodatku służbowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 – także warunki jego obniżania, uwzględniając zakres obowiązków służbowych i ich specyfikę.

Art. 58. 1. Zmiana uposażenia następuje z dniem zaistnienia okoliczności uzasadniających tę zmianę.

2. Jeżeli prawo do uposażenia powstało lub zmiana uposażenia nastąpiła w ciągu miesiąca, uposażenie na czas do końca miesiąca oblicza się w wysokości 1/30 części miesięcznego uposażenia za każdy dzień.

3. Prawo do uposażenia wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiło ustanie stosunku służbowego funkcjonariusza lub zaistniały inne okoliczności uzasadniające wygaśnięcie tego prawa.

Art. 59. W razie choroby, urlopu, zwolnienia od zajęć służbowych oraz w okresie pozostawania w dyspozycji funkcjonariusz otrzymuje uposażenie zasadnicze oraz dodatki o charakterze stałym i inne należności pieniężne należne na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym – z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.

Art. 60. 1. Funkcjonariuszowi, który samowolnie opuścił miejsce pełnienia służby albo pozostaje poza nim lub nie podejmuje służby, zawiesza się wypłatę uposażenia od najbliższego terminu płatności. Jeżeli funkcjonariusz pobrał już uposażenie, potrąca mu się z najbliższej wypłaty 1/30 uposażenia miesięcznego za każdy dzień nieusprawiedliwionej nieobecności.

2. W razie uznania nieobecności za usprawiedliwioną, funkcjonariuszowi wypłaca się zawieszoną i potrąconą część uposażenia.

3. W razie zawinionej niemożności pełnienia przez funkcjonariusza obowiązków służbowych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2.

Art. 61. 1. Uposażenie zasadnicze i dodatki do uposażenia o charakterze stałym są płatne bezpośrednio do rąk funkcjonariusza, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Uposażenie zasadnicze i dodatki do uposażenia o charakterze stałym są płatne miesięcznie z góry, w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca.

3. Uposażenie zasadnicze i dodatki do uposażenia o charakterze stałym na pisemny wniosek funkcjonariusza mogą być wypłacane w formie bezgotówkowej na wskazany numer rachunku bankowego w terminie, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział 8

Wyższe stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej

Art. 62. 1. Stanowiska:

1) Dyrektora Generalnego,
2) zastępcy Dyrektora Generalnego,
3) dyrektora okręgowego,
4) zastępcy dyrektora okręgowego,
5) dyrektora zakładu karnego i dyrektora aresztu śledczego,
6) zastępcy dyrektora zakładu karnego i zastępcy dyrektora aresztu śledczego,
7) komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej,
8) zastępcy komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej

– są wyższymi stanowiskami kierowniczymi w Służbie Więziennej.

2. Przełożonym funkcjonariusza zajmującego wyższe stanowisko kierownicze w jednostce organizacyjnej, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, jest:

1) Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do Dyrektora Generalnego;
2) Dyrektor Generalny – w odniesieniu do zastępcy Dyrektora Generalnego, dyrektora okręgowego, komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej oraz komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio mu podległego;

3) dyrektor okręgowy – w odniesieniu do zastępcy dyrektora okręgowego, dyrektora zakładu karnego i aresztu śledczego oraz komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej;
4) dyrektor zakładu karnego i aresztu śledczego, komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej – w odniesieniu do swoich zastępców.

Art. 63. 1. Dyrektora Generalnego powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości.

2. Zastępców Dyrektora Generalnego powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje ze stanowiska Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Generalnego.

Art. 64. 1. Dyrektora okręgowego powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje ze stanowiska Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Generalnego.

2. Zastępcę dyrektora okręgowego powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje ze stanowiska Dyrektor Generalny na wniosek dyrektora okręgowego.

Art. 65. 1. Dyrektora zakładu karnego i dyrektora aresztu śledczego powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje ze stanowiska Dyrektor Generalny na wniosek właściwego dyrektora okręgowego.

2. Zastępców dyrektora zakładu karnego i zastępców dyrektora aresztu śledczego powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje ze stanowiska dyrektor okręgowy na wniosek dyrektora tego zakładu karnego lub aresztu śledczego.

Art. 66. 1. Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje ze stanowiska Dyrektor Generalny.

2. Zastępców komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i zastępców komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje ze stanowiska Dyrektor Generalny.

Art. 67. 1. Funkcjonariusz pełniący służbę na stanowisku służbowym zajmowanym na podstawie powołania może być w każdym czasie niezwłocznie albo w określonym terminie odwołany z tego stanowiska.

2. Odwołanie funkcjonariusza ze stanowiska nie powoduje ustania stosunku służbowego.

3. Funkcjonariusz zachowuje ostatnio zajmowane stanowisko służbowe, dla którego ustawa nie przewiduje powołania. Można go jednak przenieść na inne, co najmniej równorzędne stanowisko, w tej samej albo innej jednostce organizacyjnej.

4. Funkcjonariusza odwołanego z zajmowanego stanowiska przenosi się odpowiednio do dyspozycji właściwego przełożonego, o którym mowa w art. 62 ust. 2, jeżeli przewiduje się powołanie albo przeniesienie odwołanego funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe lub zwolnienie ze służby. Okres pozostawania funkcjonariusza w dyspozycji nie może być dłuższy niż 12 miesięcy.

5. W okresie pozostawania w dyspozycji funkcjonariusz zachowuje prawo do uposażenia i innych świadczeń pieniężnych przysługujących na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian mających wpływ na prawo do uposażenia i innych świadczeń pieniężnych albo na ich wysokość.

6. W okresie pozostawania w dyspozycji funkcjonariusz jest obowiązany wykonywać obowiązki służbowe na polecenie przełożonego, w którego dyspozycji pozostaje.

Rozdział 9

Zmiana warunków pełnienia służby funkcjonariuszy

Art. 68. 1. Funkcjonariusz może być z urzędu przeniesiony do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej w przypadkach uzasadnionych ważnymi potrzebami służby. Funkcjonariusz może być przeniesiony również na własną prośbę, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie względy służbowe.

2. Do przenoszenia funkcjonariusza oraz określenia jego stanowiska służbowego właściwi są:

1) Dyrektor Generalny – na obszarze kraju;

2) dyrektor okręgowy – na obszarze swojego działania.

Art. 69. 1. Funkcjonariusz może być z urzędu delegowany na okres do 6 miesięcy do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej w przypadkach uzasadnionych ważnymi potrzebami służby; ponowne lub dalsze delegowanie przed upływem 2 lat wymaga zgody funkcjonariusza. Funkcjonariusz może być delegowany również na własną prośbę, jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie względy służbowe.

2. Do delegowania funkcjonariusza oraz określenia jego stanowiska służbowego właściwi są:

1) Dyrektor Generalny – na obszarze kraju;

2) dyrektor okręgowy – na obszarze swojego działania.

3. Do uczestnictwa w szkoleniu i doskonaleniu zawodowym funkcjonariusza deleguje właściwy kierownik jednostki organizacyjnej.

Art. 70. Nie można bez zgody zainteresowanego przenieść albo delegować do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej:

1) kobiety w ciąży;

2) funkcjonariusza samodzielnie sprawującego opiekę nad dzieckiem do lat 14;

3) funkcjonariusza samodzielnie sprawującego opiekę nad dzieckiem niezdolnym do pracy lub do samodzielnej egzystencji, przed osiągnięciem 18 lat życia lub do ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia;

4) funkcjonariusza samodzielnie sprawującego opiekę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy, bez względu na jego wiek.

Art. 71. 1. Funkcjonariusz przeniesiony na stanowisko służbowe, zaszeregowane do niższego uposażenia zasadniczego, zachowuje prawo do uposażenia pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku do czasu uzyskania uposażenia zasadniczego równego dotychczas pobieranemu lub wyższego.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do funkcjonariuszy przeniesionych na niższe stanowisko służbowe na podstawie art. 84 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, a także do funkcjonariuszy przeniesionych na własną prośbę.

3. Dyrektor Generalny, na wniosek właściwego kierownika jednostki organizacyjnej, w przypadkach szczególnie uzasadnionych może wyrazić zgodę na zachowanie przez funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 2, przeniesionego na stanowisko służbowe

zaszeregowane do niższego uposażenia zasadniczego, prawa do uposażenia należnego na poprzednio zajmowanym stanowisku.

Art. 72. 1. W razie przeniesienia z urzędu do pełnienia służby do innej miejscowości albo delegowania do czasowego pełnienia służby funkcjonariuszowi przysługuje prawo do lokalu mieszkalnego, o którym mowa w rozdziale 18.

2. Funkcjonariuszowi delegowanemu do pełnienia służby w innej miejscowości przysługują należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

3. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości przysługują należności z tytułu przeniesień:

1) diety dla niego i członków rodziny, o których mowa w art. 175, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
2) ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1;
3) zasiłek osiedleniowy;
4) ryczałt z tytułu przeniesienia;
5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;
6) zwrot kosztów przejazdu do miejsca pełnienia służby i z powrotem, w przypadku gdy członkowie rodziny, o których mowa w art. 175, pozostają w dotychczasowym miejscu zamieszkania.

4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz tryb przyznawania i wypłaty należności, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając czas podróży służbowej.

Art. 73. 1. Dyrektor Generalny może oddelegować funkcjonariusza, na czas określony i za jego zgodą, do pełnienia służby poza Służbą Więzienną w kraju lub za granicą.

2. Funkcjonariusz może być oddelegowany do pełnienia służby poza Służbą Więzienną w celu realizacji zadań określonych w ustawie lub zadań określonych w innych ustawach lub w ratyfikowanych umowach międzynarodowych.

3. Funkcjonariusz może być oddelegowany do:

1) urzędu krajowego obsługującego organ władzy publicznej, w którym są wykonywane zadania o charakterze określonym w ust. 2, zwanego dalej „instytucją krajową”;

2) urzędu, organizacji lub instytucji międzynarodowej albo państwa obcego, w których są wykonywane zadania, o których mowa w ust. 2, zwanych dalej „instytucją zagraniczną”.

Art. 74. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie funkcjonariusza do pełnienia służby poza Służbą Więzienną mogą wystąpić:

1) organy Służby Więziennej;
2) organy instytucji krajowych;
3) organy instytucji zagranicznych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien określać nazwę instytucji, stanowisko służbowe wyznaczone dla funkcjonariusza, kwalifikacje zawodowe wymagane do zajmowania tego stanowiska, charakter i zakres wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków oraz przewidywany okres oddelegowania. Wniosek instytucji zagranicznej powinien dodatkowo zawierać określenie uprawnień i należności przysługujących oddelegowanemu funkcjonariuszowi w tej instytucji.

Art. 75. Oddelegowanie do pełnienia służby poza Służbą Więzienną następuje po wyrażeniu zgody przez funkcjonariusza w formie pisemnego oświadczenia zawierającego w szczególności: nazwę instytucji i wyznaczone dla funkcjonariusza stanowisko służbowe, charakter i zakres wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków, a także okres oddelegowania.

Art. 76. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w art. 74, Dyrektor Generalny:

1) zalicza – do celów związanych z pełnieniem służby w Służbie Więziennej oraz obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych funkcjonariusza w okresie oddelegowania – stanowisko służbowe określone we wniosku do odpowiedniej grupy uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy oraz ustala stopień Służby Więziennej, do którego zaszeregowuje to stanowisko, przy czym uposażenie funkcjonariusza obliczone w ten sposób nie może być niższe od dotychczas otrzymywanego;
2) oddelegowuje funkcjonariusza do określonej instytucji.

Art. 77. 1. Organ instytucji krajowej lub zagranicznej wyznacza funkcjonariusza na stanowisko służbowe zgodnie z wnioskiem, o którym mowa w art. 74.

2. Organ instytucji krajowej lub zagranicznej może wyznaczyć funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe niż określone we wniosku, o którym mowa w art. 74, jeżeli Dyrektor Generalny i funkcjonariusz wyrażą na to zgodę w formie pisemnego oświadczenia.

Art. 78. 1. Funkcjonariuszowi przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne świadczenia pieniężne, na zasadach określonych w ustawie.

2. Do funkcjonariusza stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracownika zatrudnionego na stanowisku służbowym zajmowanym przez funkcjonariusza, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, wyróżnień i kar, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, przyznawania nagród, a także regulaminów pracy.

Art. 79. 1. Instytucja krajowa, do której oddelegowano funkcjonariusza, wypłaca oddelegowanemu funkcjonariuszowi:

1) uposażenie;

2) nagrody roczne, proporcjonalnie do okresu trwania oddelegowania;

3) nagrody uznaniowe.

2. Jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed oddelegowaniem, wydaje świadczenia w naturze oraz wypłaca ich równoważniki, a także wypłaca inne niż wymienione w ust. 1 należności i świadczenia pieniężne, przysługujące funkcjonariuszowi z tytułu pełnienia służby.

3. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi urlopów udziela organ instytucji, na zasadach i w wymiarze określonym w ustawie.

Art. 80. 1. Dyrektor Generalny, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Służby Więziennej, może odwołać funkcjonariusza z oddelegowania, nawet bez jego zgody.

2. Organ instytucji, co najmniej z miesięcznym wyprzedzeniem, może wystąpić z wnioskiem do Dyrektora Generalnego o odwołanie funkcjonariusza z oddelegowania.

3. Dyrektor Generalny odwołuje funkcjonariusza z oddelegowania, na jego pisemny wniosek.

Art. 81. Funkcjonariusza po odwołaniu z oddelegowania mianuje się na stanowisko nie niższe od zajmowanego przed oddelegowaniem.

Art. 82. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej może powierzyć funkcjonariuszowi pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej jednostce organizacyjnej na czas nieprzekraczający 12 miesięcy; w takim przypadku uposażenie funkcjonariusza nie może być obniżone.

2. Jeżeli zachodzi konieczność zastępstwa funkcjonariusza w czasie jego nieobecności w służbie, przełożony może w tym celu powierzyć innemu funkcjonariuszowi pełnienie obowiązków służbowych na stanowisku zajmowanym przez nieobecnego funkcjonariusza, przez okres trwania jego nieobecności nieprzekraczający 12 miesięcy; w takim przypadku uposażenie funkcjonariusza nie może być obniżone.

3. Po upływie maksymalnego okresu powierzenia obowiązków służbowych na innym stanowisku w tej samej jednostce organizacyjnej, o którym mowa w ust. 1 i 2, ponowne powierzenie obowiązków na tym samym stanowisku służbowym jest niedopuszczalne.

Art. 83. 1. Funkcjonariusza w przypadku zwolnienia z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego można przenieść do dyspozycji określonego przełożonego na okres:

1) zwolnienia z obowiązków wykonywania zadań służbowych, udzielonego na zasadach określonych w przepisach o związkach zawodowych;
2) oddelegowania do pełnienia zadań służbowych poza Służbą Więzienną w kraju lub za granicą.

2. Przeniesienia funkcjonariusza do dyspozycji dokonuje przełożony właściwy do mianowania go na zajmowane stanowisko służbowe.

Art. 84. 1. Funkcjonariusza przenosi się na niższe stanowisko służbowe w razie wymierzenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe.

2. Funkcjonariusza można przenieść na niższe stanowisko służbowe w następujących przypadkach:

1) orzeczenia przez komisję lekarską całkowitej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku, jeżeli nie ma możliwości mianowania go na stanowisko równorzędne w zakresie pobieranego uposażenia zasadniczego;

2) nieprzydatności na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej w opinii służbowej w służbie stałej;

3) niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonego w okresie służby stałej w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy;

4) likwidacji zajmowanego stanowiska, jeżeli nie ma możliwości mianowania funkcjonariusza na równorzędne stanowisko w zakresie pobieranego uposażenia zasadniczego.

3. Funkcjonariusza można przenieść na niższe stanowisko służbowe również na jego prośbę.

Rozdział 10

Opiniowanie funkcjonariuszy

Art. 85. Funkcjonariusz podlega okresowemu opiniowaniu służbowemu, które ma na celu:

1) stworzenie podstaw do określenia indywidualnego programu rozwoju zawodowego;

2) ustalenie przydatności do służby, ocenę wywiązywania się z obowiązków służbowych oraz przydatności na zajmowanym stanowisku;

3) wyłanianie kandydatów do mianowania i powoływania na wyższe stanowiska służbowe oraz awansowania na wyższe stopnie Służby Więziennej.

Art. 86. 1. Opiniowanie służbowe uwzględnia następujące kryteria:

1) umiejętności zawodowe, z uwzględnieniem wymagań na zajmowanym stanowisku służbowym, kwalifikacji specjalistycznych wynikających z ukończenia szkoleń lub studiów, znajomości języków obcych oraz wyniki osiągane przez funkcjonariusza podczas szkoleń;

2) wykorzystywanie posiadanych umiejętności, z uwzględnieniem znajomości obowiązujących przepisów i procedur oraz ich stosowania, zasobu wiadomości i umiejętności pozwalających na wywiązywanie się z obowiązków i realizację zadań służbowych na zajmowanym stanowisku;

3) inicjatywę oraz podnoszenie kwalifikacji, a także umiejętności samodzielnego wyszukiwania i zdobywania niezbędnych informacji;

4) umiejętność planowania i organizowania pracy, z uwzględnieniem zdolności stopniowania zadań według ich ważności, oraz sprawność i terminowość realizacji zadań;

5) umiejętność pracy w zespole, z uwzględnieniem przejawiania postawy sprzyjającej kształtowaniu dobrej atmosfery pracy, niepowodowanie sytuacji konfliktowych, a w razie potrzeby udzielania pomocy i doradzania;

6) komunikatywność, z uwzględnieniem umiejętności przekazywania, odbierania i rozumienia informacji w mowie i piśmie, jasnego i wyrazistego formułowania wypowiedzi w sposób gwarantujący ich zrozumienie;

7) zdolność analitycznego myślenia, z uwzględnieniem umiejętności oceny wartości informacji, ich źródeł i wyboru oraz interpretowania, wyciągania wniosków;

8) samodzielność, z uwzględnieniem umiejętności działania bez angażowania innych osób oraz konieczności nadzoru przełożonych;

9) motywację i kreatywność, z uwzględnieniem umiejętności tworzenia nowych rozwiązań oraz doskonalenia już istniejących, inicjowania działań i przyjmowania odpowiedzialności za nie;

10) dyspozycyjność, z uwzględnieniem możliwości i gotowości podejmowania oraz realizacji zadań i czynności służbowych;

11) radzenie sobie w sytuacjach kryzysowych, z uwzględnieniem umiejętności stanowczego i zdecydowanego działania w sytuacjach nietypowych, gdy nie wystarczają obowiązujące (standardowe) procedury postępowania, odporność na stres, opanowanie emocjonalne, umiejętność dostosowania działań do szybko zmieniających się warunków i sytuacji;

12) przestrzeganie etyki zawodowej i zdyscyplinowanie, z uwzględnieniem przestrzegania zasad wynikających ze złożonego ślubowania.

2. W opiniowaniu służbowym na stanowisko kierownicze oprócz kryteriów wymienionych w ust. 1 ocenie podlega:

1) umiejętność efektywnego zarządzania, z uwzględnieniem umiejętności prawidłowego rozlokowania i wykorzystania potencjału ludzkiego oraz zasobów rzeczowych, finansowych i informacyjnych, niezbędnych w realizacji zadań służbowych, umiejętności pozyskania nowych zasobów, nadzoru nad realizacją

czynności służbowych oraz kontroli realizacji zadań, a także motywowania podległych funkcjonariuszy i pracowników do wyższej jakości pracy oraz rozwoju zawodowego;

2) zdolność negocjowania, z uwzględnieniem umiejętności wypracowania pożądanego stanowiska, utrzymania właściwych stosunków międzyludzkich, a w sytuacji konfliktowej podejmowanie otwartej dyskusji na temat źródeł konfliktu w celu rozwiązania problemu;

3) umiejętność strategicznego myślenia, rozpoznawania potrzeb i generowania kierunków działania, umiejętność oceny ryzyka, tworzenia strategii działania zgodnej z celami służby.

Art. 87. Opinie służbowe wydają:

1) Minister Sprawiedliwości – o Dyrektorze Generalnym;

2) Dyrektor Generalny – o swoich zastępcach, kierownikach komórek organizacyjnych w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, dyrektorach okręgowych, komendancie Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendantach ośrodków szkolenia Służby Więziennej oraz komendantach ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio mu podległych;

3) dyrektor okręgowy – na terenie swojego działania – o swoich zastępcach i funkcjonariuszach pełniących służbę w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej, dyrektorach zakładów karnych i aresztów śledczych, komendantach ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej;

4) komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej – odpowiednio – o swoich zastępcach, kierownikach komórek organizacyjnych oraz funkcjonariuszach pełniących służbę na stanowiskach samodzielnych;

5) dyrektor zakładu karnego i aresztu śledczego – o swoich zastępcach, kierownikach komórek organizacyjnych oraz funkcjonariuszach pełniących służbę na stanowiskach samodzielnych;

6) kierownik komórki organizacyjnej – o podległych mu bezpośrednio funkcjonariuszach;

7) o funkcjonariuszach delegowanych do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej – przełożony właściwy w czasie delegowania.

Art. 88. 1. Opinię służbową funkcjonariusza wydaje się:

1) w okresie służby przygotowawczej, nie później niż 30 dni przed upływem pierwszego roku tej służby i 60 dni przed mianowaniem na stałe;

2) w służbie stałej, nie później niż 30 dni przed upływem każdych 3 lat służby do osiągnięcia 15 lat służby oraz każdych 5 lat służby po przekroczeniu 15 lat służby.

2. Termin wydania opinii liczy się od dnia przyjęcia do służby lub ostatniego opiniowania.

3. Termin wydania opinii może ulec przesunięciu o okres:

1) zawieszenia w czynnościach służbowych;

2) odbywania szkolenia zawodowego;

3) urlopu macierzyńskiego;

4) urlopu wychowawczego;

5) urlopu bezpłatnego lub zwolnienia od zajęć służbowych;

6) choroby;

7) delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej;

8) oddelegowania do pełnienia służby poza Służbą Więzienną.

4. Opiniowanie służbowe przeprowadza się niezależnie od terminów, o których mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:

1) wniosku o mianowanie lub powołanie funkcjonariusza na wyższe stanowisko służbowe albo o nadanie kolejnego wyższego stopnia Służby Więziennej, jeżeli od ostatniego opiniowania upłynął co najmniej 1 rok;

2) stwierdzenia nieprzydatności na zajmowanym stanowisku, nieprzydatności do służby w okresie służby przygotowawczej albo niewywiązywania się z obowiązków służbowych;

3) jeżeli od dnia wydania opinii stwierdzającej niewywiązywanie się z obowiązków służbowych upłynęło 6 miesięcy;

4) polecenia wyższego przełożonego.

Art. 89. 1. Wydający opinię służbową zapoznaje z nią opiniowanego funkcjonariusza w terminie 14 dni od dnia jej sporządzenia, który potwierdza fakt zapoznania się z treścią opinii własnoręcznym podpisem.

2. W razie odmowy złożenia podpisu wydający opinię sporządza na tę okoliczność adnotację na arkuszu opinii.

3. Funkcjonariusz, który nie zgadza się z treścią opinii, może wnieść, za pośrednictwem wydającego opinię, wniosek o jej zmianę do wyższego przełożonego w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z nią.

4. Jeżeli opinia została wydana przez Ministra Sprawiedliwości, Dyrektor Generalny może zwrócić się ponownie do Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem o jej zmianę.

Art. 90. 1. W razie uznania w całości wniosku funkcjonariusza o zmianę opinii, przełożony wydaje nową opinię. Opinia poprzednia podlega zniszczeniu.

2. Jeżeli przełożony uzna wniosek o zmianę opinii za niezasadny, przesyła go w terminie 7 dni wyższemu przełożonemu wraz z opinią i własnym stanowiskiem w sprawie.

3. Wyższy przełożony rozpatruje wniosek w terminie 30 dni od dnia jego wniesienia.

Art. 91. 1. Wyższy przełożony może zaskarżoną opinię:

1) utrzymać w mocy;
2) uchylić w całości i polecić wydanie nowej opinii z uwzględnieniem wskazanych okoliczności.

2. Funkcjonariusza informuje się na piśmie, za pośrednictwem wydającego opinię, o sposobie rozpatrzenia wniosku.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, poprzednia opinia podlega zniszczeniu.

4. Opinię, co do której nie został złożony wniosek o jej zmianę, opinię utrzymaną w mocy, a także opinię wydaną w wyniku rozpoznania tego wniosku, włącza się do akt osobowych funkcjonariusza.

Art. 92. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór arkusza opinii służbowej, uwzględniając w szczególności kryteria oceny wymagań na zajmowanym stanowisku służbowym, a także kryteria oceny cech osobowości, umiejętności i predyspozycji funkcjonariusza do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku służbowym.

Rozdział 11

Zawieszenie funkcjonariusza w czynnościach służbowych

Art. 93. 1. Funkcjonariusza zawiesza się w czynnościach służbowych w razie tymczasowego aresztowania.

2. Funkcjonariusza można zawiesić w czynnościach służbowych w przypadku wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego albo postępowania dyscyplinarnego.

3. Zawieszenie może nastąpić na czas nie dłuższy niż 3 miesiące. W szczególnie uzasadnionych przypadkach okres zawieszenia w czynnościach służbowych można przedłużyć na czas nie dłuższy niż 12 miesięcy.

4. Zawieszenia w czynnościach służbowych dokonuje przełożony właściwy do mianowania funkcjonariusza na zajmowane stanowisko służbowe.

Art. 94. 1. Funkcjonariuszowi zawieszonemu w czynnościach służbowych zawiesza się, od najbliższego terminu płatności, 50 % należnego uposażenia.

2. W razie uchylenia zawieszenia w czynnościach służbowych funkcjonariusz otrzymuje część zawieszonego uposażenia oraz podwyżki tego uposażenia, wprowadzone w okresie zawieszenia, jeżeli nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe lub ukarany karą dyscyplinarną wydalenia ze służby.

3. W razie prawomocnego umorzenia postępowania karnego o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe lub uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu w tej sprawie, funkcjonariusz otrzymuje część zawieszonego uposażenia oraz podwyżki tego uposażenia, wprowadzone w okresie zawieszenia, chociażby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po zwolnieniu funkcjonariusza ze służby.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, w przypadku gdy postępowanie karne o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe umorzono z powodu przedawnienia, amnestii, a także w przypadku warunkowego umorzenia tego postępowania.

Rozdział 12

Ustanie stosunku służbowego funkcjonariuszy

Art. 95. 1. Funkcjonariusza zwalnia się ze służby w przypadkach:

1) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej;
2) pisemnego zgłoszenia wystąpienia ze służby.

2. Funkcjonariusza można zwolnić ze służby w przypadkach:

1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch kolejnych opiniach, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy;
2) powołania do innej służby państwowej;
3) osiągnięcia 30-letniego stażu służby w Służbie Więziennej;
4) likwidacji jednostki organizacyjnej lub jej reorganizacji połączonej ze zmniejszeniem obsady etatowej, jeżeli przeniesienie funkcjonariusza do innej jednostki lub na niższe stanowisko służbowe nie jest możliwe;
5) niewyrażenia zgody na przeniesienie na niższe stanowisko w przypadkach określonych w pkt 4 oraz w art. 84 ust. 2;
6) nieobecności w służbie spowodowanej chorobą, trwającej nieprzerwanie przez okres 12 miesięcy;
7) upływu 12-miesięcznego okresu zawieszenia w czynnościach służbowych;
8) dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na badanie lub obserwację w zakładzie opieki zdrowotnej, wyznaczonych zgodnie z art. 110, chyba że skierowanie do komisji lekarskiej nastąpiło na prośbę funkcjonariusza;
9) prawomocnej odmowy wydania poświadczenia bezpieczeństwa osobowego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych.

3. Funkcjonariusza zwalnia się ze służby w terminie do 3 miesięcy od dnia złożenia przez niego pisemnego zgłoszenia wystąpienia ze służby.

4. W przypadkach określonych w ust. 2 pkt 5 zwolnienie ze służby stałej może nastąpić po upływie 6 miesięcy, a przypadku służby przygotowawczej – po upływie 3 miesięcy od dnia podjęcia decyzji o likwidacji jednostki organizacyjnej lub jej reorganizacji.

5. O planowanym zwolnieniu funkcjonariusza ze służby z przyczyny określonej w ust. 2 pkt 3 uprzedza się na piśmie funkcjonariusza co najmniej na 6 miesięcy przed terminem jego zwolnienia.

Art. 96. 1. Stosunek służbowy funkcjonariusza wygasa w przypadku:

1) ostatecznego orzeczenia przez komisję lekarską całkowitej niezdolności do służby;
2) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby;
3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności, jeżeli wykonanie tej kary nie zostało warunkowo zawieszone;
4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
5) orzeczenia prawomocnym wyrokiem sądu środka karnego pozbawienia praw publicznych lub środka karnego zakazu wykonywania zawodu funkcjonariusza Służby Więziennej;
6) nieobecności w służbie przez okres powyżej 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania;
7) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
8) porzucenia służby przez funkcjonariusza;
9) śmierci funkcjonariusza;
10) stwierdzenia zaginięcia funkcjonariusza.

2. Przez porzucenie służby należy rozumieć nieusprawiedliwioną nieobecność funkcjonariusza trwającą ponad 10 dni kalendarzowych.

3. Wygaśnięcie stosunku służbowego jest równoznaczne z rozwiązaniem stosunku służbowego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.[4)]).

Art. 97. Zwolnienia ze służby albo stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego dokonuje przełożony właściwy do mianowania funkcjonariusza na ostatnio zajmowane stanowisko służbowe.

Art. 98. Funkcjonariusz w służbie stałej zwolniony ze służby na podstawie art. 95 ust. 1 pkt 2 albo ust. 2 oraz funkcjonariusz w służbie stałej, którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 1, otrzymuje odprawę.

Art. 99. Wysokość odprawy dla funkcjonariusza w służbie stałej równa się wysokości trzymiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnymi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym. Odprawa ulega zwiększeniu o 20 % uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za każdy następny pełny rok wysługi ponad 5 lat nieprzerwanej służby, aż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym. Okres służby przekraczający 6 miesięcy liczy się jako pełny rok.

Art. 100. 1. W razie śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza pozostałej po nim rodzinie przysługuje odprawa pośmiertna w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu funkcjonariuszowi odprawa, gdyby był zwolniony ze służby.

2. Jeżeli śmierć lub zaginięcie funkcjonariusza nastąpiły w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych, odprawa pośmiertna przysługuje w wysokości sześciomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnymi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

3. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje małżonkowi funkcjonariusza, który pozostawał z nim we wspólnym pożyciu, a w dalszej kolejności dzieciom oraz rodzicom funkcjonariusza, jeżeli w dniu śmierci funkcjonariusza spełniali warunki do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 96 ust. 3.

Art. 101. 1. Funkcjonariuszowi w służbie stałej, zwolnionemu ze służby na podstawie art. 95 ust. 2 pkt 3 i 4, oraz funkcjonariuszowi, którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 1, wypłaca się co miesiąc przez okres roku po zwolnieniu ze Służby Więziennej świadczenie pieniężne w wysokości odpowiadającej uposażeniu zasadniczemu wraz z dodatkami o charakterze stałym, pobieranymi na ostatnio zajmowanym

stanowisku służbowym. Świadczenie to wypłaca się również funkcjonariuszowi w służbie stałej, zwolnionemu na podstawie art. 95 ust. 1 pkt 2, w przypadku gdy wypełnia on jednocześnie przesłanki, o których mowa w art. 95 ust. 2 pkt 3.

2. Funkcjonariuszowi uprawnionemu do świadczenia określonego w ust. 1, który nabył prawo do zaopatrzenia emerytalnego, przysługuje prawo wyboru jednego z tych świadczeń.

Art. 102. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby z przyczyn określonych w art. 95 ust. 1 pkt 2 i funkcjonariusz, którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2 – 8 przed upływem 5 lat od odbycia kursu przygotowawczego lub szkolenia zawodowego, jest obowiązany zwrócić zrewaloryzowaną kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz kosztów podróży służbowych otrzymanych w czasie szkolenia.

2. Koszty wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz podróży służbowych otrzymanych przez funkcjonariusza w czasie szkolenia ustala się jako sumę:

1) dziennych stawek budżetowych na wyżywienie i zakwaterowanie funkcjonariusza w czasie szkolenia;
2) wartości przedmiotów umundurowania wydanych funkcjonariuszowi w czasie szkolenia, zgodnie z przepisami o normach i zasadach przydzielania umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszom, wyliczonej na podstawie liczby dni użytkowania tych przedmiotów i kosztu jednorazowego ich czyszczenia;
3) otrzymanych diet na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowych;
4) otrzymanych kwot za przejazd na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do ośrodka szkolenia albo doskonalenia kadr Służby Więziennej i z powrotem oraz ryczałtów na dojazdy środkami komunikacji miejscowej.

3. Wysokość kwoty stanowiącej równowartość kosztów wyżywienia, zakwaterowania i umundurowania ustala się według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

Art. 103. 1. Przełożonym uprawnionym do ustalania kosztów wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz kosztów podróży służbowych otrzymanych w czasie

kursu przygotowawczego lub szkolenia zawodowego oraz ich egzekwowania, a także zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów w całości lub w części, jest przełożony, o którym mowa w art. 97.

2. Przełożony ustala koszty wyżywienia, zakwaterowania i umundurowania otrzymane przez funkcjonariusza w czasie kursu przygotowawczego lub szkolenia zawodowego na podstawie pisemnej informacji właściwego komendanta ośrodka szkolenia albo doskonalenia kadr Służby Więziennej.

Art. 104. Przełożony może zwolnić z obowiązku zwrotu kosztów wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz kosztów podróży służbowych otrzymanych w czasie kursu przygotowawczego lub szkolenia zawodowego w całości lub w części na pisemny wniosek funkcjonariusza, uzasadniony jego sytuacją życiową, rodzinną lub materialną.

Art. 105. 1. Zrewaloryzowaną kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia, zakwaterowania i umundurowania oraz koszty podróży służbowych otrzymanych w czasie kursu przygotowawczego lub szkolenia zawodowego funkcjonariusz wpłaca w jednostce organizacyjnej, w której pełnił służbę przed zwolnieniem.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, niezwrócone przez funkcjonariusza, podlegają potrąceniu z jego uposażenia na zasadach określonych w art. 227.

Art. 106. 1. Funkcjonariusz, którego stosunek służbowy ustał, może używać stopnia Służby Więziennej z dodaniem określenia „w stanie spoczynku”.

2. Utrata stopnia Służby Więziennej następuje w razie stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza w przypadkach:

1) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego;
2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na środek karny w postaci pozbawienia praw publicznych;
3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego, jeżeli jej wykonanie nie zostało warunkowo zawieszone.

Art. 107. 1. Funkcjonariusza kobiety nie można w okresie ciąży i w czasie urlopu macierzyńskiego zwolnić ze służby albo stwierdzić wygaśnięcia jej stosunku służbowego, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 95 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 2 i 4 i przypadków określonych w art. 96 ust. 1 pkt 2 – 10.

2. Funkcjonariuszowi kobiecie, o której mowa w ust. 1, zwolnionej ze służby w okresie służby przygotowawczej na podstawie art. 95 ust. 2 pkt 4 przysługuje świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 101 ust. 1.

3. Funkcjonariuszowi kobiecie zwolnionej ze służby w okresie urlopu wychowawczego na podstawie art. 95 ust. 2 pkt 4 przysługują do końca okresu, na który ten urlop został udzielony:

1) świadczenie pieniężne, wypłacane na zasadach obowiązujących przy wypłacaniu zasiłku wychowawczego;
2) inne uprawnienia przewidziane dla pracowników zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn niedotyczących pracowników.

4. Przepis ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio do funkcjonariusza mężczyzny wychowującego dziecko w okresie korzystania z urlopu macierzyńskiego lub urlopu wychowawczego.

Art. 108. 1. Funkcjonariuszowi, którego stosunek służbowy ustał, wydaje się niezwłocznie świadectwo służby.

2. Funkcjonariusz może żądać sprostowania świadectwa służby w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia.

3. Funkcjonariuszowi, któremu wyrządzono szkodę wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa, przyznaje się odszkodowanie w wysokości 1/30 miesięcznego uposażenia na ostatnio zajmowanym stanowisku za każdy dzień pozostawania bez pracy z tego powodu, nie dłużej jednak niż za okres 6 tygodni.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, dane, które należy podać w świadectwie służby, tryb wydawania i prostowania świadectwa, jego wzór, a także tryb przyznawania odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa służby, mając na względzie konieczność umieszczenia w świadectwie służby informacji niezbędnych do ustalenia uprawnień wynikających ze stosunku służbowego i uprawnień z ubezpieczenia społecznego.

Rozdział 13

Zdrowie i bezpieczeństwo funkcjonariuszy w służbie

Art. 109. 1. Zdolność fizyczną i psychiczną do służby ustalają komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, zwane dalej „komisjami lekarskimi".

2. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do służby oraz kategorie zdolności do służby, zakres i tryb przeprowadzania badań lekarskich, w tym badań specjalistycznych, a także zakres i sposób przeprowadzania testu sprawności fizycznej, uwzględniając w szczególności charakter służby oraz warunki jej pełnienia.

Art. 110. 1. Funkcjonariusza kieruje się, z urzędu lub na jego prośbę, do komisji lekarskiej w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany poddać się badaniom zleconym przez komisję, w tym również badaniom specjalistycznym, psychologicznym i dodatkowym, a gdy zachodzi potrzeba – obserwacji w zakładzie opieki zdrowotnej.

Art. 111. 1. Zadania z zakresu:

1) ochrony zdrowia funkcjonariuszy przed wpływem niekorzystnych warunków związanych ze środowiskiem służby i sposobem jej pełnienia,

2) profilaktycznej opieki zdrowotnej nad funkcjonariuszami

– wykonują jednostki służby medycyny pracy Służby Więziennej, zwane dalej „jednostkami służby medycyny pracy", na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2004 r. Nr 125, poz. 1317, z późn. zm.[5)]).

2. Nadzór nad realizacją zadań, o których mowa w ust. 1, sprawuje właściwy dyrektor okręgowy oraz Dyrektor Generalny.

3. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, jednostki służby medycyny pracy współdziałają z komisjami lekarskimi. Współdziałanie polega w szczególności na wymianie informacji o stanie zdrowia funkcjonariuszy, zwłaszcza o stanach chorobowych mogących

mieć związek z zagrożeniami środowiska służby lub sposobem jej pełnienia, udostępnianiu dokumentacji lub wyników badań i konsultacji.

4. Jeżeli jest to uzasadnione stanem zdrowia funkcjonariusza, jednostka służby medycyny pracy może wystąpić do przełożonego z wnioskiem o skierowanie takiego funkcjonariusza do komisji lekarskiej w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również związku poszczególnych schorzeń ze służbą.

Art. 112. 1. Właściwa jednostka służby medycyny pracy może na wniosek właściwego przełożonego przeprowadzać badania funkcjonariusza, niezależnie od badań okresowych i kontrolnych, jeżeli jest to uzasadnione podejrzeniem pogorszenia jego stanu zdrowia, mogącym mieć negatywny wpływ na pełnienie służby na aktualnie zajmowanym stanowisku służbowym lub bezpieczeństwo jednostki organizacyjnej. W uzasadnionym przypadku, po przeprowadzeniu badania, jednostka ta niezwłocznie informuje właściwego przełożonego o konieczności natychmiastowego odsunięcia funkcjonariusza od wykonywania zadań służbowych.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany poddać się badaniom, o których mowa w ust. 1.

Art. 113. 1. Funkcjonariusz może zostać poddany procedurze określającej jego predyspozycje do służby na określonych stanowiskach służbowych lub w określonych komórkach organizacyjnych jednostek organizacyjnych polegającej na przeprowadzeniu testu sprawności fizycznej lub badań psychologicznych.

2. Test i badania, o których mowa w ust. 1, zarządza właściwy przełożony.

3. Test sprawności fizycznej przeprowadza właściwa komórka organizacyjna jednostki organizacyjnej, a badania psychologiczne – służba medycyny pracy.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania procedury określającej predyspozycje funkcjonariuszy do służby, właściwość komórek organizacyjnych w tych sprawach, a także predyspozycje wymagane na określonych stanowiskach służbowych lub w określonych komórkach jednostek organizacyjnych, uwzględniając w szczególności zapewnienie ochrony zdrowia funkcjonariusza w sposób umożliwiający prawidłowe wykonywanie obowiązków służbowych.

Art. 114. Funkcjonariuszowi, na jego wniosek, przełożony może udzielić płatnego urlopu zdrowotnego w celu przeprowadzenia zaleconego przez komisję lekarską leczenia, w wymiarze nieprzekraczającym sześciu miesięcy w roku kalendarzowym.

Art. 115. 1. Funkcjonariusz w celu poprawy sprawności może zostać skierowany, w ramach płatnego dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 139 ust. 1, na obóz kondycyjny. Udział funkcjonariusza w obozie kondycyjnym jest bezpłatny.

2. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, tryb kierowania i szczegółowe warunki korzystania z obozów kondycyjnych przez funkcjonariuszy.

Art. 116. 1. Przełożeni ponoszą odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa i higieny służby funkcjonariuszy oraz są obowiązani do ochrony ich życia i zdrowia przez zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków służby.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany do przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki stosowania do funkcjonariuszy Służby Więziennej przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.[6)]) w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, uwzględniając szczególny charakter służby w Służbie Więziennej oraz jej struktury organizacyjne.

Art. 117. 1. Funkcjonariusz, który wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, otrzymuje jednorazowe odszkodowanie. W razie śmierci funkcjonariusza w związku z pełnieniem służby albo wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby odszkodowanie otrzymują pozostali po nim członkowie rodziny, o których mowa w art. 215.

2. Za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Służbie Więziennej uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które zaszło podczas lub w związku z:

1) wykonywaniem obowiązków służbowych albo poleceń przełożonych;

2) wykonywaniem czynności w interesie służby, nawet bez polecenia przełożonych;

3) uczestniczeniem w obowiązkowych zajęciach związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych i sprawności fizycznej funkcjonariuszy;

4) wykonywaniem funkcji lub zadań zleconych przez działający w Służbie Więziennej związek zawodowy funkcjonariuszy albo organizacje zawodowe lub społeczne;

5) ratowaniem ludzi lub ich mienia z grożącego niebezpieczeństwa albo ratowaniem mienia Skarbu Państwa przed zniszczeniem lub zagarnięciem;

6) udzielaniem przedstawicielowi organu państwowego pomocy przy spełnianiu przez niego czynności urzędowych;

7) odbywaniem bezpośredniej drogi do miejsca i z miejsca wykonywania czynności określonych w pkt 1 – 6.

3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje:

1) w razie wypadku lub choroby, których wyłączną przyczyną było udowodnione przez jednostkę organizacyjną umyślne lub rażąco niedbałe działanie lub zaniechanie funkcjonariusza, naruszające obowiązujące przepisy lub rozkazy, jeżeli jego przełożeni zapewnili warunki odpowiadające tym przepisom i sprawowali we właściwy sposób nadzór nad ich przestrzeganiem, a funkcjonariusz posiadał potrzebne umiejętności do wykonywania określonych czynności i był należycie przeszkolony w zakresie tych przepisów;

2) w razie wypadku, którego wyłączną przyczyną było zachowanie funkcjonariusza spowodowane użyciem alkoholu lub środka odurzającego;

3) jeżeli uszczerbek na zdrowiu lub śmierć funkcjonariusza zostały spowodowane przez niego z winy umyślnej.

4. Funkcjonariusz, który uległ wypadkowi, niezwłocznie, jeżeli pozwala na to stan jego zdrowia, zawiadamia na piśmie o wypadku swojego przełożonego. O wypadku może również zawiadomić przełożonego inna osoba.

5. Przełożony, który powziął wiadomość o wypadku, niezwłocznie zawiadamia o tym kierownika jednostki organizacyjnej właściwego ze względu na miejsce wypadku.

6. Funkcjonariuszowi przysługuje jednorazowe odszkodowanie w wysokości 70 % miesięcznego najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza za każdy procent uszczerbku na zdrowiu, a w razie śmierci funkcjonariusza osobom uprawnionym, o których mowa w ust. 7, przysługuje odszkodowanie w wysokości 30-krotności najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza.

7. W razie śmierci funkcjonariusza w trakcie pełnienia służby wskutek wypadku albo po zwolnieniu ze służby w ciągu 3 lat od tego wypadku, jeżeli przyczyną śmierci były jego skutki, do odszkodowania są uprawnieni członkowie rodziny.

8. Jeżeli uszczerbek na zdrowiu ulegnie zwiększeniu w ciągu 3 lat od wypadku co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 70 % najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza za każdy procent uszczerbku na zdrowiu, przewyższający procent, według którego było ustalone odszkodowanie, o którym mowa w ust. 6.

9. Jednorazowe odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę stanowiącą 10-krotność najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza, jeżeli wskutek wypadku lub pogorszenia się stanu zdrowia wskutek wypadku w stosunku do funkcjonariusza została orzeczona całkowita niezdolność do służby.

10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków i chorób, o których mowa w ust. 1, przełożonych właściwych do ustalania okoliczności i przyczyn wypadków oraz szczegółowe obowiązki przełożonego i funkcjonariusza, który uległ wypadkowi, uwzględniając w szczególności;

1) sposób powoływania, skład i tryb postępowania, a także właściwość komisji powypadkowych;
2) tryb zgłaszania i rozpatrywania zastrzeżeń do ustaleń komisji powypadkowej oraz zatwierdzania tych ustaleń;
3) wzory rejestru wypadków, protokołu powypadkowego oraz innych dokumentów sporządzanych w toku postępowania;
4) sposób postępowania w przypadku podejrzenia, rozpoznania i stwierdzenia choroby, wzory dokumentów stosowanych w postępowaniu oraz podmioty właściwe w tych sprawach;
5) sposób dokumentowania chorób i ich skutków oraz prowadzenia ich rejestru.

Rozporządzenie powinno mieć na celu zapewnienie przejrzystości i sprawności postępowania oraz ochronę interesów osób poszkodowanych.

11. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) przełożonych właściwych do przyznawania odszkodowania;
2) sposób obliczania:
   a) przysługującego odszkodowania z tytułu wypadku lub choroby pozostającej w związku z pełnioną służbą,

b) wysokości odszkodowania za utracone lub zniszczone przedmioty osobistego użytku, jak również przedmioty służące do wykonywania obowiązków służbowych, z wyjątkiem pojazdów mechanicznych oraz wartości pieniężnych,

c) dokonywania zwrotu kosztów zaopatrzenia w wyroby medyczne będące przedmiotami ortopedycznymi i środki pomocnicze;

3) szczegółowe przypadki zwiększenia i pomniejszenia odszkodowania.

Rozporządzenie powinno mieć na celu zapewnienie przejrzystości i sprawności postępowania oraz ochronę interesów osób poszkodowanych.

12. O uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza wskutek wypadku lub choroby, o uznaniu za całkowicie niezdolnego do służby oraz do samodzielnej egzystencji, a także o związku śmierci funkcjonariusza z wypadkiem lub chorobą, orzekają komisje lekarskie. Koszty orzeczenia ponosi organ kierujący.

13. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem lub chorobą dokonuje się po zakończeniu leczenia lub rehabilitacji.

14. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, z ministrem właściwym do spraw zdrowia i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wykaz chorób, z tytułu których przysługuje funkcjonariuszowi odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem szczególnych właściwości lub warunków służby powodujących powstawanie tych chorób oraz ich związek z pełnioną służbą.

Art. 118. 1. Funkcjonariuszom wykonującym czynności służbowe:

1) w ramach wzmocnienia ochrony jednostki i sił wsparcia,

2) podczas zwalczania klęsk żywiołowych,

3) podczas szkoleń, kursów, kursokonferencji, narad, odpraw służbowych i seminariów organizowanych w ramach szkolenia oraz doskonalenia zawodowego organizowanych w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodkach szkolenia Służby Więziennej i ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej

– przysługuje wyżywienie, na czas trwania tych czynności.

2. Funkcjonariusz wykonujący czynności służbowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, a któremu rodzaj i warunki pełnienia służby lub względy techniczno-organizacyjne

uniemożliwiają korzystanie z wyżywienia, otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, uprawnienia funkcjonariuszy do wyżywienia podczas pełnienia służby w warunkach, o których mowa w ust. 1, w szczególności normy wyżywienia oraz wysokość dziennej pieniężnej wartości normy wyżywienia, a także dopuszczalne przekroczenia dziennej stawki budżetowej oraz inne przypadki, w których wyżywienie przysługuje, mając na względzie czas i charakter wykonywanych czynności służbowych.

4. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki otrzymywania równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie podczas pełnienia służby oraz jego wysokość, uwzględniając w szczególności sposób jego naliczania i wypłaty, mając na względzie czas i charakter wykonywanych czynności służbowych.

Rozdział 14

Czas służby funkcjonariuszy

Art. 119. 1. Czasem służby jest czas, w którym funkcjonariusz pozostaje w dyspozycji przełożonego w jednostce organizacyjnej lub w innym miejscu wyznaczonym do wykonywania zadań służbowych, w tym również związanych z uczestnictwem w szkoleniu lub doskonaleniu zawodowym oraz odbywaniem podróży służbowych.

2. Do celów rozliczenia czasu służby funkcjonariusza:

1) przez dobę – należy rozumieć 24 kolejne godziny, poczynając od godziny, w której funkcjonariusz rozpoczyna służbę zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby;

2) przez tydzień – należy rozumieć 7 kolejnych dni kalendarzowych, poczynając od pierwszego dnia okresu rozliczeniowego.

Art. 120. 1. Czas służby wynosi przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 4 miesięcy.

2. Obowiązujący funkcjonariusza wymiar czasu służby w przyjętym okresie rozliczeniowym oblicza się:

1) mnożąc 40 godzin przez liczbę tygodni przypadających w okresie rozliczeniowym, a następnie

2) dodając do otrzymanej liczby godzin iloczyn 8 godzin i liczby dni pozostałych do końca okresu rozliczeniowego, przypadających od poniedziałku do piątku.

3. Każde święto występujące w okresie rozliczeniowym i przypadające w innym dniu niż niedziela obniża wymiar czasu służby o 8 godzin.

4. Wymiar czasu służby funkcjonariusza w okresie rozliczeniowym ulega w tym okresie obniżeniu o liczbę godzin usprawiedliwionej nieobecności w służbie, przypadających do przepracowania w czasie tej nieobecności, zgodnie z przyjętym rozkładem czasu służby.

Art. 121. 1. Tygodniowy czas służby łącznie z przedłużonym czasem służby nie może przekraczać przeciętnie 48 godzin w przyjętym okresie rozliczeniowym.

2. Ograniczenie przewidziane w ust. 1 nie dotyczy kierowników jednostek organizacyjnych i ich zastępców.

Art. 122. 1. Wprowadza się rozkład czasu służby funkcjonariusza:

1) wielozmianowy – na stanowiskach służbowych, na których wymaga się pełnienia służby w systemie zmianowym lub w sposób ciągły;

2) jednozmianowy – na pozostałych stanowiskach służbowych.

2. Rozkład czasu służby wprowadza przełożony.

Art. 123. 1. Funkcjonariusz pełni służbę w jednozmianowym rozkładzie czasu służby przez 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej określa godziny rozpoczęcia i zakończenia służby w jednostce organizacyjnej oraz na poszczególnych stanowiskach służbowych i posterunkach, uwzględniając potrzebę dostosowania czasu służby do potrzeb tej jednostki, do czasu pracy innych jednostek organizacyjnych, urzędów i organów współdziałających z jednostką organizacyjną.

3. Funkcjonariusz pełniący służbę w jednozmianowym rozkładzie czasu służby może być wyznaczony przez kierownika jednostki organizacyjnej do pełnienia służby w sobotę, niedzielę albo święto, jeżeli jest to niezbędne ze względu na potrzeby jednostki organizacyjnej. W zamian za czas służby w sobotę, niedzielę albo święto funkcjonariuszowi

udziela się innego dnia wolnego od służby w najbliższym tygodniu przypadającym po tych dniach.

Art. 124. Funkcjonariusz pełni służbę w wielozmianowym rozkładzie czasu służby na zmiany trwające po 12 godzin, po których następują 24 godziny wolne od służby albo 48 godzin, jeżeli zadania służbowe były wykonywane w porze nocnej, w dniach i godzinach rozpoczęcia i zakończenia służby ustalonych przez kierownika jednostki organizacyjnej.

Art. 125. W szczególnie uzasadnionych przypadkach kierownik jednostki organizacyjnej lub upoważniony przez niego kierownik komórki organizacyjnej może ustalić indywidualny rozkład czasu służby funkcjonariusza, na jego wniosek lub za jego zgodą, w wymiarze czasu służby przewidzianym dla jednozmianowego rozkładu czasu służby.

Art. 126. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje w każdej dobie prawo do co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

1) kierowników jednostek organizacyjnych i ich zastępców;

2) przypadków konieczności wprowadzenia wzmocnionego systemu ochrony, sił wsparcia, odwodu oraz prowadzenia działań związanych z zapobieganiem lub likwidacją skutków klęsk żywiołowych.

3. W przypadkach określonych w ust. 2 pkt 2 funkcjonariuszowi przysługuje równoważny okres odpoczynku, którego należy udzielić bezpośrednio po pełnieniu służby powodującym naruszenie okresu odpoczynku.

Art. 127. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje w każdym tygodniu prawo do co najmniej 35 godzin nieprzerwanego odpoczynku, obejmującego co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego.

2. W przypadku określonym w art. 126 ust. 2 pkt 2 oraz w przypadku zmiany pory pełnienia służby przez funkcjonariusza w związku z jego przejściem na inną zmianę, zgodnie z ustalonym rozkładem czasu służby, tygodniowy nieprzerwany odpoczynek może obejmować mniejszą liczbę godzin, nie może być jednak krótszy niż 24 godziny.

Art. 128. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej może ustalić dniem wolnym od służby, dla funkcjonariuszy pełniących służbę w jednozmianowym rozkładzie czasu służby, dzień służby przypadający między dniami wolnymi od służby i wyznaczyć dniem służby najbliższą sobotę. Jeżeli sobota przypada po wolnym od służby piątku lub przed wolnym od służby poniedziałkiem, kierownik jednostki organizacyjnej wyznacza dniem służby sobotę następną.

2. O ustaleniu dnia wolnego od służby oraz o sobocie wyznaczonej dniem służby funkcjonariusza informuje się, w sposób przyjęty w jednostce organizacyjnej, co najmniej z 14-dniowym wyprzedzeniem.

Art. 129. 1. Czas służby funkcjonariusza może zostać przedłużony do 48 godzin tygodniowo, w szczególności ze względu na konieczność:

1) wykonania rozpoczętych zadań służbowych, jeżeli nie mogą one zostać przerwane;
2) zapewnienia ciągłości służby na stanowiskach i posterunkach, na których jest wymagane utrzymanie pełnienia służby w sposób ciągły;
3) realizacji innych zadań służbowych niecierpiących zwłoki.

2. Czas pełnienia służby, o którym mowa w ust. 1, przedłuża kierownik komórki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

Art. 130. W zamian za przedłużony czas służby, o którym mowa w art. 129 ust. 1, funkcjonariuszowi przysługuje czas wolny od służby w tym samym wymiarze, który powinien być udzielony w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 120 ust. 1.

Art. 131. Funkcjonariusz, do którego obowiązków należy kierowanie pojazdem samochodowym, może pełnić służbę do 12 godzin na dobę, w tym kierować pojazdem nie dłużej niż 10 godzin. Czas nieprzerwanego kierowania samochodem nie może przekroczyć 6 godzin, po których następuje przerwa trwająca 30 minut.

Art. 132. 1. Lekarze oraz inni funkcjonariusze posiadający wyższe wykształcenie wykonujący zawód medyczny, pełniący służbę w zakładzie opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności i przeznaczonych dla osób, których stan zdrowia wymaga całodobowych świadczeń zdrowotnych, mogą być zobowiązani do pełnienia w tym zakładzie dyżuru medycznego.

2. Czas pełnienia dyżuru medycznego wlicza się do czasu służby.

3. Służba w ramach pełnienia dyżuru medycznego może być planowana również w zakresie, w jakim będzie przekraczać 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym, z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozdziału.

Art. 133. 1. Funkcjonariusz pełniący służbę:

1) w pracowni radiologicznej, jeżeli do jego podstawowych obowiązków służbowych należy:

a) stosowanie w celach diagnostycznych lub leczniczych źródeł promieniowania jonizującego, a w szczególności: wykonujący badania lub zabiegi, asystujący lub wykonujący czynności pomocnicze przy badaniach lub zabiegach, obsługujący urządzenia zawierające źródła promieniowania lub wytwarzające promieniowanie jonizujące lub wykonujący czynności zawodowe bezpośrednio przy chorych leczonych za pomocą źródeł promieniotwórczych, lub

b) dokonywanie pomiarów dozymetrycznych promieniowania jonizującego związanych z działalnością, o której mowa w lit. a,

2) w pracowni fizykoterapii, jeżeli do jego podstawowych obowiązków służbowych należy kontrolowanie techniki stosowanych zabiegów lub samodzielne wykonywanie zabiegów

– wykonuje te obowiązki służbowe przez 5 godzin na dobę i przeciętnie 25 godzin na tydzień.

2. Pozostałe 3 godziny dobowego wymiaru służby funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, pozostaje w dyspozycji kierownika jednostki organizacyjnej, który może polecić temu funkcjonariuszowi wykonywanie w tym czasie innych zadań służbowych.

Art. 134. 1. W jednostce organizacyjnej prowadzi się listy obecności, roczne karty ewidencji obecności funkcjonariusza w służbie, ewidencję wyjść w godzinach służbowych oraz ewidencję przedłużonego czasu służby.

2. Ewidencje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się funkcjonariuszowi na jego żądanie.

Art. 135. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej może wyznaczyć funkcjonariusza do pozostawania w gotowości do pełnienia służby na telefoniczne wezwanie, zwane dalej

„dyżurem telefonicznym”, przy czym dyżur ten nie może naruszać prawa funkcjonariusza do odpoczynku, o którym mowa w art. 126 i 127.

2. Do dyżuru telefonicznego nie wyznacza się funkcjonariusza bezpośrednio po zakończeniu służby pełnionej w porze nocnej.

3. Funkcjonariusz może być wyznaczony do dyżuru telefonicznego nie więcej niż 2 razy w miesiącu, w tym najwyżej raz w sobotę, niedzielę lub święto. Czas trwania dyżuru telefonicznego nie może przekroczyć 12 godzin na dobę.

4. Czasu dyżuru telefonicznego nie wlicza się do czasu służby, jeżeli w tym czasie funkcjonariusz nie wykonywał czynności służbowych.

5. Jeżeli funkcjonariusz wykonywał polecone czynności służbowe w czasie dyżuru telefonicznego:

1) po godzinach służby – to za czas ich wykonywania udziela się w tym samym wymiarze czasu wolnego od służby;

2) w dniu wolnym od służby, sobotę, niedzielę lub święto – udziela się innego dnia wolnego od służby.

Art. 136. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby, który przed dniem zwolnienia nie wykorzystał czasu wolnego od służby za pełnienie służby ponad ustawowy wymiar, otrzymuje ekwiwalent pieniężny, nie więcej jednak niż za 3 lata.

2. Ekwiwalent pieniężny za każde rozpoczęte 8 godzin niewykorzystanego czasu wolnego od służby ustala się w wysokości 1/21 miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

Rozdział 15

Urlopy i zwolnienia od zajęć służbowych funkcjonariuszy

Art. 137. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje prawo do corocznego, nieprzerwanego, płatnego urlopu wypoczynkowego, zwanego dalej „urlopem wypoczynkowym”, w wymiarze 26 dni.

2. Funkcjonariusz nie może zrzec się prawa do urlopu wypoczynkowego.

3. W okresie od dnia złożenia przez funkcjonariusza pisemnego zgłoszenia wystąpienia ze służby do dnia zwolnienia ze służby funkcjonariusz jest obowiązany

wykorzystać przysługujący mu za dany rok kalendarzowy urlop wypoczynkowy i urlop dodatkowy, jeżeli w tym okresie przełożony udzieli mu tego urlopu.

Art. 138. 1. Prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego funkcjonariusz nabywa z upływem każdego miesiąca służby, w wymiarze 1/12 wymiaru urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w ust. 1.

2. Prawo do kolejnych urlopów wypoczynkowych funkcjonariusz nabywa w każdym następnym roku kalendarzowym.

Art. 139. 1. Urlopu wypoczynkowego udziela się w dni, które są dla funkcjonariusza dniami służby, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby, w wymiarze godzinowym odpowiadającym dobowemu wymiarowi czasu służby funkcjonariusza w danym dniu.

2. Przy udzielaniu urlopu wypoczynkowego zgodnie z ust. 1 jeden dzień urlopu wypoczynkowego odpowiada 8 godzinom służby.

3. Udzielenie funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego w dniu służby, w wymiarze godzinowym odpowiadającym części dobowego wymiaru czasu służby, jest dopuszczalne jedynie w przypadku, gdy część urlopu wypoczynkowego pozostała do wykorzystania jest niższa niż pełny dobowy wymiar czasu służby funkcjonariusza w dniu, na który ma być udzielony urlop wypoczynkowy.

Art. 140. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje płatny dodatkowy urlop wypoczynkowy, zwany dalej „urlopem dodatkowym”, w wymiarze do 13 dni rocznie, z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia albo szczególnie uciążliwych, a także z tytułu osiągnięcia przez funkcjonariusza stażu służby.

2. Urlop dodatkowy przysługujący funkcjonariuszowi z tytułu pełnienia służby w warunkach szkodliwych dla zdrowia albo szczególnie uciążliwych wynosi:

1) 12 dni w roku – dla funkcjonariusza pełniącego służbę w stałym wypełnianiu zadań w zakresie bezpośredniej ochrony i opieki nad osadzonymi w:
   a) oddziale przeciwgruźliczym szpitali ogólnych,
   b) laboratorium wykonującym analizy i badania dla oddziałów wymienionych w lit. a;
2) 5 dni w roku – dla funkcjonariusza pełniącego służbę w stałym wypełnianiu zadań w zakresie bezpośredniej ochrony i opieki nad osadzonymi w oddziale dla osadzonych stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie

dla bezpieczeństwa zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz dla funkcjonariuszy pełniących służbę w oddziałach terapeutycznych dla skazanych z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo.

3. Urlop dodatkowy przysługujący funkcjonariuszowi z tytułu stażu służby wynosi:

1) 5 dni – dla funkcjonariusza, który pełni służbę co najmniej przez 10 lat;

2) 9 dni – dla funkcjonariusza, który pełni służbę co najmniej przez 15 lat;

3) 13 dni – dla funkcjonariusza, który pełni służbę co najmniej przez 20 lat.

4. W razie zbiegu uprawnień do urlopów dodatkowych z różnych tytułów funkcjonariuszowi przysługuje jeden urlop dodatkowy w wymiarze korzystniejszym.

Art. 141. 1. Funkcjonariusz nabywa prawo do pierwszego urlopu dodatkowego:

1) z upływem roku służby pełnionej w warunkach, o których mowa w art. 140 ust. 2;

2) z dniem osiągnięcia określonego stażu służby.

2. Prawo do kolejnych urlopów dodatkowych funkcjonariusz nabywa w każdym następnym roku kalendarzowym, z tym że w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, musi być to rok, w którym służba jest pełniona w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych.

3. Funkcjonariuszowi, który wykorzystał urlop dodatkowy za dany rok kalendarzowy, a następnie nabył w ciągu tego roku prawo do urlopu dodatkowego w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

Art. 142. 1. Jeżeli funkcjonariusz nie może rozpocząć urlopu wypoczynkowego lub urlopu dodatkowego w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w służbie, a w szczególności z powodu:

1) czasowej niezdolności do służby wskutek choroby,

2) odosobnienia w związku z chorobą zakaźną,

3) urlopu macierzyńskiego,

4) zawieszenia w czynnościach służbowych

– urlop wypoczynkowy lub urlop dodatkowy przesuwa się na termin późniejszy.

2. Urlopu wypoczynkowego lub urlopu dodatkowego w części niewykorzystanej z powodów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, udziela się w terminie późniejszym.

Art. 143. Wymiar urlopu wypoczynkowego i urlopu dodatkowego funkcjonariusza ulega proporcjonalnemu obniżeniu o 1/12 za każdy miesiąc trwania zawieszenia w czynnościach służbowych lub stosowania tymczasowego aresztowania, chyba że funkcjonariusz urlop ten wykorzystał w przysługującym mu wymiarze.

Art. 144. 1. Funkcjonariuszowi udziela się na jego wniosek płatnego urlopu okolicznościowego z tytułu przeniesienia z urzędu do dalszego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej, jeżeli z przeniesieniem wiąże się zmiana zamieszkania – w wymiarze 5 dni.

2. Funkcjonariuszowi można udzielić na jego wniosek płatnego urlopu okolicznościowego na załatwienie szczególnie ważnych spraw osobistych lub rodzinnych – w wymiarze 3 dni w roku kalendarzowym.

Art. 145. 1. Funkcjonariuszowi, który uzyskał zezwolenie na pobieranie nauki lub odbywanie studiów i naukę tę pobiera lub odbywa studia, jak również funkcjonariuszowi, który uzyskał zezwolenie na przeprowadzenie przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego, a także na odbycie aplikacji radcowskiej, legislacyjnej albo specjalizacji lekarskiej, udziela się płatnego urlopu szkoleniowego w wymiarze:

1) w szkołach wyższych, w każdym roku studiów – 21 dni;
2) dla funkcjonariuszy i pracowników pobierających naukę w szkołach pomaturalnych lub na studiach podyplomowych – 14 dni w celu przygotowania się i złożenia egzaminu końcowego;
3) w celu przygotowania się do złożenia egzaminów doktorskich i obrony rozprawy doktorskiej lub dla przygotowania się do kolokwium oraz wykładu habilitacyjnego – 28 dni;
4) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu po zakończeniu aplikacji legislacyjnej – 14 dni;
5) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu radcowskiego albo specjalizacji lekarskiej – 30 dni.

2. Urlopu udziela się w dni, które są dla funkcjonariusza dniami służby, zgodnie z obowiązującym go rozkładem czasu służby.

Art. 146. 1. Funkcjonariuszowi, na jego pisemny wniosek, można udzielić urlopu bezpłatnego, jeżeli nie zakłóci to funkcjonowania służby w jednostce organizacyjnej. Okresu urlopu bezpłatnego nie wlicza się do okresu służby w Służbie Więziennej.

2. Funkcjonariuszowi, który wyjeżdża wspólnie z małżonkiem wyznaczonym do wykonywania zadań za granicą albo przeniesionym do wykonywania obowiązków służbowych w placówce zagranicznej w rozumieniu przepisów o służbie zagranicznej, na jego pisemny wniosek udziela się urlopu bezpłatnego na czas wykonywania przez małżonka zadań za granicą albo obowiązków służbowych w placówce zagranicznej.

3. Funkcjonariuszowi pełniącemu z wyboru funkcje w związku zawodowym przysługują urlopy bezpłatne na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych.

4. Funkcjonariuszowi, który rozpoczyna urlop bezpłatny w ciągu miesiąca kalendarzowego, przysługuje uposażenie w wysokości 1/30 uposażenia miesięcznego za każdy dzień poprzedzający dzień rozpoczęcia urlopu bezpłatnego. Jeżeli funkcjonariusz pobrał już uposażenie za czas urlopu bezpłatnego, potrąca się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

Art. 147. 1. Urlopów wypoczynkowych i urlopów dodatkowych udziela się funkcjonariuszowi zgodnie z harmonogramem służby oraz rocznymi planami urlopów, biorąc pod uwagę wnioski funkcjonariuszy i konieczność zapewnienia normalnego funkcjonowania służby w jednostce organizacyjnej.

2. Na wniosek funkcjonariusza urlop wypoczynkowy może być podzielony na części, z tym że co najmniej jedna część urlopu powinna obejmować nie mniej niż 14 kolejnych dni kalendarzowych.

3. Dodatkowy urlop wypoczynkowy może być dzielony na dwie części, z wyjątkiem urlopu, o którym mowa w art. 140 ust. 2 pkt 2 lub ust. 3 pkt 1.

Art. 148. 1. Funkcjonariusza można odwołać z urlopu wypoczynkowego z ważnych względów służbowych, a także wstrzymać udzielenie mu urlopu wypoczynkowego w całości lub w części.

2. Termin urlopu wypoczynkowego może być przesunięty na uzasadniony wniosek funkcjonariusza.

3. Odwołanie funkcjonariusza z urlopu wypoczynkowego albo wstrzymanie udzielenia urlopu wypoczynkowego wymaga formy pisemnej.

4. Wniosek o przesunięcie terminu urlopu wypoczynkowego powinien zawierać, poza uzasadnieniem przyczyn tego przesunięcia, także wskazanie innego terminu do końca danego roku kalendarzowego, w którym urlop wypoczynkowy zostanie wykorzystany.

5. Funkcjonariuszowi, który nie wykorzystał urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym, urlopu tego należy udzielić w ciągu pierwszych 3 miesięcy następnego roku.

Art. 149. 1. Funkcjonariuszowi odwołanemu z urlopu wypoczynkowego lub któremu urlop ten został wstrzymany przysługuje na jego pisemny wniosek zwrot poniesionych:

1) opłat za pobyt w ośrodkach wczasowych, sanatoriach, kwaterach prywatnych lub za inne usługi związane z wypoczynkiem w czasie tego pobytu, niewykorzystane przez funkcjonariusza i członków jego rodziny, jeżeli organizator wypoczynku lub inny podmiot świadczący usługi w tym zakresie nie zwrócił wniesionych opłat,
2) kosztów transportu funkcjonariusza oraz członków jego rodziny, jeżeli jego odwołanie z urlopu wypoczynkowego lub wstrzymanie spowodowało również ich powrót.

2. Przez członków rodziny funkcjonariusza rozumie się osoby wymienione w art. 215.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz dołącza rachunki i bilety, potwierdzające poniesione koszty. Jeżeli uzyskanie lub przedłożenie rachunków i biletów nie jest możliwe, funkcjonariusz składa pisemne oświadczenie o wysokości poniesionych kosztów oraz o przyczynach braku ich udokumentowania.

Art. 150. 1. W przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu wypoczynkowego lub urlopu dodatkowego w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariuszowi przysługuje ekwiwalent pieniężny, nie więcej jednak niż za ostatnie 3 lata kalendarzowe.

2. Ekwiwalent pieniężny za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego ustala się w wysokości 1/21 miesięcznego uposażenia zasadniczego, wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

Art. 151. W sprawach dotyczących udzielania zwolnień od zajęć służbowych oraz sposobu usprawiedliwiania nieobecności w służbie w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 298² Kodeksu pracy, ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych i ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267, z późn. zm.[7)]).

Art. 152. Właściwym przełożonym w sprawach określonych w niniejszym rozdziale jest kierownik jednostki organizacyjnej, a w stosunku do funkcjonariuszy zajmujących wyższe stanowiska kierownicze – odpowiedni przełożony, o którym mowa w art. 62 ust. 2.

Rozdział 16
Umundurowanie i wyposażenie polowe funkcjonariuszy

Art. 153. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do noszenia w czasie służby: przepisowego umundurowania, wyposażenia polowego, dystynkcji, odznak, oznak służby i znaków identyfikacyjnych.

2. Umundurowanie, wyposażenie polowe, oznaki służby, dystynkcje i znaki identyfikacyjne mogą być noszone wyłącznie przez funkcjonariuszy.

3. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, stanowiska służbowe, na których funkcjonariusze w czasie wykonywania zadań służbowych nie mają obowiązku noszenia umundurowania i wyposażenia specjalnego, uwzględniając miejsce pełnienia służby oraz specyfikę wykonywanych zadań służbowych.

Art. 154. 1. Funkcjonariusz otrzymuje bezpłatne umundurowanie oraz wyposażenie polowe dla poszczególnych rodzajów służby.

2. Uprawnienie do umundurowania w ramach należności mundurowej realizuje się w następujących formach:

1) gotowych składników umundurowania;
2) tkanin ze zwrotem kosztów szycia i dodatków krawieckich;
3) równowartości pieniężnej;
4) wypłaty równoważnika pieniężnego.

3. Funkcjonariusz mianowany na stałe nabywa na własność otrzymane składniki umundurowania.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb realizacji uprawnień funkcjonariuszy w służbie stałej i przygotowawczej do umundurowania i wyposażenia polowego oraz sposób ustalania okresów użytkowania i używalności dla przedmiotów mundurowych i wyposażenia polowego będących w użytkowaniu i częstotliwość ustalania stanu jakościowego posiadanego przez funkcjonariusza umundurowania i wyposażenia polowego, z uwzględnieniem:

a) funkcjonariuszy uprawnionych do wyposażenia polowego, pełniących służbę w działach ochrony jednostek organizacyjnych, uczestników szkolenia wstępnego i zawodowego oraz zasad przydziału takiego wyposażenia pozostałym funkcjonariuszom,

b) warunków wydawania umundurowania funkcjonariuszom w służbie przygotowawczej, warunków wydawania umundurowania używanego i wyposażenia polowego używanego, warunków ponownego wydawania umundurowania i wyposażenia polowego w przypadkach jego utraty z przyczyn niezawinionych przez funkcjonariuszy,

c) warunków zwrotu przez funkcjonariuszy wyposażenia polowego i umundurowania,

d) formy realizacji uprawnień funkcjonariuszy do umundurowania i wyposażenia polowego, w szczególności w postaci gotowych składników umundurowania, tkanin ze zwrotem kosztów szycia i dodatków krawieckich, równowartości pieniężnej za niepobrane składniki umundurowania, formy zwrotu przez funkcjonariuszy przedmiotów wyposażenia polowego i umundurowania lub ich wartości pieniężnej odpowiadającej stopniu naturalnego zużycia;

2) wzory umundurowania, oznaki służby i dystynkcje funkcjonariuszy oraz wzory wyposażenia polowego, z uwzględnieniem podziału na umundurowanie letnie i zimowe oraz służbowe i wyjściowe, kroju i barwy składników umundurowania i wyposażenia polowego, wzorów oznak służby i dystynkcji na poszczególnych składnikach oraz wzorów znaków identyfikacyjnych;

3) warunki i sposób noszenia umundurowania i wyposażenia polowego oraz orderów, odznaczeń, medali, odznak i znaków identyfikacyjnych, z uwzględnieniem okresów noszenia umundurowania letniego i zimowego, w których funkcjonariusze noszą

umundurowanie wyjściowe, sposobu noszenia poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia polowego, umiejscowienia oznak służby i dystynkcji oraz znaków identyfikacyjnych na składnikach umundurowania i wyposażenia polowego oraz wskazaniem miejsca i kolejności noszenia orderów, odznaczeń, medali i ich baretek;

4) normy umundurowania dla funkcjonariuszy w służbie stałej i służbie przygotowawczej, formy ich realizacji oraz ilości i okresy używalności przedmiotów umundurowania i wyposażenia polowego określonych w tych normach, które podlegają zwrotowi, z podziałem na:

a) normy umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn i kobiet,

b) normy uzupełniające dla funkcjonariuszy, którym nadano wyższy stopień Służby Więziennej,

c) normy wydawanych materiałów w zamian za gotowe umundurowanie,

d) normy wyposażenia polowego funkcjonariuszy,

e) dodatkowe normy dla uczestników szkolenia wstępnego i zawodowego,

f) dodatkowe normy dla kompanii honorowej Służby Więziennej oraz dowódcy uroczystości, dowódcy kompanii honorowej i pocztu sztandarowego,

g) dodatkowe normy dla przewodników psów, drużyn strzeleckich i drużyn przeciwpożarowych;

– z uwzględnieniem specyfiki Służby Więziennej.

Art. 155. 1. W zamian za umundurowanie i czyszczenie chemiczne umundurowania funkcjonariusz otrzymuje równoważnik pieniężny.

2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, szczegółowy tryb otrzymywania i zwrotu oraz przypadki zawieszania i wznawiania wypłaty równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz wysokość równoważnika pieniężnego za czyszczenie chemiczne umundurowania dla funkcjonariuszy w służbie stałej i przygotowawczej, uwzględniając w szczególności wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie dla poszczególnych stopni Służby Więziennej i należnych norm umundurowania oraz wysokość równoważnika pieniężnego za czyszczenie chemiczne, mając na względzie sprawność postępowania.

Rozdział 17
Obowiązki i prawa funkcjonariuszy

Art. 156. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany postępować zgodnie ze złożonym ślubowaniem oraz przestrzegać przepisów prawa, w szczególności niniejszej ustawy i przepisów wydanych na jej podstawie.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany odmówić wykonania polecenia przełożonego, jeśli jego wykonanie łączyłoby się z popełnieniem przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

3. O odmowie wykonania polecenia funkcjonariusz powinien zameldować wyższemu przełożonemu, Dyrektorowi Generalnemu lub Ministrowi Sprawiedliwości z pominięciem drogi służbowej.

Art. 157. Przepisy art. 115 § 18 oraz art. 318 i 344 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.[8)]) mają odpowiednie zastosowanie do funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Art. 158. Małżonkowie, osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz osoby pozostające ze sobą we wspólnym pożyciu nie mogą pełnić służby lub być zatrudnione w tej samej jednostce organizacyjnej, jeżeli powstałby między tymi osobami stosunek podległości służbowej.

Art. 159. 1. Funkcjonariusz nie może bez zezwolenia przełożonego podejmować zajęcia zarobkowego poza służbą.

2. Przełożony może zezwolić funkcjonariuszowi na podejmowanie zajęć zarobkowych poza służbą, jeżeli zajęcia takie:

1) nie zakłócą wykonywania przez funkcjonariusza obowiązków służbowych w zakresie zadań Służby Więziennej określonych w ustawie;
2) nie naruszają prestiżu służby;
3) nie podważają zaufania do bezstronności funkcjonariusza.

3. Udzielone zezwolenie na wykonywanie zajęć zarobkowych cofa się w przypadku naruszenia któregokolwiek z warunków, o których mowa w ust. 2.

4. Minister Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach udzielania zezwoleń na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą, dane, jakie powinien zawierać wniosek funkcjonariusza o udzielenie zezwolenia na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą oraz sposób i termin zawiadamiania funkcjonariusza o udzieleniu zezwolenia, odmowie jego udzielenia albo cofnięciu zezwolenia, uwzględniając sprawność postępowania.

Art. 160. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany poinformować przełożonego o podjęciu przez małżonka lub osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym zatrudnienia lub innych czynności zarobkowych w podmiotach świadczących usługi detektywistyczne lub usługi w zakresie ochrony osób i mienia lub podjęciu działalności gospodarczej w tym zakresie, a także o fakcie bycia wykonawcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.[9)]) na rzecz organów i jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o wystąpieniu takiej sytuacji .

2. Funkcjonariusz jest obowiązany poinformować przełożonego o objęciu przez niego, małżonka lub osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym akcji lub udziałów w podmiotach świadczących usługi detektywistyczne lub usługi w zakresie ochrony osób i mienia, w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o wystąpieniu takiej sytuacji.

Art. 161. 1. Funkcjonariusz, którego stosunek służbowy ustał, i którego zakres obowiązków służbowych obejmował czynności związane z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego, nie może bez pisemnej zgody Dyrektora Generalnego przed upływem 3 lat od dnia ustania stosunku służbowego być zatrudniony lub wykonywać innych zajęć zarobkowych u przedsiębiorcy, który ubiegał się o udzielenie przez Służbę Więzienną zamówienia publicznego.

2. Funkcjonariusz, którego stosunek służbowy ustał, nie może wykorzystywać informacji uzyskanych w związku z wykonywaniem czynności służbowych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej albo w związku z zatrudnieniem lub wykonywaniem innych zajęć u przedsiębiorcy.

Art. 162. 1. Funkcjonariusz nie może być członkiem partii politycznej.

2. Z chwilą przyjęcia funkcjonariusza do służby ustaje jego dotychczasowe członkostwo w partii politycznej.

3. Funkcjonariusz jest obowiązany poinformować przełożonego o przynależności do stowarzyszeń krajowych działających poza Służbą Więzienną.

4. Przynależność do organizacji lub stowarzyszeń zagranicznych albo międzynarodowych wymaga zezwolenia Dyrektora Generalnego lub upoważnionego przez niego przełożonego.

Art. 163. 1. Funkcjonariusz podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

2. Funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub niepopełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego albo wyrokiem uniewinniającym.

3. Koszty w wysokości odpowiadającej określonemu w odrębnych przepisach wynagrodzeniu jednego obrońcy zwraca się ze środków Służby Więziennej.

Art. 164. Funkcjonariuszowi przysługują szczególne uprawnienia związane z rodzicielstwem określone w Kodeksie pracy, z wyjątkiem art. 186^7, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 165. Funkcjonariuszom uczestniczącym w szkoleniach, kursach, kurso-konferencjach, naradach i odprawach służbowych, organizowanych w ramach szkolenia oraz doskonalenia zawodowego organizowanych w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodkach szkolenia Służby Więziennej i ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej przysługuje bezpłatne zakwaterowanie oraz wyżywienie.

Art. 166. 1. Funkcjonariusz po 15 latach służby nabywa prawo do emerytury.

2. Funkcjonariusz, który stał się inwalidą, jest uprawniony do renty inwalidzkiej.

3. Członkowie rodzin po zmarłych funkcjonariuszach są uprawnieni do renty rodzinnej.

4. Zasady przyznawania świadczeń określonych w ust. 1 – 3 normują przepisy ustawy, o której mowa w art. 96 ust. 3.

Art. 167. 1. Jeżeli funkcjonariusz, którego stosunek służbowy ustał, nie spełnia warunków do nabycia prawa do świadczeń, o których mowa w art. 166 ust. 1 i 2, od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki za ten okres przewidziane na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.[10)]).

2. Przez uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia, nagrody roczne i uznaniowe oraz dodatkowe wynagrodzenie wypłacane na podstawie art. 207, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Składki przekazuje się również w przypadku, gdy funkcjonariusz spełnia jedynie warunki do nabycia prawa do świadczenia, o którym mowa w art. 166 ust. 2. Przekazanie składek następuje na wniosek funkcjonariusza.

4. Składki podlegają waloryzacji wskaźnikiem waloryzacji składek określonym na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.[11)]).

5. Przy obliczaniu kwoty należnych składek, waloryzowanych na podstawie ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 19 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, o której mowa w ust. 1.

6. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się również do funkcjonariusza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., jeżeli po zwolnieniu ze służby, pomimo spełnienia warunków do nabycia prawa do emerytury policyjnej, zgłosił wniosek o przyznanie emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kwotę należnych zwaloryzowanych składek przekazuje się niezwłocznie po zawiadomieniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych

o nabyciu przez funkcjonariusza prawa do emerytury przewidzianej w przepisach, o których mowa w ust. 4.

8. Kwota należnych zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

9. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, oraz jednostki organizacyjne do tego właściwe, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowego i niezwłocznego wykonywania czynności związanych z przekazywaniem tych składek.

Art. 168. 1. Funkcjonariuszowi, który wzorowo wykonuje obowiązki, przejawia inicjatywę w służbie i doskonali kwalifikacje zawodowe, mogą być udzielane następujące wyróżnienia:

1) pochwała;

2) nagroda pieniężna lub rzeczowa;

3) krótkoterminowy urlop, nieprzekraczający 5 dni;

4) przyznanie odznaki, o której mowa w art. 35 ustawy;

5) mianowanie na wyższe stanowisko służbowe;

6) przedterminowe nadanie wyższego stopnia;

7) przedstawienie do odznaczenia państwowego.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania wyróżnień oraz właściwość przełożonych w tych sprawach, uwzględniając w szczególności sposób i formę dokonywania wyróżnień.

Rozdział 18

Mieszkania funkcjonariuszy

Art. 169. 1. Funkcjonariuszowi w służbie stałej przysługuje prawo do lokalu mieszkalnego w miejscowości, w której stale pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej.

2. Członkom rodziny funkcjonariusza, wymienionym w art. 175, przysługuje prawo do zamieszkania w przydzielonym funkcjonariuszowi lokalu mieszkalnym.

3. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przysługującej funkcjonariuszowi uwzględnia się jego stan rodzinny oraz stopień służbowy lub zajmowane stanowisko.

4. Za miejscowość pobliską uważa się miejscowość, do której czas dojazdu publicznymi środkami transportu przewidziany w rozkładzie jazdy, łącznie z przesiadkami, nie przekracza w obie strony dwóch godzin, licząc od stacji (przystanku) najbliższej miejsca pełnienia służby do stacji (przystanku) najbliższej miejsca zamieszkania. Do czasu tego nie wlicza się dojazdu do i od stacji (przystanku) w obrębie miejscowości, z której funkcjonariusz dojeżdża, oraz miejscowości, w której wykonuje obowiązki służbowe.

5. Funkcjonariusz w służbie przygotowawczej może otrzymać kwaterę tymczasową.

Art. 170. Prawo do lokalu mieszkalnego realizuje się przez:

1) przydział lokalu albo
2) przyznanie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego, zwanej dalej „pomocą finansową”.

Art. 171. Funkcjonariuszowi w służbie stałej przydziela się decyzją administracyjną lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 176, uwzględniając następujące okoliczności:

1) brak lokalu mieszkalnego w miejscowości, w której stale pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej;
2) przydatność do służby, kwalifikacje zawodowe oraz staż służby w Służbie Więziennej;
3) przeniesienie z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, niebędącej miejscowością pobliską;
4) zajmowanie kwatery tymczasowej w budynku jednostki organizacyjnej przeznaczonym na cele służbowe lub znajdującym się na terenie zamkniętym.

Art. 172. 1. Jednostkowa norma powierzchni mieszkalnej, zwanej dalej „normą”, wynosi od 7 m^2 do 10 m^2.

2. Funkcjonariuszowi w służbie stałej przysługują następujące normy:

1) samotnemu – dwie normy;
2) posiadającemu rodzinę – po jednej normie dla funkcjonariusza i każdego członka rodziny, o którym mowa w art. 175.

2. Normy dodatkowe przysługują:

1) funkcjonariuszowi posiadającemu stopień majora, podpułkownika, pułkownika lub generała Służby Więziennej albo zajmującemu stanowisko służbowe przysługujące tym oficerom – jedna norma;

2) Dyrektorowi Generalnemu oraz jego zastępcom – dwie normy.

3. W razie zbiegu uprawnień do norm dodatkowych z tytułu służby obojga małżonków w Służbie Więziennej uwzględnia się korzystniejsze normy dodatkowe przysługujące tylko jednemu z nich.

Art. 173. 1. Funkcjonariuszowi przydziela się lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej liczbie przysługujących mu norm.

2. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi.

3. Za lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej większej od przysługującej zgodnie z normami uważa się lokal, w którym zwiększenie powierzchni mieszkalnej przekracza połowę górnej granicy normy.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą Dyrektora Generalnego, funkcjonariuszowi można przydzielić lokal mieszkalny, o którym mowa w ust. 3.

5. Funkcjonariuszowi za jego pisemną zgodą lub na jego pisemny wniosek może być przydzielony lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej mniejszej od przysługującej mu zgodnie z normami.

6. Przydział lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 5, nie pozbawia funkcjonariusza prawa do uzyskania lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej normom mu przysługującym.

Art. 174. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby zajmuje przydzielony mu decyzją administracyjną lokal mieszkalny, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli:

1) zwolni zajmowany lokal mieszkalny w dotychczasowej miejscowości pełnienia służby;

2) zwróci przyznaną mu pomoc finansową, o której mowa w art. 183 ust. 1.

2. Funkcjonariusz przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości, który nie zwolnił lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz funkcjonariusz, który nie zwrócił pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może otrzymać w nowym miejscu pełnienia służby kwaterę tymczasową.

3. Funkcjonariusz delegowany do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje zakwaterowanie. Koszt zakwaterowania pokrywa się ze środków jednostki organizacyjnej, do której funkcjonariusz został delegowany.

Art. 175. Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy ustalaniu przysługującej powierzchni mieszkalnej lokalu mieszkalnego, są:

1) małżonek;
2) dzieci (własne, małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) wspólnie zamieszkujące z funkcjonariuszem i pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do ukończenia przez nie 25 lat życia;
3) rodzice funkcjonariusza lub jego małżonka wspólnie zamieszkujący z funkcjonariuszem i pozostający na jego wyłącznym utrzymaniu lub jeżeli ze względu na wiek albo inwalidztwo są niezdolni do wykonywania zatrudnienia.

Art. 176. 1. Na lokale mieszkalne lub kwatery tymczasowe dla funkcjonariuszy przeznacza się lokale uzyskane w wyniku działalności inwestycyjnej Służby Więziennej oraz pozostające i przekazane do dyspozycji Służby Więziennej.

2. Przepisy ustawy nie naruszają, wynikających z prawa własności, uprawnień do rozporządzania lokalem mieszkalnym właściciela innego niż Skarb Państwa.

Art. 177. 1. Funkcjonariuszowi w służbie stałej przysługuje równoważnik pieniężny z tytułu braku mieszkania, jeżeli:

1) on sam lub jego małżonek nie posiada w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego lub domu;
2) funkcjonariuszowi lub jego małżonkowi nie przyznano pomocy finansowej, o której mowa w art. 183 ust. 1.

2. Funkcjonariuszowi w służbie stałej przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości przysługuje równoważnik pieniężny, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w nowej miejscowości pełnienia służby:

1) nie przyznano mu pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego;

2) nie przydzielono mu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej.

Art. 178. 1. Wysokość równoważnika pieniężnego, o którym mowa w art. 177 ust. 1, wynosi 8 zł dziennie.

2. Wysokość równoważnika pieniężnego, o której mowa w ust. 1, podlega corocznej waloryzacji o prognozowany w ustawie budżetowej na dany rok średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych. Podstawę waloryzacji stanowi kwota równoważnika pieniężnego obowiązująca w roku poprzedzającym rok, w którym waloryzacja następuje.

Art. 179. 1. Funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić przełożonego o każdej zmianie mającej wpływ na uprawnienie do otrzymywania równoważnika z tytułu braku mieszkania.

2. Równoważnik pieniężny z tytułu braku mieszkania przysługuje w okresie od dnia powstania uprawnienia do jego pobierania do dnia, w którym nastąpiła utrata tego uprawnienia.

Art. 180. 1. W przypadku pobrania nienależnego równoważnika pieniężnego, o którym mowa w art. 177 ust. 1, wydaje się decyzję o jego zwrocie.

2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wypłaty równoważnika, o którym mowa w art. 177 ust. 1, oraz sposób zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego, uwzględniając sprawność postępowania w tym zakresie oraz konieczność realizacji uprawnień funkcjonariusza.

Art. 181. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje corocznie równoważnik pieniężny za remont lokalu mieszkalnego lub domu, zajmowanego na podstawie przysługującego mu lub jego małżonkowi tytułu prawnego.

2. W przypadku funkcjonariuszy będących małżonkami uprawnionymi do równoważnika pieniężnego za remont albo do równoważnika z tytułu braku mieszkania, świadczenie to przysługuje tylko jednemu z nich; nie dotyczy to funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości niebędącej miejscowością pobliską.

3. Równoważnik za remont nie przysługuje w razie zajmowania części lokalu mieszkalnego lub domu, o których mowa w ust. 1.

4. Wysokość równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, w roku 2009 wynosi 336,43 zł.

5. Wysokość równoważnika pieniężnego, o której mowa w ust. 4, podlega corocznej waloryzacji o ustalony w ustawie budżetowej na dany rok średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych. Podstawę waloryzacji stanowi kwota stawki równoważnika pieniężnego w roku poprzedzającym rok, w którym waloryzacja następuje.

6. W przypadku pobrania nienależnego równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, wydaje się decyzję o jego zwrocie.

7. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przyznawania i wypłaty równoważnika, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego, uwzględniając sprawność postępowania w tym zakresie oraz konieczność realizacji uprawnień funkcjonariusza.

Art. 182. 1. Funkcjonariuszowi, który zajmuje lokal mieszkalny w miejscowości pobliskiej miejsca pełnienia służby, przysługuje zwrot kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby i z powrotem w wysokości ceny biletów za przejazd koleją lub autobusami.

2. Zwrot kosztów dojazdu, o których mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości ceny:

1) miesięcznego biletu imiennego na przejazd w klasie drugiej pociągu osobowego lub miesięcznego biletu imiennego na przejazd autobusem, o ile z miejscowości pobliskiej nie ma połączenia kolejowego;

2) albo biletów jednorazowych na przejazd środkiem publicznego transportu zbiorowego, stosownie do liczby dni pełnienia służby, do wysokości nie wyższej niż cena biletów, o których mowa w pkt 1.

3. Jeżeli funkcjonariusz dojeżdża do miejscowości, w której pełni służbę, prywatnym pojazdem mechanicznym, zwrotu kosztów dokonuje się w wysokości ceny kolejowego biletu jednorazowego na przejazd w klasie drugiej pociągu osobowego, przewidzianej dla odległości

drogowej między miejscowością, w której funkcjonariusz zamieszkuje, a miejscowością, w której pełni służbę, stosownie do liczby dni pełnienia służby, do wysokości nie wyższej niż cena biletów, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Wysokość zwrotu kosztów dojazdu w przypadku funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 3, ustala się na podstawie obowiązujących w danym województwie cen za przejazdy koleją.

5. W przypadku przejazdu funkcjonariusza do miejsca pełnienia służby i z powrotem pojazdami służbowymi Służby Więziennej na zasadach odpłatności, zwrot kosztów dojazdu przysługuje w wysokości obowiązującej stawki odpłatności za ten dowóz.

6. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, nie przysługuje za rok kalendarzowy, w którym wykupiono uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, w wysokości co najmniej 50 %.

7. Zwrotowi nie podlegają koszty dojazdu w granicach miejscowości, w której funkcjonariusz zamieszkuje, oraz miejscowości, w której pełni służbę.

8. Zwrotu kosztów dojazdu dokonuje się na wniosek funkcjonariusza.

9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb oraz terminy zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 1, wzory wymaganych dokumentów, a także sposób dokumentowania poniesionych kosztów, uwzględniając w szczególności sprawność postępowania w celu realizacji uprawnienia funkcjonariusza.

Art. 183. 1. Funkcjonariuszowi w służbie stałej, który spełnia warunki do przydziału lokalu mieszkalnego, a który lokalu tego nie otrzymał na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale, przysługuje pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, położonych w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej.

2. W razie zbiegu uprawnień do pomocy finansowej z tytułu służby obojga małżonków świadczenie to przysługuje tylko jednemu z nich.

Art. 184. 1. Pomoc finansową przyznaje się funkcjonariuszowi w wysokości 25 % wartości lokalu mieszkalnego o powierzchni użytkowej 50 m².

2. Wartość lokalu mieszkalnego, na podstawie której oblicza się wysokość pomocy finansowej, stanowi iloczyn 50 m² powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego i ceny metra

kwadratowego powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, publikowanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, służącej wyliczaniu premii gwarancyjnej od wkładów oszczędnościowych na budownictwo mieszkaniowe dla posiadaczy oszczędnościowych książeczek mieszkaniowych.

3. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania w zakresie przyznawania, wypłaty oraz zwrotu pomocy finansowej, o której mowa w art. 183 ust. 1, a także rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o przyznanie tej pomocy, uwzględniając sprawność postępowania w tym zakresie oraz konieczność realizacji uprawnień funkcjonariusza.

Art. 185. 1. Pomoc finansowa podlega zwrotowi w przypadku zwolnienia funkcjonariusza ze służby przed upływem 15 lat służby w Służbie Więziennej, z wyjątkiem funkcjonariusza, który przed upływem tego okresu nabył prawo do renty inwalidzkiej Służby Więziennej.

2. Do ustalenia kwoty pomocy finansowej podlegającej zwrotowi przyjmuje się kwotę przyznanego świadczenia waloryzowanego corocznie o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych, określony w ustawie budżetowej, w przypadku gdy obowiązek zwrotu powstał w latach następujących po roku przyznania pomocy finansowej.

3. Na pisemny wniosek funkcjonariusza zwrot pomocy finansowej może nastąpić w ratach.

Art. 186. Lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej nie przydziela się funkcjonariuszowi:

1) w razie otrzymania pomocy finansowej, o której mowa w art. 183 ust. 1;
2) posiadającemu w miejscowości, w której pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej lokal mieszkalny w spółdzielni mieszkaniowej albo dom jednorodzinny lub dom mieszkalno-pensjonatowy albo lokal mieszkalny stanowiący odrębną nieruchomość, odpowiadający co najmniej przysługującej mu powierzchni mieszkalnej;
3) którego małżonek posiada lokal mieszkalny lub dom określony w pkt 2;
4) w razie zbycia przez niego lub jego małżonka lokalu mieszkalnego lub domu, o którym mowa w pkt 2.

Art 187. 1. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 176, wydaje się, jeżeli funkcjonariusz:

1) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal lub jego część;
2) używa lokal mieszkalny w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód, albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
3) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
4) jest w zwłoce z zapłatą czynszu lub opłat za świadczenia związane z eksploatacją lokalu przez okres co najmniej dwóch pełnych okresów płatności, pomimo uprzedzenia na piśmie o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności;
5) otrzymał pomoc finansową, o której mowa w art. 183 ust. 1;
6) został przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości i przydzielono mu w tej lub pobliskiej miejscowości następny lokal mieszkalny;
7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego;
8) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego wydaje się także:

1) jeżeli funkcjonariuszowi lub jego małżonkowi przysługuje tytuł prawny do innego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 176; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
2) w przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 176, przez funkcjonariusza lub członków jego rodziny albo inne osoby – bez tytułu prawnego.

3. Decyzję o opróżnieniu lokalu wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

Art. 188. 1. Funkcjonariusz przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, któremu przydzielono kwaterę tymczasową, ponosi koszty dostawy do niej energii elektrycznej i cieplnej, gazu i wody, odbioru ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych oraz wydatki związane z korzystaniem z urządzeń radiowo-telewizyjnych, windy, telefonu, internetu i domofonu. Pozostałe koszty pokrywa się ze środków jednostki organizacyjnej, do której funkcjonariusz został przeniesiony.

2. Funkcjonariusz w służbie przygotowawczej, któremu przydzielono kwaterę tymczasową, uiszcza opłaty czynszowe oraz ponosi koszty dostawy mediów, o których mowa w ust. 1.

Art. 189. Decyzję o opróżnieniu kwatery tymczasowej wydaje się w przypadkach:

1) ustania stosunku służbowego funkcjonariusza albo przeniesienia go do służby w innej miejscowości;
2) zakończenia okresu służby przygotowawczej;
3) o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 7, 8 i ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 190. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych i kwater tymczasowych, a także szczegółowe warunki odpłatności za zajmowanie kwater tymczasowych, uwzględniając sprawność postępowania w tym zakresie oraz konieczność realizacji uprawnień funkcjonariusza.

Art. 191. Decyzje w sprawach realizacji uprawnień funkcjonariuszy wynikających z przepisów niniejszego rozdziału wydają następujące organy:

1) Minister Sprawiedliwości w odniesieniu do Dyrektora Generalnego i jego zastępców;
2) Dyrektor Generalny w odniesieniu do:
   a) funkcjonariuszy pełniących służbę w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej,
   b) dyrektorów okręgowych i ich zastępców,
   c) komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta bezpośrednio mu podległego ośrodka szkolenia Służby Więziennej albo ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej i ich zastępców,

3) dyrektor okręgowy w odniesieniu do:

a) funkcjonariuszy pełniących służbę w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej,

b) dyrektorów aresztów śledczych i zakładów karnych położonych na terenie działania okręgowego inspektoratu i ich zastępców,

c) komendantów ośrodków szkolenia i ośrodków doskonalenia kadr położonych na terenie działania okręgowego inspektoratu i ich zastępców;

4) dyrektor aresztu śledczego, zakładu karnego oraz komendant ośrodka szkolenia i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej w odniesieniu do funkcjonariuszy pełniących służbę w tych jednostkach.

Rozdział 19

Świadczenia funkcjonariuszy

Art. 192. 1. Funkcjonariuszowi przysługują następujące świadczenia pieniężne:

1) zasiłek na zagospodarowanie;

2) zwrot kosztów przejazdu;

3) nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi;

4) nagrody jubileuszowe;

5) dodatkowe wynagrodzenia za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe.

2. W razie śmierci funkcjonariusza lub członka jego rodziny przysługuje zasiłek pogrzebowy.

3. W razie śmierci funkcjonariusza w związku ze służbą może być przyznana pomoc finansowa na kształcenie dzieci.

4. Świadczenia pieniężne przyznaje właściwy przełożony.

Art. 193. 1. Funkcjonariuszowi w związku z mianowaniem na stałe przysługuje zasiłek na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnymi w dniu mianowania na stałe.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do funkcjonariuszy, którzy służbę w Służbie Więziennej pełnią po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej lub innej służby, w czasie której otrzymali taki zasiłek.

Art. 194. 1. Funkcjonariuszowi i członkom jego rodziny, o których mowa w art. 215, przysługuje raz w roku zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu zbiorowego do jednej z obranych przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem.

2. W razie niewykorzystania przysługującego przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny.

3. Zwrotu kosztów przejazdu albo wypłaty zryczałtowanego równoważnika pieniężnego dokonuje właściwa jednostka organizacyjna.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb oraz warunki zwrotu kosztów przejazdu i wypłaty zryczałtowanego równoważnika pieniężnego oraz wzór wniosków, na podstawie których następować będzie zwrot poniesionych kosztów lub wypłata równoważnika, uwzględniając w szczególności rodzaj środka transportu i odległość, które stanowić mają podstawę wyliczenia zryczałtowanego równoważnika pieniężnego za przejazd.

Art. 195. 1. Funkcjonariuszowi wykonującemu należycie obowiązki służbowe przez okres roku kalendarzowego przysługuje nagroda roczna w wysokości miesięcznego uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi, który pełnił służbę co najmniej przez 6 miesięcy w roku kalendarzowym, przyznaje się nagrodę roczną w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy kalendarzowych służby.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

4. Funkcjonariuszowi, który z powodu:

1) śmierci,
2) zaginięcia,
3) ustania stosunku służbowego, jeżeli w dniu ustania tego stosunku spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej,
4) korzystania z urlopu wychowawczego

– pełnił w danym roku służbę przez część roku kalendarzowego, przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia za każdy miesiąc kalendarzowy pełnienia służby.

5. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, jeżeli pełnił w danym roku kalendarzowym służbę przez okres krótszy od jednego miesiąca kalendarzowego, przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia.

6. Funkcjonariuszowi, który na skutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą poniósł śmierć albo którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 1, nagroda roczna przysługuje za ostatni rok służby w wysokości określonej w ust. 1, bez względu na okres służby pełnionej w tym roku.

7. Podstawę ustalenia nagrody rocznej stanowi miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym przysługujące funkcjonariuszowi w dniu wypłaty nagrody.

Art. 196. 1. Nagrodę roczną przysługującą funkcjonariuszowi obniża się o 1/360 za każdy dzień nieobecności w służbie, związanej z czasową niezdolnością do pracy wskutek choroby wynoszącej ponad 15 dni w roku kalendarzowym.

2. Nagrody rocznej nie obniża się z powodu:

1) korzystania przez funkcjonariusza z urlopu wypoczynkowego, urlopu dodatkowego, urlopu krótkoterminowego albo urlopu macierzyńskiego;
2) czasowej niezdolności do pracy wskutek choroby funkcjonariusza związanej ze służbą.

Art. 197. 1. Do okresu służby, o którym mowa w art. 195 ust. 1, nie wlicza się okresów wykonywania kary dyscyplinarnej – od dnia jej prawomocnego wymierzenia do dnia zatarcia.

2. Jeżeli okres wykonywania kary dyscyplinarnej wykracza poza dany rok kalendarzowy, to pozostałego okresu nie wlicza się do okresów stanowiących podstawę do przyznania nagrody rocznej w następnym roku lub następnych latach kalendarzowych.

Art. 198. Nagroda roczna nie przysługuje za rok kalendarzowy, w którym:

1) skazano funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;

2) wymierzono funkcjonariuszowi orzeczeniem karę dyscyplinarną wydalenia ze służby;

3) wydano funkcjonariuszowi opinię służbową o:

a) niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonym w okresie służby stałej,

b) nieprzydatności na zajmowanym stanowisku w okresie służby stałej,

c) nieprzydatności do służby w okresie służby przygotowawczej.

Art. 199. W przypadkach określonych w art. 197 i 198 funkcjonariuszowi, który w dniu ustania stosunku służbowego spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej, przyznaje się nagrodę roczną w wysokości 1/12 miesięcznego uposażenia.

Art. 200. Nagrodę roczną wypłaca się nie później niż w ciągu pierwszych czterech miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda, z tym że funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby nagrodę roczną wypłaca się nie później niż w ostatnim dniu służby.

Art. 201. 1. Jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi wszczęto postępowanie karne o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe lub postępowanie dyscyplinarne w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana, ustalenie uprawnień do nagrody rocznej następuje po zakończeniu tego postępowania.

2. Nagrodę roczną wypłaca się nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania karnego o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe lub postępowania dyscyplinarnego.

Art. 202. Funkcjonariuszowi może być przyznana nagroda uznaniowa, w szczególności za sumienne wykonywanie zadań służbowych, wykonywanie zadań służbowych wymagających znacznego nakładu pracy, a także dokonanie czynu świadczącego o odwadze funkcjonariusza.

Art. 203. 1. Funkcjonariuszowi, którego warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu, w szczególności w związku ze zdarzeniami losowymi, długotrwałą chorobą własną lub członka rodziny, śmiercią członka rodziny, można przyznać bezzwrotną zapomogę pieniężną.

2. Przy przyznawaniu zapomogi pieniężnej należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną funkcjonariusza i jego rodziny.

Art. 204. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla funkcjonariuszy, sposoby ustalania i warunki zwiększania jego wysokości dla poszczególnych jednostek organizacyjnych, tryb postępowania oraz właściwość przełożonych w zakresie przyznawania i wypłaty nagród rocznych, uznaniowych i zapomóg, mając na względzie celową i racjonalną politykę w zakresie dysponowania środkami finansowymi.

Art. 205. Funkcjonariuszowi przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

1) po 20 latach służby – 75 %;
2) po 25 latach służby – 100 %;
3) po 30 latach służby – 150 %;
4) po 35 latach służby – 200 %;
5) po 40 latach służby – 300 %

– miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym.

Art. 206. 1. Do okresu służby uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się:

1) wszystkie zakończone okresy służby i pracy, wykonywanej w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy;
2) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają zaliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze;
3) okres studiów w szkole wyższej przewidziany programem nauczania w łącznym wymiarze nie większym niż 5 lat, pod warunkiem uzyskania dyplomu ich ukończenia.

2. Jeżeli funkcjonariusz w dniu udokumentowania prawa do nagrody jubileuszowej jest jednocześnie uprawniony do dwóch lub więcej nagród jubileuszowych, wypłaca się tylko jedną nagrodę w wymiarze wyższym.

3. W razie nabycia prawa do nagrody wyższego stopnia w ciągu 12 miesięcy od dnia nabycia prawa do nagrody danego stopnia, funkcjonariuszowi wypłaca się różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

4. W przypadku zwolnienia ze służby funkcjonariusza uprawnionego do emerytury lub renty nagrodę jubileuszową wypłaca się w dniu ustania stosunku służbowego, jeżeli w tym dniu brakuje mu do stażu jubileuszowego, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, nie więcej niż 12 miesięcy.

5. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb obliczania i wypłacania nagrody jubileuszowej, a także okresy służby, pracy i nauki powodujące nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, sposób dokumentowania tych okresów oraz termin wypłacania nagrody, uwzględniając zapewnienie sprawności postępowania i zabezpieczenie praw funkcjonariuszy.

Art. 207. 1. Za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe funkcjonariusz otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie.

2. Wynagrodzenie za dokonane przez funkcjonariuszy wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia określają odrębne przepisy.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje zadań zleconych, za które funkcjonariusz otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie, wysokość tego wynagrodzenia oraz tryb jego wypłacania, sposób obliczania wynagrodzenia oraz termin jego wypłacania, mając na względzie charakter tych zadań.

Art. 208. 1. W razie śmierci funkcjonariusza przysługuje zasiłek pogrzebowy w wysokości:

1) pięciokrotności przeciętnego uposażenia funkcjonariusza, jeżeli koszty pogrzebu ponosi małżonek, dzieci, wnuki, rodzeństwo lub rodzice;
2) kosztów rzeczywiście poniesionych, najwyżej jednak do wysokości określonej w pkt 1 – jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba.

2. Jeżeli śmierć funkcjonariusza nastąpiła na skutek wypadku pozostającego w związku ze służbą, koszty pogrzebu pokrywa się ze środków Służby Więziennej. Dyrektor Generalny może wyrazić zgodę na pokrycie kosztów pogrzebu funkcjonariusza zmarłego wskutek choroby pozostającej w związku ze służbą.

3. W razie pokrycia kosztów pogrzebu funkcjonariusza ze środków Służby Więziennej, pozostałej po funkcjonariuszu rodzinie przysługuje 50 % zasiłku pogrzebowego określonego w ust. 1 pkt 1.

Art. 209. 1. Jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz pełnił służbę bezpośrednio przed śmiercią, pokrywa koszty pogrzebu funkcjonariusza w razie jego śmierci, która nastąpiła wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą, z zastrzeżeniem art. 208 ust. 2.

2. Koszty pogrzebu jednostka organizacyjna pokrywa do wysokości nie wyższej niż sześciokrotność przeciętnego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym datę pogrzebu, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski".

3. Niezależnie od wysokości kosztów pogrzebu, jednostka organizacyjna dodatkowo pokrywa koszty związane z przewozem zwłok do miejscowości, w której zmarły funkcjonariusz ma być pochowany.

4. Jeżeli rodzina funkcjonariusza, zmarłego wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą:

1) podjęła się zorganizowania pogrzebu we własnym zakresie, koszty pogrzebu funkcjonariusza podlegają zwrotowi do wysokości kwoty, o której mowa w ust. 2; przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio;

2) wybudowała nagrobek na własne zamówienie, koszty pogrzebu funkcjonariusza podlegają w tej części zwrotowi do wysokości różnicy między kwotą, o której mowa w ust. 2, a kwotą faktycznie wydatkowaną na pokrycie kosztów pogrzebu funkcjonariusza, zorganizowanego przez jednostkę organizacyjną.

5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, terminy i tryb wypłaty kosztów pogrzebu oraz sposób ich dokumentowania, uwzględniając rodzaje poniesionych wydatków mających wpływ na to świadczenie.

Art. 210. 1. W razie śmierci członka rodziny, funkcjonariuszowi przysługuje zasiłek pogrzebowy w wysokości 175 % przeciętnego uposażenia funkcjonariusza.

2. W razie zbiegu uprawnień do zasiłku pogrzebowego określonego w ust. 1 z uprawnieniami do zasiłku pogrzebowego przysługującymi na podstawie odrębnych

przepisów, funkcjonariusz zobowiązany jest w pierwszej kolejności zrealizować uprawnienie do zasiłku wynikające z przepisów odrębnych. Jeżeli wypłacony z tego tytułu zasiłek jest niższy od zasiłku określonego w ust. 1, funkcjonariuszowi przysługuje odpowiednie wyrównanie.

Art. 211. 1. Zasiłek pogrzebowy z tytułu śmierci członka rodziny funkcjonariusza przysługuje w razie śmierci:

1) małżonka;
2) dzieci własnych lub małżonka oraz dzieci przysposobionych;
3) dzieci wychowywanych w ramach rodziny zastępczej;
4) dzieci przyjętych na wychowanie przed osiągnięciem pełnoletniości, jeżeli rodzice nie żyją albo nie mogą im zapewnić utrzymania bądź zostali pozbawieni lub ograniczeni w sprawowaniu władzy rodzicielskiej;
5) rodziców funkcjonariusza lub jego małżonka, a także ich ojczyma, macochy lub osób ich przysposabiających;
6) osób, których opiekunem prawnym został ustanowiony funkcjonariusz lub jego małżonek.

2. W przypadku zbiegu uprawnień do zasiłku pogrzebowego w związku z pokryciem przez funkcjonariusza kosztów pogrzebu członka jego rodziny będącego również funkcjonariuszem, uprawnionemu przysługuje wyższy zasiłek, a jeżeli pobrał zasiłek niższy, odpowiednie wyrównanie.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb wypłaty zasiłku pogrzebowego oraz rodzaje dokumentów wymagane do jego wypłaty, uwzględniając sprawność realizacji wypłaty.

Art. 212. 1. W przypadku funkcjonariusza, którego śmierć nastąpiła w związku ze służbą, każdemu z dzieci będących na jego utrzymaniu, które w dniu jego śmierci spełniały warunki do uzyskania renty rodzinnej, Dyrektor Generalny przyznaje pomoc finansową na kształcenie ze środków przeznaczonych na ten cel w budżecie Służby Więziennej.

2. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, przysługuje uczniom szkół publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych dla młodzieży i dla dorosłych oraz słuchaczom zakładów kształcenia nauczycieli i kolegiów pracowników służb społecznych,

oraz studentom szkół wyższych do czasu ukończenia kształcenia, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 roku życia.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania pomocy, o której mowa w ust. 1, uwzględniając wysokość pomocy w zależności od poziomu kształcenia i typu szkoły.

Art. 213. 1. Funkcjonariuszowi, który nabył prawo do urlopu wypoczynkowego, oraz każdemu z członków jego rodziny przysługuje świadczenie w postaci dopłaty do wypoczynku, w wysokości 35 % najniższego uposażenia zasadniczego w Służbie Więziennej, według stawek obowiązujących w dniu wypłaty świadczenia.

2. W razie zbiegu uprawnień, o których mowa w ust. 1, z tytułu służby obojga małżonków w Służbie Więziennej dopłata przysługuje tylko jednemu z nich.

Art. 214. 1. Funkcjonariusze i członkowie ich rodzin mają prawo do korzystania z następujących świadczeń socjalnych:

1) pobytów wypoczynkowych organizowanych przez jednostki organizacyjne;
2) kolonii i obozów wypoczynkowych dla dzieci i młodzieży, organizowanych przez jednostki organizacyjne;
3) pobytów zagranicznych wymiennych, organizowanych przez jednostki organizacyjne;
4) zagranicznych kolonii i obozów wymiennych, organizowanych przez jednostki organizacyjne;
5) żywienia w stołówkach pracowniczych prowadzonych przez jednostki organizacyjne;
6) działalności sportowej lub rekreacyjnej organizowanej przez jednostki organizacyjne.

2. Świadczenia socjalne mają charakter odpłatny z wyjątkiem działalności sportowej. Odpłatność powinna pokrywać koszty związane z organizacją danego rodzaju świadczenia i nie obejmuje narzutów z tytułu zysku.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, tryb przyznawania świadczeń socjalnych.

Art. 215. 1. Za członków rodziny funkcjonariusza, uprawnionych do świadczeń przewidzianych w art. 212 – 214, uważa się małżonka i dzieci.

2. Za dzieci uważa się, pozostające na utrzymaniu, dzieci własne, małżonka, przysposobione, wzięte na wychowanie, które:

1) nie przekroczyły 18 roku życia, a w razie uczęszczania do szkoły – 25 lat;
2) bez względu na wiek stały się niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo całkowicie niezdolne do pracy przed osiągnięciem wieku, o którym mowa w pkt 1.

Rozdział 20
Rozpatrywanie sporów o roszczenia funkcjonariuszy ze stosunku służbowego

Art. 216. 1. Sprawy ze stosunku służbowego rozstrzyga przełożony w formie pisemnej.

2. Przez sprawy ze stosunku służbowego należy rozumieć: nawiązanie stosunku służbowego, powoływanie oraz mianowanie funkcjonariuszy na stanowiska służbowe, przenoszenie, odwoływanie i zwalnianie ze stanowisk służbowych, nadawanie stopni Służby Więziennej, zawieszanie w czynnościach służbowych, zwalnianie ze służby, stwierdzanie wygaśnięcia stosunku służbowego, ustalanie uposażenia, przyznawanie świadczeń pieniężnych oraz inne konieczne czynności związane z powstaniem, zmianą, ustaniem stosunku służbowego oraz realizacją wynikających z treści tego stosunku służbowego uprawnień i obowiązków funkcjonariuszy.

Art. 217. 1. Sprawy dotyczące:

1) zwolnienia ze służby,
2) przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej,
3) przeniesienia na niższe stanowisko służbowe,

4) zawieszenia w czynnościach służbowych

– rozstrzyga się w formie decyzji.

2. Od decyzji wymienionych w ust. 1 funkcjonariusz może, w terminie 14 dni, wnieść odwołanie do wyższego przełożonego.

3. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji.

4. Do postępowań, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. Od decyzji organu odwoławczego przysługuje prawo do wniesienia skargi do sądu administracyjnego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 218. 1. Sprawy wynikające z podległości służbowej:

1) powoływania oraz mianowania na stanowiska,

2) odwoływania oraz zwalniania ze stanowisk i przenoszenia do dyspozycji,

3) nadawania stopni,

4) delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej,

5) delegowania do wykonywania zadań służbowych poza Służbą Więzienną w kraju lub za granicą,

6) powierzenia obowiązków służbowych na innym stanowisku służbowym,

– rozstrzyga się w formie rozkazu personalnego.

2. Formę rozkazu personalnego stosuje się również do stwierdzania wygaśnięcia stosunku służbowego.

3. Rozkaz personalny jest wykonalny z dniem w nim określonym. Od rozkazu personalnego odwołanie nie przysługuje.

Art. 219. Spory o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy w sprawach niewymienionych w art. 217 ust. 1 i art. 218 ust. 1 i 2 rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.

Art. 220. 1. Uchylenie:

1) ostatecznego orzeczenia komisji lekarskiej o całkowitej niezdolności do służby,

2) prawomocnego wyroku skazującego i wydania w nowym postępowaniu prawomocnego wyroku uniewinniającego,

3) prawomocnego orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i wydania w nowym postępowaniu prawomocnego orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,

4) prawomocnego orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby, a także uchylenie lub stwierdzenie nieważności podstaw prawnych ostatecznej decyzji o zwolnieniu ze służby w Służbie Więziennej

– stanowi podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie ponownego nawiązania stosunku służbowego. Do prowadzonego postępowania stosuje się odpowiednio art. 37 i 38.

2. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami sprawy, można odstąpić od przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego lub przeprowadzić je w ograniczonym zakresie.

3. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza przełożony właściwy do stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego albo zwolnienia ze służby funkcjonariusza.

Art. 221. 1. Pozytywne zakończenie postępowania, o którym mowa w art. 220, stanowi podstawę do wydania aktu mianowania, o którym mowa w art. 39, na określone stanowisko służbowe co najmniej równorzędne w zakresie uposażenia zasadniczego do stanowiska zajmowanego przez funkcjonariusza bezpośrednio przed ustaniem stosunku służbowego.

2. Ponowne nawiązanie stosunku służbowego następuje z dniem uchylenia przez właściwy organ skutków ustania stosunku służbowego, o których mowa w art. 220. Prawo do uposażenia powstaje z dniem określonym w akcie mianowania.

3. W przypadku braku możliwości mianowania, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusza mianuje się na stanowisko służbowe odpowiednio niższe, z uwzględnieniem art. 71 ust. 1.

4. Mianowanie funkcjonariusza na niższe stanowisko służbowe następuje za jego zgodą. W przypadku niewyrażenia przez funkcjonariusza zgody zwalnia się go ze służby.

5. W przypadku negatywnego zakończenia postępowania, o którym mowa w art. 220, wydaje się decyzję o umorzeniu tego postępowania. Przepisy art. 217 stosuje się odpowiednio.

6. Decyzja ostateczna o umorzeniu postępowania w sprawie ponownego nawiązania stosunku służbowego stanowi podstawę do stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego z dniem faktycznego zaprzestania pełnienia służby przez funkcjonariusza.

Art. 222. 1. Funkcjonariuszowi, z którym ponownie nawiązano stosunek służbowy albo wobec którego umorzono postępowanie, o którym mowa w art. 220, przysługuje za okres pozostawania poza służbą świadczenie pieniężne równe uposażeniu na stanowisku służbowym zajmowanym bezpośrednio przed ustaniem stosunku służbowego, nie więcej jednak niż za okres 6 miesięcy i nie mniej niż za 1 miesiąc.

2. Jeśli podczas okresu pozostawania poza służbą funkcjonariusz otrzymywał świadczenie emerytalno-rentowe, wypłacane na podstawie odrębnych przepisów, lub świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 101 ust. 1, wypłaca się mu kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy należnym uposażeniem a wypłaconym świadczeniem emerytalno-rentowym lub świadczeniem, o którym mowa w art. 101 ust. 1.

3. Okres pozostawania poza służbą, za który przyznano świadczenia określone w ust. 1, traktuje się na równi ze służbą w zakresie wszystkich uprawnień uzależnionych od stażu służby.

Art. 223. 1. W razie uchylenia lub stwierdzenia nieważności ostatecznej decyzji o zwolnieniu ze służby w Służbie Więziennej z przyczyn innych niż określone w art. 220 ust. 1, funkcjonariuszowi wypłaca się jedynie świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 222 ust. 1, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Świadczenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się w terminie 14 dni od dnia złożenia przez funkcjonariusza wniosku w tej sprawie wraz z dokumentem potwierdzającym uchylenie lub stwierdzenie nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby w Służbie Więziennej.

3. Przełożony, o którym mowa w art. 220 ust. 3, stwierdza, na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 2, wygaśnięcie stosunku służbowego z dniem faktycznego zaprzestania pełnienia służby przez funkcjonariusza.

Art. 224. Funkcjonariuszowi przywraca się stopień w razie uchylenia prawomocnego skazania na środek karny pozbawienia praw publicznych lub prawomocnego skazania na karę

pozbawienia wolności za popełnione umyślnie przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego, której wykonanie nie zostało warunkowo zawieszone.

Art. 225. 1. Roszczenia z tytułu prawa do uposażenia i innych świadczeń oraz należności pieniężnych ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

2. Roszczenie z tytułu prawa do pierwszej należności mundurowej wydawanej funkcjonariuszowi w naturze ulega przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

3. Przełożony właściwy do rozpatrywania roszczeń może nie uwzględnić przedawnienia, jeżeli opóźnienie w dochodzeniu roszczenia jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami.

4. Bieg przedawnienia roszczenia z tytułu uposażenia i innych świadczeń oraz należności pieniężnych przerywa:

1) każda czynność przed przełożonym właściwym do rozpatrywania roszczeń, podjęta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia;

2) uznanie roszczenia.

Art. 226. W przypadku niewypłacenia uposażenia zasadniczego i dodatków do uposażenia o charakterze stałym w terminie, o którym mowa w art. 61 ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje prawo do otrzymania odsetek ustawowych, naliczanych za każdy dzień zwłoki.

Art. 227. 1. Z uposażenia funkcjonariuszy mogą być dokonywane potrącenia na zasadach określonych w przepisach o egzekucji sądowej lub postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo w innych przepisach szczególnych, jeżeli dalsze przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, a także świadczenia związane z ustaniem stosunku służbowego, określone w art. 98 i art. 101 ust. 1.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, przełożonych właściwych do dokonywania potrąceń z uposażenia oraz tryb postępowania w tych sprawach,

z uwzględnieniem w szczególności podstaw do dokonania potrąceń i sposobu postępowania z kwotami potrąconymi.

Art. 228. Potrąceń na zasadach określonych w przepisach o egzekucji sądowej lub postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo w innych przepisach szczególnych nie stosuje się do zaliczek pobieranych do rozliczenia, a w szczególności na koszty podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia. Należności te potrąca się z uposażenia w pełnej wysokości, niezależnie od potrąceń z innych tytułów.

Rozdział 21

Odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy

Art. 229. 1. Funkcjonariusz odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu dyscypliny służbowej lub za czyny sprzeczne ze złożonym ślubowaniem.

2. Naruszenie dyscypliny służbowej stanowi czyn funkcjonariusza popełniony umyślnie lub nieumyślnie polegający na naruszeniu dobrego imienia służby lub na przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków wynikających z przepisów prawa lub rozkazów i poleceń wydanych przez przełożonych.

3. Naruszeniem dyscypliny służbowej jest w szczególności:

1) odmowa wykonania albo niewykonanie polecenia lub rozkazu przełożonego, bądź organu uprawnionego na podstawie ustawy do wydawania poleceń funkcjonariuszom;
2) zaniechanie czynności służbowej albo wykonanie jej w sposób nieprawidłowy;
3) niedopełnienie obowiązków służbowych albo przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;
4) wprowadzenie w błąd przełożonego lub innego funkcjonariusza, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie lub innej osobie;
5) postępowanie przełożonego przyczyniające się do rozluźnienia dyscypliny służbowej;

6) stawienie się do służby w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka oraz spożywanie alkoholu lub podobnie działającego środka w czasie służby;

7) utrata służbowej broni palnej, amunicji lub legitymacji służbowej;

8) utrata przedmiotu stanowiącego wyposażenie służbowe, którego wykorzystanie przez osoby nieuprawnione wyrządziło szkodę obywatelowi lub stworzyło zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa powszechnego;

9) utrata dokumentu zawierającego informacje stanowiące tajemnicę państwową lub służbową;

10) nadużycie zajmowanego stanowiska służbowego lub służby dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;

11) samowolne oddalenie się funkcjonariusza z rejonu zakwaterowania, jeśli pełni służbę w systemie skoszarowanym, a także nieusprawiedliwione opuszczenie lub niestawienie się w miejscu pełnienia służby.

4. Czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne, wypełniający jednocześnie znamiona przestępstwa, wykroczenia, przestępstwa skarbowego, wykroczenia skarbowego podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od odpowiedzialności karnej lub karnej skarbowej.

5. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, wypełniającego jednocześnie znamiona wykroczenia lub wykroczenia skarbowego, za które obwiniony został ukarany, przełożony dyscyplinarny może odstąpić od wszczęcia postępowania, a wszczęte umorzyć.

6. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w art. 230, może odstąpić od wszczęcia postępowania i przeprowadzić ze sprawcą przewinienia dyscyplinarnego udokumentowaną rozmowę dyscyplinującą.

Art. 230. 1. Przełożonym dyscyplinarnym funkcjonariusza jest odpowiedni kierownik jednostki organizacyjnej, o którym mowa w art. 31 ust. 1 i 2. Tę samą władzę dyscyplinarną posiada funkcjonariusz, któremu powierzono pełnienie obowiązków na tym stanowisku.

2. Przełożonym dyscyplinarnym funkcjonariusza zajmującego wyższe stanowisko kierownicze w jednostce organizacyjnej jest odpowiedni przełożony, o którym mowa w art. 62 ust. 2.

3. Przełożonym dyscyplinarnym funkcjonariusza delegowanego do czasowego pełnienia służby albo którego delegowano na szkolenie wstępne, zawodowe, specjalistyczne lub kurs doskonalenia zawodowego w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej lub ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej jest przełożony dyscyplinarny w miejscu czasowego pełnienia służby, odbywania szkolenia lub doskonalenia zawodowego, z wyłączeniem możliwości orzekania kar określonych w art. 231 pkt 3 – 6, które wymierza odpowiednio przełożony, o którym mowa w ust. 1 i 2.

4. W przypadku przeniesienia funkcjonariusza do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej i związanej z tym zmiany przełożonego dyscyplinarnego, postępowanie dyscyplinarne wszczęte wobec funkcjonariusza przejmuje i orzeka w pierwszej instancji nowy przełożony dyscyplinarny.

5. Funkcjonariusz oddelegowany do pełnienia zadań służbowych poza Służbą Więzienną podlega władzy dyscyplinarnej przełożonego, o którym mowa w ust. 1 i 2.

6. Przełożony dyscyplinarny może w formie pisemnej upoważnić swoich zastępców lub innych funkcjonariuszy z kierowanej przez niego jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw dyscyplinarnych w jego imieniu w ustalonym zakresie.

7. Wątpliwości w zakresie ustalenia właściwości przełożonego w sprawach dyscyplinarnych rozstrzyga wyższy przełożony dyscyplinarny w drodze postanowienia.

8. Wyższym przełożonym dyscyplinarnym w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko:

1) Dyrektorowi Generalnemu, zastępcy Dyrektora Generalnego, dyrektorowi okręgowemu, komendantowi Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendantowi ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendantowi ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu oraz funkcjonariuszom Centralnego Zarządu Służby Więziennej – jest Minister Sprawiedliwości;
2) zastępcy dyrektora okręgowego, dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego, zastępcy komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu oraz funkcjonariuszom okręgowego inspektoratu Służby Więziennej – jest Dyrektor Generalny;
3) zastępcy dyrektora zakładu karnego lub aresztu śledczego, zastępcy komendanta

ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej oraz funkcjonariuszom tych jednostek – jest dyrektor okręgowy.

Art. 231. Karami dyscyplinarnymi są:

1) nagana;
2) ostrzeżenie o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku lub do służby w Służbie Więziennej;
3) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe;
4) obniżenie stopnia;
5) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe wraz z obniżeniem stopnia;
6) wydalenie ze służby.

Art. 232. Kara nagany oznacza wytknięcie ukaranemu przez przełożonego dyscyplinarnego niewłaściwego postępowania.

Art. 233. 1. Kara ostrzeżenia o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku polega na przeprowadzeniu rozmowy dyscyplinującej i wytknięciu ukaranemu niewłaściwego postępowania i uprzedzenie go, że jeżeli ponownie popełni przewinienie dyscyplinarne, może zostać wyznaczony na niższe stanowisko służbowe w trybie dyscyplinarnym lub ukarany surowszą karą dyscyplinarną.

2. Kara ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby polega na przeprowadzeniu rozmowy, wytknięciu niewłaściwego postępowania i ostrzeżeniu, że za ponowne popełnienie czynu ukarany może zostać wydalony ze służby.

Art. 234. 1. Kara wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe oznacza zwolnienie z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i mianowanie na stanowisko służbowe niższe od dotychczas zajmowanego.

2. Przed zatarciem kary przeniesienia na niższe stanowisko służbowe funkcjonariusza nie można mianować na wyższe stanowisko służbowe.

Art. 235. Kara obniżenia stopnia polega na wydaniu rozkazu personalnego o utracie posiadanego stopnia i nadaniu stopnia bezpośrednio niższego.

Art. 236. 1. Kara wydalenia ze służby polega na stwierdzeniu wygaśnięcia stosunku służbowego.

2. Karę wydalenia ze służby oficera wymierza Dyrektor Generalny.

Art. 237. 1. Za popełnione przewinienie dyscyplinarne można wymierzyć tylko jedną karę dyscyplinarną.

2. Za popełnienie kilku przewinień dyscyplinarnych można wymierzyć jedną karę dyscyplinarną, odpowiednio surowszą, mając na uwadze względy wychowawcze lub prewencyjne wymierzonej kary.

Art. 238. 1. Wymierzona kara powinna być współmierna do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego i stopnia zawinienia, w szczególności powinna uwzględniać okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego skutki, w tym następstwa dla służby, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na obwinionym obowiązków, pobudki działania, zachowanie obwinionego przed popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego i po jego popełnieniu oraz dotychczasowy przebieg służby.

2. Na zaostrzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego:

1) działanie z pobudek i motywów zasługujących na szczególne potępienie albo w stanie po użyciu alkoholu lub innego podobnie działającego środka;
2) popełnienie przewinienia dyscyplinarnego przez funkcjonariusza przed zatarciem wymierzonej mu kary dyscyplinarnej;
3) poważne skutki przewinienia dyscyplinarnego, zwłaszcza istotne zakłócenie realizacji zadań Służby Więziennej lub naruszenia dobrego imienia Służby Więziennej;
4) działanie w obecności podwładnego, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

3. Na złagodzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego:

1) nieumyślność jego popełnienia;
2) podjęcie przez funkcjonariusza starań o zmniejszenie jego skutków;
3) brak należytego doświadczenia zawodowego lub dostatecznych umiejętności zawodowych;

4) dobrowolne poinformowanie przełożonego dyscyplinarnego o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego.

4. Przełożony dyscyplinarny uwzględnia okoliczności, o których mowa w ust. 1 – 3, wyłącznie w stosunku do funkcjonariusza, którego one dotyczą.

Art. 239. 1. Przełożony dyscyplinarny, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie popełnienia przez funkcjonariusza przewinienia dyscyplinarnego:

1) wszczyna postępowanie dyscyplinarne:

a) z własnej inicjatywy,

b) na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza,

c) na polecenie wyższego przełożonego,

d) na żądanie sądu lub prokuratora;

2) może wszcząć postępowanie dyscyplinarne na wniosek pokrzywdzonego.

2. Wyższy przełożony dyscyplinarny może wszcząć lub przejąć do prowadzenia postępowanie dyscyplinarne przed wydaniem orzeczenia, jeżeli w jego ocenie jest to konieczne z uwagi na charakter sprawy.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 2, przełożony dyscyplinarny zawiadamia odpowiednio sąd lub prokuratora albo pokrzywdzonego o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego i wyniku tego postępowania, przesyłając odpis wydanego orzeczenia lub postanowienia. Materiały przekazane przez sąd, prokuratora albo pokrzywdzonego włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

4. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego kwalifikacji prawnej, tożsamości sprawcy albo charakter sprawy jest skomplikowany i złożony, przed wszczęciem postępowania dyscyplinarnego przełożony dyscyplinarny zleca przeprowadzenie czynności wyjaśniających. Czynności te należy ukończyć w terminie 30 dni.

5. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się z dniem wydania postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. Funkcjonariusza, co do którego wydano postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, uważa się za obwinionego.

6. Postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego zawiera:

1) oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego;

2) datę wydania postanowienia;

3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego;

4) opis przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu wraz z jego kwalifikacją prawną;
5) uzasadnienie faktycznie zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego;
6) oznaczenie rzecznika dyscyplinarnego prowadzącego postępowanie;
7) podpis z podaniem stopnia, imienia i nazwiska przełożonego dyscyplinarnego;
8) pouczenie o uprawnieniach przysługujących obwinionemu w toku postępowania dyscyplinarnego.

Art. 240. 1. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza:
1) jeżeli czynności wyjaśniające nie potwierdziły zaistnienia przewinienia dyscyplinarnego;
2) po upływie terminów określonych w ust. 4 i 5;
3) w razie śmierci funkcjonariusza;
4) jeżeli w tej samej sprawie zapadło prawomocne orzeczenie dyscyplinarne lub toczy się postępowanie dyscyplinarne;
5) gdy ze względu na wagę przewinienia okaże się wystarczające zastosowanie środków dyscyplinujących w postaci:
   a) przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej,
   b) zobowiązania obwinionego do przeproszenia pokrzywdzonego,
   c) zobowiązania obwinionego do naprawienia wyrządzonej szkody;
6) gdy zachodzi inna okoliczność wyłączająca postępowanie.

2. Postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz orzeczenie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego doręcza się pokrzywdzonemu, jeżeli złożył on wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego oraz na orzeczenie o umorzeniu tego postępowania pokrzywdzony może wnieść zażalenie do wyższego przełożonego dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia ich doręczenia. Art. 239 ust. 1 pkt 1 lit. c stosuje się.

3. Postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się po upływie 90 dni od dnia powzięcia przez przełożonego dyscyplinarnego wiadomości o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego.

4. Kary dyscyplinarnej nie można wymierzyć po upływie roku od dnia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg tego terminu.

5. Jeżeli przewinieniem dyscyplinarnym jest czyn zawierający jednocześnie znamiona przestępstwa, wykroczenia, przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, upływu terminu, o którym mowa w ust. 4, nie może nastąpić wcześniej niż upływ terminów przedawnienia karalności tych przestępstw lub wykroczeń.

Art. 241. 1. Jeżeli wina funkcjonariusza i okoliczności czynu nie budzą wątpliwości i nie zachodzi potrzeba wymierzenia jednej z kar, o których mowa w art. 231 pkt 3 – 6, po wysłuchaniu obwinionego i złożeniu przez niego wyjaśnień na piśmie oraz uzyskaniu pisemnej zgody tego funkcjonariusza o dobrowolnym poddaniu się karze dyscyplinarnej bez przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego – sporządza się protokół z powyższych czynności i wydaje się orzeczenie o wymierzeniu kary dyscyplinarnej.

2. Od orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, zażalenie nie przysługuje.

Art. 242. 1. Postępowanie dyscyplinarne prowadzi rzecznik dyscyplinarny.

2. Przełożony dyscyplinarny wyznacza rzeczników dyscyplinarnych na okres 4 lat spośród funkcjonariuszy w służbie stałej. Funkcjonariusz może być wyznaczany ponownie do pełnienia funkcji rzecznika dyscyplinarnego.

3. Przełożony dyscyplinarny do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego wyznacza rzecznika dyscyplinarnego w stopniu:

1) co najmniej młodszego chorążego, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień w korpusie szeregowych, podoficerów lub chorążych;
2) co najmniej podporucznika, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień oficerski do stopnia kapitana;
3) co najmniej kapitana, jeżeli postępowanie ma dotyczyć funkcjonariusza posiadającego stopień majora lub wyższy.

4. Przełożony dyscyplinarny do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego może wyznaczyć zespół złożony co najmniej z dwóch rzeczników dyscyplinarnych,

w szczególności jeżeli jest to uzasadnione złożonym i skomplikowanym charakterem sprawy lub wagą popełnionego przewinienia.

Art. 243. 1. Przełożony dyscyplinarny odwołuje rzecznika dyscyplinarnego w przypadkach:

1) zaistnienia okoliczności, które stanowią podstawę zwolnienia go ze służby w Służbie Więziennej;
2) prawomocnego ukarania go karą dyscyplinarną;
3) przeniesienia go do innej jednostki organizacyjnej niepodlegającej bezpośrednio przełożonemu dyscyplinarnemu.

2. Rzecznik dyscyplinarny, za zgodą przełożonego dyscyplinarnego, może skorzystać z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego przy przeprowadzaniu czynności dowodowych.

3. Przełożony dyscyplinarny zawiesza rzecznika dyscyplinarnego w sprawowaniu swej funkcji w przypadku wszczęcia przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego lub karnego.

Art. 244. 1. Wyższy przełożony dyscyplinarny, przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym, jeżeli:

1) sprawa dotyczy go bezpośrednio;
2) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym obwinionego lub osoby przez niego pokrzywdzonej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania karnego;
3) był świadkiem czynu;
4) istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

2. Wyższego przełożonego dyscyplinarnego, przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego można wyłączyć od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym także z innych uzasadnionych przyczyn.

3. O okolicznościach uzasadniających wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym wyższy przełożony dyscyplinarny, przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny zawiadamiają niezwłocznie odpowiednio wyższego przełożonego dyscyplinarnego i przełożonego dyscyplinarnego.

4. Wyłączenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego, przełożonego dyscyplinarnego i rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym może nastąpić również na wniosek obwinionego lub jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony.

5. Przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o wyłączeniu lub odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

6. Wyższy przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o wyłączeniu lub o odmowie wyłączenia odpowiednio wyższego przełożonego lub przełożonego dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

Art. 245. 1. W przypadku wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym na podstawie art. 244 ust. 1 i 2, postępowanie dyscyplinarne przejmuje wyższy przełożony dyscyplinarny albo wyznacza przełożonego dyscyplinarnego z równorzędnej jednostki organizacyjnej.

2. W przypadku wyłączenia Dyrektora Generalnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym na podstawie art. 244 ust. 1 i 2, postępowanie dyscyplinarne przejmuje jeden z jego zastępców.

3. W przypadku wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym na podstawie art. 244 ust. 1 i 2, postępowanie dyscyplinarne przejmuje do prowadzenia inny wyznaczony rzecznik dyscyplinarny.

4. Do czasu wydania przez przełożonego dyscyplinarnego postanowienia o wyłączeniu rzecznik dyscyplinarny podejmuje wyłącznie czynności niecierpiące zwłoki.

Art. 246. 1. Rzecznik dyscyplinarny zbiera materiał dowodowy i podejmuje czynności niezbędne do wyjaśnienia sprawy. W szczególności przesłuchuje świadków, obwinionego, przyjmuje od niego wyjaśnienia, dokonuje oględzin. Z czynności tych sporządza protokoły. Rzecznik dyscyplinarny może także zlecić przeprowadzenie odpowiednich badań.

2. Z czynności innych niż wymienione w ust. 1 sporządza się protokół, jeżeli przepis szczególny tego wymaga albo przełożony dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny uzna to za potrzebne. W pozostałych przypadkach można ograniczyć się do sporządzenia notatki urzędowej.

3. Protokół powinien zawierać:

1) oznaczenie czynności, jej czasu i miejsca, osób w niej uczestniczących lub obecnych oraz charakteru ich uczestnictwa;

2) opis przebiegu czynności;

3) w miarę potrzeby:

a) stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności,

b) oświadczenia i wnioski uczestników czynności,

c) pouczenie o uprawnieniach i obowiązkach.

4. Wyjaśnienia, zeznania, oświadczenia i wnioski oraz stwierdzenia określonych okoliczności przez rzecznika dyscyplinarnego lub kierownika jednostki organizacyjnej zapisuje się w protokole z możliwą dokładnością, a osoby biorące udział w czynności mają prawo żądać zapisania w protokole z pełną dokładnością wszystkiego, co dotyczy ich praw i interesów.

5. Osoby biorące udział w czynności, z której jest sporządzany protokół, a także osoby obecne, po zapoznaniu się z treścią protokołu podpisują każdą jego stronę. Odmowę zapoznania się z treścią protokołu, a także odmowę lub brak podpisu którejkolwiek osoby należy opisać w protokole.

6. Rzecznik dyscyplinarny w toku postępowania wydaje postanowienia, jeżeli ich wydanie nie jest zastrzeżone do właściwości przełożonego dyscyplinarnego.

7. Postanowienie wydane w toku postępowania, z wyjątkiem postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, powinno zawierać:

1) oznaczenie wydającego postanowienie rzecznika dyscyplinarnego lub przełożonego dyscyplinarnego;

2) datę wydania postanowienia;

3) podstawę prawną wydania postanowienia;

4) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego;

5) rozstrzygnięcie;

6) uzasadnienie faktyczne i prawne;

7) pouczenie, czy i w jakim trybie przysługuje prawo złożenia zażalenia;

8) podpis z podaniem stopnia, imienia i nazwiska wydającego postanowienie.

8. W przypadku konieczności przeprowadzenia czynności poza miejscowością, w której toczy się postępowanie dyscyplinarne, przełożony dyscyplinarny może zwrócić się

o ich przeprowadzenie do kierownika jednostki organizacyjnej właściwego według miejsca, w którym czynność ma być dokonana.

9. Jeżeli czyn będący przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest lub był przedmiotem innego postępowania, w tym postępowania przygotowawczego, przełożony dyscyplinarny może zwrócić się do właściwego organu o udostępnienie akt tego postępowania w całości lub w części. Za zgodą tego organu potrzebne odpisy lub wyciągi z udostępnionych akt włącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

10. Jeżeli materiał dowodowy to uzasadnia, przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o zmianie zarzutów.

11. Jeżeli w trakcie prowadzenia postępowania dyscyplinarnego funkcjonariusz popełni kolejne przewinienie, prowadzi się jedno postępowanie. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 247. 1. W toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

1) odmowy składania wyjaśnień;
2) zgłaszania wniosków dowodowych;
3) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek, z zastrzeżeniem ust. 2;
4) ustanowienia obrońcy, którym może być adwokat, radca prawny lub wskazany przez obwinionego funkcjonariusz, który wyraził zgodę na reprezentowanie obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego i postępowania odwoławczego;
5) wnoszenia do przełożonego dyscyplinarnego zażaleń na postanowienia wydane w toku postępowania przez rzecznika dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia i w przypadkach wskazanych w ustawie; od postanowień wydanych przez przełożonego dyscyplinarnego zażalenie przysługuje do wyższego przełożonego dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem art. 252 ust. 8.

2. Rzecznik dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, odmówić udostępnienia akt, jeżeli sprzeciwia się temu dobro postępowania dyscyplinarnego. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

3. Ustanowienie obrońcy uprawnia go do działania w całym postępowaniu dyscyplinarnym, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia, jeżeli nie zawiera ograniczeń. O zmianie zakresu pełnomocnictwa uprawniającego do działania

w postępowaniu dyscyplinarnym lub o jego cofnięciu obwiniony niezwłocznie zawiadamia obrońcę oraz rzecznika dyscyplinarnego.

4. Obrońca nie może podejmować czynności na niekorzyść obwinionego. Może on zrezygnować z reprezentowania obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego, zawiadamiając o tym obwinionego oraz rzecznika dyscyplinarnego. Do czasu ustanowienia nowego obrońcy, jednak nie dłużej niż 14 dni od dnia zawiadomienia obwinionego, obrońca jest obowiązany podejmować niezbędne czynności.

5. Udział obrońcy w postępowaniu dyscyplinarnym nie wyłącza osobistego działania w nim obwinionego.

6. Orzeczenia, postanowienia, zawiadomienia i inne pisma, wydane w toku postępowania dyscyplinarnego, doręcza się obwinionemu oraz obrońcy, jeżeli został ustanowiony. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach pisma, od którego przysługuje odwołanie lub zażalenie, termin do złożenia odwołania lub zażalenia liczy się od dnia doręczenia, dla każdego z nich z osobna.

7. Wniosek dowodowy obwiniony zgłasza na piśmie rzecznikowi dyscyplinarnemu, który rozstrzyga o uwzględnieniu wniosku albo odmawia, w drodze postanowienia, uwzględnienia wniosku, jeżeli:

1) okoliczność, która ma być udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
2) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności lub nie da się przeprowadzić;
3) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne.

8. Na postanowienie w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku dowodowego przysługuje zażalenie.

9. Nieusprawiedliwiona nieobecność obwinionego w służbie oraz nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego nie wstrzymują biegu postępowania dyscyplinarnego.

Art. 248. 1. Przełożony dyscyplinarny i rzecznik dyscyplinarny są obowiązani badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego.

2. Obwinionego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym orzeczeniem. Niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść obwinionego.

Art. 249. 1. Czynności dowodowe w postępowaniu dyscyplinarnym powinny być zakończone w terminie miesiąca od dnia wszczęcia tego postępowania. Wyższy przełożony dyscyplinarny, w drodze postanowienia, może przedłużyć termin prowadzenia czynności dowodowych do 2 miesięcy.

2. Przełożony dyscyplinarny może zawiesić postępowanie dyscyplinarne z powodu zaistnienia długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej prowadzenie postępowania. Na postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego przysługuje zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte z wniosku pokrzywdzonego, zażalenie to może również złożyć pokrzywdzony.

3. Przełożony dyscyplinarny wydaje postanowienie o podjęciu zawieszonego postępowania dyscyplinarnego po ustaniu przeszkody, o której mowa w ust. 2.

Art. 250. 1. Rzecznik dyscyplinarny, po przeprowadzeniu czynności dowodowych i uznaniu, że zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy, zawiadamia obwinionego i jego obrońcę o możliwości zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego w terminie 5 dni od dnia otrzymania zawiadomienia.

2. Z czynności zapoznania z aktami postępowania dyscyplinarnego sporządza się protokół.

3. Niezapoznanie się z aktami postępowania dyscyplinarnego lub odmowa zapoznania się z nimi albo złożenia podpisu stwierdzającego tę okoliczność nie wstrzymuje postępowania. Rzecznik dyscyplinarny dokonuje wzmianki o odmowie w aktach postępowania.

4. Obwiniony ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego zgłosić wniosek o ich uzupełnienie. Na wydane przez rzecznika dyscyplinarnego postanowienie o odmowie uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego obwinionemu służy prawo złożenia zażalenia.

5. Obwiniony ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego zgłosić wniosek o ich uzupełnienie w zakresie

wynikającym z przeprowadzonych czynności dowodowych uzupełniających akta tego postępowania.

6. Rzecznik dyscyplinarny, po zapoznaniu obwinionego z aktami postępowania dyscyplinarnego, wydaje postanowienie o zakończeniu czynności dowodowych oraz sporządza sprawozdanie, które:

1) wskazuje prowadzącego postępowanie i przełożonego dyscyplinarnego, który wydał postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego;
2) wskazuje obwinionego oraz określa zarzucane mu przewinienie dyscyplinarne, z opisem stanu faktycznego i prawnego, ustalonym na podstawie zebranych dowodów;
3) przedstawia wnioski dotyczące uniewinnienia, stwierdzenia winy, warunkowego zawieszenia wymierzenia kary dyscyplinarnej, odstąpienia od ukarania lub wymierzenia kary albo umorzenia postępowania.

Art. 251. 1. Na podstawie oceny zebranego w postępowaniu dyscyplinarnym materiału dowodowego przełożony dyscyplinarny wydaje orzeczenie o:

1) uniewinnieniu albo
2) odstąpieniu od ukarania, albo
3) ukaraniu, albo
4) umorzeniu postępowania.

2. Orzeczenie powinno zawierać:

1) oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego;
2) datę wydania orzeczenia;
3) stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego;
4) opis przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego obwinionemu wraz z kwalifikacją prawną;
5) rozstrzygnięcie;
6) uzasadnienie faktyczne i prawne orzeczenia;
7) pouczenie o prawie, terminie i trybie wniesienia odwołania;
8) podpis, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska przełożonego dyscyplinarnego, oraz pieczęć jednostki organizacyjnej.

3. Przełożony dyscyplinarny uchyla postanowienie, o którym mowa w art. 250 ust. 6, oraz przekazuje akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu do uzupełnienia w przypadku stwierdzenia, że nie zostały wyjaśnione wszystkie okoliczności sprawy.

4. Przełożony dyscyplinarny umarza postępowanie dyscyplinarne w przypadkach, o których mowa w art. 240 ust. 1.

5. Przełożony dyscyplinarny może odstąpić od ukarania, jeżeli stopień winy lub stopień szkodliwości przewinienia dyscyplinarnego dla służby nie jest znaczny, a właściwości i warunki osobiste funkcjonariusza oraz dotychczasowy przebieg służby uzasadniają przypuszczenie, że pomimo odstąpienia od ukarania będzie on przestrzegał dyscypliny służbowej oraz zasad etyki zawodowej.

6. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem powinno być sporządzone na piśmie w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych.

7. Orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie obwinionemu.

8. Jeżeli przełożony dyscyplinarny, o którym mowa w art. 230 ust. 1, uzna, że należy wymierzyć karę dyscyplinarną, do której wymierzenia nie jest właściwy, wniosek w tej sprawie wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego przesyła przełożonemu dyscyplinarnemu właściwemu do wymierzenia tej kary.

9. W przypadku zamiaru wymierzenia kary wydalenia ze służby w Służbie Więziennej przełożony dyscyplinarny, przed wydaniem orzeczenia dyscyplinarnego, wysłuchuje obwinionego w obecności rzecznika dyscyplinarnego. W wysłuchaniu obwinionego może uczestniczyć obrońca. O terminie wysłuchania należy zawiadomić właściwy zarząd związku zawodowego funkcjonariuszy. Przedstawiciel zarządu może uczestniczyć w wysłuchaniu, chyba że obwiniony nie wyrazi na to zgody.

10. Przepisu ust. 9 nie stosuje się w przypadku:

1) tymczasowego aresztowania obwinionego;
2) odmowy obwinionego stawienia się w celu wysłuchania lub nieusprawiedliwionej nieobecności w wyznaczonym terminie wysłuchania;
3) zaistnienia innej przeszkody uniemożliwiającej obwinionemu stawienie się w celu wysłuchania w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych.

Art. 252. 1. Postępowanie dyscyplinarne jest dwuinstancyjne, z zastrzeżeniem art. 241. Od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji obwinionemu przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia; odwołanie może zostać wycofane.

2. Odwołanie składa się do wyższego przełożonego dyscyplinarnego za pośrednictwem przełożonego, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji.

3. Wyższy przełożony dyscyplinarny odmawia przyjęcia odwołania, w drodze postanowienia, jeżeli zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalne. Przepis art. 262 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli niedotrzymanie terminu, o którym mowa w ust. 1, nastąpiło z przyczyn od obwinionego niezależnych, obwiniony w terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana.

5. W kwestii przywrócenia terminu orzeka postanowieniem wyższy przełożony, przed którym należało dokonać czynności.

6. Na odmowę przywrócenia terminu przysługuje zażalenie.

7. Wniosek o przywrócenie terminu nie wstrzymuje wykonania orzeczenia, jednakże przełożony dyscyplinarny, do którego wniosek złożono, lub wyższy przełożony dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, wstrzymać wykonanie orzeczenia; odmowa wstrzymania nie wymaga uzasadnienia.

8. Jeżeli orzeczenie lub postanowienie w pierwszej instancji wydał Minister Sprawiedliwości, odwołanie lub zażalenie nie przysługuje. Obwiniony może jednak w terminie, o którym mowa w ust. 1, zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od orzeczeń.

Art. 253. 1. W postępowaniu odwoławczym rozpoznanie sprawy następuje na podstawie stanu faktycznego ustalonego w postępowaniu dyscyplinarnym. Jeżeli jest to potrzebne do prawidłowego wydania orzeczenia, wyższy przełożony dyscyplinarny może uzupełnić materiał dowodowy, zlecając rzecznikowi dyscyplinarnemu prowadzącemu postępowanie dyscyplinarne wykonanie czynności dowodowych, określając ich zakres.

2. Z materiałami uzyskanymi w wyniku czynności dowodowych, o których mowa w ust. 1, rzecznik dyscyplinarny zapoznaje obwinionego. W terminie 3 dni od dnia zapoznania obwiniony ma prawo zgłoszenia wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu,

o którym mowa w ust. 1, uwag dotyczących przeprowadzonych czynności dowodowych. Przepisy art. 250 ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 254. 1. Wyższy przełożony dyscyplinarny w terminie 7 dni od dnia wniesienia odwołania powołuje komisję do zbadania zaskarżonego orzeczenia, zwaną dalej „komisją".

2. Komisja składa się z trzech oficerów w służbie stałej, z których dwóch wyznacza wyższy przełożony dyscyplinarny, a jednego właściwy zarząd okręgowy związku zawodowego funkcjonariuszy.

3. O wyznaczeniu przedstawiciela związku zawodowego do składu komisji przewodniczący zarządu okręgowego związku zawodowego funkcjonariuszy zawiadamia wyższego przełożonego dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o powołaniu takiej komisji. W przypadku niewyznaczenia przedstawiciela związku zawodowego funkcjonariuszy, trzeciego członka komisji wyznacza wyższy przełożony dyscyplinarny.

4. Wyższy przełożony dyscyplinarny wyznacza przewodniczącego spośród członków komisji.

5. Przepisy art. 244 ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio do członków komisji.

6. Komisja może wysłuchać rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcę.

7. Niestawiennictwo prawidłowo zawiadomionych: rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznawania sprawy.

8. Komisja może wystąpić do wyższego przełożonego dyscyplinarnego o uzupełnienie materiału dowodowego w trybie art. 253 ust. 1.

Art. 255. 1. Z przeprowadzonych czynności komisja sporządza sprawozdanie wraz z wnioskiem dotyczącym sposobu załatwienia odwołania.

2. Komisja przedstawia wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 21 dni od dnia jej powołania.

3. Rozpatrzenie odwołania przez wyższego przełożonego dyscyplinarnego powinno nastąpić w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

4. Wyższy przełożony dyscyplinarny może zaskarżone orzeczenie:

1) utrzymać w mocy albo

2) uchylić w całości albo w części i w tym zakresie uniewinnić obwinionego, odstąpić od ukarania, bądź wymierzyć inną karę, bądź uchylając to orzeczenie – umorzyć postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji, albo

3) uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez przełożonego dyscyplinarnego, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga przeprowadzenia czynności dowodowych w całości lub w znacznej części.

5. Postępowanie odwoławcze umarza się w przypadku cofnięcia odwołania.

6. W postępowaniu odwoławczym wyższy przełożony dyscyplinarny nie może wymierzyć surowszej kary dyscyplinarnej w przypadku wniesienia odwołania przez obwinionego.

Art. 256. Orzeczenie lub postanowienie staje się prawomocne:

1) z upływem terminu do wniesienia odwołania lub zażalenia, jeżeli go nie wniesiono;

2) w dniu wydania orzeczenia lub postanowienia przez organ odwoławczy.

Art. 257. 1. Przełożony, po uprawomocnieniu się orzeczenia, niezwłocznie wykonuje orzeczoną karę. Przepis art. 236 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Prawomocne orzeczenie o odstąpieniu od ukarania albo o ukaraniu włącza się do akt osobowych funkcjonariusza.

Art. 258. 1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.[12)]) w zakresie dotyczącym wezwań, terminów, doręczeń i świadków, z wyłączeniem możliwości nakładania kar porządkowych.

2. O zwolnieniu od złożenia zeznania lub odpowiedzi na pytania osoby pozostającej z obwinionym w szczególnie bliskim stosunku osobistym rozstrzyga rzecznik dyscyplinarny. Na odmowę zwolnienia od złożenia zeznania lub odpowiedzi na pytania służy zażalenie w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 259. 1. Zatarcie kary dyscyplinarnej oznacza uznanie kary za niebyłą.

2. Kary dyscyplinarne podlegają zatarciu po upływie:

1) 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary nagany;

2) 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku służbowym lub do służby w Służbie Więziennej;

3) 18 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia kary wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia, wyznaczenia na niższe stanowisko wraz z obniżeniem stopnia.

3. W przypadku nienagannej służby, stwierdzonej w opinii służbowej, przełożony dyscyplinarny może zatrzeć karę dyscyplinarną przed upływem terminu określonego w ust. 2, jednak nie wcześniej niż przed upływem:

1) 3 miesięcy od dnia orzeczenia kary nagany;

2) 6 miesięcy od dnia orzeczenia kary ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku służbowym lub do służby w Służbie Więziennej;

3) 12 miesięcy od dnia orzeczenia kary przeniesienia na niższe stanowisko służbowe.

4. Za wykazanie męstwa lub odwagi oraz za poważne osiągnięcia w wykonywaniu zadań służbowych przełożony dyscyplinarny może w każdym czasie zatrzeć karę dyscyplinarną.

5. Jeżeli funkcjonariusz zostanie ponownie ukarany przed zatarciem kary dyscyplinarnej, okres wymagany do zatarcia nowej kary dyscyplinarnej biegnie od dnia zatarcia poprzedniej kary.

6. W przypadku jednoczesnego wykonywania więcej niż jednej kary dyscyplinarnej zatarcie kar następuje z upływem terminu przewidzianego dla kary surowszej.

7. Zatarcie kary dyscyplinarnej powoduje usunięcie z akt osobowych funkcjonariusza orzeczenia o ukaraniu. Orzeczenie o odstąpieniu od ukarania usuwa się z akt osobowych po upływie 6 miesięcy od dnia jego uprawomocnienia.

8. Przełożony dyscyplinarny prowadzi rejestr wymierzonych kar dyscyplinarnych.

Art. 260. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli:

1) dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności, okazały się fałszywe;

2) zostały ujawnione istotne dla sprawy okoliczności, które nie były znane w toku postępowania dyscyplinarnego;

3) orzeczenie wydano z naruszeniem obowiązujących przepisów, jeżeli mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;

4) orzeczenie zostało wydane w oparciu o inne rozstrzygnięcie, które zostało następnie uchylone lub zmienione;

5) w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego stracił moc lub uległ zmianie przepis prawny będący podstawą wydania orzeczenia dyscyplinarnego;

6) potrzeba taka wynika z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską.

2. Postępowanie dyscyplinarne wznawia się z urzędu lub na wniosek ukaranego. W przypadku jego śmierci postępowanie wznawia się na wniosek członka rodziny uprawnionego do renty rodzinnej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, wniosek o wznowienie składa się w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego albo rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską.

4. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się na niekorzyść ukaranego po ustaniu karalności przewinienia dyscyplinarnego.

5. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

6. O wznowieniu postępowania dyscyplinarnego z urzędu zawiadamia się ukaranego albo, w przypadku jego śmierci, członka rodziny uprawnionego do renty rodzinnej.

7. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego wnosi się do przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, w terminie 30 dni od dnia, w którym ukarany dowiedział się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania.

8. Jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działalność przełożonego dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 6, o wznowieniu rozstrzyga wyższy przełożony dyscyplinarny.

9. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego ukaranemu oraz członkowi rodziny uprawnionemu do renty rodzinnej, o którym mowa w ust. 2, służy zażalenie do wyższego przełożonego dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia

doręczenia; na postanowienie wydane przez Ministra Sprawiedliwości przysługuje w takim samym terminie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 261. 1. Po wznowieniu postępowania dyscyplinarnego przeprowadza się czynności dowodowe ograniczone do przyczyn wznowienia, a po ich zakończeniu, stosownie do poczynionych ustaleń, wydaje się orzeczenie:

1) uchylające dotychczasowe orzeczenie i stwierdzające uniewinnienie ukaranego lub umorzenie postępowania dyscyplinarnego albo
2) zmieniające dotychczasowe orzeczenie i wymierzające inną karę dyscyplinarną, albo
3) odmawiające uchylenia dotychczasowego orzeczenia.

2. Zmiana dotychczasowego orzeczenia i wymierzenie innej kary dyscyplinarnej nie może nastąpić po ustaniu karalności przewinienia dyscyplinarnego.

3. Orzeczenie kary surowszej od dotychczasowej jest możliwe tylko wtedy, gdy wznowienie następuje z urzędu i orzeczona kara jest rażąco niewspółmierna do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego.

4. Jeżeli w następstwie wznowienia postępowania wymierzono karę łagodniejszą, ulegają uchyleniu skutki kary dotychczasowej, a w razie wymierzenia kary surowszej, jej wykonanie rozpoczyna się od dnia wymierzenia.

5. Na orzeczenie i postanowienie wydane w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego służy ukaranemu, a w przypadku jego śmierci, członkowi rodziny uprawnionemu do renty rodzinnej, odwołanie lub zażalenie do wyższego przełożonego dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia; na postanowienie wydane przez Ministra Sprawiedliwości przysługuje w takim samym terminie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

6. Termin zatarcia kary zmienionej w następstwie wznowienia postępowania liczy się od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o wymierzeniu nowej kary. Na poczet okresu zatarcia nowej kary zalicza się okres zatarcia, który upłynął od uprawomocnienia się orzeczenia kary dotychczasowej.

Art. 262. Od orzeczenia oraz postanowienia kończącego postępowanie dyscyplinarne funkcjonariuszowi przysługuje prawo wniesienia odwołania do właściwego ze względu na

miejsce zamieszkania obwinionego sądu pracy, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia lub postanowienia wraz z uzasadnieniem.

Art. 263. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do funkcjonariuszy, w tym obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym, prostowanie błędów pisarskich i rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek, oraz określi wzory postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym, mając na względzie sprawność prowadzonego postępowania.

Rozdział 22

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 264. 1. Funkcjonariusz pełniący służbę w dniu wejścia w życie ustawy składa pisemne ślubowanie według roty określonej w art. 40 ust. 1, nie później niż w okresie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W stosunku do funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, który odmówił złożenia ślubowania, stwierdza się wygaśnięcie stosunku służbowego z upływem ostatniego dnia terminu, o którym mowa w ust. 1.

3. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 2, przysługują świadczenia i należności przysługujące funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby na podstawie pisemnego zgłoszenia wystąpienia ze służby.

Art. 265. 1. Osoba powołana na stanowisko Dyrektora Generalnego Służby Więziennej oraz mianowana na stanowisko zastępcy Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, a także funkcjonariusz mianowany na stanowisko dyrektora okręgowego Służby Więziennej, zastępcy dyrektora okręgowego Służby Więziennej, dyrektora zakładu karnego lub dyrektora aresztu śledczego, zastępcy dyrektora zakładu karnego lub zastępcy dyrektora aresztu śledczego, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej oraz zastępcy komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 273, wykonuje swoje

obowiązki lub pełni służbę na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie powołany odpowiednio na stanowisko Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, zastępcy Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, dyrektora okręgowego Służby Więziennej, zastępcy dyrektora okręgowego Służby Więziennej, dyrektora zakładu karnego lub dyrektora aresztu śledczego, zastępcy dyrektora zakładu karnego lub zastępcy dyrektora aresztu śledczego, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej oraz zastępcy komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej w trybie określonym w rozdziale 8, wówczas zwalnia się go z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego. Przepisy art. 67 stosuje się odpowiednio.

3. Funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się ze służby, jeżeli nie wyrazi zgody na przeniesienie na stanowisko, o którym mowa w art. 67 ust. 3. Funkcjonariuszowi przysługują świadczenia i należności przysługujące funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby na podstawie art. 95 ust. 2 pkt 4.

Art. 266. Funkcjonariusz pozostający w dniu wejścia w życie ustawy bez przydziału służbowego we właściwości osobowej właściwego przełożonego staje się funkcjonariuszem pozostającym w dyspozycji. Przepisy art. 67 ust. 4 – 6 oraz art. 265 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 267. Funkcjonariusz, który nie spełnia wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych przewidzianych dla stanowiska służbowego zajmowanego przez niego przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowuje to stanowisko.

Art. 268. 1. Sprawy ze stosunku służbowego określone w art. 216 ust. 2, prowadzone na podstawie ustawy, o której mowa w art. 273, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie niniejszej ustawy.

2. Postępowania dotyczące decyzji w sprawach lokalu mieszkalnego, przyznania pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego, przyznania równoważnika pieniężnego z tytułu braku mieszkania albo równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego, wydawanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 273, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 269. Jednostki organizacyjne, którym nadano sztandary przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują te sztandary.

Art. 270. Funkcjonariusz jest obowiązany poinformować przełożonego o posiadaniu przez niego, małżonka lub osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym akcji lub udziałów w podmiotach świadczących usługi detektywistyczne lub usługi w zakresie ochrony osób i mienia, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 271. 1. Postępowanie dyscyplinarne niezakończone wydaniem orzeczenia do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlega dalszemu rozpoznaniu na zasadach określonych w rozdziale 21; bieg terminu, o którym mowa w art. 240 ust. 3, rozpoczyna się od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Nieprawomocne orzeczenie, od którego zostało złożone zażalenie do sądu dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 131 ustawy, o której mowa w art. 273, i nierozpoznane przez ten sąd do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega rozpoznaniu na zasadach określonych w rozdziale 21 przez wyższego przełożonego dyscyplinarnego.

3. Przewodniczący sądu dyscyplinarnego, po wejściu w życie niniejszej ustawy, niezwłocznie przekaże:

1) wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu dokumentację dotyczącą postępowań dyscyplinarnych, o których mowa w ust. 2, celem rozpoznania zgodnie z właściwością;
2) przełożonemu dyscyplinarnemu dokumentację zakończonych postępowań dyscyplinarnych, w zakresie niepodlegającym archiwizacji.

Art. 272. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 3 i 4, art. 15 ust. 4, art. 17 pkt 3 i 5, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 3, art. 25, art. 26 ust. 2 i 3, art. 34 ust. 4, art. 68a ust. 9, art. 69 ust. 4 i 5, art. 71, art. 72 ust. 4, art. 74 ust. 2, art. 84 ust. 2, art. 96 ust. 4, art. 98, art. 100 ust. 3, art. 106 ust. 3 i 4, art. 107 ust. 3, art. 109 ust. 2, art. 123 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 273, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16, art. 22 ust. 2, art. 25 ust. 2, art. 35 ust. 4, art. 36 ust. 3, art. 38 ust. 5, art. 54, art. 55 ust. 4, art. 56 ust. 3, art. 57 ust. 3, art. 72 ust. 4, art. 109 ust. 2, art. 118 ust. 3 i 4, art. 167 ust. 9, art. 168 ust. 2, art. 194 ust. 4, art. 204, art. 206 ust. 5 i art. 227 ust. 3. niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 273. Traci moc ustawa z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej.

Art. 274. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

[1)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39 i Nr 22, poz. 119.

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1080 i Nr 128, poz. 1405, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 63, poz. 590 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2008 r. Nr 90, poz. 562.

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 180, poz. 1109, Nr 206, poz. 1288, Nr 208, poz. 1308 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 66, poz. 402 i 409 i Nr 220, poz. 1410 oraz z 2009 r. Nr 24, poz. 145.

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r., Nr 141, poz.1011 oraz z 2008 r. Nr 220, poz. 1416 i Nr 234, poz. 1570.

[6)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 66 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426 i Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288, Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33.

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2006 r. Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 47, poz. 318 i Nr 115, poz. 792, z 2008 r. Nr 93, poz. 582, Nr 119, poz. 771, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 22, poz. 120.

[8)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378 oraz z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056 i Nr 173, poz. 1080, Nr 192, poz. 1378 i Nr 214, poz. 1344.

[9)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 101.

[10)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 67, poz. 411, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056, Nr 209, poz. 1318, Nr 220, poz. 1417 i 1418, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 8, poz. 38, Nr 14, poz. 75, Nr 18, poz. 97, Nr 22, poz. 120, Nr 171, poz. 1056, Nr 209, poz. 1318, Nr 220, poz. 1418, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656.

[11)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, Nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445, z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 192, poz. 1180, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1656 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 38, Nr 192, poz. 1180, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1656.

[12)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104 i Nr 28, poz. 171.

04/24rch

U Z A S A D N I E N I E

Część ogólna

Służba Więzienna stanowi wyspecjalizowaną formację mundurową, której zasadniczym zadaniem jest realizacja (na zasadach określonych w Kodeksie karnym wykonawczym) zadań związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności. Aktualnie funkcjonowanie Służby Więziennej opiera się na przepisach ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej. Przedmiotowa ustawa od dnia wejścia jej w życie (1 września 1996 r.) do końca roku 2006 była nowelizowana 19 razy.

Obecnie doświadczenia funkcjonowania obowiązującej ustawy wyraźnie wskazują obszary, w których zostaną dokonane zmiany.

Ocena ponad 10-letniego okresu obowiązywania wskazanej wyżej ustawy – z jednej strony – uzasadniła potrzebę dostosowania niektórych unormowań w niej zawartych nie tylko do realiów obecnej rzeczywistości, ale również do wymogów Konstytucji i prawa Unii Europejskiej. Z drugiej zaś strony, w projekcie ustawy konieczne okazało się uwzględnienie nowych rozwiązań ustawowych w innych dziedzinach.

Duży wpływ na proponowane rozwiązania wywarło także dotychczasowe orzecznictwo, w szczególności orzecznictwo sądów administracyjnych. Równocześnie pojawiła się konieczność zmiany szeregu przepisów dotyczących kwestii szczegółowych. Niektóre z nich wzbudzały zastrzeżenia i wątpliwości już od kilku lat (np. dotychczasowy art. 49 ust. 3, zgodnie z którym każdej osobie podejmującej służbę i posiadającej wyższe wykształcenie nadawano od razu stopień młodszego chorążego).

Praktyka wykazała nietrafność pewnych rozwiązań, które przed ich wprowadzeniem zdawały się dobrze rokować. Przykładem może tu być chociażby rozdział ustawy regulujący zasady prowadzenia postępowania dyscyplinarnego (rezygnacja z instytucji sądów dyscyplinarnych, uregulowanie procedur związanych z postępowaniem dyscyplinarnym, które dotychczas były uregulowane aktem podustawowym), czy też przepisy dotyczące „przywracania do służby" funkcjonariuszy uprzednio z niej zwolnionych.

Pewną grupę przepisów, których zmianę zaproponowano, stanowią przepisy dotknięte wadami natury redakcyjnej, rzadziej logicznej. Ich zmiana nie będzie jednak tylko zabiegiem formalnym. Nieprecyzyjne lub wadliwe brzmienie szeregu z nich wywoływało wątpliwości, które prowadziły do nieprawidłowej albo rozbieżnej interpretacji, a w konsekwencji – do błędnego stosowania.

Do podstawowych zmian, które zaistnieją w nowej ustawie o Służbie Więziennej można zaliczyć następujące zagadnienia:

- określenie nowego dnia święta Służby Więziennej oraz wzoru znaku graficznego i sztandarów Służby Więziennej,
- zmodyfikowano rozwiązania dotyczące zatrudniania pracowników cywilnych w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej,
- poszerzenie katalogu środków przymusu bezpośredniego i uporządkowanie zasad ich stosowania oraz zmianę prawa użycia broni,
- nadanie ustawowej rangi istniejącej obecnie jednostki organizacyjnej – Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej,
- kompleksowa regulacja problematyki ochrony danych osobowych w Służbie Więziennej,
- określenie wyższych stanowisk kierowniczych w Służbie Więziennej oraz zmiana katalogu zadań realizowanych na tych stanowiskach,
- kompleksowa regulacja spraw związanych z opiniowaniem funkcjonariuszy,
- przepisy odnoszące się do problematyki rozwiązania stosunku służbowego,
- wprowadzenie przepisów odnoszących się do zdrowia i bezpieczeństwa funkcjonariuszy w służbie,
- uregulowania odnoszące się do czasu służby funkcjonariuszy,
- wprowadzenie nowych uregulowań dotyczących przepisów dyscyplinarnych (przede wszystkim zrezygnowano z sądów dyscyplinarnych),
- rozwiązania dotyczące rozpatrywania sporów o roszczenia funkcjonariuszy Służby Więziennej wynikające ze stosunku służbowego,
- przeniesienie szeregu rozwiązań prawnych, które do tej pory były uregulowane w aktach wykonawczych do ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, wprost do projektu ustawy (m.in. opiniowanie funkcjonariuszy, urlopy funkcjonariuszy, delegowanie

www.inforlex.pl

funkcjonariuszy poza służbę, nagrody roczne funkcjonariuszy, zasiłki pogrzebowe, świadczenia socjalne).

Doświadczenia ostatnich lat wyraźnie wskazują, że konieczne jest usprawnienie funkcjonowania Służby Więziennej jako formacji w znacznym stopniu odpowiedzialnej za bezpieczeństwo i porządek publiczny. Obowiązek ten jest realizowany przez izolowanie i wychowanie przestępców stanowiących zagrożenie normalnego funkcjonowania społeczeństwa i państwa prawa.

Poszczególne przepisy przedmiotowego projektu ustawy mają zróżnicowany charakter. Niektóre z nich są, praktycznie rzecz ujmując, drobnymi korektami, których celem jest poprawność legislacyjna, inne mają charakter systemowy, statuując filozofię sprawniejszego i elastyczniejszego sposobu wykonywania kar.

W projektowanej ustawie wprowadza się równocześnie nową systematykę, która ma uczynić przedmiotowy akt prawny bardziej przejrzystym i spójnym. Poszczególne zagadnienia związane z organizacją Służby Więziennej oraz ze stosunkiem służbowym funkcjonariuszy zostały pogrupowane w wyodrębnione rozdziały, które w sposób kompleksowy regulują określone zagadnienia. Pozwoliło to również zmniejszyć ilość upoważnień ustawowych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania nowej regulacji.

I tak zaproponowano następujący podział ustawy:

1) rozdział 1 „Zadania Służby Więziennej”, w którym określono:

– charakter oraz zadania Służby Więziennej,
– normy dotyczące współpracy ze Służbą Więzienną,
– sposób finansowania działalności Służby Więziennej.

2) rozdział 2 „Organizacja Służby Więziennej”. W rozdziale tym określono:

– rodzaje jednostek organizacyjnych Służby Więziennej,
– zakres działania Dyrektora Generalnego, dyrektora okręgowego, dyrektora zakładu karnego/aresztu śledczego oraz komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej.

3) rozdział 3 „Zakres uprawnień Służby Więziennej”, w którym określono:

– środki przymusu bezpośredniego dopuszczone do użycia przez funkcjonariuszy Służby Więziennej,

www.inforlex.pl

– zasady użycia broni palnej przez funkcjonariuszy Służby Więziennej,

– uprawnienia funkcjonariuszy Służby Więziennej.

4) rozdział 4 „Przetwarzanie informacji i danych osobowych niezbędnych do wykonywania zadań przez Służbę Więzienną”, w którym określono sposób postępowania z danymi osobowymi przetwarzanymi przez Służbę Więzienną.

5) rozdział 5 „Funkcjonariusze i pracownicy”, w którym określono:

– kto pełni służbę i jest zatrudniony w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej,

– uprawnienia i obowiązki pracowników Służby Więziennej,

– przełożonych funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej,

– dokumenty funkcjonariusza Służby Więziennej.

6) rozdział 6 „Stosunek służbowy funkcjonariuszy”, w którym określono:

– wymagania, jakie powinna spełnić osoba ubiegająca się o przyjęcie do służby,

– procedurę poprzedzającą nawiązanie stosunku służbowego,

– formę nawiązania stosunku służbowego,

– cele służby przygotowawczej.

7) rozdział 7 „Stanowiska, stopnie Służby Więziennej i uposażenie funkcjonariuszy”, w którym określono:

– podział stanowisk służbowych i stopni Służby Więziennej na odpowiednie korpusy,

– wymagania niezbędne do zajmowania określonych stanowisk służbowych,

– wymagania niezbędne do awansu w stopniu Służby Więziennej,

– rodzaje szkoleń prowadzonych w Służbie Więziennej,

– zasady dotyczące otrzymywanego przez funkcjonariuszy uposażenia zasadniczego oraz dodatków do tego uposażenia.

8) rozdział 8 „Wyższe stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej”. W rozdziale określono:

– rodzaje wyższych stanowisk kierowniczych w Służbie Więziennej,

– sposób powołania i odwołania funkcjonariuszy zajmujących stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej,

www.inforlex.pl

– sytuację prawną funkcjonariuszy po odwołaniu ich z tych stanowisk,

– podległość służbową osób zajmujących wyższe stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej.

9) rozdział 9 „Zmiana warunków pełnienia służby funkcjonariuszy”, w którym określono nietypowe zmiany stosunku służbowego, tj.:

– przeniesienie funkcjonariusza do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej,

– delegowanie funkcjonariusza do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej,

– powierzanie funkcjonariuszowi obowiązków na innym stanowisku służbowym,

– przenoszenie funkcjonariusza do dyspozycji,

– oddelegowanie funkcjonariusza do pełnienia służby poza Służbą Więzienną w kraju lub za granicą,

– przenoszenie funkcjonariusza na niższe stanowisko służbowe,

– uprawnienia wyżej wymienionych funkcjonariuszy w zakresie otrzymywanego uposażenia oraz innych świadczeń i należności.

10) rozdział 10 „Opiniowanie funkcjonariuszy”, w którym określono szczegółowe zasady opiniowania funkcjonariusza.

11) rozdział 11 „Zawieszenie funkcjonariusza w czynnościach służbowych”, w którym określono przesłanki do zawieszenia funkcjonariusza w czynnościach służbowych i jego uprawnienia w zakresie wysokości otrzymywanego uposażenia.

12) rozdział 12 „Ustanie stosunku służbowego funkcjonariuszy”, w którym określono:

– obligatoryjne i fakultatywne przesłanki do zwolnienia funkcjonariusza ze służby,

– przesłanki do stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego,

– zasady zwrotu kosztów szkolenia przez zwalnianych funkcjonariuszy,

– świadczenia pieniężne związane z ustaniem stosunku służbowego,

– szczególne uprawnienia funkcjonariuszy – kobiet.

13) rozdział 13 „Zdrowie i bezpieczeństwo funkcjonariuszy w służbie”, w którym określono:

www.inforlex.pl

– zasady ustalania zdolności fizycznej i psychicznej do służby,

– zadania jednostek służby medycyny pracy Służby Więziennej,

– zasady ustalania predyspozycji funkcjonariuszy do zajmowania określonych stanowisk służbowych,

– kwestie związane z bezpieczeństwem i higieną służby,

– odszkodowania wypadkowe przysługujące funkcjonariuszom,

– inne świadczenia związane z ochroną zdrowia („urlop zdrowotny”, obóz kondycyjny, prawo do wyżywienia podczas pełnienia służby w określonych warunkach).

14) rozdział 14 „Czas służby funkcjonariuszy”, w którym określono normy i rozkład czasu służby, udzielanie czasu wolnego od służby i ekwiwalent pieniężny za wypracowane nadgodziny.

15) rozdział 15 „Urlopy i zwolnienia od zajęć służbowych funkcjonariuszy”, w którym określono rodzaj i wymiar urlopów przysługujących funkcjonariuszom, a także zasady ich udzielania oraz wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop.

16) rozdział 16 „Umundurowanie i wyposażenie polowe funkcjonariuszy”, którym określono uprawnienia mundurowe funkcjonariuszy i sposób ich realizacji.

17) rozdział 17 „Obowiązki i prawa funkcjonariuszy”, w którym określono między innymi:

– podejmowania zajęcia zarobkowego poza służbą,

– zasady przyznawania wyróżnień funkcjonariuszom.

18) rozdział 18 „Mieszkania funkcjonariuszy”, w którym zmodyfikowano w niewielkim stopniu przepisy aktualnie obowiązujące w Służbie Więziennej.

19) rozdział 19 „Świadczenia funkcjonariuszy”, w którym określono rodzaje świadczeń pieniężnych i zasady ich przyznawania funkcjonariuszom, a także rodzaje i zasady przyznawania funkcjonariuszom świadczeń socjalnych.

20) rozdział 20 „Rozpatrywanie sporów o roszczenia funkcjonariuszy ze stosunku służbowego”, w którym określono:

– katalog spraw ze stosunku służbowego funkcjonariuszy i ich formę, w szczególności dokonano podziału tych spraw na sprawy administracyjne i sprawy wynikające z podległości służbowej, a także wskazano sposób dochodzenia roszczeń funkcjonariuszy wynikających ze stosunku służbowego,

www.inforlex.pl

– zasady ponownego nawiązania stosunku służbowego z funkcjonariuszami, których stosunek służbowy uprzednio ustał, a także zasady przyznawania odszkodowania za wadliwe zwolnienie ze służby,

– zasady przywracania stopni Służby Więziennej,

– zasady związane z przedawnieniem roszczeń funkcjonariuszy,

– prawo funkcjonariusza do otrzymywania odsetek ustawowych za nieterminową wypłatę uposażenia,

– zasady związane z dokonywaniem potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy.

21) rozdział 21 „Odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy", w którym określono procedurę dyscyplinarną wobec funkcjonariuszy.

22) rozdział 22 „Przepisy przejściowe i końcowe", w którym określono między innymi:

– wpływ przepisów projektowanej ustawy na niezakończone sprawy, prowadzone na podstawie przepisów dotychczas obowiązujących.

Część szczegółowa

Ad 1) W rozdziale 1 projektu ustawy zawarto podstawowe zadania Służby Więziennej. W art. 1 projektu wprowadzono nowe przepisy odnoszące się do nazwy formacji oraz dające podstawę prawną dla Ministra Sprawiedliwości do określenia, w drodze rozporządzenia, znaku graficznego Służby Więziennej. W zmodyfikowanym art. 2 ustawy znalazł się katalog zadań realizowanych przez Służbę Więzienną uzupełniony o nowy pkt 7, odnoszący się do zadań służby realizowanych w ramach współpracy międzynarodowej. Katalog ten rozszerzono również o zadania związane z „prowadzeniem specjalistycznych oddziaływań terapeutycznych", gdyż zadania te wynikają wprost z ustawy Kodeks karny wykonawczy (art. 96). Regulacja ta oddaje faktycznie realizowane w praktyce penitencjarnej przez wyspecjalizowany personel zadania.

W art. 4 projektu została zawarta ogólna norma odnosząca się do obowiązków organów administracji państwowej i samorządu terytorialnego, nakładająca na te organy obowiązek współdziałania z jednostkami organizacyjnymi Służby Więziennej w zakresie i na zasadach określonych tą ustawą. W art. 5 określono podstawowe zasady związane z finansowaniem działalności Służby Więziennej.

Ad 2) Rozdział 2 „Organizacja Służby Więziennej" otwiera art. 6, w którym określono

www.inforlex.pl

rodzaje jednostek organizacyjnych Służby Więziennej z uwzględnieniem potencjalnych komórek organizacyjnych, które mogą funkcjonować w niektórych z tych jednostek (w aresztach śledczych/zakładach karnych oraz ośrodkach szkolenia Służby Więziennej oraz ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej). W przepisie tym – w stosunku do aktualnie obowiązującej ustawy – uwzględniono nową jednostkę organizacyjną Służby Więziennej tzn. Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej. Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu funkcjonuje w Służbie Więziennej od lat 50-tych, pod różnymi nazwami. W ustawie wprowadza się tylko dotychczas istniejącą nazwę tego ośrodka, co ma bardziej podłoże historyczne i tradycyjne oraz podnosi jego rangę. W art. 7 projektu ustawy ustalono sposób naliczania etatów w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej. W art. 8 projektu ustawy określono, że Centralnym Zarządem Służby Więziennej kieruje Dyrektor Generalny Służby Więziennej, który jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszy. Dyrektor ten podlega Ministrowi Sprawiedliwości.

W art. 9 projektu ustawy sformułowane zostały zadania, które należą do kompetencji Dyrektora Generalnego Służby Więziennej. W ust. 2 określono jednocześnie kompetencje Dyrektora Generalnego Służby Więziennej do wydawania zarządzeń, instrukcji i wytycznych w celu realizacji jego ustawowych zadań.

W art. 10, 11 i 12 projektu ustawy przedstawiony został katalog zadań realizowanych odpowiednio przez Dyrektorów okręgowych Służby Więziennej, dyrektorów zakładów karnych i aresztów śledczych oraz komendantów: Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej oraz ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej. W związku z uwagą Ministra Finansów odnośnie do zgodności z projektem ustawy o finansach publicznych art. 10 ust. 3 pkt 17 (dot. gospodarstw pomocniczych) niniejszego projektu, projektodawca informuje, że spójność obu regulacji zostanie zapewniona na etapie prac parlamentarnych.

Art. 13 projektu ustawy określa 8 lutego jako dzień święta Służby Więziennej. Wybór tej daty wynika z faktu podpisania w 1919 r. Dekretu w sprawie tymczasowych przepisów więziennych.

W art. 14 projektu ustawy znalazły się przepisy odnoszące się do możliwości nadania jednostkom organizacyjnym Służby Więziennej sztandaru wraz z upoważnieniem ustawowym dla Ministra Sprawiedliwości odnoszącym się do szczegółowych kwestii związanych z nadaniem sztandaru jednostkom organizacyjnym.

W art. 15 projektu znalazła się ogólna norma gwarancyjna, zapewniająca funkcjonariuszom Służby Więziennej otrzymanie wyposażenia niezbędnego do wykonywania czynności służbowych.

Ostatnim przepisem w rozdziale 2 jest upoważnienie ustawowe dla Ministra Sprawiedliwości do

www.inforlex.pl

określenia, w drodze rozporządzenia, uzbrojenia Służby Więziennej.

Ad 3) W rozdziale 3 określono zakres uprawnień Służby Więziennej. Art. 17 ust. 1 szczegółowo wymienia uprawnienia funkcjonariuszy Służby Więziennej przysługujące im w trakcie wykonywania czynności służbowych, określając jednocześnie w pozostałych ustępach odstępstwa i modyfikacje przyjętego trybu działania, a także zawiera upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego trybu realizacji przez funkcjonariuszy Służby Więziennej działań, o których mowa w tym artykule.

W art. 18 projektu ustawy określony został katalog środków przymusu bezpośredniego, które mogą zostać użyte zarówno w stosunku do osób pozbawionych wolności, jak i osób „odwiedzających", które poważnie zakłócą porządek w jednostce penitencjarnej. Jednocześnie, w artykule tym w ust. 6, wprowadzono możliwość użycia przez funkcjonariuwszy SW środków prewencyjnych. Chodzi tu zwłaszcza o blokadę stawu kolanowego. Urządzenie to ma na celu zapobieżenie ew. ucieczce osoby konwojowanej. Zastosowanie tego urządzenia znacznie poprawi komfort pracy funkcjonariuszy Służby Więziennej i umożliwi w pełni dyskretne i profesjonalne możliwości konwojowania osoby, ktora np. uzyskała zezwolenie na wzięcie udziału w uroczystościach rodzinnych (np. pogrzeb) pod konwojem funkcjonariuszy SW.

W art. 19 projektu ustawy zostały umieszczone normy regulujące prawo użycia broni przez funkcjonariuszy Służby Więziennej. Przepis ten szczegółowo wymienia 8 sytuacji, w których funkcjonariusz Służby Więziennej ma prawo do użycia broni palnej (lub odpowiednio przeszkolonego psa służbowego, którego użycie jest równoznaczne z użyciem broni). Przepis ten został jedynie nieznacznie zmodyfikowany pod względem redakcyjnym w stosunku do jego odpowiednika znajdującego się w obecnie obowiązującej ustawie o Służbie Więziennej (rozszerzono prawo użycia broni przez funkcjonariuszy Służby Więziennej do wszystkich sytuacji związanych z udaremnieniem ucieczki osoby pozbawionej wolności w czasie jej konwojowania). W art. 20 znalazła się ogólna norma określająca „standardy" użycia środków przymusu bezpośredniego, broni palnej lub psa służbowego przez funkcjonariuszy Służby Więziennej. Należy wskazać, że w projekcie ograniczono katalog środków przymusu bezpośredniego możliwych do zastosowania w stosunku do osób niebędących pozbawionymi wolności, a które przebywają na terenie jednostki penitencjarnej do: siły fizycznej, kajdanek lub prowadnic, siatki obezwładniającej, chemicznych środków obezwładniających lub innych środków o podobnym działaniu, urządzeń olśniewających, środków do obezwładniania przy pomocy ładunku elektrycznego, pałek służbowych, pocisków niepenetracyjnych, miotanych z broni palnej lub innych urządzeń. W katalogu tym znalazł się jeden nowy środek przymusu bezpośredniego, a mianowicie urządzenie

www.inforlex.pl

służące do obezwładniania przy pomocy ładunku elektrycznego. Wprowadzenie tego urządzenia wiąże się z wprowadzeniem go w ogóle do katalogu środków przymusu bezpośredniego będących na wyposażeniu Służby Więziennej. Środki te są bardzo skuteczne i wszechstronnie stosowane przez różne rodzaje służb. Powodują skuteczne i natychmiastowe obezwładnienie osoby agresywnej, którą (jeżeli będzie znała sztuki walki wręcz) nawet kilku funkcjonariuszy może mieć problem obezwładnić. W przypadkach związanych z użyciem środków przymusu bezpośredniego w stosunku do osób niebędących pozbawionymi wolności, chodzi o wymuszenie na takiej osobie do poddania się np. czynnościom zatrzymania, kontroli czy sprawdzenia tożsamości. Niewykonalne jest zatrzymanie osoby w celu przekazania Policji bez zastosowania choćby siły fizycznej. Podobnie jest w przypadku konieczności usunięcia takiej osoby z terenu jednostki organizacyjnej. W niektórych przypadkach, w szczególności niepoddania się dobrowolnemu wymienionym czynnościom, użycie środków przymusu bezpośredniego jest niezbędne i konieczne przy zachowaniu oczywiście procedury związanej z możliwością ich zastosowania, tj. wezwania do odpowiedniego zachowania się i ostrzeżenia o możliwości użycia środka w razie niepodporządkowania się tym czynnościom.

Art. 21 zawiera upoważnienie ustawowe do określenia przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków stosowania środków przymusu bezpośredniego, użycia broni palnej lub psa służbowego. Z kolei w końcowym artykule tego rozdziału (art. 22) znalazła się ogólna norma dotycząca zasad współdziałania Służby Więziennej z Policją, zawierająca w ust. 2 art. 22 upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości do określenia trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją.

Ad 4) W rozdziale 4 projektu ustawy umieszczone zostały przepisy odnoszące się do przetwarzania informacji niezbędnych do wykonywania zadań przez Służbę Więzienną.

Proponowane przepisy art. 23 i 24 wypełniają lukę prawną dotyczącą zakresu gromadzenia, przetwarzania informacji i danych osobowych oraz zasad i trybu udzielania przez Służbę Więzienną informacji niezbędnych do realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 3 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, w tym zwłaszcza o osobach obecnie lub w przeszłości pozbawionych wolności, a także o osobach, które w przyszłości będą odbywać karę pozbawienia wolności („orzeczenia oczekujące na wykonanie"). Regulacja przyjęta w art. 23 określa zakres merytoryczny projektowanej nowelizacji. Ponadto w ust. 4 art. 23 znalazło się upoważnienie ustawowe dla Ministra Sprawiedliwości, zgodnie z którym zostanie określony tryb składania oraz wzór wniosku o udzielenie informacji o osobie pozbawionej wolności. Na podstawie

www.inforlex.pl

art. 24 Dyrektor Generalny Służby Więziennej udostępnia informacje o osobach pozbawionych wolności Krajowemu Rejestrowi Karnemu w zakresie określonym ustawą o KRK.

Ad 5) W rozdziale 5 projektu „Funkcjonariusze i pracownicy" znalazły się przepisy regulujące podstawowe kwestie związane z personelem Służby Więziennej. Art. 25 określa, kto może być zatrudniony w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej.

Szczegółowo został określony status pracowników cywilnych Służby Więziennej. Jednym z warunków, które powinna spełnić osoba ubiegająca się o zatrudnienie w charakterze pracownika jest dawanie przez nią rękojmi zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Oznacza to przeprowadzenie wobec niej postępowania sprawdzającego zgodnie z wymogami określonymi w przepisach o ochronie informacji niejawnych. Projektodawcy zdecydowali, że pracownikowi wykonującemu zadania służbowe w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności przysługują wyjątkowe przywileje. Zaliczyć do nich trzeba dodatek do wynagrodzenia, który będzie wynosił do 50 % wynagrodzenia zasadniczego pracownika oraz ochronę przewidzianą dla funkcjonariuszy publicznych, zgodnie z przepisami Kodeksu karnego.

Art. 28 projektu ustawy określa ograniczenia dla funkcjonariuszy i pracowników, odnoszące się do podejmowania przez nich działań mogących podważyć ich autorytet urzędowy lub działalności, w której wykorzystuje się informacje o charakterze służbowym do celów pozasłużbowych. W przepisie tym jednocześnie znalazła się norma odnosząca się do zakazu utrzymywania przez funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej jakichkolwiek pozasłużbowych kontaktów z osobami pozbawionymi wolności, a także zobowiązująca ich do utrzymania w tajemnicy informacji o osobach pozbawionych wolności.

Ponadto w ust. 3 art. 29 projektu zawarto przepis, zgodnie z którym pracownikowi będzie przysługiwał zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, w sytuacji jeżeli postępowanie karne, wszczęte przeciwko niemu w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych zostanie prawomocnie umorzone.

Art. 30 projektu ustawy zawiera upoważnienia ustawowe dla Ministra Sprawiedliwości (w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy), zgodnie z którymi zostaną określone rodzaje i wykaz stanowisk na których pracownicy wykonują obowiązki w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności, tryb przyznawania dodatków za pracę w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności, a także upoważnienie fakultatywne do określenia rodzajów i wykazu stanowisk, na których pracownicy są zatrudniani na zasadach

www.inforlex.pl

określonych wg przepisów o pracownikach urzędów państwowych.

W art. 31 projektu ustawy określono przełożonych funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej.

Art. 32 odnosi się do zasad etyki zawodowej funkcjonariuszy oraz zasad postępowania i zachowania funkcjonariuszy. W przepisie tym jednocześnie zostało zawarte upoważnienie dla Dyrektora Generalnego do określenia regulaminów pełnienia służby, postępowania i zachowania się funkcjonariuszy SW oraz zasad etyki zawodowej.

W art. 33 projektu ustawy znalazł się przepis, na mocy którego funkcjonariusze mogą się zrzeszać w organizacji związkowej.

W art. 34 projektu sformułowano normy odnoszące się do statusu funkcjonariuszy pełniących służbę w Służbie Więziennej w chwili ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny, a także odnoszące się do uprawnień funkcjonariuszy Służby Więziennej, przyznanych osobom, które na podstawie przydziałów organizacyjno-mobilizacyjnych odbywają ćwiczenia w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej.

Art. 35 projektu ustawy określa przepisy odnoszące się do odznaki „Za zasługi w pracy penitencjarnej".

W art. 36 projektu ustawy określa dokumenty potwierdzające tożsamość funkcjonariusza.

Ad 6) W rozdziale 6 projektu ustawy wyczerpująco określono wymogi stawiane kandydatom do służby w Służbie Więziennej oraz unormowano etapy postępowania kwalifikacyjnego, zmierzającego do nawiązania stosunku służbowego. W ten sposób obowiązki nakładane na kandydata do pełnienia służby w Służbie Więziennej zyskały rangę ustawową. Dodatkowo wyraźnie zapisano, że kandydat ten musi poddać się między innymi procedurze sprawdzającej (przesłanka dawania rękojmi zachowania tajemnicy), określonej w przepisach o ochronie informacji niejawnych (procedura mająca na celu wydanie tzw. „poświadczenia bezpieczeństwa"), a także – jak się wydaje – niezbędnym rozmowom kwalifikacyjnym.

Wprowadzono również zasadę, zgodnie z którą odmowa złożenia ślubowania powoduje nieważność aktu mianowania. Pozwoli to na pisemne stwierdzenie nienawiązania stosunku służbowego, które zastąpi dotychczas prowadzone postępowanie administracyjne, zmierzające do zwolnienia takiego funkcjonariusza ze służby. W proponowanym rozwiązaniu Służba Więzienna uniknie konieczności wypłaty uposażenia, czy też jakichkolwiek świadczeń pieniężnych, osobie,

www.inforlex.pl

która formalnie została przyjęta do służby (otrzymała akt mianowania), a jednocześnie z powodu odmowy złożenia ślubowania nie podjęła jej faktycznie. Wydaje się więc, że w takim przypadku stosunek służbowy nie został nawiązany, a więc wystarczające jest jedynie pisemne stwierdzenie tego faktu.

Ad 7) W rozdziale 7 projektu ustawy zostały uregulowane typowe sytuacje zmiany stosunku służbowego, związane z mianowaniem funkcjonariuszy na określone stanowiska służbowe, a także z nadawaniem im stopni Służby Więziennej oraz – w konsekwencji – przysługujące im uposażenie zasadnicze i dodatki do tego uposażenia. Określono zatem wymagania zarówno w zakresie wykształcenia ogólnego jak i kwalifikacji zawodowych uprawniających do zajmowania poszczególnych stanowisk służbowych. Wskazano rodzaje szkolenia, jakie obowiązany jest ukończyć funkcjonariusz, by zostać mianowanym na wyższe stanowisko służbowe.

Dokonano podziału stanowisk na poszczególne korpusy, przypisując im konieczność spełnienia określonych przesłanek. W zakresie nadawania stopni Służby Więziennej pozostawiono dotychczasowe rozwiązania, uznając że sprawdziły się one w praktyce.

Podobnie uczyniono z rozwiązaniami dotyczącymi uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy oraz katalogu i zasad przyznawania dodatków do uposażenia. Uporządkowano natomiast kwestie związane z wypłatą funkcjonariuszom tego uposażenia. Dotychczasowy brak unormowania sytuacji, w której pierwszy dzień miesiąca jest dniem wolnym od pracy i – związana z tym – praktyka wypłacania uposażenia w dniu poprzedzającym dzień wolny, sprawiała, że z punktu widzenia przepisów podatkowych funkcjonariusz uzyskiwał dwa uposażenia w jednym miesiącu. To z kolei powodowało nieprawidłowości w naliczaniu kosztów uzyskania przychodu. Zgodnie bowiem z art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, koszt uzyskania przychodu z tytułu stosunku służbowego jest limitowany miesięcznie. Przepis ten w praktyce uniemożliwia zastosowanie kosztu uzyskania przychodu przy naliczaniu uposażenia wypłacanego w dniu poprzedzającym pierwszy dzień miesiąca wolny od pracy, gdyż koszt ten został już uwzględniony w uposażeniu wypłaconym pierwszego dnia danego miesiąca. Sytuacja taka była w sposób oczywisty niekorzystna dla funkcjonariusza, gdyż „sztucznie" zwiększała podstawę opodatkowania, co wpływało na zmniejszenie wysokości uposażenia netto. Dodatkowo wyeliminowano dotychczasową lukę prawną, wprowadzając regulację odnoszącą się do wypłaty uposażenia w formie tzw. bezgotówkowej (przelew na rachunek bankowy funkcjonariusza).

www.inforlex.pl

Ad 8) W rozdziale 8 projektu ustawy określono katalog wyższych stanowisk kierowniczych w Służbie Więziennej, a także tryb powoływania i odwoływania z tych stanowisk oraz określono sytuację prawną funkcjonariuszy zajmujących wyższe stanowiska po odwołaniu ich z tych stanowisk. Rozdział określa również właściwych przełożonych osób piastujących wysokie stanowiska kierownicze w SW.

Ad 9) W rozdziale 9 projektu ustawy określono nietypowe zmiany stosunku służbowego oraz przysługujące z tytułu tych zmian prawo do uposażenia zasadniczego oraz innych świadczeń i należności pieniężnych. Co do zasady pozostawiono dotychczasowe rozwiązania, jako rozwiązania sprawdzone w praktyce. Dokonano jednakże pewnego uporządkowania tych spraw, przez między innymi:

– jednoznaczne wskazanie przełożonych uprawnionych do dokonywania zmian stosunku służbowego w tym zakresie,

– ograniczenie możliwości przenoszenia albo delegowania do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej: kobiety w ciąży, funkcjonariusza samodzielnie sprawującego opiekę nad dzieckiem do lat 14 oraz funkcjonariusza samodzielnie sprawującego opiekę nad dzieckiem, bez względu na jego wiek, jeżeli stało się ono niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy przed osiągnięciem 18 lat życia lub 25 lat życia w przypadku dziecka uczęszczającego do szkoły i dostosowanie tych regulacji do obowiązujących przepisów unijnych (tzw. godzenie obowiązków zawodowych z rodzinnymi),

– rozszerzenie katalogu możliwości oddelegowania funkcjonariusza do pełnienia służby poza jednostkami organizacyjnymi Służby Więziennej przez oddelegowanie do pełnienia służby także poza granicami kraju, co jest konsekwencją między innymi możliwości uczestnictwa funkcjonariuszy w kontyngentach międzynarodowych,

– wyraźne zapisanie, że powierzenie funkcjonariuszowi pełnienia obowiązków służbowych na innym stanowisku może nastąpić wyłącznie w tej samej jednostce organizacyjnej, a nie – jak przyjmowano dotychczas – w tej samej miejscowości; w tej samej miejscowości znajdować się może bowiem kilka jednostek penitencjarnych, zaś instytucja „powierzenia pełnienia obowiązków" służyć powinna zapewnieniu ciągłości służby w tej samej jednostce organizacyjnej; przenoszenie funkcjonariuszy pomiędzy jednostkami organizacyjnymi następuje przecież – zgodnie z przepisami ustawowymi – w drodze delegowania albo przeniesienia do pełnienia służby,

– wprowadzenie instytucji „czasowego pełnienia obowiązków służbowych na stanowisku

www.inforlex.pl

obsadzonym przez funkcjonariusza, który czasowo nie może pełnić swoich obowiązków", tj. instytucji na wzór umowy zastępstwa z Kodeksu pracy; realizacja propozycji umożliwi obsadzanie wolnych stanowisk na czas określony, ale nieograniczony przepisami ustawowymi (np. przez cezurę czasową 12-miesięczną – tak, jak przy powierzeniu obowiązków); warunkiem stosowania tej instytucji będzie, podobnie jak w przypadku przepisów prawa pracy, czasowa niezdolność zastępowanego funkcjonariusza do pełnienia służby na stanowisku, które zostanie czasowo objęte przez zastępującego funkcjonariusza,

Ad 10) W rozdziale 10 projektu ustawy wprowadzono normy prawne odnoszące się do instytucji opiniowania funkcjonariuszy. W tym miejscu podać należy, iż w porównaniu z dotychczasowym stanem prawnym, treść przepisów określających zasady opiniowania służbowego funkcjonariuszy uległa znacznemu poszerzeniu. W rozdziale 10, przede wszystkim:

– wskazano cele, którym opiniowanie ma służyć,

– określono przełożonych właściwych w tych sprawach,

– unormowano tryby wzruszania opinii służbowych.

Ad 11) W rozdziale 11 projektu ustawy określono przesłanki do zawieszenia funkcjonariusza w czynnościach służbowych i jego uprawnienia w zakresie wysokości otrzymywanego uposażenia. Wprowadzone zmiany dokonane zostały wzorem innych służb mundurowych. Mają one na celu doprecyzowanie przepisów określających zasady zawieszenia w czynnościach służbowych funkcjonariuszy Służby Więziennej, w przypadku zastosowania wobec nich tymczasowego aresztowania lub wszczęcia przeciwko nim postępowania karnego. Celowe wydaje się bowiem wyraźne zastrzeżenie, że zawieszenie w czynnościach służbowych powinno trwać przez cały okres trwania aresztu tymczasowego (stąd też możliwość jego przedłużenia do czasu zakończenia postępowania karnego, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy). Zawieszenie powinno wynikać z dobra prowadzonego postępowania lub dobra służby. Dlatego też obligatoryjne zawieszenie w czynnościach służbowych powinno następować w przypadku przestępstw tzw. „umyślnych", zaś fakultatywne zawieszenie w przypadku przestępstw tzw. „nieumyślnych" i naruszenia przepisów dyscyplinarnych.

Ad 12) W rozdziale 12 projektu ustawy znacznej „przebudowie" uległy przepisy odnoszące

www.inforlex.pl

się do kwestii obligatoryjnego i fakultatywnego rozwiązania stosunku służbowego, a także stwierdzenia jego wygaśnięcia. Przechodząc do omówienia zmian w obszarze przesłanek warunkujących obligatoryjne zwolnienie funkcjonariusza, podać trzeba, że uległy one znacznemu zawężeniu. Uznano bowiem, że większość z nich powinna stanowić podstawę do stwierdzenia wygaśnięcia stosunku służbowego, a nie jego rozwiązania. Skoro bowiem większość dotychczasowych przesłanek obligatoryjnego zwolnienia ze służby wynika z uprzednio podjętych prawomocnych rozstrzygnięć przez organy niezależne od Służby Więziennej, to brak jest uzasadnienia do prowadzenia postępowania administracyjnego zmierzającego jedynie do potwierdzenia faktu już rozstrzygniętego przez inne organy (np. przez sąd karny czy komisję lekarską). Podobnie też sytuacja wygląda z obligatoryjną przesłanką, jaką jest orzeczenie o wymierzeniu kary dyscyplinarnej w postaci wydalenia ze służby. Orzeczenie takie podlega ocenie niezawisłego organu, jakim jest sąd administracyjny i nie ma potrzeby, w razie niezakwestionowania takiego orzeczenia przez ten sąd, prowadzenia ponownego postępowania zmierzającego do osiągnięcia takiego samego celu – czyli wydalenia funkcjonariusza ze służby. Wydaje się więc, że organy Służby Więziennej powinny jedynie poprzestawać na stwierdzeniu wygaśnięcia stosunku służbowego w wyżej wymienionych sprawach.

Dotychczasowe wyroki zapadłe przed sądami administracyjnymi wskazują, że osoby całkowicie niezdolne do służby czy też skazane wyrokami sądów, i tak w dalszym ciągu pozostają w stosunku służbowym, albowiem decyzje o ich zwolnieniu ze służby obarczone były błędami, i to najczęściej błędami formalnymi.

Nowe zasady mają więc na celu realizację rozstrzygnięć podjętych w innym, prawomocnie zakończonym postępowaniu, bez konieczności prowadzenia skomplikowanych postępowań administracyjnych, które i tak przecież nie mogą mieć waloru rozstrzygającego, a jedynie potwierdzający. Oczywiście, mając na względzie ochronę interesów funkcjonariusza, w rozdziale 15 przewidziano konsekwencje uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia wydanego przez organ spoza Służby Więziennej i – w efekcie – ponowne nawiązanie z tym funkcjonariuszem stosunku służbowego.

Niezależnie od powyższego katalog przesłanek warunkujących ustanie stosunku służbowego, ze względów praktycznych, poszerzono o:

– nieobecność w służbie przez okres powyżej 3 miesięcy z powodu tymczasowego aresztowania,

– skazanie prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw

www.inforlex.pl

publicznych,

– prawomocną odmowę wydania poświadczenia bezpieczeństwa osobowego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych,

– upływ 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby (przesłanka pragmatyczna, w praktyce często zdarzało się, że funkcjonariusze przedłużali zwolnienia lekarskie, aby w ten sposób uniknąć zwolnienia ze służby; takie postępowanie godziło wprost w bezpieczeństwo jednostek penitencjarnych, gdyż stanowisko zajmowane przez „chorującego" funkcjonariusza nie mogło być obsadzone na stałe przez inną osobę),

– upływ 12 miesięcznego okresu zawieszenia w czynnościach służbowych,

– dwukrotne nieusprawiedliwione niestawienie się na badanie lub obserwację w zakładzie opieki zdrowotnej, chyba że skierowanie do komisji nastąpiło na prośbę funkcjonariusza (przesłanka wynikająca z pragmatyki służbowej, uzasadnienie jak wyżej – funkcjonariusze celowo unikali stawiennictwa na badania, aby w ten sposób uniknąć zwolnienia ze służby),

– porzucenie służby przez funkcjonariusza (przyjęto, że przez porzucenie służby należy rozumieć nieusprawiedliwioną nieobecność funkcjonariusza trwającą ponad 10 dni kalendarzowych).

Istotnej zmiany dokonano również w redakcji dotychczasowej przesłanki do fakultatywnego zwolnienia ze służby w związku z nabyciem uprawnień emerytalnych.
W miejsce dotychczasowego określenia, że funkcjonariusz może być zwolniony ze służby z powodu osiągnięcia 30-letniej wysługi emerytalnej, wprowadzono zasadę, że zwolnienie takie może nastąpić w przypadku osiągnięcia 30-letniego stażu służby w Służbie Więziennej.

W rozdziale 12 określono ponadto prawo funkcjonariusza do otrzymania odprawy, w związku z ustaniem jego stosunku służbowego. Prawo do otrzymania odprawy ograniczono jedynie do funkcjonariuszy w służbie stałej. Wysokość tej odprawy jest równa dotychczas obowiązującej. Wprowadzono też zasadę, zgodnie z którą w razie śmierci funkcjonariusza w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych, pozostała po nim rodzina otrzymuje maksymalną (tj. równą 6-miesięcznemu uposażeniu) odprawę pośmiertną.

Rozszerzono także katalog funkcjonariuszy uprawnionych do otrzymywania tzw. świadczenia rocznego w związku z ustaniem stosunku służbowego o funkcjonariuszy zwolnionych ze służby w związku z likwidacją jednostki organizacyjnej Służby Więziennej i zwolnionych na własną prośbę, jeżeli jednocześnie nabyli prawo do pełnej wysługi emerytalnej.

www.inforlex.pl

Ad 13) W rozdziale 13 projektu ustawy określono zagadnienia związane ze zdrowiem i bezpieczeństwem funkcjonariuszy w służbie. Przede wszystkim w rozdziale tym zawarto dotychczasowe przepisy o zdolności fizycznej i psychicznej do służby, a także zasady kierowania funkcjonariuszy do komisji lekarskiej. W szczególności przewidziano możliwość kierowania z urzędu funkcjonariusza do komisji lekarskiej, w przypadku gdy jego nieobecność w służbie przekracza pewien okres, wraz z nałożeniem na niego ustawowego obowiązku poddania się określonym badaniom. Brak takiej regulacji powodował bowiem unikanie przez funkcjonariuszy skierowanych na komisję lekarską poddania się badaniom. Z drugiej zaś strony – zgodnie z wytycznymi Centralnej Komisji Lekarskiej MSWiA – obowiązek poddania się badaniom powinien wynikać z pragmatyki służbowej, albowiem jest to polecenie służbowe. Wspomnieć również można, iż analogiczne rozwiązania zostały przyjęte w innych służbach mundurowych.

Ustawowo uregulowano pewne szczegółowe rozwiązania dotyczące zagadnień związanych ze służbą medycyny pracy. Wskazano więc, że zadania z tego zakresu wykonują jednostki służby medycyny pracy Służby Więziennej, które wyposażono w pewne kompetencje zmierzające do zagwarantowania ochrony zdrowia funkcjonariuszy. Aby uniknąć zdarzeń nadzwyczajnych, które miały miejsce w ostatnich czasach, jednostki medycyny pracy będą mogły zarówno kierować funkcjonariusza do komisji lekarskiej, jak i samodzielnie lub też na polecenie przełożonego „odsuwać" funkcjonariusza od wykonywania określonych czynności służbowych (w szczególności czynności służbowych wykonywanych z bronią palną).

W celu ochrony i poprawy kondycji fizycznej i psychicznej funkcjonariuszy, wykonujących częstokroć skomplikowane i stresogenne zadania służbowe, wprowadzono regulacje dotyczące obozów kondycyjnych (kwestia ta była dotychczas regulowana w aktach niższego rzędu).

Określono również odpowiedzialność przełożonych za stan bezpieczeństwa i higieny służby funkcjonariuszy. Z problematyką bezpieczeństwa i higieny pracy nierozerwalnie związana jest także tematyka odszkodowań za uszczerbek na zdrowiu lub szkodę poniesioną w służbie. Nadmienić trzeba, że problematyka ta dotychczas nie była uregulowana w ustawie pragmatycznej. Dlatego też w projekcie ustawy zdefiniowano pojęcie wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby, a także określono wysokość przysługującego odszkodowania.

Ad 14) W rozdziale 14 projektu ustawy określono zagadnienia związane z czasem służby funkcjonariuszy. W Służbie Więziennej zagadnienia te regulowane były dotychczas w przepisach wykonawczych, zaś na wadliwość takiej konstrukcji prawnej niejednokrotnie zwracał uwagę

www.inforlex.pl

między innymi Rzecznik Praw Obywatelskich.

Dlatego w projekcie ustawy zdefiniowano czas służby funkcjonariusza, podając że jest on czasem, w którym funkcjonariusz pozostaje w dyspozycji przełożonego w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej lub w innym miejscu wyznaczonym do wykonywania zadań służbowych, w tym również związanych z uczestnictwem w szkoleniu lub doskonaleniu zawodowym oraz odbywaniem podróży służbowych. W ustawie dodano normy prawne określające tzw. normatyw czasu pełnienia służby, rozkłady czasu służby, a także prawo funkcjonariusza do czasu wolnego od służby oraz ekwiwalentu pieniężnego za pełnienie służby ponad ustawowy wymiar (tzw. „nadgodziny").

Określono ponadto przesłanki umożliwiające przedłużenie czasu służby funkcjonariusza ponad normę i sposób udzielania czasu wolnego za tak pełnioną służbę.

Ad 15) W rozdziale 15 projektu ustawy określono zagadnienia związane z urlopami i zwolnieniami funkcjonariuszy od zajęć służbowych. Poza regulacjami zawartymi w dotychczasowej ustawie o Służbie Więziennej, wprowadzono szereg norm umieszczonych w rozporządzeniu wykonawczym.

Jednocześnie, uznając że dotychczasowe rozwiązania w regulowanym zakresie sprawdziły się w praktyce, dodano szereg przepisów porządkujących, mających wpływ na prawidłowość realizowanej polityki urlopowej w Służbie Więziennej. I tak, tytułem przykładu:

– wprowadzono wyraźne zastrzeżenie, zgodnie z którym funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby wypłaca się ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe, jedynie za czas nie dłuższy niż ostatnie 3 lata kalendarzowe. Podobne uregulowania zawarte zostały w ustawach pragmatycznych innych służb mundurowych (na przykład ustawa o Policji);

– nałożono na funkcjonariusza obowiązek wykorzystania urlopu wypoczynkowego w okresie od złożenia pisemnego zgłoszenia wystąpienia ze służby do dnia zwolnienia;

– mając na względzie wykorzystywaną przez funkcjonariuszy praktykę okresowego zwalniania się z obowiązku pełnienia służby przez rozpoczynanie różnego rodzaju szkół i kursów (w szczególności szkół pomaturalnych, studiów podyplomowych, ale także aplikacji prawniczych, z zasad organizacji których wynika obowiązek uczestnictwa w zajęciach przez określony czas w tygodniu pracy i to przez okres kilku lat), zdecydowano się zawrzeć w projekcie ustawy wyraźne ograniczenia, określające prawo do urlopu szkolnego jedynie dla tych funkcjonariuszy, którzy

www.inforlex.pl

uprzednio uzyskali zgodę właściwego przełożonego na dokształcanie. Nadmienić należy, że szczegółowe rozwiązania dotyczące tych urlopów są analogicznie do rozwiązań powszechnie obowiązujących zawartych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

Ponadto określono sposób ustalania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop, przez wskazanie, że za każdy dzień niewykorzystanego przez funkcjonariusza urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego wypłaca się mu 1/21 miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

Ad 16) W rozdziale 16 projektu ustawy zawarto przepisy regulujące problematykę mundurową. Podać należy, że przepisy te stanowią w zasadzie powtórzenie dotychczas obowiązujących uregulowań, zaś obecnie dodano jedynie normy prawne określające sposób realizacji uprawnień mundurowych i doprecyzowano tematycznie treść upoważnień ustawowych dla Ministra Sprawiedliwości do wydania aktów prawnych regulujących materię tzw. „przepisów mundurowych".

Ad 17) Niezwykle istotnymi wydają się być nowe regulacje ujęte w rozdziale 17, odnoszącym się do obowiązków funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Wprowadzono nową regulację, wzorem pragmatyki urzędniczej, odnoszącą się do kwestii nepotyzmu. Zgodnie z projektem małżonkowie, osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz osoby pozostające ze sobą we wspólnym pożyciu nie będą mogły pełnić służby lub być zatrudnione w tej samej jednostce organizacyjnej, jeżeli powstałby między nimi stosunek bezpośredniej podległości służbowej.

Znacznemu poszerzeniu uległa również treść przepisów podejmowania przez funkcjonariuszy zajęć zarobkowych poza służbą. W projekcie ustawy wyraźnie zapisano, że zgodę na wykonywanie takiego zajęcia można uzyskać wyłącznie, jeżeli zajęcie zarobkowe:

– nie zakłóca wykonywania przez funkcjonariusza obowiązków służbowych w zakresie zadań Służby Więziennej określonych w ustawie,

– nie narusza prestiżu służby,

– nie podważa zaufania do bezstronności funkcjonariusza.

www.inforlex.pl

W projekcie ustawy zachowuje się dotychczas obowiązującą normę prawną, zgodnie z którą funkcjonariuszowi przysługiwać będzie zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli postępowanie karne, wszczęte przeciwko niemu o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, zostanie prawomocnie umorzone albo zakończone wyrokiem uniewinniającym (podobna regulacja obowiązuje na przykład w Straży Granicznej). Już z samego charakteru służby wynika bowiem, że funkcjonariusz jest szczególnie narażony na występowanie przed właściwymi organami w charakterze podejrzanego bądź oskarżonego. Osoby pozbawione wolności, działając niejednokrotnie wyłącznie w charakterze nieuprawnionego odwetu, formułują pod adresem funkcjonariuszy różnego rodzaju bezpodstawne zarzuty, których rozstrzygnięcie poddane zostaje ocenie organów postępowania karnego. Z praktyki wynika, że tylko znikoma ilość postępowań karnych kończy się skazaniem funkcjonariusza. Dlatego też za uzasadnione uznano zapewnienie funkcjonariuszom zwrotu kosztów poniesionych na ochronę prawną przed sądami karnymi.

Ad 18) Regulacje dotyczące uprawnień mieszkaniowych funkcjonariuszy wprowadzone ustawą z dnia 26 kwietnia 1996 r. pozostają w zasadniczej części niezmienione od tamtego okresu.

Zaproponowane regulacje nie przewidują zasadniczych zmian w zakresie uprawnień „mieszkaniowych" funkcjonariuszy Służby Więziennej, uprawnienia te więc pozostają w kształcie odpowiadającym regulacjom występującym w innych służbach mundurowych. Podstawowym uprawnieniem nadal pozostałoby prawo do lokalu mieszkalnego. Prawo to realizowane byłoby przez: przydział lokalu mieszkalnego pozostającego w dyspozycji Służby Więziennej, przyznanie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego oraz wypłacanie równoważnika pieniężnego z tytułu braku mieszkania. Utrzymano również prawo do równoważnika za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego.

W zakresie regulacji odnoszących się do przydziału lokalu mieszkalnego, określono w projekcie przesłanki, którymi powinien kierować się organ rozpatrujący wnioski funkcjonariuszy w tych sprawach (np. przydatność do służby, kwalifikacje zawodowe, staż służbowy, przeniesienie z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości niebędącej miejscowością pobliską). Wprowadzono też przepisy regulujące, dotychczas funkcjonujące w akcie wykonawczym do ustawy, zasady obliczania przysługujących funkcjonariuszowi norm, a co za tym idzie, określania wielkości przysługującego lokalu mieszkalnego. Wprowadzono również definicję powierzchni mieszkalnej. Definicja ta była w przeszłości określona w przepisach powszechnie obowiązujących, tzn. w ustawie o najmie lokali; z momentem zastąpienia jej ustawą o ochronie praw lokatorów,

www.inforlex.pl

mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, pojęcie powierzchni mieszkalnej w przepisach powszechnych już nie występuje, stąd konieczność wprowadzenia jej definicji do ustawy o Służbie Więziennej. W zakresie przydziału kwatery tymczasowej nie przewiduje się zasadniczo odmiennych od obecnych uregulowań. Kwatera tymczasowa będzie mogła być przydzielana funkcjonariuszom służby przygotowawczej lub funkcjonariuszom przeniesionym z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości.

Proponuje się zmianę w zakresie przesłanek wymaganych do nabycia prawa do równoważnika za remont lokalu. Dotychczasowe uzależnienie jego przyznania wyłącznie od kryterium zajmowania lokalu było powszechnie krytykowane przez praktyków jako tzw. pojęcie nieostre i powodujące trudności w stosowaniu. Obecnie proponuje się odniesienie nabycia prawa do tego równoważnika od dwóch przesłanek: zajmowania lokalu mieszkalnego i posiadania tytułu prawnego do jego zajmowania. Wynika to z istoty obu świadczeń, w razie zajmowania lokalu z tytułu prawnego przysługiwałby równoważnik za remont, natomiast w przypadku braku posiadania tytułu prawnego do lokalu – równoważnik z tytułu braku mieszkania.

Proponuje się również uregulowanie, zgodnie z którym osoby niezajmujące w całości lokalu, a więc tylko jego część, nie będą mogły otrzymywać równoważnika za remont, co wynika z jego istoty jako należnego za remont całego lokalu, a nie jego części.

Proponuje się, także określenie konieczności informowania przez funkcjonariusza organu kwaterunkowego o zaistnieniu okoliczności mających wpływ na otrzymywanie równoważnika z tytułu braku mieszkania, co wynika z faktu, że jest on przyznawany na wniosek funkcjonariusza i w praktyce nie zawsze organ dowiadywał się o przesłance koniecznej do cofnięcia uprawnienia, co z kolei ze względu na opóźnienia wydania odpowiedniej decyzji powodowało konieczność zwrotu nienależnie pobranych przez funkcjonariuszy znacznych kwot z tego tytułu.

Ad 19) W rozdziale 19 projektu ustawy określono rodzaje świadczeń pieniężnych i zasady ich przyznawania funkcjonariuszom, a także rodzaje i zasady przyznawania funkcjonariuszom świadczeń socjalnych. Podać należy, że przepisy te stanowią w zasadzie powtórzenie dotychczas obowiązujących uregulowań.

Rozszerzeniu uległy jedynie przepisy związane z nagrodami rocznymi. Dotychczas sprawa ta regulowana była w akcie wykonawczym. Mając na względzie wymogi konstytucyjne zdecydowano się recypować te – sprawdzone nota bene w praktyce – rozwiązania do ustawy pragmatycznej. Podobnie rzecz się ma w przypadku katalogu świadczeń socjalnych.

www.inforlex.pl

W nowy sposób unormowano jedynie zasady wypłaty zasiłku pogrzebowego funkcjonariuszowi, któremu zmarł członek rodziny. Przyjęta redakcja przepisu podyktowana została oczywistą potrzebą zrównania uprawnień wszystkich funkcjonariuszy do wypłaty przedmiotowego świadczenia. Dotychczas bowiem wysokość otrzymywanego zasiłku uzależniona była wprost od zajmowanego stanowiska, co w praktyce prowadziło do sytuacji, w której otrzymujący wyższe uposażenie dyrektor jednostki penitencjarnej otrzymywał z budżetu dodatkowe pieniądze, które – zgodnie z obowiązującymi przepisami – nie należały się już i tak mniej zarabiającemu strażnikowi (zasiłek wypłacony w wysokości określonej w tzw. przepisach „zusowskich" przekraczał dwukrotność jego miesięcznego uposażenia). Projektodawca założył, że zasiłek pogrzebowy będzie wypłacany każdemu funkcjonariuszowi w równej wysokości. Będzie się na niego składać zasiłek pogrzebowy (w takiej wysokości, jak określona w ogólnie obowiązujących przepisach) i tzw. zasiłek wyrównawczy. Zasiłek wyrównawczy wypłacany będzie jedynie, w przypadku gdy funkcjonariusz nie uzyska odpowiedniego świadczenia na przykład z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub też gdy świadczenie to będzie niższe od określonej w ustawie kwoty (175 % przeciętnego uposażenia funkcjonariusza). W tym miejscu nadmienić należy, że projektowane rozwiązanie służy realizacji oczywistego postulatu tzw. sprawiedliwości społecznej.

Ad 20) W rozdziale 20 projektu ustawy zaproponowano nowe rozwiązania dotyczące rozpatrywania sporów o roszczenia funkcjonariuszy ze stosunku służbowego. W rozdziale tym dokonano podziału spraw ze stosunku służbowego w zależności od formy ich załatwiania, a także – co się z tym wiąże – procedurę zmierzającą do ich rozstrzygnięcia.

I tak przyjęto, że tylko sprawy dotyczące:

– zwolnienia ze służby,

– przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej,

– przeniesienia na niższe stanowisko służbowe,

– zawieszenia w czynnościach służbowych

będą rozstrzygane w formie decyzji administracyjnej. Tym samym do postępowań w takich sprawach będą miały w pełni zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zagwarantowaniem funkcjonariuszowi prawa do wniesienie skargi do sądu administracyjnego. Katalog wymienionych powyżej spraw jest związany z tzw. trwałą zmianą stosunku służbowego funkcjonariusza.

www.inforlex.pl

W konsekwencji uznano więc, że należy określić odrębny katalog spraw wynikających z podległości służbowej, które zgodnie z doktryną i orzecznictwem sądów administracyjnych – nie podlegają kognicji tych sądów. Dlatego też dokonano enumeratywnego wyliczenia tych spraw, tj.:

– powołania albo mianowania na stanowiska,

– odwoływania albo zwalniania ze stanowisk i przenoszenia do dyspozycji,

– nadawania stopni,

– delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej,

– delegowania do wykonywania zadań służbowych poza Służbą Więzienną w kraju lub za granicą,

– powierzenia obowiązków służbowych na innym stanowisku służbowym.

W celu odróżnienia wyżej wymienionych spraw od spraw administracyjnych, wskazano, że rozstrzyga się je w formie rozkazu personalnego, od którego nie będzie przysługiwało odwołanie. Nie oznacza to oczywiście, że niezadowolony z rozstrzygnięcia funkcjonariusz będzie pozbawiony pewnej ochrony. Jak wskazuje orzecznictwo, w takich przypadkach funkcjonariuszowi przysługuje złożenie skargi do przełożonego lub wyższego przełożonego, w wyniku której rozkaz personalny może zostać uchylony, a przypadku braku podstaw do jego uchylenia – na przełożonym spoczywać będzie obowiązek udzielenia pisemnej informacji o przyczynach negatywnego rozstrzygnięcia sprawy.

Wskazano także, że wszystkie inne, wynikające ze stosunku służbowego, sprawy osobowe załatwiane będą w formie pisemnej, jednoinstancyjnej, a spory wynikające z takich rozstrzygnięć rozpatrywać będą sądy właściwe w sprawach z zakresu prawa pracy. Podać trzeba, że będą to przede wszystkim sprawy związane z wypłatą przysługujących funkcjonariuszowi świadczeń i należności. Przyjęte rozwiązanie pozwoli na szybsze merytoryczne rozstrzyganie sporów w przedmiotowym zakresie. Pozostawienie tych spraw we właściwości sądów administracyjnych wiązałoby się natomiast z przewlekłością dochodzenia przez funkcjonariuszy przysługujących im uprawnień. Ponadto dotychczasowa praktyka wykazała brak uzasadnienia do prowadzenia postępowań administracyjnych w takich sprawach, w sytuacji gdy sądy administracyjne i tak rozstrzygają tylko i wyłącznie o zgodności z prawem wydanych decyzji administracyjnych, nie wchodząc w merytoryczną słuszność przyjętych rozwiązań. Ze względu na nowatorski charakter proponowanych rozwiązań, omawiane przepisy będą ocenione przez Krajową Radę Sądownictwa.

Wprowadzono nową instytucję, polegającą na „ponownym nawiązaniu stosunku

www.inforlex.pl

służbowego” z funkcjonariuszem, wobec którego uchylono podstawy uprzedniego ustania stosunku służbowego. Proponuje się, aby w takim przypadku ze zwolnionym funkcjonariuszem nawiązywać nowy stosunek służbowy, co będzie oznaczać konieczność spełnienia przez niego wszystkich przesłanek niezbędnych do nawiązania pierwotnego stosunku służbowego. W razie niespełnienia przez zainteresowanego funkcjonariusza jakiejkolwiek z nich, nawiązanie nowego stosunku służbowego nie następowałoby, a obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie zmierzające do przyjęcia do służby byłoby umorzenie tego postępowania i wypłata odszkodowania za niezgodne z prawem uprzednie zwolnienie ze służby. Co oczywiste, odszkodowanie powyższe byłoby wypłacane również funkcjonariuszowi, z którym nawiązano ponownie stosunek służbowy.

W następstwie wydanego aktu mianowania powstawałby obowiązek wydania rozkazu personalnego wskazującego stanowisko równorzędne do poprzednio zajmowanego, wraz z określeniem uposażenia. Uposażenie to powinno odpowiadać co najmniej wysokości uposażenia „przypisanego” do ostatnio zajmowanego przez tego funkcjonariusza stanowiska służbowego.

W przypadku braku możliwości mianowania na stanowisko co najmniej równorzędne, funkcjonariusza takiego mianowałoby się, za jego zgodą, na stanowisko odpowiednio niższe, z zachowaniem poprzednio otrzymywanego uposażenia. Brak zgody na takie rozwiązanie będzie powodować rozwiązanie z takim funkcjonariuszem stosunku służbowego, bez jakiejkolwiek dodatkowej rekompensaty.

Niezależnie od powyższego określono, że uchylenie lub stwierdzenie nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby jedynie z przyczyn formalnych nie powoduje po stronie takiego funkcjonariusza roszczenia o ponowne nawiązanie stosunku służbowego, a jego uprawnienia ograniczono jedynie do wypłaty (na jego wniosek) stosownego odszkodowania.

Zaproponowane rozwiązania pozwolą na wyeliminowanie niedoskonałości obecnie obowiązujących przepisów w przedmiotowym zakresie. Wielokrotnie bowiem zdarzało się, że w wyniku uchylenia decyzji o zwolnieniu funkcjonariusza ze służby, był on przywracany do służby, mimo że w międzyczasie nastąpiły zdarzenia, które pozbawiały go przymiotu funkcjonariusza – dla przykładu: całkowita niezdolność do służby, czy też skazanie prawomocnym wyrokiem sądu. Skutkowało to oczywiście dodatkowymi kosztami dla budżetu w postaci wypłacania uposażenia i innych świadczeń i rodziło ponowne koszty, związane z kolejnym, w pełni uzasadnionym, zwolnieniem ze służby. Nie wspominając już o konieczności prowadzenia skomplikowanej procedury administracyjnej, zmierzającej do zwolnienia takiego funkcjonariusza ze służby.

Z kwestią roszczeń funkcjonariusza ze stosunku służbowego nierozerwalnie jest związana

www.inforlex.pl

problematyka:

– wypłaty odsetek za zwłokę w wypłacie tego uposażenia,

– dokonywania potrąceń z uposażenia.

Kwestie powyższe dotychczas nie były unormowane w ustawie pragmatycznej. Odnośnie do wypłaty odsetek zauważyć trzeba dodatkowo, że podobne do proponowanych przepisów, normy prawne znajdują się w Kodeksie pracy, który znajduje zastosowanie do pracowników cywilnych więziennictwa. Podobnie rzecz się ma w przypadku ustawowych zasad dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariusza (właściwe przepisy znajdują się jedynie w Kodeksie pracy, który nie ma w tym zakresie zastosowania do funkcjonariuszy Służby Więziennej).

Ad 21) Szerokim zmianom poddane zostały przepisy określające odpowiedzialność dyscyplinarną funkcjonariuszy. Nie wchodząc w analizę rozwiązań szczegółowych, które nota bene przyjęte zostały w oparciu o regulacje obowiązujące już i sprawdzone w innych służbach mundurowych, zauważyć trzeba, że redakcja przepisów tzw. dyscyplinarnych miała na celu:

– likwidację sądów dyscyplinarnych, ich funkcjonowanie nie sprawdziło się bowiem w praktyce; orzeczenia zapadłe przed tymi sądami były częstokroć kwestionowane przez sądy administracyjne, zaś w skład sądów dyscyplinarnych wchodziły niejednokrotnie osoby nieposiadające jakiejkolwiek wiedzy prawniczej;

– przyjęcie zasady ponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej wyłącznie przed przełożonym, z zachowaniem prawa funkcjonariusza do odwołania się od decyzji dyscyplinarnej do wyższego przełożonego i następnie – w braku pozytywnego dla niego rozstrzygnięcia – do właściwego sądu pracy, jako podmiotu „fachowego” i niezależnego;

– wprowadzenie instytucji rzecznika dyscyplinarnego jako podmiotu samoistnego i niezależnego, prowadzącego postępowanie dyscyplinarne, który – będąc do tego odpowiednio przygotowanym – gwarantować będzie praworządność i sprawność przebiegu postępowania dyscyplinarnego;

– wprowadzenie uproszczonego postępowania dyscyplinarnego wraz z możliwością dobrowolnego poddania się karze.

Przepisy przejściowe projektu w art. 268 i 271 zawierają normy, zgodnie z którymi do spraw

www.inforlex.pl

ze stosunku służbowego, spraw mieszkaniowych oraz dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, będzie stosować się przepisy nowej ustawy. Zmiana zasad dotyczących rozpatrywania tych spraw nie spowoduje pogorszenia sytuacji prawnej funkcjonariuszy zainteresowanych rozstrzygnięciami w tych sprawach.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej – stosowanie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o dzielności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania, w trybie i na zasadach ustawy, pracami nad projektem ustawy.

www.inforlex.pl

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływała regulacja

Ustawa będzie miała wpływ na funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt ustawy, ze względu na specyficzny rodzaj i charakter rozwiązań w niej zawartych (uchwalenie ustawy ma wpływ wyłącznie na funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej), został poddany konsultacjom z Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych oraz z NSZZ „Solidarność". Uwagi do projektu zgłosiło jedynie Forum Związków Zawodowych w piśmie z dnia 12 sierpnia 2008 r. (l. dz. FZZ-IV/561/12/08), dlatego też projekt należy uznać za uzgodniony w ramach konsultacji społecznych z OPZZ i NSZZ „Solidarność". Poniżej przedstawiono sposób uwzględnienia uwag Forum Związków Zawodowych w pracach nad projektem ustawy.

1. Kwestia uwzględnienia w projekcie ustawy spraw dotyczących odpowiedzialności przełożonych za organizację i realizację zadań służby medycyny pracy w Służbie Więziennej – uwaga uwzględniona przez przeredagowanie art. 111.

2. Uwaga dotycząca ustanowienia dnia 8 lutego Świętem Służby Więziennej – uwaga uwzględniona.

3. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca wprowadzenia kadencyjności na stanowiskach kierowniczych w Służbie Więziennej.

Wprowadzenie kadencyjności na stanowiskach kierowniczych może wpłynąć na dezorganizację służby, obniżenie poziomu wykonywanych obowiązków służbowych, ciągłą wymianę kadry (nowy przełożony ma prawo wymienić także kierowników działów w podległej mu jednostce), która musi zdobyć odpowiednie doświadczenie wynikające ze złożoności nowych zadań na stanowiskach kierowniczych. Aktualnie od kilku lat następuje szybka wymiana kadry kierowniczej w wyniku naturalnego ruchu kadrowego oraz odmłodzenie całego stanu osobowego funkcjonariuszy, ponieważ blisko 40 % kadry ma staż w służbie poniżej 5 lat, a powyżej 15 lat jest już tylko ¼ załogi.

Mając także na uwadze, że wyżsi przełożeni mogą w każdym czasie odwołać kierownika jednostki, bądź wszcząć czynności służbowe i dyscyplinarne w przypadku powzięcia informacji, iż

www.inforlex.pl

zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia, resort sprawiedliwości proponuje odrzucić uwagę.

4. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca uzgadniania ze stroną związkową regulaminów Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w sprawach zasad etyki zawodowej i zasad postępowania i zachowania się funkcjonariuszy. Regulamin dotyczący zasad etyki zawodowej, jak każdy inny akt wewnętrzny, podlega uzgodnieniom wewnętrznym i Związek nie może być pominięty jako organ opiniujący. Wynika to nie tylko z ustawy o związkach zawodowych oraz przepisów dotyczących zasad poprawnej legislacji, ale również z wewnętrznych przepisów w sprawie trybu działalności legislacyjnej w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej. Propozycja zapisu „po uzgodnieniu", który w istocie zmierza do wspólnej woli stron, spowoduje skuteczne blokowanie przyjęcia dokumentu przez Związek, który przy opracowaniu regulaminu nie może być organem współdecydującym.

5. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca zastąpienia wymogu posiadania wykształcenia wyższego zawodowego dla korpusu chorążych wykształceniem średnim. Podział na stanowiska oficerskie, chorążackie i podoficerskie oraz uzależnienie mianowania na te stanowiska od spełnienia wymogu odpowiedniego wykształcenia magisterskiego (lub równorzędnego), wyższego zawodowego i średniego, nie zmienia zasadniczo aktualnej struktury służby w dziale ochrony. Na podstawie obowiązujących przepisów, a w szczególności rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych, jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze Służby Więziennej (Dz. U. Nr 14, poz. 142), do zajmowania typowego stanowiska w dziale ochrony przewidywane jest alternatywnie wymóg wykształcenia wyższego magisterskiego lub wyższego zawodowego (np. dowódca zmiany), wyższego zawodowego lub średniego (zastępca dowódcy zmiany, starszy oddziałowy, oddziałowy). Funkcjonariusz zajmując stanowisko oddziałowego może być członkiem korpusu chorążych, gdy posiada wykształcenie wyższe zawodowe albo korpusu podoficerskiego, gdy posiada wykształcenie średnie. Stanowisko oddziałowego może być zarówno zajmowane przez podoficera, jak i chorążego. Taki układ stanowisk, który przewiduje możliwość mianowania na stanowisko oddziałowego zarówno podoficera, jak i chorążego, przewidują również założenia do nowego rozporządzenia, tzw. taryfikatora, który zostanie wydany na podstawie projektu ustawy. Możliwość dalszego awansu w stopniu przez podoficera i przejścia do korpusu chorążych mobilizuje funkcjonariuszy tego działu do podnoszenia swoich kwalifikacji ogólnych.

Ponadto ilość stanowisk oficerskich, chorążackich i podoficerskich w poszczególnych działach, też w administracji, reguluje kierownik jednostki zarządzeniem organizacyjnym, uwzględniając

www.inforlex.pl

potrzeby służby, posiadane środki finansowe i zasady polityki kadrowej ustanawianej przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

Sztywne określenie wymogów w zakresie wykształcenia do mianowania na stanowiska oraz nadania stopnia służbowego sprzyja podniesieniu rangi stopni w poszczególnych korpusach oraz kształtowaniu właściwej polityki kadrowej kadry, zgodnie z hierarchiczną strukturą Służby Więziennej. Podział na korpus chorążych, w którym funkcjonariusze będą posiadali wykształcenie co najmniej wyższe zawodowe, wymusza również aktualne nasycenie kadry funkcjonariuszami posiadającymi wyższe wykształcenie, np. na 25.917 funkcjonariuszy wyższe zawodowe posiada 2.308 funkcjonariuszy, a wyższe magisterskie 7.658. Ponieważ polityka kadrowa Służby Więziennej zmierza do ograniczenia liczby oficerów w służbie oraz podniesienia statusu korpusu chorążych, osoby z wyższym wykształceniem magisterskim, przyjmowane do służby, będą zasilać szeregi podoficerów, a tylko osoby posiadające odpowiednie predyspozycje będą przechodzić do korpusu chorążych i oficerów.

6. Została uwzględniona uwaga dotycząca skrócenia czasookresów oczekiwania na ewentualny awans w stopniu służbowym.

7. Nie uwzględniono w projekcie uwagi dotyczącej wydłużenia możliwości otrzymywania dodatku za wysługę lat z 20 do 30 lat oraz uwagi dotyczącej możliwości wliczania do wysługi lat w Służbie Więziennej okresów służby w wojsku i w innych formacjach mundurowych.

8. Kwestia dotycząca wpisania do projektu ustawy nowych dodatków do wynagrodzenia funkcjonariuszy – uwaga nieuwzględniona.

Powyższa zmiana wpłynęłaby na znaczne podwyższenie przewidywanych kosztów budżetu, ponieważ wprowadza nową grupę dodatków dotychczas nieokreślonych i dla bliżej nieokreślonej grupy funkcjonariuszy. Przyjmując za punkt wyjściowy założenie, że swym zakresem np. jeden z dodatków przysługiwałby funkcjonariuszom, mającym bezpośredni kontakt z osadzonymi, to dodatek winien być przyznany 19.108 osobom, tj. 73,7 % funkcjonariuszy.

9. Została uwzględniona uwaga dotycząca osobnego zredagowania przepisów dotyczących „przeniesienia" i „delegowania" funkcjonariuszy.

10. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca wprowadzenia obligatoryjnej zasady powierzania obowiązków służbowych. Zarówno powierzenie obowiązków na innym stanowisku, jak i powierzenie w ramach zastępstwa, powinno mieć charakter fakultatywny.

Przełożony w przypadku nieobecności funkcjonariusza może rozdzielić jego zakres zadań

www.inforlex.pl

na kilku funkcjonariuszy i nie musi być zobowiązany (w każdym przypadku skierowania funkcjonariusza na urlop lub pobytu na zwolnieniu lekarskim) powierzać obowiązki innemu funkcjonariuszowi. Ponadto instytucja powierzenia obowiązków nie dotyczy tylko przypadków związanych ze stanowiskami kierowniczymi, a więc przepis powinien być na tyle elastyczny, aby przewidywał jak największą i możliwą ilość przypadków.

Zasadą wyrażoną w tym przepisie jest otrzymywanie przez funkcjonariusza uposażenia, które nie może być obniżone w stosunku do otrzymywanego przed powierzeniem. W przypadku uwzględnienia uwagi Związku i przyjęcia, jako zasady otrzymywania uposażenia adekwatnego do zajmowanego/powierzonego stanowiska, może zaistnieć sytuacja, że funkcjonariusz, np. młodszy inspektor będzie wykonywał obowiązki na niższym stanowisku np. starszego strażnika, na którym przysługuje niższe uposażenie, co jest praktykowane, np. w celu likwidacji nadgodzin w służbie ochronnej. Natomiast w przypadku powierzenia obowiązków na wyższym stanowisku, np. kierowniczym, funkcjonariusz w okresie powierzenia ma przyznane uposażenie adekwatne do zajmowanego na ten okres stanowiska służbowego.

11. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca obligatoryjnego przenoszenia funkcjonariusza zwolnionego z dotychczas zajmowanego stanowiska do dyspozycji przełożonego. Kwestie merytoryczne związane z oddelegowaniem poza służbę w kraju lub za granicą, uregulowane są w przepisach art. 73 – 74 tej ustawy. Pozostałe kwestie, w tym kwestie uposażenia, reguluje w całości art. 59, a inne – art. 216 i 217 ustawy. Należy opowiedzieć się za fakultatywnością tego rozwiązania, ponieważ nie w każdym przypadku konieczne jest przeniesienie funkcjonariusza do dyspozycji innego przełożonego.

12. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca przeniesienia przepisu art. 106 do rozdziału o stopniach służbowych. Umieszczenie art. 106 w rozdziale 12 „Ustanie stosunku służbowego funkcjonariuszy", ściśle wiąże się z zakresem regulacji dotyczącej używania i utraty stopnia, w związku z ustaniem i wygaśnięciem stosunku służbowego, co przemawia za pozostawieniem tego przepisu w tym rozdziale.

13. Kwestia dotycząca współdziałania jednostek służby medycyny pracy z komisjami lekarskimi i z organizacjami związkowymi – uwaga odrzucona. Podobna regulacja istnieje w ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy, gdzie wprost wskazuje się na konieczność współpracy jednostek służby medycyny pracy ze związkami zawodowymi. Dlatego też z punktu widzenia poprawności techniki legislacyjnej uwagi nieuwzględniono.

www.inforlex.pl

14. Uwaga dotycząca wpisania do projektu ustawy przepisu kategorycznie stwierdzającego „przeciwdziałanie zjawiskom mobbingu” – uwaga odrzucona. Kwestie związane z przeciwdziałaniem mobbingu ujęte aktualnie są w regulaminie Dyrektora Generalnego Służby Więziennej dotyczącym tzw. zasad etyki zawodowej i taką regulację przewiduje się również w regulaminie w sprawie zasad etyki zawodowej funkcjonariuszy Służby Więziennej, który wydany będzie na podstawie projektowanej ustawy. Za takim rozwiązaniem przemawia specyfika wszystkich służb mundurowych, których działanie oparte jest na hierarchicznym podporządkowaniu i konieczności wykonywania rozkazów i poleceń służbowych. Każdy funkcjonariusz nie jest pozbawiony obrony i ma możliwość – po wyczerpaniu drogi służbowej – wystąpić z powództwem do sądu pracy; każdy zgłoszony przypadek przez funkcjonariuszy jest szczegółowo badany i wyjaśniany przez stronę służbową.

15. Uwzględniona została uwaga dotycząca zbędnego określania w przepisie ustawowym godzin rozpoczęcia i zakończenia służby w systemie jednozmianowym, jak również uwaga dotycząca udzielania czasu wolnego za wypracowane nadgodziny do czasu zakończenia okresu rozliczeniowego.

16. Uwaga dotycząca wprowadzenia możliwości udzielania urlopu dodatkowego w wysokości 5 dni roboczych w roku, w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w oddziałach dla skazanych z niepsychotycznymi zaburzeniami – uwaga uwzględniona.

17. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca obligatoryjnego wykorzystania przez zwalnianego funkcjonariusza urlopu wypoczynkowego w wymiarze proporcjonalnym, jeśli zwolnienie następuje w pierwszym półroczu.

Uwzględnienie uwagi zakłada zwiększenie kosztów budżetu oraz w założeniu konieczność przewidywania wypłaty ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy funkcjonariuszom odchodzącym ze służby, którzy będą zobowiązani tylko do proporcjonalnego wykorzystania urlopu. W przypadku odejścia funkcjonariusza posiadającego uprawnienia emerytalne, funkcjonariusz odchodząc z końcem lutego zobowiązany byłby tylko do wykorzystania niepełnych 3 dni urlopu, z przysługującego mu bieżącego urlopu w wymiarze 35 dni w nowym roku kalendarzowym (po 15 latach służby dodatkowo 9 dni urlopu). Art. 143 w aktualnym brzmieniu wymusza maksymalne wykorzystanie płatnego urlopu w naturze, pod warunkiem, że w okresie do dnia zwolnienia, przełożony udzieli mu tego urlopu – co już pośrednio zakłada odpowiednią proporcjonalność. Konieczność zabezpieczenia prawidłowego toku służby oraz przekazania obowiązków uniemożliwia w praktyce wykorzystanie przez funkcjonariusza urlopu w całości w tak krótkim okresie, tym bardziej, że w pierwszych trzech miesiącach funkcjonariusz może posiadać jeszcze

www.inforlex.pl

niewykorzystany urlop zaległy oraz do odebrania wolne za nadgodziny. Do decyzji funkcjonariusza pozostaje wybór, czy bardziej korzystne jest dla niego odejście w pierwszych dwóch miesiącach służby + ewentualny ekwiwalent za niewykorzystany urlop w całości, ale z uzyskaniem waloryzacji emerytury, czy też w terminie późniejszym, po wykorzystaniu płatnego urlopu w naturze, ale z wyższą kwotowo nagrodą roczną i tzw. „mundurówką". Przepis nie narusza także konstytucyjnej zasady równości wobec prawa, gdyż wymiar urlopu wypoczynkowego w służbie jest wyższy niż na zasadach ogólnych, ponieważ funkcjonariuszowi przysługuje ewentualnie płatny ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany przed zwolnieniem urlop bieżący i zaległy. Funkcjonariusz przechodzi ponadto na płatne zaopatrzenie emerytalne.

18. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca ustawowego określenia konieczności zwrotu kosztów funkcjonariuszowi, któremu wstrzymano wykorzystanie urlopu.

Wprowadzenie tej uwagi spowoduje nieuzasadnione zwiększenie wydatków z budżetu państwa. Należy nadmienić, że przyjęte w projekcie rozwiązania są analogiczne do rozwiązań stosowanych w Policji.

19. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca obligatoryjnego udzielania przez przełożonych zezwolenia na podjęcie przez funkcjonariuszy dodatkowego zajęcia zarobkowego poza służbą. Należy skłonić się do pozostawienia fakultatywności i uznaniu przełożonego problematyki wyrażania zgody na podejmowanie zajęcia zarobkowego poza służbą. Niedopuszczalne jest natomiast przyjęcie, aby taka zgoda była w formie decyzji, nie tylko ze względu na to, że nie należy to do zakresu spraw ze stosunku służbowego oraz administracyjnych, od których funkcjonariuszowi przysługuje odwołanie, jak to jest ujęte w art. 216 i 217 ustawy, ale ściśle do uznania przełożonego i w zakresie podległości służbowej. Funkcjonariusz nie jest pozbawiony możliwości złożenia w trybie skargowym skargi do wyższego przełożonego w przypadku odmowy zgody na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą, pod warunkiem spełnienia przez funkcjonariusza przesłanek wskazanych w art. 159 ust. 2.

20. Uwaga dotycząca wykreślenia przepisu obligującego funkcjonariusza do uzyskania zgody Dyrektora Generalnego Służby Więziennej na członkostwo w organizacjach zagranicznych – uwaga nieuwzględniona. Należy skłonić się jednak do pozostawienia obowiązku informowania przełożonych przez funkcjonariuszy o przynależności do stowarzyszeń krajowych, działających poza Służbą Więzienną, jak również zezwolenia na uzyskanie przynależności do organizacji lub stowarzyszeń zagranicznych lub międzynarodowych, ze względu na zróżnicowany charakter działalności tych organizacji. Przełożeni powinni posiadać informację o przynależności podległych im funkcjonariuszy do stowarzyszeń krajowych i międzynarodowych.

www.inforlex.pl

21. Uwagi dotyczące przepisów mieszkaniowych zostały uwzględnione. Zdecydowano o przywróceniu do projektu ustawy standardowych rozwiązań mieszkaniowych, które występują we wszystkich pragmatykach służb mundurowych (oraz w aktualnie obowiązującej ustawie o Służbie Więziennej).

22. Uwaga dotycząca sprecyzowania przesłanki uprawniającej dzieci poległego w czasie służby funkcjonariusza do pomocy w zakresie wykształcenia oraz do objęcia tą formą pomocy dzieci wszystkich zmarłych funkcjonariuszy. Uwaga częściowo uwzględniona. Przeredagowano przepis tak, aby wyeliminować wątpliwości – proponowana w projekcie forma pomocy ma mieć zastosowanie tylko do kształcenia dzieci funkcjonariuszy, którzy ponieśli śmierć w związku ze służbą. Natomiast uwzględnienie uwagi Związku i przyznanie pomocy wszystkim dzieciom zmarłych funkcjonariuszy spowoduje znaczny wzrost kosztów budżetu.

23. Uwzględniona została uwaga dotycząca wpisania do katalogu przesłanek warunkujących obniżenie nagrody rocznej przesłanki zwolnienia lekarskiego, choroby lub wypadku w wymiarze ponad 15 dni w roku, o ile zdarzenie to nie ma związku ze służbą.

24. Uwaga dotycząca wpisania do projektu ustawy obowiązku zasięgania stanowiska organizacji związkowej w sprawach związanych z przyznawaniem zapomóg pieniężnych dla funkcjonariuszy, których warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu – uwaga nieuwzględniona. Nie do przyjęcia jest, aby w postępowaniu przy przyznawaniu funkcjonariuszowi zapomogi pieniężnej należało obligatoryjnie uwzględniać stanowisko organizacji związkowej. Funkcjonariusze składając wniosek o przyznanie zapomogi muszą udokumentować sytuację materialną swoją i swojej rodziny, uzasadniającą znaczne pogorszenie ich warunków bytowych. Nie znajduje uzasadnienia, aby organizacja związkowa miała wgląd w dane wrażliwe dotyczące sytuacji majątkowej funkcjonariuszy i ich członków rodziny, a często również danych dotyczących zdrowia tych osób, których stan uległ na tyle pogorszeniu, że uzasadnione jest przyznanie zapomogi, np. na leczenie. Bez zgody funkcjonariusza również nie można takich danych udostępniać, co stanowić może naruszenie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).

25. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca uszczegółowienia i przedstawienia w projekcie ustawy wszystkich okresów zaliczanych do stażu jubileuszowego.

Aktualnie zostały wpisane do art. 205 uregulowania dotyczące okresów podlegających wliczeniu do stażu służby uprawniającego do nagrody jubileuszowej, które znajdują się w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości. Zgodnie z brzmieniem art. 205 do

www.inforlex.pl

stażu jubileuszowego podlegają wliczeniu wszystkie okresy pracy, służby, nauki oraz inne, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają zaliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Powyższe uregulowanie daje najpełniejsze i korzystne uprawnienia dla funkcjonariuszy, zgodne ze standardami i przepisami wydanymi na podstawie Kodeksu pracy i przepisami obowiązującymi w innych służbach mundurowych. Innymi słowy i w dużym uproszczeniu, wliczeniu do stażu jubileuszowego podlega „wszystko", w odróżnieniu od okresów wliczanych do stażu do dodatku za wysługę lat.

Enumeratywne wyliczanie okresów służby lub pracy wymagałoby ciągłej nowelizacji rozporządzenia, co w konsekwencji może okazać się mniej korzystne dla funkcjonariuszy.

26. Została uwzględniona uwaga dotycząca objęcia pomocą finansową wszystkich dzieci funkcjonariusza poległego na służbie, a nie tylko dzieci uczących się w szkołach ponadgimnazjalnych.

27. Uwaga dotycząca wykreślenia z projektu przepisu, zgodnie z którym wniesienie odwołania od decyzji (w sprawach osobowych funkcjonariuszy) nie wstrzymuje jej wykonania – uwaga nieuwzględniona.

Zarzut Związku naruszenia zasad postępowania administracyjnego w zakresie wykonalności decyzji nie jest trafny. Zasady postępowania administracyjnego, na które powołuje się Związek, są sformułowane w art. 130 § 1 i 2 K.p.a, zgodnie z którymi przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Regulacja zastosowana w art. 217 ust. 3 powoduje skutek w postaci „natychmiastowej wykonalności" wydanej decyzji, który został osiągnięty pośrednio, przez wskazanie, że odwołanie nie wstrzymuje wykonania decyzji. Zgodnie zaś z art. 130 § 3 pkt 2 K.p.a decyzja podlega wykonaniu z mocy ustawy, jeżeli przepis ustawy wyraźnie tak stanowi, a takim przepisem jest właśnie art. 217 ust. 3 ustawy o Służbie Więziennej. Decyzja opatrzona rygorem natychmiastowej wykonalności (art. 108 K.p.a) i decyzja natychmiast wykonalna z mocy ustawy podlegają wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, a wniesienie odwołania w terminie nie wstrzymuje wykonania tych decyzji. W tym sensie przepis art. 130 § 3 ustanawia wyjątki od reguł przewidzianych w przepisach art. 130 § 1 i 2, wskazanych przez Związek. Brak jest podstaw do przyznania regule wyrażonej w art. 130 § 1 i 2 wyższej rangi, jako zasadzie nad regułą wyrażoną w art. 130 § 3 pkt 2.

Ponadto ze swej istoty, sprawy rozstrzygane w trybie art. 217 dotyczące zwolnienia ze służby, przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej, przeniesienia na niższe

www.inforlex.pl

stanowisko, czy zawieszenia w czynnościach służbowych, z uwagi na konieczność zabezpieczenia prawidłowego toku służby, wymagają ze swej natury natychmiastowej wykonalności. Funkcjonariusz nie jest pozbawiony swych praw, ponieważ od tych decyzji przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego, a następnie skarga do sądu administracyjnego. Uchylenie decyzji o zwolnieniu ze służby powoduje wszczęcie postępowania w sprawie ponownego nawiązania stosunku służbowego, a funkcjonariusz, z którym ponownie nawiązano stosunek służbowy, otrzymuje za okres pozostawania poza służbą świadczenia równe jego uposażeniu (art. 222), a okres ten traktuje się na równi ze służbą.

28. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca wykreślenia z projektu ustawy instytucji „rozkazu personalnego".

Rozkaz jest cechą charakterystyczną dla każdej służby mundurowej i stanowi podstawę funkcjonowania służby. Także rozkaz personalny stanowiący podstawę do nawiązania lub rozwiązania stosunku służbowego, czy mianowania na stanowisko służbowe jest charakterystyczny dla służb mundurowych i stosunku służbowego, np. art. 28 i 81 ustawy o Policji, czy art. 34 ust. 2 oraz 45a ust. 2 ustawy o Straży Granicznej. Ponadto z istoty swej sprawy rozstrzygane w trybie art. 218, a dotyczące mianowania na stanowiska, zwalniania ze stanowisk i przenoszenia do dyspozycji, nadawania stopni, delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce lub poza służbę w kraju i za granicą, powierzenia obowiązków na innym stanowisku, wymagają ze swej natury także natychmiastowej wykonalności, z uwagi na konieczność zabezpieczenia prawidłowego toku służby.

Powyższe sprawy, zgodnie z ustalonym orzecznictwem administracyjnym, należą przede wszystkim do zakresu spraw wynikających z podległości służbowej pomiędzy przełożonymi i podwładnymi, tym samym decyzja w tym zakresie należy do wyłącznej kompetencji przełożonego, a skargi do sądu administracyjnego podlegają z powyższych względów odrzuceniu.

29. Kwestia wykreślenia z projektu ustawy przypadków ponownego mianowania na niższe stanowiska służbowe, w przypadku braku możliwości mianowania na stanowisko równorzędne – uwaga nieuwzględniona.

Przypadki ponownego nawiązania stosunku służbowego w wyniku uchylenia decyzji o zwolnieniu i braku możliwości mianowania funkcjonariusza na stanowisko co najmniej równorzędne w zakresie uposażenia zasadniczego do stanowiska mianowanego przed zwolnieniem ze służby nie dotyczy (wbrew temu, co sugeruje Związek) stanowisk typowych. Mianowanie na stanowiska takie, jak strażnik, oddziałowy, inspektor itd., wyklucza zastosowanie procedury

www.inforlex.pl

mianowania na niższe stanowisko, ponieważ taka sytuacja nie może nastąpić i w każdym takim przypadku funkcjonariusz zostanie przywrócony na poprzednio zajmowane stanowisko, ze względu właśnie na powszechność tych stanowisk.

Brak natomiast możliwości mianowania na stanowisko równorzędne lub wyższe dotyczy wyjątkowych i jednostkowych przypadków, a przede wszystkim stanowisk kierowniczych w służbie, i to w sytuacji, gdy stanowisko to już jest zajęte lub mianowanie na to stanowisko należy do uznania wyższego przełożonego (np. powołanie na stanowisko Dyrektora Generalnego Służby Więziennej). Należy zauważyć, że na mianowanie na niższe stanowisko musi wyrazić zgodę funkcjonariusz, a w przypadku mianowania zachowuje prawo do uposażenia pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, do czasu uzyskania uposażenia zasadniczego równego dotychczas pobieranemu lub wyższego.

30. Nie została uwzględniona uwaga dotycząca wydłużenia okresu 6 miesięcy, za który wypłaca się funkcjonariuszowi świadczenie równe uposażeniu na dotychczas zajmowanym stanowisku służbowym (przed ustaniem stosunku służbowego) do okresu jednego roku.

Wydłużenie z 6 do 12 miesięcy okresu pozostawania poza służbą, za które przysługuje funkcjonariuszowi świadczenie pieniężne równe uposażeniu na stanowisku zajmowanym bezpośrednio przed ustaniem stosunku służbowego jest co prawda korzystnym rozwiązaniem, jednakże znacznie odbiegającym od rozwiązań przyjętych w pozostałych służbach mundurowych, w których ten okres jest maksymalnie 6-miesięczny.

Należy pamiętać, że zgodnie z art. 222 ust. 3, okres ten traktuje się na równi ze służbą w zakresie wszystkich uprawnień uzależnionych od stażu służby, a więc w zakresie uprawnień urlopowych, jubileuszowych, wysługi lat, nagród rocznych, a przede wszystkim zaliczony jest do stażu emerytalnego. Powyższa zmiana spowoduje skutek dla budżetu państwa, którego nie można argumentować przypadkami przewlekłości postępowań przed sądami administracyjnymi.

31. Kwestia dotycząca wykreślenia z projektu ustawy możliwości przeprowadzania z funkcjonariuszem rozmowy dyscyplinującej i następnie pozostawiania w aktach osobowych funkcjonariusza śladu po przeprowadzonej rozmowie dyscyplinującej w postaci wpięcia do nich notatki z tej rozmowy – uwaga uwzględniona. Projekt nie będzie przewidywał konieczności umieszczania w aktach osobowych funkcjonariusza notatki z rozmowy dyscyplinującej.

32. Została częściowo uwzględniona uwaga dotycząca zmiany zasad związanych z wyłanianiem rzecznika dyscyplinarnego w stosunku do oficerów posiadających stopień majora lub wyższy. Rzecznikami dyscyplinarnymi właściwymi do prowadzenia spraw tych oficerów

www.inforlex.pl

będzie mógł być oficer w stopniu co najmniej kapitana (propozycja Związku dopuszczała możliwość powołania do tej funkcji oficera nawet w stopniu podporucznika).

33. Uwaga dotycząca obligatoryjnego wprowadzenia możliwości powołania „komisji" (z udziałem przedstawiciela Związku) do zbadania zaskarżonego orzeczenia dyscyplinarnego – uwzględniona.

34. Uwaga dotycząca skrócenia okresu zatarcia kary nagany do 3 miesięcy – uwaga odrzucona.

Uwaga Związku w zakresie skrócenia okresu trwania kary nagany z 6 do 3 miesięcy jest bezzasadna. Wprowadzenie uregulowań pozwalających na odstąpienie przez przełożonego od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, możliwość przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej (art. 229 ust. 5 i 6) albo wydania decyzji o obniżeniu dodatku służbowego, którego wysokość uzależniona jest m.in. od postawy w służbie i poziomu wykonywanych obowiązków służbowych, daje przełożonemu szeroki wachlarz środków dyscyplinujących, które może stosować w miejsce długotrwałego i dolegliwego postępowania dyscyplinarnego. Ponadto odstąpiono od dotychczasowej najniższej kary upomnienia (zatarcie po upływie 1 miesiąca) i kary surowej nagany (zatarcie po 6 miesiącach), pozostawiając tylko karę nagany, której zatarcie następuje po 6 miesiącach trwania kary (dotychczas po 3 miesiącach). Zatarcie zaś kolejnych kar następuje konsekwentnie co 6 miesięcy, odpowiednio po 12 i 18 miesiącach od wymierzenia kary, co kształtuje prawidłową politykę dyscyplinarną w Służbie Więziennej. Wprowadzono także nową instytucję dobrowolnego poddania się karze (art. 241).

35. Uwaga dotycząca skrócenia okresu, w którym można wystąpić o zatarcie kary nagany z 3 do 2 miesięcy – uwaga odrzucona.

Uwaga Związku w zakresie skrócenia okresu trwania kary nagany z 6 do 3 miesięcy jest bezzasadna. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 232 ustawy kara nagany oznacza wytknięcie ukaranemu przez przełożonego dyscyplinarnego niewłaściwego postępowania, nie jest ona jednak tożsama z rozmową dyscyplinującą, o której mowa w art. 229 ust. 6 ustawy. Mając na uwadze katalog środków dyscyplinujących pozwalających na odstąpienie lub umorzenie postępowania, znaczne ograniczenie ilości kar „mniejszej wagi" oraz zasadę gradacji kar, w ocenie projektodawców już pierwsza kara nagany powinna być na tyle dolegliwa, aby sam czasookres jej trwania miał charakter odstraszający i prewencyjny. Należy pamiętać, że wcześniejsze zatarcie kary nagany może nastąpić już po upływie 3 miesięcy, co w ocenie projektodawców jest minimalnym

www.inforlex.pl

okresem trwania kary. Wprowadzając w miejsce dotychczasowych trzech kar dyscyplinarnych (upomnienie, nagana, surowa nagana) tylko jednej kary, jednocześnie celowo podniesiono jej rangę.

Należy również podnieść, że przy zastosowaniu podobnych środków dyscyplinujących i kar, także w innych służbach mundurowych występuje podobna gradacja kar dyscyplinarnych i czasookres ich trwania, np. art. 134 i 135q ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.) lub art. 137a ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.).

36. Uwaga ogólna dotycząca pominięcia w projekcie ustawy problematyki szkolenia i doskonalenia zawodowego – uwaga odrzucona.

Uwaga nietrafna, bowiem kwestie związane z naborem, postępowaniem kwalifikacyjnym i szkoleniem zostały w podstawowym zakresie uregulowane w art. 38, 43 i 145, natomiast szczegółowe zagadnienia, które mogą podlegać niezbędnym zmianom, zostały uregulowane w aktach wykonawczych wydanych z upoważnienia tych przepisów ustawy.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, rozwój regionalny.

Uchwalenie ustawy nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na sytuację i rozwój regionalny. Uchwalenie ustawy może wpłynąć w pozytywny sposób na rynek pracy, umożliwiając szerszej grupie pracowników cywilnych zatrudnienie na stanowiskach w Służbie Więziennej.

Uchwalenie ustawy wpłynie pozytywnie na efektywność działania Służby Więziennej i zarządzanie tą formacją. W szczególności podać tu można te regulacje, które odnoszą się do trybu obejmowania wyższych stanowisk kierowniczych w służbie.

4. Wpływ regulacji na finanse publiczne, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

www.inforlex.pl

I. Wejście w życie ustawy o Służbie Więziennej spowoduje dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa:

w złotych

L.p.	Treść	Szacowane skutki finansowe	Koszty rzeczywiste	Oszczędności
1.	wprowadzenie pomocy w zakresie kształcenia dzieci poległych na służbie funkcjonariuszy	59 900	59 900	0
2.	zmiana zasad wypłacania zasiłków pogrzebowych	1 690 740	0	0
3.	zwrot kosztów dojazdu funkcjonariuszy SW, którzy zajmują lokal mieszkalny w miejscowości pobliskiej miejsca pełnienia służby, do miejsca pełnienia służby w wysokości ceny biletów za przejazd koleją lub autobusami	5 000 000	0	0
4.	wprowadzenie „urlopu dodatkowego” w wymiarze 5 dni w roku zawartego w art. 139 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy dla funkcjonariuszy pełniących służbę w stałym wypełnianiu zadań w zakresie bezpośredniej ochrony i opieki nad osadzonymi w oddziale dla osadzonych stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz dla funkcjonariuszy pełniących służbę w oddziałach terapeutycznych dla skazanych z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo	249 200	0	0

www.inforlex.pl

1. Odnosząc się do zmiany zasad wypłacania zasiłków pogrzebowych, projekt ustawy zakłada, iż funkcjonariusz w razie śmierci członka jego rodziny otrzyma zasiłek pogrzebowy w wysokości 175 % przeciętnego uposażenia funkcjonariusza Służby Więziennej. Przyjęcie powyższej kwoty procentowej pozwoli na pokrycie wypłaty zasiłków pogrzebowych w ramach posiadanych na ten cel środków będących w dyspozycji Służby Więziennej. Szacując ewentualne koszty uwzględniono wyłącznie liczbę udokumentowanych w 2007 r. zgonów osób, w związku ze śmiercią których funkcjonariusz mógłby zasiłek pogrzebowy uzyskać. Zatem: 1.500 (udokumentowane zgony) x 1 127,16 zł = 1 690 740 zł (z uwzględnieniem proponowanego w 2009 r. wzrostu wskaźnika wielokrotności kwoty bazowej z 2,48 do 2,65). Natomiast koszt związany z wypłatą zasiłku pogrzebowego na jednego zmarłego funkcjonariusza wynosi ok. 20 000 zł, tj. 1 523,29 zł – (kwota bazowa) x 2,65 (wskaźnik wielokrotności kwoty bazowej) X 500 % = 20 183 zł. Z uwagi na incydentalne przypadki występujące w skali służby, koszt wprowadzenia tego zasiłku nie przekroczy ww. kwoty 1 690 740 zł ustalonej dla zasiłku pogrzebowego w razie śmierci członka rodziny i zostanie pokryty w ramach posiadanych środków będących w dyspozycji Służby Więziennej.

2. Przechodząc do skutków finansowych związanych z wprowadzeniem pomocy w zakresie kształcenia dzieci poległych na służbie funkcjonariuszy, informuję, że roczny koszt tej pomocy w odniesieniu do dzieci (uczniów szkół publicznych i niepublicznych) będzie wynosił:

{1 523,29 zł (kwota bazowa w 2008 r.) x 2,48 (wskaźnik wielokrotności na 2008 r.) x 103,9 % (planowana waloryzacja na 2009 r.)} x 2 = 7 850,18 zł na 1 dziecko.

Natomiast w odniesieniu do pozostałych słuchaczy i studentów kwota ta wyniesie:

(1 523,29 zł x 2,48 x 103,9 %) x 3 = 11 775,28 zł na 1 osobę.

Należy nadmienić, że aktualnie ta forma pomocy może mieć zastosowanie do 5 (pięciu) osób.

3. Wprowadzenie nowego uprawnienia zawartego w art. 182 projektu ustawy tj. zwrotu kosztów dojazdu funkcjonariuszy, którzy zajmują lokal mieszkalny w miejscowości pobliskiej miejsca pełnienia służby, do miejsca pełnienia służby w wysokości ceny biletów za przejazd koleją lub autobusami nie wywoła nowych skutków finansowych, gdyż środki finansowe na ten cel zostaną przeznaczone ze środków, z których Służba Więzienna dokonywała wykupu ulgi na przejazd pociągami PKP.

www.inforlex.pl

Należy podkreślić, że prawo do jednorazowego przejazdu na koszt służby zawarte w art. 72 obecnie obowiązującej ustawy o Służbie Więziennej i w art. 194 projektu nie ma nic wspólnego z nową instytucją zwrotu kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby zawartą w art. 182 projektu ustawy i realizacja tych uprawnień nie jest od siebie uzależniona. Zwrot poniesionych kosztów lub wypłata ewentualnego równoważnika pieniężnego związanego z realizacją uprawnienia do jednorazowego przejazdu na koszt służby finansowana jest z § 3070 dział 755 rozdział 75512 część 37 ustawy budżetowej – wydatki osobowe nie zaliczone do uposażeń. Natomiast środki finansowe planowane na pokrycie kosztów związanych z realizacją nowego uprawnienia do zwrotu kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby, jak wskazano wcześniej, będą pochodziły ze środków, z których Służba Więzienna dokonywała wykupu ulgi na przejazd pociągami PKP, a więc z § 4410 – podróże służbowe krajowe.

Wprowadzenie nowego uprawnienia zawartego w art. 182 projektu ustawy, tj. zwrotu kosztów dojazdu funkcjonariuszy SW, którzy zajmują lokal mieszkalny w miejscowości pobliskiej miejsca pełnienia służby, do miejsca pełnienia służby, w wysokości ceny biletów za przejazd koleją lub autobusami i jego realizacja z pewnością nie spowoduje nowych skutków finansowych dla budżetu państwa, gdyż z tego prawa skorzysta wąska grupa funkcjonariuszy SW (wypłata dokonywana będzie po przedstawieniu odpowiednich dowodów poniesionych kosztów). Większość funkcjonariuszy dojeżdża własnymi środkami transportu, a więc wyasygnowana dotychczas przez SW kwota ok. 5 mln zł na pokrycie wykupu ulgi w PKP z pewnością wystarczy na realizację wskazanego powyżej uprawnienia.

4. Wprowadzenie „urlopu dodatkowego” w wymiarze 5 dni w roku zawartego w art. 139 ust. 2 pkt 2 projektu dla funkcjonariuszy pełniących służbę w stałym wypełnianiu zadań w zakresie bezpośredniej ochrony i opieki nad osadzonymi w oddziale dla osadzonych stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz dla funkcjonariuszy pełniących służbę w oddziałach terapeutycznych dla skazanych z niepsychotycznymi zaburzeniami psychicznymi lub upośledzonych umysłowo stanowi analogię do przepisu § 4 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur funkcjonariuszy Policji, gdzie ta grupa funkcjonariuszy uprawniona jest do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury o 0,5 % za każdy rok służby pełnionej w warunkach szczególnie zagrażających życiu i zdrowiu. Ponadto wprowadzenie dodatkowego urlopu dla tej grupy funkcjonariuszy jest wyrazem dbałości o ich stan fizyczny i psychiczny oraz daje możliwość wydłużenia odpoczynku po uciążliwej służbie w szczególnych warunkach.

www.inforlex.pl

Zmiana dotychczasowego przepisu § 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 1996 r. w sprawie urlopów funkcjonariuszy Służby Więziennej, gdzie wskazane było uprawnienie funkcjonariuszy SW do dodatkowego urlopu i umieszczenie go w nowym brzmieniu w projekcie ustawy, jest również wynikiem zmian w nazewnictwie i nowej terminologii zawartej w art. 88 K.k.w.

Wprowadzenie dodatkowych urlopów dla grupy funkcjonariuszy SW, o których mowa w art. 139 ust. 2 pkt 2 nie spowoduje dodatkowych kosztów dla budżetu państwa, gdyż rozszerzenie liczby uprawnionych do tego świadczenia zostało zrekompensowane poprzez likwidację uprawnienia do dodatkowego urlopu dla funkcjonariuszy, którzy ukończyli odpowiednio 45, 50, 55 lat, zawartego w § 10 wskazanego powyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 1996 r. w sprawie urlopów funkcjonariuszy Służby Więziennej.

5. Jak podano w części szczegółowej uzasadnienia (ad 13), wymienione w projekcie zadania – organizowanie i prowadzenie promocji zdrowia, a także organizowanie i prowadzenie profilaktyki zdrowotnej, szczególnie w zakresie zapobiegania skutkom stresu chronicznego i traumatycznego są już prowadzone. Organizowanie i prowadzenie badań wstępnych kandydatów do pracy dotyczy wyłącznie pracowników cywilnych, gdyż badanie kandydatów do Służby Więziennej należy do kompetencji komisji lekarskich ministra spraw wewnętrznych i administracji.

Szacuje się, że nie wzrosną koszty związane z kontrolą zdrowotną funkcjonariuszy Służby Więziennej. W projekcie rozporządzenia w sprawie zadań służby medycyny pracy wynikających ze specyfiki ryzyka zawodowego w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej doprecyzowano jedynie, iż pierwsze badanie okresowe funkcjonariusza w służbie przygotowawczej wykonuje się przed upływem roku służby, a w przypadku uzyskania zaświadczenia o braku przeciwwskazań do dalszego pełnienia służby, następne badanie przed upływem 2 lat służby.

Wymienione w ww. projekcie zadania, mające na celu zapobieganie skutkom stresu chronicznego i traumatycznego, nie spowodują dodatkowych obciążeń dla lekarzy medycyny. Jednostki służby medycyny pracy realizują zadania w zespołach interdyscyplinarnych: lekarz, psycholog, pielęgniarka. W każdym z zespołów, o których jest mowa powyżej, przewidziano dwa etaty dla psychologów.

Nadrzędna jednostka medycyny pracy, o której mowa w projekcie rozporządzenia w sprawie służby medycyny pracy w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej przejmie obowiązki powołanego zgodnie z Regulaminem organizacyjnym CZSW Zespołu Służby Medycyny Pracy, zaś wszystkie podstawowe jednostki służby medycyny pracy w Służbie Więziennej są już

www.inforlex.pl

niepublicznymi zakładami opieki zdrowotnej. W procesie zatrudnienia zostaną wykorzystane posiadane etaty. Przekwalifikowanie pracowników odbędzie się w ramach doskonalenia zawodowego.

Ponadto odnosząc się do kosztów badań psychologicznych zauważyć należy, że projekt nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, gdyż badania psychologiczne wykonywane są w ramach realizacji obowiązków psychologa, zatrudnionego w zakładzie opieki zdrowotnej realizującym zadania służby medycyny pracy, funkcjonującym przy okręgowych inspektoratach Służby Więziennej. Natomiast testy sprawności fizycznej są realizowane od grudnia 2005 r., tj. od dnia obowiązywania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 października 2005 r. w sprawie wymagań w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do Służby Więziennej (Dz. U. Nr 233, poz. 1986, z późn. zm.) i ich koszty pokrywane są ze środków bieżących więziennictwa.

W projekcie doprecyzowano brzmienie art. 114 dotyczącego płatnego urlopu zdrowotnego, tak aby jednoznacznie wynikało, iż podstawą do jego udzielenia jest orzeczenie właściwej komisji lekarskiej podległej MSWiA. O płatnym urlopie zdrowotnym może decydować tylko komisja lekarska MSWiA, na podstawie stosownego orzeczenia. Funkcjonariusz jest uprawniony jedynie do złożenia formalnego wniosku w tej sprawie. Można więc założyć, że instytucja urlopu zdrowotnego nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych, skoro zasady jego otrzymywania nie ulegają zmianie. Tylko informacyjnie należy podać (według danych Służby Więziennej), że w latach 2007 i 2008 komisje lekarskie MSWiA udzieliły 332 dni urlopu zdrowotnego funkcjonariuszom SW (28.000 osób).

II. Rozwiązania zaproponowane w zakresie problematyki mieszkaniowej funkcjonariuszy nie spowodują skutków w postaci zwiększenia wydatków budżetowych, gdyż mają charakter porządkujący w zakresie obecnie funkcjonujących instytucji prawnych, dotyczących uprawnień mieszkaniowych funkcjonariuszy Służby Więziennej. Według projektu ustawy pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego wynosiłaby 25 % wartości lokalu mieszkalnego o powierzchni użytkowej 50 m^2 . Wartość lokalu mieszkalnego obliczałoby się jako iloczyn 50 m^2 i ceny metra kwadratowego powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, publikowanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, służącej wyliczaniu premii gwarancyjnej dla posiadaczy oszczędnościowych książeczek mieszkaniowych. Zakłada się, że na koniec 2009 r. będzie złożonych i niezrealizowanych 700 wniosków funkcjonariuszy o przyznanie tego świadczenia. Biorąc pod uwagę aktualną cenę metra kwadratowego powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, opublikowaną przez Prezesa GUS, za III kwartał 2008 r., która wynosi 3 478 zł,

www.inforlex.pl

wartość lokalu mieszkalnego dla obliczania wysokości pomocy finansowej wyniesie 173 900 zł, a pomoc finansowa 43 475 zł. Uwzględniając ilość wniosków i ww. parametry obliczania, na realizację tego świadczenia w 2010 r. należałoby więc przeznaczyć 30 432 500 zł.

Wprowadzenie do projektu ustawy nazwy „Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej" nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Koszty działalności tej jednostki organizacyjnej, która funkcjonuje w Służbie Więziennej od lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku, są pokrywane ze środków finansowych pozostających w dyspozycji Służby Więziennej.

5. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy

Projekt niniejszej ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania tego projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt niniejszej ustawy obejmuje materię uregulowaną dyrektywą 2003/88/WE, dotyczącą niektórych aspektów organizacji czasu pracy. W pozostałym zakresie prawo wspólnotowe oraz postanowienia Traktatu Europejskiego nie obejmują materii będącej przedmiotem regulacji niniejszego projektu ustawy.

25/04/BS

www.inforlex.pl

41

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/ 105/09/DP/jf

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o Służbie Więziennej*, sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o Służbie Więziennej (pismo nr RM-10-59-09) pozwalam sobie wydać następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem.

z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Berek

Do uprzejmej wiadomości:

Pan
Andrzej Czuma
Minister Sprawiedliwości

2009 -04- 28

www.inforlex.pl

6 1111 09

Projekt.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 2009 r.

w sprawie znaku graficznego Służby Więziennej.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się znak graficzny Służby Więziennej, zwany dalej „znakiem", którego wzór i opis określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2.

Warianty kolorystyczne znaku oraz zasady jego stosowania określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie …….. .

Minister Sprawiedliwości

www.inforlex.pl

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia ……

Załącznik nr 1

Wzór i opis znaku graficznego Służby Więziennej.

Znak składa się z symbolu graficznego, przedstawiającego ujętą w uproszczeniu głowę orła, w którą układają się litery „SW” oraz znajdującego się po prawej stronie logotypu, składającego się z ułożonego w dwóch wersach napisu „Służba Więzienna”. Możliwe jest stosowanie znaku graficznego bez logotypu tj. samego symbolu graficznego.

Załącznik nr 2

Zasady stosowania znaku graficznego.

1. Konstrukcja i pole ochronne znaku.

a) Konstrukcja znaku.

Dla opisania konstrukcji i wzajemnych proporcji poszczególnych elementów znaku posłużono się wielkością „x” równą wysokości symbolu graficznego znaku. Wymiar znaku podlega proporcjonalnemu skalowaniu w zależności od jego zastosowania.

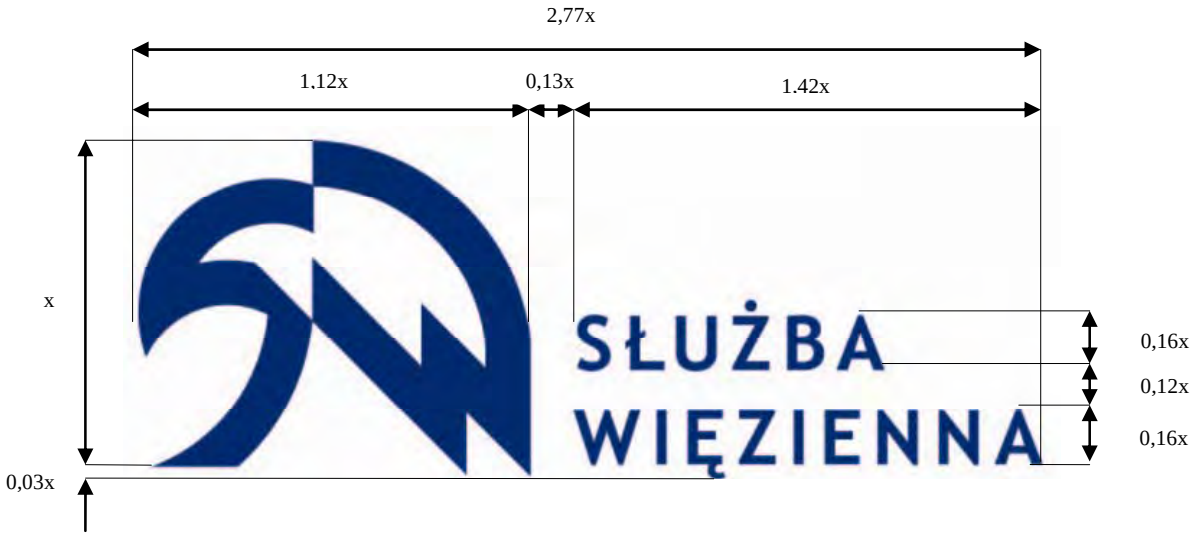

2) Pole ochronne znaku.

Pole ochronne określa minimalną odległość znaku od krawędzi strony oraz innych elementów graficznych, takich jak tekst, zdjęcia, ilustracje czy inne obiekty. W celu opisania pola ochronnego posłużono się wielkością „a” równą wysokości znaku. Pole ochronne wynosi ¼ wysokości znaku z każdej strony. Zasada ta obowiązuje również w przypadku stosowania samego symbolu graficznego.

2. Warianty kolorystyczne znaku.

1) Wersja kolorowa.

Znak powinien być stosowany w kolorze określonym:

- w skali procesowej CMYK

C:100 M:80 Y:0 K:26

- w skali wagowej PANTONE

2758 C dla materiałów powlekanych, lakierowanych

2758 U dla materiałów nie powlekanych, matowych

2) Wersja czarno-biała.

Znak może być stosowany w wersji czarno-białej określonej:

- w skali procesowej CMYK:

C:0 M:0 Y:0 K:100

- w skali wagowej PANTONE

Process Black

Znak należy umieszczać na tle, które umożliwi stosowanie znaku w powyższych wariantach kolorystycznych. Zaleca się umieszczanie znaku na tle w kolorze białym lub w jasnych odcieniach innych kolorów.

W przypadku stosowania ciemnych odcieni kolorów tła dopuszcza się stosowanie znaku w kolorze białym.

3. Czcionka znaku.

Logotyp „Służba Więzienna” wykonano z czcionki kroju Trebuchet Bold. Czcionka ta nie może ulec zmianie.

W treści pism i druków, w których stosuje się znak, zaleca się użycie kroju czcionki typu Times New Roman.

4. Zastosowanie znaku.

Znak może być stosowany wyłącznie przez jednostki organizacyjne Służby Więziennej i może być umieszczany na:

1) korespondencji urzędowej, drukach, wizytówkach, teczkach, kalendarzach oraz na innych akcydensach,
2) materiałach reklamowych i innych przedmiotach mających charakter pamiątkarski lub promocyjny.

5. Modyfikacje znaku.

1) Niedopuszczalnym jest nanoszenie jakichkolwiek zmian znaku, a w szczególności:

a) zabrania się zniekształcania znaku. Należy zachować jego proporcje. Rozciąganie w pionie lub w poziomie oraz inne zmiany są niedopuszczalne,
b) zabrania się dodawania dodatkowych elementów do znaku.

2) Odstępstwo od stosowania zasad, o których mowa w ust. 1, może nastąpić wyłącznie za zgodą Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, na podstawie wniosku złożonego przez kierownika komórki organizacyjnej Centralnego Zarządu Służby Więziennej albo kierownika jednostki organizacyjnej. We wniosku należy określić zakres odstępstwa i zasadę, której ono dotyczy.

3) Symbolika dotycząca Służby Więziennej stosowana dotychczas przez jednostki organizacyjne w przypadkach, o których mowa w w pkt 4, może być wykorzystywana do czasu wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Ustalenie znaku graficznego Służby Więziennej ma na celu stworzenie spójnego systemu identyfikacji wizualnej Służby Więziennej, który sprzyja jednolitemu wykorzystaniu tego znaku we wszystkich jednostkach organizacyjnych więziennictwa. Zastosowana forma graficzna pozwala również na szybsze i łatwiejsze zapamiętywanie znaku oraz wzmacnia wizualne oddziaływania na odbiorców. Niniejsze rozporządzenie określa w szczególności kształt i warianty kolorystyczne znaku oraz zasady jego stosowania

Proces wprowadzenia do użytku nowego znaku graficznego w Służbie Więziennej odbywać się będzie w sposób stopniowy i nie wiąże się z dodatkowymi kosztami związanymi z upowszechnianiem znaku. Dotychczasowe wytwory poligraficzne i pamiątkarskie mogą być wykorzystywane do czasu wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2009 r.

w sprawie wymagań dotyczących sztandaru, wzoru aktu nadania sztandaru, trybu i warunków jego nadania oraz sposobu przechowywania i ewidencjonowania sztandarów, a także sposobu przekazywania ich w przypadku likwidacji jednostki organizacyjnej albo ponownego nadania sztandaru.

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Sztandar jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką”, nadaje Minister Sprawiedliwości.

2. Sztandar mogą otrzymać następujące jednostki:

1) Centralny Zarząd Służby Więziennej,

2) okręgowe inspektoraty Służby Więziennej,

3) zakłady karne i areszty śledcze,

4) ośrodki szkolenia i doskonalenia kadr Służby Więziennej.

3. Wniosek dotyczący nadania sztandaru Centralnemu Zarządowi Służby Więziennej, okręgowemu inspektoratowi Służby Więziennej, ośrodkowi szkolenia i doskonalenia kadr Służby Więziennej opiniuje i przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości Dyrektor Generalny Służby Więziennej, natomiast wniosek o nadanie sztandaru

aresztowi śledczemu, zakładowi karnemu i ośrodkowi doskonalenia kadr Służby Więziennej Dyrektor Generalny Służby Więziennej opiniuje i przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości po uzyskaniu stanowiska właściwego dyrektora okręgowego Służby Więziennej.

4. Wzór aktu nadania sztandaru określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2.

Sztandar jednostki składa się z płata, głowicy, drzewca i szarfy.

§ 3.

1. Płatem sztandaru jest tkanina w kształcie kwadratu o boku 100 cm, barwy czerwonej po stronie głównej a barwy szafirowej po stronie odwrotnej. Jeden bok płata jest wszyty w skórę, przymocowaną do drzewca gwoździami po każdej stronie płata. Boki płata, z wyjątkiem boku przytwierdzonego do drzewca, są obszyte frędzlą.

2. Na stronie głównej płata sztandaru znajduje się wizerunek orła białego, ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, haftowany srebrnym szychem, a korona, dziób i szpony – haftowane złotym szychem. Dookoła orła są umieszczone haftowane srebrnym szychem napisy. Nad godłem jest umieszczony napis „SŁUŻBA WIĘZIENNA”, pod godłem jest umieszczony napis „W SŁUŻBIE RZECZPOSPOLITEJ”.

3. Na stronie odwrotnej płata, umieszczony jest haftowany szychem symbol związany ze Służbą Więzienną oraz nazwa jednostki.

§ 4.

Głowica sztandaru, wykonana z białego metalu, składa się z orła białego, podstawy oraz tulei mocującej głowicę do drzewca.

§ 5.

1. Drzewce sztandaru o średnicy 4 cm i długości 225 cm jest wykonane z drewna toczonego. Drzewce jest dwudzielne, połączone tuleją z metalu białego. Na górnym końcu drzewca jest osadzona głowica, na dolnym stożkowe okucie z metalu białego.

2. Na drzewcu umieszcza się gwoździe honorowe w dniu wręczenia sztandaru.

3. Na drzewcu mogą być umieszczane gwoździe pamiątkowe. Gwoździe pamiątkowe mogą zawierać napisy z datami i wydarzeniami odnoszącymi się do historii i tradycji jednostki oraz upamiętniające inne ważne wydarzenia.

§ 6.

Szarfa o barwach Rzeczypospolitej Polskiej, o szerokości 15 cm, jest zawiązana w kokardę i umieszczona na tulei głowicy. Jej oba końce dochodzą do dolnego brzegu płata i są zakończone frędzlą, taką jak płat sztandaru.

§ 7.

1. Barwny projekt sztandaru w skali 1:3, wraz z opisem i uzasadnieniem proponowanych symboli, liter i cyfr, a także wykazem gwoździ honorowych i pamiątkowych, wraz z treścią napisów na nich zamieszczonych, kierownik jednostki przedstawia drogą służbową Ministrowi Sprawiedliwości do zatwierdzenia.

2. Projekt, o którym mowa w ust. 1, przechowywany jest w archiwum Centralnego Zarządu Służby Więziennej.

§ 8.

1. Sztandar może być ufundowany za zgodą Ministra Sprawiedliwości.

2. Zgodę na ufundowanie sztandaru i jego zatwierdzony projekt doręcza się fundatorowi za pośrednictwem zainteresowanego kierownika jednostki.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w akcie nadania sztandaru wymienia się fundatora.

§ 9.

1. Sztandar wraz z aktem nadania wręcza jednostce Minister Sprawiedliwości lub w jego imieniu Dyrektor Generalny Służby Więziennej albo inna upoważniona osoba.

2. Wręczenie sztandaru odbywa się w formie uroczystej.

3. Akt wręczenia sztandaru sporządza Centralny Zarząd Służby Więziennej.

4. Wzór aktu wręczenia sztandaru określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 10.

1. W czasie wręczania sztandaru wbija się w drzewce sztandaru gwoździe honorowe; mogą być także wbijane gwoździe pamiątkowe.

2. Kierownik jednostki występuje drogą służbową do Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem o wyrażenie zgody na wbicie gwoździ pamiątkowych.

3. Wbijania gwoździ honorowych i pamiątkowych odbywa się w formie uroczystej.

§ 11.

Sztandar znajduje się na stałe w jednostce, której został nadany. Przechowywany jest w miejscu zapewniającym jego ochronę przed utratą i zniszczeniem oraz jego należyte honorowanie.

§ 12.

1. W przypadku likwidacji jednostki lub ponownego nadania jej sztandaru, kierownik jednostki przekazuje dotychczasowy sztandar wraz z jego aktem nadania do Centralnego Zarządu Służby Więziennej.

2. Z przekazania sztandaru sporządza się protokół, którego jeden egzemplarz pozostaje w jednostce, a drugi egzemplarz przekazuje się do Centralnego Zarządu Służby Więziennej.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 2, zawiera opis sztandaru, ewentualnych uszkodzeń, wzmiankę o przekazaniu aktu nadania i wręczenia sztandaru oraz podpisy osoby przekazującej i przyjmującej. Do protokołu dołącza się zarys dziejów sztandaru.

4. Dotychczasowy sztandar, za zezwoleniem Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, może być wypożyczony jednostce lub innej instytucji.

5. Przekazanie sztandaru odbywa się w formie uroczystej.

§ 13.

1. Ewidencję sztandarów nadanych jednostkom prowadzi Centralny Zarząd Służby Więziennej.

2. Wzór księgi ewidencji sztandarów określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 14.

Jednostki, którym nadano sztandary przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zachowują te sztandary na mocy dotychczasowych aktów nadania.

§ 15.

Rozporządzenie wchodzi w życie …….. .

Minister Sprawiedliwości

Załączniki do rozporządzenia Ministra
Sprawiedliwości z dnia ……..

Załącznik nr 1

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

AKT
NADANIA SZTANDARU NR .....

z dnia .....
(dzień, miesiąc i rok)

.....
(pełna nazwa jednostki, której nadawany jest sztandar)

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 2009 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.) stosownie do wniosku złożonego przez .....

.....
(stanowisko, stopień, imię i nazwisko osoby, która złożyła wniosek)

z dniem ..... nadaję .....
(dzień, miesiąc i rok) (pełna nazwa jednostki, której nadawany jest sztandar)

.....

sztandar

który został ufundowany przez:

.....
(nazwa fundatorów)

.....

.....
(podpis Ministra Sprawiedliwości)

Załącznik nr 2

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

AKT
WRĘCZENIA SZTANDARU

W dniu .....
(dzień, miesiąc i rok)

w .....
(nazwa miejscowości)

.....
(imię i nazwisko wręczającego)

wręczył nadany przez Ministra Sprawiedliwości

.....
(imię i nazwisko Ministra Sprawiedliwości)

sztandar

.....
(pełna nazwa jednostki)

dyrektorowi/ komendantowi .....

.....
(stopień, imię i nazwisko dyrektora/ komendanta)

....
(podpis dyrektora/ komendanta) (podpis wręczającego)

Załącznik nr 3

KSIĘGA EWIDENCJI SZTANDARÓW

Lp.	Pełna nazwa jednostki	Fundator sztandaru	Data i numer aktu nadania sztandaru przez Ministra Sprawiedliwości	Data i miejsce wręczenia sztandaru	Stanowisko służbowe, imię i nazwisko osoby wręczającej i przyjmującej sztandar	Ordery		Data zdania sztandaru do archiwum i nr protokołu	Uwagi
						Nazwa orderu i numer nadania	Data i miejsce dekoracji		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

UZASADNIENIE

Rozporządzenie określa wymagania i tryb nadawania sztandaru jednostkom organizacyjnym Służby Więziennej. Sztandar jest widomym znakiem posługi Służby Więziennej wobec ojczyzny i społeczeństwa. Jest on symbolem najwyższych wartości, których Polska wymaga od swojej służby państwowej. Z uwagi na dotychczasowy brak regulacji w tym zakresie, niniejsze rozporządzenie ma na celu wprowadzenie jednolitych wymogów i zasad związanych z nadawaniem sztandaru w Służbie Więziennej.

Projekt rozporządzenia może spowodować koszty finansowe dla budżetu więziennictwa.

11-05-dg

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Sprawiedliwości
z dnia .....
w sprawie uzbrojenia Służby Więziennej.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 2009r. o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Uzbrojenie Służby Więziennej obejmuje:

1) broń:
   a) palną: karabiny, karabinki, pistolety maszynowe, pistolety i rewolwery, pistolety sygnałowe, strzelby powtarzalne,
   b) specjalną: pistolety i rewolwery gazowe, wyrzutnie środków chemicznych, obezwładniających i pocisków specjalnych,
   c) szkoleniową: sportową, pneumatyczną, szkolną, treningową;
2) amunicję do broni, o której mowa w pkt 1, oraz granaty dymne, hukowo - błyskowe i imitatory;
3) wyposażenie specjalne, a w szczególności: miotacze gazu, tarcze, kaski, kamizelki ochronne i inne ochraniacze, kajdanki i prowadnice, hełmy i kamizelki kuloodporne, pałki służbowe;
4) indywidualne środki ochrony przeciwchemicznej, a w szczególności: maski przeciwgazowe oraz odzież ochrony przed skażeniami;
5) sprzęt optyczny: celowniki i noktowizory do broni, noktowizory indywidualne, lornetki, lunety obserwacyjne i peryskopy;
6) oporządzenie i części zamienne (zestawy naprawcze) do broni, sprzętu i środków, o których mowa w pkt 1 i 3-5,
7) warsztaty naprawcze uzbrojenia i ich specjalistyczne wyposażenie;

8) materiały i środki do konserwacji oraz obsługi technicznej uzbrojenia a także opakowania uzbrojenia.

§ 2.

Przy wyposażaniu w uzbrojenie funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej funkcjonariuszami, uwzględnia się przeznaczenie jednostki organizacyjnej Służby Więziennej w której pełnią służbę, stosowany system ochrony oraz rodzaj wykonywanych zadań służbowych.

§ 3.

Funkcjonariuszy pełniących służbę w aresztach śledczych i zakładach karnych w których stosuje się pełny system ochrony oraz wykonujących konwojowanie można wyposażyć w uzbrojenie, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a i b oraz pkt 2 – 5.

§ 4.

Funkcjonariuszy pełniących służbę w zakładach karnych typu półotwartego w których stosuje się ograniczony system ochrony można wyposażyć w karabinki, pistolety maszynowe, pistolety i rewolwery, pistolety sygnałowe, strzelby powtarzalne oraz w uzbrojenie, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 – 5.

§ 5.

1. Wyposażenie w uzbrojenie funkcjonariuszy pełniących służbę w zakładach karnych typu otwartego w których stosuje się uproszczony system ochrony oraz w ośrodkach szkolenia lub w ośrodkach doskonalenia kadr określa właściwy dyrektor okręgowy Służby Więziennej, a w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej jego komendant, na podstawie obowiązującej w danej jednostce organizacyjnej instrukcji ochronnej.
2. Decyzję o wyposażeniu w uzbrojenie funkcjonariuszy w szkołach Służby Więziennej, na czas niezbędny do realizacji szkolenia podejmuje komendant ośrodka szkolenia.

§ 6.

Amunicję, o której mowa w § 1 pkt 2 przydziela się zgodnie z przyznaną bronią palną lub specjalną.

www.inforlex.pl

§ 7.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie uzbrojenia Służby Więziennej (DZ. U. Nr 198, poz. 1931).

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

U Z A S A D N I E N I E

Przedłożony projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie uzbrojenia Służby Więziennej stanowi wykonanie zapisu art. 16 ustawy z dnia 2009r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.).

W rozporządzeniu określono składniki uzbrojenia Służby Więziennej z uwzględnieniem rodzajów broni i środków ochrony stosowanych przez funkcjonariuszy w czasie pełnienia obowiązków służbowych na poszczególnych stanowiskach służbowych w różnych rodzajach jednostek organizacyjnych. Ponadto, wyposażenie funkcjonariuszy w uzbrojenie zróżnicowano w zależności od typu jednostki w której pełnią oni służbę oraz stosowanego w tych jednostkach systemu ochrony.

Rodzaje uzbrojenia wymienione w rozporządzeniu aktualnie znajdują się na wyposażeniu służby i odpowiadają zapisom obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003r.. o uzbrojeniu Służby Więziennej (Dz. U. Nr 198, poz. 1931). Z uwagi na fakt, że Służba Więzienna jest formacją jednolitą w której wszyscy funkcjonariusze pełnią zadania związane z zapewnieniem porządku i bezpieczeństwa w zakładach karnych i aresztach śledczych do każdego stanowiska służbowego nie przypisano konkretnego rodzaju uzbrojenia, gdyż w praktyce wyposażenie to zależy od stanu ładu i porządku w jednostce, rodzaju aktualnie realizowanych zadań służbowych oraz stosowanego systemu ochrony.

Uwzględniając skutki wprowadzanej regulacji prawnej w aspekcie § 10 ust.6 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002r. regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z póź. zm.) zaznaczyć należy, że projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną zewnętrzną gospodarki a także sytuację i rozwój regionalny.

Prawo wspólnotowe oraz postanowienia traktatu Europejskiego nie obejmuje materii będącej przedmiotem niniejszego rozporządzenia.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych.

05/01-kt

www.inforlex.pl

Projekt

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia ..... r.

w sprawie szczegółowego trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej podczas wykonywania czynności służbowych

Na podstawie art. 17 ust. 6 ustawy z dnia ..... r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ....., poz. .....) zarządza się, co następuje:

§ 1

Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) **ustawa** – ustawę z dnia .....r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ....., poz. .....);
2) **funkcjonariusz** – funkcjonariusza Służby Więziennej;
3) **jednostka** – jednostkę organizacyjną Służby Więziennej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy,
4) **kierownik jednostki** – Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, dyrektora okręgowego Służby Więziennej, dyrektora zakładu karnego i aresztu śledczego oraz kierownika podległego im oddziału, komendanta ośrodka szkolenia i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej, a także osobę ich zastępującą;
5) **przedmioty niebezpieczne** i **przedmioty niedozwolone** – przedmioty, które mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa jednostki, utrudnić prawidłowy tok postępowania karnego lub realizację ustalonego porządku w jednostce zwane dalej „przedmiotami niedozwolonymi”
6) **pies służbowy** – pies, o którym mowa w art. 17 ust 1 pkt 3, art. 18 ust. 7, art. 19 ustawy, a także pies wyszkolony do pełnienia służby wartowniczej

§ 2

1. W czasie wykonywania czynności służbowych na terenie jednostki funkcjonariusz posługuje się znakiem identyfikacyjnym.

2. W czasie wykonywania czynności służbowych, o których mowa w art. 36 ust. 2 ustawy, funkcjonariusz jest obowiązany podać przyczynę podjęcia czynności służbowej.

§ 3

1. Funkcjonariusz pełniący służbę przy wejściu do jednostki ustala zasadność ubiegania się osoby o wstęp na jej teren lub jego opuszczenie i legitymuje tę osobę w celu ustalenia

tożsamości oraz wzywa do pozostawienia w wyznaczonym miejscu przedmiotów niedozwolonych.

2. Funkcjonariusz może odstąpić od legitymowania znanej mu osoby uprawnionej do wejścia na teren jednostki.

3.Funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej okazują legitymacje służbowe przy wejściu do jednostki bez wezwania.

4. Funkcjonariusz jest zobowiązany do sprawdzenia pozwolenia wymaganego przez przepisy prawa na posiadanie przedmiotu przekazanego do depozytu.

5. Tożsamość osoby, o której mowa w ust. 1, ustala się na podstawie niebudzących wątpliwości dokumentów ze zdjęciem, zawierających dane umożliwiające identyfikację a w szczególności:

1) dowodu osobistego;
2) legitymacji służbowej;
3) dowodu tożsamości cudzoziemca;
4) paszportu.

§ 4

1. Kontrolę osobistą osób ubiegających się o wstęp na teren jednostki oraz opuszczających go osób można wykonywać przez:

1) sprawdzenie przy użyciu urządzeń technicznych;
2) sprawdzenie odzieży i obuwia;
3) oględziny ciała i bielizny.

2. W trakcie wykonywania kontroli, o których mowa w ust.1 można wykorzystywać psa specjalnego.

3. Funkcjonariusz pełniący służbę przy wejściu do jednostki poddaje kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 1, każdą osobę, z wyłączeniem funkcjonariuszy, pracowników cywilnych i osób, o których mowa w art. 17 ust. 2 ustawy.

4. W razie podejrzenia, że osoba nie ujawniła posiadanych przedmiotów niedozwolonych, poddaje się ją kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 2, dokonywanej, co najmniej przez dwóch funkcjonariuszy.

5. W uzasadnionych wypadkach po dokonaniu czynności, o których mowa w ust. 4 osobę można poddać kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3. Czynności tej dokonuje się w odrębnym pomieszczeniu, przez co najmniej dwóch funkcjonariuszy tej samej płci, co osoba kontrolowana.

6. Decyzję o przeprowadzeniu kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 3, podejmuje kierownik jednostki. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

7. Czynności, o których mowa w ust. 1 można realizować wobec funkcjonariuszy i pracowników cywilnych.

§ 5

1. Funkcjonariusz pełniący służbę przy wejściu do jednostki lub inny wyznaczony funkcjonariusz, jest obowiązany do kontrolowania, zawartości wnoszonych, wynoszonych bagaży lub rzeczy oraz kontrolowania pojazdów wjeżdżających na teren jednostki i z niej wyjeżdżających oraz ich ładunków – w obecności zainteresowanych osób.

2. Do wykonywania przez funkcjonariusza pełniącego służbę przy wejściu do jednostki czynności, o których mowa w ust. 1, można wykorzystać psa służbowego.

§ 6

1. Legitymowanie i czynności kontrolne, o których mowa w § 4 i 5, wobec osoby ubiegającej się o wstęp na teren jednostki, mogą być dokonywane pod warunkiem wyrażenia na nie zgody przez tę osobę.

2. Osobie nie wyrażającej zgody na poddanie się wylegitymowaniu i czynnościom kontrolnym,

o których mowa w § 4 i 5, a także osobie, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że jest pod wpływem alkoholu, środków odurzających lub psychotropowych – nie zezwala się na wstęp do jednostki.

3. W celu ustalenia w organizmie obecności alkoholu, środków odurzających lub psychotropowych, za zgodą osoby ubiegającej się o wstęp, można przeprowadzić badanie przy użyciu urządzeń elektronicznych lub przy użyciu metod niewymagających badania laboratoryjnego.

4. Z czynności, o których mowa w ust. 2 i 3 sporządza się protokół.

5. Czynności, o których mowa w ust. 3 można realizować wobec funkcjonariuszy i pracowników cywilnych.

§ 7

1. Czynnościom kontrolnym, o których mowa w § 4 i 5, może być poddana także, bez jej zgody, osoba opuszczająca teren jednostki.

2. W razie odmowy poddania się czynnościom, o których mowa w § 4 i 5, osobę uprzedza się o możliwości zatrzymania jej na terenie jednostki oraz przekazania Policji, a w razie ponownej odmowy osobę tę umieszcza się w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych, o którym mowa w § 9 ust. 2, i powiadamia Policję.

§ 8

1. W razie ujawnienia przez funkcjonariusza, w wyniku czynności kontrolnych, przenoszenia lub przewożenia przedmiotów niedozwolonych, sporządza się protokół według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Ujawnione i zakwestionowane przedmioty niedozwolone oraz przekazane do depozytu podlegają zatrzymaniu na czas pobytu osoby na terenie jednostki.

3. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że posiadanie zakwestionowanych przedmiotów niedozwolonych stanowi czyn zabroniony pod groźbą kary, przekazuje się te przedmioty, wraz z protokołem, najbliższej jednostce Policji. Przepisy § 9 stosuje się odpowiednio.

4. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że zakwestionowane przedmioty niedozwolone mają związek z postępowaniem karnym prowadzonym wobec osoby pozbawionej wolności, przekazuje się te przedmioty, wraz z protokołem, właściwym organom ścigania lub organom procesowym.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do przedmiotów przekazanych w trybie, o którym mowa w § 3 ust. 1.

§ 9

1. Decyzję o zatrzymaniu przebywającej na terenie jednostki osoby, co, do której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia na tym terenie czynu zabronionego pod groźbą kary, podejmuje kierownik jednostki.

2. O zatrzymaniu niezwłocznie powiadamia się najbliższą jednostkę Policji. Do czasu przekazania Policji osoby zatrzymanej powinna się ona znajdować w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych pod dozorem funkcjonariusza.

§ 10

1. Pomieszczenie dla osób zatrzymanych powinno:

1) posiadać powierzchnię nie mniejszą niż 3 m^2 na jednego zatrzymanego,
2) odpowiadać wymaganiom higieny i mieć dostateczny dopływ świeżego powietrza,
3) zapewniać oświetlenie i odpowiednią do pory roku temperaturę,

4) być wyposażone w niezbędny sprzęt kwaterunkowy oraz instalację elektryczną i przyzywową.

2. Osobie umieszczonej w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych umożliwia się skorzystanie z urządzeń sanitarnych.

3. W uzasadnionych wypadkach osobie zatrzymanej należy zapewnić opiekę medyczną świadczoną przez służbę zdrowia jednostki, a także zapewnić napoje i wyżywienie, jeśli jest to uzasadnione długością okresu zatrzymania.

§ 11

Osobę odmawiającą podporządkowania się poleceniom, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy, funkcjonariusze usuwają z terenu jednostki, jeżeli nie zachodzi konieczność zatrzymania tej osoby i przekazania jej Policji.

§ 12

1. Funkcjonariusz, wykonując czynności służbowe poza terenem jednostki, może zatrzymać osobę, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy, jeżeli jej tożsamość nie budzi wątpliwości.

2. Po zatrzymaniu osoby, o której mowa w ust. 1, funkcjonariusz jest uprawniony ją wylegitymować i potwierdzić jej tożsamość oraz skontrolować, czy nie posiada ona broni lub innych zagrażających życiu przedmiotów, i odebrać je.

3. W przypadku konieczności niezwłocznego działania funkcjonariusz nie jest obowiązany do okazania legitymacji służbowej i potwierdzenia tożsamości zatrzymywanej osoby.

4. Funkcjonariusz doprowadza osobę zatrzymaną do najbliższej jednostki Policji albo zakładu karnego lub aresztu śledczego.

5. W razie zagrożenia życia lub zdrowia funkcjonariusz nie wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, 2, 4; w takim wypadku jest obowiązany powiadomić najbliższy zakład karny lub areszt śledczy albo Policję i zażądać ich pomocy.

§ 13

Z przebiegu czynności, o których mowa w § 9 ust. 1 i § 11 oraz § 12 ust. 1, sporządza się protokół.

§ 14

1. Kierownik jednostki może żądać udzielenia niezbędnej pomocy od funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej lub żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, w ramach posiadanych

kompetencji, celem podjęcia interwencji wobec osoby innej niż pozbawiona wolności, w szczególności, gdy osoba ta:

1) zakłóca spokój i porządek w bezpośrednim sąsiedztwie zakładu karnego lub aresztu śledczego;
2) została zatrzymana przez funkcjonariuszy na terenie zakładu karnego lub aresztu śledczego;
3) nawiązuje kontakty z osobami pozbawionymi wolności;
4) usiłuje dostarczyć, bez zezwolenia przedmiot na teren jednostki;
5) odmawia poddania się czynnościom kontrolnym, o których mowa w § 4 i 5.

2. Dowódca konwoju może żądać udzielenia niezbędnej pomocy od funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej lub żołnierzy Żandarmerii Wojskowej celem podjęcia interwencji wobec osoby innej niż pozbawiona wolności, w szczególności w razie nawiązywania przez nią kontaktów z osobami pozbawionymi wolności.

§ 15

1. Zwracając się do obywatela o udzielenie doraźnej pomocy, funkcjonariusz określa podstawę prawną żądania oraz rodzaj i zakres oczekiwanej pomocy.

2. O skorzystaniu z pomocy obywatela, jej zakresie i rodzaju funkcjonariusz informuje pisemnie kierownika jednostki.

§ 16

O podjęciu działań, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy wobec osób, o których mowa w art. 17 ust. 2, kierownik jednostki niezwłocznie powiadamia Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, a ten – właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne albo urząd konsularny oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 17

Komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej mogą odstąpić od stosowania zasad określonych w § 3, § 4 ust. 3 i § 5.

§ 18

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie ..... dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 6 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..... poz. .....).

Rozporządzenie reguluje szczegółowe warunki trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej podczas wykonywania czynności służbowych w stosunku do osób pozbawionych wolności jak i innych osób, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej.

Rozporządzenie co do zasady zawiera takie same rozwiązania, które były zawarte w poprzedzającym je rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1997 r. w sprawie szczegółowego trybu działań funkcjonariuszy Służby Więziennej podczas wykonywania czynności służbowych (Dz. U. 100 poz. 623) dostosowując je do nowego zakresu delegacji ustawowej.

Proponowane zmiany, w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia dotyczą:

wykorzystania psa służbowego lub psa specjalnego do pomocy w wykonywaniu przez funkcjonariusza pełniącego służbę przy wejściu do jednostki do przeglądania lub kontrolowania zawartości wnoszonych, wynoszonych i deponowanych bagaży lub rzeczy oraz sprawdzania ładunków pojazdów wjeżdżających na teren jednostki i z niej wyjeżdżających oraz ich ładunków;

nie ujmowania w rozporządzeniu osób, w stosunku do których przepisy rozporządzenia nie będą stosowane.

Zmiana, o której mowa w pkt 1 polega na dodaniu w § 5 ust. 2 o brzmieniu:

„2. Do wykonywania przez funkcjonariusza pełniącego służbę przy wejściu do jednostki czynności, o których mowa w ust. 1, można wykorzystać psa służbowego.” Zmiana ta pozwoli, z uwagi na coraz większą liczbę ujawnień na terenie jednostki przedmiotów niedozwolonych lub przedmiotów niebezpiecznych, na bardziej dokładne dokonywanie kontroli.

Zmiana, o której mowa w pkt 2 podyktowana jest ujęciem w art. 17 ust. 2 ustawy wykazu osób, w stosunku do których nie wykonuje się czynności kontrolnych.

Dokonując oceny skutków regulacji wskazanych w uchwale Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482) należy stwierdzić, że projektowane rozporządzenie nie spowoduje dodatkowych

kosztów, nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia ..... r.

w sprawie szczegółowych warunków stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz użycia broni palnej lub psa służbowego przez funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz sposobu postępowania w tym zakresie

(Dz. U. Nr ....., poz. .....)

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia .....r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ...., poz. .....) zarządza się, co następuje:

§ 1

Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) **ustawa** – ustawę z dnia ..... r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr .... poz. .....),
2) **osadzony** – osobę:
   a) tymczasowo aresztowaną,
   b) odbywającą karę pozbawienia wolności,
   c) ukaraną,
   d) w stosunku do której wykonywany jest areszt zastosowany na podstawie innych przepisów oraz umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
3) **inna osoba** – osobę, o której mowa w art. 18 ust. 4 ustawy;
4) **funkcjonariusz** – funkcjonariusza Służby Więziennej;
5) **kierownik jednostki** – Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, dyrektora okręgowego Służby Więziennej, dyrektora zakładu karnego i aresztu śledczego oraz kierownika podległego im oddziału, komendanta ośrodka szkolenia i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej, a także osobę ich zastępującą;
6) **dowódca zmiany** – funkcjonariusza kierującego zmianą w zakładzie karnym lub areszcie śledczym albo jego zastępcę, a także funkcjonariusza kierującego zmianą w wyodrębnionym oddziale.

§ 2

1. Funkcjonariusze mogą stosować środki przymusu bezpośredniego, broń palną oraz psa służbowego znajdujące się na wyposażeniu Służby Więziennej.

2. W razie potrzeby można stosować jednocześnie kilka środków przymusu bezpośredniego.

3. Przypadek zastosowania środków przymusu bezpośredniego albo użycia broni palnej lub psa służbowego należy odnotować odpowiednio w książkach przebiegu służby dowódcy zmiany lub w książce przebiegu służby konwojowej.

§ 3

1. O zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego decyduje kierownik jednostki.

2. W przypadku wykonywania czynności służbowej poza jednostką organizacyjną Służby Więziennej przez kilku funkcjonariuszy, o zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego, decyduje funkcjonariusz dowodzący.

3. Funkcjonariusz może samodzielnie decydować o zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego, w które został wyposażony w związku z wykonywaną czynnością służbową, wyłącznie w przypadkach usiłowania zamachu na życie lub zdrowie ludzkie, usiłowania ucieczki przez osadzonego, a także w pościgu za osadzonym lub inną osobą. O zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego funkcjonariusz niezwłocznie melduje swojemu bezpośredniemu przełożonemu.

4. O zaprzestaniu stosowania środków przymusu bezpośredniego decydują osoby wymienione w ust. 1 - 3.

5. W razie zastosowania środków przymusu bezpośredniego funkcjonariusz dowodzący lub funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 3, sporządza pisemną informację w postaci notatki służbowej. W przypadku umieszczenia osadzonego w celi zabezpieczającej oraz stosowania wraz z nią innych środków przymusu bezpośredniego, potrzeby zaprzestania stosowania jednego z nich albo zastosowania dodatkowego adnotacji dokonuje się w protokole.

6. Notatka służbowa, o której mowa w ust. 5 powinna zawierać, w szczególności:

1) dane identyfikacyjne osoby uprawnionej,
2) czas i miejsce zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
3) w miarę możliwości dane osoby, wobec której zastosowano środek przymusu bezpośredniego,
4) powody i rodzaj zastosowanego środka przymusu bezpośredniego,
5) podpis osoby uprawnionej.

7. W przypadkach widocznego uszkodzenia ciała osoby, śmierci lub uszkodzenia mienia na skutek użycia środka przymusu bezpośredniego, funkcjonariusz składa przełożonemu pisemną informację, która powinna zawierać w szczególności:

1) dane identyfikacyjne osoby uprawnionej,
2) czas i miejsce zastosowania środka przymusu bezpośredniego,

3) w miarę możliwości dane osoby, wobec której zastosowano środek przymusu bezpośredniego,
4) powody i rodzaj zastosowanego środka przymusu bezpośredniego,
5) opis postępowania poprzedzającego zastosowanie środka przymusu bezpośredniego,
6) skutki zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
7) w razie potrzeby określenie sposobu realizacji czynności przed i po użyciu środka, nakazanych do wykonania,
8) inne ważne okoliczności zdarzenia,
9) dane ustalonych świadków zdarzenia,
10) podpis osoby uprawnionej.

§ 4

1. Osadzonego, wobec którego zastosowano środek przymusu bezpośredniego, poddaje się:
1) badaniu lekarskiemu, o ile jest to możliwe, w czasie stosowania środka,
2) badaniu lekarskiemu po zaprzestaniu stosowania środka, jeżeli w czasie stosowania nastąpiło zranienie osoby lub pojawiły się widoczne objawy zagrożenia dla życia bądź zdrowia a poszkodowany nie wyraża sprzeciwu.
3) oddziaływaniu wychowawczo-psychologicznemu.

2. W razie konieczności stosowania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2–4 i 12 ustawy, przez okres każdorazowo przekraczający 24 godziny od rozpoczęcia stosowania tych środków lub od poprzedniego badania, lekarz po przeprowadzeniu badania przedstawia opinię w protokole, co do możliwości dalszego ich stosowania.

3. Wyniki badania, o którym mowa w ust. 1 i 2 oraz opinie lekarskie należy odnotować w dokumentacji medycznej osadzonego.

4. W przypadkach stwierdzenia obrażeń w czasie stosowania środków przymusu bezpośredniego lub po ich zakończeniu lekarz opisuje je w protokole.

5. Wyniki oddziaływań wychowawczo-psychologicznych odnotowuje się w dokumentacji osobowopoznawczej osadzonego.

6. W razie zastosowania środka przymusu bezpośredniego wobec innej osoby, badanie, o którym mowa w ust. 1, wykonuje się niezwłocznie po przerwaniu stosowania środka, o ile osoba ta wyrazi zgodę, chyba że zachodzi stan zagrożenia życia lub nie jest ona w stanie wyrazić swojej woli. Badanie lub fakt odmowy dokumentuje się w formie pisemnej.

7. Kontrole zachowania się osadzonego i innych osób, wobec, których zastosowano środki przymusu bezpośredniego dokumentuje się w książce przebiegu służby dowódcy zmiany lub w książce przebiegu służby konwojowej.

§ 5

1. Dowódca zmiany w trakcie bezpośredniej kontroli zachowania osadzonego, w odstępach czasu nie przekraczających 4 godzin, jest obowiązany do dokonywania oceny, czy jest konieczne dalsze stosowanie środków, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2–4 i 12 ustawy.

2. Zachowanie osadzonego, wobec którego zastosowano środki przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2–4 i 12 ustawy, podlega bezpośredniej kontroli przez funkcjonariusza wyznaczonego przez dowódcę zmiany, nie rzadziej, niż co 2 godziny.

3. Zasad, o których mowa w ust. 2, dotyczących kontroli wykonywanych bezpośrednio przez funkcjonariusza można nie stosować wobec osadzonego umieszczonego w celi zabezpieczającej.

4. Dowódca zmiany realizując kontrolę w okresie snu osadzonego w godzinach określonych w porządku wewnętrznym zakładu karnego lub aresztu śledczego, nie dokonuje oceny konieczności dalszego stosowania środków przymusu bezpośredniego.

§ 6

W jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, niebędącej zakładem karnym lub aresztem śledczym, stosowanie kajdanek wobec innej osoby albo kajdanek, jednoczęściowego pasa obezwładniającego wobec osadzonego kontroluje funkcjonariusz wyznaczony przez kierownika tej jednostki.

§ 7

1. Po zaprzestaniu stosowania środka przymusu bezpośredniego kierownik jednostki, jest obowiązany wysłuchać osadzonego i pouczyć go o prawie złożenia skargi do sądu penitencjarnego.

2. Po zapoznaniu się dokumentacją związaną ze stosowaniem środków przymusu bezpośredniego kierownik jednostki dokonuje oceny praworządności stosowania środków przymusu bezpośredniego.

§ 8

1. Siłę fizyczną stosuje się w celu doraźnego, krótkotrwałego, obezwładnienia lub zmuszenia do wykonania polecenia.

2. Używając siły fizycznej nie należy zadawać uderzeń, chyba, że funkcjonariusz działa w celu odparcia zamachu na życie lub zdrowie własne lub innej osoby albo mienie, a także w celu przeciwdziałania ucieczce osadzonego.

§ 9

1. Celę zabezpieczającą stosuje się wobec osadzonego celem czasowego odosobnienia.

2. Cela zabezpieczająca składa się z:

1) pomieszczenia dźwiękochłonnego;

2) przedsionka.

3. Osadzonego umieszcza się pomieszczeniu dźwiękochłonnym wyposażonym w telewizyjny system monitorowania.

4. Zarchiwizowany materiał z monitoringu osadzonego przechowuje się łącznie z protokołem zgodnie z przepisami kancelaryjnymi.

5. Przedsionek celi zabezpieczającej wyposaża się w stolik, taboret, trwale mocowane oraz w umywalkę i toaletę.

§ 10

1. Przed umieszczeniem w pomieszczeniu dźwiękochłonnym osadzonego poddaje się kontroli osobistej.

2. Osadzony umieszczony w pomieszczeniu dźwiękochłonnym nie może posiadać żadnych przedmiotów z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Do utrzymania higieny i spożycia posiłków osadzony, na czas wykonania tych czynności otrzymuje niezbędne przedmioty osobistego użytku.

4. Na czas pobytu w pomieszczeniu dźwiękochłonnym wydaje się osadzonemu odzież, bieliznę i obuwie, będące własnością zakładu karnego lub aresztu śledczego, a na czas określony w porządku wewnętrznym na sen – materac, koc i prześcieradło.

5. W czasie pobytu w pomieszczeniu dźwiękochłonnym lub innym pomieszczeniu zapewniającym odosobnienie osadzonego, należy zapewnić osadzonemu, możliwość korzystania z posiłków oraz załatwienia potrzeb fizjologicznych.

6. Sposób stosowania środków przymusu bezpośredniego w czasie wykonywania przez osadzonego czynności, o których mowa w ust. 5, dostosowuje się do możliwości ich realizacji. Na ten czas można odstąpić od zasad określających sposób stosowania poszczególnych środków przymusu bezpośredniego, o których odpowiednio mowa w § 11 i § 13 – 15.

7. Chwilowe przerwanie stosowania środków przymusu bezpośredniego celem doprowadzenia do lekarza lub wykonania innych niezbędnych czynności związanych z pobytem osadzonego w zakładzie karnym lub areszcie śledczym nie uważa się za zakończenie stosowania środków przymusu bezpośredniego.

8. W przypadku braku możliwości umieszczenia w celi zabezpieczającej, dopuszcza się zastosowanie innego odosobnionego pomieszczenia, nie spełniającego wymogów, o których mowa w § 9.

9. Umieszczenie w pomieszczeniu dźwiękochłonnym kilku osadzonych dozwolone jest tylko w przypadkach, w których brak jest możliwości bezpiecznego odosobnienia ich w innych pomieszczeniach jednostki.

§ 11

1. Założenie kajdanek lub prowadnic stosuje się w celu częściowego unieruchomienia kończyn.

2. Kajdanki zakłada się na ręce trzymane z tyłu a gdy osoba jest agresywna lub zagrażająca bezpieczeństwu kajdanki można założyć także na nogi.

3. Jeden z chwytów prowadnicy zakłada się na ręce osadzonego lub innej osoby, a drugi przytwierdza do ręki funkcjonariusza lub jest przez niego trzymany.

§ 12

1. Środki techniczne zapobiegające nawoływaniu do buntu lub nieposłuszeństwa stosuje się wobec osadzonego na czas niezbędny na doprowadzenie do celi zabezpieczającej lub innego pomieszczenia zapewniającego jego odosobnienie, z zastrzeżeniem ust. 2, a także doprowadzania przed rozpoczęciem konwojowania.

2. W czasie konwojowania można zastosować środki, o których mowa w ust. 1, wobec osadzonego, który nawołując do buntu lub nieposłuszeństwa stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa konwoju.

§ 13

1. Stosuje się pasy obezwładniające jednoczęściowe lub wieloczęściowe.

2. Pas obezwładniający jednoczęściowy stosuje się w celu unieruchomienia rąk.

3. Pierścienie, w których umieszcza się nadgarstki obu rąk, powinny znajdować się na wysokości bioder, w przedniej części tułowia.

4. Pas obezwładniający wieloczęściowy stosuje się wobec osadzonego w celu całkowitego unieruchomienia w celi zabezpieczającej. W trakcie stosowanie w nocy nie wydaje się pościeli.

§ 14

Kaftan bezpieczeństwa stosuje się wobec osadzonego w celu całkowitego unieruchomienia rąk.

§ 15

1. Kask ochronny stosuje się wobec osadzonego umieszczonego w celi zabezpieczającej, w celu udaremnienia samookaleczenia głowy, po uprzednim założeniu pasa obezwładniającego jednoczęściowego lub kaftana bezpieczeństwa.

2. Środki przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, można stosować wobec osadzonego w czasie konwojowania lub doprowadzania.

§ 16

Na czas stosowania pasa obezwładniającego jednoczęściowego lub kaftana bezpieczeństwa osadzonego umieszcza się w celi zabezpieczającej lub innym pomieszczeniu zapewniającym odosobnienie, z zastrzeżeniem § 15 ust. 2.

§ 17

Stosowanie środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w § 13 – 15, nie może powodować nadmiernego ucisku a także utrudniać oddychania i tamować obiegu krwi.

§ 18

Wodne środki obezwładniające stosuje się w celu krótkotrwałego obezwładnienia.

§ 19

1. Siatkę obezwładniającą stosuje się w celu częściowego unieruchomienia.

2. Siatkę obezwładniającą miota się z broni palnej lub innych urządzeń albo zarzuca ręcznie.

§ 20

1. Chemiczne środki obezwładniające i inne środki o podobnym działaniu, stosuje się w celu krótkotrwałego zakłócenia zdolności widzenia lub obezwładnienia.

2. Chemiczne środki obezwładniające i inne środki o podobnym działaniu stosuje się ręcznie lub miota z broni palnej albo z innych urządzeń.

§ 21

Urządzenie olśniewające stosuje się w celu krótkotrwałego zakłócenia widzenia, zwłaszcza dla wsparcia stosowania innych środków przymusu bezpośredniego.

§ 22

Petardy lub inne środki hukowo-błyskowe, stosuje się w celu krótkotrwałego zakłócenia orientacji. Można je stosować na otwartej przestrzeni i w pomieszczeniach zamkniętych.

§ 23

Środki do obezwładniania za pomocy ładunku elektrycznego stosuje się w celu krótkotrwałego obezwładnienia.

§ 24

W czasie stosowania wodnych środków obezwładniających, chemicznych środków obezwładniających lub innych środków o podobnym działaniu oraz petard lub innych środków hukowo-błyskowych, a także środków do obezwładniania za pomocy ładunku elektrycznego należy uwzględnić ich właściwości mogące stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia ludzkiego.

§ 25

1. Pałkę służbową stosuje się w celu odparcia czynnej napaści lub pokonania oporu.

2. Zabrania się:

1) zadawania uderzeń i pchnięć pałką służbową, z zastrzeżeniem ust. 3, w głowę, szyję, brzuch;
2) zadawania uderzeń rękojeścią pałki służbowej;
3) stosowania pałki służbowej wobec osoby, której założono, pasy obezwładniające, kaftan bezpieczeństwa albo która jest unieruchomiona siatką obezwładniającą lub użyto środek do obezwładniania za pomocy ładunku elektrycznego.

3. Uderzenia i pchnięcia pałką służbową mogą być zadawane we wszystkie części ciała w celu odparcia bezpośredniego zamachu na życie lub zdrowie ludzkie.

§ 26

1. Pociski niepenetracyjne, miotane z broni palnej lub innych urządzeń, stosuje się \w celu obezwładnienia.

2. Przepisy § 27 ust. 2 i 3 nie mają zastosowania.

§ 27

1. Decydując o użyciu broni palnej lub psa służbowego bez kagańca, funkcjonariusz jest obowiązany postępować ze szczególną rozwagą, traktując broń palną oraz psa służbowego bez kagańca, jako ostateczne środki działania.

2. Jeżeli nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 20 ust. 2 ustawy, funkcjonariusz przed użyciem broni palnej lub psa służbowego jest obowiązany:

1) wezwać osadzonego lub inną osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy; wezwanie w stosunku do innej osoby należy poprzedzić okrzykiem „*Służba Więzienna”*,
2) w razie niepodporządkowania się wezwaniu określonemu w pkt 1, uprzedzić o możliwości użycia broni palnej lub psa służbowego okrzykiem „*Stój bo strzelam”* albo „*Stój bo użyję psa”.*

3. W przypadku, gdy wezwania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, przed użyciem broni palnej okażą się bezskuteczne, funkcjonariusz obowiązany jest oddać strzał ostrzegawczy.

§ 28

1. Użycie broni palnej polega na oddaniu strzału w kierunku osoby.

2. Użycie psa służbowego polega na puszczeniu psa służbowego w kierunku osoby.

3. W razie podjęcia ucieczki przez osadzonego z terenu zakładu karnego lub aresztu śledczego, funkcjonariusz może użyć broni palnej lub psa służbowego dopiero wówczas, gdy osadzony wkroczy na pas ochronny wyznaczony pomiędzy linią ogrodzenia zewnętrznego i linią wewnętrzną lub śluzę bramy wjazdowej.

4. O każdym przypadku oddania strzału ostrzegawczego, użycia broni palnej lub psa służbowego funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie powiadomić bezpośredniego przełożonego.

§ 29

1. Jeżeli wskutek zastosowania środków przymusu bezpośredniego, użycia broni palnej lub psa służbowego nastąpiło zranienie człowieka, funkcjonariusz jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i osób postronnych, udzielić mu pierwszej pomocy lub zapewnić jej udzielenie, a następnie spowodować udzielenie pomocy medycznej.

2. Jeżeli wskutek zastosowania środków przymusu bezpośredniego, użycia broni palnej lub psa służbowego nastąpiło zranienie lub śmierć człowieka, funkcjonariusz jest obowiązany bezzwłocznie powiadomić o tym kierownika jednostki oraz zabezpieczyć miejsce zdarzenia i, w miarę możliwości, ustalić świadków zdarzenia.

3. Kierownik jednostki jest obowiązany zawiadomić właściwego prokuratora o skutkach, o których mowa w ust. 2.

§ 30

Funkcjonariusza, który użył broni palnej lub psa służbowego, w przypadkach określonych w art. 19 ustawy, poddaje się niezwłocznie konsultacji psychologicznej.

§ 31

Funkcjonariusz, który użył broni palnej lub psa służbowego, sporządza protokół.

§ 32

Po zapoznaniu się z protokołem, o którym mowa w § 31, kierownik jednostki wszczyna postępowanie wyjaśniające.

§ 33

Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz użycia broni palnej lub psa służbowego przez funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz sposobu postępowania w tym zakresie (Dz. U. Nr 136, poz. 637 z późn. zm.).

§ 34

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie ..... od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 21 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..... poz. .....).

Rozporządzenie reguluje szczegółowe warunki stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz użycia broni palnej lub psa służbowego przez funkcjonariuszy Służby Więziennej w stosunku do osób pozbawionych wolności jak i innych osób, o których mowa w art. 18 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej.

Rozporządzenie co do zasady zawiera takie same rozwiązania, które były zawarte w poprzedzającym je rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1996 r. w sprawie szczegółowych warunków stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz użycia broni palnej lub psa służbowego przez funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz sposobu postępowania w tym zakresie (Dz. U. 136 poz. 637 z późn. zmianami) dostosowując je do nowego zakresu delegacji ustawowej.

Proponowane zmiany, w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia dotyczą:

1) wyznaczenie osoby podejmującej decyzję o stosowaniu środków przymusu bezpośredniego w przypadku wykonywania czynności służbowej przez grupę funkcjonariuszy poza terenem jednostki organizacyjnej (§ 3 ust. 2);
2) określenie definicji celi zabezpieczającej oraz wyposażenia przedsionka celi (§ 9);
3) potrzeby wydania osadzonemu odzieży, bielizny, obuwia, a na porę nocną materaca i pościeli, a także umożliwienie korzystania z posiłków oraz załatwienia potrzeb fizjologicznych (§ 10);
4) określenie zasad i celu stosowania nowych, ujętych w ustawie, środków przymusu bezpośredniego;
5) określenie zasad wykorzystania środków przymusu bezpośredniego w sytuacjach określonych w art. 18 ust. 6 ustawy o Służbie Więziennej;
6) wprowadzenie nowego wzoru protokołu zastosowania środków przymusu bezpośredniego względem osadzonego (załącznik nr 1 do rozporządzenia).

Ocena skutków regulacji

1. Rozporządzenie odnosi się do osób pozbawionych wolności oraz do osób innych niż pozbawione wolności.
2. Wydanie rozporządzenia nie wpłynie na obciążenie budżetu więziennictwa. Dokonując oceny skutków regulacji wskazanych w uchwale Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca

2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482) należy stwierdzić, że projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

13-05-DG

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia .....2009 r.

w sprawie trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych lub aresztów śledczych

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia ..... 2009 r. o Służbie Więziennej zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektor Generalny Służby Więziennej i Komendant Główny Policji wymieniają niezbędne informacje w sprawach dotyczących bezpieczeństwa zakładów karnych i aresztów śledczych, zwanych dalej zakładami oraz wydają dyspozycje podległym sobie służbom w tych sprawach.

§ 2. W razie uzyskania informacji przez Komendanta Stołecznego, wojewódzkiego, powiatowego albo miejskiego Policji właściwego ze względu na położenie zakładu, zwanego dalej komendantem Policji, o możliwości wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu lub konwoju, Policja niezwłocznie przekazuje ją dyrektorowi zakładu, zwanego dalej dyrektorem, a w razie możliwości - odpowiednio dowódcy konwoju.

§ 3. Właściwy ze względu na położenie zakładu komendant Policji i dyrektor zawierają porozumienie zatwierdzone przez komendanta wojewódzkiego Policji i dyrektora okręgowego Służby Więziennej celem realizacji niniejszego rozporządzenia.

§ 4. 1. W razie spodziewanego wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu, w sytuacjach określonych w § 7 dyrektor lub osoba go zastępująca albo przez niego upoważniona niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji dyrektora okręgowego Służby Więziennej i dyżurnego Komendy Stołecznej lub właściwej komendy powiatowej albo miejskiej Policji.

2. Dyrektor lub osoba go zastępująca albo przez niego upoważniona zawiadamia niezwłocznie dyrektora okręgowego Służby Więziennej oraz zwraca się do dyżurnego

Komendy Stołecznej lub właściwej komendy powiatowej albo miejskiej Policji o udzielenie niezbędnej pomocy w przypadku, gdy siły i środki Służby Więziennej są niewystarczające do przywrócenia bezpieczeństwa.

§ 5. 1. W razie wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa funkcjonariuszy albo pracowników Służby Więziennej ochraniających osoby pozbawione wolności, ochraniających uzbrojenie, dokumenty lub środki pieniężne albo przedmioty wartościowe w czasie ich przemieszczania poza terenem zakładu, zwanych dalej konwojem, jego dowódca niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji dyżurnego Komendy Stołecznej lub najbliższej komendy powiatowej albo miejskiej Policji.

2. Jeżeli z rozwoju wydarzeń wynika, że bezpieczeństwo konwoju nie zostanie przywrócone siłami i środkami Służby Więziennej, dowódca konwoju zwraca się do dyżurnego Komendy Stołecznej lub najbliższej komendy powiatowej albo miejskiej Policji o udzielenie niezbędnej pomocy oraz zawiadamia niezwłocznie najbliższy zakład.

§ 6. Pomoc, o której mowa w § 4 ust. 2 i § 5 ust. 2, organizuje właściwy komendant Policji.

§ 7. Siły Policji można wezwać w razie zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu i konwoju, w szczególności związanego z:

1) buntem osób pozbawionych wolności;
2) napadem na zakład;
3) napadem na konwój;
4) aktem terroru;
5) zbiorową ucieczką osób pozbawionych wolności lub ucieczką z użyciem przemocy;
6) pożarem, katastrofą lub klęską żywiołową.

§ 8. W zależności od rodzajów zagrożeń lub naruszeń bezpieczeństwa wymienionych w § 7 współdziałanie Policji może polegać w szczególności na:

1) zabezpieczeniu zakładu na zewnątrz przez zablokowanie dostępu osób postronnych;
2) wprowadzeniu sił Policji na teren zakładu;
3) pokonaniu oporu osób pozbawionych wolności lub innych osób:
   a) na terenie zakładu,
   b) w bezpośrednim jego sąsiedztwie,
   c) w miejscach przebywania osób pozbawionych wolności poza terenem zakładu;
4) wzmocnieniu sił konwoju Służby Więziennej funkcjonariuszami Policji;

5) zabezpieczeniu przez uzbrojonych policjantów miejsca przebywania osób pozbawionych wolności poza terenem zakładu albo poza konwojem;
6) odparciu napadu na konwój;
7) organizacji pościgu;
8) zlokalizowaniu i ujęciu osób pozbawionych wolności, które dokonały ucieczki;
9) ewakuacji osób pozbawionych wolności.

§ 9. 1. Wprowadzenie sił Policji na teren zakładu następuje w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na pisemny wniosek właściwego dyrektora okręgowego Służby Więziennej lub dyrektora w szczególności, gdy naruszenia bezpieczeństwa zakładu nie można zlikwidować siłami i środkami Służby Więziennej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 dyrektor okręgowy Służby Więziennej lub dyrektor składa do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji.

3. W sytuacjach wymagających natychmiastowego działania odstępuje się od zasad określonych w ust. 1 i 2. Decyzja o wezwaniu podlega udokumentowaniu.

4. Siły Policji mogą występować jako:

1) nieuzbrojony funkcjonariusz lub grupa funkcjonariuszy wyposażona w środki przymusu bezpośredniego;
2) nieuzbrojony pododdział lub oddział wyposażony w środki przymusu bezpośredniego;
3) uzbrojony funkcjonariusz lub pododdział albo oddział wyposażony w środki przymusu bezpośredniego.

5. W zależności od rozwoju i oceny sytuacji oraz stopnia naruszenia bezpieczeństwa zakładu, dyrektor okręgowy Służby Więziennej lub dyrektor, osoby ich zastępujące albo przez nich upoważnione, w miarę możliwości wspólnie z komendantem wojewódzkim Policji, dokonują wyboru sił Policji wymienionych w ust. 3.

6. Komendant wojewódzki Policji podejmuje decyzję o wprowadzeniu na teren zakładu sił Policji, o których mowa w ust. 3.

7. Siły Policji, o których mowa w ust. 3, postępują zgodnie z przepisami o użyciu broni i stosowaniu środków przymusu bezpośredniego obowiązujących w Policji.

§ 10. 1. W razie konieczności wprowadzenia sił Policji na teren zakładu, dyrektor lub osoba go zastępująca, albo przez niego upoważniona, informuje dowódcę tych sił o aktualnej sytuacji, posiadanych siłach i środkach własnych oraz przedstawia zadania do wykonania przez siły Policji oraz siły Służby Więziennej.

2. Działaniami Policji i Służby Więziennej na terenie zakładu kieruje kierownik jednostki

www.inforlex.pl

organizacyjnej, natomiast siłami Policji, w czasie wykonywania zleconego zadania, dowodzi funkcjonariusz Policji.

3. Dyrektor zapewnia dokumentowanie działań Policji i Służby Więziennej, o których mowa w ust. 2, w miarę możliwości przy użyciu technicznych urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk.

§ 11. 1. Sprawność współdziałania funkcjonariuszy Służby Więziennej i Policji w przeciwdziałaniu i likwidowaniu zagrożeń lub naruszeń bezpieczeństwa zakładu podlega doskonaleniu w ramach ćwiczeń praktycznych organizowanych co najmniej raz w roku.

2. Ćwiczenia, o których mowa w ust. 1, organizuje się na podstawie wspólnie opracowanych założeń, z wykorzystaniem ustaleń zawartych w porozumieniu o którym mowa w § 3.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie .....

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

UZASADNIENIE

Przedstawiony projekt zmienia rozporządzenie Rady Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 października 2003 r. w sprawie trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych lub aresztów śledczych (Dz. U. z 2003 r. Nr 199 poz.1946). Zmiany mają na celu wprowadzenie i ujednolicenie nowych regulacji w zakresie ustalania szczegółowych zasad i trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadkach zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładów karnych, aresztów śledczych lub konwoju.

Wprowadzenie zapisu § 2 podyktowane jest potrzebą niezwłocznego przekazania informacji dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego o możliwości wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa zakładu lub konwoju.
Wprowadzenie zapisu w § 4 ust. 1 i 2 wynika z potrzeby wymiany informacji pomiędzy zainteresowanymi służbami także w sytuacjach spodziewanego zagrożenia.

Dokonując oceny skutków regulacji wskazanych w uchwale Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 i Nr 30, poz. 482) należy stwierdzić, że projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

05/02-kt

www.inforlex.pl

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2009 r.

w sprawie trybu składania oraz wzoru wniosku o udzielenie informacji lub udostępnienie danych osobowych o osobie obecnie lub uprzednio pozbawionej wolności w areszcie śledczym lub zakładzie karnym

Na podstawie art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 2009 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 200… r. Nr …., poz. ……) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Wniosek o udzielenie informacji lub udostępnienie danych osobowych o osobie obecnie lub uprzednio pozbawionej wolności w areszcie śledczym lub zakładzie karnym składa się dyrektorowi aresztu śledczego, zakładu karnego, dyrektorowi okręgowemu Służby Więziennej lub Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej na formularzu, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.
2. Wniosek o udostępnienie informacji, o której mowa w ust.1, powinien zawierać:
   1) podstawę prawną upoważniającą do otrzymania danych, a w wypadku wniosku od osoby najbliższej – uzasadnienie potrzeby żądania udostępnienia danych;
   2) nazwę podmiotu ubiegającego się o udostępnienie danych, adres jego siedziby, a w wypadku wniosku od osoby najbliższej - nazwisko i imię wnioskodawcy oraz adres miejsca zamieszkania;
   3) nazwę organu, do którego jest kierowany wniosek;
   4) informacje o osobie umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych;
   5) zakres żądanych danych.
3. Osobom najbliższym osobie pozbawionej wolności (małżonkowi, wstępnym, zstępnym, rodzeństwu, powinowatym w tej samej linii lub stopniu, osobom pozostającym w stosunku przysposobienia oraz jej małżonkowi, a także osobie pozostającej we wspólnym pożyciu) informacja o osobie pozbawionej wolności może być udzielona na podstawie zgody osoby, której wniosek dotyczy. Obowiązek

wykazania, że jest osobą najbliższą osobie pozbawionej wolności spoczywa na wnioskodawcy.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Uzasadnienie

Wydanie rozporządzenia spowodowane jest koniecznością realizacji delegacji ustawowej, zawartej w art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 2009 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.).

Rozporządzenie określa warunki, jakie powinien spełnić podmiot ubiegający się o uzyskanie informacji lub udostępnienie danych osobowych o osobie uprzednio lub obecnie pozbawionej wolności, aby taką informację otrzymać, a w przypadku osoby fizycznej – określa krąg osób, które mogą być uznane za osoby najbliższe osobie pozbawionej wolności i przez to uprawnione do ubiegania się o uzyskanie informacji. Określając w rozporządzeniu krąg osób najbliższych posłużono się definicją osoby najbliższej zawartą w art. 115 § 11 Kodeksu karnego.

Wskazano w projekcie, iż warunkiem niezbędnym do uzyskania informacji o osobie pozbawionej wolności jest wskazanie podstawy prawnej upoważniającej dany podmiot do jej uzyskania, a w przypadku osoby fizycznej – konieczność wykazania, iż jest osobą najbliższą oraz zgoda osoby pozbawionej wolności na udzielenie informacji.

Ponadto określono w projektowanym rozporządzeniu, jakie niezbędne dane powinien zawierać wniosek o udzielenie informacji o osobie pozbawionej wolności, a w szczególności:

a) określenie podmiotu składającego wniosek,
b) wskazanie organu, do którego wniosek jest kierowany,
c) informacje o osobie pozbawionej wolności umożliwiające jej identyfikację w zbiorze danych,
d) wykazanie, iż podmiot będący osobą fizyczną jest osobą najbliższą osobie pozbawionej wolności.

Załącznikiem do rozporządzenia jest wzór wniosku o udzielenie informacji lub udostępnienie danych o osobie obecnie lub uprzednio pozbawionej wolności.

Ustawodawca nie przewidział obowiązku wnoszenia opłat za udzielenie informacji o osobie pozbawionej wolności przez podmioty wnoszące o jej udzielenie, więc w projektowanym rozporządzeniu pominięto sprawę kosztów związanych z udzielaniem informacji, co w praktyce oznacza, iż nadal, jak ma to miejsce obecnie, koszty te ponosić będzie Służba Więzienna w ramach swojego budżetu.

www.inforlex.pl

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja.

Projektowana regulacja ma zastosowanie do podmiotów, którym ustawy nadały uprawnienie do uzyskania informacji o osobach pozbawionych wolności, osób najbliższych osobom pozbawionym wolności oraz osób pozbawionych wolności w przypadku, gdy z wnioskiem o udzielenie informacji zwraca się osoba fizyczna, a ponadto do dyrektora aresztu śledczego lub zakładu karnego, dyrektora okręgowego Służby Więziennej oraz Dyrektora Generalnego Służby Więziennej udzielających informacji o osobach pozbawionych wolności.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Przedmiotowa regulacja nie spowoduje konieczność poniesienia dodatkowych wydatków z budżetu państwa w stosunku do stanu obecnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

28/05/BS

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawi
trybu składania oraz wzoru wniosku o udzi
udostępnienie danych osobowych o osobie ob
pozbawionej wolności w areszcie śledczym lub

WZÓR

.....
(wnioskodawca)

.....
(adres siedziby lub adres zamieszkania)

.....
(nazwa organu, do którego jest kierowany wniosek)

WNIOSEK

o udzielenie informacji lub udostępnienie danych osobowych o osobie obecnie lub uprzednio pozbawionej wolności w areszcie śledczym lub zakładzie karnym

1. .....
(podstawa prawna upoważniająca do otrzymania informacji lub danych albo uzasadniona potrzeba żądania ich udo

2. Infomacje o osobie pozbawionej wolności umożliwiające wyszukanie w zbiorze informacji lub dan

.....
(data urodzenia /dd.mm.rrrrr/)

.....
(PESEL)

.....
(nazwisko - pisać wielkimi literami)

.....
(nazwisko rodowe - pisać wielkimi

.....
(imię, imiona - pisać wielkimi literami)

.....
(imię ojca - pisać wielkimi litera

.....
(imię matki - pisać wielkimi literami)

.....
(miejscowość urodzenia)

3. .....
(zakres żądanych informacji lub danych o osobie wskazanej w pkt 2)

.....
(data)

.....
(podpis i pieczęć wnioskodaw

1) Wnioskodawca jest obowiązany wskazać przepis prawa materialnego, na podstawie którego jest uprawniony do żądania lub udostępnienia danych osobowych o osobie pozbawionej wolności, a osoba fizyczna - wykazać, że jest osobą wym rozporządzenia.

2) W pkt. 2 należy wskazać znane wnioskodawcy informacje o osobie pozbawionej wolności umożliwiające wyodrębnienie info osoby ze zbioru.

3) W wypadku osoby fizycznej - czytelny podpis zawierający imię i nazwisko.

27/05/BS

edliwości w sprawie
elenie informacji lub
ecnie lub uprzednio
zakładzie karnym

ostępnienia[1])

ych [2])

literami)

ami)

cy[3])

otrzymania informacji
ienioną w § 1 ust. 3

rmacji lub danych tej

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200… r.

w sprawie określenia stanowisk w Służbie Więziennej, na których służbę mogą pełnić wyłącznie funkcjonariusze

Na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr…., poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wykaz stanowisk w Służbie Więziennej, na których służbę mogą pełnić wyłącznie funkcjonariusze określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 września 2002 r. w sprawie określenia stanowisk w Służbie Więziennej, na których służbę mogą pełnić wyłącznie funkcjonariusze (Dz. U. Nr 169, poz. 1390).

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia ..... 200… r. (poz. .....)

WYKAZ STANOWISK W SŁUŻBIE WIĘZIENNEJ, NA KTÓRYCH SŁUŻBĘ MOGĄ PEŁNIĆ WYŁĄCZNIE FUNKCJONARIUSZE.

I. W Centralnym Zarządzie Służby Więziennej:

1. Dyrektor Biura Ochrony i Spraw Obronnych.
2. Zastępca dyrektora Biura Ochrony i Spraw Obronnych.
3. Starszy specjalista Biura Ochrony i Spraw Obronnych.
4. Specjalista Biura Ochrony i Spraw Obronnych.
5. Starszy inspektor Biura Ochrony i Spraw Obronnych.
6. Inspektor Biura Ochrony i Spraw Obronnych.
7. Młodszy inspektor Biura Ochrony i Spraw Obronnych.

II. W okręgowym inspektoracie Służby Więziennej:

1. Dyrektor okręgowy Służby Więziennej.
2. Zastępca dyrektora okręgowego Służby Więziennej.
3. Specjalista zajmujący się zagadnieniami ochronnymi.
4. Starszy inspektor zajmujący się zagadnieniami ochronnymi.
5. Inspektor zajmujący się zagadnieniami ochronnymi.
6. Młodszy inspektor zajmujący się zagadnieniami ochronnymi.
7. Starszy instruktor zajmujący się zagadnieniami ochronnymi.
8. Instruktor zajmujący się zagadnieniami ochronnymi.

III. W zakładach karnych i aresztach śledczych:

1. Dyrektor.
2. Zastępca dyrektora.
3. Kierownik oddziału zewnętrznego.
4. Kierownik działu ochrony.
5. Zastępca kierownika działu ochrony.
6. Dowódca zmiany.
7. Zastępca dowódcy zmiany.
8. Starszy inspektor działu ochrony.
9. Inspektor działu ochrony.
10. Młodszy inspektor działu ochrony.
11. Starszy instruktor działu ochrony.
12. Instruktor działu ochrony.
13. Starszy oddziałowy.
14. Oddziałowy.
15. Dowódca grupy konwojowej.
16. Starszy strażnik.
17. Strażnik.

IV. W Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodkach szkolenia i ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej:

1. Komendant.
2. Kierownik działu ochrony.
3. Dowódca kompanii.
4. Dowódca zmiany
5. Starszy oddziałowy.
6. Oddziałowy.
7. Starszy strażnik.
8. Strażnik.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej.

W projekcie określono stanowiska, na których służbę mogą pełnić wyłącznie funkcjonariusze. Obecnie problematykę tę reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 września 2002 r. w sprawie określenia stanowisk w Służbie Więziennej, na których służbę mogą pełnić wyłącznie funkcjonariusze.

W porównaniu ze stanem dotychczasowym projektowane rozporządzenie nie zawiera nowych rozwiązań. Tak jak dotychczas przewiduje się, że na stanowiskach w tzw. pionach ochronnych służbę mogą pełnić wyłącznie funkcjonariusze.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

05/03-kt

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia r.

w sprawie stanowisk na których pracownicy Służby Więziennej wykonują obowiązki w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności oraz dodatku z tego tytułu

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr .....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

1) rodzaje i wykaz stanowisk na których pracownicy Służby Więziennej, zwani dalej „pracownikami”, wykonują obowiązki służbowe w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności;
2) szczegółowe zasady i tryb przyznawania i wysokości dodatku do wynagrodzenia pracowników z tytułu stałego i bezpośredniego kontaktu z osobami pozbawionymi wolności.

§ 2.

Ustala się tabele stanowisk, na których pracownicy Służby Więziennej, wykonują obowiązki służbowe w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3.

1. Dodatek do wynagrodzenia pracowników wykonujących obowiązki w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności, zwanego dalej „dodatkiem z tytułu kontaktu z osadzonymi”, przyznaje kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwany dalej „kierownikiem jednostki”, w której pracownik jest zatrudniony.

2. Dodatek z tytułu kontaktu z osadzonymi przysługuje pracownikom realizującym w jednostce obowiązki wychowawcze, diagnostyczne lub terapeutyczne, w wysokości od 30% do 50% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

3. Dodatek z tytułu kontaktu z osadzonymi przysługuje pracownikom realizującym w jednostce obowiązki w zakresie nadzoru pracy osadzonego, w wysokości od 30% do 45% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

4. Dodatek z tytułu kontaktu z osadzonymi przysługuje pracownikom realizującym w jednostce obowiązki o charakterze administracyjnym w wysokości od 30% do 40% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

5. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy dodatek z tytułu kontaktu z osadzonymi przysługuje w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę.

§ 4.

Podwyższenie albo obniżenie wysokości dodatku z tytułu kontaktu z osadzonymi lub utrata prawa do tego dodatku może nastąpić w przypadku:

1) zmiany wykonywanej przez pracownika funkcji, o których mowa w § 3 ust. 2-4;
2) braku stałego i bezpośredniego kontaktu z osadzonymi lub zmniejszenia jego wymiaru.

§ 5.

1. Dodatek z tytułu kontaktu z osadzonymi przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie.

2. Dodatek jest wypłacany z dołu, w terminie wypłaty wynagrodzenia:

1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku z tytułu kontaktu z osadzonymi lub prawo do wyższej stawki tego dodatku, jeżeli nabycie tego prawa nastąpiło w ciągu miesiąca,
2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku z tytułu kontaktu z osadzonymi lub prawa do wyższej stawki tego dodatku nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.

3. Kwotę dodatku zaokrągla się do pełnego złotego w górę.

www.inforlex.pl

§ 7.

Pracownicy zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności oraz nauczyciele zatrudnieni w zakładach karnych dodatek z tytułu stałego i bezpośredniego kontaktu z osobami pozbawionymi wolności otrzymują na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 8.

Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 września 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania i wysokości dodatku do wynagrodzenia pracowników Służby Więziennej z tytułu stałego i bezpośredniego kontaktu z osobami pozbawionymi wolności (Dz.Urz.MS Nr 4, poz. 35).

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu:

Minister Pracy i Polityki Społecznej

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 200 r. (poz.)

TABELA
stanowisk, na których pracownicy Służby Więziennej wykonują obowiązki służbowe w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej

A TABELA
Ośrodek Doskonalenia Kadr Służby Więziennej, Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej i Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej

L.p.	**Stanowisko**	**Stawka dodatku za kontakt z osadzonymi I grupa – od 30 do 50% II grupa – od 30 do 45% III grupa – od 30 do 40%**	**Rodzaj wykonywanych obowiązków (funkcje)**
1.	***2.***	***3.***	***4.***
1.	kierownik oddziału zamiejscowego	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
2.	kierownik zakładu Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej i ośrodka szkolenia	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
3.	kierownik działu Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej i ośrodka szkolenia	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
4.	radca prawny	III grupa	administracyjne
5.	dowódca kompanii	II grupa	nadzór pracy osadzonych
6.	starszy inspektor	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
7.	inspektor	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
8.	młodszy inspektor	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne

www.inforlex.pl

B TABELA
Areszt Śledczy i Zakład Karny

L.p.	Stanowisko	Stawka dodatku za kontakt z osadzonymi I grupa – od 30 do 50% II grupa – od 30 do 45% III grupa – od 30 do 40%	Rodzaj wykonywanych obowiązków (funkcje)
1.	*2.*	*3.*	*4.*
1.	radca prawny	III grupa	administracyjne
2.	kierownik oddziału zewnętrznego	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
3.	kierownik działu	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
4.	kapelan	I grupa	wychowawcze
5.	kierownik domu matki i dziecka	I grupa	wychowawcze
6.	kierownik poradni, kierownik pracowni	I grupa	wychowawcze
7.	kierownik ośrodka diagnostycznego	I grupa	wychowawcze, diagnostyczne
8.	zastępca kierownika działu	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
9.	starszy psycholog	I grupa	wychowawcze, diagnostyczne, terapeutyczne
10.	starszy wychowawca	I grupa	wychowawcze, terapeutyczne
11.	psycholog	I grupa	wychowawcze, diagnostyczne, terapeutyczne
12.	wychowawca	I grupa	wychowawcze, terapeutyczne
13.	starszy inspektor	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
14.	młodszy wychowawca	I grupa	wychowawcze, terapeutyczne
15.	inspektor	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
16.	młodszy psycholog	I grupa	wychowawcze, diagnostyczne, terapeutyczne
17.	młodszy inspektor	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne

www.inforlex.pl

C TABELA
Stanowiska wspólne dla wszystkich jednostek

L.p.	Stanowisko	Stawka dodatku za kontakt z osadzonymi I grupa – od 30 do 50% II grupa – od 30 do 45% III grupa – od 30 do 40%	Rodzaj wykonywanych obowiązków (funkcje)
1.	*2.*	*3.*	*4.*
1.	kierownik kotłowni, kierownik magazynu	II grupa	nadzór pracy osadzonych
2.	starszy instruktor	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
3.	instruktor	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
4.	starszy kierowca	II grupa	nadzór pracy osadzonych
5.	operator EMC	II grupa	nadzór pracy osadzonych
6.	starszy referent	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
7.	technik	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
8.	szef kuchni, konserwator, elektryk, mechanik – operator spychacza	II grupa	nadzór pracy osadzonych
9.	kierowca	II grupa	nadzór pracy osadzonych
10.	referent	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
11.	starszy magazynier	II grupa	nadzór pracy osadzonych
12.	młodszy referent	II/III grupa	nadzór pracy osadzonych/administracyjne
13.	palacz kotłów wysokociśnieniowych	II grupa	nadzór pracy osadzonych
14.	magazynier	II grupa	nadzór pracy osadzonych
15.	aparaturowy stacji uzdatniania wody	II grupa	nadzór pracy osadzonych
16.	robotnik gospodarczy, młodszy kucharz	II grupa	nadzór pracy osadzonych
17.	palacz c.o.	II grupa	nadzór pracy osadzonych

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....). Problematyka objęta niniejszym projektem była dotychczas uregulowana w zarządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 września 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania i wysokości dodatku do wynagrodzenia pracowników Służby Więziennej z tytułu stałego i bezpośredniego kontaktu z osobami pozbawionymi wolności (Dz.Urz.MS Nr 4, poz. 35), wydanego z upoważnienia art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej..

W projekcie rozporządzenia zgodnie z upoważnieniem uregulowano:

1) rodzaje i wykaz stanowisk na których pracownicy Służby Więziennej, wykonują obowiązki służbowe w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności;
2) szczegółowe zasady i tryb przyznawania i wysokości dodatku do wynagrodzenia pracowników z tytułu stałego i bezpośredniego kontaktu z osobami pozbawionymi wolności.

W stosunku do dotychczas obowiązującego zarządzenia wprowadzono dolna granicę dodatku od 30% pozostawiając bez zmian maksymalna wysokość dodatku do 50% wynagrodzenia zasadniczego oraz zróżnicowano jego wysokość, w zależności od wykonywanych obowiązków.

Dodatek z tytułu kontaktu z osadzonymi przysługiwać będzie pracownikom realizującym w jednostce obowiązki wychowawcze, diagnostyczne, medyczne lub terapeutyczne, w wysokości od 30% do 50% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Pracownikom realizującym w jednostce obowiązki w zakresie nadzoru pracy osadzonego, taki dodatek przysługiwać będzie w wysokości od 30% do 45% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, natomiast pracownikom realizującym w jednostce obowiązki o charakterze administracyjnym, w wysokości od 30% do 40% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Powyższy dodatek ma charakter motywacyjny i zachęcający do pracy z osobami pozbawionymi wolności, stanowi również atrakcyjny finansowy element uposażenia, wpływający na możliwość pozyskiwania do pracy wykwalifikowanych pracowników. Wysokość dodatku ustalono w oparciu o zakres stałego i bezpośredniego kontaktu z osobami pozbawionymi wolności, który jest najwyższy u pracowników realizujących w jednostce obowiązki wychowawcze, diagnostyczne, medyczne lub terapeutyczne (tj., np. wychowawcy, terapeuci, lekarze), poprzez obowiązki w zakresie nadzoru pracy osadzonego (tj. pracownicy pionu kwatermistrzowskiego, kierowcy, szefowie kuchni, konserwatorzy, technicy itp.), a najniższy u pracowników realizujących w jednostce obowiązki o charakterze administracyjnym (np. pracownicy cywilni pionu ewidencyjnego, radcy prawni).

Przechodząc do oceny skutków proponowanej regulacji – w kontekście § 10 ust.6 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 ze zm.) - należy wskazać, iż projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Wyliczenia kosztów poniesionych w związku ze zmianami w dodatku do wynagrodzenia przysługującego pracownikom z tytułu wykonywania obowiązków służbowych w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności dokonano na podstawie danych zebranych z jednostek podstawowych. Aktualnie 402 pracowników cywilnych spośród uprawnionych do otrzymywania dodatku „za kontakt" otrzymuje ten dodatek w kwocie poniżej 30% wynagrodzenia. W skali jednego miesiąca kwota stanowiąca różnicę pomiędzy otrzymywanym dodatkiem, a ewentualnym

www.inforlex.pl

podwyższeniem go do 30% wynosi 53 358 zł., co w skali roku stanowić będzie koszt 640 296 zł., a po uwzględnieniu planowanej na rok 2009 podwyżki wynagrodzeń (112%) – 717 132 zł.

Przedmiotowy projekt zostanie przekazany do opiniowania przez Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania projektów do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

16-05-DG

www.inforlex.pl

Projekt

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 200….. r.

w sprawie rodzajów i wykazu stanowisk, na których pracownicy jednostek organizacyjnych Służby Więziennej są zatrudniani na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych

Na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia ……o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …., poz. ….) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej zatrudnia się pracowników na zasadach określonych w przepisach o pracownikach urzędów państwowych na stanowiskach:

1) w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej:
   a) dyrektora biura,
   b) głównego księgowego Służby Więziennej,
   c) głównego księgowego Centralnego Zarządu Służby Więziennej,
   d) doradcy Dyrektora Generalnego Służby Więziennej,
   e) zastępcy dyrektora biura,
   f) naczelnik wydziału,
   g) kierownika zespołu,
   h) głównego specjalisty,
   i) głównego legislatora i legislatora,
   j) głównego rewidenta,
   k) starszego specjalisty i specjalisty,
   l) radcy prawnego,

m) naczelnego lekarza więziennictwa,
n) starszego rewidenta i rewidenta,
o) starszego inspektora i inspektora,
p) informatyka,
q) instruktora i starszego instruktora,
r) starszego referenta i referenta;

2) w okręgowych inspektoratach Służby Więziennej:
a) głównego księgowego,
b) radcy prawnego
c) naczelnego lekarza,
d) starszego specjalisty i specjalisty,
e) starszego rewidenta i rewidenta,
f) starszego inspektora i inspektora,
g) informatyka,
h) instruktora i starszego instruktora,
i) starszego referenta i referenta;

3) w aresztach śledczych i zakładach karnych:
a) głównego księgowego,
b) kierownika działu,
c) radcy prawnego,
d) zastępcy kierownika działu,
e) specjalisty,
f) starszego inspektora i inspektora,
g) instruktora i starszego instruktora,
h) starszego referenta i referenta;

4) w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodkach szkolenia i ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej:
a) zastępcy komendanta,
b) kierownika oddziału zamiejscowego,
c) kierownika zakładu,
d) głównego księgowego,
e) kierownika działu,
f) radcy prawnego,
g) starszego wykładowcy i wykładowcy,

h) specjalisty,

i) starszego inspektora i inspektora,

j) instruktora i starszego instruktora,

k) starszego referenta i referenta.

§ 2.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

Prezes Rady Ministrów

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 30 ust. 2 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej Dz.U. Nr ……, poz. ……)

W rozporządzeniu określono stanowiska w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, na których są zatrudniani pracownicy na zasadach przewidzianych dla pracowników urzędów państwowych. Wykazy stanowisk zostały wyodrębnione dla poszczególnych rodzajów jednostek, a więc dla Centralnego Zarządu Służby Więziennej, okręgowych inspektoratów Służby Więziennej, aresztów i zakładów karnych oraz ośrodków szkolenia i doskonalenia kadr Służby Więziennej.

W projektowanym rozporządzeniu zostały wykazane stanowiska występujące w Służbie Więziennej, związane z tzw. obsługą administracyjną jednostek, z wyłączeniem stanowisk, na których mogą pełnić służbę wyłącznie funkcjonariusze.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy pracowników Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

17-05-DG

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200… r.

w sprawie szczegółowego trybu nadawania oraz wzoru odznaki „Za zasługi w pracy penitencjarnej”

Na podstawie art. 35 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …., poz. …) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Odznaka „Za zasługi w pracy penitencjarnej”, zwana dalej "odznaką", może być nadana funkcjonariuszowi albo pracownikowi Służby Więziennej, który:

1) wzorowo wykonywał zadania służbowe;
2) przejawiał inicjatywę w służbie lub pracy;
3) wykonywał zadania wymagające szczególnie dużego nakładu pracy;
4) wykonywał zadania w warunkach szczególnie utrudnionych;
5) dokonał czynu świadczącego o szczególnej odwadze lub męstwie.

2. Odznaka może być nadana także innej osobie, za zasługi w realizacji zadań Służby Więziennej.

§ 2.

Odznaka dzieli się na trzy stopnie:

1) I stopień – złota;
2) II stopień – srebrna;
3) III stopień - brązowa.

§ 3.

1. Odznaka tego samego stopnia może być nadana tej samej osobie tylko raz.

2. Przy nadawaniu odznaki zachowuje się kolejność w jej stopniach, przy czym:

1) srebrna odznaka może być nadana osobie wyróżnionej brązową odznaką, jeżeli od jej nadania upłynęły co najmniej trzy lata;

2) złota odznaka może być nadana osobie wyróżnionej srebrną odznaką, jeżeli od jej nadania upłynęło co najmniej pięć lat.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można odstąpić od zasad określonych w ust. 2.

4. Odznaka może być nadana pośmiertnie.

§ 4.

Nadawanie odznaki następuje z okazji dnia święta Służby Więziennej, Narodowego Święta Niepodległości lub z okazji innych świąt państwowych, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach również w innych terminach.

§ 5.

1. Odznakę nadaje Minister Sprawiedliwości z własnej inicjatywy albo na wniosek Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

2. Wniosek w sprawie nadania odznaki przedstawia Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej, za pośrednictwem dyrektora okręgowego Służby Więziennej, kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której przedstawiona do wyróżnienia osoba pełni służbę albo pracuje.

3. Dyrektor okręgowy Służby Więziennej może także przedstawić wniosek w sprawie nadania odznaki osobie, o której mowa w ust. 2, z podległej mu jednostki organizacyjnej Służby Więziennej.

4. Dyrektor Generalny Służby Więziennej może przedstawić wniosek w sprawie nadania odznaki każdej osobie, o której mowa w § 1.

§ 6.

Wniosek o nadanie odznaki powinien w szczególności zawierać:

1) dane personalne osoby przedstawianej do wyróżnienia;

2) informacje o osiągnięciach uzasadniających nadanie odznaki;

3) opinię uprawnionego przełożonego, o którym mowa w § 5.

§ 7.

1. Odznaka ma kształt okrągłego medalu o średnicy 35 mm wykonanego w tombaku odpowiednio patynowanego, posrebrzanego i pozłacanego. Na licowej stronie w otoku znajduje się napis dwoma łukami: „MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

ZASŁUŻONEMU”, a pośrodku, na tle ciemnoczerwonej emalii, wizerunek godła państwowego ustawowego wzoru w kolorze srebrnym. Na odwrotnej stronie odznaki, w środkowej części, na tle stylizowanej odznaki Służby Więziennej, składającej się z pochodni skrzyżowanej z mieczem na tle wieńca z liści dębowych, umieszczony jest w trzech wierszach napis: „PENITENCJA/PRACA, OŚWIATA/KULTURA”.

2. Odznaka jest zawieszona na wstążce o szerokości 35 mm, granatowej, obrzeżonej prążkami szerokości 3 mm czerwono-białym i biało-czerwonym, z dwoma paskami białymi szerokości 4 mm w równych, 7 mm odstępach.

3. Wzór graficzny odznaki wraz ze wstążką określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 8.

1. Odznakę wraz z legitymacją stwierdzającą jej nadanie, wręcza Minister Sprawiedliwości lub osoba przez niego upoważniona.

2. Wzór legitymacji stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Odznakę wraz z legitymacją wręcza się w sposób i w okolicznościach zapewniających uroczysty charakter aktu wręczenia.

§ 9.

Ewidencję osób odznaczonych prowadzi Centralny Zarząd Służby Więziennej.

§ 10.

1. W razie zgubienia albo zniszczenia odznaki wydaje się, na prośbę osoby odznaczonej, odznakę tego samego stopnia. Ponowne wydanie odznaki następuje za zwrotem kosztów jej wytworzenia.

2. W razie zgubienia albo zniszczenia legitymacji stwierdzającej nadanie odznaki, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, z tym że ponowne wydanie legitymacji następuje nieodpłatnie.

§ 11.

1. Osobom, którym nadano brązową lub srebrną odznaką „W Służbie Penitencjarnej” lub odznakę „Za zasługi w pracy penitencjarnej” na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, może być nadana odpowiednio odznaka II lub I stopnia „Za zasługi w pracy penitencjarnej” - z uwzględnieniem terminów przewidzianych w § 3 ust. 2.

2. Osoby, którym nadano odznakę, o której mowa w ust. 1, zachowują prawo do jej noszenia.

§ 12.

Traci moc rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie szczegółowego trybu nadawania oraz wzoru odznaki „Za zasługi w pracy penitencjarnej” (Dz. U. Nr 95, poz. 871).

§ 13.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załącznik nr 1

Załącznik Nr 2

strona 4

strona 1

strona 2

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI

LEGITYMACJA

Nr ……

Warszawa, dnia .....

strona 3

Zarządzeniem Nr .....
z dnia .....

.....
(nazwisko)

.....
(imię, imię ojca)

nadano

.....
(stopień odznaki)

„ZA ZASŁUGI W PRACY PENITENCJARNEJ”

m.p. Minister Sprawiedliwości

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 35 ust. 4 ustawy z dnia …….. o Służbie Więziennej.

W projekcie określono szczegółowy tryb nadawania odznaki „Za zasługi w pracy penitencjarnej" oraz wzór odznaki. Obecnie problematykę tę reguluje rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie szczegółowego trybu nadawania oraz wzoru odznaki „Za zasługi w pracy penitencjarnej".

W porównaniu ze stanem dotychczasowym projektowane rozporządzenie nie zawiera nowych rozwiązań. W projekcie wskazano więc za jakie osiągnięcia może być nadana odznaka. Szczegółowo określono przełożonych uprawnionych do występowania z wnioskiem, do Ministra Sprawiedliwości, o nadanie odpowiedniego stopnia odznaki. Dokonano szczegółowego opisu odznaki, określono sposób wręczania odznaki i legitymacji stwierdzającej jej nadanie. Dodatkowo w przepisach przejściowych uregulowano zasady przyznawania obecnej odznaki „Za zasługi w pracy penitencjarnej" osobom, które posiadają brązową lub srebrną odznakę „W Służbie Penitencjarnej" oraz odznakę III lub II stopnia przyznaną na podstawie przepisów dotychczasowych, tj.

1) przepisów zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 października 1985 r. w sprawie zasad i trybu udzielania wyróżnień funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz wzoru odznaki „W Służbie Penitencjarnej" (Dz. Urz. Min. Spraw. z 1986 r. Nr 2, poz. 7),
2) zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 września 1997 r. w sprawie zasad i trybu nadawania oraz wzoru odznaki „Za zasługi w pracy penitencjarnej" (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 4, poz. 44),
3) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie szczegółowego trybu nadawania oraz wzoru odznaki „Za zasługi w pracy penitencjarnej" (Dz. U. Nr 95, poz. 871).

Przechodząc do oceny skutków regulacji należy wskazać, że projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny. Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 2009 r.

w sprawie legitymacji służbowej funkcjonariusza Służby Więziennej

Na podstawie art. 36 ust. 3 ustawy z dnia..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

1) wzory legitymacji służbowej, zwanej dalej „legitymacją", funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem";
2) podmioty właściwe do wydawania legitymacji oraz szczegółowy sposób posługiwania się nią i dokonywania w niej zmian.

§ 2.

1. Funkcjonariusz po mianowaniu na stanowisko służbowe w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną", otrzymuje legitymację.

2. Wzór legitymacji funkcjonariusza, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3.

1. Legitymację wydaje, wymienia, unieważnia oraz dokonuje w niej wpisów:
1) Minister Sprawiedliwości - Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej;
2) Dyrektor Generalny Służby Więziennej:
   a) zastępcy Dyrektora Generalnego Służby Więziennej,
   b) dyrektorowi okręgowemu Służby Więziennej, komendantowi ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendantowi ośrodka doskonalenia kadr

Służby Więziennej podległego bezpośrednio Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej,

c) funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej;

3) dyrektor okręgowy Służby Więziennej:

a) zastępcy dyrektora okręgowego Służby Więziennej,

b) dyrektorowi zakładu karnego i aresztu śledczego oraz komendantowi ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej, podległego bezpośrednio dyrektorowi okręgowemu Służby Więziennej,

c) funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej;

4) dyrektor zakładu karnego i aresztu śledczego, komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej oraz komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej odpowiednio:

a) zastępcy dyrektora zakładu karnego i aresztu śledczego, zastępcy komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej oraz zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej,

b) funkcjonariuszowi pełniącemu służbę odpowiednio w zakładzie karnym, areszcie śledczym, ośrodku szkolenia Służby Więziennej albo ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „przełożonymi”, mogą upoważnić funkcjonariuszy albo pracowników komórki organizacyjnej do spraw kadr podległej jednostki organizacyjnej do wydawania, wymiany oraz dokonywania zmian i wpisów w legitymacji.

§ 4.

1. W legitymacji funkcjonariusza:

1) umieszcza się elektronicznie aktualną i wyraźną fotografię funkcjonariusza w mundurze wyjściowym z widocznym stopniem służbowym, bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szkłami wykonaną w taki sposób, aby ukazywała głowę w pozycji lewego półprofilu, z zachowaniem równomiernego oświetlenia twarzy;

2) umieszcza się hologram z numerem legitymacji i oznaką Służby Więziennej;

3) wpisuje się pismem elektronicznym: numer legitymacji, numer służbowy Służby Więziennej - znak numeryczny zawierający trzycyfrowy kod jednostki

www.inforlex.pl

organizacyjnej i trzycyfrowy kod funkcjonariusza, stopień Służby Więziennej, imię i nazwisko, stanowisko służbowe, nazwę jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, termin ważności legitymacji nie dłuższy niż 4 lata, oraz nazwę organu wydającego i podpis funkcjonariusza wydającego legitymację.

2. Legitymacja może zawierać układ elektroniczny zbliżeniowy służący do identyfikacji funkcjonariusza.

§ 5.

Funkcjonariusz jest obowiązany dbać o należyty stan legitymacji, w szczególności chronić przed utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem oraz posługiwać się podczas wykonywania czynności służbowych. Legitymacji nie wolno odstępować innej osobie.

§ 6.

Legitymacja podlega wymianie w przypadku:

1) zmiany danych w niej umieszczonych lub wpisanych;
2) uszkodzenia lub zniszczenia;
3) upływu terminu ważności.

§ 7.

1. Legitymacja podlega zwrotowi w przypadku:

1) zwolnienia funkcjonariusza ze służby w Służbie Więziennej;
2) wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza.

2. W razie śmierci funkcjonariusza, przełożony występuje do członków jego rodziny o zwrot legitymacji.

3. Zwrotu legitymacji dokonuje się w komórce organizacyjnej do spraw kadr jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełnił służbę.

4. Przełożony może pozostawić legitymację:

1) funkcjonariuszowi – na jego pisemny wniosek – jeżeli nabył on uprawnienie do emerytury lub renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą;
2) najbliższemu członkowi rodziny zmarłego funkcjonariusza – na jego pisemny wniosek.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, pozostawiona legitymacja podlega

www.inforlex.pl

przedziurkowaniu w dwóch miejscach.

§ 8.

1. W przypadku utraty legitymacji funkcjonariusz jest obowiązany:

1) zgłosić niezwłocznie fakt utraty legitymacji w najbliższym komisariacie Policji, jeżeli utrata legitymacji nastąpiła w wyniku przestępstwa popełnionego na jego szkodę;
2) zawiadomić niezwłocznie przełożonego, który wydał legitymację i złożyć pisemny raport, podając w nim w szczególności, datę, miejsce i okoliczności utraty legitymacji.

2. Legitymacja podlega unieważnieniu w przypadku utraty.

3. Przełożony przeprowadza postępowanie wyjaśniające w sprawie utraty legitymacji.

4. W przypadku odzyskania utraconej legitymacji funkcjonariusz jest obowiązany zwrócić ją przełożonemu. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9.

1. Druki legitymacji oraz hologramy z numerem legitymacji i oznaką Służby Więziennej przechowuje się w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych oraz zabezpieczający przed utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

2. Druki legitymacji po upływie terminu ważności, wypełnione omyłkowo, uszkodzone, zniszczone lub zwrócone do przełożonego, podlegają komisyjnemu zniszczeniu.

§ 10.

Posiadana przez funkcjonariusza w dniu wejścia w życie rozporządzenia legitymacja zachowuje moc do czasu upływu terminu jej ważności.

§ 11.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie legitymacji służbowej oraz innych dokumentów funkcjonariusza Służby Więziennej (Dz.U. Nr 40, poz. 257).

www.inforlex.pl

§ 12.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 200 r. (poz.)

WZÓR
LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ FUNKCJONARIUSZA SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Strona A

Strona B

www.inforlex.pl

Strona A: - legitymacja pokryta giloszem jednokolorowym (jasno niebieskim), - wizerunek orła według wzoru ustalonego dla godła państwowego, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz.U. z 2005 r. Nr 235, poz. 2000), - w tle oznaki Służby Więziennej w kształcie koła, - napisy w kolorze czarnym.	Strona B: - gilosz jednokolorowy (jasno niebieski), - zdjęcie do 35 mm długości karty, - w tle oznaki Służby Więziennej w kształcie koła, - numer legitymacji, - numer służbowy Służby Więziennej – znak numeryczny zawierający kod jednostki organizacyjnej i kod funkcjonariusza, - hologram z numerem legitymacji i oznaką Służby Więziennej w kształcie koła oraz w tle z literami SW, - napisy w kolorze czarnym.

www.inforlex.pl

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 36 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie legitymacji służbowej oraz innych dokumentów funkcjonariusza Służby Więziennej (Dz.U. Nr 40, poz. 257) wydanego z upoważnienia uchylonej ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.).

W porównaniu ze stanem dotychczasowym projekt rozporządzenia nie określono wzoru zaświadczenia potwierdzającego opłacanie składek na ubezpieczenie zdrowotne, którego nie przewiduje upoważnienie.

Projekt przewiduje wydanie wzoru legitymacji służbowej funkcjonariusza wg dotychczas obowiązującego rozporządzenia. Ponadto w stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia w zakresie przełożonych uprawnionych do wydawania legitymacji nie wprowadzono żadnych zmian. Projekt przewiduje identyczny wzór legitymacji funkcjonariusza, jak w obowiązującym rozporządzeniu.

Cały system zgłaszania potrzeb w zakresie legitymacji przez jednostki organizacyjne SW odbywa się centralnie zamkniętymi systemami wewnętrznej łączności elektronicznej (program kadrowy).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Koszt 1 sztuki legitymacji funkcjonariusza uzyskany w ramach przeprowadzonego przetargu kształtuje się w wysokości 2,40 zł + 22% VAT (ok. 2,93 zł). Obowiązująca z wykonawcą aktualna umowa również na rok 2009, przewiduje także możliwość uruchomienia produkcji legitymacji funkcjonariusza według załączonego wzoru. W roku 2008 w związku z wejściem w życie rozporządzenia koszt wymiany legitymacji wszystkich funkcjonariuszy oraz w innych przypadkach zamknął się na dzień 30 czerwca 2008 r. w kwocie ok. 62 tys. zł. Koszty wprowadzenia nowego wzoru legitymacji służbowej, będą pokryte w ramach środków przewidzianych w ustawie budżetowej dla Służby Więziennej.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

05/05-kt www.inforlex.pl

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 200 r.

w sprawie postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej

Na podstawie art. 38 ust. 5 ustawy z dnia ..... Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Postępowanie kwalifikacyjne do Służby Więziennej, zwane dalej „postępowaniem kwalifikacyjnym", przeprowadza komórka kadrowa jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwana dalej „jednostką organizacyjną", o przyjęcie do której ubiega się kandydat do Służby Więziennej, zwany dalej „kandydatem".

2. Postępowanie sprawdzające wobec kandydata, mające na celu ustalenie, czy kandydat daje rękojmię zachowania tajemnicy w rozumieniu ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711), przeprowadza właściwy pełnomocnik do spraw ochrony informacji niejawnych.

§ 2.

1. Ilość oraz terminy prowadzonych postępowań kwalifikacyjnych są uzależnione od istniejących w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej potrzeb i możliwości w zakresie przyjęć do służby.

2. Kierownicy jednostek organizacyjnych, w których jest przeprowadzane postępowanie kwalifikacyjne, publikują ogłoszenia o przyjęciach do Służby Więziennej w prasie lub na stronach internetowych swojej jednostki oraz umieszczają takie ogłoszenia we właściwych terytorialnie powiatowych i wojewódzkich urzędach pracy.

3. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności

informacje o:

1) ilości osób przewidzianych do przyjęcia do służby;
2) wymaganiach stawianych kandydatom, określonych w ustawie z dnia ……. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”;
3) ewentualnych preferencjach dotyczących wyboru kandydatów, w tym w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych;
4) przebiegu postępowania kwalifikacyjnego i wymaganych dokumentach;
5) miejscu uzyskania szczegółowych informacji odnośnie postępowania kwalifikacyjnego.

§ 3.

W przypadku niezłożenia przez kandydata dokumentów w terminie, o których mowa w art. 38 ust. 2 ustawy albo złożenia niekompletnych lub wadliwie wypełnionych dokumentów, wzywa się kandydata do usunięcia braków w wyznaczonym dodatkowym terminie.

§ 4.

Imię i nazwisko kandydata, kwalifikacje ogólne i zawodowe, adres do korespondencji, datę przeprowadzonej rozmowy kwalifikacyjnej i termin, o którym mowa w § 3 ust. 1, rezultaty poszczególnych etapów postępowania kwalifikacyjnego wymienionych w art. 38 ust. 3 ustawy i w ust. 1, oraz przyczyny odmowy wszczęcia postępowania lub przerwania postępowania kwalifikacyjnego, odnotowuje się w rejestrze kandydatów, prowadzonym przez komórkę kadrową jednostki organizacyjnej.

§ 5.

Do komisji lekarskiej kieruje się kandydata, który uzyskał pozytywny wynik badania psychologicznego określającego predyspozycje intelektualne i osobowościowe kandydata, przeprowadzonego przez psychologa w ramach komisji lekarskiej, podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, zwanej dalej „komisją lekarską”, o którym mowa w przepisach odrębnych, i testu sprawności fizycznej . Koszty badań przeprowadzanych przez komisję lekarską i ponosi jednostka organizacyjna.

www.inforlex.pl

§ 6.

1. Dyrektor okręgowy Służby Więziennej wyznacza podległe zakłady karne, areszty śledcze, ośrodki szkolenia lub doskonalenia kadr Służby Więziennej właściwe do przeprowadzania testów sprawności fizycznej kandydatów zgłaszających się do tych jednostek.

2. Wyniki testu sprawności fizycznej oraz ogólną ocenę sprawności fizycznej kandydata wpisuje się do „Indywidualnej karty sprawności fizycznej kandydata do Służby Więziennej.

§ 7.

1. Kandydata, który złożył wymagane dokumenty, zawiadamia się o terminie przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej.

2. Rozmowę kwalifikacyjną przeprowadza zespół powołany przez kierownika jednostki organizacyjnej, w skład którego wchodzą: funkcjonariusz lub pracownik komórki kadrowej jednostki organizacyjnej, kierownik właściwego merytorycznie działu jednostki organizacyjnej, w którym kandydat ma pełnić służbę lub przedstawiciel tego kierownika oraz może wchodzić psycholog.

§ 8.

O odmowie wszczęcia postępowania kwalifikacyjnemu lub jego przerwaniu zawiadamia się pisemnie kandydata.

§ 9.

1. W arkuszu oceny predyspozycji kandydata zamieszcza się stanowisko i ocenę predyspozycji kandydata dokonaną przez kierownika jednostki organizacyjnej oraz stanowiska i propozycję predyspozycji ocen kandydata dokonane przez osoby, o których mowa w § 7 ust. 2.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej zajmując stanowisko i dokonując oceny predyspozycji kandydata, bierze pod uwagę stanowiska i propozycję predyspozycji ocen, o których mowa w ust. 1, a także:

1) aktualne potrzeby jednostki organizacyjnej;

2) poziom lub kierunek posiadanego wykształcenia;

3) dodatkowe umiejętności lub udokumentowane osiągnięcia zawodowe;

4) orzeczenie lekarskie o zdolności fizycznej i psychicznej kandydata;

www.inforlex.pl

5) dotychczasowy przebieg pracy zawodowej;

6) umiejętność obsługi programów komputerowych;

7) wyniki testu sprawności fizycznej;

8) znajomość języków obcych.

3. Ocenę predyspozycji kandydata ustala się, według następującej skali ocen:

1) nie spełnia wymagań - 0;

2) predyspozycje przeciętne - 1;

3) predyspozycje dobre - 2;

4) predyspozycje wysokie - 3;

5) predyspozycje bardzo wysokie - 4.

§ 10.

1. Komórka kadrowa jednostki organizacyjnej sporządza listę kandydatów spełniających warunki przyjęcia do służby na określone stanowiska służbowe. Kandydatów umieszcza się na liście w kolejności wynikającej z uzyskanej przez kandydata oceny predyspozycji zawartej w arkuszu oceny predyspozycji kandydata, poczynając od najwyższej do najniższej.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, zatwierdza kierownik jednostki organizacyjnej. Zatwierdzenie listy kończy postępowanie kwalifikacyjne.

3. Do służby w Służbie Więziennej w danej jednostce organizacyjnej przyjmuje się kandydatów spośród tych, którzy uzyskali najwyższe oceny na liście, uwzględniając aktualne potrzeby kadrowe tej jednostki.

§ 11.

1. Kandydat, który po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego został umieszczony na liście, o której mowa w § 10 ust. 1, lecz nie został przyjęty do służby w Służbie Więziennej, może ponownie ubiegać się o przyjęcie, jeżeli spełni wymagania określone w ogłoszeniu oraz jeżeli termin przyjęcia nie przypada później niż 12 miesięcy od dnia zakończenia postępowania kwalifikacyjnego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, powtórzenia wymagają czynności, o których mowa w art. 38 ust.3 pkt 1, 5 – 7 ustawy.

www.inforlex.pl

§ 13.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 stycznia 2008 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej (Dz.U. Nr 21, poz. 131).

§ 14.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 38 ust. 5 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 stycznia 2008 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej (Dz. U. Nr 21, poz. 131), wydanym na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 28 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.). W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia, które weszło w życie od 23 lutego 2008 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa, ponieważ zarówno test sprawności fizycznej, Indywidualna Karta sprawności fizycznej, jak i kwestionariusz osobowy już jest stosowany w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej przy naborze kandydatów do służby na podstawie aktualnie obowiązującego rozporządzenia.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia r.

w sprawie prowadzenia akt osobowych funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

1) sposób prowadzenia akt osobowych funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”;
2) rodzaje dokumentów gromadzonych w aktach osobowych oraz sposób ich ewidencjonowania;
3) wzór karty przebiegu służby;
4) zasady udostępniania i zapoznawania się z aktami osobowymi;
5) zasady zakładania i prowadzenia zastępczych akt osobowych;
6) sposób dokonywania poprawek w karcie przebiegu służby;
7) sposób przechowywania akt osobowych.

§ 2.

1. Komórka kadrowa jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną”, zakłada i prowadzi akta osobowe dla każdego funkcjonariusza, przyjętego do służby.

2. Akta osobowe składają się z trzech wyodrębnionych części: A, B i C.

3. Akta osobowe prowadzi się z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych oraz przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Akta osobowe przechowywane są w komórkach kadrowych, z uwzględnieniem § 10 ust. 4 i 5.

§ 3.

Dokumenty znajdujące się w każdej z wyodrębnionych części akt osobowych, powinny być ponumerowane i ułożone w porządku chronologicznym; każda część powinna zawierać wykaz znajdujących się w niej dokumentów, z zastrzeżeniem § 8.

§ 4.

1. W aktach osobowych przechowuje się potwierdzone za zgodność z oryginałem odpisy lub kopie składanych przez funkcjonariusza dokumentów. Przełożony może żądać od funkcjonariusza przedłożenia oryginałów dokumentów wyłącznie do wglądu lub w celu sporządzenia ich odpisów albo kopii, których zgodność z oryginałem potwierdza funkcjonariusz (pracownik) komórki kadrowej.

2. W aktach osobowych można przechowywać oryginały dokumentów, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 4 i 6.

§ 5.

1. Część A akt osobowych zawiera dokumenty:

1) zgromadzone w toku postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej;
2) zgromadzone w czasie trwania stosunku służbowego.

2. Dokumentami zgromadzonymi w toku postępowania kwalifikacyjnego, są w szczególności:

1) ankieta personalna kandydata do służby w Służbie Więziennej;
2) orzeczenie właściwej komisji lekarskiej o zdolności do służby oraz opinia psychologiczna;
3) informacje o niekaralności kandydata do służby uzyskane z Krajowego Rejestru Karnego oraz dokumenty uzyskane w wyniku sprawdzenia w ewidencjach, rejestrach
   i kartotekach prawdziwości danych zawartych w ankiecie personalnej;
4) dokumenty potwierdzające wykształcenie ogólne i zawodowe, w tym specjalistyczne;
5) kserokopia dowodu osobistego, kserokopia książeczki wojskowej lub skrócony wyciąg z książeczki wojskowej, stwierdzający uregulowany stosunek do służby wojskowej
   – w przypadku mężczyzn, a w przypadku kobiet tylko, gdy posiadają przydział organizacyjno-mobilizacyjny; dokumenty te potwierdza za zgodność z oryginałem funkcjonariusz (pracownik) komórki kadrowej;

www.inforlex.pl

6) dokumenty służące ustaleniu wysługi lat w celu obliczenia wysokości uposażenia, wysługi emerytalnej lub wysokości nagrody jubileuszowej;
7) obliczenie wysługi w celu ustalenia wysokości dodatku za wysługę lat oraz określenia okresów służby uprawniających do nagrody jubileuszowej;
8) opinie polecające (referencje) do służby w Służbie Więziennej i opinie z poprzednich miejsc zatrudnienia;
9) odpisy skrócone: aktu urodzenia funkcjonariusza, jego dzieci, aktu małżeństwa, orzeczenia o ustaniu lub unieważnieniu małżeństwa albo separacji;
10) kopia aktualnego poświadczenia bezpieczeństwa;
11) wynik testu sprawności fizycznej kandydata do służby;
12) inne dokumenty, jeżeli obowiązek ich przedłożenia powstanie w toku postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej lub jeśli kandydat do służby, przedłoży je dodatkowo w celu poświadczenia dodatkowych umiejętności i osiągnięć zawodowych lub szczególnych uprawnień.

3. W czasie trwania stosunku służbowego gromadzi się następujące dokumenty:
1) zawiadomienie powiatowego urzędu pracy o zatrudnieniu pracownika, uprzednio zarejestrowanego jako osoba bezrobotna;
2) zawiadomienia, o których mowa w art. 884 § 3 Kpc;
3) zobowiązanie do zachowania tajemnicy służbowej lub państwowej;
4) pisemne potwierdzenie zapoznania się z przepisami i zasadami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej;
5) kopię zaświadczenia o przeszkoleniu w zakresie ochrony informacji niejawnych;
6) oświadczenia o zapoznaniu z obowiązującymi przepisami i ich przestrzeganiu, w szczególności:
   a) przepisów o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, przeciwdziałaniu narkomanii oraz o ochronie danych osobowych;
   b) przepisów określających prawa i obowiązki oraz odpowiedzialność dyscyplinarną funkcjonariuszy,
   c) regulaminów w sprawie sposobu pełnienia służby oraz w sprawie zasad postępowania i zachowania się funkcjonariuszy Służby Więziennej,
   d) Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 10 grudnia 1984 r. (Dz.U. z 1989 r., Nr 63, poz. 378);

www.inforlex.pl

7) pisemne potwierdzenie przeprowadzonego reklamowania z urzędu;
8) pisma funkcjonariusza informujące o wydarzeniach zaistniałych w jego życiu osobistym i rodzinnym, do złożenia których zobowiązują odrębne przepisy, a także dokumenty i pisma aktualizujące dane zawarte w ankiecie personalnej;
9) decyzje administracyjne o zmianie imienia lub nazwiska funkcjonariusza;
10) dokumenty dotyczące ubezpieczenia zdrowotnego;
11) dokumenty potwierdzające podnoszenie przez funkcjonariusza kwalifikacji ogólnych, w tym odpisy dyplomów ukończenia studiów wyższych, studiów podyplomowych
i innych oraz dyplomy, zaświadczenia i świadectwa ukończonych szkół, aplikacji i kursów;
12) indywidualną kartę sprawności fizycznej funkcjonariusza Służby Więziennej;
13) zaświadczenia lekarskie dotyczące badań profilaktycznych.

4. Na zewnętrznej stronie okładki akt osobowych wpisuje się nazwisko, imię (imiona) funkcjonariusza, imię ojca i numer identyfikacyjny akt osobowych.

5. Na wewnętrznej stronie okładki umieszcza się co najmniej raz na 10 lat, fotografię funkcjonariusza w umundurowaniu służbowym (według wzoru do legitymacji służbowej) oraz wpisuje się rok, w którym fotografia została wykonana. W przypadkach uzasadnionych zmianą wyglądu funkcjonariusza, przełożony może żądać umieszczenia jego aktualnej fotografii we wcześniejszym terminie.

§ 6.

1. W części B akt osobowych przechowuje się kartę przebiegu służby funkcjonariusza w Służbie Więziennej oraz dokumenty dotyczące powstania i przebiegu stosunku służbowego.

2. W karcie przebiegu służby, której wzór określa załącznik do rozporządzenia, odnotowuje się każdą zmianę stosunku służbowego funkcjonariusza oraz zmianę składników jego uposażenia, mianowanie na stopnie służbowe, nadanie odznaczeń państwowych i odznak „Za zasługi w pracy penitencjarnej”, a także otrzymane wyróżnienia i nagrody.

3. Dokumentami dotyczącymi powstania stosunku służbowego oraz przebiegu służby funkcjonariusza w Służbie Więziennej, są w szczególności:
1) pisemne zgłoszenie się do służby;
2) akt ślubowania podpisany przez funkcjonariusza;

www.inforlex.pl

3) rozkazy personalne i decyzje związane z powstaniem i zmianą stosunku służbowego;
4) zakresy czynności (obowiązków) na zajmowanym stanowisku służbowym;
5) dokumenty dotyczące powierzenia mienia funkcjonariuszowi;
6) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wstępnego i dokumenty związane z odbywaniem praktyki zawodowej oraz szkolenia zawodowego;
7) opinie służbowe;
8) wnioski personalne sporządzone w czasie służby funkcjonariusza;
9) rozkazy personalne, decyzje lub wyciągi z rozkazów lub decyzji w sprawach służbowych;
10) dokumenty dotyczące adaptacji zawodowej funkcjonariusza oraz związane z podnoszeniem przez niego kwalifikacji zawodowych;
11) dokumenty związane z przyznaniem funkcjonariuszowi nagrody lub wyróżnienia;
12) orzeczenia lekarskie wydane na wniosek funkcjonariusza lub w związku z przeprowadzonymi badaniami okresowymi i kontrolnymi albo postępowaniem powypadkowym;
13) karty urlopowe;
14) inne dokumenty mające istotne znaczenie dla funkcjonariusza i służby.

§ 7.

Do części C akt osobowych włącza się dokumenty związane ze zwolnieniem funkcjonariusza ze służby, a w szczególności:

1) pisemne zgłoszenie wystąpienia ze służby w Służbie Więziennej lub dokumenty dotyczące zwolnienia albo wygaśnięcia stosunku służbowego;
2) kartę skierowania do właściwej komisji lekarskiej, przebieg służby dla celów rentowych oraz ewentualny odpis orzeczenia lekarskiego wydanego przez komisję lekarską;
3) obliczenie wysługi lat;
4) rozkazy personalne i decyzje związane z ustaniem lub wygaśnięciem stosunku służbowego;
5) kartę urlopową zwalnianego funkcjonariusza;
6) kartę zwolnienia;
7) kopię wydanego funkcjonariuszowi świadectwa służby;
8) zawiadomienie właściwej Wojskowej Komendy Uzupełnień o utracie przez

www.inforlex.pl

funkcjonariusza warunków stanowiących podstawę udzielenia zwolnienia z obowiązku pełnienia czynnej służby wojskowej w wyniku reklamowania;

9) potwierdzenie dokonania czynności związanych z zajęciem uposażenia za służbę w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym, o którym mowa w art. 884 § 2 Kpc, w przypadku wystąpienia takiego obowiązku;

10) kopię przebiegu służby funkcjonariusza dla celów rentowych, jeżeli funkcjonariusz nie złożył w trakcie pełnienia służby prośby o skierowanie do komisji lekarskiej lub nie został skierowany z urzędu do tej komisji przed zwolnieniem ze służby;

11) inne dokumenty mające istotne znaczenie dla przebiegu służby funkcjonariusza.

§ 8.

W czasie trwania stosunku służbowego do części C akt osobowych włącza się orzeczenia o wymierzeniu kary dyscyplinarnej, których nie rejestruje się w wykazie dokumentów zawartych w części C i usuwa się po zatarciu kary dyscyplinarnej.

§ 9.

W aktach osobowych nie gromadzi się:

1) pism przewodnich;

2) dokumentów wytworzonych podczas przeprowadzonych postępowań administracyjnych z wyjątkiem wniosków wszczynających postępowanie, wydanych decyzji lub postanowień, udzielonych odpowiedzi oraz orzeczeń sądów administracyjnych.

§ 10.

1. Prawo wglądu do akt osobowych funkcjonariusza przysługuje następującym osobom:

1) przełożonym oraz wyższym przełożonym;

2) kierownikowi komórki kadrowej oraz funkcjonariuszom lub pracownikom tej komórki w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w przydzielonych im do obsługi kadrowej lub nadzorowanych jednostkach organizacyjnych, a także funkcjonariuszy ubiegających się o przeniesienie do tych jednostek;

3) kierownikowi komórki organizacyjnej w stosunku do podległych mu funkcjonariuszy, a także ubiegających się o przeniesienie do danej komórki;

4) funkcjonariuszowi lub pracownikowi upoważnionemu przez przełożonego lub

wyższego przełożonego;

5) funkcjonariuszowi upoważnionemu do przeprowadzenia kontroli;

6) funkcjonariuszowi lub pracownikowi, w tym także ich pełnomocnikom, będących stronami w prowadzonym postępowaniu administracyjnym, dyscyplinarnym lub skargowym;

7) właściwej komisji dyscyplinarnej oraz pełnomocnikowi do spraw ochrony informacji niejawnych – w zakresie ich kompetencji służbowych;

8) upoważnionemu pracownikowi organów nadzoru i kontroli oraz sądów i prokuratury.

2. Funkcjonariusz lub jego pełnomocnik ma prawo zapoznać się, w obecności funkcjonariusza komórki kadrowej, z dokumentami znajdującymi się w jego aktach osobowych, a w szczególności ma prawo do przeglądania akt, sporządzania notatek, a w uzasadnionych przypadkach otrzymania kopii lub uzyskania odpisu dokumentu znajdującego się w aktach osobowych.

3. W przypadku uzasadnionej konieczności wyłączenia z akt osobowych dokumentu:

1) na stałe - w miejsce tego dokumentu włącza się notatkę służbową funkcjonariusza komórki kadrowej, określającą nazwę dokumentu i przyczynę wyłączenia oraz miejsce przechowywania dokumentu; przepisy § 11 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio;

2) czasowo - w miejsce tego dokumentu włącza się kserokopię wyłączonego dokumentu wraz odręczną adnotacją funkcjonariusza komórki kadrowej, określającą przyczyny wyłączenia oraz miejsce przechowywania.

4. Na czas udostępnienia akt osobowych upoważnionym osobom, wymienionym w ust. 1 pkt 8, można wyłączyć dokumenty, które nie pozostają w związku z celem udostępnienia tych akt. W miejsce wyłączonych dokumentów wpina się notatkę służbową, określającą nazwy dokumentów i przyczyny wyłączenia oraz miejsce ich przechowywania.

5. W razie konieczności przesłania akt osobowych funkcjonariusza do sądu, prokuratury lub innego uprawnionego organu państwowego, zwłaszcza jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że akta te pozostaną w dyspozycji tych organów przez dłuższy okres czasu, funkcjonariusz komórki kadrowej sporządza kserokopię wszystkich dokumentów znajdujących się w częściach A, B i C akt osobowych funkcjonariusza i zakłada oraz prowadzi przez ten okres zastępcze akta osobowe.

6. Po zwrocie akt osobowych dokumenty zgromadzone w zastępczych aktach osobowych, wpina się odpowiednio do części A, B i C akt osobowych, a zastępcze akta osobowe podlegają komisyjnemu zniszczeniu; z czynności tej sporządza się protokół, który podlega włączeniu do części A akt osobowych.

§ 11.

1. Wpisy w aktach osobowych powinny być dokonywane czytelnie i trwale, pismem ręcznym – przy użyciu atramentu lub długopisu.

2. Niedopuszczalne jest jakiekolwiek zacieranie treści dokonywanych zapisów. Koniecznych zmian wpisu lub poprawek dokonuje się w miarę możliwości w tej samej rubryce.

3. Zmiany lub poprawki, o których mowa w ust. 2, dokonuje się przez skreślenie dotychczasowej treści z zachowaniem czytelności tego wpisu, a następnie wpisaniem właściwej treści, umieszczeniem daty oraz czytelnego podpisu osoby dokonującej zmiany lub poprawki.

4. Akta osobowe prowadzi i przechowuje się w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych oraz zabezpieczający przed uszkodzeniem lub zniszczeniem.

5. Po zwolnieniu funkcjonariusza ze służby akta osobowe przekazuje się do archiwum właściwego dla ostatniego miejsca pełnienia przez niego służby, w terminach i na zasadach określonych w przepisach w sprawie instrukcji kancelaryjnej, rzeczowego wykazu akt oraz instrukcji o organizacji i zakresie działania archiwów zakładowych i składnic akt w jednostkach organizacyjnych. Do archiwów przekazuje się także dokumenty zgromadzone po zwolnieniu funkcjonariusza ze służby, w celu włączenia ich do archiwalnych akt osobowych funkcjonariusza.

§ 12.

1. Akta osobowe założone i prowadzone przed wejściem w życie rozporządzenia, prowadzi się dalej zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. Dotychczasowe druki karty przebiegu służby mogą być wykorzystywane do czasu wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

www.inforlex.pl

§ 13.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 200 r. (poz.)

Załącznik

Wzór

KARTA PRZEBIEGU SŁUŻBY

AKTA OSOBOWE

Przechowywać w aktach osobowych w części B

Nr .....

Nazwisko ..... Imię/imiona .....

Data i miejsce urodzenia ..... Imiona rodziców .....

STANOWISKO I UPOSAŻENIE cz. I

Nr i data decyzji, rozkazu personalnego, pisma	TREŚĆ /rozstrzygnięcie: stanowisko, komórka organizacyjna, uposażenie zasadnicze i dodatki, nagrody jubileuszowe, nagrody roczne itp.	Nazwa jednostki	Podpis osoby dokonującej wpisu

www.inforlex.pl

STANOWISKO I UPOSAŻENIE cz. I

Nazwisko ..... Imię .....

Nr i data decyzji, rozkazu personalnego, pisma	TREŚĆ /rozstrzygnięcie: stanowisko, komórka organizacyjna, uposażenie zasadnicze i dodatki, nagrody jubileuszowe, nagrody roczne itp.	Nazwa jednostki	Podpis osoby dokonującej wpisu

www.inforlex.pl

KARTA PRZEBIEGU SŁUŻBY cz. II

ORDERY, ODZNACZENIA, ODZNAKI RESORTOWE, WYRÓŻNIENIA

Nazwisko ..... Imię .....

Nazwa, nr i data dokumentu nadania	TREŚĆ (odznaczenia, odznaki, wyróżnienia, rozkazu personalnego)	Data Nadania	Podpis osoby dokonującej wpisu

www.inforlex.pl

ZAJMOWANE STANOWISKA SŁUŻBOWE I AWANSE W STOPNIU

Nazwisko ..... Imię .....

Nr i data decyzji, rozkazu personalnego, nr i data dokumentu nadania	TREŚĆ (nazwa stanowiska, nazwa stopnia służbowego)	Data mianowania/ nadania	Podpis osoby dokonującej wpisu

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 42 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem nie była uregulowana w formie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, tylko aktem wewnętrznym - zarządzeniem Dyrektora Generalnego Służby Więziennej. W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego zarządzenia.

Rozporządzenie precyzuje, jakie dokumenty służbowe powinny się znajdować w poszczególnych częściach akt osobowych. Przy czym wykaz i układ tych dokumentów pokrywa się z praktyką prowadzenia tych akt w jednostkach organizacyjnych SW.

W projekcie zastosowano podział akt na 3 części:

1) część A - dokumentacja związana z przyjęciem kandydata do służby;
2) część B – dokumentacja związana z przebiegiem służby funkcjonariusza;
3) część C – dokumentacja związana z rozwiązaniem stosunku służbowego.

Powyższy podział generalnie dostosowany jest do ogólnie obowiązujących przepisów określonych w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz.U. Nr 62, poz. 286 z późn.zm.). Istniejące różnice wynikają z odrębności stosunku służbowego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz z uwzględnienia dotychczasowej praktyki w tym zakresie.

Zgodnie z projektem do części A oprócz dokumentów złożonych w trakcie postępowania kwalifikacyjnego włącza się również dokumenty uaktualniające dane zebrane w trakcie tego postępowania, a dotyczące, m.in. wykształcenia ogólnego, sytuacji rodzinnej i zamieszkania - pomimo, że zmiany nastąpiły już w trakcie pełnienia służby. Podobnie do części A w projekcie przewiduje się włączanie różnego rodzaju oświadczeń o zapoznaniu z przepisami obowiązującymi w służbie i wynikającymi z przepisów ogólnych. Powyższe podyktowane jest przede wszystkim względami praktycznymi ułatwiającymi ich niezwłoczne odszukanie w dokumentacji (np. przy ustalaniu uprawnień funkcjonariusza do świadczeń socjalnych, podczas przeprowadzania kontroli itp.). Powyższe zasady wynikają również z aktualnej praktyki i zarządzenia Dyrektora Generalnego.

W projekcie rozporządzenia wprowadzono zasadę wpinania orzeczeń o wymierzeniu kary dyscyplinarnej do części C akt osobowych, która w trakcie pełnienia służby przez funkcjonariusza jest pusta. Czasowy charakter przechowywania orzeczeń bez ich rejestrowania w treści zawartości akt, sprzyja włączaniu ich do tej części. Dodatkowo wpinanie orzeczeń do części C wykluczy możliwość przeoczenia terminu wypięcia orzeczenia z akt z uwagi na zatarcie kary i czasookresu trwania niektórych z kar (od 6 miesiąca do 18 miesięcy), co jest najczęściej występującym błędem. Ponadto usunięcie orzeczenia z akt nie będzie powodować konieczności dokonywania korekt spisu zawartości akt i zmiany liczby stron.

Dokumenty związane z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku służbowego gromadzi się w części C akt osobowych. Dostosowano w tym zakresie sposób prowadzenia akt osobowych do dyspozycji § 10 ww. rozporządzenia Ministra Pracy i

www.inforlex.pl

Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996 r., z uwzględnieniem odrębności wynikającej z charakteru stosunku służbowego funkcjonariuszy SW.

W rozporządzeniu ponadto uregulowano prawo wglądu do akt osobowych funkcjonariusza, oraz zasady dokonywania wpisów, korekt, adnotacji i zmian w tych aktach które nie zmieniają istniejącej praktyki w tym zakresie. Także w zakresie zakładania akt zastępczych i ich prowadzenia w przypadku wysłania oryginalnych akt osobowych poza służbę – do sądu lub prokuratury lub innych organów państwowych. Praktyka wskazuje, że niejednokrotnie akta osobowe przetrzymywane są przez powyższe instytucje przez bardzo długi okres, co w znacznym stopniu utrudnia ich prowadzenie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przekazany do NSZZFiPW

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa, ponieważ
w projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego w Służbie Więziennej Zarządzenia Dyrektora Generalnego Służby Więziennej nr 5/2007 z dnia 4 czerwca 2007 r. w sprawie prowadzenia akt osobowych funkcjonariuszy Służby Więziennej.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE.
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia r.

w sprawie określenia warunków odbywania szkolenia oraz doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1.

Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) Centralny Zarząd – Centralny Zarząd Służby Więziennej;
2) Dyrektor Generalny – Dyrektora Generalnego Służby Więziennej;
3) Dyrektor Okręgowy – Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej;
4) funkcjonariusz – funkcjonariusza Służby Więziennej;
5) jednostka organizacyjna – jednostki organizacyjne Służby Więziennej określone w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr ....., poz. .....);
6) komórka organizacyjna Centralnego Zarządu – pion służby Centralnego Zarządu określony w jego regulaminie organizacyjnym;
7) komórka kadrowa - komórkę organizacyjną Centralnego Zarządu realizującą zadania kadrowo – szkoleniowe;
8) ośrodek szkolenia – Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej i ośrodek szkolenia Służby Więziennej;
9) ośrodek doskonalenia kadr – ośrodek doskonalenia kadr Służby Więziennej;
10) okręgowy inspektorat – okręgowy inspektorat Służby Więziennej;

11) organizator – kierownik jednostki organizacyjnej lub komórki organizacyjnej Centralnego Zarządu
12) słuchacz – funkcjonariusz delegowany przez przełożonego na szkolenie zawodowe lub doskonalenie zawodowe;
13) szkolenie zawodowe – odpowiednio szkolenie zawodowe zakończone złożeniem egzaminu na pierwszy stopień oficerski, chorążacki i podoficerski Służby Więziennej.

§ 2.

1. Funkcjonariusze podlegają:
1) szkoleniu wstępnemu;
2) szkoleniu zawodowemu;
3) doskonaleniu zawodowemu w ramach:
a) szkolenia wewnątrzzakładowego,
b) kursów,
c) kursokonferencji,
d) narad instruktażowo – szkoleniowych,
e) seminariów.

2. Funkcjonariusze mogą uczestniczyć w doskonaleniu zawodowym organizowanym poza Służbą Więzienną lub na zlecenie Centralnego Zarządu, w szczególności w ramach kursów i studiów podyplomowych.

§ 3.

Koordynację i nadzór nad organizacją oraz przebiegiem szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy sprawuje komórka kadrowa.

Rozdział 2
Szkolenie wstępne

§ 4.

Szkolenie wstępne prowadzi się dla funkcjonariuszy w służbie przygotowawczej w formie kursu przygotowawczego realizowanego w systemie stacjonarnym oraz praktyki zawodowej.

www.inforlex.pl

§ 5.

1. Kurs przygotowawczy kończy się egzaminem, który obejmuje sprawdzenie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych w zakresie strzelania, oraz oceną predyspozycji do służby, która uwzględnia wynik egzaminu.

2. Ocenę egzaminu ustala się według następującej skali ocen:

1) celująca (cel.) - 6;
2) bardzo dobra (bdb) - 5;
3) dobra (db) - 4;
4) dostateczna (dst) - 3;
5) dopuszczająca (dop.) - 2;
6) niedostateczna (ndst) - 1.

3. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez komendanta ośrodka szkolenia.

4. Z egzaminu sporządza się protokół, który podpisują członkowie komisji egzaminacyjnej.

5. Funkcjonariusz, który uzyskał ocenę niedostateczną z egzaminu, ma prawo przystąpić do jednego egzaminu poprawkowego, w terminie wyznaczonym przez komendanta ośrodka szkolenia.

6. Uzyskanie oceny niedostatecznej z egzaminu poprawkowego jest równoznaczne z negatywną oceną predyspozycji do służby i niedopuszczeniem funkcjonariusza do praktyki zawodowej.

§ 6.

1. Delegowanie funkcjonariusza na kurs przygotowawczy odbywa się nie później niż w okresie 3 miesięcy od dnia przyjęcia do służby, w terminach określonych w harmonogramie realizacji szkolenia i doskonalenia zawodowego, o którym mowa w § 38 rozporządzenia.

2. Funkcjonariusze na kursie przygotowawczym szkoleni są odrębnie według stanowisk zajmowanych dla kadry oficerskiej i podoficerskiej.

§ 7.

1. Po odbyciu kursu przygotowawczego funkcjonariusz odbywa co najmniej 3 miesięczną praktykę zawodową w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz,

www.inforlex.pl

pełnił służbę przed delegowaniem na kurs przygotowawczy, nie dłużej jednak niż przez 11 miesięcy**.**

2. Opiekunem funkcjonariusza, w okresie odbywania praktyki zawodowej w miejscu pełnienia służby jest bezpośredni przełożony.

3. Do obowiązków opiekuna funkcjonariusza należy w szczególności:

1) omówienie zakresu obowiązków (czynności) na wyznaczonym stanowisku;

2) przygotowanie funkcjonariusza do wykonywania obowiązków służbowych;

3) nadzór nad realizacją obowiązków, o których mowa w pkt 2;

4) wnioskowanie do kierownika jednostki organizacyjnej o przeprowadzenie egzaminu kończącego praktykę zawodową.

4. Bezpośredni przełożony w celu realizacji obowiązków, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, może wyznaczyć funkcjonariusza, legitymującego się odpowiednim doświadczeniem zawodowym, do którego zadań należy pomoc w adaptacji zawodowej funkcjonariusza odbywającego praktykę zawodową.

§ 8.

1. Praktyka zawodowa kończy się egzaminem, który obejmuje sprawdzenie znajomości obowiązujących w Służbie Więziennej przepisów, oraz oceną predyspozycji do służby, która uwzględnia wynik egzaminu i sposób wykonywania zadań służbowych w okresie praktyki zawodowej.

2. Przepisy § 5 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

3. Uzyskanie oceny niedostatecznej z egzaminu poprawkowego jest równoznaczne z negatywną oceną predyspozycji do służby i skutkuje niedopuszczeniem do szkolenia zawodowego.

§ 9.

1. Po ukończeniu szkolenia wstępnego przez funkcjonariusza wydaje się zaświadczenie ukończenia szkolenia wstępnego.

2. Wzór zaświadczenia ukończenia szkolenia wstępnego funkcjonariusza, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Rozdział 3
Szkolenie zawodowe

§ 10.

Funkcjonariusz delegowany na szkolenie zawodowe może odbywać szkolenie zawodowe w systemie skoszarowanym, jeżeli przewiduje to program szkolenia zawodowego i jest to niezbędne do jego prawidłowej realizacji.

§ 11.

1. Postępy słuchacza w nauce podlegają ocenom bieżącym i ocenie końcowej.

2. Ocenę bieżących postępów słuchacza w nauce przeprowadza się w formie sprawdzenia:

1) ustnego lub pisemnego;

2) umiejętności praktycznych.

3. Ocena końcowa postępów słuchacza w nauce następuje po zakończeniu nauki z danego przedmiotu lub nauki z przedmiotów wchodzących w skład bloku tematycznego.

4. Ocenę końcową postępów słuchacza w nauce przeprowadza się w formie zaliczenia lub egzaminu z przedmiotów określonych planem nauczania.

§ 12.

Sprawdziany i zaliczenia z przedmiotów objętych programem szkolenia zawodowego przeprowadzają osoby wyznaczone do prowadzenia tego szkolenia z poszczególnych przedmiotów.

§ 13.

1. Ocenę postępów słuchacza w nauce ustala się według skali ocen, o której mowa w § 5 ust. 2.

2. Ocena niedostateczna oznacza nieopanowanie przez słuchacza wiedzy oraz umiejętności zawodowych z zakresu przedmiotów określonych planem nauczania, a w przypadku sprawdzianów i egzaminów oznacza ich niezdanie.

3. Jeżeli czas określony w planie nauczania danego przedmiotu nie przekracza 15 godzin zajęć, skalę ocen, można zastąpić zapisem uogólnionym - zaliczono lub niezaliczono.

§ 14.

1. Warunkiem ukończenia szkolenia zawodowego jest uzyskanie zaliczeń i zdanie egzaminów z przedmiotów określonych planem nauczania.

2. Warunkiem przystąpienia do egzaminu z danego przedmiotu egzaminacyjnego jest uzyskanie zaliczenia z tego przedmiotu.

3. Jeżeli słuchacz nie uzyskał zaliczenia, określonego planem nauczania, ma prawo przystąpić do zaliczenia poprawkowego, w terminie wyznaczonym przez komendanta ośrodka szkolenia.

§ 15.

1. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez komendanta ośrodka szkolenia albo ośrodka doskonalenia kadr.

2. W pracach komisji egzaminacyjnej mogą uczestniczyć przedstawiciele Dyrektora Generalnego.

3. Egzamin przeprowadza się w formie:

1) ustnej lub pisemnej;

2) praktycznej.

4. Egzamin w formie praktycznej polega na sprawdzeniu przez komisję egzaminacyjną umiejętności praktycznych nabytych przez słuchacza w czasie trwania szkolenia zawodowego.

5. Z egzaminu sporządza się protokół, który podpisują członkowie komisji egzaminacyjnej.

§ 16.

1. Słuchacz, który z uzasadnionych przyczyn nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie, ma prawo przystąpić do egzaminu w innym terminie, wyznaczonym przez komendanta ośrodka szkolenia albo ośrodka doskonalenia kadr.

2. Słuchacz, który uzyskał ocenę niedostateczną z egzaminu, ma prawo przystąpić do egzaminu poprawkowego, w terminie wyznaczonym przez komendanta ośrodka szkolenia albo ośrodka doskonalenia kadr.

§ 17.

Nadzór nad organizacją i prawidłowym przebiegiem egzaminu sprawuje komendant ośrodka szkolenia albo ośrodka doskonalenia kadr.

§ 18.

Ocenę końcową szkolenia zawodowego ustala się na podstawie średniej arytmetycznej ocen z zaliczeń oraz egzaminów, według następującej skali ocen:

1) celująca (cel.) - 6, jeżeli średnia ocen wynosi od 5,51 do 6,00;
2) bardzo dobra (bdb) - 5, jeżeli średnia ocen wynosi od 4,51 do 5,50;
3) dobra (db) - 4, jeżeli średnia ocen wynosi od 3,51 do 4,50;
4) dostateczna (dst) - 3, jeżeli średnia ocen wynosi od 2,51 do 3,50;
5) dopuszczająca (dop.) - 2, jeżeli średnia ocen wynosi od 2,00 do 2,50;
6) niedostateczna (ndst) - 1, jeżeli średnia ocen wynosi 1,99 i poniżej.

§ 19.

Po ukończeniu szkolenia zawodowego słuchacze otrzymują:

1) świadectwo ukończenia szkolenia zawodowego oficera, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia;
2) świadectwo ukończenia szkolenia zawodowego chorążego, którego wzór stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia;
3) świadectwo ukończenia szkolenia zawodowego podoficera, którego wzór stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia;

§ 20.

1. Dyrektor Generalny może wyrazić zgodę na złożenie przez funkcjonariusza egzaminu na pierwszy stopień oficerski, chorążacki lub podoficerski, w przypadkach uzasadnionych szczególnymi potrzebami służby i kwalifikacjami funkcjonariusza.

2. Wniosek o złożenie egzaminu w trybie, o którym mowa w ust. 1, składa, przy zachowaniu drogi służbowej, kierownik jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

3. W przypadku funkcjonariusza, który pełni służbę w Centralnym Zarządzie, wniosek o złożenie egzaminu w trybie, o którym mowa w ust. 1, składa kierownik właściwej komórki organizacyjnej Centralnego Zarządu.

§ 21.

1. Funkcjonariusze, którzy uzyskali zgodę Dyrektora Generalnego na przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w § 15, zobowiązani

www.inforlex.pl

są do uzyskania zaliczeń z przedmiotów egzaminacyjnych przewidzianych dla danej specjalizacji w programach nauki szkolenia zawodowego.

2. Termin uzyskania zaliczeń, o których mowa w ust. 1, ustala komendant ośrodka szkolenia albo ośrodka doskonalenia kadr.

§ 22.

Egzamin na pierwszy stopień oficerski, chorążacki lub podoficerski, o którym mowa w § 15, obejmuje przedmioty, które zgodnie z programem szkolenia zawodowego, ustalonym dla danego przeszkolenia, kończą się egzaminami. Przepisy § 11- 19 stosuje się odpowiednio.

§ 23.

1. Nie kieruje się na szkolenie zawodowe funkcjonariuszy:

1) kobiet w ciąży;

2) którzy ulegli wypadkowi, do czasu uzyskania opinii lekarskiej, o której mowa w § 24 ust. 3;

3) nie posiadających pozytywnej opinii służbowej;

4) opiekujących się dzieckiem do ukończenia przez nie 4 roku życia, którzy nie wyrazili zgody, na delegowanie poza stałe miejsce pełnienia służby;

5) karanych dyscyplinarnie, w okresie wykonywania tej kary lub wobec których wszczęto postępowanie dyscyplinarne lub karne.

2. Z listy słuchaczy szkół Służby Więziennej, podlegają skreśleniu funkcjonariusze, w przypadkach określonych w regulaminach pobytu w ośrodkach szkolenia lub doskonalenia kadr oraz o w przypadkach, o których mowa ust. 1 pkt 1– 2 i 4 - 5. Skreśleniu podlegają również funkcjonariusze, którzy nie uzyskali opinii lekarskiej, o której mowa w § 24 ust. 3.

§ 24.

1. Nabór funkcjonariuszy na szkolenie zawodowe prowadzi komendant ośrodka szkolenia albo ośrodka doskonalenia kadr, w oparciu o kryteria określone w programach nauki szkolenia zawodowego, z uwzględnieniem liczby miejsc dla danej formy szkolenia zawodowego ustalonej przez Centralny Zarząd.

2. Kierownicy jednostek organizacyjnych, zgłaszający funkcjonariuszy do szkolenia zawodowego w ramach przyznanych limitów miejsc, mają obowiązek:

1) potwierdzić zdanie egzaminu kończącego praktykę zawodową;
2) zapoznać funkcjonariuszy z programem nauki dla danej formy szkolenia zawodowego i harmonogramem realizacji szkolenia zawodowego;
3) wyposażyć funkcjonariuszy w określone przez komendanta ośrodka szkolenia przedmioty umundurowania służbowego i wyjściowego.

3. Przed skierowaniem funkcjonariusza do odbycia szkolenia zawodowego, kierownik jednostki organizacyjnej kieruje go do lekarza, celem uzyskania opinii o braku przeciwwskazań do odbycia szkolenia zawodowego.

4. Lista słuchaczy szkolenia zawodowego podlega zatwierdzeniu przez Dyrektora Generalnego.

5. Słuchacze szkolenia zawodowego otrzymują w ośrodku szkolenia lub doskonalenia kadr:
1) bezpłatne wyżywienie i zakwaterowanie;
2) wyposażenie specjalne według obowiązujących norm.

Rozdział 4
Doskonalenie zawodowe

§ 25.

Szkolenia wewnątrzzakładowe organizuje się jako:
1) szkolenia ogólnozakładowe;
2) szkolenia działowe;
3) szkolenia strzelecko-ochronne.

§ 26.

Za organizację i prawidłowy przebieg szkolenia wewnątrzzakładowego jest odpowiedzialny kierownik właściwej jednostki organizacyjnej.

§ 27.

1. Szkolenie wewnątrzzakładowe organizuje się w zależności od aktualnych potrzeb szkoleniowych jednostki organizacyjnej.

2. Szkolenie wewnątrzzakładowe powinno uwzględniać konieczność:
1) podnoszenia poziomu wiedzy ogólnozawodowej i specjalistycznej funkcjonariuszy;

www.inforlex.pl

2) zapoznania z aktualnymi przepisami dotyczącymi działalności Służby Więziennej.

§ 28.

Kursy organizuje się w celu przygotowania funkcjonariuszy do pełnienia służby na określonych stanowiskach służbowych poprzez:

1) pogłębienie i utrwalenie wiedzy specjalistycznej niezbędnej funkcjonariuszowi do wykonywania zadań służbowych na danym stanowisku służbowym;
2) doskonalenie umiejętności w zakresie metod działania w różnych sytuacjach;
3) wyrobienie umiejętności kierowania zespołem ludzkim i samodzielnego podejmowania decyzji.

§ 29.

1. Na kurs deleguje się funkcjonariusza, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) odbył szkolenie zawodowe;
2) uzyskał pozytywną opinię służbową;
3) ma zapewnione, po ukończeniu kursu, stanowisko służbowe wymagające specjalistycznych kwalifikacji zawodowych.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi potrzebami służby i kwalifikacjami funkcjonariusza, na kurs można delegować funkcjonariusza, który nie spełnia warunku określonego w ust. 1 pkt 1.

§ 30.

Funkcjonariusza deleguje się ponownie na kurs, jeżeli stanowisko, na które ma być mianowany w tym samym albo w innym dziale służby, wymaga ukończenia innego kursu.

§ 31.

W zakresie ocen i przeprowadzania zaliczeń i egzaminów do kursów stosuje się odpowiednio przepisy § 11 i 13.

www.inforlex.pl

§ 32.

1. Kurs kończy się egzaminem, którego zakres tematyczny, formę oraz skład komisji egzaminacyjnej określa organizator kursu.

2. Z egzaminu sporządza się protokół, który podpisują członkowie komisji egzaminacyjnej.

§ 33.

Funkcjonariusz, który uzyskał ocenę niedostateczną z egzaminu, ma prawo przystąpić do egzaminu poprawkowego w terminie wskazanym przez organizatora kursu.

§ 34.

Do obowiązków kierownika kursu lub osoby odpowiedzialnej za właściwy przebieg i realizację programu doskonalenia zawodowego należy, w szczególności nadzór nad organizacją i przebiegiem szkolenia.

§ 35.

Funkcjonariuszowi, który ukończył kurs z wynikiem pozytywnym, wydaje się zaświadczenie o ukończeniu kursu, którego wzór stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 36.

Nabór funkcjonariuszy i pracowników do udziału w doskonaleniu zawodowym, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. b - e, realizowanym w ramach harmonogramu realizacji szkolenia i doskonalenia zawodowego, o którym mowa w § 38, prowadzi organizator.

§ 37.

Słuchacze doskonalenia zawodowego, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. c - e, mogą otrzymać zaświadczenie o ukończeniu doskonalenia zawodowego, którego wzór stanowi załącznik nr 6 do rozporządzenia.

Rozdział 5

Organizacja szkolenia i doskonalenia zawodowego oraz sprawozdawczość

§ 38.

1. Harmonogram realizacji szkolenia zawodowego i doskonalenia zawodowego, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. b - e, na rok kalendarzowy, opracowuje komórka kadrowa i przesyła za pośrednictwem okręgowych inspektoratów do wszystkich jednostek organizacyjnych, nie później niż do końca stycznia roku kalendarzowego objętego szkoleniem.

2. Harmonogram, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza Dyrektor Generalny.

§ 39.

1. Funkcjonariusze delegowani do prowadzenia zajęć oraz wyznaczeni do komisji egzaminacyjnych w ramach szkolenia zawodowego i doskonalenia zawodowego, zwalniani są w okresie delegowania od zajęć służbowych w jednostkach organizacyjnych, w których pełnią służbę.

2. Funkcjonariusze, o których mowa w ust. 1, za prowadzenie zajęć oraz udział w komisji egzaminacyjnej nie otrzymują dodatkowego wynagrodzenia. Właściwy przełożony w sprawach osobowych może, na wniosek organizatora szkolenia zawodowego albo doskonalenia zawodowego, udzielić tym funkcjonariuszom wyróżnienia lub przyznać nagrodę uznaniową, na podstawie przepisów odrębnych.

§ 40.

1. Zaświadczenia i świadectwa, o ukończonym szkoleniu zawodowym lub doskonaleniu zawodowym, sporządza się w jednym egzemplarzu i wręcza słuchaczowi w sposób uroczysty.

2. Funkcjonariusz ma obowiązek przedstawienia zaświadczenia lub świadectwa w jednostce, w której pełni służbę.

3. Kserokopia zaświadczenia lub świadectwa, poświadczona przez funkcjonariusza do spraw kadr albo na prośbę funkcjonariusza oryginał, podlega włączeniu do akt osobowych tego funkcjonariusza.

4. Absolwenci studiów podyplomowych otrzymują świadectwa według wzoru określonego w odrębnych przepisach.

www.inforlex.pl

§ 41.

1. Komendant ośrodka szkolenia albo ośrodka doskonalenia kadr, po zakończeniu zajęć przewidzianych w programie szkolenia zawodowego, zarządza wypełnienie przez słuchaczy ankiety ewaluacyjnej.

2. Kierownik kursu lub osoba odpowiedzialna za właściwy przebieg i realizację programu doskonalenia zawodowego zarządza wypełnienie przez słuchaczy ankiety ewaluacyjnej, po zakończeniu zajęć.

3. Wzór ankiety ewaluacyjnej, stanowi załącznik nr 7 do rozporządzenia.

4. W celu weryfikacji zagadnień programowych, przydatności i jakości szkolenia, w uzasadnionych przypadkach można stosować również inne metody oceny szkolenia zawodowego lub doskonalenia zawodowego.

§ 42.

1. Komendant ośrodka szkolenia albo ośrodka doskonalenia kadr, po zakończeniu szkolenia zawodowego, sporządza sprawozdanie w terminie 30 dni od dnia jego zakończenia.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera odpowiednio:

1) informacje na temat przebiegu przeprowadzonych zajęć, w tym:
   a) ocenę realizacji programu szkolenia,
   b) ocenę zabezpieczenia logistycznego,
   c) ocenę współpracy z personelem ośrodka szkolenia, doskonalenia kadr lub jednostki organizacyjnej, w której zrealizowano zajęcia,
   d) dane dotyczące liczby osób rozpoczynających szkolenie, w tym przyczyny ubycia lub nieobecności słuchaczy,
   e) dane dotyczące liczby słuchaczy:
   - którzy ukończyli szkolenie oraz którzy nie ukończyli szkolenia lub nie zdali egzaminu, z wyszczególnieniem nazwy przedmiotu, wraz z imiennym wykazem zawierającym: stopień służbowy, imię i nazwisko, stanowisko służbowe, nazwę jednostki organizacyjnej;
2) imienny wykaz osób prowadzących zajęcia, w tym funkcjonariuszy (stopień służbowy, imię i nazwisko, stanowisko służbowe, nazwa jednostki organizacyjnej);
3) wyniki ankiet ewaluacyjnych.

www.inforlex.pl

3. Sprawozdanie z przebiegu szkolenia zawodowego, przesyła się do komórki kadrowej w terminie 30 dni od dnia jego zakończenia.

4. Kierownik kursu lub osoba odpowiedzialna za właściwy przebieg i realizację programu doskonalenia zawodowego, sporządza sprawozdanie z przebiegu doskonalenia zawodowego, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. b–d, o ile organizator szkolenia tak zarządzi; przepis ust. 1 - 3 stosuje się odpowiednio.

§ 43.

Komendant ośrodka szkolenia, komendant ośrodka doskonalenia kadr albo kierownik jednostki organizacyjnej, realizujący szkolenie, prowadzi odpowiednio ewidencję wydanych świadectw i zaświadczeń oraz przechowuje następującą dokumentację:

1) dzienniki zajęć szkół i kursów;
2) programy nauczania;
3) protokoły egzaminacyjne;
4) sprawozdania.

§ 44.

1. Dyrektor Okręgowy może organizować doskonalenie zawodowe, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 3 lit. b - e, uwzględniając potrzeby podległych jednostek związane z uzyskaniem dodatkowych kwalifikacji przez funkcjonariuszy.

2. Przepisy § 24 ust. 2 pkt 2 i 3, § 35, § 37, § 39, § 40 ust. 1- 3, § 41 ust.2-4, § 42 ust. 4 i § 43 rozporządzenia, stosuje się odpowiednio.

3. Środki finansowe na realizacje szkoleń, o których mowa w ust. 1, zapewnia właściwy Dyrektor Okręgowy.

Rozdział 6
Przepisy przejściowe i końcowe

§ 45.

1. Praktykę zawodową rozpoczętą i niezakończoną przed dniem wejścia w życie rozporządzenia prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

2. Szkolenie zawodowe i doskonalenie zawodowe rozpoczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, prowadzi się i kończy na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 46.

W sprawach nieunormowanych niniejszym rozporządzeniem mają zastosowanie ogólnie obowiązujące przepisy w sprawie zasad i warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego dorosłych oraz przepisy w sprawie uzyskiwania i uzupełniania przez osoby dorosłe wiedzy ogólnej, umiejętności i kwalifikacji zawodowych w formach pozaszkolnych.

§ 47.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 lipca 2005 r. w sprawie programu i czasu trwania nauki w szkołach Służby Więziennej, trybu składania egzaminów na oficera, chorążego o podoficera oraz sposobów doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 140, poz. 1178)

§ 48.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia ……. 200 r. (poz. Nr ……..)

Załącznik nr 1

WZÓR

Zaświadczenie ukończenia szkolenia wstępnego funkcjonariuszy

Strona A

.....
(pieczęć podłużna ośrodka szkolenia)

ZAŚWIADCZENIE

ukończenia szkolenia wstępnego funkcjonariusza Służby Więziennej

.....
(stopień służbowy, imię i nazwisko, imię ojca)

.....
(stanowisko służbowe)

data i miejsce ur. .....
był (a) słuchaczem(ką) **kursu przygotowawczego**
w okresie od dnia ..... do dnia .....
zorganizowanego w .....
W dniu ..... komisja w składzie:

1) .....;

2) .....;

3) .....;
(stopień, imię i nazwisko)

przeprowadziła egzamin obejmujący sprawdzenie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych w zakresie strzelania z broni.....

.....

Ocena predyspozycji do służby: wynik egzaminu .....
(ocena)

Podpisy członków komisji egzaminacyjnej

1. ..... 2. ..... 3. .....

m.p

Komendant
Ośrodka Szkolenia / Doskonalenia Kadr

.....
(miejscowość , data)

.....
(pieczątka imienna i podpis)

Skala ocen : celująca, bardzo dobra, dobra, dostateczna, dopuszczająca, niedostateczna

NUMER EWIDENCYJNY .....

www.inforlex.pl

.....
(pieczęć podłużna jednostki realizującej praktykę zawodową)

W dniu .....

Komisja egzaminacyjna w składzie:

1) .....

2) .....

3) .....

przeprowadziła egzamin kończący praktykę zawodową trwającą w okresie od ..... do.....

.....
(stopień, imię i nazwisko)

.....
(stanowisko służbowe)

zdał/a egzamin, obejmujący sprawdzenie znajomości obowiązujących w Służbie Więziennej.

Ocena predyspozycji do służby:

1) wynik egzaminu .....
(ocena)

2) sposób wykonywania obowiązków służbowych w okresie praktyki zawodowej .....

.....

.....

Podpisy członków komisji egzaminacyjnej

1. ..... 2. ..... 3. .....

Kierownik jednostki realizującej praktykę zawodową

m.p

www.inforlex.pl

Załącznik nr 2

WZÓR

Świadectwa ukończenia szkolenia zawodowego oficera Służby Więziennej

Strona A

.....
(pieczęć podłużna ośrodka szkolenia lub doskonalenia kadr)

Ś W I A D E C T W O
UKOŃCZENIA
SZKOLENIA ZAWODOWEGO OFICERA
SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

.....
(stopień, imię i nazwisko)

imię ojca ..... urodz. ..... w .....
odbył(a) szkolenie zawodowe na pierwszy stopień oficerski SW
w specjalizacji ..... w .....
....., w trybie ..... ,
w okresie od dnia ..... do dnia .....
i złożył w dniu ..... egzamin na oficera

z wynikiem ogólnym .....
(ocena)

m.p.

.....
(miejscowość , data)

NUMER EWIDENCYJNY .....

.....
(pieczątka i podpis komendanta ośrodka szkolenia/doskonalenia kadr)

www.inforlex.pl

Strona B

....
(stopień, imię i nazwisko) (specjalizacja)

Otrzymał (a) zaliczenia z następujących przedmiotów:

Nazwa przedmiotu: Ocena:

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

oraz uzyskał(a) następujące oceny egzaminacyjne z przedmiotów:

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

Przeszkolenie zawodowe obejmowało sprawdzenie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych w zakresie następującej broni .....

Skala ocen: celujący, bardzo dobry, dobry, dostateczny, dopuszczający, niedostateczny .

www.inforlex.pl

Załącznik nr 3

WZÓR

Świadectwa ukończenia szkolenia zawodowego chorążego Służby Więziennej

Strona A

.....
(pieczęć podłużna ośrodka szkolenia lub doskonalenia kadr)

Ś W I A D E C T W O

SZKOLENIA ZAWODOWEGO CHORĄŻEGO SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

.....
(stopień, imię i nazwisko)

imię ojca ..... urodz. ..... w .....
odbył(a) szkolenie zawodowe na pierwszy stopień chorążego SW
w specjalizacji ..... w .....
....., w trybie ..... ,
w okresie od dnia ..... do dnia .....
i złożył w dniu ..... egzamin na chorążego

z wynikiem ogólnym .....
(ocena)

m.p.

.....
(miejscowość , data)

NUMER EWIDENCYJNY ....
(pieczątka i podpis komendanta ośrodka szkolenia/doskonalenia kadr)

Skala ocen: celujący, bardzo dobry, dobry, dostateczny, dopuszczający, niedostateczny .

www.inforlex.pl

Strona B

....
(stopień, imię i nazwisko) (specjalizacja)

Otrzymał (a) zaliczenia z następujących przedmiotów:

Nazwa przedmiotu: Ocena:

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

oraz uzyskał(a) następujące oceny egzaminacyjne z przedmiotów:

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

Przeszkolenie zawodowe obejmowało sprawdzenie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych w zakresie następującej broni .....

Skala ocen: celujący, bardzo dobry, dobry, dostateczny, dopuszczający, niedostateczny .

www.inforlex.pl

Załącznik nr 4

WZÓR

Świadectwa ukończenia szkolenia zawodowego podoficera Służby Więziennej

Strona A

.....
(pieczęć podłużna ośrodka szkolenia lub doskonalenia kadr)

Ś W I A D E C T W O

UKOŃCZENIA SZKOLENIA ZAWODOWEGO PODOFICERA SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

.....
(stopień, imię i nazwisko)

imię ojca ..... urodz. ..... w .....
odbył(a) szkolenie zawodowe na pierwszy stopień podoficera SW
w specjalizacji ..... w .....
....., w trybie ..... ,
w okresie od dnia ..... do dnia .....
i złożył w dniu ..... egzamin na podoficera

z wynikiem ogólnym .....
(ocena)

m.p.

.....
(miejscowość , data)

NUMER EWIDENCYJNY ....
(pieczątka i podpis komendanta ośrodka szkolenia/doskonalenia kadr)

www.inforlex.pl

Strona B

....
(stopień, imię i nazwisko) (specjalizacja)

Otrzymał (a) zaliczenia z następujących przedmiotów :

Nazwa przedmiotu: Ocena:

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

oraz uzyskał(a) następujące oceny egzaminacyjne z przedmiotów:

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

..... - .....

Przeszkolenie zawodowe obejmowało sprawdzenie wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych w zakresie następującej broni .....

Skala ocen: celujący, bardzo dobry, dobry, dostateczny, dopuszczający, niedostateczny .

www.inforlex.pl

Załącznik nr 5

WZÓR

Zaświadczenia o ukończeniu kursu

Strona A

.....

(nazwa organizatora kursu)

ZAŚWIADCZENIE

o ukończeniu kursu

.....

(stopień, imię i nazwisko, imię ojca)

.....

(stanowisko służbowe)

.....

(data i m-sce urodz.)

był/a/ słuchaczem/ką

kursu

.....

.....

(nazwa kursu)

w okresie od dnia ..... r. do dnia ..... r.

.....

(nazwa jednostki organizacyjnej realizującej szkolenie)

i ukończył kurs z oceną końcową: .....

Komendant ośrodka szkolenia lub doskonalenia kadr albo kierownik jednostki organizacyjnej realizującej kurs	Kierownik jednostki organizacyjnej lub kierownik komórki organizacyjnej Centralnego Zarządu nadzorujący pion służby, z którego tematyki organizowany jest kurs
..... (pieczątka imienna i podpis)	..... (pieczątka imienna i podpis)

Nr ewidencyjny:

m.p.

..... dnia .... r.

(miejscowość) (dzień, miesiąc) (rok)

Skala ocen: celująca, bardzo dobra, dobra, dostateczna, dopuszczająca, niedostateczna.

Strona B

Zakres tematyczny i liczba godzin kursu

Lp.	TEMATYKA	Liczba godzin	
		wykładów teoretycznych	zajęć praktycznych
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
	R a z e m		

Podpisy członków Komisji Egzaminacyjnej:

Kierownik kursu

.....

(pieczątka imienna i podpis)

www.inforlex.pl

Załącznik nr 6

WZÓR

Zaświadczenia o ukończeniu doskonalenia zawodowego funkcjonariusza Służby Więziennej

Strona A

.....

(nazwa organizatora szkolenia)

ZAŚWIADCZENIE

o ukończeniu doskonalenia zawodowego

w formie .....

.....

(stopień, imię i nazwisko)

.....

(stanowisko służbowe)

uczestniczył/a/ **w szkoleniu doskonalącym umiejętności zawodowe funkcjonariuszy pełniących służbę na stanowisku**

.....

W okresie od dnia ..... r. do dnia ..... r.

Komendant ośrodka szkolenia lub doskonalenia kadr albo kierownik jednostki organizacyjnej realizującej kurs

.....

(pieczątka i podpis)

Kierownik jednostki organizacyjnej lub kierownik komórki organizacyjnej Centralnego Zarządu nadzorujący pion służby, z którego tematyki organizowany jest kurs

.....

(pieczątka i podpis)

m.p.

Nr ewidencyjny .....

dnia r.

(miejscowość) (dzień, miesiąc) (rok)

www.inforlex.pl

Strona B

WYKAZ ZAGADNIEŃ SZKOLENIA

Lp.	RAMOWY PROGRAM SZKOLENIA	Liczba godzin zajęć prowadzonych metodą	
		Seminaryjno - wykładową	Warsztatową
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

Załącznik nr 7

WZÓR

ANKIETA EWALUACYJNA

Nazwa szkolenia, kursu, kursokonferencji, narady instruktażowo – szkoleniowej, seminarium:

..... Organizator.....

Termin: ..... Miejsce: .....

*Prosimy o dokonanie oceny zakreślając odpowiednie miejsce na skali (wypełnienie ankiety jest **dobrowolne**):*

OCENA SZKOLENIA – DOSKONALENIA ZAWODOWEGO		**5**	**4**	**3**	**2**	**1**	
Jestem zadowolony ze szkolenia	Bardzo						Wcale
Nauczyłem/am się	Bardzo dużo						Niewiele
Z punktu widzenia mojej służby/pracy	Bardzo przydatny						Nieprzydatny
W czasie zajęć nabyłem/am wiele praktycznych umiejętności	Zdecydowanie tak						Zdecydowanie nie
Przekazywana wiedza był	Bardzo trudna						Bardzo łatwa
Szkolenie trwało	Wystarczająco długo						Zbyt krótko
Sposób prowadzenia zajęć był interesujący i zachęcał do czynnego udziału	Zdecydowanie tak						Zdecydowanie nie
Materiały szkoleniowe oceniam jako	Bardzo dobrze						Bardzo złe
Sugerowane zmiany (problematyka, umiejętności, materiały, uwagi dotyczące wykładowców, inne):							

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 lipca 2005 r. w sprawie programu i czasu trwania nauki w szkołach Służby Więziennej, trybu składania egzaminów na oficera, chorążego o podoficera oraz sposobów doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 140, poz. 1178), wydanym na podstawie art. 51 ustawy z dnia 28 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.) oraz w pozostałym zakresie w zarządzeniu wewnętrznym Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, np. wzory zaświadczeń.

Rozporządzenie ujednolica dotychczasową praktykę przeprowadzania szkolenia, ewidencjonowania i prowadzenia dokumentacji w zakresie szkolenia i doskonalenia zawodowego. W stosunku do poprzednio obowiązującego rozporządzenia:

1) zmieniono nazewnictwo dla oznaczenia szkolenia zawodowego w zakresie szkoły podoficerskiej, chorążych i oficerskiej na szkolenie zawodowe odpowiednio na pierwszy stopień podoficerski, chorążacki i oficerski;
2) wprowadzono stosowne wzory ukończenia szkolenia zawodowego i doskonalenia zawodowego oraz ankietę ewaluacyjną;
3) odstąpiono od uregulowania zagadnienia programów szkoleń i czasu ich trwania z uwagi na oddzielną w tym zakresie delegację w ustawie o Służbie Więziennej dla Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, w formie zarządzenia.

Przechodząc do oceny skutków proponowanej regulacji – w kontekście § 10 ust.6 uchwały Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221 ze zm.) - należy wskazać, iż projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny. Nie spowoduje również skutków dla budżetu państwa.

Przedmiotowy projekt zostanie przekazany do opiniowania przez Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania projektów do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.
Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.
Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.
Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.
Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.
Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200……. r.

w sprawie stanowisk służbowych funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz stopni Służby Więziennej

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia …….. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …., poz. ….) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

1) rodzaje stanowisk służbowych oficerskich, chorążackich i podoficerskich funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami", w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi";
2) staż służby wymagany do zajmowania poszczególnych stanowisk;
3) wymagany do zajmowania niektórych stanowisk rodzaj wykształcenia ogólnego oraz szkolenia specjalistycznego;
4) maksymalne stopnie przypisane do poszczególnych stanowisk służbowych;
5) sposób i tryb nadawania funkcjonariuszom stopni Służby Więziennej.

§ 2.

1. Stanowiska służbowe funkcjonariuszy w jednostkach organizacyjnych, maksymalne stopnie Służby Więziennej przypisane do poszczególnych stanowisk oraz dodatkowe wymagania kwalifikacyjne, jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze na określonych stanowiskach służbowych określają tabele od 1 do 4, stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wymagania, o których mowa w ust. 1, określone dla wyższego stanowiska służbowego obejmują również wymagania określone dla stanowiska służbowego niższego w danym pionie służby.

§ 3.

1. Warunkiem uzyskania kwalifikacji zawodowych w zakresie szkolenia specjalistycznego jest ukończenie odpowiedniego szkolenia, o którym mowa w przepisach w sprawie szczegółowych warunków odbywania szkolenia wstępnego, zawodowego, specjalistycznego oraz doskonalenia zawodowego w Służbie Więziennej, potrzebnego na zajmowanym lub planowanym do objęcia przez funkcjonariusza stanowisku służbowym.

2. Ilekroć w przepisach rozporządzenia mowa jest o studiach podyplomowych, należy przez to rozumieć studia uwzględniające w programach zadania realizowane na zajmowanym stanowisku służbowym lub przydatne do realizacji na tym stanowisku lub w Służbie Więziennej.

3. Za równorzędne ze spełnieniem dodatkowych wymagań w zakresie ukończonych studiów podyplomowych uznaje się ukończenie studiów doktoranckich oraz aplikacji prawniczych.

§ 4.

1. Wniosek o nadanie funkcjonariuszowi stopnia Służby Więziennej, zwany dalej „wnioskiem”, składa przełożony tego funkcjonariusza.

2. Jeżeli przełożony jest jednocześnie przełożonym uprawnionym do nadania stopnia Służby Więziennej, z wnioskiem występuje bezpośredni przełożony tego funkcjonariusza.

3. Wniosek do stopnia kapitana włącznie, może być sporządzony w formie wniosku zbiorczego, z zastrzeżeniem ust. 4. Wniosek w formie zbiorczej może być przekazany w postaci elektronicznej.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do wniosków od stopnia majora Służby Więziennej oraz sporządzanych na podstawie art. 52 ust. 2 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”; wnioski o przedterminowe nadanie wyższego stopnia regulują przepisy wydane na podstawie art. 168 ust. 2 ustawy.

§ 5.

1. W przypadku ujawnienia faktu podważającego zasadność nadania funkcjonariuszowi stopnia Służby Więziennej przełożony, który wystąpił z wnioskiem, jest obowiązany niezwłocznie pisemnie powiadomić o tym fakcie właściwego przełożonego uprawnionego do nadania wnioskowanego stopnia.

2. Dokonanie powiadomienia jest równoznaczne z wycofaniem wniosku o mianowanie na stopień funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1.

§ 6.

1. W przypadku, gdy po złożeniu egzaminu na pierwszy stopień podoficerski, chorążacki albo oficerski, funkcjonariusz nie posiada pozytywnej opinii służbowej, albo wszczęto przeciwko niemu postępowanie karne lub dyscyplinarne, nadanie odpowiedniego stopnia Służby Więziennej następuje odpowiednio po uzyskaniu przez niego pozytywnej opinii służbowej, umorzenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego albo uniewinnienia funkcjonariusza na podstawie prawomocnego wyroku lub po zatarciu albo darowaniu wymierzonej kary dyscyplinarnej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, nadanie odpowiedniego stopnia następuje w terminach przewidzianych na nadanie pierwszego stopnia podoficerskiego, chorążego albo oficerskiego, kolejnych roczników szkolenia zawodowego z tym, że funkcjonariuszowi uniewinnionemu na podstawie prawomocnego wyroku wydanego w postępowaniu karnym lub orzeczenia o uniewinnieniu wydanego w postępowaniu dyscyplinarnym, nadanie odpowiedniego stopnia następuje niezwłocznie po uniewinnieniu.

3. Funkcjonariuszowi, któremu obniżono stopień, okres służby w posiadanym stopniu, wymagany do mianowania na kolejny wyższy stopień, biegnie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą dyscyplinarną obniżenia stopnia.

§ 7.

1. Funkcjonariusz, któremu nadano stopień Służby Więziennej, otrzymuje akt nadania stopnia Służby Więziennej, zwany dalej „aktem nadania stopnia”.

2. Akt nadania stopnia sporządza się na podstawie rozkazu personalnego, organ uprawniony do nadania stopnia Służby Więziennej lub upoważniony przez ten organ przełożony.

3. Potwierdzony za zgodność z oryginałem odpis rozkazu personalnego lub jego kopię włącza się do akt osobowych funkcjonariusza.

§ 8.

1. Wręczenie aktu nadania stopnia następuje w sposób uroczysty.

2. Funkcjonariusz, który nie mógł przybyć na uroczystość wręczenia aktu nadania stopnia, powiadamia się o innym wyznaczonym terminie wręczenia tego aktu.

3. Funkcjonariuszowi, który nie mógł przybyć na uroczystość wręczenia aktu nadania stopnia, w szczególności z powodu długotrwałej choroby, akt nadania stopnia wręcza się w miejscu jego pobytu.

4. W przypadku, gdy funkcjonariusz zmarł przed otrzymaniem aktu nadania stopnia albo, gdy nadanie stopnia następuje pośmiertnie, akt nadania stopnia wręcza się małżonkowi zmarłego funkcjonariusza lub najbliższemu krewnemu.

§ 9.

1. Funkcjonariusz, który nie spełnia wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych lub posiadanego stopnia Służby Więziennej przewidzianego dla stanowiska służbowego zajmowanego przez niego w dniu wejścia w życie rozporządzenia, zachowuje to stanowisko oraz posiadany stopień Służby Więziennej.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, zachowuje również uprawnienie do mianowania na stanowisko służbowe równorzędne do dotychczas zajmowanego pod względem grupy uposażenia zasadniczego.

3. Przepis ust. 2, stosuje się odpowiednio do funkcjonariusza, który na zajmowane stanowisko służbowe został mianowany w drodze wyróżnienia, pomimo niespełniania warunków w zakresie wykształcenia lub kwalifikacji zawodowych.

§ 10.

Funkcjonariuszy mianowanych albo powołanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na stanowiska służbowe na podstawie dotychczasowych przepisów, mianuje się albo powołuje na stanowiska służbowe równorzędne tym stanowiskom, określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 11.

Tracą moc rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie:

1) wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych, jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze Służby Więziennej (Dz. U. Nr 14, poz. 142 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 739);
2) szczegółowego trybu nadawania stopni funkcjonariuszom Służby Więziennej (Dz. U. Nr 14, poz. 143 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 740).

§ 12.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr....., poz. .....).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia ..... 200…. r. (poz. .....)

Załącznik nr 1

Tabele stanowisk służbowych funkcjonariuszy w jednostkach organizacyjnych, maksymalne stopnie Służby Więziennej przypisane do poszczególnych stanowisk oraz dodatkowe wymagania kwalifikacyjne, jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze na określonych stanowiskach służbowych

Tabela 1

Centralny Zarząd Służby Więziennej

Lp.	Rodzaj stanowiska służbowego	Stanowiska służbowe	Maksymalny stopień SW	Dodatkowe wymagania kwalifikacyjne w zakresie	
				stażu służby lub pracy	Wykształcenia ogólnego lub specjalistycznego
1	2	3	4	5	6
1.	OFICERSKIE	Dyrektor Generalny Służby Więziennej	generał	5 lat służby na stanowisku kierowniczym	Studia podyplomowe
2.		zastępca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej	generał	5 lat służby na stanowisku kierowniczym	Studia podyplomowe
3.		dyrektor biura	pułkownik	10 lat służby	Studia podyplomowe
4.		główny księgowy Służby Więziennej	pułkownik	10 lat służby	Według odrębnych przepisów, Studia podyplomowe
5.		główny księgowy	pułkownik	10 lat służby	Według odrębnych przepisów, Studia podyplomowe
6.		naczelny lekarz więziennictwa	pułkownik	10 lat służby	Wyższe medyczne, specjalizacja
7.		zastępca dyrektora biura	podpułkownik	8 lat służby	Studia podyplomowe
8.		naczelnik wydziału	podpułkownik	8 lat służby	Studia podyplomowe
9.		kierownik zespołu	podpułkownik	6 lat służby	Studia podyplomowe
10.		doradca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej	podpułkownik	12 lat służby	Studia podyplomowe
11.		radca prawny	podpułkownik	-	Według odrębnych przepisów
12.		główny specjalista	podpułkownik	12 lat służby	kurs specjalistyczny
				10 lat służby	
13.		specjalista	major	8 lat służby	
				6 lat służby	
				4 lata służby	
				-	
14.	CHORĄŻACKIE	inspektor	starszy chorąży	6 lat służby	
				4 lata służby	
				-	
15.	PODOFICERSKIE	kierowca	starszy sierżant sztabowy	4 lata służby	prawo jazdy kategorii „B”, „C”, „D” i „E”
				-	prawo jazdy kategorii „B”

16.		referent	starszy sierżant sztabowy	4 lata służby 2 lata służby -	

Tabela 2

okręgowe inspektoraty Służby Więziennej

Lp.	Rodzaj stanowiska służbowego	Stanowiska służbowe	Maksymalny stopień SW	Dodatkowe wymagania kwalifikacyjne w zakresie	
				stażu służby lub pracy	Wykształcenia ogólnego lub specjalistycznego
1	2	3	4	5	6
1.	OFICERSKIE	dyrektor okręgowy Służby Więziennej	generał	5 lat służby na stanowisku kierowniczym lub 12 lat służby	Studia podyplomowe
2.		zastępca dyrektora okręgowego Służby Więziennej	pułkownik	3 lata służby na stanowisku kierowniczym lub 12 lat służby	Studia podyplomowe
3.		główny księgowy	podpułkownik	5 lat służby	Według odrębnych przepisów, Studia podyplomowe
4.		naczelny lekarz	podpułkownik	5 lat służby w pionie służby zdrowia	Wyższe medyczne, specjalizacja
5.		radca prawny	major	-	Według odrębnych przepisów
6.		główny specjalista	major	12 lat służby	Studia podyplomowe
				10 lat służby	
				8 lat służby	
7.		specjalista	kapitan	6 lat służby	
				4 lata służby	
				-	
8.	CHORĄŻACKIE	inspektor	starszy chorąży	6 lat służby	
				4 lata służby	
				-	
9.	PODOFICERSKIE	kierowca	starszy sierżant sztabowy	4 lata służby	prawo jazdy kategorii „B”, „C”, „D” i „E”
				-	prawo jazdy kategorii „B”
10.		referent	starszy sierżant sztabowy	4 lata służby	
				2 lata służby	
				-	

Tabela 4

Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej, ośrodki szkolenia oraz ośrodki doskonalenia kadr Służby Więziennej

Lp.	Rodzaj stanowiska służbowego	Stanowiska służbowe	Maksymalny stopień SW	Dodatkowe wymagania kwalifikacyjne w zakresie	
				stażu służby lub pracy	Wykształcenia ogólnego lub specjalistycznego
1	2	3	4	5	6
1.	OFICERSKIE	komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia	generał	5 lat służby na stanowisku kierowniczym lub 12 lat służby	Studia podyplomowe, uprawnienia

					pedagogiczne
2.		komendant ośrodka szkolenia	pułkownik	3 lata służby na stanowisku kierowniczym lub 12 lat służby	Studia podyplomowe, uprawnienia pedagogiczne
3.		komendant ośrodka doskonalenia kadr	pułkownik	3 lata służby na stanowisku kierowniczym lub 10 lat służby	Studia podyplomowe
4.		zastępca komendanta ośrodka szkolenia	podpułkownik	8 lat służby	Studia podyplomowe
5.		zastępca komendanta ośrodka doskonalenia kadr	podpułkownik	8 lat służby	Studia podyplomowe
6.		główny księgowy	major	5 lat służby	Według odrębnych przepisów, Studia podyplomowe
7.		zastępca głównego księgowego	major	5 lat służby	Według odrębnych przepisów, Studia podyplomowe
8.		kierownik zakładu	major	8 lat służby, w tym 4 lata praktyki w dydaktyce	Uprawnienia pedagogiczne
9.		kierownik oddziału zamiejscowego	major	8 lat służby	
10.		kierownik działu	major	8 lat służby	
11.		kierownik ambulatorium	major	5 lat służby	Wyższe medyczne
12.		radca prawny	major	-	Według odrębnych przepisów
13.		wykładowca	major	8 lat służby, w tym 4 lata praktyki w dydaktyce	Uprawnienia pedagogiczne
				6 lat służby, w tym 3 lata praktyki w dydaktyce	Uprawnienia pedagogiczne
				3 lata służby	Uprawnienia pedagogiczne
14.		zastępca kierownika działu	kapitan	8 lat służby	
				6 lat służby	
15.		dowódca kompanii ośrodka szkolenia	kapitan	6 lat służby	
16.		dowódca zmiany ośrodka szkolenia	kapitan	6 lat służby, w tym 4 lata w pionie ochrony	
17.		asystent (lekarz, farmaceuta, biolog)	kapitan	6 lat służby	wyższe medyczne lub inne wyższe kierunkowe
				4 lata służby	
				-	
18.		specjalista	kapitan	6 lat służby	
				3 lata służby	
				-	
19.	**CHORĄŻACKIE**	główny księgowy	starszy chorąży	5 lat służby	Według odrębnych przepisów
20.		zastępca głównego księgowego	starszy chorąży	5 lat służby	Według odrębnych przepisów, Studia podyplomowe
21.		dowódca zmiany ośrodka szkolenia	starszy chorąży	4 lata służby, w tym 2 lata w pionie ochrony	
22.		inspektor	starszy chorąży	6 lat służby	
				4 lata służby	
				2 lata służby	
				-	
23.		oddziałowy	starszy chorąży	6 lat służby, w tym 4 lata w pionie ochrony	
				4 lat służby, w tym 2 lata w pionie ochrony	
24.				4 lata służby	Według

		pielęgniarka	starszy chorąży	-	odrębnych przepisów
25.	**PODOFICERSKIE**	oddziałowy	starszy sierżant sztabowy	6 lat służby, w tym 4 lata w pionie ochrony	
				4 lat służby, w tym 2 lata w pionie ochrony	
26.		referent	starszy sierżant sztabowy	6 lat służby	
				4 lata służby	
				2 lata służby	
				-	
27.		kierowca	starszy sierżant sztabowy	4 lata służby	prawo jazdy kategorii „B”, „C”, „D” i „E”
				-	prawo jazdy kategorii „B”
28.		pielęgniarka	starszy sierżant sztabowy	4 lata służby	Według odrębnych przepisów
				-	
29.		kwatermistrz	starszy sierżant	-	średnie, średnie gastronomiczne lub średnie i ukończone odpowiednie przeszkolenie
30.		strażnik	sierżant	2 lata służby	
				-	

Tabela 3

areszty śledcze, zakłady karne, niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej działające przy jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej

Lp.	**Rodzaj stanowiska służbowego**	**Stanowiska służbowe**	**Maksymalny stopień SW**	**Dodatkowe wymagania kwalifikacyjne w zakresie**	
				stażu służby	**Wykształcenia ogólnego lub specjalistycznego**
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**
1.	**OFICERSKIE**	dyrektor	pułkownik	10 lat służby, w tym 4 lata służby na stanowisku kierowniczym lub na stanowisku samodzielnym	Studia podyplomowe
2.		zastępca dyrektora	podpułkownik	10 lat służby, w tym 4 lata służby na stanowisku kierowniczym lub na stanowisku samodzielnym	Studia podyplomowe
3.		główny księgowy	major	6 lat służby w tym, co najmniej 3 letnia praktyka w księgowości	Według odrębnych przepisów
4.		dyrektor szpitala	major	8 lat pracy w zawodzie	Studia podyplomowe
5.		kierownik oddziału zewnętrznego	major	6 lat służby	Studia podyplomowe
6.		kierownik działu	major	6 lat **służby** w tym, co najmniej 3 lata w danym	

				pionie służby	
7.		kierownik działu terapeutycznego	major	6 lat służby w tym, co najmniej 3 lata w dziale terapeutycznym	Według odrębnych przepisów
8.		ordynator	major	8 lat pracy w zawodzie	Wymagania jak dla starszego asystenta
9.		kierownik ambulatorium	major	3 lata służby	Wymagania jak dla starszego asystenta
10.		kierownik apteki okręgowej	major	6 lat służby	Według odrębnych przepisów
11.		radca prawny	major	-	Według odrębnych przepisów
12.		zastępca kierownika działu	kapitan	6 lat służby w danym pionie służby	
13.		kierownik apteki	kapitan	3 lata służby	Według odrębnych przepisów
14.		kierownik domu matki i dziecka	major	6 lat służby	wyższe medyczne lub inne wyższe kierunkowe
15.		kierownik poradni, pracowni	major	6 lat służby	wyższe medyczne lub inne wyższe kierunkowe
16.		kierownik ośrodka diagnostycznego	major	6 lat służby	Wymagania jak dla starszego psychologa
17.		asystent (lekarz, farmaceuta, biolog, fizjoterapeuta)	kapitan	6 lat służby 3 lata służby pracy w zawodzie -	wyższe medyczne lub inne wyższe kierunkowe
18.		dowódca zmiany	kapitan	6 lat służby, w tym 4 lata w pionie ochrony	
19.		wychowawca	kapitan	6 lat służby 3 lata służby -	
20.		psycholog	kapitan	6 lat służby 3 lata służby -	wyższe o kierunku psychologia
21.		terapeuta	kapitan	6 lat służby 3 lata służby -	Według odrębnych przepisów
22.		specjalista	kapitan	6 lat służby 3 lata służby -	
23.		przełożona pielęgniarek	kapitan	5 lat pracy szpitalu	Według odrębnych przepisów
24.		pielęgniarka	porucznik	3 lata pracy w szpitalu -	Według odrębnych przepisów
25.	**CHORĄŻACKIE**	główny księgowy	starszy chorąży	5 lat służby w pionie finansowym	Według odrębnych przepisów
26.		młodszy terapeuta	starszy chorąży	6 lat służby 3 lata służby -	Według odrębnych przepisów
27.		inspektor	starszy chorąży	6 lat służby 4 lata służby -	
28.		zastępca dowódcy zmiany	chorąży	4 lata służby, w tym 2 lata w pionie ochrony	
29.		oddziałowy	chorąży	6 lat służby, w tym 4 lata w pionie ochrony 4 lat służby, w tym 2 lata w pionie ochrony	

30.		pielęgniarka	starszy chorąży	3 lata pracy w szpitalu	Według odrębnych przepisów
				4 lata służby	
				2 lata służby	
				-	
31.	**PODOFICERSKIE**	oddziałowy	starszy sierżant sztabowy	6 lat służby, w tym 4 lata w pionie ochrony	
				4 służby lata w pionie ochrony	
32.		dowódca grupy konwojowej		4 lata służby	
33.		kierowca	starszy sierżant sztabowy	4 lata służby	prawo jazdy kategorii „B”, „C”, „D” i „E”
				-	prawo jazdy kategorii „B”
34.		kwatermistrz	starszy sierżant sztabowy	8 lat służby	średnie, średnie gastronomiczne lub średnie i ukończone odpowiednie przeszkolenie
				6 lat służby	
				4 lat służby	
				2 lata służby	
				-	
35.		pielęgniarka	starszy sierżant	4 lata służby	Według odrębnych przepisów
				2 lata służby	
				-	
36.		referent	starszy sierżant sztabowy	4 lata służby	
				2 lata służby	
				-	
37.		strażnik	sierżant	2 lata służby	
			kapral	-	

Załącznik nr 2

Tabele stanowisk równorzędnych funkcjonariuszy Służby Więziennej

Tabela 1

Centralny Zarząd Służby Więziennej

Lp.	Rodzaj stanowiska służbowego	Stanowiska służbowe zajmowane na podstawie przepisów dotychczasowych	Stanowiska służbowe równorzędne na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia
1	2	3	4
1.	OFICERSKIE	Dyrektor Generalny Służby Więziennej	Dyrektor Generalny Służby Więziennej
2.		zastępca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej	zastępca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej
3.		dyrektor biura	dyrektor biura
4.		główny księgowy Służby Więziennej	główny księgowy Służby Więziennej
5.		główny księgowy	główny księgowy
6.		naczelny lekarz więziennictwa	naczelny lekarz więziennictwa
7.		zastępca dyrektora biura	zastępca dyrektora biura
8.		naczelnik wydziału	naczelnik wydziału
9.		kierownik zespołu	kierownik zespołu
10.		doradca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej	doradca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej
11.		radca prawny	radca prawny
12.		starszy specjalista	główny specjalista
13.		główny kontroler	
14.		specjalista	
15.		starszy kontroler	
16.		kontroler	specjalista
17.		starszy inspektor	
18.		inspektor	
19.		młodszy kontroler	
20.		młodszy inspektor	
21.	CHORĄŻACKIE	starszy instruktor	inspektor
22.		instruktor	
23.		młodszy instruktor	
24.	PODOFICERSKIE	starszy kierowca	kierowca
25.		kierowca	
26.		starszy referent	referent
27.		referent	
28.		młodszy referent	

Tabela 2

okręgowe inspektoraty Służby Więziennej

Lp.	Rodzaj stanowiska służbowego	Stanowiska służbowe zajmowane na podstawie przepisów dotychczasowych	Stanowiska służbowe zajmowane na podstawie przepisów z dniem wejścia w życie rozporządzenia
1	2	3	4
1.	OFICERSKIE	dyrektor okręgowy Służby Więziennej	dyrektor okręgowy Służby Więziennej
2.		zastępca dyrektora okręgowego Służby Więziennej	zastępca dyrektora okręgowego Służby Więziennej
3.		główny księgowy	główny księgowy
4.		naczelny lekarz	naczelny lekarz
5.		radca prawny	radca prawny
6.		starszy specjalista	główny specjalista
7.		specjalista	
8.		starszy kontroler	
9.		kontroler	specjalista
10.		starszy inspektor	
11.		inspektor	
12.		młodszy kontroler	
13.		młodszy inspektor	
14.	CHORĄŻACKIE	starszy instruktor	inspektor
15.		instruktor	
16.		młodszy instruktor	
17.	PODOFICERSKIE	starszy kierowca	kierowca
18.		kierowca	
19.		starszy referent	referent
20.		referent	
21.		młodszy referent	

Tabela 4

Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej, ośrodki szkolenia oraz ośrodki doskonalenia kadr Służby Więziennej

Lp.	Rodzaj stanowiska służbowego	Stanowiska służbowe zajmowane na podstawie przepisów dotychczasowych	Stanowiska służbowe zajmowane na podstawie przepisów z dniem wejścia w życie rozporządzenia
1	2	3	4
1.	OFICERSKIE	komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia	komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia
2.		komendant ośrodka szkolenia	komendant ośrodka szkolenia
3.		komendant ośrodka doskonalenia kadr	komendant ośrodka doskonalenia kadr
4.		zastępca komendanta ośrodka szkolenia	zastępca komendanta ośrodka szkolenia
5.		zastępca komendanta ośrodka doskonalenia kadr	zastępca komendanta ośrodka doskonalenia kadr
6.		główny księgowy	główny księgowy
7.		zastępca głównego księgowego	zastępca głównego księgowego
8.		kierownik zakładu	kierownik zakładu
9.		kierownik oddziału zamiejscowego	kierownik oddziału zamiejscowego
10.		kierownik działu	kierownik działu
11.		kierownik ambulatorium	kierownik ambulatorium
12.		radca prawny	radca prawny
13.		starszy wykładowca ośrodka szkolenia	wykładowca
14.		wykładowca ośrodka szkolenia	
15.		młodszy wykładowca ośrodka szkolenia	

16.		dowódca kompanii ośrodka szkolenia	dowódca kompanii ośrodka szkolenia
17.		starszy asystent (lekarz, farmaceuta, biolog)	asystent (lekarz, farmaceuta, biolog)
18.		asystent (lekarz, farmaceuta, biolog)	
19.		młodszy asystent (lekarz, farmaceuta, biolog)	
20.		starszy inspektor	specjalista
21.		inspektor	
22.		młodszy inspektor	
23.	**CHORĄŻACKIE**	starszy instruktor	inspektor
24.		instruktor	
25.		technik	
26.		starszy oddziałowy	oddziałowy
27.		oddziałowy	
28.	**PODOFICERSKIE**	starszy oddziałowy	oddziałowy
29.		oddziałowy	
30.		starszy referent	referent
31.		referent	
32.		młodszy referent	
33.		starszy kierowca	kierowca
34.		kierowca	
35.		szef kuchni	kwatermistrz
36.		technik	
37.		konserwator	
38.		magazynier	
39.		starsza pielęgniarka	pielęgniarka
40.		pielęgniarka	
41.		starszy strażnik	strażnik
42.		strażnik	

Tabela 3

areszty śledcze, zakłady karne, niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej działające przy jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej

Lp.	Rodzaj stanowiska służbowego	Stanowiska służbowe zajmowane na podstawie przepisów dotychczasowych	Stanowiska służbowe zajmowane na podstawie przepisów z dniem wejścia w życie rozporządzenia
1	2	3	4
1.	OFICERSKIE	dyrektor	dyrektor
2.		zastępca dyrektora	zastępca dyrektora
3.		główny księgowy	główny księgowy
4.		dyrektor szpitala	dyrektor szpitala
5.		kierownik oddziału zewnętrznego	kierownik oddziału zewnętrznego
6.		kierownik działu	kierownik działu
7.		ordynator	ordynator
8.		kierownik ambulatorium	kierownik ambulatorium
9.		kierownik apteki okręgowej	kierownik apteki okręgowej
10.		radca prawny	radca prawny
11.		zastępca kierownika działu	zastępca kierownika działu
12.		kierownik apteki	kierownik apteki
13.		kierownik domu matki i dziecka	kierownik domu matki i dziecka
14.		kierownik poradni, pracowni	kierownik poradni, pracowni
15.		kierownik ośrodka diagnostycznego	kierownik ośrodka diagnostycznego
16.		starszy asystent (lekarz, farmaceuta, biolog, fizjoterapeuta)	asystent (lekarz, farmaceuta, biolog, fizjoterapeuta)
17.		asystent (lekarz, farmaceuta, biolog, fizjoterapeuta)	
18.		młodszy asystent (lekarz, farmaceuta, biolog, fizjoterapeuta)	
19.		dowódca zmiany	dowódca zmiany
20.		starszy wychowawca	wychowawca
21.		wychowawca	
22.		młodszy wychowawca	
23.		starszy psycholog	psycholog
24.		psycholog	
25.		młodszy psycholog	
26.		starszy inspektor	specjalista
27.		inspektor	
28.		młodszy inspektor	
29.		przełożona pielęgniarek	przełożona pielęgniarek
30.		starszy instruktor	

	CHORĄŻACKIE		inspektor
31.		instruktor	
32.		technik	
33.		zastępca dowódcy zmiany	
34.		starszy oddziałowy	oddziałowy
35.		oddziałowy	
36.		pielęgniarka oddziałowa	pielęgniarka oddziałowa
37.	**PODOFICERSKIE**	starszy oddziałowy	oddziałowy
38.		oddziałowy	
39.		starszy kierowca	kierowca
40.		kierowca	
41.		technik	inspektor
42.		starszy referent	
43.		referent	
44.		młodszy referent	
45.		dowódca grupy konwojowej	dowódca grupy konwojowej
46.		szef kuchni	kwatermistrz
47.		starszy magazynier	
48.		konserwator	
49.		magazynier	
50.		starsza pielęgniarka	pielęgniarka
51.		pielęgniarka	
52.		starszy strażnik	strażnik
53.		strażnik	

Uzasadnienie

Projekt niniejszego rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 54 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej.

W projekcie rozporządzenia określono:

1) rodzaje stanowisk służbowych oficerskich, chorążackich i podoficerskich funkcjonariuszy Służby Więziennej w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej;
2) staż służby wymagany do zajmowania poszczególnych stanowisk;
3) wymagany do zajmowania niektórych stanowisk rodzaj wykształcenia ogólnego oraz szkolenia specjalistycznego;
4) maksymalne stopnie przypisane do poszczególnych stanowisk służbowych;
5) sposób i tryb nadawania funkcjonariuszom stopni Służby Więziennej.

Obecnie przedmiotową problematykę regulują rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie:

1) wymagań w zakresie wykształcenia i kwalifikacji zawodowych, jakim powinni odpowiadać funkcjonariusze Służby Więziennej (Dz. U. Nr 14, poz. 142 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 739);
2) szczegółowego trybu nadawania stopni funkcjonariuszom Służby Więziennej (Dz. U. Nr 14, poz. 143 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 740).

W stosunku do stanu dotychczasowego projektowane rozporządzenie zredukowano liczbę stanowisk, co obrazuje załącznik nr 5 do rozporządzenia.

W projekcie rozporządzenia przypisano poszczególne stanowiska służbowe do poszczególnych korpusów oraz przypisano im maksymalne stopnie Służby Więziennej. Ponadto przy niektórych stanowiskach określono dodatkowe kwalifikacje w zakresie wykształcenia ogólnego lub specjalistycznego. Dodatkowo dopuszczono na stanowiskach w pionie służby zdrowia zaliczanie do stażu służby wymaganego do zajmowania określonych stanowisk okresu pracy w zawodzie poza Służbą Więzienną. Wynika to ze zgłaszanych dotychczas postulatów środowiska lekarskiego, a także właściwych przełożonych mających trudności z obsadą niektórych stanowisk w służbie zdrowia.

Przechodząc do oceny skutków regulacji należy wskazać, iż projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu, ponieważ odrębne rozporządzenie o uposażeniu funkcjonariuszy Służby Więziennej przypisuje aktualnie zajmowane stanowiska do grup zaszeregowania.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia 2009 r.

w sprawie wielokrotności kwoty bazowej, stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 55 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wielokrotność kwoty bazowej, stanowiącą przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej, ustala się na 2,65.

§ 2.

Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie wielokrotności kwoty bazowej, stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 49, poz. 396).

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

Prezes Rady Ministrów

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 55 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie wielokrotności kwoty bazowej, stanowiącej przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 49, poz. 396), wydanego z upoważnienia art. 96 ust. 4 uchylonej ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.).

W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia, które ustala w takiej samej wysokości 2,65 wskaźnik wielokrotności kwoty bazowej od 1 stycznia 2009 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Środki finansowe określające wysokość wskaźnika wielokrotności kwoty bazowej dla funkcjonariuszy SW w 2009 r. na 2,65 (84 179 382 zł) zostały uwzględnione w budżecie państwa na rok 2009 r.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

05/08-kt

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia r.

w sprawie dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 57 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Rozporządzenie określa warunki i tryb przyznawania funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego:

1) dodatku za wysługę lat;
2) dodatku za stopień;
3) dodatku służbowego

- zwanych dalej „dodatkami”.

2. Kwoty dodatków ustala się w stawkach miesięcznych i zaokrągla się do pełnego złotego w górę.

§ 2.

1. Zaliczenia okresów, o których mowa w art. 57 ust. 1 i 2 ustawy o Służbie Więziennej, i ustalenia wysługi lat uwzględnianej przy ustalaniu wzrostu uposażenia zasadniczego dokonuje się, na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych funkcjonariusza, w formie rozkazu personalnego.

2. Zaliczenia okresów i ustalenia wysługi lat dokonuje się na dzień przyjęcia do służby, chyba że z przepisów odrębnych wynika inny termin zaliczenia danego okresu.

3. Zaliczanie do wysługi lat okresów dotychczas nieuwzględnionych lub nieudokumentowanych oraz nowe ustalenie wysługi lat do celów, o których mowa w ust. 1, następuje na udokumentowany wniosek funkcjonariusza.

4. Ustalając lub zmieniając wysługę lat, określa się łączną wysługę lat uwzględnioną przy ustaleniu wzrostu uposażenia zasadniczego funkcjonariusza oraz datę, kiedy upłynie okres wysługi lat uprawniający, do wzrostu tego uposażenia.

5. Termin nabycia prawa do wzrostu uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat oraz procentową jego wysokość określa się z uwzględnieniem przepisów o przedawnieniu.

6. Dalszy wzrost uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat i wypłata dodatku za wysługę lat następuje z urzędu bez konieczności wydania rozkazu personalnego w celu ustalenia zmiany łącznej wysługi.

§ 3.

1. Funkcjonariusz otrzymuje dodatek za stopień ustalany z zastosowaniem mnożników kwoty bazowej, określonych w tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia.

2. Wysokość dodatku za stopień stanowi iloczyn mnożnika i kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej.

§ 4.

1. Funkcjonariuszowi przyznaje się dodatek służbowy w wysokości do 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień.

2. Przy ustalaniu wysokości dodatku uwzględnia się w szczególności sposób wywiązywania się z obowiązków służbowych, zakres tych obowiązków, zajmowane stanowisko oraz posiadane kwalifikacje ogólne i zawodowe.

3. Dyrektor Generalny Służby Więziennej może wyrazić zgodę na przyznanie funkcjonariuszowi, w przypadkach uzasadnionych szczególną złożonością, charakterem lub efektami służby, dodatek służbowy w wysokości przekraczającej 50% otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień, z tym, że wysokość

dodatku służbowego nie może być wyższa niż 75% otrzymywanego przez funkcjonariusza uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień.

4. Minister Sprawiedliwości, wyraża zgodę, o której mowa w ust. 3, w stosunku do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej i jego zastępców.

§ 5.

1. Funkcjonariuszowi przyznaje się dodatek służbowy na czas nieokreślony.

2. Funkcjonariuszowi może być przyznany na czas określony podwyższony dodatek służbowy, w związku z powierzeniem funkcjonariuszowi na ten czas nowych lub dodatkowych zadań albo obowiązków służbowych na innym stanowisku.

§ 6.

1. Dodatek służbowy, z zastrzeżeniem § 7 ust. 2, nie może być niższy niż:

1) 100 złotych uposażenia zasadniczego dla funkcjonariusza w okresie służby przygotowawczej;
2) 200 złotych uposażenia zasadniczego dla funkcjonariusza w okresie służby stałej, po ukończeniu szkolenia zawodowego, o którym mowa w art. 43 ustawy o Służbie Więziennej.

2. W przypadku:

1) wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza wskutek ostatecznego orzeczenia przez komisję lekarską całkowitej niezdolności do służby, w razie gdy utrata tej zdolności została spowodowana wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze, określone w art. 117 ustawy z dnia ……..……. o Służbie Więziennej;
2) śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza;
3) zwolnienia funkcjonariusza wskutek osiągnięcia 30 letniego stażu w Służbie Więziennej

- w uposażeniu funkcjonariusza za ostatni miesiąc pełnienia służby w Służbie Więziennej uwzględnia się pełną wysokość dodatku, o której mowa w § 4 ust. 1.

§ 7.

1. Dodatek służbowy obniża się w razie:

1) prawomocnej nieprzydatności do służby, stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej albo niewywiązywania się przez funkcjonariusza z obowiązków służbowych stwierdzonego w okresie służby stałej w dwóch kolejnych opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy, o 30% otrzymywanego dodatku służbowego;

2) prawomocnego ukarania funkcjonariusza:

a) karą dyscyplinarną nagany – o 10% otrzymywanego dodatku służbowego,

b) karą dyscyplinarną ostrzeżenia o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku lub do służby w Służbie Więziennej – o 20% otrzymywanego dodatku służbowego,

c) karą dyscyplinarną wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe, obniżenia stopnia albo wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe wraz z obniżeniem stopnia – o 30% otrzymywanego dodatku służbowego,

d) karą dyscyplinarną wydalenia ze służby - 50% otrzymywanego dodatku służbowego.

2. Dodatek służbowy ustalony w wyniku obniżenia w przypadkach, o których mowa w ust. 1, nie może być niższy niż 50 złotych.

3. Dodatek służbowy ulega obniżeniu z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiły przesłanki uzasadniające obniżenie tego dodatku, o których mowa w ust. 1 i w § 4 ust. 2 i 3.

§ 8.

Ustalenie wysokości dodatków następuje w okresie 30 dni od dnia wejścia rozporządzenia, z tym, że wysokość dodatku służbowego nie może być niższa niż ustalona dla funkcjonariusza w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 9.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 140, poz. 137).

§ 10.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu:

Minister Pracy i Polityki Społecznej

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 200 r. (poz.)

Załącznik

STAWKI DODATKU ZA POSIADANY STOPIEŃ SŁUŻBOWY

Lp.	**Nazwa stopnia**	**Mnożnik kwoty bazowej**
1.	generał	1,108
2.	pułkownik	0,970
3.	podpułkownik	0,866
4.	major	0,797
5.	kapitan	0,693
6.	porucznik	0,658
7.	podporucznik	0,624
8.	starszy chorąży	0,569
9.	chorąży	0,540
10.	młodszy chorąży	0,520
11.	starszy sierżant sztabowy	0,444
12.	sierżant sztabowy	0,409
13.	starszy sierżant	0,381
14.	sierżant	0,354
15.	plutonowy	0,339
16.	starszy kapral	0,326
17.	kapral	0,312
18.	starszy szeregowy	0,222
19.	szeregowy	0,208

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 57 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Problematyka objęta niniejszym projektem była dotychczas uregulowana na podstawie ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.) i wydanego z upoważnienia art. 100 ust. 3 tej ustawy - rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 140, poz. 137).

W stosunku do dotychczasowego rozporządzenia, projekt w całości reguluje odmienne zagadnienia, sprowadzające się w szczególności do określenia:

1) sposobu wyliczenia wysokości dodatku za posiadany stopień służbowy;
2) warunków przyznawania i obniżania dodatku służbowego.

Odmiennie w projekcie rozporządzenia został określony sposób wyliczenia wysokości dodatku za posiadany stopień służbowy. Zgodnie z art. 100 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej oraz § 3 ww. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej, funkcjonariusz otrzymuje dodatek za stopień ustalony w relacji procentowej do najniższego uposażenia zasadniczego. Zgodnie z § 1 ust. 2 i 3 ww. rozporządzenia z dnia 7 lutego 2002 r., kwotę dodatku za stopień, ustala się w stawkach miesięcznych i zaokrągla się do pełnego złotego w górę. Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej, najniższe uposażenie zasadnicze z dniem 1 stycznia 2008 r. wynosiło 1.055 zł., a wysokość procentowa dodatku za stopień określona była w przedziale od 30% za stopień szeregowego do 160% za stopień generała najniższego uposażenia, tj. od 317 zł do 1688 zł. Każdy wzrost stawki najniższego uposażenia powodował automatycznie wzrost wysokości dodatku za stopień służbowy. Skutki finansowe w znaczny sposób „pochłaniały" i obniżały podwyżkę uposażenia zasadniczego, powodując w konsekwencji, że od kilku lat w Służbie Więziennej, nie ulegała podwyższeniu stawka uposażenia zasadniczego na najniższym stanowisku służbowym „młodszego referenta". Uniezależnienie wzrostu wysokości dodatku za stopień od najniższego uposażenia „uwolni" wzrost uposażenia na stanowisku młodszego referenta, które to stanowisko jest niższe od kolejnego stanowiska referenta już o ponad 500 zł., co w znacznym stopniu negatywnie wpływa na pozyskiwanie kandydatów do służby.

W projekcie rozporządzenia przyjęto odniesienie stawki dodatku za stopień, jako iloczynu mnożnika i kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej. Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy budżetowej na rok 2009 (Dz.U. Nr 10, poz. 58) kwota bazowa dla żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy wynosi 1523,29 zł. Natomiast mnożnik kwoty bazowej dla poszczególnych stopni służbowych określony w projekcie został ustalony i zaokrąglony do trzech miejsc po przecinku, tak by po zaokrągleniu do pełnego złotego w górę wysokość kwotowa od wysokości dodatku dotychczasowego nie

odbiegała więcej niż 1-2 zł. Wyższy dodatek po zaokrągleniu o 2 zł., jest tylko w przypadku stopnia szeregowego, chorążego i generała, w pozostałych przypadkach dodatek ustalony na podstawie mnożnika jest wyższy o 1 zł., w stosunku do dotychczas otrzymywanego. Skutek finansowy miesięczny wynosi ok. 31 tys. zł. i zostanie pokryty w ramach posiadanych środków na uposażenia.

Obowiązujące przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz.U. Nr 14, poz. 137), w sposób następujący regulują warunki przyznawania dodatku służbowego:

Funkcjonariuszowi przysługuje dodatek służbowy w wysokości do 50 % otrzymywanego uposażenia zasadniczego i dodatku za stopień. Wysokość tego dodatku, jest uzależniona od wyników uzyskiwanych w służbie, posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz charakteru i zakresu wykonywanych zadań służbowych, a w szczególności powierzenia nowych lub dodatkowych zadań albo obowiązków służbowych. Natomiast dodatek służbowy może być obniżony także w razie zmiany albo ustania powyższych przesłanek. Obligatoryjnie dodatek ulega obniżeniu w razie:

1) stwierdzenia w opinii służbowej faktu niewywiązywania się przez funkcjonariusza z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym,
2) prawomocnego ukarania funkcjonariusza karą dyscyplinarną.

W projekcie rozporządzenia uszczegółowiono warunki przyznawania i obniżania dodatku służbowego. W stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia:

1) zmieniono kryteria warunkujące przyznanie dodatku uzależniając jego wysokość w szczególności od sposobu wywiązywania się z obowiązków służbowych, zakresu tych obowiązków, zajmowanego stanowiska oraz posiadanych kwalifikacji zawodowych, które to przesłanki są bardziej adekwatne i przejrzyste;
3) podwyższono z 50% do 75% możliwość przyznania dodatku służbowego w przypadkach uzasadnionych szczególną złożonością, charakterem lub efektami służby, i tylko za zgodą Dyrektora Generalnego SW, a w stosunku do Dyrektora Generalnego i jego zastępców – za zgodą Ministra Sprawiedliwości. W Służbie Więziennej istnieje tylko jeden dodatek o charakterze motywacyjnym i uznaniowym, poszerzenie w uprawień Dyrektora Generalnego SW i Ministra Sprawiedliwości, jest istotnym elementem prowadzenia prawidłowej polityki kadrowej w Służbie Więziennej;
4) dookreślono, że dodatek służbowy, co do zasady jest przyznawany na czas nieokreślony, może być jednak przyznany na czas określony w związku z powierzeniem funkcjonariuszowi na ten czas nowych lub dodatkowych zadań albo obowiązków służbowych na innym stanowisku, co jest aktualnie praktykowane w przypadku powierzenia obowiązków na stanowisku np. kierownika działu;
5) wprowadzono zasadę, że dodatek służbowy, nie może być niższy niż 100 zł miesięcznie dla funkcjonariusza w okresie służby przygotowawczej i 200 zł miesięcznie dla funkcjonariusza w okresie służby stałej, po ukończeniu szkolenia zawodowego; powyższa praktyka jest stosowana w jednostkach organizacyjnych SW w ramach polityki kadrowej, realizowanej na polecenie Dyrektora Generalnego SW;.

6) wprowadzono nowy przepis regulujący wysokość dodatku służbowego za ostatni miesiąc pełnienia służby w Służbie Więziennej w pełnej wysokości (do 50%), w przypadku:
   - wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza wskutek ostatecznego orzeczenia przez komisję lekarską całkowitej niezdolności do służby w razie, gdy utrata tej zdolności została spowodowana wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby lub chorobą powstałą w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze,
   - śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza;
   - zwolnienia funkcjonariusza wskutek osiągnięcia 30 letniego stażu w Służbie Więziennej.

   Charakter wygaśnięcia stosunku służbowego niezależny od funkcjonariusza oraz 30 letni staż służby w szeregach Służby Więziennej uzasadnia szczególną regulację, która w sposób jednolity określi uprawnienia funkcjonariuszy;
7) doprecyzowano zasady obligatoryjnego obniżania wysokości dodatku służbowego. W przypadku wydania prawomocnej opinii służbowej o nieprzydatności do służby albo niewywiązywaniu się przez funkcjonariusza z obowiązków służbowych, obniżenie dodatku służbowego nastąpi o 30%, a w przypadku ukarania karą dyscyplinarną, w zależności od jej rodzaju od 10 do 50%, otrzymywanego dodatku służbowego; sztywne określenie wymiaru obniżenia wykluczy arbitralność przełożonych w tym zakresie i jednolitość postępowania.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Skutek finansowy wprowadzenia stopni służbowych wg kwoty bazowej:

stopień	stawki obowiązujące w 2009 roku	mnożnik kwoty bazowej - dwa miejsca po przecinku	kwota w złotych	skutek (kol. 4 - kol. 2)	liczba funkcjonariuszy w poszczególnych stopniach wg. VSP I/2009	skutek miesięczny (kol. 6 x kol. 5)
1	*2*	*3*	*4*	*5*	*6*	*7*
Generał	1688,00	1,109	1690,00	2,00	2,00	4,00
Pułkownik	1477,00	0,970	1478,00	1,00	47,00	47,00
podpułkownik	1319,00	0,866	1320,00	1,00	215,00	215,00
Major	1214,00	0,797	1215,00	1,00	529,00	529,00
Kapitan	1055,00	0,693	1056,00	1,00	1843,00	1843,00

Porucznik	1003,00	0,659	1004,00	1,00	1239,00	1239,00
Podporucznik	950,00	0,624	951,00	1,00	1088,00	1088,00
starszy chorąży	866,00	0,569	867,00	1,00	245,00	245,00
chorąży	823,00	0,541	825,00	2,00	574,00	1148,00
młodszy chorąży	792,00	0,520	793,00	1,00	6236,00	6236,00
starszy sierżant sztabowy	676,00	0,444	677,00	1,00	545,00	545,00
sierżant sztabowy	623,00	0,409	624,00	1,00	1391,00	1391,00
starszy sierżant	581,00	0,382	582,00	1,00	2003,00	2003,00
sierżant	539,00	0,354	540,00	1,00	2498,00	2498,00
plutonowy	517,00	0,340	518,00	1,00	953,00	953,00
starszy kapral	496,00	0,326	497,00	1,00	1466,00	1466,00
kapral	475,00	0,312	476,00	1,00	2681,00	2681,00
starszy szeregowy	338,00	0,222	339,00	1,00	50,00	50,00
szeregowy	317,00	0,209	319,00	2,00	3319,00	6638,00
				miesięczny skutek finansowy		***30819,00***

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie może wpłynąć na rynek pracy, ponieważ podwyższenie wysokości świadczeń w zakresie wysługi lat i tym samym wzrost wynagrodzenia może ograniczyć liczbę zwalniających się ze służby dotychczasowych funkcjonariuszy Służby Więziennej i jednocześnie może spowodować zwiększone zainteresowanie służbą w SW wśród młodych ludzi posiadających staż i doświadczenie z tytułu służby w innych formacjach mundurowych, którzy rezygnowali z przystąpienia do służby, ze względu na niekorzystne uregulowania uprawnień w tym zakresie.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200…. r.

w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju i przeniesień

Na podstawie art. 72 ust. 4 ustawy z dnia …….. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …, poz. …..) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa rodzaje, wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, zwanej dalej „podróżą służbową”, przeniesienia z urzędu do pełnienia służby do innej miejscowości, zwanego dalej „przeniesieniem”, oraz delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej.

§ 2.

1. Termin i miejsce wykonywania przez funkcjonariusza czynności służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę, zwaną dalej „stałym miejscem pełnienia służby”, określa polecenie wyjazdu służbowego.

2. Polecenie wyjazdu służbowego wydaje bezpośredni lub wyższy przełożony funkcjonariusza. Odbycie podróży służbowej samolotem wymaga zgody Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

3. Czas podróży służbowej obejmuje czas między wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i powrotem do tego miejsca.

4. W przypadku funkcjonariusza zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby przełożony może uznać, w celu rozliczenia kosztów podróży służbowej, miejscowość zamieszkania jako stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

1) funkcjonariusz wykonuje stale lub głównie czynności służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby albo
2) nie spowoduje to zwiększenia kosztów podróży służbowej.

§ 3.

Z tytułu podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługują:

1) diety na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia;
2) zwrot kosztów przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem;
3) ryczałt na dojazdy środkami komunikacji miejscowej;
4) zwrot kosztów noclegów albo ryczałt za nocleg;
5) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

§ 4.

Funkcjonariuszowi przebywającemu w podróży służbowej trwającej co najmniej 10 dni przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od służby.

§ 5.

1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach o wysokości oraz warunkach ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77^5 § 2 Kodeksu pracy.

2. Jeżeli podróż służbowa trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
   a) mniej niż 8 godzin - dieta nie przysługuje,
   b) od 8 do 12 godzin - przysługuje połowa diety,
   c) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości;
2) dłużej niż jedną dobę - za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
   a) do 8 godzin - przysługuje połowa diety,
   b) ponad 8 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

1) za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby lub miejscu zamieszkania;
2) za czas pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym w związku z chorobą powstałą podczas podróży służbowej;

www.inforlex.pl

3) w przypadkach, w których funkcjonariusz otrzymuje całodzienne bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

§ 6.

1. Środek transportu odpowiedni do odbycia podróży służbowej określa przełożony w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza uprawnienie do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz termin i pilność załatwienia czynności służbowej.

2. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez funkcjonariusza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

3. Zwrotu kosztów przejazdu autobusem, pociągiem w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżenia, pociągiem ekspresowym, InterCity i EuroCity oraz przelotu samolotem dokonuje się funkcjonariuszowi w wysokości udokumentowanej biletami i miejscówkami.

§ 7.

Na wniosek funkcjonariusza przełożony może wyrazić zgodę na przejazdy w podróży służbowej samochodem, który nie pozostaje w dyspozycji Służby Więziennej. W takim przypadku funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawki za 1 km przebiegu samochodu, ustalonej przez przełożonego, nie wyższej niż określona na podstawie przepisów, o których mowa w § 5 ust. 1.

§ 8.

1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej (miejskiej)w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub samochodem, o którym mowa w § 7, albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 9.

1. Za nocleg w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem,

jednak nie więcej, za 1 dobę hotelową, niż dziesięciokrotność wysokości diety. W uzasadnionych przypadkach przełożony może zezwolić funkcjonariuszowi na skorzystanie z droższego noclegu.

2. Funkcjonariuszowi, który wobec braku możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej korzystał z noclegu w miejscowości, do której czas dojazdu nie przekracza jednej godziny, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznymi środkami komunikacji z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości, w której funkcjonariusz uzyskał nocleg, i z powrotem.

3. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu albo który nie przedstawił rachunku za pobyt w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

4. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 22^{00} a 6^{00}.

5. Zwrot kosztów noclegu w podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

1) za czas przejazdu pociągiem w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
2) jeżeli z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodne połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, a czas przejazdu w obie strony nie przekracza dwóch godzin;
3) jeżeli w miejscowości stanowiącej cel podróży, lub w miejscowości pobliskiej, Służba Więzienna dysponuje wolnymi miejscami hotelowymi lub w pokojach gościnnych.

§ 10.

1. Funkcjonariuszowi odbywającemu podróż służbową, na jego wniosek, przełożony przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz jest zobowiązany rozliczyć się z pobranej zaliczki nie później niż przed upływem 7 dni od dnia powrotu z podróży służbowej.

3. Wypłaty należności z tytułu podróży służbowej dokonuje się niezwłocznie na podstawie załączonych przez funkcjonariusza dokumentów (rachunki, bilety), potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, oraz oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość.

4. Fakt zapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo nieodpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej zapewniającej te świadczenia lub funkcjonariusz, oświadczeniem złożonym na poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 11.

Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości przysługują należności, o których mowa w § 3 pkt 1-3 i § 4.

§ 12.

Funkcjonariusz przeniesiony do miejscowości, w której jest zameldowany na pobyt stały albo do miejscowości, w której zamieszkują członkowie jego rodziny, otrzymuje tylko zwrot kosztów przejazdu i diety za czas przejazdu.

§ 13.

1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, który dojeżdża do miejsca pełnienia służby i nie otrzymuje równoważnika pieniężnego z tytułu braku mieszkania albo nie korzysta z kwatery tymczasowej, przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejsca pełnienia służby i z powrotem, w wysokości ceny biletu miesięcznego na przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego.

2. Przełożony może wyrazić zgodę na zwrot faktycznych kosztów przejazdu, liczonych według cen biletów na przejazdy jednorazowe, jeżeli nie jest możliwe nabycie biletu miesięcznego.

3. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, którego członkowie rodziny pozostali w miejscowości dotychczasowego zamieszkania, przysługuje ryczałt za jednokrotny w ciągu miesiąca przejazd do miejscowości zamieszkania członków rodziny i z powrotem, w wysokości ceny biletu II klasy pociągu pośpiesznego, a gdy na danej trasie lub jej odcinku nie ma połączeń kolejowych - w wysokości ceny biletu autobusu pośpiesznego.

§ 14.

Na pokrycie kosztów przejazdu funkcjonariusza i członków jego rodziny do miejscowości, do której funkcjonariusz przesiedlił się w związku z przeniesieniem, przysługuje ryczałt w wysokości ceny biletów na przejazd tych osób ustalonej według zasad określonych w § 13 ust. 2.

§ 15.

1. Diety przysługujące funkcjonariuszowi w razie przeniesienia wypłaca się w wysokości ustalonej przepisami wymienionymi w § 5 ust. 1.

2. Diety dla członków rodziny wynoszą 75 % wysokości diet przysługujących funkcjonariuszowi.

§ 16.

1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem przesiedlił się na pobyt stały do miejscowości, do której został przeniesiony lub do miejscowości pobliskiej, przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości:

1) 300% uposażenia – jeżeli funkcjonariusz przesiedlił się z członkami rodziny;
2) 100% uposażenia – jeżeli funkcjonariusz:
   a) przesiedlił się bez członków rodziny,
   b) nie posiada członków rodziny.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi w dniu jego przesiedlenia się, zwane dalej „uposażeniem”.

3. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, przysługuje wyrównanie do pełnej wysokości zasiłku po przesiedleniu się członków rodziny.

§ 17.

1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem przesiedlił się do kwatery tymczasowej przydzielonej w miejscowości, do której został przeniesiony lub w miejscowości pobliskiej, przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia, w wysokości 50 % uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi, który po otrzymaniu ryczałtu z tytułu przeniesienia przesiedlił się na pobyt stały do miejscowości, do której został przeniesiony lub do miejscowości pobliskiej, stawkę procentową należnego zasiłku osiedleniowego, o

którym mowa w § 16 ust. 1, pomniejsza się o stawkę procentową wypłaconego ryczałtu.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi, który otrzymał uprzednio zasiłek osiedleniowy z tytułu przeniesienia.

§ 18.

W razie zbiegu uprawnień małżonków będących funkcjonariuszami do należności, o których mowa w art. 72 ust. 3 pkt 1-5 ustawy z dnia …….. o Służbie Więziennej, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu, w wysokości wyższej. Jeżeli pobrano je w wysokości niższej, wypłaca się odpowiednie wyrównanie.

§ 19.

1. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkami.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 20.

Należności, o których mowa w § 16 i 17, nie przysługują w razie przeniesienia funkcjonariusza do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub członek jego rodziny nadal posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny, albo do miejscowości, w której są oni zameldowani na pobyt stały.

§ 21.

1. Należności, o których mowa w art. 72 ust. 3 ustawy z dnia …….. o Służbie Więziennej, wypłaca, na pisemny wniosek funkcjonariusza, jednostka organizacyjna Służby Więziennej, do której został on przeniesiony, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 12 i w § 13 ust. 1 i 3, funkcjonariusz załącza dokumenty potwierdzające miejsce jego zameldowania oraz oświadczenie o faktycznym miejscu zakwaterowania.

3. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 16 i 17, funkcjonariusz załącza dokument potwierdzający fakt jego zameldowania w nowym miejscu zamieszkania, a w razie potrzeby – małżonka i małoletnich dzieci

pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym bądź w dalszej kolejności innych członków rodziny, odpowiednio:

1) na pobyt stały – jeżeli wniosek dotyczy zasiłku osiedleniowego;
2) na pobyt czasowy powyżej dwóch miesięcy – jeżeli wniosek dotyczy ryczałtu z tytułu przeniesienia.

§ 22.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 kwietnia 2003 r. w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju i przeniesień (Dz. U. Nr 88, poz. 813).

§ 23.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

www.inforlex.pl

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 72 ust. 4 ustawy o Służbie Więziennej. W projekcie określono rodzaje, wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju, przeniesienia z urzędu do pełnienia służby do innej miejscowości oraz delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej.

Obecnie problematykę tę reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 kwietnia 2003 r. w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju i przeniesień.

W porównaniu ze stanem dotychczasowym projektowane rozporządzenie nie zawiera nowych rozwiązań. Rozwiązanie te sprawdziły się w praktyce i nie wymagają żadnych korekt.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu. Ogólna wysokość przysługujących funkcjonariuszowi należności z tytułu przeniesienia (przede wszystkim zasiłek osiedleniowy i ryczałt z tytułu przeniesienia) pozostała na nie zmienionym poziomie.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200…. r.

w sprawie wzorów arkuszy opinii służbowej funkcjonariusza Służby Więziennej

Na podstawie art. 92 ustawy z dnia ……o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …., poz. ….) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wzór arkuszy opinii służbowej określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 1996 r. w sprawie opiniowania funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 138, poz. 643).

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia ..... 200… r. (poz. .....)

.....
(pieczęć jednostki organizacyjnej SW)

OPINIA SŁUŻBOWA

za okres od | | | | do | | |
dzień miesiąc rok dzień miesiąc rok

rodzaj służby (przygotowawcza, stała)*
* Niepotrzebne skreślić.

I. Dane personalne opiniowanego funkcjonariusza

nazwisko i imię (imiona)	imię ojca

data i miejsce urodzenia

II. Opis stanowiska służbowego zajmowanego przez opiniowanego

1. Miejsce pełnienia służby

nazwa jednostki organizacyjnej, w której opiniowany pełni służbę, oraz zajmowane stanowisko

data mianowania	staż służby	stopień Służby Więziennej	data nadania stopnia

2. Zakres obowiązków służbowych

III. Kwalifikacje ogólne i zawodowe

wykształcenie ogólne (nazwa i rok ukończenia szkoły, uczelni)

kwalifikacje zawodowe (nazwa i rok ukończenia szkoły SW (szkolenia zawodowego, kursu, szkolenia)

inne uprawnienia (np. kategorie praw jazdy)

Szkolenia odbyte w okresie podlegającym ocenie

IV. Ocena wymagań na zajmowanym stanowisku*

Kryteria	Ocena	
	spełnia wymagania	nie spełnia wymagań
Wykształcenie ogólne		
Kwalifikacje zawodowe		
Lata stażu służby		

*** Wstawić znak „X" w wybranym polu.**

Powyższe dane opiniowanego funkcjonariusza zostały wypełnione przez:
(pracownik komórki kadrowej)

....

(miejscowość, dnia) (pieczątka i podpis)

V. Ocena cech osobowości, umiejętności i predyspozycji*

Kryteria	Poziom		
	poniżej przeciętnej	przeciętny	powyżej przeciętnej
Umiejętności zawodowe (profesjonalizm)			
Wykorzystywanie swoich umiejętności			
Inicjatywa			
Planowanie i organizowanie pracy			
Umiejętność pracy w zespole			
Komunikatywność			
Zdolność analitycznego myślenia			
Samodzielność			
Motywacja i kreatywność			
Dyspozycyjność			
Zdolność zachowania równowagi w trudnych sytuacjach			
Przestrzeganie etyki zawodowej i kultura osobista			
Zdyscyplinowanie			
Sprawność fizyczna			
Cechy dodatkowe do oceny kierowników jednostek organizacyjnych SW i ich zastępców			
Umiejętność zarządzania i kierowania zespołem			
Utrzymywanie właściwych stosunków międzyludzkich			
Umiejętność strategicznego działania			

*** Wstawić znak „X" w wybranym polu.**

VI. Opisowa ocena realizacji zadań służbowych i przygotowania zawodowego oraz posiadanych predyspozycji, określenie przydatności na obecnym stanowisku*

Przydatny ☐ Nieprzydatny ☐

*** Wstawić znak „X" w wybranym polu.**

VII. Propozycje podwyższenia lub uzupełnienia kwalifikacji oraz dalszego rozwoju zawodowego

Przy formułowaniu propozycji należy odnieść się do: czynionych postępów i odnoszonych niepowodzeń w okresie podlegającym ocenie, szczególnych osiągnięć (niepowodzeń) opiniowanego w służbie i określić działania, które opiniowany ma podjąć w celu poprawy dotychczasowych wyników, dokonać analizy posiadanych przez opiniowanego uzdolnień podlegających ocenie w korelacji z oceną wykonywanych zadań oraz wpisać propozycje dotyczące skierowania na szkolenia, studia itp., z podaniem proponowanego zakresu lub kierunku.

VIII. Wnioski końcowe dotyczące opiniowanego

Przy formułowaniu wniosków należy jednoznacznie określić: zaliczyć do rezerwy kadrowej na stanowisko kierownicze, awansować na wyższe stanowisko służbowe, przenieść na inne stanowisko równorzędne, pozostawić na zajmowanym stanowisku, przenieść na niższe stanowisko służbowe, zwolnić ze służby, wystąpić z wnioskiem o nadanie kolejnego stopnia SW.

.....
(pieczątka i podpis wydającego opinię)

Potwierdzenie zapoznania się z opinią

W dniu.....zapoznałem się z niniejszą opinią służbową i zostałem pouczony o możliwości złożenia odwołania od opinii służbowej w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z powyższą opinią do ..... za pośrednictwem wydającego opinię.

.....
(data i podpis opiniowanego)

.....
(ewentualne adnotacje przełożonego zapoznającego funkcjonariusza z opinią)

strona 3

www.inforlex.pl

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 92 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej.

Dotychczas problematykę tę reguluje rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 1996 r. w sprawie opiniowania funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 138, poz. 643).

W porównaniu ze stanem dotychczasowym projektowane rozporządzenie zawiera nowe rozwiązania. Z jednej strony jest to wynikiem umieszczenia w projekcie ustawy, o którym mowa na wstępie wielu podstawowych norm z zakresu opiniowania, a z drugiej strony wieloletnia praktyka wskazała na konieczność wprowadzenia jasnych kryteriów branych pod uwagę przy sporządzaniu opinii, by uniknąć dotychczasowej „dowolności" i „schematyczności" przy ich sporządzaniu. Zaproponowane rozwiązania dadzą możliwość pełniejszej, zobiektywizowanej oceny funkcjonariusza. Temu celowi służyć ma arkusz opinii.

Przechodząc do oceny skutków regulacji należy wskazać, iż projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

20-05-DG

www.inforlex.pl

Projekt

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia r.

w sprawie świadectw służby funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 108 ust. 3 ustawy z dnia..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Świadectwo służby, zwanym dalej „świadectwem", wydane funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem", zawiera informacje niezbędne do ustalenia uprawnień ze stosunku służbowego oraz uprawnień z ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego, dotyczące:

1) okresu pełnienia służby;
2) zajmowanego ostatnio stanowiska służbowego;
3) podstawy prawnej zwolnienia ze służby albo wygaśnięcia stosunku służbowego;
4) sposobu rozliczenia funkcjonariusza z urlopu wypoczynkowego w roku kalendarzowym, w którym ustał lub wygasł stosunek służbowy;
5) okresu urlopu bezpłatnego wykorzystanego w trakcie służby i podstawy prawnej jego udzielenia;
6) okresu urlopu okolicznościowego udzielonego w celu osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub innym chorym członkiem rodziny, w rozumieniu przepisów o urlopach funkcjonariuszy Służby Więziennej, w roku kalendarzowym, w którym ustał lub wygasł stosunek służbowy;

7) okresu urlopu wychowawczego wykorzystanego w trakcie służby i podstawy prawnej jego udzielenia;
8) wykorzystania zwolnienia od zajęć służbowych, przewidzianego w art. 188 Kodeksu pracy, w roku kalendarzowym, w którym ustał lub wygasł stosunek służbowy;
9) potrąceń z uposażenia, na zasadach określonych w art. 227 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą";
10) okresu wykonywania służby w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze;
11) okresu pozostawania poza służbą, za który przyznano świadczenie, o którym mowa w art. 222 ust. 3 ustawy;
12) ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego;
13) danych, zamieszczonych na żądanie funkcjonariusza, zgłoszonych przed dniem wydania świadectwa o:
   a) wysokości i składnikach uposażenia,
   b) stanowiskach służbowych zajmowanych w trakcie pełnienia służby,
   c) kwalifikacjach uzyskanych w trakcie pełnienia służby,
   d) udzielonych wyróżnieniach związanych z pełnieniem służby w Służbie Więziennej.

2. W świadectwie nie zamieszcza się informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową lub służbową.

3. Wzór formularza świadectwa określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2.

1. Świadectwo wydaje przełożony właściwy w sprawach osobowych zwolnionego funkcjonariusza, zwany dalej „przełożonym", na podstawie dokumentów zawartych w aktach osobowych funkcjonariusza.

2. Jeżeli wydanie świadectwa jest niemożliwe w dniu zwolnienia funkcjonariusza ze służby, świadectwo przesyła się za pośrednictwem poczty na adres znajdujący się w aktach osobowych funkcjonariusza lub do miejsca wskazanego przez niego albo doręcza się w inny sposób, nie później niż w terminie 30 dni od dnia ustania stosunku służbowego.

www.inforlex.pl

3. Jeżeli funkcjonariusz nie zgłasza się po odbiór świadectwa lub nie poinformuje przełożonego o tym, w jaki sposób i pod jaki adres należy je doręczyć, świadectwo zwrócone przez pocztę składa się w aktach osobowych funkcjonariusza.

4. Funkcjonariusz otrzymanie świadectwa potwierdza własnoręcznym podpisem na kopii świadectwa.

5. Świadectwo może odebrać osoba upoważniona na piśmie przez funkcjonariusza. W takim przypadku otrzymanie świadectwa potwierdza własnoręcznym podpisem osoba upoważniona.

6. Wydania świadectwa nie można uzależniać od uprzedniego rozliczenia się funkcjonariusza z obowiązków służbowych.

§ 3.

1. W razie wygaśnięcia stosunku służbowego z powodu śmierci lub uznania funkcjonariusza za zaginionego świadectwo sporządza się niezwłocznie i włącza się do akt osobowych zmarłego lub zaginionego funkcjonariusza.

2. Świadectwo wydaje się na pisemny wniosek uprawnionego do odprawy pośmiertnej członka rodziny zmarłego lub uznanego za zaginionego funkcjonariusza albo innej osobie będącej spadkobiercą tego funkcjonariusza, zwanej dalej „osobą uprawnioną”.

§ 4.

1. W przypadku złożenia wniosku o sprostowanie świadectwa do przełożonego, który je wydał, po terminie, o którym mowa w art. 108 ust. 2 ustawy, przełożony, w drodze postanowienia, może przywrócić termin na pisemny wniosek funkcjonariusza, który uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy. Na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu służy zażalenie do wyższego przełożonego właściwego w sprawach osobowych, zwanego dalej „wyższym przełożonym”, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

2. Przełożony, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o sprostowanie świadectwa, wydaje:

1) nowe świadectwo w przypadku uwzględnienia wniosku;

2) postanowienie o odmowie sprostowania świadectwa.

3. Na postanowienie o odmowie sprostowania świadectwa służy zażalenie do wyższego przełożonego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

4. Wyższy przełożony, w terminie miesiąca od dnia wniesienia zażalenia na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, wydaje postanowienie o:

1) uwzględnieniu zażalenia albo

2) utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, przełożony wydaje funkcjonariuszowi nowe świadectwo, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania postanowienia w tej sprawie.

6. Postanowienie, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, wymaga pisemnego uzasadnienia; na postanowienie to nie służy zażalenie.

7. Przełożony może w każdym czasie z urzędu prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanym świadectwie. Na postanowienie o sprostowaniu z urzędu świadectwa służy zażalenie do wyższego przełożonego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

§ 5.

1. Nowe świadectwo, w miejsce wydanego uprzednio, wydaje się również w przypadku:

1) zmiany decyzji o zwolnieniu ze służby lub o wygaśnięciu stosunku służbowego mającej wpływ na treść świadectwa;

2) ponownego zwolnienia ze służby lub o wygaśnięcia stosunku służbowego funkcjonariusza uprzednio mianowanego na stanowisko w trybie art. 221 ust. 1 ustawy.

2. W świadectwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się także okres służby objęty poprzednio wydanym świadectwem oraz okres, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 11.

3. W razie wydania funkcjonariuszowi nowego świadectwa, w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i § 4 ust. 2 pkt 1 i ust. 5, poprzednio sporządzone świadectwo usuwa się z jego akt osobowych i poddaje zniszczeniu.

§ 6.

Odszkodowanie za wyrządzoną szkodę wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa odszkodowanie przyznaje albo odmawia jego przyznania przełożony, w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego.

§ 7.

Duplikat świadectwa wydaje się w szczególności, gdy funkcjonariusz lub osoba uprawniona zwróci się na piśmie o wydanie świadectwa w związku z jego zagubieniem lub zniszczeniem.

§ 8.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 stycznia 2003 r. w sprawie świadectw służby funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 13, poz. 136).

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 200 r. (poz.)

.....
(pieczęć nagłówkowa jednostki organizacyjnej)

.....
(miejscowość i data)

.....
(znak sprawy)

.....
(nr REGON - EKD)

ŚWIADECTWO SŁUŻBY

1. Stwierdza się, że .....
(imię i nazwisko funkcjonariusza SW)

imiona rodziców: .....

urodzony(a): .....
(data i miejsce urodzenia)

pełnił(a) służbę w Służbie Więziennej

w okresie **od** ..... **do** .....

Okres służby w Służbie Więziennej traktuje się jako pracę o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

2. Zajmowane ostatnio **stanowisko służbowe**: .....

.....
(stanowisko służbowe i jednostka organizacyjna SW).

3. Stosunek służbowy został rozwiązany **na podstawie:** .....

.....
(podstawa prawna rozwiązania – wygaśnięcia stosunku służbowego)

4. Funkcjonariusz został rozliczony w całości z prawa do **urlopu wypoczynkowego** w roku kalendarzowym, w którym ustał lub wygasł stosunek służbowy. Funkcjonariusz w roku zwolnienia ze służby wykorzystał: bieżącego urlopu wypoczynkowego ..... dni, urlopu zaległego ..... dni. Wypłacono ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za urlopy zaległe, łącznie za ..... dni.

5. Okresy korzystania w służbie z urlopu **bezpłatnego:** .....

.....
(okresy i podstawa prawna udzielenia)

6. Okresy korzystania w roku zwolnienia ze służby z urlopu okolicznościowego w celu sprawowania **opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny**: .....

.....

.....
(okresy i podstawa prawna udzielenia)

7. Okresy korzystania w służbie z **urlopu wychowawczego**: .....

.....

www.inforlex.pl

.....

(okresy i podstawa prawna udzielenia)

8. Wykorzystał(a) zwolnienie od zajęć służbowych przewidziane w **art. 188 Kodeksu pracy** .....

9. Informacje dotyczące **ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego**: .....

.....

.....

.....

10. Potrącenia z uposażenia, o których mowa w art. 227 ust. 1 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej

.....

(oznaczenie komornika i numer sprawy egzekucyjnej)

.....

(wysokość potrąconych kwot)

11. Okres pozostawania poza służbą, za który decyzją przyznano świadczenia określone w art. 222 ust.3 ustawy o Służbie Więziennej:

.....

.....

12. Dane zamieszczane na wniosek funkcjonariusza:

.....

.....

.....

.....

.....

(pieczątka, podpis i stanowisko przełożonego wydającego świadectwo służby)

Pouczenie:

Funkcjonariusz albo uprawniony, może w terminie 7 dni od otrzymania świadectwa służby wystąpić z wnioskiem o jego sprostowanie. Wniosek o sprostowanie świadectwa, składa się na piśmie do przełożonego, który wydał świadectwo.

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 108 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 stycznia 2003 r. w sprawie świadectw służby funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 13, poz. 136), wydanym na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 28 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.).

W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia.

Przedmiotowy projekt zostanie przekazany do opiniowania przez Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

21-04-DG

www.inforlex.pl

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie wymagań w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do Służby Więziennej

Na podstawie art. 109 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Komisje lekarskie podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, zwane dalej „komisjami lekarskimi", ustalają zdolność fizyczną i psychiczną do służby w Służbie Więziennej, zwaną dalej „zdolnością do służby", w stosunku do:

1) kandydatów do Służby Więziennej, zwanych dalej „kandydatami";
2) funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami".

2. Komisja lekarska ustala zdolność do służby, biorąc pod uwagę:

1) badanie lekarskie;
2) badanie psychologiczne oraz konieczne konsultacje specjalistyczne;
3) wymagania w zakresie zdolności do służby oraz kategorie zdolności do służby kandydatów i funkcjonariuszy;
4) wyniki testu sprawności fizycznej;
5) wyniki niezbędnych badań laboratoryjnych;
6) inne dokumenty medyczne istotne dla dokonania oceny.

3. Wymagania w zakresie zdolności do służby oraz kategorie zdolności do służby kandydatów i funkcjonariuszy określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Test sprawności fizycznej funkcjonariuszy określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2.

1. Stopień zdolności do służby kandydata ustala się przez zaliczenie go do jednej z następujących kategorii zdolności do służby:

1) kategoria „Z” – „zdolny do służby”, co oznacza, że stan zdrowia nie budzi żadnych zastrzeżeń albo że stwierdzone schorzenia lub ułomności fizyczne, lub psychiczne nie stanowią przeszkody do przyjęcia do służby;
2) kategoria „N” – „niezdolny do służby”, co oznacza, że stwierdzone schorzenia lub ułomności fizyczne, lub psychiczne stanowią przeszkodę do przyjęcia do służby.

2. Jeżeli w skierowaniu kandydata do komisji lekarskiej, w celu ustalenia zdolności do służby, określono dodatkowo stanowisko, na którym kandydat ma pełnić służbę, orzeczenie komisji lekarskiej, oprócz zaliczenia do kategorii określonych w ust. 1, powinno zawierać jedno z następujących określeń:

1) „zdolny do pełnienia służby na stanowisku określonym w skierowaniu”;
2) „niezdolny do pełnienia służby na stanowisku określonym w skierowaniu”.

§ 3.

1. Stopień zdolności do służby funkcjonariusza ustala się przez zaliczenie go do jednej z następujących kategorii zdolności do służby:

1) kategoria „A” – „zdolny do służby”, co oznacza, że stan zdrowia nie budzi żadnych zastrzeżeń albo że stwierdzone schorzenia lub ułomności fizyczne, lub psychiczne nie stanowią przeszkody do pełnienia służby;
2) kategoria „C” – „zdolny do służby z ograniczeniem”, co oznacza, że stwierdzono przewlekłe schorzenia lub ułomności fizyczne, lub psychiczne, które trwale lub czasowo zmniejszają zdolność fizyczną lub psychiczną do pełnienia służby, ale nie stanowią przeszkody do pełnienia służby na określonych stanowiskach;
3) kategoria „D” – „niezdolny do służby”, co oznacza, że stwierdzone schorzenia lub ułomności fizyczne, lub psychiczne nie pozwalają na pełnienie służby.

2. Jeżeli w skierowaniu funkcjonariusza do komisji lekarskiej, w celu ustalenia zdolności do służby, określono dodatkowo stanowisko, na którym funkcjonariusz pełni służbę albo ma pełnić służbę, orzeczenie komisji lekarskiej, oprócz zaliczenia do kategorii określonych w ust. 1, powinno zawierać jedno z następujących określeń:

1) „zdolny do pełnienia służby na stanowisku określonym w skierowaniu";
2) „niezdolny do pełnienia służby na stanowisku określonym w skierowaniu".

§ 4.

Dyrektor Generalny Służby Więziennej oraz dyrektor okręgowy Służby Więziennej wyznacza podległe zakłady karne, areszty śledcze, ośrodki szkolenia lub doskonalenia kadr Służby Więziennej właściwe do przeprowadzania testów sprawności fizycznej funkcjonariuszy tych jednostek.

§ 5.

1. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, co najmniej raz na cztery lata, przeprowadza test sprawności fizycznej funkcjonariuszy w wieku do 50 lat.

2. Testowi, o którym mowa w ust. 1, podlegają również funkcjonariusze w wieku powyżej 50 lat, którzy wykonują zadania z zakresu ochrony aresztów śledczych lub zakładów karnych.

3. Za przeprowadzenie testu sprawności fizycznej funkcjonariuszy odpowiada kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusze pełnią służbę.

4. Test sprawności fizycznej funkcjonariuszy przeprowadza się w terminie:

1) od dnia 1 czerwca do dnia 30 lipca;
2) od dnia 15 września do dnia 30 października - dla funkcjonariuszy, którzy nie uzyskali pozytywnej oceny w terminie, o którym mowa w pkt 1, lub z powodu usprawiedliwionej nieobecności nie uczestniczyli w teście sprawności fizycznej, w terminie, o którym mowa w pkt 1.

5. Test sprawności fizycznej funkcjonariuszy powinien być przeprowadzony w godzinach pełnienia służby.

6. Funkcjonariusze, którzy z powodu nieusprawiedliwionej nieobecności nie uczestniczyli w teście sprawności fizycznej w terminie, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, uzyskują ocenę negatywną z testu sprawności fizycznej.

§ 6.

Wyniki testu sprawności fizycznej oraz ogólną ocenę sprawności fizycznej funkcjonariusza wpisuje się do „Indywidualnej karty sprawności fizycznej funkcjonariusza Służby Więziennej", której wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 7.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 października 2005 r. w sprawie wymagań w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do Służby Więziennej (Dz.U. Nr 233, poz. 1986 oraz z 2006 r. Nr 61, poz. 434).

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu:

MINISTER ZDROWIA

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia ..... 200 r. (poz.)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDOLNOŚCI FIZYCZNEJ I PSYCHICZNEJ DO SŁUŻBY W SŁUŻBIE WIĘZIENNEJ ORAZ KATEGORIE ZDOLNOŚCI DO SŁUŻBY KANDYDATÓW DO SŁUŻBY WIĘZIENNEJ I FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Wykaz chorób i ułomności PARAGRAF	PUNKT	WYMAGANIA W ZAKRESIE ZDOLNOŚCI FIZYCZNEJ I PSYCHICZNEJ (CHOROBY I UŁOMNOŚCI)	Kategorie zdolności do służby osób badanych i stopień zdolności			
			KANDYDATÓW	FUNKCJONARIUSZY		
			do służby	szeregowców i podoficerów	chorążych i oficerów do stopnia kapitana	oficerów od stopnia majora do stopnia generała
1	2	3	4	5	6	7

Dział I - Budowa ciała

1	2	3	4	5	6	7
1	1	Wzrost powyżej 165 cm przy proporcjonalnej budowie ciała	Z	-	-	-
	2	Słaba budowa ciała nieupośledzająca sprawności ustroju	Z	-	-	-
	3	Słaba budowa ciała nieznacznie upośledzająca sprawność ustroju	N Z	C A	C A	A
	4	Słaba budowa ciała upośledzająca sprawność ustroju	N	C D	C	C
	5	Charłactwo nierokujące poprawy	N	D	D	D

	6	Otyłość nieupośledzająca sprawności ustroju	Z N	A	A	A
	7	Otyłość upośledzająca nieznacznie sprawność ustroju	N Z	C A	A C	A
	8	Otyłość upośledzająca sprawność ustroju	N	C D	C	C
	9	Feminizm, infantylizm, eunochoidyzm, obojnactwo	N	D	D	D
	10	Odwrotne położenie trzewi, bez zaburzeń sprawności ustroju	Z	A	A	A
	11	Odwrotne położenie trzewi, z zaburzeniami sprawności ustroju	N	D C	D C	D C

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 1:

- pkt 1. Przy kwalifikowaniu kobiet przyjmuje się minimalne wartości wzrostu o 5 cm mniejsze od podanych.
- pkt 2 i 3. Słabą budowę ciała należy oceniać nie tylko na podstawie dysproporcji między wzrostem i ciężarem ciała, lecz biorąc pod uwagę stan umięśnienia oraz stan układu krążenia i oddechowego, w oparciu o próby czynnościowe (próba bezdechu, spirometria, próba wysiłkowa: mierzenie tętna i ciśnienia krwi w spoczynku i po 20 przysiadach oraz ustalenie czasu powrotu do wartości wyjściowych).
  Ocenę stopnia zdolności do służby przy słabej budowie ciała należy opierać raczej na stwierdzeniu zaburzeń ogólnej sprawności ustroju niż odchyleniach od wskaźników antropometrycznych.
- pkt 6-8. Należy kwalifikować na podstawie różnicy między wagą aktualną i wagą należną ciała według wzoru: waga należna = 0,9 x (wzrost w cm - 100)
- pkt 6 - waga należna + 10 % do 20 %
- pkt 7 - waga należna + 20 % do 30 %
- pkt 8 - waga należna + 30 % i więcej.
- pkt 10-11. W razie stwierdzenia całkowitego odwrotnego położenia trzewi należy zwrócić uwagę na układ oddechowy i moczowy ze względu na często występujące w tych wypadkach rozstrzenie oskrzeli, zapalenie zatok przynosowych i wady rozwojowe nerek. Przy kwalifikowaniu badanych, u których rozpoznano to schorzenie, należy przeprowadzić badanie radiologiczne płuc, nerek (urografia) i zatok przynosowych.

Dział II - Skóra, tkanka podskórna i węzły chłonne

1	2	3	4	5	6	7
2	1	Przewlekłe choroby skóry nieznacznie szpecące i nieupośledzające sprawności ustroju	Z	A	A	A
	2	Przewlekłe choroby skóry miernie szpecące lub nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N Z	C	C A	A
	3	Przewlekłe choroby skóry wybitnie szpecące lub upośledzające sprawność ustroju	N	D	D C	C D
	4	Tatuaże	Z N	A	A	A
3	1	Blizny nieznacznie szpecące lub miernie upośledzające sprawność ustroju	Z	A	A	A
	2	Blizny upośledzające sprawność ustroju lub znacznie szpecące	N	C D	C	C
	3	Ciała obce wgojone w powłoki zewnętrzne nieupośledzające sprawności ustroju	Z N	A	A	A
	4	Ciała obce wgojone w powłoki zewnętrzne upośledzające sprawność ustroju	N	C	C	C A
	5	Blizny po samouszkodzeniach	Z N	A	A	A
4	1	Skupienie powiększonych węzłów chłonnych obwodowych nieupośledzające sprawności ustroju	Z N	A	A	A
	2	Skupienie powiększonych węzłów chłonnych obwodowych upośledzające sprawność ustroju	N	C D	C D	C
	3	Przewlekłe zapalenie obwodowych węzłów chłonnych z ropieniem	N	D C	D C	C D
5	1	Słoniowatość ograniczona (obrzęk limfatyczny)	N	C	C	A
	2	Obrzęk limfatyczny, słoniowatość rozległa	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 2. Nowotwory skóry należy kwalifikować według paragrafów działu XVIII-Nowotwory.

- pkt 1-3. Według tych punktów należy kwalifikować różnorodne przewlekłe uogólnione choroby skóry, jak: świerzbiączka uogólniona (wyprysk endogenny), wrodzone zaburzenia rogowacenia skóry znacznego stopnia (rogowiec dziedziczny, rybia łuska), wrodzone dziedziczne oddzielanie się naskórka, pęcherzyca, skóra pergaminowata barwikowa, uogólnione i nawracające lub oporne na leczenie postacie łuszczycy, gruźlica skóry oporna na leczenie.

Do § 3:

- pkt 1 i 2. Według tych punktów należy kwalifikować między innymi wyleczoną gruźlicę skóry.
- pkt 2. Przez "blizny upośledzające sprawność ustroju" należy rozumieć blizny utrudniające noszenie umundurowania i oporządzenia, blizny połączone z ubytkami tkanek miękkich (po zranieniach, oparzeniach itp.) oraz blizny w miejscach narażonych na tarcie w czasie ruchów i chodzenia.

Do § 4

- pkt 3. Według tego punktu należy kwalifikować również gruźlicę węzłów chłonnych obwodowych.

Dział III - Czaszka

1	2	3	4	5	6	7
6	1	Zniekształcenia czaszki nieupośledzające czynności układu nerwowego	Z N	A	A	A
	2	Zniekształcenia czaszki (guzy, wgniecenia), choroby i ubytki kości, nieznacznie upośledzające czynności układu nerwowego	N	C	C A	A C
	3	Ubytki kości czaszki, zniekształcenia (guzy, wgniecenia) oraz choroby kości czaszki, upośledzające czynności układu nerwowego	N	D	D	D
	4	Przepukliny mózgu	N	D	D	D
	5	Ciała obce w mózgu	N	D	D	D

Dział IV - Narząd wzroku

1	2	3	4	5	6	7
7	1	Zniekształcenie powiek nieupośledzające ich sprawności	Z	A	A	A
	2	Zniekształcenie powiek upośledzające ich sprawność	N	C	C	C A
	3	Przewlekłe choroby brzegów powiek lub spojówek	N	A	A	A

		nieupośledzające lub nieznacznie upośledzające sprawność oka	Z	C	C	
	4	Przewlekłe choroby brzegów powiek lub spojówek, trudno poddające się leczeniu i upośledzające sprawność oka	N	C D	C D	C D
	5	Obwodowe zrosty spojówki gałkowej i powiekowej nieupośledzające ruchów gałki ocznej lub powiek	Z N	A	A	A
	6	Zrosty spojówki gałkowej i powiekowej nieznacznie upośledzające ruchomość gałki ocznej	N Z	C A	C A	A
	7	Zrosty spojówki gałkowej i powiekowej upośledzające ruchomość gałki ocznej	N	D C	D C	C D
8	1	Nieznaczne upośledzenie wydzielania lub odpływu łez	N	A C	A	A
	2	Znaczne upośledzenie wydzielania lub odpływu łez	N	D C	C D	C
9	1	Ślepota jednego oka lub brak jednej gałki ocznej przy ostrości wzroku oka drugiego 0,8 bez korekcji lub większej po zastosowaniu szkieł sferycznych do 3,0 D lub cylindrycznych do 2,0 D	N	D C	C D	C
	2	Ślepota jednego oka lub brak jednej gałki ocznej przy ostrości wzroku oka drugiego poniżej 0,8 po zastosowaniu szkieł sferycznych do 3,0 D lub cylindrycznych do 2,0 D	N	D	D	D
	3	Całkowita ślepota lub brak obu gałek ocznych	N	D	D	D
10	1	Nieznaczny oczopląs przy skierowaniu gałek ocznych w bok	N Z	A C	A C	A
	2	Nieznaczny oczopląs przy patrzeniu wprost, wzmagający się przy patrzeniu w bok	N	C D	C	C
	3	Wyraźny oczopląs przy patrzeniu wprost	N	D	D	D
11	1	Brak jednoczesnego widzenia obuocznego (zez utajony, zez jawny, stany po operacji zeza) z ostrością wzroku każdego oka 0,5 lub większą bez korekcji bądź z korekcją szkłami sferycznymi wklęsłymi do 1,0 D lub wypukłymi do 3,0 D albo cylindrycznymi wklęsłymi lub wypukłymi do 1,0 D	N Z	A C	A	A

	2	Brak jednoczesnego widzenia obuocznego (zezy i stany po operacji zeza) z ostrością wzroku każdego oka nie mniejszą niż 0,5 z korekcją szkłami sferycznymi wklęsłymi do 3,0 D lub wypukłymi do 6,0 D albo cylindrycznymi wklęsłymi lub wypukłymi do 2,0 D	N	D C	C D	C D
	3	Brak jednoczesnego widzenia obuocznego (zezy i stany po operacji zeza) z ostrością wzroku jednego oka co najmniej 0,5, a drugiego oka od 0,1 do 0,4, mimo korekcji szkłami sferycznymi wklęsłymi do 3,0 D lub wypukłymi do 6,0 D albo cylindrycznymi wklęsłymi lub wypukłymi do 2,0 D	N	D C	C D	C D
12	1	Niedowłady lub porażenia mięśni zewnętrznych lub wewnętrznych oka, nieznacznie upośledzające widzenie obuoczne	N	C	C A	A C
	2	Niedowłady lub porażenia mięśni zewnętrznych lub wewnętrznych oka, znacznie upośledzające widzenie obuoczne	N	D	D C	C D
13	1	Ostrość wzroku jednego oka lub obu oczu poniżej 0,8, bez korekcji szkłami	Z	A	A	A
	2	Ostrość wzroku każdego oka co najmniej 0,5, z korekcją szkłami sferycznymi wklęsłymi do 1,0 D lub wypukłymi do 3,0 D albo cylindrycznymi wklęsłymi lub wypukłymi do 1,0 D	Z N	A	A	A
	3	Ostrość wzroku każdego oka co najmniej 0,5, z korekcją szkłami sferycznymi wklęsłymi powyżej 1,0 D do 3,0 D lub wypukłymi powyżej 3,0 D do 6,0 D albo cylindrycznymi wklęsłymi lub wypukłymi powyżej 1,0 D do 2,0 D	N Z	C A	A	A
	4	Ostrość wzroku każdego oka co najmniej 0,5, z korekcją szkłami sferycznymi wklęsłymi powyżej 3,0 D do 6,0 D lub wypukłymi powyżej 6,0 D do 10,0 D albo cylindrycznymi wklęsłymi lub wypukłymi powyżej 2,0 D do 3,0 D	N	C D	C D	C
	5	Ostrość wzroku każdego oka co najmniej 0,5, z korekcją szkłami sferycznymi wklęsłymi powyżej 6,0 D lub wypukłymi powyżej 10,0 D albo cylindrycznymi powyżej 3,0 D	N	D C	C D	C D
	6	Ostrość wzroku jednego oka co najmniej 0,5, drugiego oka w granicach od 0,1 do 0,4, z korekcją szkłami sferycznymi do 6,0 D lub cylindrycznymi do	N	D C	D C	C D

		3,0 D				
	7	Ostrość wzroku każdego oka w granicach od 0,1 do 0,4, z korekcją szkłami sferycznymi powyżej 6,0 D lub cylindrycznymi powyżej 3,0 D	N	D	D	D
14	1	Przebyte przewlekłe choroby rogówki, twardówki, tęczówki i ciałka rzęskowego, nieznacznie upośledzające czynność oka	N	C	C A	C A
	2	Przebyte przewlekłe choroby tęczówki i ciałka rzęskowego, upośledzające czynność oka	N	D C	C D	C D
	3	Przebyte przewlekłe choroby siatkówki, naczyniówki i nerwu wzrokowego, nieznacznie upośledzające czynność oka	N	C	C	C
	4	Przebyte przewlekłe choroby siatkówki, naczyniówki i nerwu wzrokowego, upośledzające czynność oka	N	D	D C	C D
	5	Nieznaczne upośledzenie rozróżniania barw	Z N	A	A	A
	6	Znaczne upośledzenie rozróżniania barw	N	C D	C	C
	7	Jaskra	N	C D	C D	C D
	8	Przebyta operacja zaćmy z wszczepieniem soczewki	N	C	C	C

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 7. Według tego paragrafu należy kwalifikować również gruźlicę lub zmiany pogruźlicze.

- pkt 3 i 4. W razie stwierdzenia przewlekłego zapalenia brzegów powiek i spojówek należy brać pod uwagę wady wzroku przy nieużywaniu szkieł korekcyjnych oraz czynniki szkodliwe, działające z zewnątrz, jak pył, gazy itp. Podstawą do uznania badanego za trwale niezdolnego do służby jest opinia lekarza okulisty po leczeniu szpitalnym.
- pkt 5-7. Przy kwalifikowaniu zrostów spojówki gałkowej i powiekowej należy brać pod uwagę ograniczenie ruchomości oka i upośledzenie widzenia obuocznego. Według tych punktów należy także kwalifikować następstwa jaglicy.

Do § 9. Przez ślepotę oka należy rozumieć także ostrość wzroku poniżej 0,1 niedającą się poprawić szkłami (bez względu na ich siłę korygującą) albo wypadki, w których pole widzenia nie przekracza 10 %.

Do § 10 Każdy przypadek oczopląsu podlega konsultacji neurologicznej i laryngologicznej.

Do § 11 pkt 3. Jeżeli stwierdzona ostrość wzroku wymaga kwalifikacji niższej niż określona w tym punkcie, należy kwalifikować równocześnie według zasad podanych w § 9 i 13.

Do § 12 W przypadkach stwierdzenia niedowładów lub porażeń mięśni zewnętrznych lub wewnętrznych oka konieczna jest konsultacja neurologiczna.

Do § 13 Jeżeli ostrość wzroku któregokolwiek oka wynosi poniżej 0,5, należy skierować badanego na badanie okulistyczne w celu stwierdzenia ostrości wzroku i określenia wady refrakcji. Przy znacznej różnowzroczności należy uwzględniać szkła, jakie badany znosi przy patrzeniu obuocznym. Przy ocenie ostrości wzroku nie uwzględnia się szkieł kombinowanych. W przypadku zmętnienia lub zniekształcenia środowisk załamujących za podstawę kwalifikacji przyjmuje się ostrość wzroku.

Do § 14 pkt 1-4. Przy kwalifikacji według tych punktów należy uwzględnić równocześnie zasady podane w § 9 i 13.

- pkt 1 i 2. Według tych punktów należy kwalifikować również gruźlicę oraz zmiany pogruźlicze.
- pkt 3 i 4. W przypadkach zapalenia nerwu wzrokowego konieczna jest konsultacja neurologiczna; według tych punktów należy kwalifikować również ograniczenia pola widzenia.
- pkt 5 i 6. Przez prawidłowe rozróżnianie barw należy rozumieć umiejętność rozróżniania czterech barw podstawowych, tj. czerwonej, żółtej, zielonej i niebieskiej. Stan ten nie stwarza praktycznie ograniczeń do pełnienia służby na prawie wszystkich stanowiskach służbowych. Prawidłowe rozróżnianie wszystkich barw jest wymagane jedynie na pojedynczych stanowiskach. Przez nieznaczne upośledzenie barw należy rozumieć utrudnienie rozróżniania czterech barw podstawowych, tj. pomyłki przy odczytywaniu pojedynczych tablic z zestawu Ishihary lub Stillinga bądź przedłużony czas odczytu (ponad 3 sek). Nieumiejętność rozróżniania czterech barw podstawowych należy traktować jako znaczne upośledzenie rozróżniania barw kwalifikujące badanych do kategorii C/D lub D/C. Ocena należy do okulisty. Kandydatów na kierowców, u których stwierdza się nieznaczne upośledzenie rozróżniania barw, należy kwalifikować jako niezdolnych.

Dział V - Narząd słuchu

1	2	3	4	5	6	7
15	1	Zniekształcenie małżowiny usznej	Z	A	A	A
	2	Brak bądź znaczny niedorozwój lub znaczne zniekształcenie jednej lub obu małżowin usznych, bez równoczesnego upośledzenia słuchu	N	A C	A C	A
16	1	Jedno- lub obustronne zwężenie przewodu słuchowego zewnętrznego, blizny błony bębenkowej, przewlekły nieżyt ucha środkowego, bez osłabienia słuchu	N Z	A	A	A
	2	Jedno- lub obustronne zwężenie przewodu słuchowego zewnętrznego, blizny błony bębenkowej, przewlekły nieżyt ucha środkowego, z osłabieniem słuchu	N	A C	A	A
	3	Jednostronne zwężenie przewodu słuchowego zewnętrznego, blizny zniekształcające błonę bębenkową, upośledzające ruchomość kosteczek słuchowych, przewlekły nieżyt ucha środkowego, z przytępieniem słuchu	N	C	C A	A

	4	Obustronne zwężenie przewodu słuchowego zewnętrznego, blizny zniekształcające błonę bębenkową, upośledzające ruchomość kosteczek słuchowych, przewlekły nieżyt ucha środkowego, z przytępieniem słuchu	N	D	C D	C D
	5	Jednostronne zwężenie lub zarośnięcie przewodu słuchowego zewnętrznego, blizny zniekształcające błonę bębenkową, upośledzające ruchomość kosteczek słuchowych, przewlekły nieżyt ucha środkowego, z przytępieniem słuchu graniczącym z głuchotą	N	D C	C D	C
	6	Obustronne zwężenie lub zarośnięcie przewodu słuchowego zewnętrznego, blizny zniekształcające błonę bębenkową, upośledzające ruchomość kosteczek słuchowych, przewlekły nieżyt ucha środkowego, z przytępieniem słuchu graniczącym z głuchotą	N	D	D	D
17	1	Jednostronny suchy ubytek błony bębenkowej	N Z	A	A	A
	2	Obustronny suchy ubytek błony bębenkowej	N	C A	A	A
18	1	Jednostronne przewlekłe ropne zapalenie ucha środkowego, z ubytkiem błony bębenkowej albo ziarniną, polipami lub perlakiem	N	C	C A	A C
	2	Obustronne przewlekłe ropne zapalenie ucha środkowego, z ubytkiem błony bębenkowej albo ziarniną, polipami lub perlakiem	N	D C	C D	C D
	3	Jedno- lub obustronne przewlekłe ropne zapalenie ucha środkowego powikłane - niezależnie od ostrości słuchu	N	D	D	D
	4	Gruźlica uszu czynna	N	D	D	D
19	1	Stan po przebytej antromastoidektomii bez upośledzenia słuchu	Z	A	A	A
	2	Stan po wygojonej jedno- lub obustronnej operacji zachowawczej ucha środkowego, z osłabieniem słuchu lub bez osłabienia słuchu	N	A C	A	A
	3	Stan po wygojonej jednostronnej operacji zachowawczej ucha środkowego, z przytępieniem słuchu lub utrzymującym się ropieniem	N	C D	C D	C

	4	Stan po wygojonej obustronnej operacji zachowawczej ucha środkowego, z przytępieniem słuchu lub utrzymującym się ropieniem	N	D	D	D
	5	Stan po jednostronnej operacji doszczętnej ucha środkowego, wygojonej lub z utrzymującym się ropieniem	N	D C	C D	C
	6	Stan po obustronnej operacji doszczętnej ucha środkowego	N	D	D	D C
	7	Stan po operacji doszczętnej ucha środkowego, z wygojonym uszno-pochodnym ropniem mózgu lub móżdżku	N	D	D	D
20	1	Jednostronne zwyrodnienie włókniste lub kostne (tympano- lub otoskleroza) ucha środkowego, z osłabieniem słuchu	N	A	A	A
	2	Obustronne zwyrodnienie włókniste lub kostne (tympano- lub otoskleroza) ucha środkowego, z osłabieniem słuchu	N	C	A C	A C
	3	Jednostronne zwyrodnienie włókniste lub kostne (tympano- lub otoskleroza) ucha środkowego, z przytępieniem słuchu	N	C	C A	C A
	4	Obustronne zwyrodnienie włókniste lub kostne (tympano- lub otoskleroza) ucha środkowego, z jednostronnym przytępieniem słuchu przy drugostronnym osłabieniu słuchu	N	D C	C D	C
	5	Obustronne zwyrodnienie włókniste lub kostne (tympano- lub otoskleroza) ucha środkowego, z przytępieniem słuchu	N	D	D	D
	6	Obustronne zwyrodnienie włókniste lub kostne (tympano- lub otoskleroza) ucha środkowego, z przytępieniem słuchu graniczącym z głuchotą (jedno- lub obustronnym)	N	D	D	D
	7	Stan po jedno- lub obustronnej operacji ucha środkowego z powodu włóknistego lub kostnego zwyrodnienia	N	D C	C D	C D
21	1	Jednostronne upośledzenie słuchu w zakresie tonów wysokich, pochodzące z ucha wewnętrznego, z nerwu słuchowego lub ośrodków centralnych, ze	N Z	A	A	A

		słyszeniem mowy potocznej				
	2	Obustronne upośledzenie słuchu w zakresie tonów wysokich, pochodzące z ucha wewnętrznego, z nerwu słuchowego lub ośrodków centralnych, ze słyszeniem mowy potocznej	N	A C	A C	A C
	3	Jednostronne osłabienie słuchu pochodzące z ucha wewnętrznego, nerwu słuchowego lub ośrodków centralnych, bez zaburzeń równowagi ciała	N	A	A	A
	4	Obustronne osłabienie słuchu pochodzące z ucha wewnętrznego, nerwu słuchowego lub ośrodków centralnych, bez zaburzeń równowagi ciała	N	C A	A C	A C
	5	Jednostronne przytępienie słuchu przy drugostronnym osłabieniu słuchu, pochodzące z ucha wewnętrznego, nerwu słuchowego lub ośrodków centralnych, bez zaburzeń równowagi ciała	N	C A	A C	A C
	6	Jednostronne przytępienie słuchu pochodzące z ucha wewnętrznego, nerwu słuchowego lub ośrodków centralnych, bez zaburzeń równowagi ciała	N	D C	C D	C
	7	Obustronne przytępienie słuchu przy drugostronnym osłabieniu słuchu, pochodzące z ucha wewnętrznego, nerwu słuchowego lub ośrodków centralnych, bez zaburzeń równowagi ciała	N	D	D	D
	8	Zaburzenia równowagi ciała wskutek uszkodzenia ucha wewnętrznego lub nerwu przedsionkowego po jednej lub obu stronach (niezależnie od ostrości słuchu)	N	D	D	D
	9	Głuchota lub głuchoniemota	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 15-21. We wszystkich wypadkach obniżenia ostrości słuchu konieczne jest badanie specjalistyczne w celu określenia rodzaju i stopnia upośledzenia słuchu. Zaburzenia w zakresie narządu równowagi wymagają zawsze badania laryngologicznego i neurologicznego. Przez osłabienie słuchu należy rozumieć upośledzenie zdolności słyszenia lżejszego stopnia (słyszenie szeptu z odległości 3 m do 1 m); przez przytępienie słuchu - upośledzenie znaczniejszego stopnia (słyszenie szeptu z odległości mniejszej niż 1 m); przez przytępienie słuchu graniczące z głuchotą - upośledzenie dużego stopnia (szept "ad concham").

Do § 16 pkt 5. Kwalifikacja jest zależna od ostrości słuchu ucha drugiego: przy osłabieniu - zdolny z ograniczeniem, przy przytępieniu - niezdolny.

Do § 18:

- pkt 3. Przez powikłania przewlekłego ropnego zapalenia ucha środkowego należy rozumieć zmiany w zakresie: nerwu twarzowego (porażenie), błędnika (zaburzenia równowagi), opon mózgowych, tkanki mózgowej i zatok czołowych.
- pkt 4. Wyleczoną gruźlicę uszu należy kwalifikować zgodnie ze stwierdzonymi zmianami zejściowymi według odpowiednich paragrafów.

Do § 19:

- pkt 1. W wypadku upośledzenia słuchu należy kwalifikować zgodnie z zasadami określonymi w § 16.
- pkt 2. Kwalifikacja-zdolny z ograniczeniem-tylko przy obustronnym osłabieniu słuchu.
- pkt 3. W razie stwierdzenia przytępienia bez utrzymującego się ropienia należy kwalifikować - zdolny z ograniczeniem.
- pkt 7. Kwalifikacja jest zależna od ostrości słuchu zgodnie z odpowiednimi punktami tego paragrafu. Rozpoznanie powinno być oparte na dokumentacji szpitalnej.

Do § 20 pkt 1 i 2. Kandydatów do służby, która jest związana z koniecznością posiadania dobrego słuchu, należy poddać badaniom audiometrycznym.

Do § 21 pkt 8. Rozpoznanie zaburzeń powinno być oparte na wynikach prób przedsionkowych. W razie stwierdzenia odchyleń w próbach przedsionkowych należy kwalifikować wspólnie z neurologiem. Przy braku odchyleń w próbach przedsionkowych należy kwalifikować zależnie od stopnia upośledzenia słuchu.

Dział VI - Jama ustna

1	2	3	4	5	6	7
22	1	Zniekształcenie warg wrodzone lub nabyte, nieznacznie upośledzające mowę lub przyjmowanie pokarmów	N	A	A	A
	2	Zniekształcenie warg wrodzone lub nabyte, upośledzające mowę lub przyjmowanie pokarmów	N	C D	C D	C D
	3	Warga zajęcza	N	C D	C D	C
	4	Warga zajęcza z rozszczepieniem szczęki i podniebienia (wilcza paszcza)	N	D	D	D
	5	Blizny i ubytki podniebienia miękkiego, przedziurawienie i rozszczepienie podniebienia twardego i miękkiego, nieznacznie upośledzające mowę lub przyjmowanie pokarmów	N	C D	C D	C
	6	Ubytki podniebienia twardego znacznie upośledzające mowę lub przyjmowanie pokarmów	N	D	D	D
23	1	Zniekształcenie języka nieupośledzające mowy i	Z	A	A	A

		połykania	N			
	2	Zniekształcenie języka nieznacznie upośledzające mowę lub połykanie	N Z	C	C A	A C
	3	Zniekształcenie języka znacznie upośledzające mowę lub połykanie	N	D	D	D
	4	Torbiele jamy ustnej nieupośledzające albo nieznacznie upośledzające mowę lub połykanie	Z N	A	A	A
	5	Torbiele jamy ustnej upośledzające mowę lub połykanie	N	C D	C	C
	6	Przewlekłe zapalenie ślinianek nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N Z	A	A	A
	7	Przewlekłe zapalenie ślinianek upośledzające sprawność ustroju	N	C D	C	C
	8	Przetoki ślinowe	N	D C	D C	D C
24	1	Braki i wady uzębienia, z utratą zdolności do żucia do 50 %, przy zachowanych zębach przednich	Z	A	A	A
	2	Braki i wady uzębienia, w tym również zębów przednich, z utratą zdolności do żucia do 50 %	Z N	A	A	A
	3	Braki i wady uzębienia, z utratą zdolności do żucia powyżej 50 % do 67 %	Z N	A	A	A
	4	Braki i wady uzębienia, z utratą zdolności do żucia powyżej 67 %, nieupośledzające lub nieznacznie upośledzające stan odżywienia	N Z	C A	A	A
	5	Braki i wady uzębienia, z utratą zdolności do żucia powyżej 67 %, znacznie upośledzające stan odżywienia	N	D	D C	C D
	6	Przewlekłe zapalenie okołozębia z zanikiem tkanki kostnej przyzębia i częściowym rozchwianiem zębów	N	C D	C	C
25	1	Zniekształcenie szczęki lub żuchwy, wrodzone lub nabyte, nieznacznie upośledzające żucie	N	A	A	A
	2	Zniekształcenie szczęki lub żuchwy, wrodzone lub nabyte, znacznie upośledzające żucie	N	C	C	C

	3	Złamanie szczęki lub żuchwy niezrośnięte lub zrośnięte nieprawidłowo, wybitnie upośledzające żucie	N	D	D	D
	4	Ograniczenie zwierania szczęk (odległość między górnymi a dolnymi siekaczami poniżej 2 cm)	N	A	A	A
	5	Ograniczenie zwierania szczęk znacznego stopnia (odległość między górnymi a dolnymi siekaczami powyżej 2 cm)	N	C D	C	C
	6	Stany po przebytych operacjach kostnokorekcyjnych lub kostnoodtwórczych szczęki lub żuchwy, bez upośledzenia żucia	N	A	A	A
	7	Stany po przebytych operacjach kostnokorekcyjnych lub kostnoodtwórczych szczęki lub żuchwy, z upośledzeniem żucia	N	C	C	C
	8	Przewlekłe schorzenia stawu żuchwowego nieupośledzające żucia	N	A	A	A
	9	Przewlekłe schorzenia stawu żuchwowego znacznie upośledzające żucie	N	D C	C D	C D
	10	Przewlekłe schorzenia stawu żuchwowego wybitnie upośledzające żucie	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 22 pkt 3. Przez wargę zajęczą należy rozumieć rozszczepienie wargi z odsłonięciem zębów i dziąseł.

Do § 23 pkt 1-3. Przez zniekształcenie należy rozumieć także bliznowacenie, z ubytkami tkanek.

Do § 24. Przy badaniu uzębienia należy zwrócić uwagę na rodzaj i stan zgryzu ewentualnie jego zniekształcenia rozwojowe lub nabyte, na stan tkanek okołozębia i możliwe objawy paradontopatii. Zęby przeznaczone do usunięcia (zęby z miazgą zgorzelinową, wielokorzeniowe ze znacznie zniszczonymi koronami) należy traktować jako brakujące. Przy ocenie procentowej utraty zdolności żucia przyjmuje się tylko 28 zębów w jamie ustnej. Zęby mądrości mogą być brane pod uwagę, jeśli przy zwarciu odtwarzają w części płaszczyznę żucia ewentualnie brakujących zębów (siódemek). Procentową utratę zdolności żucia oblicza się według poniższej tabeli:

ZĄB	1	2	3	4	5	6	7
WARTOŚĆ PROCENTOWA	4	3	6	7	7	11	12

Przy obliczaniu wartości procentowej zdolności żucia bierze się pod uwagę nie tylko zęby brakujące, ale również zęby pozbawione antagonistów.

Przykład obliczania:

$$\text{brak zębów} \frac{7\ 6\ 5\ |\ 6}{6\ 5\ |} = 41\ \%$$

Całkowity brak zębów jednej szczęki stanowi utratę 100 % zdolności żucia nawet przy zachowaniu wszystkich zębów drugiej szczęki. Jeśli braki uzębienia powodują jednostronną utratę żucia, badanych należy kwalifikować według pkt 3.
Protezy stałe, niezależnie od ich rozległości, należy traktować jako odtworzenie zdolności żucia. Ocena wartości funkcjonalno-klinicznej protez stałych i zębów filarowych oraz wynikającej z tego powodu utraty zdolności żucia należy do lekarza dentysty. Protezy ruchome uzupełniające braki zębów u badanego należy traktować jako odtworzenie zdolności żucia.

Do § 25 pkt 1 i 2. Przez zniekształcenie szczęki lub żuchwy należy rozumieć progenię prawdziwą, protruzję szczęki lub żuchwy, laterogenię, prognację, zgryz otwarty lub wady skojarzone szczęki lub żuchwy, jak np. progenię prawdziwą z mikrognacją i inne.

Dział VII - Nos, gardło i krtań

1	2	3	4	5	6	7
26	1	Polipy nosa lub przerosty muszli nosowych, nieupośledzające lub nieznacznie upośledzające drożność nosa	N Z	A	A	A
	2	Polipy nosa lub przerosty muszli nosowych, upośledzające drożność nosa	N	C	C A	C A
	3	Skrzywienie przegrody nosa nieupośledzające lub nieznacznie upośledzające drożność nosa	Z N	A	A	A
	4	Skrzywienie przegrody nosa upośledzające drożność nosa	N	C	C A	C A
	5	Zwężenie nozdrzy (przednich i tylnych) nieupośledzające lub nieznacznie upośledzające drożność nosa	Z N	A	A	A
	6	Zwężenie nozdrzy (przednich i tylnych) upośledzające drożność nosa	N	C	C A	C A
	7	Zarośnięcie jam nosowych lub jamy nosowo-gardłowej znacznego stopnia	N	D	D	D
	8	Zniekształcenie lub zniszczenie części nosa, nieznacznie szpecące lub nieznacznie	N	A	A	A

		upośledzające jego drożność				
	9	Zniekształcenie lub zniszczenie części nosa, znacznie szpecące lub upośledzające jego drożność	N	C D	C D	C
	10	Przewlekłe nieżytowe zapalenie zatok przynosowych	Z	A	A	A
	11	Przewlekłe śluzowo-ropne lub ropne zapalenie zatok przynosowych	N	C	C	C
	12	Przewlekły suchy nieżyt nosa nieznacznie upośledzający sprawność ustroju	Z N	A	A	A
	13	Przewlekły suchy lub suchy zanikowy nieżyt nosa upośledzający sprawność ustroju	N	C	C A	A C
	14	Zanikowy cuchnący nieżyt błony śluzowej nosa (ozena)	N	D	D	D
27	1	Przewlekły nieżyt (zwykły, przerostowy lub zanikowy) gardła lub krtani nieznacznie upośledzający sprawność ustroju	N Z	A	A	A
	2	Przewlekły nieżyt (zwykły, przerostowy lub zanikowy) gardła lub krtani upośledzający sprawność ustroju	N	C	C A	A C
	3	Blizny i zniekształcenia gardła, krtani lub tchawicy, nieupośledzające lub nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	C A	A C	A C
	4	Blizny i zniekształcenia gardła, krtani lub tchawicy, upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D
28	1	Zaburzenia ruchomości wiązadeł głosowych na tle organicznym lub czynnościowym nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	A	A	A
	2	Zaburzenia ruchomości wiązadeł głosowych na tle organicznym lub czynnościowym upośledzające sprawność ustroju	N	D C	C D	C D
29	1	Wady wymowy nieznacznie upośledzające zdolność porozumiewania się	N	A C	A	A
	2	Wady wymowy upośledzające zdolność porozumiewania się	N	D C	C D	C D

	3	Wady wymowy uniemożliwiające porozumiewanie się	N	D	D	D
30	1	Przewlekłe alergiczne nieżyty górnych dróg oddechowych nieupośledzające lub nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	A	A	A
	2	Przewlekłe alergiczne nieżyty górnych dróg oddechowych znacznie upośledzające sprawność ustroju	N	D C	C	C
	3	Twardziel nosa, gardła, krtani i tchawicy	N	D	D	D
	4	Gruźlica nosa, gardła, krtani i tchawicy czynna	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 26 pkt 1-4. W razie przerostu muszli nosowej i polipów, a zwłaszcza skrzywienia przegrody nosowej, decydujące znaczenie przy ocenie zdolności do służby ma zachowany stopień zdolności oddychania przez nos. Przez upośledzenie sprawności ustroju w tych wypadkach należy rozumieć trwałe i wyraźne upośledzenie oddychania przez nos, ze skłonnością do częstych zapaleń jam przynosowych i ucha środkowego lub do przewlekłych chorób gardła.

Do § 28. Paragraf niniejszy obejmuje takie zaburzenia głosu, jak niedomoga głosowa (phonasthenia), znużenie głosowe (pseudophonasthenia), niedomoga głosowa na tle zaburzeń endokrynologicznych, bezgłos histeryczny oraz bezgłos skurczowy (aphonia spastica).

Do § 30 pkt 3 i 4. Twardziel i gruźlicę wyleczoną należy kwalifikować zgodnie ze stwierdzonymi zmianami zejściowymi według odpowiednich paragrafów.

Dział VIII - Szyja, klatka piersiowa i kręgosłup

1	2	3	4	5	6	7
31	1	Kręcz karku bez zmian przedmiotowych w układzie nerwowym	N	C	C	C
	2	Kręcz karku ze zmianami przedmiotowymi w układzie nerwowym	N	D	D	D
	3	Przetoki oskrzelopochodne	N	D C	C D	C D
32	1	Zniekształcenia obojczyka nieupośledzające sprawności obręczy barkowej	Z	A	A	A
	2	Zniekształcenia obojczyka upośledzające sprawność obręczy barkowej	N	C	C A	A

	3	Stawy rzekome obojczyka	N	D C	C D	C
33	1	Zniekształcenia lub ubytki kostne klatki piersiowej, nieupośledzające sprawności ustroju	Z N	A	A	A
	2	Zniekształcenia lub ubytki kostne klatki piersiowej, upośledzające sprawność ustroju	N	C	C	C A
	3	Ciała obce wgojone w narządy klatki piersiowej (oprócz wgojonych w serce), nieupośledzające sprawności ustroju	N	A	A	A
	4	Ciała obce wgojone w narządy klatki piersiowej (oprócz wgojonych w serce), upośledzające sprawność ustroju	N	C	C	C A
	5	Żebra nadliczbowe szyjne	Z	A	A	A
	6	Przetoki głębokie klatki piersiowej	N	D	D	D
34	1	Skrzywienia i wady kręgosłupa, wrodzone lub nabyte, nieupośledzające sprawności ustroju	N Z	A	A	A
	2	Skrzywienia i wady kręgosłupa, wrodzone lub nabyte, nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	C D	C	C
	3	Skrzywienia i wady kręgosłupa, wrodzone lub nabyte, znacznie upośledzające sprawność ustroju (garb)	N	D	D C	D C
	4	Choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa nieznacznie upośledzająca sprawność ustroju	N	C A	C A	A C
	5	Choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa znacznie upośledzająca sprawność ustroju	N	D C	D C	D C
	6	Zesztywniające zapalenie stawów kręgosłupa	N	D C	D C	D C
	7	Gruźlica kręgosłupa czynna	N	D	D	D
	8	Inne choroby kręgosłupa nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	A C	A	A
	9	Inne choroby kręgosłupa upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 31:

- pkt 2. Rozpoznanie powinno być potwierdzone badaniem specjalistycznym.
- pkt 3. Przetoki szyjne mogą być wrodzone i nabyte. Przetoki wrodzone oskrzelowopochodne bywają zazwyczaj pojedyncze; kanały przetok są wąskie, a wydzielina - w przypadkach niepowikłanych zakażeniem-rzadka, prawie przezroczysta. Przetoki takie nadają się do zabiegu operacyjnego. Przetoki nabyte powstają zwykle w toku procesu gruźliczego lub grzybiczego; ich otwory mają brzegi podminowane, skóra w otoczeniu jest zapalnie zmieniona, a w sąsiedztwie stwierdza się powiększone węzły chłonne. Przetoki te należy kwalifikować według § 4.

Do § 33:

- pkt 1 i 2. Zniekształcenia lub ubytki kostne klatki piersiowej mogą być wrodzone lub nabyte. Podstawą kwalifikowania jest ustalenie stopnia upośledzenia czynności narządów klatki piersiowej, a więc zaburzenia krążenia, zmniejszenie pojemności życiowej płuc itp.
- pkt 5. Żebra nadliczbowe, dające zaburzenia czynności kończyny górnej o charakterze krążeniowym lub neurologicznym, należy kwalifikować dodatkowo według odpowiednich paragrafów.

Do § 34:

- pkt 1. Nabyte pourazowe wady kręgosłupa dyskwalifikują kandydata do służby. Skrzywienia i wady kręgosłupa, nabyte i wrodzone, dyskwalifikują kandydatów. W razie niemożności wykluczenia ewentualnego skrzywienia lub wady należy kandydatów poddać badaniom rentgenologicznym (zdjęcia w 2 płaszczyznach).
- pkt 1-3. Za skrzywienie kręgosłupa uważa się wszelkie odchylenia od linii pionowej, która prawidłowo powinna przebiegać od guzowatości potylicznej zewnętrznej przez wszystkie wyrostki kolczyste kręgów i szczelinę międzypośladkową:
  - nieznaczne - gdy linia wyrostków kolczystych w swobodnej postawie wyprostowanej tworzy niewielki, mało widoczny łuk na jednym z odcinków kręgosłupa lub dwa łuki przebiegające przeciwstawnie w sąsiadujących odcinkach kręgosłupa; skrzywienie takie wyrównuje się czynnie;
  - umiarkowane - gdy linia wyrostków tworzy wyraźnie widoczny łuk, garb żebrowy jest mało widoczny, zauważalne jest małe zniekształcenie klatki piersiowej i występuje nieznaczne ograniczenie ruchów kręgosłupa; skrzywienie takie daje się wyrównać biernie;
  - z wyraźnym garbem żebrowym - ze zniekształceniem klatki piersiowej, z upośledzeniem sprawności oddechowej; skrzywienie nie daje się ani czynnie, ani biernie skorygować.
- pkt 4 i 5. Ocenę zdolności należy uzależniać od rozległości i nasilenia procesu chorobowego oraz zaburzeń czynnościowych kręgosłupa.
- pkt 7. Stan po przebytej gruźlicy kręgosłupa (okres wyleczenia klinicznego) należy kwalifikować według pkt 1-3.

Dział IX - Układ oddechowy

1	2	3	4	5	6	7
35	1	Przewlekła nieswoista choroba oskrzelowo-płucna (nieżyt oskrzeli lub rozedma płuc), z nieznacznym upośledzeniem przepływu powietrza w drogach oddechowych	N	A	A	A

	2	Przewlekła nieswoista choroba oskrzelowo-płucna, z dużym upośledzeniem przepływu powietrza w drogach oddechowych	N	C	C A	A C
	3	Przewlekła nieswoista choroba oskrzelowo-płucna, z wybitnym upośledzeniem przepływu powietrza w drogach oddechowych	N	D	D	D
	4	Astma oskrzelowa i zespoły astmatyczne, ze sporadycznymi zaostrzeniami o niewielkim nasileniu	N	C D	C D	C D
	5	Astma oskrzelowa i zespoły astmatyczne, z częstymi zaostrzeniami i stanami astmatycznymi wymagającymi leczenia stacjonarnego, oraz zespoły astmatyczne o ciężkim przebiegu u chorych sterydozależnych	N	D	D	D
	6	Rozstrzenie oskrzeli	N	D C	D C	D C
36	1	Pojedyncze zwapnienia lub niewielkie zwłóknienia po przebytym procesie gruźliczym	Z N	A	A	A
	2	Liczne zwapnienia i zwłóknienia po przebytych rozsiewach krwiopochodnych gruźlicy, bez upośledzenia sprawności oddechowej	N	D C	C D	C D
	3	Zmiany bliznowate po przebytej gruźlicy płuc, z upośledzeniem sprawności oddechowo-krążeniowej	N	D	D	D
	4	Gruźlica węzłowo-płucna czynna	N	D	D	D
	5	Gruźlica prosówkowa ostra	N	D	D	D
	6	Rozsiana gruźlica płuc	N	D	D	D
	7	Gruźlica płuc naciekowa czynna	N	D C	D C	D C
	8	Gruźlica płuc włóknista, włóknisto-guzkowa	N	C D	C D	C D
	9	Serowate zapalenie płuc	N	D	D	D
	10	Gruźlica płuc włóknisto-jamista	N	D	D	D
	11	Zrosty i zgrubienia opłucnej, nieupośledzające sprawności oddechowo-krążeniowej	N Z	A	A	A

	12	Zrosty i zgrubienia opłucnej, upośledzające sprawność oddechowo-krążeniową	N	D C	C D	C D
	13	Zrosty i zgrubienia opłucnej ograniczające ruchomość przepony, z przemieszczeniem narządów, miernie upośledzające sprawność oddechowo-krążeniową	N	D	D	D
	14	Zrosty i zgrubienia opłucnej ograniczające ruchomość przepony, z przemieszczeniem narządów, znacznie upośledzające sprawność oddechowo-krążeniową	N	D	D	D
37	1	Śródmiąższowe zwłóknienie płuc i inne rzadkie choroby płuc, nieupośledzające sprawności ustroju	N	C	C A	C A
	2	Śródmiąższowe zwłóknienie płuc i inne rzadkie choroby płuc, upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D
	3	Grzybicze lub pasożytnicze choroby płuc lub opłucnej	N	D C	D C	D C
	4	Ubytki tkanki płucnej po zabiegach operacyjnych nieupośledzające wydolności oddechowo-krążeniowej	N	C A	A C	A C
	5	Ubytki tkanki płucnej po zabiegach operacyjnych upośledzające wydolność oddechowo-krążeniową	N	D	D C	D C
	6	Ubytki tkanki płucnej po zabiegach operacyjnych znacznie upośledzające wydolność oddechowo-krążeniową	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 35:

- pkt 1-3. Wspólnymi objawami klinicznymi przewlekłej nieswoistej choroby oskrzelowo-płucnej są: przewlekły kaszel, odkrztuszanie, duszność i często występujące objawy zaporowe (obturacyjne) dróg oddechowych. Dla rozpoznania przewlekłej choroby oskrzelowo-płucnej objawy kaszlu i odkrztuszania muszą występować w większości dni tygodnia co najmniej 3 miesiące w roku bez przerwy i łącznie co najmniej przez 2 lata. Ocena stopnia upośledzenia przepływu powietrza opiera się na badaniu spirometrycznym - FEV1 - natężona pojemność wydechowa 1 sek, FEF25-75% - natężony przepływ wydechowy w środku natężonego wydechu. Nieznaczne upośledzenie przepływu powietrza oznacza FEV1 i FEF25-75% poniżej 75 % wartości należnej. Duże upośledzenie przepływu powietrza oznacza FEV1 i FEF25-75% od 50 do 35 % wartości należnej. Wybitne upośledzenie przepływu powietrza oznacza FEV1 i FEF25-75% poniżej 35 % wartości należnej. Rozpoznanie powinno być oparte na dokumentacji z leczenia ambulatoryjnego lub stacjonarnego z ostatnich 3 lat.

- pkt 4 i 5. Astma oskrzelowa jest chorobą charakteryzującą się rozlanym zwężeniem dolnych dróg oddechowych, występującym nagle i zmieniającym swe nasilenie w krótkim odstępie czasu w przebiegu reakcji alergicznej typu wczesnego. Zespół astmatyczny polega na rozlanym zwężeniu dolnych dróg oddechowych występującym nagle i zmieniającym swe nasilenie w krótkim odstępie czasu, czego przyczyną jest reakcja alergiczna typu wczesnego. Istnieją następujące rodzaje zespołów astmatycznych:
  1) zespół astmatyczny w przebiegu zakażenia układu oddechowego (astma bakteryjna, infekcyjna, częściowo endogenna, astmatyczny nieżyt oskrzeli według innych kryteriów podziału),
  2) zespół astmatyczny powysiłkowy (astma oskrzelowa wysiłkowa według innych kryteriów podziału),
  3) zespół astmatyczny psychogenny (astma psychogenna według innych kryteriów podziału),
  4) zespół astmatyczny odruchowy (wskutek drażnienia podśluzówkowych receptorów mechanicznie substancjami chemicznymi, zimnem itp.),
  5) zespół astmatyczny w przebiegu nieimmunologicznego uwolnienia mediatorów reakcji alergicznej,
  6) zespół astmatyczny w przebiegu nadwrażliwości na salicylany lub niesterydowe leki przeciwzapalne,
  7) zespoły astmatyczne o innej etiologii (zespół astmatyczny nienatychmiastowy, odczyny serotoniczne w rakowiaku itp.).
- pkt 6. Podstawą rozpoznania i kwalifikacji zmian jest badanie bronchograficzne oraz dokumentacja leczenia szpitalnego i ambulatoryjnego w ciągu ostatnich trzech lat.

Do § 36. Przypadki czynnej gruźlicy płuc oraz przypadki wątpliwe co do dynamiki procesu należy poddawać obserwacji i leczeniu. Po zakończeniu leczenia (w ramach obowiązujących przepisów) badanych należy kwalifikować w zależności od uzyskanych wyników leczenia.
- pkt 1. Przebyta gruźlica płuc w okresie 5 lat od zakończenia leczenia przeciwprątkowego dyskwalifikuje kandydatów do służby i kandydatów do szkół resortowych.
- pkt 3. Według tego punktu należy kwalifikować marskość płuca po przebytej gruźlicy.
- pkt 11-14. Według tych punktów należy kwalifikować na podstawie oceny specjalistycznej, obejmującej badanie spirometryczne oraz gazy krwi w spoczynku i po wysiłku fizycznym.

Do § 37 pkt 1 i 2. Schorzenia wymienione w tych punktach obejmują zmiany nieswoiste: zawodowe choroby układu oddechowego (pylice, krzemice), pneumopatie wywołane pyłami organicznymi (byssinosa, choroba farmerów), pneumopatie wywołane pyłami nieorganicznymi, działaniem gazów lub par, a ponadto objawy płucne w chorobach układowych, sarkoidozę oraz niektóre rzadkie choroby płuc (hemosyderozpę płuc, kamicę pęcherzykową płuc, pierwotną amyloidozę płuc).
- pkt 1. Dotyczy chorych z prawidłowymi wynikami badania spirometrycznego i gazów krwi tętniczej w spoczynku i po submaksymalnym wysiłku fizycznym.
- pkt 2. Dotyczy chorych z nieprawidłowymi wynikami badania gazów krwi w spoczynku.
- pkt 4. Za ubytek tkanki płucnej nieupośledzający sprawności ustroju uważa się brak jednego segmentu. Przy stwierdzeniu zaburzeń związanych z ubytkiem tkanki płucnej należy dokonać oceny według § 37 pkt 5 lub 6.

Dział X - Układ krążenia

1	2	3	4	5	6	7
38	1	Choroby mięśnia sercowego w okresie wydolności układu krążenia	N	C	C A	C A

	2	Choroby mięśnia sercowego z objawami chwiejnej wydolności lub trwałej niewydolności układu krążenia	N	D	D	D
	3	Choroba wieńcowa stabilna	N	C D	C D	C D
	4	Choroba wieńcowa niestabilna. Pozawałowe uszkodzenie mięśnia serca z niepełną wydolnością krążenia. Groźne niemiarowości w ch.n.s.	N	D C	D C	C D
	5	Wady wrodzone serca	N	D	D	D
	6	Zastawkowe wady serca bez powikłań nieupośledzające sprawności fizycznej (klasa czynnościowa I)	N	C D	C D	C
	7	Wady zastawkowe serca upośledzające sprawność fizyczną	N	D	D	D
	8	Zaciskające zapalenie osierdzia lub stan po operacji z powodu tej choroby	N	D	D	D
	9	Ciała obce wgojone w serce	N	D	D	D
	10	Choroba reumatyczna serca	N	C D	C	C
	11	Wypadanie płatka zastawki dwudzielnej powodujące zaburzenia sprawności fizycznej	N	D	D	D
	12	Inne choroby serca upośledzające trwale sprawność fizyczną	N	D	D	D
39	1	Nadciśnienie tętnicze okresu I wg WHO o przebiegu łagodnym, dobrze kontrolowane	N	C A	A C	A C
	2	Nadciśnienie tętnicze okresu II wg WHO (z przerostem serca) o zadowalającej kontroli farmakologicznej	N	D C	C D	C D
	3	Nadciśnienie tętnicze okresu II wg WHO o niezadowalającej kontroli, nadciśnienie tętnicze okresu III wg WHO oraz inne postacie nadciśnienia tętniczego o ciężkim przebiegu	N	D	D	D
	4	Tętniaki naczyń	N	D	D	D
	5	Inne choroby naczyń krwionośnych upośledzające nieznacznie sprawność ustroju	N	D	D C	D C

	6	Choroby naczyń krwionośnych upośledzające sprawność ustroju lub po zabiegach operacyjnych dużych naczyń ze znaczną poprawą krążenia	N	D	D C	D C
	7	Choroby naczyń krwionośnych znacznie upośledzające sprawność ustroju, w tym także po operacjach rekonstrukcyjnych bez wyraźnej poprawy	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 38:

- pkt 1-3. Według tych punktów należy kwalifikować zaburzenia rytmu serca pochodzenia organicznego, potwierdzone badaniami elektrokardiograficznymi.
- pkt 4 i 5. Rozpoznanie powinno być potwierdzone obserwacją szpitalną. Wrodzone wady serca leczone operacyjnie jeżeli zostały przywrócone prawidłowe stosunki anatomiczne i hemodynamiczne, należy kwalifikować według pkt 6.
- pkt 6 i 7. Zastawkowe zwężenie ujścia aorty powodujące przerost lewej komory (uchwytne zmiany w obrazie rtg lub ekg) należy kwalifikować jak w pkt 7 przy zachowanej w pełni sprawności fizycznej. Pozostałe wady zastawkowe należy kwalifikować jak pkt 7, poczynając od klasy czynnościowej drugiej. Dotyczy to również wad po przebyciu choroby reumatycznej.
- pkt 10. Dotyczy osób po przebytym rzucie choroby reumatycznej pozostających na leczeniu profilaktycznym (potwierdzonym dokumentacją ewentualnie ze społecznej służby zdrowia).
- pkt 11. Rozpoznanie wymaga potwierdzenia echokardiograficznego albo zapisem fonokardiograficznym. Nieprawidłowość ta upośledza sprawność fizyczną, jeśli powoduje bóle lub zaburzenia rytmu. Przypadki przebiegające z niedomykalnością zastawki dwudzielnej należy kwalifikować jak w pkt 6.
- pkt 12. Obejmuje choroby niewymienione poprzednio, np. nowotwory serca.

Do § 39:

- pkt 1. Łagodne nadciśnienie tętnicze nieutrwalone, ulegające normalizacji pod wpływem spoczynku lub małych dawek leków oraz potwierdzone dokumentacją z leczenia specjalistycznego (wymagany wynik badania dna oka).
- pkt 3. Rozkurczowe ciśnienie powyżej 110 mg Hg stwierdzone wielokrotnie (lub zmiany na dnie oka okresu III lub IV według KW).
- pkt 5-7. Przez określenie choroby naczyń krwionośnych należy rozumieć przede wszystkim choroby naczyń obwodowych, jak choroba Bürgera, choroba Raynauda, czerwienica bolesna, sinica kończyn oraz zmiany zapalno-zakrzepowe naczyń. Należy kwalifikować chorych zarówno z powikłaniami narządowymi miażdżycy tętnic, jak i z powikłaniami i następstwami stanów zapalnych i urazów naczyń krwionośnych. Guzy krwawnicze odbytu należy kwalifikować według § 47 pkt 3 i 4; żylaki powrózka nasiennego-według § 52 pkt 1 i 2; żylaki kończyn dolnych-według § 81 pkt 1-3.

Dział XI - Układ trawienny

1	2	3	4	5	6	7
40	1	Choroby organiczne i czynnościowe przełyku,	N	C	C	A

		nieznacznie upośledzające sprawność ustroju (zwężenia, uchyłki itp.)		A	A	C
	2	Choroby organiczne przełyku upośledzające sprawność ustroju (zwężenia, uchyłki, owrzodzenia itp.)	N	D	D	D
41	1	Ciała obce wgojone w narządy jamy brzusznej nieupośledzające sprawności ustroju	Z	A	A	A
	2	Ciała obce wgojone w narządy jamy brzusznej nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N Z	C A	C A	A C
	3	Ciała obce wgojone w narządy jamy brzusznej upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D
42	1	Zrosty otrzewnej nieupośledzające sprawności ustroju	Z	A	A	A
	2	Zrosty otrzewnej upośledzające sprawność ustroju	N	C	C A	A C
43	1	Przewlekły nieżyt żołądka, dwunastnicy lub jelit, bez upośledzenia sprawności ustroju	Z N	A	A	A
	2	Przewlekły nieżyt żołądka, dwunastnicy lub jelit, z upośledzeniem sprawności ustroju	N	C D	C	C
	3	Choroba wrzodowa żołądka lub dwunastnicy	N	C D	C D	C
	4	Choroba wrzodowa żołądka lub dwunastnicy, z licznymi nawrotami lub powikłaniami	N	D C	C D	C
	5	Przebyte owrzodzenie żołądka lub dwunastnicy, bez nawrotów i powikłań	N	C	A C	A
	6	Stan po częściowej resekcji żołądka z powodu wrzodu lub innych przyczyn, bez upośledzenia sprawności ustroju	N	C	C	C
	7	Stan po częściowej resekcji żołądka z powodu wrzodu lub innych przyczyn, z upośledzeniem sprawności ustroju, lub całkowity pooperacyjny brak żołądka	N	D	D	D
	8	Rozstrzeń lub niedowład żołądka z zastoiną treści żołądkowej	N	D	D	D

	9	Stan po zabiegach operacyjnych na jelitach (resekcje itp.), bez zaburzeń sprawności ustroju	Z N	A	A	A
	10	Stan po zabiegach operacyjnych na jelitach (resekcje itp.), z zaburzeniami sprawności ustroju	N	C D	C D	C
	11	Opuszczenie żołądka lub jelit nieupośledzające sprawności ustroju	N	A	A	A
	12	Opuszczenie żołądka lub jelit upośledzające sprawność ustroju	N	C	C	C A
	13	Zmiany organiczne lub czynnościowe jelita cienkiego, nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	C A	A	A
	14	Zmiany organiczne lub czynnościowe jelita cienkiego, znacznie upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D
	15	Zmiany organiczne lub czynnościowe jelita grubego, upośledzające sprawność ustroju	N	D C	C D	C
	16	Zmiany organiczne lub czynnościowe jelita grubego, znacznie upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D
	17	Przetoki jelitowe zewnętrzne	N	D	D	D
44	1	Przewlekłe zapalenie pęcherzyka żółciowego lub dróg żółciowych, nieupośledzające sprawności ustroju	N	A	A	A
	2	Przewlekłe zapalenie pęcherzyka żółciowego lub dróg żółciowych, upośledzające sprawność ustroju	N	C D	C	C
	3	Kamica żółciowa lub inne choroby dróg żółciowych	N	C	C	C
	4	Stan po operacji pęcherzyka żółciowego (dróg żółciowych), bez zaburzeń sprawności ustroju	N Z	A	A	A
	5	Stan po operacji pęcherzyka żółciowego (dróg żółciowych), z zaburzeniami sprawności ustroju	N	C D	C	C
	6	Przewlekłe zapalenie wątroby	N	D	D	D
	7	Marskość wątroby	N	D	D	D C
	8	Przewlekła hiperbilirubinemia	N	C	C	C

				D	D	D
	9	Nosicielstwo antygenu Hbs	N	C	C	C
	10	Ozdrowieńcy po wirusowym zapaleniu wątroby (WZW) bez uszkodzenia wątroby i nosicielstwa antygenu Hbs	Z N	A C	A	A
	11	Przebyte pourazowe uszkodzenie wątroby w okresie wydolności	N	D	D C	D C
	12	Bruceloza oporna na leczenie	N	D C	D C	D C
45	1	Przewlekłe choroby trzustki	N	D	D	D
46	1	Przepukliny wszelkich rodzajów	N	C A	C A	A C
	2	Przepukliny w bliźnie pooperacyjnej lub nawrotowe	N	C D	C D	C D
	3	Przepuklina przeponowa lub zwiotczenie przepony, upośledzające sprawność ustroju	N	D C	D C	D C
47	1	Szczeliny i przetoki odbytnicy lub okolicy odbytu	N	D C	C D	C D
	2	Szczeliny i przetoki odbytnicy lub okolicy odbytu, utrzymujące się po leczeniu operacyjnym	N	D	D	D
	3	Guzy krwawnicze odbytu bez owrzodzeń	N	A	A	A
	4	Guzy krwawnicze odbytu z owrzodzeniami	N	C	C A	A C
	5	Wynicowanie i wypadanie śluzówki odbytnicy	N	C D	C D	C D
48	1	Gruźlica narządów jamy brzusznej (otrzewnej, węzłów chłonnych oraz przewodu pokarmowego) - czynna	N	D	D	D
	2	Stan po przebytej gruźlicy narządów jamy brzusznej	N	D	D C	D C
	3	Bąblowiec, grzybica narządów jamy brzusznej	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 42. Według tego paragrafu należy kwalifikować również gruźlicę otrzewnej w razie zupełnego ustąpienia objawów chorobowych po zakończonym całkowitym leczeniu przeciwprątkowym (okres wyleczenia klinicznego).

Do § 43:

- pkt 1 i 2. Rozpoznanie przewlekłego nieżytu żołądka lub dwunastnicy powinno być oparte na badaniu endoskopowym. Według tych punktów należy kwalifikować stany po wyleczonej gruźlicy przewodu pokarmowego.
- pkt 2-10. Według tych punktów należy kwalifikować chorych z okresowymi biegunkami lub uporczywymi zaparciami i innymi objawami ze strony jamy brzusznej (wzdęcia, kruczenia itp.).
- pkt 3 i 4. Badanie rtg lub endoskopowe z ostatnich sześciu miesięcy powinno potwierdzać obecność niszy wrzodowej.
- pkt 3-7. Rozpoznanie choroby wrzodowej oraz stanu po resekcji żołądka należy w miarę możliwości opierać na badaniu endoskopowym.
- pkt 5. Według tego punktu należy kwalifikować przebytą chorobę wrzodową najwyżej z jednym nawrotem, bez czynnej niszy wrzodowej w obrazie rtg (lub w badaniu endoskopowym).
- pkt 11. Wydłużenie narządów stwierdzone w czasie badania rtg, z niewielkimi okresowymi dolegliwościami.
- pkt 12. Wydłużenie narządów stwierdzone podczas badania radiologicznego z okresowymi lub stałymi, znacznie nasilonymi dolegliwościami (zgagą, uczuciem gniecenia w nadbrzuszu itp.) oraz zaburzeniami motoryki i czynności przewodu pokarmowego.
- pkt 13 i 14. Chorzy z nawracającymi biegunkami, trudno poddającymi się leczeniu farmakologicznemu lub objawami zespołu upośledzonego wchłaniania.
- pkt 15. Chorzy z objawami zaburzeń jelita grubego, wymagający stałego stosowania diety i okresowego leczenia farmakologicznego.
- pkt 16. Chorzy ze zmianami wymagającymi stałego leczenia oraz brakiem remisji pomimo systematycznego leczenia specjalistycznego przez okres co najmniej 3 lat.

Do § 44:

- pkt 3. Potwierdzone cholecystografią lub cholangiografią, lub USG.
- pkt 4 i 5. Według tych punktów należy kwalifikować stany po operacjach pęcherzyka żółciowego lub dróg żółciowych, zależnie od stopnia utrzymujących się dolegliwości ograniczających sprawność ustroju.
- pkt 6. Rozpoznanie przewlekłego zapalenia wątroby powinno być potwierdzone klinicznym leczeniem szpitalnym lub wynikiem badania biopsyjnego.
- pkt 9. U kandydatów, którzy przebyli WZW, konieczne jest wykonanie badania na nosicielstwo antygenu Hbs. Wykrycie antygenu Hbs czyni ich niezdolnymi do służby.

Do § 45 pkt 1. Rozpoznanie przewlekłego zapalenia trzustki należy ustalać na podstawie dokumentacji szpitalnej, a cukrzycę należy kwalifikować według § 56 pkt 4.

Do § 47 pkt 5. Rozpoznanie należy opierać na dokumentacji z leczenia w poradni specjalistycznej lub zakładu leczniczego.

Do § 48 pkt 2. Stan po przebytej gruźlicy należy kwalifikować zgodnie ze stwierdzonymi zmianami zejściowymi według odpowiednich paragrafów.

Dział XII - Układ moczowo-płciowy

1	2	3	4	5	6	7
49	1	Wady rozwojowe nerek lub nerka ruchoma, nieupośledzające sprawności ustroju	N	A	A	A
	2	Wady rozwojowe nerek lub nerka ruchoma, upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D
	3	Skaza kamicowa z okresowym wydalaniem złogów	N	C	C	C
	4	Kamica układu moczowego	N	D C	C D	C D
	5	Śródmiąższowe bakteryjne (odmiedniczkowe) i abakteryjne zapalenie nerek	N	C D	C D	C D
	6	Kłębkowe zapalenie nerek	N	C D	C D	C D
	7	Krwiomocz i białkomocz, o nieustalonej etiologii	N	C D	C D	C D
	8	Roponercze lub wodonercze	N	D	D	D
	9	Niewydolność nerek	N	D	D	D
	10	Wrodzony lub pooperacyjny brak jednej nerki, bez upośledzenia czynności drugiej	N	C D	C	C A
	11	Wrodzony lub pooperacyjny brak jednej nerki, z upośledzeniem czynności drugiej	N	D	D	D
50	1	Nietrzymanie moczu ze zmianami w układzie moczowym	N	D	D	D
	2	Przewlekłe zapalenie pęcherza moczowego	N	C D	C D	C D
	3	Przewlekłe organiczne choroby pęcherza moczowego upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D
	4	Przetoki pęcherza moczowego	N	D	D	D
51	1	Zwężenie cewki moczowej nieutrudniające oddawania moczu	N	A	A	A
	2	Zwężenie cewki moczowej utrudniające oddawanie	N	C	C	C

		moczu		D	D	D
	3	Spodziectwo lub wierzchniactwo, niepowodujące zaburzeń w oddawaniu moczu	N Z	A	A	A
	4	Spodziectwo lub wierzchniactwo, powodujące zaburzenia w oddawaniu moczu	N	C D	C D	C D
	5	Przetoka prąciowa cewki moczowej	N	D	D	D
	6	Przetoka mosznowa lub kroczowa cewki moczowej	N	D	D	D
	7	Zniekształcenia prącia znacznego stopnia	N	C	C	C
	8	Brak prącia	N	D	D	D
52	1	Żylaki powrózka nasiennego nieupośledzające sprawności ustroju	Z	A	A	A
	2	Żylaki powrózka nasiennego upośledzające sprawność ustroju	N	C	C	C
	3	Wodniaki jądra, powrózka nasiennego lub torbiele najądrza, nieupośledzające sprawności ustroju	N Z	A	A	A
	4	Wodniaki jądra, powrózka nasiennego lub torbiele najądrza, upośledzające sprawność ustroju	N	C	C	C
	5	Przewlekłe zapalenie jądra lub najądrza o nieustalonej etiologii	N	C D	C D	C D
	6	Przewlekłe zapalenie gruczołu krokowego	N	C D	C D	C D
53	1	Brak lub zanik jednego jądra	Z N	A	A	A
	2	Brak lub zanik obu jąder	N	D C	D C	D C
	3	Wnętrostwo jedno- lub obustronne	N	A C	A C	A C
54	1	Gruźlica narządu moczowo-płciowego czynna	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 49:

- pkt 1 i 2. Według tych punktów należy kwalifikować również przypadki opuszczenia jednej lub obu nerek. Rozpoznanie powinno być potwierdzone dokumentacją zakładu leczniczego lub lekarza specjalisty.
- pkt 3 i 4. Rozpoznanie powinno być oparte na dokumentacji leczenia ambulatoryjnego lub stacjonarnego z badaniem rentgenowskim.
- pkt 6. Rozpoznanie przewlekłego kłębkowego zapalenia nerek powinno być potwierdzone obserwacją stacjonarną, z biopsją diagnostyczną nerki. Według tego punktu należy kwalifikować również przypadki długotrwałego białkomoczu.
- pkt 7. Według tego punktu należy kwalifikować przypadki krwiomoczu po wykluczeniu przyczyn urologicznych i kłębkowego zapalenia nerek oraz gruźlicy nerek; konieczna jest obserwacja szpitalna.
- pkt 8. Według tego punktu należy kwalifikować powikłania kamicy oraz wad rozwojowych nerek.
- pkt 9. Rozpoznanie powinno być ustalone po obserwacji szpitalnej.

Do § 50. Rozpoznanie powinno być potwierdzone dokumentacją zakładu leczniczego lub lekarza specjalisty.

- pkt 1. Nietrzymanie moczu ze zmianami w ośrodkowym układzie nerwowym należy kwalifikować według § 64; moczenie nocne - według § 68.
- pkt 3. Wysiłkowe nietrzymanie moczu u kobiet należy kwalifikować według § 87 pkt 3 i 4.

Do § 51 pkt 1 i 2. Rozpoznanie powinno być potwierdzone dokumentacją zakładu leczniczego lub lekarza specjalisty.

Do § 53:

- pkt 2. Przy stwierdzeniu cech eunuchoidyzmu należy kwalifikować według § 1 pkt 9.
- pkt 3. Kwalifikacja zależna od umiejscowienia jądra: w jamie brzusznej - zdolny; w kanale pachwinowym - zdolny z ograniczeniem.

Do § 54 pkt 1. Stan po przebytej gruźlicy należy kwalifikować zgodnie ze stwierdzonymi zmianami zejściowymi według odpowiednich paragrafów.

Dział XIII - Gruczoły wydzielania wewnętrznego

1	2	3	4	5	6	7
55	1	Wole nieznacznych rozmiarów	Z N	A	A	A
	2	Wole znacznych rozmiarów	N	C D	C	C
	3	Wole z objawami matołectwa, obrzęk śluzowaty	N	D	D	D
	4	Zmiany czynności tarczycy z wolem lub bez wola	N	C D	C D	C
	5	Choroba Graves-Basedowa	N	D	D C	D C
56	1	Choroby przysadki mózgowej	N	D	D	D

					C	C
	2	Choroby nadnerczy	N	D	D C	D C
	3	Choroby gruczołów przytarczycznych	N	D	D C	D C
	4	Cukrzyca	N	D C	D C	C D
	5	Zaburzenia przemiany węglowodanowej niewymagające stosowania leków przeciwcukrzycowych	N	A C	A	A
	6	Wielogruczołowe zaburzenia czynnościowe nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	D C	C D	C
	7	Wielogruczołowe zaburzenia czynnościowe upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 55:

- pkt 1. Powiększenie gruczołu tarczowego nieupośledzające przepływu powietrza w drogach oddechowych w czasie wysiłku fizycznego i niedające objawów uciskowych na narządy sąsiednie (przełyk, tchawica).
- pkt 2. Powiększenie gruczołu tarczowego stwierdzone palpacyjnie lub wole zamostkowe upośledzające przepływ powietrza w drogach oddechowych (zaburzenia wentylacji, stridor, zaburzenia ruchomości strun głosowych) w czasie spoczynku lub po wysiłku fizycznym, lub dające objawy uciskowe na narządy sąsiednie w badaniu rtg klatki piersiowej.
- pkt 4. Obejmuje wszystkie postacie nadczynności tarczycy poza chorobą Graves-Basedowa w okresie remisji oraz niedoczynności tarczycy wyrównane leczeniem substytucyjnym.
- pkt 5. Udokumentowane leczeniem szpitalnym lub specjalistycznym niezależnie od aktualnego stanu czynności tarczycy.

Do § 56. Zaburzenia hormonalne u kobiet dotyczące gruczołów płciowych należy kwalifikować według § 86 pkt 3 i 4.

Dział XIV - Inne choroby wewnętrzne

1	2	3	4	5	6	7
57	1	Niedokrwistość niedobarwliwa stała niewielkiego stopnia	N Z	A	A	A
	2	Niedokrwistość niedobarwliwa stała znacznego stopnia	N	C	C	C
	3	Wszelkie inne choroby krwi (niedokrwistość złośliwa, aplastyczna, czerwienica, białaczki, skazy	N	D	D	D

		krwiotoczne, ziarnica złośliwa itp.)				
	4	Nosicielstwo wirusa HIV	N	D	D	D
	5	Zespół nabytego upośledzenia odporności (AIDS) i inne defekty immunologiczne (nabyte i wrodzone)	N	D	D	D
58	1	Powiększenie śledziony bez zmian w wątrobie lub krwi	N	C A	C A	A
	2	Brak pooperacyjny śledziony bez zmian we krwi	N	C	C	C
59	1	Choroba popromienna - lekka postać	N	C	C	C
	2	Choroba popromienna - średnia i ciężka postać	N	D	D	D
	3	Skażenie wewnętrzne mało- i średniotoksycznymi substancjami	N	C	C	C
	4	Skażenie wewnętrzne wysokotoksycznymi substancjami	N	D	D	D
	5	Choroba mikrofalowa	N	D C	C D	C D
60	1	Choroby kolagenowe w okresie czynnym lub w stanie remisji	N	D C	D C	D C
61	1	Skaza moczanowa (dna) nieznacznie upośledzająca sprawność ustroju	N	C	C	C
	2	Skaza moczanowa (dna) upośledzająca sprawność ustroju	N	D	D C	D C
62	1	Inne choroby przemiany materii nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	D C	D C	C D
	2	Inne choroby przemiany materii znacznie upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 57:

- pkt 1 i 2. Za wartości graniczne niedokrwistości niedobarwliwej niewielkiego stopnia należy przyjąć 11 g % hemoglobiny i 3.500.000 krwinek czerwonych w cm^3; wartości niższe należy traktować jako niedokrwistość znacznego stopnia.
- pkt 3. Rozpoznanie schorzenia powinno być potwierdzone dokumentacją zakładu leczniczego.
- pkt 5. Rozpoznanie powinno być potwierdzone obserwacją lub leczeniem szpitalnym.

Do § 58 pkt 2. W razie stwierdzenia zmian we krwi należy kwalifikować według § 57.
Do § 59. Rozpoznanie choroby popromiennej wymaga obserwacji szpitalnej.
Do § 60. Rozpoznanie choroby kolagenu (twardzina, rumień guzowaty, liszaj rumieniowaty, guzkowe zapalenie okołotętnicze, zapalenie wielomięśniowe itp.) powinno być ustalone wyłącznie na podstawie dokumentacji szpitalnej.
Do § 61:
- pkt 1. Dotyczy osób z podwyższonymi wartościami kwasu moczowego w surowicy krwi bez powikłań narządowych.
- pkt 2. Dotyczy osób z powikłaniami narządowymi skazy moczanowej (atropatia dnawa, zmiany w układzie moczowym - kamica, stany zapalne, guzki dnawe) niezależnie od aktualnej wartości kwasu moczowego w surowicy krwi.

Do § 62. Przez inne choroby przemiany materii należy rozumieć tłuszczakowatość (lipomatosis), hemosyderozę, porfirię, chorobę glikogenową Gierkego, Gauchera, Niemann-Piecka i inne potwierdzone obserwacją szpitalną.

Dział XV - Układ nerwowy

1	2	3	4	5	6	7
63	1	Przewlekłe zespoły bólowe korzeniowe, korzeniowo-nerwowe, splotów nerwowych, nerwobóle pojedynczych lub licznych nerwów, z okresowymi niezbyt częstymi zaostrzeniami	N	C A	A C	A C
	2	Przewlekłe zespoły bólowe korzeniowe, korzeniowo-nerwowe splotów nerwowych, nerwobóle i zapalenie pojedynczych lub licznych nerwów, z częstymi zaostrzeniami i objawami przedmiotowymi	N	C D	C D	C D
	3	Przewlekłe zespoły bólowe korzeniowe, korzeniowo-nerwowe splotów nerwowych, nerwobóle i zapalenie pojedynczych nerwów, z częstymi zaostrzeniami lub utrwalonymi objawami ubytkowymi	N	D C	D C	C D
	4	Przewlekłe choroby i trwałe następstwa chorób lub urazów nerwów obwodowych z zaburzeniami ruchowymi, czuciowymi i troficznymi, nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	C	C	C
	5	Przewlekłe choroby i trwałe następstwa chorób lub urazów nerwów obwodowych z zaburzeniami ruchowymi (znaczne niedowłady lub porażenia), czuciowymi i troficznymi, upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D C
64	1	Objawy szczątkowe po przebytych chorobach organicznych lub urazach ośrodkowego układu nerwowego bez wyraźniejszych zaburzeń mózgowo-rdzeniowych lub z nieznacznymi zaburzeniami, które ze względu na umiejscowienie bądź mechanizmy wyrównawcze nie upośledzają sprawności ustroju	N Z	A	A	A

	2	Trwałe następstwa chorób lub urazów ośrodkowego układu nerwowego, z zaburzeniami mózgowo-rdzeniowymi, nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	C	C A	A C
	3	Trwałe następstwa chorób lub urazów ośrodkowego układu nerwowego, z zaburzeniami mózgowo-rdzeniowymi, upośledzające sprawność ustroju	N	D C	D C	C D
	4	Organiczne postępujące choroby ośrodkowego układu nerwowego, nierokujące poprawy	N	D	D	D
	5	Przebyty krwotok podpajęczynówkowy samoistny (bez stwierdzonego urazu, tętniaka lub nadciśnienia)	N	D	D	D
65	1	Zaniki po przebytych chorobach lub urazach albo wrodzone braki mięśni, nieupośledzające sprawności ustroju	N	A C	A C	A
	2	Choroby układu mięśniowego i zaniki po przebytych chorobach lub urazach albo wrodzone braki mięśni, nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	D C	C	C
	3	Choroby układu mięśniowego i zaniki po przebytych chorobach lub urazach albo wrodzone braki mięśni, upośledzające sprawność ustroju	N	D	D	D
66	1	Napadowe zaburzenia świadomości o nieustalonej etiologii bez zmian organicznych w układzie nerwowym	N	D C	C D	C D
	2	Padaczka z rzadko występującymi napadami bez zmian w zakresie intelektu i bez zaburzeń zachowania	N	D	D	D
	3	Padaczka z częstymi napadami niezależnie od ich rodzaju lub ze zmianami w zakresie intelektu i z zaburzeniami zachowania	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 63. Rozpoznanie nerwobólów i przewlekłych zapaleń nerwów wymaga odpowiedniej dokumentacji specjalistycznej. Przy orzekaniu należy brać pod uwagę nie tylko zmiany przedmiotowe i stopień nasilenia bólów, lecz również częstość ich występowania. Zakwalifikowanie według właściwego punktu zależy od tego, w jakim stopniu porażenia (niedowłady), zaburzenia czucia i zaburzenia troficzne - ze względu na umiejscowienie, rozległość i mechanizmy wyrównawcze - upośledzają sprawność ustroju.

- pkt 3. Za objawy ubytkowe uważa się różnice w odruchach (oraz zaburzenia czucia).

- pkt 1-5. Rozpoznania powinny być potwierdzone dokumentacją po leczeniu szpitalnym lub z poradni neurologicznej.

Do § 64. Rozpoznanie powinno być potwierdzone dokumentacją po leczeniu szpitalnym lub z poradni specjalistycznej neurologicznej, lub z leczenia w poradni zdrowia psychicznego (PZP).

- pkt 1-3. Według tych punktów należy kwalifikować następstwa przebytej gruźlicy opon mózgowych (zaburzenia mózgowo-rdzeniowe). W razie niestwierdzenia następstw, przed upływem 5 lat od zachorowania, kandydatów do służby należy traktować jako niezdolnych. Encefalopatię należy kwalifikować według pkt 2 lub 3 w zależności od nasilenia zespołu neurologicznego.
- pkt 4. Według tego punktu należy kwalifikować stwardnienie rozsiane (sclerosis multiplex). Rozpoznanie powinno być potwierdzone obserwacją szpitalną.

Do § 65. Według tego paragrafu należy kwalifikować choroby układu mięśniowego, jak zaniki mięśni postępujące, chorobę Thomsena itp.

Do § 66. Każdy badany podejrzany o padaczkę powinien w zasadzie przejść obserwację szpitalną, w tym wszystkie badania dodatkowe mające znaczenie w rozpoznawaniu tej choroby. Przez rzadko występujące napady należy rozumieć pojedyncze napady padaczkowe występujące co kilka miesięcy i niedające żadnych objawów neurologicznych i psychicznych w okresie między napadami.

Dział XVI - Stan psychiczny

1	2	3	4	5	6	7
67	1	Nerwice nieupośledzające sprawności ustroju	N Z	A	A	A
	2	Przewlekłe nerwice nieznacznie upośledzające sprawność ustroju	N	C A	C A	A C
	3	Przewlekłe nerwice upośledzające sprawność ustroju i niepoddające się leczeniu	N	D	D	D
68	1	Przewlekłe nerwice narządowe nieupośledzające lub miernie upośledzające sprawność ustroju	N Z	A	A	A
	2	Przewlekłe nerwice narządowe znacznie upośledzające sprawność ustroju	N	D	D C	D C
	3	Moczenie nocne	N	D C	D C	C D
69	1	Sytuacyjne reakcje dezadaptacyjne nieznacznie upośledzające zdolności przystosowawcze	N	A	A	A
	2	Sytuacyjne reakcje dezadaptacyjne znacznie upośledzające zdolności przystosowawcze	N	D	D	D
70	1	Osobowość nieprawidłowa nieznacznie	N	C	C	C

		upośledzająca zdolności adaptacyjne		D	D	D
	2	Osobowość nieprawidłowa znacznie upośledzająca zdolności adaptacyjne, poddająca się korekcji	N	D	D	D
	3	Osobowość nieprawidłowa znacznie upośledzająca zdolności adaptacyjne, niepoddająca się korekcji	N	D	D	D
71	1	Psychozy reaktywne	N	D C	D C	D C
	2	Psychozy egzogenne (pourazowe, infekcyjne, intoksykacyjne, z wyjątkiem alkoholowych) przebyte bez pozostawienia defektu	N	D C	D C	C D
	3	Psychozy egzogenne (pourazowe, infekcyjne, intoksykacyjne, z wyjątkiem alkoholowych) przebyte z pozostawieniem defektu	N	D	D	D
	4	Psychozy alkoholowe (majaczenia, drżenie, halucynoza, zespół Korsakowa i inne)	N	D	D	D
	5	Psychozy endogenne (schizofrenia, paranoja, parafrenia, cyklofrenia) oraz psychozy inwolucyjne, przedstarcze i starcze	N	D	D	D
72	1	Ociężałość umysłowa	N	D	D	D
	2	Pogranicze upośledzenia umysłowego	N	D	D	D
	3	Upośledzenie umysłowe	N	D	D	D
73	1	Nadużywanie alkoholu i środków odurzających, bez cech uzależnienia	N	C	C	C A
	2	Zależność alkoholowa (i od innych środków odurzających) w fazie początkowej	N	D	D	D
	3	Zależność alkoholowa (i od innych środków odurzających) z cechami psychodegradacji	N	D	D	D
74	1	Zaburzenia psychiczne niepsychotyczne pochodzenia organicznego nieznacznie upośledzające zdolności adaptacyjne	N	D	D C	D C
	2	Zaburzenia psychiczne niepsychotyczne pochodzenia organicznego znacznie upośledzające zdolności adaptacyjne - w okresie kompensacji objawów	N	D	D	D

	3	Zaburzenia psychiczne niepsychotyczne pochodzenia organicznego znacznie upośledzające zdolności adaptacyjne, nierokujące wyleczenia lub istotnej poprawy	N	D	D	D
75	1	Inne przewlekłe zaburzenia psychiczne znacznie upośledzające zdolności adaptacyjne, rokujące poprawę	N	D	D	D
	2	Inne przewlekłe zaburzenia psychiczne znacznie upośledzające zdolności adaptacyjne, nierokujące wyleczenia lub istotnej poprawy	N	D	D	D

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 67. Przez nerwice należy rozumieć psychogenne zespoły zaburzeń psychicznych, w których stwierdzamy następujące cechy:

1) urazy psychiczne jako czynnik wywołujący,
2) brak objawów organicznego uszkodzenia tkanek, a w szczególności ośrodkowego układu nerwowego,
3) zaburzenia psychiczne mieszczące się w zasadzie w ramach zmian ilościowych, a nie jakościowych, przy niezmienionej osobowości,
4) zaburzenia dotyczące w większości życia emocjonalnego; zaburzenia te (lęk, depresja, dysforia) wydają się być objawami pierwotnymi,
5) zachowane, a nawet wyolbrzymione, poczucie choroby,
6) zmiany psychiczne, a także fizyczne w zasadzie odwracalne, zejście bez defektu,
7) przebieg przewlekły, tendencje do nawrotów,
8) obraz kliniczny przeważnie odpowiada jednemu ze znanych zespołów nerwicowych: neurastenii, histerii, nerwicy lękowej, nerwicy z natręctwami, nerwicy z przewagą skarg hipochondrycznych, depresji nerwicowej lub innym.

O rozpoznaniu nerwicy decyduje stwierdzenie wszystkich wymienionych wyżej cech. Według aktualnej terminologii polskiej określenia "nerwice" i "psychonerwice" traktuje się jako synonimy. Nerwice nieznacznie lub miernie upośledzające sprawność ustroju należy poddawać leczeniu. O przewlekłej nerwicy upośledzającej sprawność ustroju mówi się wtedy, kiedy jej objawy uniemożliwiają wykonywanie obowiązków służbowych.

Do § 68 pkt 1 i 2. Przewlekłe psychogenne zaburzenia somatyczne, nazywane "nerwicami narządowymi", należą w zasadzie do zakresu odpowiednich specjalności lekarskich - chorób wewnętrznych, laryngologii, okulistyki itp., a zatem rozpoznanie ich jest sprawą odpowiednich specjalistów ze współudziałem neurologa lub psychiatry. Badanych z przewlekłymi nerwicami narządowymi, zwłaszcza z objawami ze strony układu krążenia lub układu trawienia, dającymi tylko nieznaczne dolegliwości, bez upośledzenia stanu ogólnego, należy kwalifikować jako zdolnych. W razie stwierdzenia średniego nasilenia dolegliwości lub powtarzających się takich objawów, jak częstoskurcz napadowy, zapaść napadowa, omdlenie, bóle typu dusznicowego, kurcz wpustu, uporczywe wymioty, przewlekła dyskineza dróg żółciowych itp., należy ich w zasadzie kwalifikować jako zdolnych z ograniczeniem. Badanych należy kwalifikować indywidualnie, zależnie od stopnia upośledzenia sprawności ustroju, biorąc po uwagę opinię służbową oraz lekarską z miejsca pełnienia służby.

Do § 69. Sytuacyjne reakcje dezadaptacyjne (tzw. reakcje nerwicowe lub psychopatyczne) - to:

a) ostre niepsychotyczne zaburzenia, przebiegające najczęściej pod postacią napadów histerycznych, ucieczek, samouszkodzeń, zaburzeń wegetatywnych itp.,

b) trwające od kilku godzin, dni do kilku miesięcy,
c) występujące pod wpływem trudnych sytuacji,
d) występujące u osób w zasadzie zdrowych psychicznie lub z anomaliami charakterologicznymi.

- pkt 1. Dotyczy osób, u których reakcje dezaptacyjne rokują ustąpienie w ciągu 3 miesięcy.
- pkt 2. Odnosi się do przypadków, w których leczenie i wszelkie oddziaływanie readaptacyjne nie rokują istotnej poprawy.

§ 69. Obejmuje także tzw. infantylizm psychiczny (osobowość niedojrzałą).

Do § 70. Przez osobowość nieprawidłową (psychopatia, socjopatia, charakteropatia) należy rozumieć niedorozwój lub defekt jej sfery dążeniowej i uczuciowej, bez względu na etiologię.

Rozpoznanie ustala się:
a) na podstawie obecności cech nieprawidłowej osobowości,
b) na podstawie trwającej od wczesnej młodości lub dzieciństwa niedostatecznej adaptacji w zwykłych sytuacjach (defekty osobowości spowodowane uszkodzeniem ośrodkowego układu nerwowego w wieku dojrzałym; poz. § 74),
c) po wykluczeniu niedorozwoju umysłowego,
d) po wykluczeniu psychozy,
e) po wykluczeniu sytuacyjnych reakcji dezadaptacyjnych; porównaj § 69.

- pkt 1. Dotyczy badanych z cechami nieprawidłowej osobowości, bez objawów trwałego nieprzystosowania.
- pkt 2. Stosować u badanych, u których w przeszłości występowały okresy zadowalającego przystosowania się.
- pkt 3. Dotyczy w szczególności tzw. psychopatów antyspołecznych po pobytach w zakładach karnych oraz osób z zaburzeniami charakterologicznymi na podłożu encefalopatii ze współistniejącą ociężałością umysłową, alkoholizmem itp. Rozpoznanie należy ustalać na podstawie dokumentacji specjalistycznej obiektywizującej wywiad.

Do § 71. Rozpoznanie ustala się na podstawie odpisu historii choroby z zakładu psychiatrycznego.

Do § 72. Upośledzenie umysłowe (niedorozwój umysłowy, oligofrenia) - to stan charakteryzujący się:
a) wyraźnie niższą od przeciętnej sprawnością intelektualną (I.I.) według skali Wechslera poniżej 70,
b) zaburzeniami dojrzewania, zdolności uczenia się i umiejętności przystosowania społecznego.

Oceny sprawności intelektualnej należy dokonywać z udziałem psychologa i lekarza psychiatry.

Do § 73. Przez zespół zależności alkoholowej (oraz innych środków odurzających) należy rozumieć stan charakteryzujący się:
a) nieodpartym wewnętrznym przymusem ciągłego lub okresowego spożywania alkoholu (przyjmowania środków odurzających),
b) występowaniem objawów zespołu odstawienia po przerwaniu picia (przyjmowania środka),
c) zmienionym sposobem reagowania na alkohol (utratą kontroli nad piciem, zmianami w jego tolerancji, lukami pamięciowymi i innymi), stałym zwiększaniem dawki środka odurzającego,
d) postępującym przebiegiem, prowadzącym do nieodwracalnych następstw psychicznych i fizycznych.

Rozpoznanie należy ustalić na podstawie dokumentacji z poradni przeciwalkoholowej lub poradni zdrowia psychicznego. W wypadkach wątpliwych należy kierować na badania specjalistyczne.

- pkt 1. Według tego punktu należy kwalifikować osoby okresowo nadużywające alkoholu (przyjmowanie leków) bez cech uzależnienia.
- pkt 2. Dotyczy początkowej fazy zależności.
- pkt 3. Według tego punktu należy kwalifikować osoby, u których stwierdza się objawy psychodegradacji oraz zmiany somatyczne typowe dla przewlekłych intoksykacji.

Do § 74. Dotyczy:

a) zaburzeń podobnych do nerwic (cerebrastenia, zespoły rzekomonerwicowe) lub nieprawidłowych osobowości (charakteropatia, encefalopatia z zaburzeniami charakteru),
b) zaburzeń spowodowanych chorobami, urazami lub infekcjami centralnego układu nerwowego (CUN),
c) gdy badanie neurologiczne, EEG, testy psychologiczne, rtg czaszki, tomografia komputerowa i inne wskazują na organiczne uszkodzenie CUN lub gdy istnieje poważne podejrzenie takiego uszkodzenia, uzasadnione przebiegiem choroby, urazu lub infekcji.

§ 74 nie obejmuje następstw uszkodzeń CUN, które miały miejsce we wczesnym okresie rozwojowym (porównaj § 70 i 72). Kwalifikacji orzeczniczych należy dokonywać nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od ustąpienia objawów ostrej fazy choroby lub urazu.

- pkt 1. Dotyczy zespołów pourazowych i innych z przewagą objawów subiektywnych, bez somatycznych cech upośledzenia sprawności ustroju.
- pkt 2. Odnosi się do stanów, w których nastąpiła częściowa kompensacja skutków uszkodzenia CUN.
- pkt 3. O rozpoznaniu decyduje obecność objawów rozwiniętego zespołu psychoorganicznego (otępiennych, charakteropatycznych itp.) oraz wieloletni niepomyślnie rokujący przebieg.

Do § 75. Dotyczy przypadków z rozpoznaniami nieuwzględnionymi w § 67-74. Kwalifikacji do pkt 1 lub pkt 2 należy dokonywać na podstawie dokumentacji z dotychczasowego leczenia w poradniach zdrowia psychicznego lub szpitalach specjalistycznych oraz oceny przez komisję stanu psychicznego badanego.

Dział XVII - Kończyny

1	2	3	4	5	6	7
76	1	Brak kończyny górnej	N	D	D C	C D
	2	Brak kończyny dolnej	N	D	D C	D C
77	1	Zniekształcenia kości miednicy, obręczy barkowej i kończyn (wrodzone, po złamaniach i po stanach zapalnych), bez upośledzenia sprawności	N Z	C A	C A	C A
	2	Zniekształcenia kości miednicy, obręczy barkowej i kończyn (wrodzone, po złamaniach i po stanach zapalnych), upośledzające sprawności	N	D	D C	C D
	3	Przewlekłe stany zapalne kości	N	D C	D C	C D
78	1	Skrócenie kończyny dolnej od 1 cm do 2 cm	Z N	A	A	A

	2	Skrócenie kończyny dolnej powyżej 2 cm do 4 cm, z nieznacznym upośledzeniem sprawności ruchowej	N	A C	A	A
	3	Skrócenie kończyny dolnej powyżej 4 cm do 6 cm, z upośledzeniem sprawności ruchowej	N	D	D C	C D
	4	Skrócenie kończyny dolnej ze znacznym upośledzeniem sprawności ruchowej	N	D	D	D C
79	1	Zwichnięcia nawykowe	N	D C	C D	C D
	2	Zniekształcenia w obrębie wielkich stawów kończyn nieznacznie upośledzające sprawność ruchową	N	C A	A C	A C
	3	Zniekształcenia w obrębie wielkich stawów kończyn znacznie upośledzające sprawność ruchową	N	D C	C D	C D
	4	Przewlekłe choroby stawów bez zniekształcenia oraz przewlekłe zapalenia tkanki łącznej i okołostawowe	N	A C	A C	A C
	5	Przewlekłe choroby stawów upośledzające sprawność ustroju	N	D C	D C	C D
	6	Dawno przebyty rzut choroby reumatycznej, bez zmian sprawności ustroju	N Z	A	A	A
	7	Rzut choroby reumatycznej w okresie leczenia lub postępowania profilaktycznego	N	C D	C	C
	8	Przewlekłe reumatoidalne zapalenie stawów	N	D C	D C	D C
	9	Zmiany zwyrodnieniowe stawów nieznacznie upośledzające sprawność ruchową	N	A C	A C	A
	10	Zmiany zwyrodnieniowe stawów upośledzające sprawność ruchową	N	C D	C D	C D
80	1	Stopa płaska lub wdrążona, bez upośledzenia sprawności	Z N	A	A	A
	2	Stopa płaska, koślawa lub wdrążona, miernie upośledzająca sprawność	N	C	C	C
	3	Stopa szpotawa, końska, piętowa i inna, znacznie lub wybitnie upośledzająca sprawność	N	D	D C	C D
81	1	Żylaki kończyn, bez upośledzenia sprawności	N	A	A	A

	2	Rozległe żylaki kończyn, bez zmian troficznych skóry i owrzodzeń	N	C	C A	A C
	3	Rozległe żylaki kończyn dolnych z powikłaniami (zmiany troficzne, owrzodzenia, zespoły pozakrzepowe)	N	D	D C	C D
82	1	Brak jednego palucha lub innych palców, z zachowaniem główek kości śródstopia, nieupośledzający chodzenia	N	C A	C A	A C
	2	Brak obu paluchów lub jednego palucha i innych palców stóp, z zachowaniem główek kości śródstopia, upośledzający chodzenie	N	C D	C	A C
	3	Braki palców stóp, z uszkodzeniem główek kości śródstopia	N	D	D C	D C
	4	Zniekształcenia palców stóp nieutrudniające noszenia obuwia i chodzenia	Z N	A	A	A
	5	Zniekształcenia palców stóp utrudniające noszenie obuwia i chodzenie	N	C D	C	C
83	1	Brak czwartego lub piątego palca ręki prawej lub brak jednego dowolnego palca ręki lewej, z wyjątkiem kciuka	N Z	A	A	A
	2	Braki palców rąk nieznacznie upośledzające chwyt	N	C	C A	A
	3	Braki palców rąk upośledzające chwyt	N	D C	C D	C D
	4	Częściowe braki palców rąk bez upośledzenia chwytu	N Z	A	A	A
	5	Częściowe braki palców rąk z upośledzeniem chwytu	N	C D	C D	C
	6	Ograniczenie ruchów palców rąk lub ich przykurcz, bez upośledzenia chwytu	N Z	A	A	A
	7	Ograniczenie ruchów palców rąk lub ich przykurcz, z upośledzeniem chwytu	N	C	C	C
	8	Zrośnięcie palców rąk lub palce nadliczbowe, bez upośledzenia chwytu	N	C D	C D	C

	9	Zrośnięcie palców rąk lub palce nadliczbowe, z upośledzeniem chwytu	N	C D	C	C

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 76. Przez "brak kończyny" należy rozumieć nie tylko brak całej kończyny (dolnej lub górnej), ale także brak zasadniczej części kończyny: dłoni, przedramienia, stopy czy podudzia. W razie braku kończyny górnej, jeżeli to dotyczy personelu dowódczego lub administracyjnego, o zdolności do służby należy orzekać indywidualnie.

Do § 77:

- pkt 1 i 2. Zniekształcenia, ubytki i stawy rzekome obojczyka należy kwalifikować według § 32.
- pkt 2. Według tego punktu należy kwalifikować również stawy rzekome.
- pkt 3. Według tego punktu należy kwalifikować również gruźlicę kości.

Do § 78. Kończyny dolne należy mierzyć w pozycji leżącej, wyprostowane, z zsuniętymi stopami. Długość bezwzględną kończyny dolnej mierzy się od szczytu krawędzi kostki bocznej. Długość względną mierzy się od kolca biodrowego przedniego górnego do szczytu kostki przyśrodkowej. W wypadkach wątpliwych, kiedy istnieją różnice w wymiarach obu kończyn, należy wykonać rtg.

- pkt 4. Dotyczy skrócenia kończyny powyżej 6 cm.

Do § 79:

- pkt 1. Zwichnięcia nawykowe można rozpoznać tylko na podstawie stwierdzenia w czasie badania albo na podstawie dokumentacji lekarskiej, stwierdzającej kilkakrotnie przebyte zwichnięcia.
- pkt 2 i 3. Według tych punktów należy kwalifikować staw biodrowy szpotawy i koślawy oraz kolano szpotawe i koślawe. Przez staw biodrowy szpotawy należy rozumieć takie wzajemne ustawienie szyjki i trzonu kości udowej, które tworzy kąt zbliżony do prostego, przez staw biodrowy koślawy - które tworzy kąt nadmiernie rozwarty powyżej 130°. Rozpoznanie stawu biodrowego szpotawego i koślawego należy opierać na zdjęciu rtg.

  Ustawienie koślawego lub szpotawego kolana nie zawsze należy uważać za wadę powodującą zaburzenia statyki. W prawidłowej ocenie takiego stanu pomocne mogą być pomiary odległości między kolanami lub stopami, płaskostopie z różnym nasileniem jako wyraz wyróżnienia koślawości lub szpotawości i dolegliwości spowodowane rozciąganiem wiązadeł stawu kolanowego.

  Pomiarów dokonuje się w pozycji stojącej z zestawionymi (złączonymi) kończynami dolnymi. Przy kolanach szpotawych (o-kształtnych) miarodajny jest odstęp między kłykciami przyśrodkowymi kości udowych (przy złączonych stopach), przy kolanach koślawych (x-kształtnych) - odstęp między wypukłościami kostek wewnętrznych podudzi (przy złączonych kolanach). Przy odstępie między kolanami do 5 cm lub między stopami do 3 cm z reguły nie występują zaburzenia statyki. Badanych takich należy kwalifikować jako zdolnych. Przy odstępie między kolanami do 10 cm lub między stopami do 6 cm mogą występować nieznaczne zaburzenia statyki, słabo nasilone dolegliwości wiązadeł stawu kolanowego i tendencja do płaskostopia. Badanych takich należy kwalifikować jako zdolnych z ograniczeniem. Przy odstępie między kolanami ponad 10 cm lub między stopami ponad 6 cm stwierdza się często występowanie bólów statycznych kolan i płaskostopie, a nierzadko również koślawe ustawienie stóp. Przy bardzo znacznych zniekształceniach i zaburzeniach statyki, spowodowanych szpotawością lub koślawością kolan, badanych należy kwalifikować jako niezdolnych. W wypadkach wątpliwych - szczególnie z pogranicza - badanych należy kierować do ortopedy.
- pkt 5. Według tego punktu należy kwalifikować również gruźlicę stawów.

- pkt 6 i 7. Według tego punktu należy kwalifikować wyłącznie na podstawie dokumentacji lekarskiej z przebytego leczenia oraz aktualnych wyników badań lekarskich dodatkowych. Za dawno przebyty rzut należy uważać ten, który miał miejsce przed 5 laty.

Do § 80. Przez stopę płaską należy rozumieć obniżenie sklepienia podłużnego oraz poprzecznego. Stopa płaska wiotka, bez obciążenia, ma kształt prawidłowy. Obniżenie sklepienia następuje tylko przy obciążeniu stopy (I°).

Przez stopę płaską z upośledzeniem sprawności należy rozumieć stopę płaską przykurczoną, ze stałym obniżeniem sklepienia podłużnego, koślawością, bolesnym napinaniem się mięśni strzałkowych (II°). Przy dalszym nasilaniu się objawów występują wyraźne zmiany w prawidłowym ustawieniu kości i zmiany w stawach stępu. Chód jest niezgrabny, męczący (III°).

Do § 82 pkt 4 i 5. Według tych punktów należy kwalifikować palce młotowate, przykrywające, nadliczbowe i paluch koślawy.

Do § 83. Za brak palca uważa się: w przypadku kciuka - przynajmniej brak paliczka paznokciowego, w przypadku pozostałych palców - przynajmniej dwóch paliczków.

Przy ocenie lewej ręki osób leworęcznych można stosować kwalifikacje, jakie obowiązują przy ocenie prawej ręki osób praworęcznych.

- pkt 2-7. Wymagana jest ocena lekarza chirurga ortopedy.
- pkt 8 i 9. Przez zrośnięcie palców z upośledzeniem sprawności należy rozumieć zrośnięcie kciuka ze wskazicielem lub wskaziciela z trzecim palcem albo zrośnięcie ze sobą palców: trzeciego, czwartego i piątego.

Dział XVIII - Nowotwory

1	2	3	4	5	6	7
84	1	Nowotwory niezłośliwe nieupośledzające sprawności ustroju	N Z	A	A	A
	2	Nowotwory niezłośliwe szpecące lub powodujące zaburzenia czynności narządów	N	C D	C D	C D
85	1	Nowotwory złośliwe wszystkich rodzajów i stopni	N	D	D	D
	2	Blizny po usunięciu nowotworów złośliwych lub po leczeniu energią promienistą	N	D C	D C	D C

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do § 85:

- pkt 1. Nowotwory należy rozpoznawać wyłącznie na podstawie badania histopatologicznego.
- pkt 2. Z wyjątkiem blizn po nabłoniakach, które należy traktować według § 3.

Dział XIX - Narząd rodny

1	2	3	4	5	6	7

86	1	Wady rozwojowe narządu rodnego nieupośledzające ogólnej sprawności ustroju	Z N	A	A	A
	2	Wady rozwojowe narządu rodnego upośledzające sprawność ustroju	N	C D	C D	C
	3	Zaburzenia hormonalne cyklu miesiączkowego, z nieznacznym upośledzeniem sprawności ustroju	N	C	C A	A C
	4	Zaburzenia hormonalne cyklu miesiączkowego, ze znacznym upośledzeniem sprawności ustroju	N	D	D	D
87	1	Zestarzałe pęknięcia lub blizny krocza, nieupośledzające sprawności ustroju	N	A	A	A
	2	Obniżenie ścian pochwy, z wytworzeniem zachyłka pęcherzowego lub odbytniczego	N	C D	C D	C
	3	Obniżenie ścian pochwy, z wytworzeniem zachyłka pęcherzowego i towarzyszącym wysiłkowym nietrzymaniem moczu	N	D	D	D
	4	Obniżenie ścian pochwy, z wytworzeniem zachyłka pęcherzowego lub odbytniczego z całkowitym nietrzymaniem moczu lub zaburzeniem czynności zwieracza odbytu	N	D	D	D
	5	Całkowite wypadanie narządu rodnego	N	D	D	D
	6	Guzy przydatków, torbiele sromu, mięśniaki macicy	N	C D	C D	C D
88	1	Nieprawidłowe położenie macicy nieupośledzające sprawności ustroju	Z N	A	A	A
	2	Nieprawidłowe położenie macicy z częściowym upośledzeniem sprawności ustroju	N Z	C	C	C
	3	Przetoki maciczne, pochwowe i kroczowe	N	D	D	D
89	1	Ostre i podostre stany zapalne narządu rodnego wewnętrznego, bez zmian anatomicznych	N	C	C	C
	2	Ostre i podostre stany zapalne narządu rodnego wewnętrznego, ze zmianami anatomicznymi w zakresie przydatków i przymacicza	N	D	D	D
	3	Powtarzające się przewlekłe zmiany zapalne narządu rodnego wewnętrznego, ze znacznymi zmianami	N	D	D	D

		anatomicznymi przydatków i przymacicza oraz objawami otrzewnowymi				
	4	Stan po odcięciu nadpochwowym lub wycięciu całkowitym macicy z powodów innych niż nowotwory złośliwe	N	D	D C	C D
	5	Stan po wycięciu całkowitym macicy z powodu nowotworu złośliwego; nowotwory złośliwe narządu rodnego	N	D	D	D
90	1	Udokumentowana gruźlica narządu rodnego	N	D	D	D
91	1	Ciąża	N	-	-	-

*** Objaśnienia szczegółowe**

Do działu XIX. Badania ginekologiczne należy przeprowadzać zarówno przy kwalifikowaniu kandydatek do służby, jak i funkcjonariuszy-kobiet. Badania przeprowadza specjalista chorób kobiecych.

Do § 86:

- pkt 1. Należą tu przegrody i przewężenia pochwy, macica jednorożna, dwurożna, dwuszyjkowa, podwójna i wady rozwojowe jajowodów.
- pkt 2. Dotyczy znacznego niedorozwoju lub braku macicy. Zmiana skojarzona jest zazwyczaj z niedomogą hormonalną układu rozrodczego, która rzutuje na ogólną sprawność ustroju.
- pkt 3. Obfite miesiączki przy jednoczesnym istnieniu mięśniaków i bolesne miesiączki przy zmianach o charakterze endometriozy, potwierdzone aktualnym wynikiem badania ginekologicznego.

Do § 87 pkt 6. Dotyczy np. torbieli gruczołu przedsionkowego, mięśniaków macicy i innych zmian.

Do § 88:

- pkt 1. Na przykład tyłozgięcie macicy wolne.
- pkt 2. Na przykład tyłozgięcie macicy umocowane.

ZAŁĄCZNIK Nr 2

TEST SPRAWNOŚCI FIZYCZNEJ FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Test składa się z pięciu prób sprawnościowych umożliwiających dokonanie pomiaru podstawowych zdolności motorycznych, tj. szybkości, zwinności, siły, mocy (skoczności) oraz gibkości.

Konstrukcja testu zakłada realizację następujących celów:

- możliwość dokonywania bieżącej oceny sprawności fizycznej funkcjonariuszy w trakcie trwania kariery zawodowej,
- motywowanie funkcjonariuszy do podejmowania inicjatyw ukierunkowanych na troskę o własną sprawność fizyczną.

Przy określaniu wymagań dotyczących poziomu poszczególnych zdolności motorycznych uwzględniono kryterium wieku (podział na grupy wiekowe) oraz rodzaj i zakres wykonywanych czynności (podział uwzględniający przynależność do działu służby).

I. ORGANIZACJA I SPOSÓB PRZEPROWADZANIA TESTU

Do przeprowadzenia testu sprawności fizycznej ogólnej dla funkcjonariuszy Służby Więziennej ustala się podział na następujące grupy wiekowe:

1) **<u>specjalizacja pozaochronna:</u>**
   I - do 29 lat
   II - 30 - 39 lat
   III - 40 - 49 lat
2) **<u>Specjalizacja ochronna:</u>**
   I - do 29 lat
   II - 30 - 39 lat
   III - 40 - 49 lat
   IV - 50 i więcej lat

II. OPIS PRZEPROWADZANIA POSZCZEGÓLNYCH PRÓB SPRAWNOŚCIOWYCH, NORMY I OCENY SPRAWNOŚCI

Poziom sprawności fizycznej ogólnej funkcjonariusza ocenia się na podstawie wyników przeprowadzonych prób sprawnościowych. Test umożliwia dokonanie pomiaru następujących zdolności motorycznych: szybkości, zwinności, mocy (skoczności), gibkości, siły. Próby należy przeprowadzać w następującej kolejności:

a) moc (skoczność) - skok w dal z miejsca,
b) siła - rzut piłką lekarską 2 kg przodem,
c) gibkość - skłon tułowia w przód (postawa stojąc),
d) zwinność - bieg zygzakiem w prostokącie 3 x 5 m,
e) szybkość - bieg wahadłowy 10 x 10 - mężczyźni,
f) bieg wahadłowy 6 x 10 - kobiety; dział ochrony od 50 roku życia bieg wahadłowy 6 x 10 - kobiety i mężczyźni.

1) PRÓBA SIŁY - RZUT PIŁKĄ LEKARSKĄ - 2 kg

a) sposób wykonania:

<u>Przyrządy i przybory</u>: piłka lekarska 2 kg, taśma miernicza.

Po wyznaczeniu linii rzutów, badany staje przodem przed linią w lekkim rozkroku. Stopy ustawione równolegle do linii, piłkę trzyma oburącz. Wykonuje lekkie ugięcie nóg w stawach kolanowych oraz zamach rękoma z jednoczesnym skłonem tułowia w tył. Energicznie wyrzuca piłkę łagodnym łukiem w przód. Jeżeli badany przekroczy linię wyrzutu lub oderwie nogi od podłoża, rzut uznaje się za nieważny. Pomiaru dokonuje się z dokładnością do 10 cm. Przed przystąpieniem do próby badany ma prawo do wykonania 2 rzutów próbnych. Badany wykonuje 3 rzuty konkursowe, z czego zalicza się najlepszy.

b) punktacja wyników:

- mężczyźni:

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	poniżej 8 m	0
2.	przeciętna	8 m	1
3.	dostateczna	8,00 - 9,50	2
4.	dobra	9,60 - 10,90	3
5.	bardzo dobra	11,00 - 12,50	4
6.	wysoka	12,60 - 14,90	5
7.	bardzo wysoka	15 m i dalej	6

- kobiety:

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	poniżej 4 m	0
2.	przeciętna	4 m	1
3.	dostateczna	4,00 - 5,50	2
4.	dobra	5,60 - 6,90	3
5.	bardzo dobra	7,00 - 8,50	4
6.	wysoka	8,60 - 10,90	5
7.	bardzo wysoka	11 m i dalej	6

2) PRÓBA MOCY - SKOK W DAL Z MIEJSCA

a) sposób wykonania:

Przyrządy i przybory: kreda, taśma miernicza.

Badany staje w małym rozkroku z ustawionymi równolegle stopami przed wyznaczoną linią, następnie pochyla tułów do przodu, ugina nogi (półprzysiad) z równoczesnym zamachem obu rąk dołem w tył, po czym wykonuje wymach rąk w przód i odbijając się jednocześnie energicznie od podłoża, skacze jak najdalej. Długość skoku mierzy się od wyznaczonej linii do najbliższego śladu pozostawionego przez piętę skaczącego. Jeżeli skaczący po wykonaniu skoku przewróci się do tyłu, wówczas skok powtarza. Próbę wykonuje się 3 razy, zaliczając najlepszy wynik.

- **mężczyźni:**

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	poniżej 150 cm	0
2.	przeciętna	150 - 159 cm	1
3.	dostateczna	160 - 179	2
4.	dobra	180 - 199	3
5.	bardzo dobra	200 - 219	4

6.	wysoka	220 - 244	5
7.	bardzo wysoka	245 cm i dalej	6

- **kobiety:**

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	poniżej 80 cm	0
2.	przeciętna	80 - 90 cm	1
3.	dostateczna	90 - 109	2
4.	dobra	110 - 129	3
5.	bardzo dobra	130 - 149	4
6.	wysoka	150 - 174	5
7.	bardzo wysoka	175 cm i dalej	6

3) PRÓBA GIBKOŚCI - SKŁON W PRZÓD

a) sposób wykonania:

Badany staje w pozycji na baczność. Nie zginając nóg w kolanach, wykonuje ruchem ciągłym skłon w przód.

- **kobiety i mężczyźni**

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	niewykonanie żadnego ćwiczenia z lp. 2-7	0
2.	przeciętna	chwyć oburącz kostki	1
3.	dostateczna	palcami obu rąk dotknij palców stóp	2
4.	dobra	palcami obu rąk dotknij do podłoża	3
5.	bardzo dobra	wszystkimi palcami (obu rąk) dotknij do podłoża	4
6.	wysoka	dotknij całymi dłońmi do podłoża	5
7.	bardzo wysoka	dotknij głową kolan	6

4) ZWINNOŚĆ - BIEG ZYGZAKIEM W PROSTOKĄCIE 3 x 5 m

a) sposób wykonania:

Przyrządy i przybory: taśma miernicza, kreda, stoper, 5 palików (chorągiewek).

Bieg "zygzakiem" przeprowadzany jest na trasie usytuowanej w prostokącie 5 x 3 m. We wszystkich rogach prostokąta oraz na przecięciu przekątnych umieszczone są paliki (chorągiewki) mające około 1,5 m wysokości. Osoba badana startuje z pozycji wykrocznej - wysoki start - omijając paliki (chorągiewki), a następnie biegnie po wyznaczonej trasie. Próba ta obejmuje trzykrotne przebiegnięcie trasy. Czas mierzymy z dokładnością do 0,1 s. Próbę wykonuje się 1 raz.

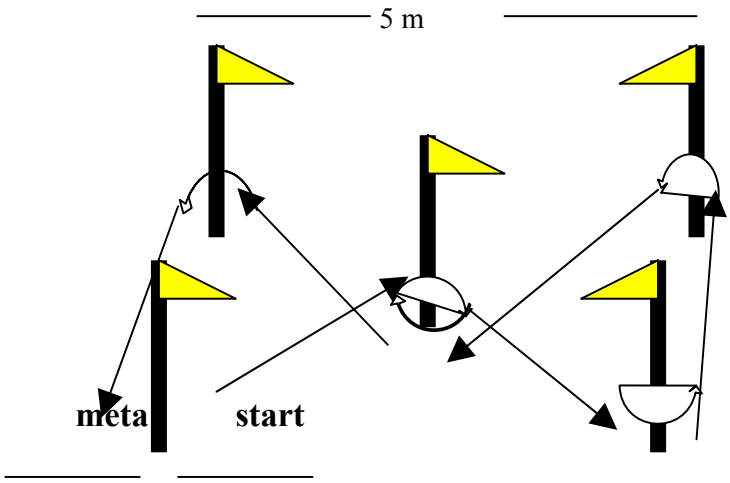

b) punktacja wyników:

- **<u>kobiety:</u>**

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	powyżej 33,0	0
2.	przeciętna	33,0	1
3.	dostateczna	31,0 - 32,9	2
4.	dobra	29,0 - 30,9	3
5.	bardzo dobra	27,0 - 28,9	4
6.	wysoka	24,1 - 26,9	5
7.	bardzo wysoka	24,0 i mniej	6

- **<u>mężczyźni:</u>**

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	powyżej 31,0	0
2.	przeciętna	31,0	1
3.	dostateczna	29,0 - 30,9	2
4.	dobra	27,0 - 28,9	3
5.	bardzo dobra	25,0 - 26,9	4
6.	wysoka	22,1 - 24,9	5
7.	bardzo wysoka	22,0 i mniej	6

5) SZYBKOŚĆ - BIEG WAHADŁOWY

a) sposób wykonania:

Przyrządy i przybory: dwa paliki (chorągiewki), kreda, stoper, taśma miernicza. Należy ustawić dwa paliki (chorągiewki) w odległości 10 metrów od siebie. Wykreślić linię startu przy pierwszym paliku (chorągiewce), która jest jednocześnie linią startu i mety. Badany staje przed linią startu. Na sygnał biegnie szybko w kierunku drugiego palika (chorągiewki) i obiega go. Biegnący pokonuje łącznie 10 odcinków 10-metrowych, co daję sumę odcinka 100 metrów. Dla kobiet trasa biegu wynosi 6 x 10 metrów, co daje sumę 60 metrów. Warunki wykonania próby dla kobiet są identyczne jak dla mężczyzn. Czas mierzymy z dokładnością do 0,1 s. Próbę wykonuje się tylko 1 raz.

b) punktacja wyników:

- mężczyźni 10 x 10 m:

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	powyżej 34,5	0
2.	przeciętna	34,5	1
3.	dostateczna	32,9 - 34,4	2
4.	dobra	31,3 - 32,8	3
5.	bardzo dobra	29,7 - 31,2	4
6.	wysoka	27,1 - 29,6	5
7.	bardzo wysoka	27,0 i mniej	6

- kobiety 6 x 10 m:

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	powyżej 24,5	0
2.	przeciętna	24,5	1
3.	dostateczna	22,9 - 24,4	2
4.	dobra	21,3 - 22,8	3
5.	bardzo dobra	19,7 - 21,2	4
6.	wysoka	17,1 - 19,6	5
7.	bardzo wysoka	17,0 i mniej	6

c) bieg wahadłowy 6 x 10 m dla funkcjonariuszy działu ochrony - grupa wiekowa od 50 lat kobiety i mężczyźni:

- mężczyźni:

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	powyżej 26,0	0
2.	przeciętna	26,0	1
3.	dostateczna	24,4 - 25,9	2
4.	dobra	22,8 - 24,3	3
5.	bardzo dobra	21,2 - 22,7	4
6.	wysoka	18,6 - 21,1	5

7.	bardzo wysoka	18,5 i mniej	6

- **kobiety:**

Lp.	Ocena	Wynik	Punkty
1.	negatywna	powyżej 27,5	0
2.	przeciętna	27,5	1
3.	dostateczna	25,9 - 27,4	2
4.	dobra	24,3 - 25,8	3
5.	bardzo dobra	22,7 - 24,2	4
6.	wysoka	20,1 - 22,6	5
7.	bardzo wysoka	20,0 i mniej	6

III. NORMY I OCENY DLA POSZCZEGÓLNYCH KATEGORII WIEKU KOBIET I MĘŻCZYZN

Punkty uzyskane w poszczególnych próbach sprawnościowych należy zsumować i odczytać uzyskany wynik w poniższych tabelach, uwzględniając wiek, płeć oraz przynależność do działu służby.

1) specjalizacja pozaochronna:

	PUNKTY		
WIEK/OCENA	**do 29 lat**	**30 - 39 lat**	**40 - 49 lat**
negatywna	poniżej 7	poniżej 6	poniżej 5
przeciętna	7 - 10	6 - 9	5 - 8
dostateczna	11 - 14	10 - 13	9 - 12
dobra	15 - 18	14 - 17	13 - 16
bardzo dobra	19 - 22	18 - 21	17 - 20
wysoka	23 - 28	22 - 27	21 - 26
bardzo wysoka	29 - 30	28 - 30	27 - 30

2) specjalizacja ochronna:

	PUNKTY			
WIEK/OCENA	**do 29 lat**	**30 - 39 lat**	**40 - 49 lat**	**50 lat i więcej**
negatywna	poniżej 9	poniżej 8	poniżej 7	poniżej 6
przeciętna	9 - 12	8 - 11	7 - 10	6 - 9
dostateczna	13 - 16	12 - 15	11 - 14	10 - 13
dobra	17 - 20	16 - 19	15 - 18	14 - 17
bardzo dobra	21 - 24	20 - 23	19 - 22	18 - 21
wysoka	25 - 28	24 - 28	23 - 28	22 - 27
bardzo wysoka	29 - 30	29 - 30	29 - 30	28 - 30

ZAŁĄCZNIK Nr 3

Wzór

Indywidualna karta sprawności fizycznej funkcjonariusza Służby Więziennej

Nr identyfikacyjny funkcjonariusza:	Imię:	Nazwisko:

Data testu	stopień służbowy	stanowisko służbowe	specjalizacja (pion administracyjny, służba zdrowia, penitencjarny, ochronny)	UWAGI:

Data urodzenia	rok	m-c	dzień
Data przyjęcia do SW	rok	m-c	dzień

Wiek	Grupa wiekowa

Data sprawdzianu lub sprawdzianu poprawkowego, kontrolujący: stopień, imię i nazwisko	**Skok w dal z miejsca**		**Rzut piłką lekarską 2 kg**		**Skłon tułowia**		**Bieg zygzakiem**		**Bieg wahadłowy**		**Suma uzyskanych punktów**	**Ocena podpis kontrolującego**
	wynik	**punkty**	**wynik**	**punkty**	**wynik**	**punkty**	**wynik**	**punkty**	**wynik**	**punkty**		
....												
....												
....												
....												
....												

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 109 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 października 2005 r. w sprawie wymagań w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do Służby Więziennej (Dz.U. Nr 233, poz. 1986 oraz z 2006 r. Nr 61, poz. 434), wydanym na podstawie art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.).

W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia.

Określenie wymagań zakresie zdolności fizycznej i psychicznej kandydatów i funkcjonariuszy zostało opracowane na podstawie obowiązującego wykazu chorób i ułomności. Przygotowany wykaz chorób i ułomności uwzględnia podział kandydatów według jednolitych kategorii zdolności dla wszystkich kandydatów, a w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę wg podziału na poszczególne korpusy, przy czym oficerów uwzględniono w dwóch kategoriach do stopnia kapitana i od stopnia majora do generała SW.

Podobnie, jak dotychczasowym rozporządzeniu przyjęto, że sprawność fizyczna jest istotnym elementem przydatności zawodowej funkcjonariusza, która powinna podlegać ocenie nie tylko u kandydatów do służby, ale również i u funkcjonariuszy pełniących służbę. Uwzględniając wytyczną zawartą w upoważnieniu, aby ocenę zdolności do pełnienia służby uzależnić od charakteru służby i warunków jej pełnienia, przyjęto, że każdy funkcjonariusz, którego zakres czynności obejmuje zagadnienia dotyczące ochrony w aresztach śledczych i zakładach karnych, podlegać będzie testowi sprawności fizycznej, przez cały okres służby w tym pionie służby, także w wieku powyżej 50 lat życia. Pozostali funkcjonariusze podlegają ocenie sprawności fizycznej do 50 roku życia, z możliwością przystąpienia do testu także w wieku późniejszym. Zdaniem projektodawców, funkcjonariuszy - zwłaszcza pełniących służbę w pionie ochronnym na „pierwszej linii", na stanowiskach strażników, oddziałowych, w bezpośrednim kontakcie z osadzonymi - powinna cechować wysoka sprawność fizyczna. Częstotliwość przeprowadzania testu minimum jeden raz na 4 lata i uzyskiwane wyniki byłyby jednym z wielu elementów oceny funkcjonariusza w opinii służbowej oraz podstawowym instrumentem wiedzy dla przełożonych, czy funkcjonariusz jest sprawny fizycznie do wykonywania powierzonych zadań służbowych. Uzyskiwanie przez funkcjonariusza negatywnych wyników z testu sprawności fizycznej z kolei byłoby sygnałem dla przełożonych uzasadniającym wyznaczenie funkcjonariusza do innych zadań oraz skierowanie do komisji lekarskiej, celem kompleksowego zbadania jego stanu zdrowia i dalszej przydatności na zajmowanym stanowisku.

Przy określaniu wymagań dotyczących poziomu poszczególnych zdolności motorycznych uwzględniono kryterium wieku (podział na grupy wiekowe) oraz rodzaj i zakres wykonywanych czynności (podział uwzględniający przynależność do działu służby). Określając ostatecznie minimalne wartości poszczególnych zdolności motorycznych wykorzystano literaturę przedmiotu z zakresu wychowania zdrowotnego oraz teorii treningu osób dorosłych. Dokonując doboru prób sprawnościowych uwzględniono niekiedy znacznie ograniczone możliwości organizacyjne jednostek podstawowych więziennictwa (słaba baza lokalowo – sprzętowa).

W stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę, wprowadzenie testu pozwoli na realizację następujących celów:

- możliwość dokonywania bieżącej oceny sprawności fizycznej funkcjonariuszy w trakcie trwania kariery zawodowej,
- umotywowanie funkcjonariuszy do podejmowania inicjatyw ukierunkowanych na troskę o własną sprawność fizyczną.

Zdaniem projektodawców wprowadzenie dodatkowego elementu ocennego w postaci testów sprawności fizycznej, wzorem innych służb mundurowych, przyczynia się do podniesienia ogólnej sprawności fizycznej funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz utrzymania jej na właściwym poziomie.

Podkreślić należy, że wychowanie fizyczne jest integralną częścią doskonalenia zawodowego i stanowi istotny element wyszkolenia funkcjonariusza Służby Więziennej. Sprawność i kondycja fizyczna funkcjonariusza ma istotny wpływ na jego działanie i pracę w różnych warunkach i okolicznościach. Dlatego też dbałość o wszechstronny rozwój fizyczny jest jednym z podstawowych zadań wymagających szczególnej uwagi w procesie doskonalenia zawodowego.

Test umożliwia dokonanie pomiaru podstawowych zdolności motorycznych człowieka, tj. szybkości, zwinności, siły, mocy (skoczności) oraz gibkości, czyli tych elementów, które nie są poddane ocenie przez komisje lekarskie, oceniające ogólny stan zdrowia. Test został opracowany przez wykładowców Zakładu Kultury Fizycznej Centralnego Ośrodka Szkolenia Służbie Więziennej w Kaliszu. Normy i limity opracowane w teście sprawnościowym zostały opracowane na podstawie wieloletnich badań przeprowadzonych na całej populacji słuchaczy COSSW szkolących się w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu. Test sprawności fizycznej w wersji dołączonej do projektu jest stałym elementem procesu oceny kandydatów do służby i elementem postępowania kwalifikacyjnego.

Określając ostatecznie minimalne wartości poszczególnych zdolności motorycznych wykorzystano literaturę przedmiotu z zakresu wychowania zdrowotnego oraz teorii treningu osób dorosłych. Dokonując doboru prób sprawnościowych uwzględniono niekiedy znacznie ograniczone możliwości organizacyjne jednostek podstawowych więziennictwa (słaba baza lokalowo – sprzętowa).

Dla celów dokumentacyjnych i porządkowych wprowadzono jak przy dotychczasowym rozwiązaniu „Indywidualną kartę sprawności fizycznej funkcjonariusza

Służby Więziennej”. Taka sama karta w odniesieniu do kandydata będzie załącznikiem do rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu, albowiem przygotowywany projekt jest tożsamy w treści z dotychczas obowiązującym rozporządzeniem.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

05/11-kt

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200… r.

w sprawie trybu przeprowadzania procedury określającej predyspozycje funkcjonariuszy Służby Więziennej do służby na określonych stanowiskach służbowych lub w określonych komórkach organizacyjnych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …., poz.…...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Wykaz stanowisk służbowych lub komórek organizacyjnych, dla których mogą być przeprowadzane badania psychologiczne, zwane dalej „badaniami", lub test sprawności fizycznej, zwany dalej „testem", określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Badania lub test mogą zostać zarządzone w stosunku do funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami", przewidywanych do podjęcia służby lub pełniących już służbę na stanowiskach służbowych lub w komórkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1.

§ 2.

Przełożony może zarządzić przeprowadzenie badań lub testu, dla danego stanowiska lub komórki organizacyjnej określonych w wykazie, o którym mowa w § 1 ust. 1, albo odmówić ich przeprowadzenia.

§ 3.

1. Zarządzenie badań lub testu następuje na wniosek:

1) kierownika komórki organizacyjnej Centralnego Zarządu Służby Więziennej - w przypadku badań lub testu zarządzanych przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej;
2) kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej podległej dyrektorowi okręgowemu Służby Więziennej - w przypadku badań lub testu zarządzanych przez tego dyrektora;
3) komórki organizacyjnej właściwej w sprawach kadr odpowiednio Centralnego Zarządu Służby Więziennej albo okręgowego inspektoratu Służby Więziennej - w przypadku badań lub testu zarządzanych w stosunku do osoby uprawnionej do złożenia wniosku, o której mowa w pkt 1 i 2

- zwanego dalej „wnioskodawcą".

2. Wniosek o zarządzenie badań lub testu, zwany dalej „wnioskiem", powinien zawierać w szczególności:

1) stopień Służby Więziennej, imię i nazwisko badanego oraz imię jego ojca;
2) numer identyfikacyjny badanego;
3) stanowisko służbowe zajmowane przez badanego oraz nazwę komórki i jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której ono występuje;
4) stanowisko służbowe, przewidziane do objęcia przez badanego oraz nazwę komórki i jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której ono występuje, albo nazwę komórki organizacyjnej, w której ma on podjąć służbę, oraz nazwę jednostki organizacyjnej, w której komórka ta występuje;
5) uzasadnienie;
6) wskazanie potrzeby przeprowadzenia badania przez komórkę właściwą do jego przeprowadzenia poza pracownią badań, o której mowa w § 7 ust. 1, oraz miejsca takiego badania;
7) informację o liczbie i rodzaju załączników;
8) pieczęć i podpis wnioskodawcy;
9) miejsce na dokonanie wpisu przez przełożonego uprawnionego do zarządzania badań lub testu, potwierdzającego zarządzenie, lub na odmowę zarządzenia badania lub testu oraz na potwierdzenie miejsca badania w przypadku, o którym mowa w pkt 6, a także na jego pieczęć i podpis.

§ 4.

1. Do wniosku dołącza się:

www.inforlex.pl

1) oświadczenie badanego o dacie i miejscu przeprowadzenia badań lub testu w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie tego oświadczenia albo oświadczenie, że w tym okresie nie był poddany badaniom lub testowi;
2) kartę opisu stanowiska pracy, które ma objąć lub na którym pełni służbę badany.

2. Wnioskodawca niezwłocznie przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, przełożonemu uprawnionemu do zarządzania badań lub testu.

3. Przełożony, o którym mowa w ust. 2, rozpatruje wniosek w terminie 14 dni od daty jego otrzymania i po rozpatrzeniu zwraca wniosek wraz z dokumentacją wnioskodawcy.

4. Wnioskodawca przesyła kopię pozytywnie rozpatrzonego wniosku wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 1, do komórki właściwej do przeprowadzenia badań lub testu.

§ 5.

1. Wnioskodawca, w porozumieniu z komórką właściwą do przeprowadzenia badań lub testu, ustala datę oraz miejsce badania lub testu i informuje o nich badanego.

2. Jeżeli badanie lub test było przeprowadzone w okresie, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, i jego wynik zachowuje ważność, wnioskodawca zwraca się o przesłanie opinii końcowej z badania lub testu albo o sporządzenie nowej opinii na podstawie ważnego wyniku tego badania lub testu.

3. W przypadku usprawiedliwionej nieobecności na badaniu lub teście oraz uzasadnionej odmowy poddania się im w ustalonym terminie wnioskodawca ustala nowy termin badania lub testu i informuje o nim badanego.

4. Odmowa poddania się badaniu lub testowi w ustalonym terminie jest uzasadniona, w szczególności w przypadku:

1) złego samopoczucia spowodowanego rozpoczynającą się chorobą;
2) osłabienia spowodowanego przebytą chorobą;
3) przemęczenia spowodowanego brakiem snu.

§ 6.

1. Badania lub test przeprowadzają:

1) badania psychologiczne – jednostki służby medycyny pracy Służby Więziennej, z zastrzeżeniem że badania mogą przeprowadzać osoby

www.inforlex.pl

posiadające wykształcenie wyższe z tytułem zawodowym magistra psychologii, przeszkolone w zakresie metod stosowanych w tych badaniach;

2) test sprawności fizycznej - komórki organizacyjne właściwe w sprawach doskonalenia zawodowego jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, z zastrzeżeniem że test mogą przeprowadzać funkcjonariusze lub pracownicy posiadający uprawnienia do prowadzenia z funkcjonariuszami zajęć z zakresu sprawności fizycznej.

2. W przeprowadzaniu testu, w charakterze obserwatorów, uczestniczą dwaj przedstawiciele wnioskodawcy oraz lekarz lub pielęgniarka.

§ 7.

1. Badania lub test przeprowadza się w specjalistycznych pracowniach oraz obiektach sportowych, wyposażonych w sprzęt umożliwiający prawidłowy i zgodny z metodyką ich przebieg oraz gwarantujących realizację wszystkich zarządzonych badań lub testów.

2. Badanie lub test rozpoczyna się od zapoznania badanego z celem, zakresem i sposobem ich przeprowadzenia oraz po przyjęciu od niego pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody na badanie lub test, a także na przetwarzanie danych osobowych w celu rejestracji badanych i uzyskanych przez nich w badaniach lub teście wyników wyrażanych w sposób określony w § 11 ust.2, a w szczególności na ich przechowywanie przez okres 12 miesięcy.

§ 8.

1. W badaniu psychologicznym stosuje się test psychologiczny umożliwiający porównanie predyspozycji intelektualnych i osobowościowych badanego do służby na stanowisku służbowym lub w komórce organizacyjnej wymienionej w wykazie, o którym mowa w § 1 ust. 1, do stworzonego dla tego stanowiska lub komórki organizacyjnej profilu wymagań.

2. Badanie, o którym mowa w ust. 1, przebiega w następujących kolejno po sobie etapach polegających na:

1) przeprowadzeniu testu psychologicznego;

2) analizie wyników, w tym porównaniu ich z profilem wymagań;

3) sporządzeniu opinii końcowej z badania, o której mowa w § 11.

3. Kierownik komórki organizacyjnej właściwej w sprawach doskonalenia zawodowego Centralnego Zarządu Służby Więziennej opracowuje profile wymagań na

www.inforlex.pl

stanowiska służbowe lub dla komórek organizacyjnych wymienionych w wykazie, o którym mowa w § 1 ust. 1.

§ 9.

1. Test służy do ustalenia predyspozycji fizycznych badanego do służby na stanowisku służbowym lub w komórce organizacyjnej wymienionej w wykazie, o którym mowa w § 1 ust. 1, oraz jego możliwości adaptacyjnych do zwiększonego wysiłku fizycznego.

2. Badany przystępuje do testu po uzyskaniu zaświadczenia o zdolności do ćwiczeń fizycznych, wystawionego przez lekarza, o którym mowa w § 6 ust. 2, na podstawie badania wykonanego w dniu testu.

3. Sposób wykonania i kryteria oceny prób testu określają przepisy w sprawie wymagań w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do służby.

4. Po zakończeniu testu sporządza się opinię, o której mowa w § 11.

§ 10.

1. Wynik przeprowadzonego badania lub testu zachowuje ważność przez okres 12 miesięcy od daty badania lub testu i stanowi podstawę do sporządzenia opinii końcowej z badania lub testu, zwanej dalej „opinią".

2. Wynik badania lub testu dotyczy wskazanego we wniosku stanowiska służbowego lub komórki organizacyjnej i zawiera:

1) w przypadku badania psychologicznego - ocenę predyspozycji intelektualnych i osobowościowych badanego do objęcia lub zajmowania tego stanowiska albo do podjęcia lub dalszego pełnienia służby w tej komórce, wynikającą z porównania ich ze stworzonym profilem wymagań;
2) w przypadku testu - wyniki prób składających się na test oraz ogólną ocenę spełnienia kryteriów przyjętych na tym stanowisku albo dla tej komórki.

§ 11.

1. Opinia powinna zawierać w szczególności:

1) stopień Służby Więziennej, imię i nazwisko badanego oraz imię jego ojca;
2) numer identyfikacyjny badanego;
3) stanowisko służbowe, którego badanie dotyczyło, oraz nazwę komórki i jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której ono występuje;
4) przebieg i wynik badania;

www.inforlex.pl

5) pieczęć i podpis przeprowadzającego badanie albo pieczęcie i podpisy przeprowadzających oraz uczestniczących w przeprowadzeniu testu.

2. Opinię sporządza się w dwóch egzemplarzach. Drugi egzemplarz opinii z badania psychologicznego zawiera dodatkowo opis stwierdzonych w badaniu przeciwwskazań do objęcia lub zajmowania stanowiska służbowego albo do podjęcia lub dalszego pełnienia służby w komórce organizacyjnej wskazanej we wniosku.

3. Pierwszy egzemplarz opinii niezwłocznie przesyła się wnioskodawcy. Przesyłkę, pod adresem, opatruje się dopiskiem „w sekretariacie nie otwierać".

4. Drugi egzemplarz opinii udostępnia się do wglądu wnioskodawcy lub osobie przez niego upoważnionej oraz badanemu - na jego wniosek.

5. Wnioskodawca, po zapoznaniu się z przeciwwskazaniami, o których mowa w ust. 2, rozstrzyga o dalszym postępowaniu w odniesieniu do badanego.

§ 12.

1. Dokumentację z badań lub testu stanowi:

1) kopia wniosku wraz z załącznikami;

2) oświadczenie, o którym mowa w § 7 ust. 2;

3) wyniki badań lub testu;

4) drugi egzemplarz opinii końcowej z badania lub testu.

2. Dodatkową dokumentację z testu stanowi:

1) zaświadczenie lekarskie o zdolności do ćwiczeń fizycznych;

2) karta wyników uzyskanych z poszczególnych prób testu.

3. Dokumentację z badań oraz z testu, przechowują odpowiednio komórki organizacyjne właściwe w sprawach kadr.

4. Dokumentację z badań lub testu prowadzi się również w formie elektronicznej.

§ 13.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia ..... 200… r. (poz. .....)

WYKAZ STANOWISK SŁUŻBOWYCH LUB KOMÓREK ORGANIZACYJNYCH, DLA KTÓRYCH MOGĄ BYĆ PRZEPROWADZANE BADANIA PSYCHOLOGICZNE LUB TEST SPRAWNOŚCI FIZYCZNEJ.

Lp.	**Nazwa komórki organizacyjnej lub stanowiska służbowego**	**Badanie psychologiczne**	**Test sprawności fizycznej**
1	2	4	5
1	Kierownicy jednostek oraz komórek organizacyjnych Służby Więziennej i ich zastępcy	Tak	Nie
2	Stanowiska, na których wykonywane są zadania z zakresu kontroli i audytu	Tak	Nie
3	Stanowiska, na których wykonywane są zadania z bronią	Tak	Tak
4	Stanowiska w wyspecjalizowanej grupie interwencyjnej	Tak	Tak
5	Przewodnik psa wartowniczego	Tak	Tak
6	Stanowiska w grupie konwojowej	Tak	Tak
7	Kierowca pojazdów specjalnych	Tak	Nie

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Projekt niniejszego rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 113 ust. 4 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej.

W projekcie rozporządzenia określono tryb przeprowadzania procedury określającej predyspozycje funkcjonariuszy do pełnienia służby na określonych stanowiskach służbowych lub w określonych komórkach organizacyjnych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej. W szczególności określono, kto może zarządzić badania psychologiczne oraz testy sprawności fizycznej; wskazano formę, w jakiej następuje zarządzenie badań oraz testu, a także dane jakie wniosek taki zawiera. W dalszej części projektu zostały opisane cele poszczególnych badań oraz wskazano podmioty wykonujące takie badania. Przewidziano, że zarówno badania jak i testy kończą się wydaniem stosownej opinii. Z kolei w załączniku do projektu rozporządzenia enumeratywnie wymieniono nazwy komórek organizacyjnych oraz stanowisk służbowych, które objęte są badaniami lub testami sprawności fizycznej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa. Odnosząc się do kosztów badań psychologicznych zauważyć należy, że projekt nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, gdyż badania psychologiczne wykonywane są w ramach realizacji obowiązków psychologa, zatrudnionego w zakładzie opieki zdrowotnej realizującym zadania służby medycyny pracy, funkcjonującym przy okręgowych inspektoratach Służby Więziennej.

Natomiast testy sprawności fizycznej są realizowane od grudnia 2005 r. - tj. od dnia obowiązywania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 października 2005 r. w sprawie wymagań w zakresie zdolności fizycznej i psychicznej do Służby Więziennej (Dz. U. Nr 233, poz. 1986 z późn. zm.) oraz bez zmian na podstawie aktualnie obowiązującego rozporządzenia w tym zakresie, a ich koszty pokrywane są ze środków bieżących więziennictwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia ..... 2009 r.

w sprawie szczegółowych warunków stosowania do funkcjonariuszy Służby Więziennej przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.) w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, uwzględniając szczególny charakter służby w Służbie Więziennej oraz jej struktury organizacyjne.

Na podstawie art. 116 ust. 3 ustawy z dnia ..... 2009 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2009 r Nr ....., poz. .....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Warunki bezpieczeństwa i higieny służby mają na celu zapewnienie ochrony życia i zdrowia funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej "funkcjonariuszem", w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej , zwanej dalej „jednostką organizacyjną”,przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki.

§ 2. 1. Za stan bezpieczeństwa i higieny służby w jednostce organizacyjnej odpowiada jej kierownik:

2. Do jego obowiązków należy w szczególności:

1) znać szczególne właściwości lub warunki pełnienia służby występujące na stanowisku służbowym w jednostce, a w szczególności określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 4b ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.), zwane dalej "szczególnymi właściwościami lub warunkami służby", oraz znać przepisy i zasady bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące na zajmowanym stanowisku;

2) organizować pełnienie służby funkcjonariuszom w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki jej pełnienia;

3) sprawować nadzór nad przestrzeganiem przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny służby w jednostce organizacyjnej oraz wydawać polecenia w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, a także kontrolować ich wykonanie;

4) organizować szkolenia funkcjonariuszy w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach;

5) reagować na potrzeby w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i higieny służby oraz dostosowywać środki podejmowane w celu doskonalenia istniejącego poziomu ochron zdrowia i życia funkcjonariuszy, biorąc pod uwagę zmieniające się warunki pełnienia służby;

6) zapewnić rozwój spójnej polityki zapobiegającej wypadkom w służbie i chorobom zawodowym uwzględniającej zagadnienia techniczne, organizację i warunki służby oraz wpływ czynników środowiska służby;

7) uwzględniać ochronę funkcjonariuszy kobiet w ciąży lub karmiących dziecko piersią w ramach podejmowanych działań profilaktycznych;

8) zapewnić wykonanie nakazów, wystąpień decyzji i zarządzeń wydawanych przez uprawnione organy;

9) zapewnienie środków niezbędnych do udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, gaszenia pożaru i ewakuacji funkcjonariuszy;

10) wyznaczenie funkcjonariuszy do udzielania pierwszej pomocy;

11)wyznaczenie funkcjonariusza lub pracownika do wykonywania czynności w zakresie ochrony przeciwpożarowej i ewakuacji funkcjonariuszy, zgodnie z przepisami o ochronie przeciwpożarowej;

12)wyznaczenie funkcjonariusza lub pracownika do wykonywania czynności w zakresie bezpieczeństwa i higieny służby;

13)przekazywanie funkcjonariuszom informacji o zagrożeniach dla zdrowia i życia występujących w jednostce organizacyjnej i na poszczególnych stanowiskach służbowych oraz o zasadach postępowania w przypadku awarii i innych sytuacji zagrażających

zdrowiu i życiu funkcjonariuszy, a także o działaniach ochronnych i zapobiegawczych;

14)przekazywanie pracownikom, zatrudnionym przez innego pracodawcę, informacji o których mowa w pkt 13;

15)umożliwienie funkcjonariuszom, w przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia ich zdrowia lub życia albo zdrowia lub życia innych osób, podjęcie działań w celu uniknięcia niebezpieczeństwa, nawet bez porozumienia z przełożonym.

3. Odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1, podlega również kierownik komórki organizacyjnej w jednostce organizacyjnej kierujący podległymi funkcjonariuszami, zwany dalej „przełożonym”.

§ 3. Obowiązek zapewnienia funkcjonariuszowi bezpiecznych i higienicznych warunków służby, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, należący do kierownika jednostki organizacyjnej i powinien być realizowany w szczególności przez:

1) właściwe utrzymanie budynków, pomieszczeń i stanowisk służbowych, pojazdów, maszyn oraz innych urządzeń technicznych i instalacji;

2) zapewnienie właściwego na danym stanowisku służbowym uzbrojenia, wyposażenia i innego sprzętu ochronnego;

3) odpowiednie zabezpieczenie maszyn i innych urządzeń technicznych we właściwe osłony oraz przydzielenie narzędzi i wyposażenia gwarantującego bezpieczne wykonywanie czynności służbowych;

4) stwarzanie właściwych warunków higieniczno-sanitarnych oraz dostęp do niezbędnych urządzeń higieniczno-sanitarnych;

5) wyposażenie funkcjonariuszy w odzież i obuwie robocze, a także w środki ochrony indywidualnej i higieny osobistej, według zasad wynikających z odrębnych przepisów;

6) podejmowanie przedsięwzięć zabezpieczających funkcjonariusza przed urazami, działaniem substancji toksycznych, porażeniem prądem elektrycznym, szkodliwym działaniem hałasu i wibracji, mikrofal oraz promieniowaniem jonizującym, jak również zmniejszających uciążliwości służby;

7) zapewnienie i umożliwienie funkcjonariuszowi zapoznania się ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby występującymi na stanowisku służbowym zajmowanym przez funkcjonariusza, a także z zasadami i przepisami bezpieczeństwa i higieny służby oraz przeciwpożarowymi obowiązującymi na danym stanowisku, jak również kontrolę ich przestrzegania przez funkcjonariusza;

8) zapoznanie funkcjonariusza z ryzykiem zawodowym.

§ 4. 1. W jednostce organizacyjnej może być powołana stała lub czasowa komisja bezpieczeństwa i higieny pracy, zwana dalej „komisją bhp”.

2. Skład komisji bhp określa kierownik jednostki organizacyjnej w uzgodnieniu z dyrektorem okręgowym, właściwym dla danej jednostki organizacyjnej.

3. Pracę komisji bhp organizuje jej przewodniczący wyznaczony przez kierownika jednostki powołującej komisję.

4. Komisja bhp może również realizować zadania na rzecz kilku jednostek organizacyjnych podległych właściwemu terenowo dyrektorowi okręgowemu.

5. Komisje, o której mowa w ust. 4, powołuje dyrektor okręgowy.

§ 5. Realizacja zadań w zakresie profilaktycznej ochrony zdrowia w szczególności polega na:

1) dokonywaniu systematycznego przeprowadzania badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia występujących na stanowisku pełnienia służby oraz w jednostce organizacyjnej;
2) zapewnieniu i umożliwieniu stosowania środków zapobiegających schorzeniom i chorobom związanym ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, a w szczególności utrzymuje się w stanie stałej sprawności urządzenia eliminujące lub ograniczające oddziaływanie czynników powodujących te schorzenia i choroby;
3) kieruje się funkcjonariusza na badania profilaktyczne mające na celu informowanie przełożonego właściwego w sprawach osobowych o uzasadnionym podejrzeniu wystąpienia niezdolności do służby stwierdzonej w wyniku badania profilaktycznego funkcjonariusza oraz ewentualnej konieczności natychmiastowego odsunięcia tego funkcjonariusza od wykonywania niektórych zadań służbowych.

§ 6. Warunkiem dopuszczenia funkcjonariusza do pełnienia służby na stanowisku służbowym, na którym występują szczególne właściwości lub warunki służby, jest odbycie przeszkolenia w zakresie przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujących na tym stanowisku służbowym, według programów opracowanych na podstawie odrębnych przepisów. Odbycie przeszkolenia funkcjonariusz potwierdza na piśmie.

§ 7. Programy szkolenia, kształcenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy powinny obejmować zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie z wymogami określonymi

w przepisach wydanych na podstawie art. 237^5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) oraz zagadnienia wynikające ze specyfiki i szczególnego charakteru służby w Służbie Więziennej.

§ 8. Funkcjonariusz wykonuje czynności służbowe w ramach posiadanych kwalifikacji i możliwości technicznych, ze szczególnym uwzględnieniem posiadanego uzbrojenia, wyposażenia oraz innego niezbędnego sprzętu ochronnego.

§ 9. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę zapewnia się napoje, w ilości zaspakajającej jego potrzeby, odpowiednio zimne lub gorące, w zależności od warunków pełnienia służby.

§ 10. Funkcjonariusz wykonujący czynności służbowe powinien wykonywać je w obiektach budowlanych i pomieszczeniach, spełniających wymagania i normy bezpieczeństwa i higieny pracy przewidziane dla obiektów budowlanych i pomieszczeń, odpowiednich do rodzaju wykonywanych czynności i liczby funkcjonariuszy.

§ 11. Funkcjonariusz pełniący służbę na stanowisku służbowym, na którym występują szczególne właściwości lub warunki służby, związane z działaniem: siły fizycznej, maszyn i urządzeń, substancji toksycznych, wysokich lub niskich temperatur, prądu elektrycznego, mikrofal, hałasu i wibracji oraz promieniowania jonizującego, ma obowiązek stosować środki i metody zabezpieczające przed tym działaniem, w szczególności środki ochrony indywidualnej.

§ 12. Podczas prowadzenia szkolenia strzeleckiego, z użyciem materiałów wybuchowych, zapalających i dymotwórczych, w zakresie stosowania środków przymusu bezpośredniego i technik samoobrony, szkolenia drużyn przeciwpożarowych, doskonalącego technikę jazdy oraz zajęć wychowania fizycznego, jego organizator ma obowiązek zapewnić:

1) fachową obsługę uzbrojenia, wyposażenia oraz innego sprzętu ochronnego;
2) bezpieczną realizację poszczególnych elementów ćwiczeń;
3) sprzęt ratunkowy i przeciwpożarowy;
4) zabezpieczenie medyczne;
5) zabezpieczenie terenu ćwiczeń przed dostępem osób postronnych.

§ 13. 1. Podczas szkolenia, o którym mowa w § 12, każde ćwiczenie powinno być prowadzone:

1) na podstawie zatwierdzonego konspektu opracowanego na podstawie

obowiązującego programu;

2) pod nadzorem przełożonego lub instruktora posiadającego stosowne uprawnienia i przez taką ich liczbę, która pozwala na sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad ćwiczącymi.

2. Przed przystąpieniem do ćwiczeń organizator szkolenia, przełożony lub instruktor mają obowiązek sprawdzić miejsce prowadzenia ćwiczenia, stan uzbrojenia, wyposażenie i inny sprzęt ochronny używany do ćwiczeń, a także sprzęt pożarniczy i urządzenia przeciwpożarowe oraz przeprowadzić instruktaż.

3. Ćwiczenia o większym stopniu trudności i skomplikowania należy wprowadzać do szkolenia, stosując zasadę stopniowania trudności.

§ 14. Organizator szkolenia, o którym mowa w § 13, przełożony i instruktor mają obowiązek:

1) odsunąć od ćwiczeń funkcjonariusza naruszającego postanowienia regulaminów, instrukcji, przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz poleceń i wskazówek instruktora, a także funkcjonariusza zgłaszającego zły stan zdrowia;
2) przerwać ćwiczenie w razie stwierdzenia braku niezbędnych warunków bezpieczeństwa lub nieprawidłowego wykonywania ćwiczenia, nadmiernej brawury oraz nieprzestrzegania bądź lekceważenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy przez funkcjonariusza.

§ 15. Funkcjonariusz uczestniczący w szkoleniu, o którym mowa w § 13, ma obowiązek niezwłocznie zgłosić instruktorowi, przełożonemu i organizatorowi szkolenia odniesione kontuzje, urazy i obrażenia.

§ 16. Warunkiem dopuszczenia funkcjonariusza do pełnienia służby, po trwającej dłużej niż 30 dni niezdolności do służby spowodowanej chorobą, jest poddanie się przez tego funkcjonariusza kontrolnym badaniom lekarskim w celu potwierdzenia faktu jego powrotu do zdrowia.

§ 17. Funkcjonariusz ma obowiązek przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny służby, obowiązujących na zajmowanym stanowisku służbowym, a w szczególności:

1) znać przepisy oraz zasady bezpiecznego wykonywania czynności i zadań służbowych i wykonywać te czynności w sposób zgodny z tymi przepisami i zasadami;
2) znać przepisy oraz zasady posługiwania się przydzielonym uzbrojeniem,

wyposażeniem oraz innym sprzętem ochronnym;

3) dbać o należyty stan użytkowanego uzbrojenia i wyposażenia, maszyn, urządzeń, narzędzi i sprzętu oraz dbać o porządek i ład w miejscu pełnienia służby;
4) używać środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego zgodnie z ich przeznaczeniem;
5) poddawać się wymaganym badaniom lekarskim oraz innym, zarządzonym przez właściwe organy i stosować się do ich zaleceń;
6) brać udział w szkoleniach z zakresu przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy;
7) zawiadomić niezwłocznie przełożonego o zauważonym w jednostce wypadku zaistniałym podczas pełnienia służby lub o zaistniałym zagrożeniu dla życia lub zdrowia ludzkiego.

§ 18. Przy wykonywaniu czynności związanych z przywracaniem porządku i bezpieczeństwa w jednostce organizacyjnej, podczas których może wystąpić zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi, przełożony ma obowiązek:

1) opracować szczegółowy plan działania podległych funkcjonariuszy;

2) rozpoznać zagrożenia, poinformować podwładnych funkcjonariuszy o zakresie ich występowania oraz wydawać polecenia dotyczące właściwego zabezpieczenia ludzi przed ich następstwami;

3) zapewnić odpowiednie wyposażenie w sprzęt ochronny;

4) ustalić sygnały i środki alarmowe oraz odwód niezbędny do udzielenia wsparcia i pomocy;

5) zapewnić zabezpieczenie medyczne;

6) kontrolować i nadzorować pracę podległych funkcjonariuszy;

7) w razie wystąpienia wypadku lub nagłego i bezpośredniego zagrożenia życia natychmiast przystąpić do ratowania poszkodowanych i zagrożonych;

8) podczas długotrwałego wykonywania czynności związanych z przywracaniem porządku, prowadzonych w niskich lub wysokich temperaturach albo w obecności czynników szkodliwych dla zdrowia, zapewnić odpowiedni częstą wymianę funkcjonariuszy, możliwość ogrzania się, niezbędne posiłki i napoje oraz

odpowiedni sprzęt i wyposażenie.

§ 19. W czasie wykonywania czynności służbowych, w okolicznościach uzasadnionych stanem wyższej konieczności, funkcjonariusz może odstąpić od zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, z zachowaniem wszelkich dostępnych w danych warunkach zabezpieczeń, jeżeli w jego ocenie dokonanej w miejscu i czasie wykonywania czynności służbowych istnieje prawdopodobieństwo uratowania życia ludzkiego lub odwrócenia zagrożenia godzącego w bezpieczeństwo państwa, w szczególności gdy:

1) z powodu braku specjalistycznego uzbrojenia, wyposażenia lub innego sprzętu zachodzi konieczność zastosowania środka zastępczego;
2) fizyczne warunki i umiejętności funkcjonariusza mogą zastąpić brak możliwości użycia właściwego uzbrojenia, wyposażenia lub innego sprzętu;
3) funkcjonariusz podejmie wykonanie określonej czynności dobrowolnie.

§ 20. W zakresie nie uregulowanym ustawą o Służbie Więziennej lub innymi przepisami wykonawczymi stosuje się odpowiednio:

1) przepisy art. 208, art. 211-227, art. 232-236 i art. 237^{3}-237^{11} działu dziesiątego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.[1)]) oraz wydane na ich podstawie przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy;
2) przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy wydane na podstawie art. 237^{15} Kodeksu pracy, jeżeli funkcjonariusz w czasie wykonywania zadań służbowych wykonuje prace, których te przepisy dotyczą.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej określonej w art. 116 ust. 3 projektu ustawy z dnia ……. r. o służbie więziennej (Dz. U. Nr ……., poz. ……).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowe warunki stosowania do funkcjonariuszy Służby Więziennej przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (tekst jednolity z 1998 r. Dz. U. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.) w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, uwzględniając szczególny charakter Służby Więziennej oraz jej struktury organizacyjne.

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem nie jest uregulowana żadnym przepisem. W obowiązującej ustawie o Służbie Więziennej (tekst jednolity z 2002 r. Dz. U. Nr 207, poz. 1761 z późn. zm.) prawo pracy (Art. 77) stosuje się wyłącznie dla funkcjonariuszy - kobiet.

Uwzględniając specyfikę służby należało określić, iż warunki bezpieczeństwa i higieny służby mają na celu zapewnienie ochrony życia i zdrowia funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej "funkcjonariuszem", w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną”, przy odpowiednim wykorzystaniu osiągnięć nauki i techniki.

Za stan bezpieczeństwa i higieny służby w jednostce organizacyjnej odpowiada jej kierownik, co wynika ze specyficznej struktury i hierarchii w Służbie. Taka sama odpowiedzialność spoczywa na kierowniku komórki organizacyjnej w jednostce organizacyjnej, kierującym podległymi funkcjonariuszami, zwanym dalej „przełożonym”.

Do szczególnych obowiązków kierownika należy znać szczególne właściwości lub warunki pełnienia służby występujące na stanowisku służbowym w jednostce, a w szczególności określone w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 4b ustawy z dnia 18 lutego 1994r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.), zwane dalej "szczególnymi właściwościami lub warunkami służby", oraz znać przepisy i zasady bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące na zajmowanym stanowisku.

Do obowiązków kierownika należy organizacja pełnienia służby funkcjonariuszom w sposób zapewniający bezpieczne i higieniczne warunki jej pełnienia, a także sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny

służby w jednostce organizacyjnej oraz wydawanie poleceń w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, w tym także kontrolować ich wykonanie.
Kierownik ma obowiązek organizować szkolenia funkcjonariuszy w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.
Zadaniem kierownika jest reagowanie na potrzeby w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i higieny służby oraz dostosowywanie środków podejmowanych w celu doskonalenia istniejącego poziomu ochron zdrowia i życia funkcjonariuszy, przy uwzględnianiu zmieniających się warunków pełnienia służby.
Kierownik ma za zadanie zapewniać rozwój spójnej polityki zapobiegającej wypadkom w służbie i chorobom zawodowym uwzględniającej zagadnienia techniczne, organizację i warunki służby oraz wpływ czynników środowiska służby.
Realizując zadania, kierownik ma obowiązek uwzględniać ochronę funkcjonariuszy kobiet w ciąży lub karmiących dziecko piersią w ramach podejmowanych działań profilaktycznych.
Kierownik ma obowiązek zapewnić wykonanie nakazów, wystąpień decyzji i zarządzeń wydawanych w sprawie bezpiecznych warunków służby.
Do obowiązków kierownika należy zapewnienie środków niezbędnych do udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, gaszenia pożaru i ewakuacji funkcjonariuszy, wyznaczanie funkcjonariuszy do udzielania pierwszej pomocy, wyznaczanie funkcjonariusza lub pracownika do wykonywania czynności w zakresie ochrony przeciwpożarowej i ewakuacji funkcjonariuszy, zgodnie z przepisami o ochronie przeciwpożarowej, wyznaczanie funkcjonariusza lub pracownika do wykonywania czynności w zakresie bezpieczeństwa i higieny służby.
Kolejnym obowiązkiem kierownika jest przekazywanie funkcjonariuszom informacji o zagrożeniach dla zdrowia i życia występujących w jednostce organizacyjnej i na poszczególnych stanowiskach służbowych oraz o zasadach postępowania w przypadku awarii i innych sytuacji zagrażających zdrowiu i życiu funkcjonariuszy, a także o działaniach ochronnych i zapobiegawczych. Taki sam obowiązek dotyczy przekazywania informacji o zagrożeniach pracownikom, zatrudnionym przez innego pracodawcę.
Kierownik jest zobowiązany umożliwiać funkcjonariuszom, w przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia ich zdrowia lub życia albo zdrowia lub życia innych osób, podjęcie działań w celu uniknięcia niebezpieczeństwa, nawet bez porozumienia z przełożonym.
Bezpieczne i higieniczne warunki służby kierownik jednostki realizuje przez wykonywanie określonych działań. Należy do nich właściwe utrzymanie budynków, pomieszczeń

i stanowisk służbowych, pojazdów, maszyn oraz innych urządzeń technicznych i instalacji; zapewnienie właściwego na danym stanowisku służbowym uzbrojenia, wyposażenia i innego sprzętu ochronnego; odpowiednie zabezpieczenie maszyn i innych urządzeń technicznych we właściwe osłony oraz przydzielenie narzędzi i wyposażenia gwarantującego bezpieczne wykonywanie czynności służbowych; stwarzanie właściwych warunków higieniczno-sanitarnych oraz dostęp do niezbędnych urządzeń higieniczno-sanitarnych; wyposażenie funkcjonariuszy w odzież i obuwie robocze, a także w środki ochrony indywidualnej i higieny osobistej, według zasad wynikających z odrębnych przepisów; podejmowanie przedsięwzięć zabezpieczających funkcjonariusza przed urazami, działaniem substancji toksycznych, porażeniem prądem elektrycznym, szkodliwym działaniem hałasu i wibracji, mikrofal oraz promieniowaniem jonizującym, jak również zmniejszających uciążliwości służby; zapewnienie i umożliwienie funkcjonariuszowi zapoznania się ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby występującymi na stanowisku służbowym zajmowanym przez funkcjonariusza, a także z zasadami i przepisami bezpieczeństwa i higieny służby oraz przeciwpożarowymi obowiązującymi na danym stanowisku, jak również kontrolę ich przestrzegania przez funkcjonariusza oraz zapoznanie funkcjonariusza z ryzykiem zawodowym.

Uwzględniając warunki Służby, w jednostce organizacyjnej może być powołana stała lub czasowa komisja bezpieczeństwa i higieny pracy, zwana dalej „komisją bhp". Skład takiej komisji określa kierownik jednostki organizacyjnej w uzgodnieniu z dyrektorem okręgowym, właściwym dla danej jednostki organizacyjnej. Pracę komisji bhp organizuje jej przewodniczący wyznaczony przez kierownika jednostki powołującej komisję. Komisja bhp może również realizować zadania na rzecz kilku jednostek organizacyjnych podległych właściwemu terenowo dyrektorowi okręgowemu. Taki zabieg uwzględnia liczebność funkcjonariuszy pełniących służbę w poszczególnych jednostkach organizacyjnych. Komisje, które realizują zadania na rzecz kilku jednostek organizacyjnych powołuje dyrektor okręgowy.

Projekt określa zadania w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, uwzględniając szczególny charakter służby w Służbie Więziennej. Wskazuje, iż realizacja zadań w zakresie profilaktycznej ochrony zdrowia w szczególności polega na dokonywaniu systematycznego przeprowadzania badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia występujących na stanowisku pełnienia służby oraz w jednostce organizacyjnej; zapewnieniu i umożliwieniu stosowania środków zapobiegających schorzeniom i chorobom związanym ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, a w szczególności utrzymuje się w stanie stałej sprawności urządzenia eliminujące lub

ograniczające oddziaływanie czynników powodujących te schorzenia i choroby; kieruje się funkcjonariusza na badania profilaktyczne mające na celu informowanie przełożonego właściwego w sprawach osobowych o uzasadnionym podejrzeniu wystąpienia niezdolności do służby stwierdzonej w wyniku badania profilaktycznego funkcjonariusza oraz ewentualnej konieczności natychmiastowego odsunięcia tego funkcjonariusza od wykonywania niektórych zadań służbowych.

Warunkiem dopuszczenia funkcjonariusza do pełnienia służby na stanowisku służbowym, na którym występują szczególne właściwości lub warunki służby, jest odbycie przeszkolenia w zakresie przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujących na tym stanowisku służbowym, według programów opracowanych na podstawie odrębnych przepisów. Odbycie przeszkolenia funkcjonariusz potwierdza na piśmie.

Programy szkolenia, kształcenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy powinny obejmować zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie z wymogami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 2375 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) oraz zagadnienia wynikające ze specyfiki i szczególnego charakteru służby w Służbie Więziennej.

Projekt określa również zadania dla funkcjonariuszy. Funkcjonariusz wykonuje czynności służbowe w ramach posiadanych kwalifikacji i możliwości technicznych, ze szczególnym uwzględnieniem posiadanego uzbrojenia, wyposażenia oraz innego niezbędnego sprzętu ochronnego.

Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę zapewnia się napoje, w ilości zaspakajającej jego potrzeby, odpowiednio zimne lub gorące, w zależności od warunków pełnienia służby.

Funkcjonariusz wykonujący czynności służbowe powinien wykonywać je w obiektach budowlanych i pomieszczeniach, spełniających wymagania i normy bezpieczeństwa i higieny pracy przewidziane dla obiektów budowlanych i pomieszczeń, odpowiednich do rodzaju wykonywanych czynności i liczby funkcjonariuszy.

Funkcjonariusz pełniący służbę na stanowisku służbowym, na którym występują szczególne właściwości lub warunki służby, związane z działaniem: siły fizycznej maszyn i urządzeń, substancji toksycznych, wysokich lub niskich temperatur, prądu elektrycznego, mikrofal, hałasu i wibracji oraz promieniowania jonizującego, ma obowiązek stosować środki i metody zabezpieczające przed tym działaniem, w szczególności środki ochrony indywidualnej.

W projekcie uwzględniono szczególne właściwości służby, występujące np. podczas zajęć

na strzelnicy i określono zadania dla organizatora szkoleń. Podczas prowadzenia szkolenia strzeleckiego, z użyciem materiałów wybuchowych, zapalających i dymotwórczych, w zakresie stosowania środków przymusu bezpośredniego i technik samoobrony, szkolenia drużyn przeciwpożarowych, doskonalącego technikę jazdy oraz zajęć wychowania fizycznego, jego organizator ma obowiązek zapewnić fachową obsługę uzbrojenia, wyposażenia oraz innego sprzętu ochronnego; bezpieczną realizację poszczególnych elementów ćwiczeń; sprzęt ratunkowy i przeciwpożarowy; zabezpieczenie medyczne, a także zabezpieczenie terenu ćwiczeń przed dostępem osób postronnych. Każde ćwiczenie powinno być prowadzone na podstawie zatwierdzonego konspektu opracowanego na podstawie obowiązującego programu oraz pod nadzorem przełożonego lub instruktora posiadającego stosowne uprawnienia i przez taką ich liczbę, która pozwala na sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad ćwiczącymi. Przed przystąpieniem do ćwiczeń organizator szkolenia, przełożony lub instruktor mają obowiązek sprawdzić miejsce prowadzenia ćwiczenia, stan uzbrojenia, wyposażenie i inny sprzęt ochronny używany do ćwiczeń, a także sprzęt pożarniczy i urządzenia przeciwpożarowe oraz przeprowadzić instruktaż. Ćwiczenia o większym stopniu trudności i skomplikowania należy wprowadzać do szkolenia, stosując zasadę stopniowania trudności.

Obowiązkiem funkcjonariusza uczestniczącego w szkoleniu strzeleckim jest niezwłocznie zgłosić instruktorowi, przełożonemu i organizatorowi szkolenia ewentualnie odniesione kontuzje, urazy i obrażenia.

Warunkiem dopuszczenia funkcjonariusza do pełnienia służby, po trwającej dłużej niż 30 dni niezdolności do służby spowodowanej chorobą, jest poddanie się przez tego funkcjonariusza kontrolnym badaniom lekarskim w celu potwierdzenia faktu jego powrotu do zdrowia.

Funkcjonariusz ma obowiązek przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny służby, obowiązujących na zajmowanym stanowisku służbowym, a w szczególności znać przepisy oraz zasady bezpiecznego wykonywania czynności i zadań służbowych i wykonywać te czynności w sposób zgodny z tymi przepisami i zasadami; znać przepisy oraz zasady posługiwania się przydzielonym uzbrojeniem, wyposażeniem oraz innym sprzętem ochronnym; dbać o należyty stan użytkowanego uzbrojenia i wyposażenia, maszyn, urządzeń, narzędzi i sprzętu oraz dbać o porządek i ład w miejscu pełnienia służby; używać środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego zgodnie z ich przeznaczeniem; poddawać się wymaganym badaniom lekarskim oraz innym, zarządzonym przez właściwe organy i stosować się do ich zaleceń; brać udział w szkoleniach z zakresu przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy; zawiadomić

niezwłocznie przełożonego o zauważonym w jednostce wypadku zaistniałym podczas pełnienia służby lub o zaistniałym zagrożeniu dla życia lub zdrowia ludzkiego.
Kolejne zadania kierownika wynikają z działań podejmowanych podczas wykonywaniu czynności związanych z przywracaniem porządku i bezpieczeństwa w jednostce organizacyjnej, podczas których może wystąpić zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi. Kierownik ma obowiązek opracować szczegółowy plan działania podległych funkcjonariuszy, rozpoznać zagrożenia, poinformować podwładnych funkcjonariuszy o zakresie ich występowania oraz wydawać polecenia dotyczące właściwego zabezpieczenia ludzi przed ich następstwami, zapewnić odpowiednie wyposażenie w sprzęt ochronny, ustalić sygnały i środki alarmowe oraz odwód niezbędny do udzielenia wsparcia i pomocy, zapewnić zabezpieczenie medyczne, kontrolować i nadzorować pracę podległych funkcjonariuszy, w razie wystąpienia wypadku lub nagłego i bezpośredniego zagrożenia życia natychmiast przystąpić do ratowania poszkodowanych i zagrożonych. Podczas długotrwałego wykonywania czynności związanych z przywracaniem porządku, prowadzonych w niskich lub wysokich temperaturach albo w obecności czynników szkodliwych dla zdrowia, kierownik ma obowiązek zapewnić odpowiednio częstą wymianę funkcjonariuszy, możliwość ogrzania się, niezbędne posiłki i napoje oraz odpowiedni sprzęt i wyposażenie.
W czasie wykonywania czynności służbowych, w okolicznościach uzasadnionych stanem wyższej konieczności, funkcjonariusz może odstąpić od zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, z zachowaniem wszelkich dostępnych w danych warunkach zabezpieczeń, jeżeli w jego ocenie dokonanej w miejscu i czasie wykonywania czynności służbowych istnieje prawdopodobieństwo uratowania życia ludzkiego lub odwrócenia zagrożenia godzącego w bezpieczeństwo państwa, w szczególności gdy z powodu braku specjalistycznego uzbrojenia, wyposażenia lub innego sprzętu zachodzi konieczność zastosowania środka zastępczego; fizyczne warunki i umiejętności funkcjonariusza mogą zastąpić brak możliwości użycia właściwego uzbrojenia, wyposażenia lub innego sprzętu; funkcjonariusz podejmie wykonanie określonej czynności dobrowolnie.
Uznano, że w zakresie nieuregulowanym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy w zakresie nie uregulowanym ustawą o Służbie Więziennej lub innymi przepisami wykonawczymi stosuje się odpowiednio art. 208, art. 211-227, art. 232-236 i art. 2373-23711 działu dziesiątego ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.1) oraz wydane na ich podstawie przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy; przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy wydane na podstawie art. 237^{15} Kodeksu pracy, jeżeli funkcjonariusz w czasie wykonywania zadań służbowych wykonuje

prace, których te przepisy dotyczą.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt rozporządzenia oddziałuje na funkcjonariuszy Służby Więziennej.

II. Wyniki konsultacji społecznych

Przedmiotowy projekt zostanie przekazany do opiniowania przez Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego, rynek pracy oraz na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego, rynek pracy oraz na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

IV. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania projektów do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, zgodnie z art. 5 ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

V. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

23/05/BS

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 2009 r.

w sprawie szczegółowego trybu ustalania okoliczności i przyczyn wypadków i chorób, pozostających w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, przełożonych właściwych do ustalania okoliczności i przyczyn wypadków oraz szczegółowe obowiązki przełożonego i funkcjonariusza, który uległ wypadkowi, uwzględniając w szczególności:

Na podstawie art. 117 ust. 10 ustawy z dnia …….. r. o Służbie Więziennej zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa w szczególności:

1) sposób powoływania, skład i tryb postępowania, a także właściwość komisji powypadkowych;
2) tryb zgłaszania i rozpatrywania zastrzeżeń do ustaleń komisji powypadkowej oraz zatwierdzania tych ustaleń;
3) wzory rejestru wypadków, protokołu powypadkowego oraz innych dokumentów sporządzanych w toku postępowania;
4) sposób postępowania w przypadku podejrzenia, rozpoznania i stwierdzenia choroby, wzory dokumentów stosowanych w postępowaniu oraz podmioty właściwe w tych sprawach;
5) sposób dokumentowania chorób i ich skutków oraz prowadzenia ich rejestru.

§ 2. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej właściwej ze względu na miejsce wypadku po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku podejmuje następujące działania:

1) zabezpiecza miejsce wypadku w zakresie niezbędnym dla przeprowadzenia oględzin lub przed ewentualnymi dalszymi następstwami zdarzenia;
2) udziela niezwłocznie pomocy poszkodowanym lub osobom, którym zagraża niebezpieczeństwo;
3) powołuje komisję powypadkową;

www.inforlex.pl

4) udostępnia informacje i materiały niezbędne do ustalenia okoliczności i przyczyny wypadku oraz udziela wszechstronnej pomocy komisji powypadkowej.

2. W uzasadnionym przypadku, jeżeli okoliczności wypadku to uzasadniają, poszkodowany, którego stan zdrowia na to pozwala, powinien być poddany badaniu trzeźwości lub badaniu na wykrycie środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych substancji o podobnym działaniu.

§ 3. 1. O wypadkach ze skutkiem śmiertelnym lub z udziałem co najmniej dwóch osób kierownik jednostki organizacyjnej niezwłocznie zawiadamia na piśmie kierownika zespołu komórki właściwej do spraw medycyny pracy i bezpieczeństwa i higieny pracy w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku z urzędu lub na wniosek poszkodowanego, powołując komisję powypadkową w celu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku.

§ 4. 1. W skład komisji powypadkowej wchodzą co najmniej trzy osoby, w tym:

1) jako przewodniczący - zastępca kierownika jednostki organizacyjnej lub inny wyznaczony funkcjonariusz lub pracownik;
2) jako członkowie – funkcjonariusz lub pracownik wyznaczony do wykonywania zadań z zakresu bezpieczeństwa i higieny służby oraz przedstawiciel służby merytorycznie właściwy do oceny okoliczności i przyczyny wypadku.

2. W komisji powypadkowej może brać udział przedstawiciel Centralnego Zespołu Służby Więziennej, dyrektora okręgowego oraz związku zawodowego funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej.

3. Jeżeli wypadkowi uległ kierownik jednostki organizacyjnej, komisję powypadkową powołuje jego bezpośredni przełożony.

4. W skład komisji powypadkowej nie mogą wchodzić osoby zainteresowane wynikiem działania komisji powypadkowej, zwłaszcza gdy może mieć to wpływ na ich odpowiedzialność oraz osoby będące świadkami wypadku.

§ 5. 1. Do zadań komisji powypadkowej należy w szczególności:

1) dokonanie oględzin miejsca wypadku i stanu technicznego maszyn i urządzeń oraz zbadanie warunków pełnienia służby, a także innych okoliczności, które mogły mieć wpływ na powstanie wypadku lub mają z nim związek oraz sporządzać szkice i wykonywać zdjęcia tego miejsca;

2) przesłuchanie poszkodowanego, świadków wypadku oraz innych osób, których zeznania mogą mieć znaczenie dla ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, z uprzedzeniem, z wyjątkiem poszkodowanego, o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
3) zasięganie opinii specjalistów lub biegłych;
4) przeglądanie akt postępowania karnego i innych postępowań oraz innych dokumentów dotyczących wypadku i jego następstw, z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z odrębnych przepisów;
5) zapoznanie się z posiadaną przez poszkodowanego dokumentacją medyczną;
6) zebranie innych dowodów dotyczących wypadku.

2. Z dokonania czynności, o których mowa w ust. 1, Komisja sporządza stosowną dokumentację oraz wypełnia protokoły.

§ 6. Ustalenie okoliczności i przyczyn wypadku, któremu uległ poszkodowany w czasie wykonywania czynności służbowych poza stałym miejscem pełnienia służby, prowadzi komisja powypadkowa jednostki (komórki) organizacyjnej, w której nastąpił wypadek, a uzyskaną w toku postępowania dokumentację przesyła właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której poszkodowany pełni służbę.

§ 7. 1. Komisja powypadkowa powinna zakończyć postępowanie najpóźniej w terminie 14 dni od dnia uzyskania zawiadomienia o wypadku i sporządzić protokół powypadkowy.

2. W przypadku gdy postępowanie powypadkowe nie może być zakończone w terminie określonym w ust. 1, przyczyny opóźnienia podaje się w protokole powypadkowym.

3. Protokół powypadkowy sporządza się w 5 egzemplarzach. Podpisują go wszyscy członkowie komisji.

4. Dane dotyczące doznanych przez poszkodowanego obrażeń ciała wpisuje się do protokołu na podstawie dokumentacji medycznej lub opinii lekarza, który udzielił mu pierwszej pomocy.

§ 8. 1. W razie ustalenia, że wyłączną przyczyną wypadku było umyślne lub rażąco niedbałe działanie albo zaniechanie poszkodowanego, naruszające obowiązujące przepisy lub rozkazy, należy to szczegółowo uzasadnić oraz wskazać:
1) przepis lub rozkaz, który został przez poszkodowanego naruszony;
2) czy i w jaki sposób przełożeni poszkodowanego zapewnili warunki odpowiadające tym przepisom i czy sprawowali właściwy nadzór nad ich przestrzeganiem, a także czy

www.inforlex.pl

poszkodowany był przeszkolony w zakresie znajomości tych przepisów;

3) czy poszkodowany posiadał umiejętności niezbędne do wykonywania czynności związanych z wypadkiem.

2. W razie ustalenia, że wyłączną przyczyną wypadku było zachowanie poszkodowanego spowodowane jego stanem po spożyciu alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych substancji o podobnym działaniu albo, że uraz lub śmierć poszkodowanego zostały spowodowane przez niego rozmyślnie, należy to szczegółowo uzasadnić.

3. Nieuznanie przez komisję powypadkową zdarzenia za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Służbie Więziennej, wymaga wydania szczegółowego uzasadnienia.

§ 9. 1. W razie niezgodności stanowisk członków komisji powypadkowej co do okoliczności lub przyczyn wypadku w protokole powypadkowym zamieszcza się stanowisko większości członków komisji; przy równej liczbie głosów decyduje głos przewodniczącego.

2. Członek komisji powypadkowej, który nie zgadza się ze stanowiskiem większości, ma prawo złożenia na piśmie do protokołu powypadkowego zdania odrębnego z uzasadnieniem własnego stanowiska. W takim przypadku w protokole powypadkowym czyni się wzmiankę o zdaniu odrębnym.

§ 10. Jeżeli w związku z wypadkiem powstała szkoda wskutek utraty, całkowitego zniszczenia lub uszkodzenia przedmiotów osobistego użytku lub przedmiotów służących do wykonywania czynności służbowych, komisja powypadkowa ustala i wpisuje do protokołu powypadkowego, jakie to były przedmioty, w jakich okolicznościach zostały utracone lub zniszczone oraz ich przybliżoną wartość.

§ 11. Do protokołu powypadkowego dołącza się całość materiałów zebranych w toku postępowania powypadkowego, w szczególności: protokoły przesłuchań, opinie lekarza, specjalistów, biegłych, szkice, fotografie, protokół oględzin oraz inne dokumenty wskazujące okoliczności i przyczyny wypadku, a także zdanie odrębne złożone przez członka komisji powypadkowej oraz uwagi i zastrzeżenia, jeżeli zostały złożone przez poszkodowanego albo członków jego rodziny.

§ 12. 1. Protokół powypadkowy komisja powypadkowa przedstawia niezwłocznie kierownikowi jednostki organizacyjnej, który:

1) w terminie 3 dni ma obowiązek ustosunkować się do ustaleń zawartych w protokole, zamieszczając w nim swoje stanowisko, oraz zatwierdza ten protokół albo
2) może zlecić dokonanie dodatkowych ustaleń, gdy uzna, że okoliczności i przyczyny wypadku nie zostały dostatecznie wyjaśnione.

2. W przypadku gdy w toku dodatkowych ustaleń wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności, sporządza się nowy protokół powypadkowy, który komisja przedstawia kierownikowi jednostki organizacyjnej SW do zatwierdzenia w terminie określonym w ust. 1 pkt 1. Poprzedni protokół powypadkowy włącza się do materiałów postępowania powypadkowego.

§ 13. Jeżeli w sprawie wypadku, któremu uległ poszkodowany, jest prowadzone postępowanie karne lub inne postępowanie, a wynik tego postępowania może mieć wpływ na uprawnienia poszkodowanego lub członka jego rodziny do odszkodowania, kierownik jednostki organizacyjnej, który powołał komisję powypadkową, może przedłużyć czas prowadzenia postępowania powypadkowego lub zawiesić to postępowanie do chwili zakończenia właściwego postępowania prowadzonego przez te organy.

§ 14. 1. Poszkodowany albo członkowie jego rodziny mają prawo zgłaszania uwag i zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole powypadkowym w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia, o czym komisja powypadkowa jest obowiązana ich pouczyć.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mają prawo wglądu w akta sprawy na każdym etapie postępowania oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

§ 15. Jeżeli do treści protokołu powypadkowego zostały zgłoszone uwagi i zastrzeżenia przez poszkodowanego lub członków jego rodziny, kierownik jednostki organizacyjnej SW zwraca protokół w celu wyjaśnienia i uzupełnienia go przez komisję powypadkową.

§ 16. Uwagi i zastrzeżenia zgłoszone do protokołu powypadkowego kierownik jednostki organizacyjnej prowadzący postępowanie powypadkowe rozpatruje w terminie 7 dni od dnia ich zgłoszenia.

§ 17. 1. Zatwierdzony protokół powypadkowy przekazuje się po jednym egzemplarzu:
1) poszkodowanemu, a jeżeli poszkodowany poniósł śmierć w wypadku - członkowi jego rodziny, za pisemnym potwierdzeniem odbioru;
2) właściwej miejscowo i rzeczowo komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i administracji;

3) kierownikowi jednostki organizacyjnej;
4) właściwej komórce kadrowej.

2. Jeżeli w protokole zawarte są dane stanowiące tajemnicę państwową lub służbową, poszkodowanemu lub osobie uprawnionej doręcza się wyciąg z protokołu z pominięciem tych danych.

§ 18. Protokół powypadkowy dotyczący wypadku ze skutkiem śmiertelnym lub z udziałem co najmniej dwóch osób przekazuje się niezwłocznie po zatwierdzeniu przez kierownika jednostki organizacyjnej do zespołu medycyny pracy i bezpieczeństwa i higieny pracy w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej.

§ 19. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio.

§ 20. 1. Przełożony funkcjonariusza lub funkcjonariusz, u którego istnieje podejrzenie występowania choroby, o której mowa w art. 117 ust 10 ustawy o Służbie Więziennej ma obowiązek dokonać zgłoszenia do właściwej jednostki organizacyjnej służby medycyny pracy Służby Więziennej.

2. Po przeprowadzeniu badania lekarz medycyny pracy podejmuje decyzję o zasadności skierowania funkcjonariusza, o którym mowa w § 20. ust 1 na komisję lekarska MSWiA i sporządza zaświadczenie.

§ 21. O rozpoznaniu i stwierdzeniu choroby, o której mowa w art. 117 ust 10 ustawy o Służbie Więziennej decydują właściwe komisje lekarskie MSW iA.

§ 22. Rejestr oraz dokumentowanie chorób i ich skutków prowadzą właściwe komisje MSWiA wg wzorów określonych w odrębnych przepisach.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

www.inforlex.pl

UZASADNIENIE

W rozdziale 13 projektu ustawy o Służbie Więziennej określono zagadnienia związane ze zdrowiem i bezpieczeństwem funkcjonariuszy w służbie. Projekt rozporządzenia stanowi wypełnienie delegacji art. 117 ust. 10 projektu ww. ustawy i określa szczegółowy tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków i chorób, pozostających w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, przełożonych właściwych do ustalania okoliczności i przyczyn wypadków oraz szczegółowe obowiązki przełożonego i funkcjonariusza, który uległ wypadkowi.

W projekcie w sposób szczególny określono mi in:

1) sposób powoływania, skład i tryb postępowania, a także zadania i właściwości komisji powypadkowych;
2) tryb zgłaszania i rozpatrywania zastrzeżeń do ustaleń komisji powypadkowej oraz zatwierdzania tych ustaleń;
3) wzory: rejestru wypadków, protokołu powypadkowego, protokołu oględzin miejsca wypadku, przesłuchania poszkodowanego i świadka oraz zaświadczenia lekarskiego;
4) sposób postępowania w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby pozostającej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby;
5) organy właściwe do rozpoznawania i stwierdzania występowania choroby;
6) sposób dokumentowania chorób i ich skutków oraz prowadzenia ich rejestru.

W projekcie rozporządzenia określono również obowiązki kierownika jednostki organizacyjnej właściwej ze względu na miejsce wypadku po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku. Do jego obowiązków należy: zabezpieczenie miejsca wypadku w zakresie niezbędnym dla przeprowadzenia oględzin lub przed ewentualnymi dalszymi następstwami zdarzenia; udzielenie niezwłocznie pomocy poszkodowanym lub osobom, którym zagraża niebezpieczeństwo; powołanie komisji powypadkowej; udostępnienie informacje i materiałów niezbędnych do ustalenia okoliczności i przyczyny wypadku oraz udzielenie wszechstronnej pomocy komisji powypadkowej.

Obecnie problematyka przedstawiona w projekcie jest uregulowana w zarządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 października 1997 r. w sprawie trybu ustalenia

www.inforlex.pl

okoliczności i przyczyn wypadków pozostających w związku z pełnieniem służby przez funkcjonariuszy Służby więziennej (Dz. Urz. Nr 5, poz.51), wydanym na podstawie art. 139 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn. zm.) i art.2 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz.U. Nr 53, poz. 345. z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt rozporządzenia oddziałuje na funkcjonariuszy Służby Więziennej.

II. Wyniki konsultacji społecznych

Przedmiotowy projekt zostanie przekazany do opiniowania przez Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego, rynek pracy oraz na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego, rynek pracy oraz na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

IV. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania projektów do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, zgodnie z art. 5 ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

V. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

24/05/BS

www.inforlex.pl

Projekt

Rozporządzenie

Ministra Sprawiedliwości

z dnia ..... r.

w sprawie odszkodowań przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą pełnioną w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej.

(Dz. U. z dnia ..... r.)

Na podstawie art. 117 ust. 11 ustawy z dnia ..... r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..., poz. .....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa przełożonych właściwych do przyznawania odszkodowania przysługującego funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanego dalej "funkcjonariuszem" i członkom jego rodziny, za doznany uszczerbek na zdrowiu oraz za utracone, zniszczone lub uszkodzone przedmioty osobistego użytku, jak również przedmioty służące do wykonywania obowiązków służbowych wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby lub choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby oraz sposób obliczania tego odszkodowania.

§ 2. Przełożonymi właściwymi do przyznawania odszkodowania są:

1) Minister Sprawiedliwości w odniesieniu do Dyrektora Generalnego i jego zastępców oraz członków ich rodzin;
2) Dyrektor Generalny w odniesieniu do:
   a) funkcjonariuszy pełniących służbę w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej,
   b) dyrektorów okręgowych i ich zastępców,
   c) Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, Komendanta bezpośrednio mu podległego ośrodka szkolenia Służby Więziennej i Komendanta Ośrodka Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Popowie i ich zastępców,
   d) członków rodzin osób wymienionych pod lit. a) - c);
3) dyrektor okręgowy w odniesieniu do:
   a) funkcjonariuszy pełniących służbę w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej,

b) dyrektorów aresztów śledczych i zakładów karnych położonych na terenie działania okręgowego inspektoratu i ich zastępców,

c) komendantów ośrodków szkolenia i ośrodków doskonalenia kadr położonych na terenie działania okręgowego inspektoratu i ich zastępców

d) członków rodzin osób wymienionych pod lit. a) - c);

4) dyrektor aresztu śledczego, zakładu karnego oraz komendant ośrodka szkolenia i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej w odniesieniu do funkcjonariuszy pełniących służbę w tych jednostkach i członków ich rodzin.

§ 3. Funkcjonariuszowi, który doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu lub utracił, zniszczył lub uszkodził przedmioty osobistego użytku, jak również przedmioty służące do wykonywania obowiązków służbowych wskutek wypadku określonego w art. 117 ust. 2 ustawy albo choroby określonej na podstawie art. 117 ust. 14 ustawy, przysługuje jednorazowe odszkodowanie pieniężne.

§ 4. Podstawę obliczenia wysokości odszkodowania za doznany uszczerbek na zdrowiu stanowi kwota najniższego uposażenia zasadniczego w Służbie Więziennej obowiązująca w dniu wydawania decyzji w sprawie odszkodowania.

§ 5. 1. Odszkodowanie za utracone, zniszczone lub uszkodzone przedmioty osobistego użytku, jak również przedmioty służące do wykonywania obowiązków służbowych ustala się według ceny zakupu takiego samego przedmiotu z dnia, w którym wydano decyzję w sprawie odszkodowania za szkodę poniesioną w tych przedmiotach, z uwzględnieniem stopnia ich zużycia.

2. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie ceny zakupu takiego samego przedmiotu, jego wartość ustala się według ceny zakupu przedmiotu tego samego rodzaju o identycznych lub zbliżonych parametrach.

3. Odszkodowanie za uszkodzone przedmioty osobistego użytku ustala się jako równowartość kosztów przywrócenia ich do stanu sprzed zaistnienia szkody. Jeżeli stopień uszkodzenia jest znaczny lub koszty naprawy przekraczałyby wartość uszkodzonego przedmiotu, odszkodowanie ustala się w sposób określony w ust. 1 i 2.

§ 6. Odszkodowanie wypłaca jednostka organizacyjna Służby Więziennej, w której funkcjonariusz w chwili powstania szkody pobierał uposażenie, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji w sprawie odszkodowania.

www.inforlex.pl

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 117 ust. 11 ustawy z dnia .....r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..., poz. .....). Projekt rozporządzenia określa przełożonych właściwych do przyznawania odszkodowania przysługującego funkcjonariuszowi Służby Więziennej i członkom jego rodziny, za doznany uszczerbek na zdrowiu oraz za utracone, zniszczone lub uszkodzone przedmioty osobistego użytku, jak również przedmioty służące do wykonywania obowiązków służbowych wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby lub choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby oraz sposób obliczania tego odszkodowania.

1) w § 2 określono przełożonych właściwych do przyznawania odszkodowania;

2) w § 4 określono co stanowi podstawę obliczenia wysokości odszkodowania za doznany uszczerbek na zdrowiu;

3) w § 5 określono sposób obliczania odszkodowania za utracone, zniszczone lub uszkodzone przedmioty osobistego użytku, jak również przedmioty służące do wykonywania obowiązków służbowych;

4) w § 6 określono termin do wypłaty odszkodowania oraz podmiot właściwy w tej sprawie.

Ocena skutków regulacji

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną oraz na rozwój regionalny.

Regulacja przewidziana w projekcie oddziałuje na funkcjonariuszy Służby Więziennej i członków ich rodzin oraz na jednostki organizacyjne Służby Więziennej.

Wprowadzenie regulacji objętych niniejszym rozporządzeniem nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Przedmiot rozporządzenia nie jest objęty regulacją prawa Unii Europejskiej.

23-05-dg

www.inforlex.pl

Projekt.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia …….. 2009 r.

w sprawie wykazu chorób pozostających w związku ze służbą w Służbie Więziennej, z tytułu których przysługują odszkodowania określone w ustawie.

(Dz. U. z dnia …….. 2009 r.)

Na podstawie art. 117 ust. 14 ustawy z dnia ……..2009 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr xx, poz. xxx) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wykaz chorób, z tytułu których przysługuje funkcjonariuszowi Służby Więziennej odszkodowanie, określone w ustawie z uwzględnieniem szczególnych właściwości lub warunków służby powodujących powstanie tych chorób oraz ich związek z pełnioną służbą.

§ 2. Wykaz chorób pozostających w związku ze służbą w Służbie Więziennej z tytułu których przysługują odszkodowania określone w ustawie o Służbie Więziennej z dnia……...2009 r., stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ CHORÓB POZOSTAJĄCYCH W ZWIĄZKU ZE SŁUŻBĄ W SŁUŻBIE WIĘZIENNEJ, Z TYTUŁU KTÓRYCH PRZYSŁUGUJĄ ODSZKODOWANIA OKREŚLONE W USTAWIE

Lp.	Nazwa choroby	Szczególne właściwości lub warunki służby wywołujące chorobę
1	2	3
1	Zatrucia ostre i przewlekłe substancjami chemicznymi oraz następstwa tych zatruć	Służba narażająca na działanie szkodliwych dla zdrowia substancji chemicznych
2	Pylice płuc	Długotrwała służba narażająca na wdychanie pyłów mogących wywołać zwłóknienie tkanki płucnej
3	Przewlekłe choroby układu oddechowego, powstałe w następstwie działania substancji toksycznych, drażniących, uczulających lub czynników mechanicznych (podwyższone lub obniżone ciśnienie)	Długotrwała służba narażająca na działanie substancji toksycznych lub drażniących, pyłów, par, gazów, aerozoli o właściwościach uczulających oraz działanie podwyższonego lub obniżonego ciśnienia
4	Choroby spowodowane działaniem promieni jonizujących i ciał promieniotwórczych (również nowotwory, choroby narządu wzroku i skóry spowodowane działaniem tych czynników)	Służba narażająca na działanie promieniowania jonizującego i ciał promieniotwórczych
5	Trwałe uszkodzenie zdrowia w wyniku oddziaływania pola elektromagnetycznego o wysokiej częstotliwości w zakresie mikrofal, dłuższych fal radiowych oraz spójnego promieniowania świetlnego generowanego przez układy laserowe	Służba narażająca na działanie pola elektromagnetycznego w zakresie mikrofal oraz dłuższych fal radiowych, jak również spójnego promieniowania świetlnego generowanego przez układy laserowe
6	Odmrożenia lub trwałe skutki odmrożeń	Służba pełniona w warunkach działania ujemnych temperatur

7	Zmiany w układzie nerwowym, naczyniowym i ruchowym wywołane działaniem drgań mechanicznych (zespół wibracyjny)	Długotrwała służba narażająca na działania drgań mechanicznych (wibracje)
8	Przewlekłe choroby układu ruchu powstałe w warunkach służby związanej z wymuszoną postawą ciała, nadmiernym przeciążeniem i mikrourazami: złamania powolne, zapalenie pochewek ścięgnistych i kaletek maziowych, uszkodzenia i zwyrodnienia łękotek, zmiany zapalne mięśni i przyczepów ścięgnistych, martwica kości nadgarstka, uszkodzenie krążka międzykręgowego, przeciążeniowe zmiany zwyrodnieniowe	Długotrwała służba wymagająca długotrwałego obciążenia ograniczonych grup mięśni, wymuszonej postawy ciała lub narażająca na często powtarzające się mikrourazy albo powodująca ucisk na pnie nerwów; ruchy monotypowe, wykonywane w szybkim tempie (np. u stenografów, maszynistek) oraz inna służba narażająca na stały ucisk i nadmierne obciążenie aparatu kostno-stawowego
9	Choroby narządu wzroku wywołane zawodowymi czynnikami fizycznymi i chemicznymi. Uwaga: zmiany wywołane działaniem promieniowania jonizującego należy kwalifikować według lp. 4	Służba narażająca na długotrwałe działanie promieniowania podczerwonego, nadfioletowego, pola elektromagnetycznego wysokiej częstotliwości, spójnego promieniowania świetlnego generowanego przez układy laserowe, drażniących substancji chemicznych, długotrwała służba związana z wykonywaniem czynności wymagających podwyższonej koncentracji wzroku na zminiaturyzowanych elementach lub w warunkach niewystarczającego oświetlenia oraz praca przy obsłudze elektronicznych monitorów ekranowych
10	Uszkodzenie narządu słuchu związane z narażeniem na działanie nadmiernego hałasu lub dźwięków o wysokich i niskich częstotliwościach	Służba narażająca na długotrwałe działanie hałasu o dużej intensywności lub dźwięków o wysokich i niskich częstotliwościach
11	Przewlekłe choroby krtani (niedowłady strun głosowych, guzki śpiewacze)	Służba związana z nadmiernym, długotrwałym obciążeniem narządu głosu (np. wykładowcy, telefoniści itp.)

12	Przewlekłe choroby skóry i błon śluzowych spowodowane warunkami służby. Uwaga: zmiany o charakterze złośliwym należy kwalifikować według lp. 13, zmiany wywołane działaniem promieniowania jonizującego według lp. 4, a choroby zakaźne, inwazyjne (pasożytnicze) według lp. 15	Długotrwała służba narażająca na styczność z substancjami drażniącymi lub uczulającymi
13	Nowotwory złośliwe powstałe w następstwie styczności z czynnikami rakotwórczymi: 1) nowotwory skóry, 2) nowotwory dróg moczowych, 3) nowotwory układu oddechowego, 4) inne. Uwaga: nowotwory powstałe w następstwie działania promieniowania jonizującego należy kwalifikować według lp. 4	Służba narażająca na długotrwałą styczność z chemicznymi czynnikami rakotwórczymi, np. produktami suchej destylacji węgla, ropy naftowej, łupków bitumicznych, smołowców i innych. Służba narażająca na długotrwałą styczność z benzenoaminami oraz ich pochodnymi, jak np. alfa- i betanaftyloamina oraz benzydyna. Długotrwała służba narażająca na wdychanie substancji rakotwórczych
14	Choroby zakaźne, inwazyjne i tropikalne, w przypadkach gdy źródło choroby znajdowało się w środowisku służby. Powikłania szczepień ochronnych, wykonanych w związku z wykonywaną służbą	Służba wymagająca bezpośredniego stykania się z zakaźnym środowiskiem i materiałem. Szczepienia ochronne wykonane na zlecenie właściwych organów w związku z zagrożeniami wynikającymi z warunków służby
15	Ostry zespół przegrzania i jego następstwa	Służba w warunkach podwyższonej temperatury otoczenia
16	Choroby układu krążenia	Służba w warunkach długotrwałego napięcia psychicznego, zaburzenia rytmu dobowego
17	Psychozy reaktywne oporne na leczenie powstałe w szczególnych warunkach służby	Ostre lub przewlekłe urazy psychiczne spowodowane zdarzeniami zaistniałymi w czasie pełnienia służby

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 117 ust. 14 ustawy z dnia…….. o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr poz…..).

Projekt rozporządzenia określa wykaz chorób, z tytułu których przysługuje funkcjonariuszowi Służby Więziennej odszkodowanie, określone w ustawie z uwzględnieniem szczególnych właściwości lub warunków służby powodujących powstanie tych chorób oraz ich związek z pełnioną służbą.

Obecnie problematykę objętą niniejszym projektem, na podstawie z art. 67 ust. 2 ustawy o Służbie Więziennej (tekst jednolity z 2002 roku Dz. U. Nr 207, poz. 1761 z późn. zm.), reguluje rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie wykazu chorób pozostających w związku ze służbą w Policji, z tytułu których przysługują odszkodowania określone w ustawie (Dz. U. Nr 6, poz. 75 z 2003 roku).

Opracowanie niniejszego wykazu wynika z potrzeby uregulowania i dostosowania go do specyficznych warunków występujących Służbie Więziennej.

W stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów, z Wykazu chorób pozostających w związku ze służbą w Służbie Więziennej z tytułu których przysługują odszkodowania w służbie – Załącznik Nr 1 do niniejszego projektu - wykreślono choroby wywołane podwyższonym lub obniżonym ciśnieniem atmosferycznym oraz działaniem przeciążeń grawitacyjnych, ponieważ funkcjonariusze Służby Więziennej nie pełnią służby w warunkach, w których występują narażenia na nagłe zmiany ciśnienia oraz działania przeciążeń grawitacyjnych, oraz wykreślono zaawansowaną niewydolność żylną kończyn dolnych jako niemające związku z właściwościami lub warunkami służby, które mogłyby powodować powstanie tych chorób oraz ich związek z pełnioną służbą. Dodano natomiast do Wykazu (…) choroby układu krążenia, za szczególne właściwości lub warunki służby wywołujące chorobę uznając służbę w warunkach długotrwałego napięcia psychicznego, oraz w systemie zmianowym, powodującym zaburzenia rytmu dobowego.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt rozporządzenia oddziałuje na funkcjonariuszy Służby Więziennej.

II. Wyniki konsultacji społecznych

Przedmiotowy projekt zostanie przekazany do opiniowania przez Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego, rynek pracy oraz na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego, rynek pracy oraz na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

IV. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania projektów do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, zgodnie z art. 5 ustawy z 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

V. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

25/05/BS

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 2009 r.
w sprawie uprawnień funkcjonariuszy Służby Więziennej
do wyżywienia podczas pełnienia służby.

Na podstawie art. 118 ust. 3 ustawy z dnia 2009 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje :

§ 1.

Ustala się następujące normy wyżywienia:

1) podstawową normę wyżywienia, zwaną dalej „normą „Fs"";
2) promocyjną normę wyżywienia, zwaną dalej „normą „Fo"";
3) dodatkową normę wyżywienia, zwaną dalej „normą „Pf"";
4) „dominującą normę wyżywienia", oznaczającą normę wyżywienia, według której przygotowana jest większość posiłków wydawanych w danej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, w danym dniu.

§ 2.

Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) „stawce budżetowej" – należy przez to rozumieć dzienną pieniężną wartość normy wyżywienia;
2) „zakładzie żywienia zbiorowego" – należy przez to rozumieć zakład wykonujący działalność w zakresie zorganizowanego żywienia konsumentów.

§ 3.

1. Norma wyżywienia, o której mowa w § 1 ust. 1, składa się z trzech posiłków, odpowiadających procentowej wartości stawki budżetowej normy wyżywienia „Fs", w następujących proporcjach:
   1) śniadanie – ok. 25% stawki,
   2) obiad – ok. 50% stawki,
   3) kolacja – ok. 25% stawki.
2. Funkcjonariuszom, w czasie wykonywania czynności służbowych szefa kuchni w ośrodku doskonalenia kadr i ośrodku szkolenia, przysługują

posiłki wydawane w godzinach pełnienia służby według dominującej normy wyżywienia.

§ 4.

Funkcjonariuszom, którzy ukończyli szkolenie zawodowe odpowiednie dla oficerów, chorążych lub podoficerów oraz zaproszonym osobom, przysługuje uroczysty obiad promocyjny według normy wyżywienia „Fo". Łączna ilość obiadów wydanych zaproszonym osobom nie może przekraczać liczby absolwentów szkoły.

§ 5.

1. Funkcjonariuszom wykonującym czynności służbowe w warunkach szczególnie uciążliwych, w dniach wykonywania tych czynności, przysługuje dodatkowa norma „Pf".
2. Wysokość stawki budżetowej normy „Pf" wynosi 3,20zł.

§ 6.

Funkcjonariuszom, w czasie wykonywania czynności służbowych szefa kuchni w zakładach karnych i aresztach śledczych, przysługują posiłki wydawane w godzinach pełnienia służby, według stawki budżetowej dominującej normy wyżywienia przygotowanej dla osadzonych.

§ 7.

1. Norma wyżywienia „Fs" realizowana jest w formie:
   1) gotowych posiłków, w tym jeden posiłek gorący, albo
   2) suchego prowiantu.
2. Funkcjonariuszom, wykonującym czynności służbowe w warunkach uniemożliwiających korzystanie z gotowych posiłków, wydaje się suchy prowiant, o wartości stawki budżetowej normy „Fs".
3. W przypadku braku możliwości przygotowania posiłków dla funkcjonariuszy na terenie jednostki, kierownik jednostki organizacyjny Służby Więziennej, zwany dalej „kierownikiem jednostki", może wyrazić zgodę na żywienie za pośrednictwem zakładów żywienia zbiorowego. Za podstawę rozliczeń przyjmuje się stawkę budżetową normy „Fs" podwyższoną nie więcej niż o 50%.
4. Nie pobrane przez funkcjonariusza wyżywienie, przysługujące mu w danym dniu, nie podlega wydaniu w dniu następnym.

5. Funkcjonariusze opuszczający jednostkę w związku z udzieloną przepustką trwającą dłużej niż 8 godzin, otrzymują wyżywienie do czasu faktycznego opuszczenia jednostki.

§ 8.

Funkcjonariuszom wykonującym czynności służbowe w ramach wzmocnienia ochrony jednostki i sił wsparcia oraz podczas zwalczania klęsk żywiołowych przysługuje wyżywienie, jeżeli czynności te trwają:

1. nie dłużej niż dobę i wynoszą:
   a) mniej niż 8 godzin – wyżywienie nie przysługuje,
   b) od 8 do 12 godzin – przysługuje wyżywienie w wymiarze 50% wysokości stawki budżetowej normy „Fs”,
   c) ponad 12 godzin – przysługuje pełne wyżywienie;
2. dłużej niż jedną dobę – za każdą dobę przysługuje pełne wyżywienie, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę przysługuje wyżywienie, do czasu faktycznego zakończenia tych czynności, w ustalonych przez kierownika jednostki godzinach wydawania poszczególnych posiłków.

§ 9.

1. Funkcjonariuszom wykonującym czynności służbowe, poza normatywnym czasem służby w sposób ciągły, w ramach zapewnienia bezpieczeństwa jednostki organizacyjnej, kierownik jednostki może wyrazić zgodę na wydanie wyżywienia w formie suchego prowiantu, o wartości pieniężnej do 50% wysokości stawki budżetowej normy „Fs”.
2. Przypadki, o których mowa w ust. 1 oraz warunki i sposób wydania suchego prowiantu, w sposób szczegółowy, określi kierownik jednostki w przepisie wewnętrznym.

§ 10.

Podstawą do wydania posiłków funkcjonariuszom, o których mowa w § 9 ust. 1 oraz w art. 117 ust. 1, pkt 1 i 2 ustawy o Służbie Więziennej jest imienna lista funkcjonariuszy zatwierdzona przez kierownika jednostki.

§ 11.

1. Wysokość stawki budżetowej normy „Fs” wynosi 20,80 zł.
2. Wysokość stawki budżetowej, o której mowa w ust. 1, podlega corocznej waloryzacji o ustalony w ustawie budżetowej na dany rok średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych. Podstawę waloryzacji stanowi kwota stawki

budżetowej normy „Fs” w roku poprzedzającym rok, w którym waloryzacja nastąpiła.

3. Zmiana wysokości stawki budżetowej normy „Fs”, o której mowa w ust. 2, następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa.
4. Wysokość stawki budżetowej normy „Fo”, ustala się w kwocie stanowiącej 80% stawki budżetowej normy „Fs”.
5. Kwotę stawki budżetowej norm „Fs” i „Fo” zaokrągla się do dziesiętnej części złotego w górę.

§ 12.

Do kalkulacji kosztów żywienia według poszczególnych norm wyżywienia, przyjmuje się ceny zakupu produktów spożywczych.

§ 13.

1. Dopuszcza się oszczędności i przekroczenia dziennej stawki budżetowej, każdej z norm wyżywienia do 10%.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, związanych z sezonowością występowania artykułów spożywczych na rynku i zróżnicowaniem cen w zależności od pory roku, dopuszcza się oszczędności stawki budżetowej, każdej z norm wyżywienia do 25%, pod warunkiem nie pogorszenia jakości wyżywienia. Decyzję w tym zakresie podejmuje kierownik jednostki na wniosek funkcjonariusza nadzorującego służbę żywnościową.

§ 14.

W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny Służby Więziennej, na wniosek kierownika jednostki, może wyrazić zgodę na podwyższenie stawki budżetowej norm wyżywienia „Fs” i „Fo” nie więcej niż o 80%.

§ 15.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie uprawnień funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej do wyżywienia podczas pełnienia służby.

§ 16.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji, zawartej w art. 118 ust. 3 ustawy z dnia o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.). Wydanie projektu rozporządzenia konieczne jest ze względu na wejście w życie nowej ustawy o Służbie Więziennej, która w art. uchyliła dotychczas obowiązujący przepis.

Proponowana treść rozporządzenia jest tożsama z dotychczasowymi uregulowaniami i określa uprawnienia funkcjonariuszy Służby Więziennej do wyżywienia podczas pełnienia służby, normy wyżywienia oraz wysokość dziennej stawki budżetowej na wyżywienie, a także sposób jej waloryzacji oraz dopuszczalne przekroczenia dziennej stawki budżetowej.

Projekt rozporządzenia nie wprowadza zmian dotyczących wysokości dziennych stawek budżetowych na wyżywienie, w stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie uprawnień funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej do wyżywienia podczas pełnienia służby (Dz. U. z 2003 r. Nr 62, poz. 572).

W projekcie rozporządzenia rozszerzono listę uprawnionych do wyżywienia o funkcjonariuszy wykonujących czynności służbowe, poza normatywnym czasem służby w sposób ciągły, w ramach zapewnienia bezpieczeństwa jednostki organizacyjnej. Funkcjonariuszom tym kierownik jednostki może zezwolić na wydanie wyżywienia w formie suchego prowiantu, o wartości pieniężnej do 50% wysokości stawki budżetowej normy „Fs", określając w sposób szczegółowy w przepisie wewnętrznym przypadki, w których funkcjonariusze wyżywienie otrzymują oraz warunki i sposób wydania przyznanego suchego prowiantu.

Ponadto wprowadzono w projekcie rozporządzenia zapis, regulujący wydawanie wyżywienia funkcjonariuszom w zależności od czasu wykonywania czynności służbowych w ramach wzmocnienia ochrony jednostki i sił wsparcia oraz podczas zwalczania klęsk żywiołowych.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie skutkowało zwiększeniem wydatków, ani zmniejszeniem dochodów podmiotu sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów i nie wywoła dodatkowych obciążeń budżetowych.

Wydatki na ten cel ujęte zostały w budżecie więziennictwa na 2009 r.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

05/12-kt

www.inforlex.pl

. Projekt

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2009 r.

w sprawie równoważnika pieniężnego otrzymywanego przez funkcjonariusza Służby Więziennej w zamian za wyżywienie

Na podstawie art. 118 ust. 4 ustawy z dnia 2009 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje :

§ 1.

Rozporządzenie określa tryb i warunki otrzymywania równoważnika pieniężnego przez funkcjonariusza Służy Więziennej w zamian za wyżywienie podczas pełnienia służby oraz wysokość tego równoważnika.

§ 2.

Wysokość równoważnika pieniężnego wynosi 25 zł.

§ 3.

1. Funkcjonariuszowi wypłaca się:
   1) równoważnik pieniężny w pełnej wysokości – za czas trwania czynności ponad 12 godzin;
   2) równoważnik pieniężny w połowie wysokości – za czas trwania czynności od 8 do 12 godzin włącznie.
2. Równoważnik pieniężny nie przysługuje, jeżeli czynności trwają mniej niż 8 godzin.
3. Jeżeli czas trwania czynności służbowych wynosi dłużej niż dobę, to za każdą dobę przysługuje równoważnik pieniężny w pełnej wysokości, a za niepełną dobę przysługuje równoważnik wyliczony w sposób określony w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 4.

1. Podstawą naliczenia i wypłaty równoważnika pieniężnego jest imienna lista funkcjonariuszy Służby Więziennej, zatwierdzona przez kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwany dalej kierownikiem jednostki.
2. Imienną listę, o której mowa w ust. 1, sporządza funkcjonariusz działu ochrony wyznaczony przez kierownika jednostki.
3. Równoważnik pieniężny wypłacany jest z dołu, raz w miesiącu.

§ 5.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 października 2003 r. w sprawie równoważnika pieniężnego otrzymywanego przez funkcjonariusza Służby Więziennej w zamian za wyżywienie (Dz. U. Nr 187, poz. 1832).

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia, zawartego w art. 118 ust. 4 ustawy z dnia o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.). Wydanie projektu rozporządzenia konieczne jest ze względu na wejście w życie nowej ustawy o Służbie Więziennej, która w art. uchyliła dotychczas obowiązujący przepis.

Projekt rozporządzenia wprowadza zmianę dotyczącą wysokości równoważnika pieniężnego z 18 zł na 25 zł. Zmiana ta podyktowana jest znacznym wzrostem cen towarów i usług konsumpcyjnych, oraz brakiem zapisów dotyczących corocznej waloryzacji równoważnika pieniężnego, który na dzień dzisiejszy jest mniejszy o 2,20zł w stosunku do stawki budżetowej normy „Fs", o której mowa w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie uprawnień funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej do wyżywienia podczas pełnienia służby (Dz. U. z 2003 r. Nr 62, poz. 572).

Jednocześnie dokonano zmiany w zapisie regulującym wysokość wypłaty równoważnika w zależności od czasu wykonywania czynności służbowych, za które może być wypłacany równoważnik pieniężny. Według obowiązującego przepisu równoważnik ten można było wypłacić w połowie wysokości za czas trwania czynności do 8 godzin włącznie. W projekcie rozporządzenia czas ten został znacznie wydłużony, gdyż równoważnik ten w połowie wysokości będzie można wypłacić dopiero, gdy czas trwania czynności wyniesie od 8 do 12 godzin. W pełnej wysokości równoważnik zostanie wypłacany, gdy czynności będą trwały ponad 12 godzin, a nie tak jak do tej pory po upływie 8 godzin. Natomiast równoważnik pieniężny nie będzie przysługiwał, jeżeli czynności będą trwały mniej niż 8 godzin.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie skutkowało zwiększeniem wydatków, ani zmniejszeniem dochodów podmiotu sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów i nie wywoła dodatkowych obciążeń budżetowych.

Wydatki na ten cel ujęte zostały w budżecie więziennictwa na 2009 r.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

05/13-kt

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia ..... r.

w sprawie umundurowania funkcjonariuszy Służby Więziennej.

(Dz. U. z dnia ..... r.)

Na podstawie art. 154 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1 Rozporządzenie określa:

1) szczegółowy tryb realizacji uprawnień funkcjonariuszy w służbie stałej i przygotowawczej do umundurowania i wyposażenia polowego, z uwzględnieniem:

a) funkcjonariuszy uprawnionych do wyposażenia polowego, pełniących służbę w działach ochrony jednostek organizacyjnych, uczestników szkolenia wstępnego i zawodowego i zasad przydziału takiego wyposażenia pozostałym funkcjonariuszom,

b) warunków wydawania umundurowania funkcjonariuszom w służbie przygotowawczej, zasad wydawania umundurowania używanego i wyposażenia polowego używanego, zasad ponownego wydawania umundurowania i wyposażenia polowego w przypadkach jego utraty z przyczyn niezawinionych przez funkcjonariuszy,

c) warunków zwrotu przez funkcjonariuszy wyposażenia polowego i umundurowania oraz formy realizacji uprawnień funkcjonariuszy do umundurowania i wyposażenia polowego, w szczególności w postaci gotowych składników umundurowania, tkanin ze zwrotem kosztów szycia i dodatków krawieckich, równowartości pieniężnej za nie pobrane składniki umundurowania, formy zwrotu przez funkcjonariuszy przedmiotów wyposażenia polowego i umundurowania lub ich wartości pieniężnej odpowiadającej stopniu naturalnego zużycia, oraz określi sposób ustalania okresów użytkowania i używalności dla przedmiotów mundurowych i wyposażenia polowego będących w użytkowaniu i częstotliwość ustalania stanu jakościowego posiadanego przez funkcjonariusza umundurowania i wyposażenia polowego;

2) wzory umundurowania, oznaki służby i dystynkcje funkcjonariuszy oraz wzory wyposażenia polowego, z uwzględnieniem podziału na umundurowanie letnie i zimowe oraz służbowe i wyjściowe, kroju i barwy składników umundurowania i wyposażenia polowego, wzorów oznak służby i dystynkcji na poszczególnych składnikach oraz wzorów znaków identyfikacyjnych;

3) warunki i sposób noszenia umundurowania i wyposażenia polowego oraz orderów, odznaczeń, medali, odznak i znaków identyfikacyjnych, z uwzględnieniem okresów noszenia umundurowania letniego i zimowego, w których funkcjonariusze noszą umundurowanie wyjściowe, sposobu noszenia poszczególnych składników umundurowania i wyposażenia polowego, umiejscowienia oznak służby i dystynkcji oraz znaków identyfikacyjnych na składnikach umundurowania i wyposażenia polowego oraz wskazaniem miejsca i kolejności noszenia orderów, odznaczeń, medali i ich baretek;

4) normy umundurowania dla funkcjonariuszy w służbie stałej i służbie przygotowawczej, formy ich realizacji oraz ilości i okresy używalności przedmiotów umundurowania i wyposażenia polowego określonych w tych normach, które podlegają zwrotowi, z podziałem na:

a) normy umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn i kobiet,

b) normy uzupełniające dla funkcjonariuszy którym nadano wyższy stopień Służby Więziennej,

c) normy wydawanych materiałów w zamian za gotowe umundurowanie,

d) normy wyposażenia polowego funkcjonariuszy,

e) dodatkowe normy dla uczestników szkolenia wstępnego i zawodowego,

f) dodatkowe normy dla kompanii honorowej Służby Więziennej oraz dowódcy uroczystości, dowódcy kompanii honorowej i pocztu sztandarowego,

g) dodatkowe normy dla przewodników psów, drużyn strzeleckich i drużyn przeciwpożarowych;

- z uwzględnieniem specyfiki Służby Więziennej.

Rozdział 2

Szczegółowy tryb realizacji uprawnień funkcjonariuszy w służbie stałej i przygotowawczej do umundurowania i wyposażenia polowego

§ 2. 1.Funkcjonariusz Służby Więziennej w służbie stałej i przygotowawczej, zwany dalej "funkcjonariuszem", otrzymuje umundurowanie oraz wyposażenie polowe według norm określonych w załączniku do rozporządzenia.

2. Funkcjonariuszowi uprawnionemu do otrzymania więcej niż jednej normy, powtarzające się w tych normach przedmioty, wydaje się na podstawie tylko jednej normy.

3. Umundurowanie wydane funkcjonariuszowi w okresie służby przygotowawczej, po mianowaniu do służby stałej, zaliczane jest na poczet bieżącej należności.

§ 3. Uprawnienie do umundurowania realizuje się w następujących formach:

1) przydziału gotowych składników umundurowania;
2) przydziału tkanin i oznak służby, ze zwrotem kosztów szycia i dodatków krawieckich;
3) wypłaty równowartości pieniężnej;
4) wypłaty równoważnika pieniężnego.

§ 4. 1. Prawo do bezpłatnego umundurowania w postaci gotowych składników umundurowania funkcjonariusz nabywa z dniem mianowania na pierwsze stanowisko służbowe.

2. Funkcjonariusz, który ze względu na budowę ciała nie może dopasować składników umundurowania, otrzymuje na odpowiedni składnik umundurowania tkaninę, oznaki służby odpowiednie dla danego przedmiotu mundurowego oraz zwrot kosztów szycia wraz z dodatkami krawieckimi.

3. Zamiast przydziału składników umundurowania, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariuszowi można wypłacić, na jego wniosek, ich równowartość pieniężną, liczoną według cen obowiązujących w dniu powstania uprawnienia do umundurowania.

4. Ceny poszczególnych przedmiotów mundurowych, wyposażenia polowego oraz tkanin mundurowych określa Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

5. Zasady otrzymywania i zwrotu równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie określają odrębne przepisy.

§ 5. Funkcjonariusz, któremu nadano wyższy stopień służbowy, przy zmianie korpusu oraz funkcjonariusz, któremu nadano stopień generała Służby Więziennej, otrzymuje z zaliczeniem okresu używalności od dnia nadania sznur galowy odpowiedni dla danego stopnia.

§ 6. Funkcjonariusz, któremu nadano wyższy stopień służbowy, przy zmianie korpusu na oficerski oraz funkcjonariusz, któremu nadano stopień majora Służby Więziennej, otrzymuje z zaliczeniem okresu używalności od dnia nadania czapkę służbową zimową i letnią odpowiednią dla danego stopnia.

§ 7. Funkcjonariusz, któremu nadano wyższy stopień służbowy, przy zmianie korpusu na oficerski, otrzymuje z zaliczeniem okresu używalności od dnia nadania pas główny skórzany odpowiedni dla korpusu oficerskiego Służby Więziennej.

§ 8. 1. Wyposażenie polowe otrzymuje funkcjonariusz:

1) pełniący służbę w pionie ochrony w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej;

2) pełniący służbę w działach szkolenia w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej;

3) będący uczestnikiem kursu przygotowawczego w ramach szkolenia wstępnego i zawodowego;

4) powołany do drużyny strzeleckiej lub drużyny przeciw pożarowej.

2. Funkcjonariusz, inny niż wymieniony w ust. 1, może otrzymać do użytkowania wyposażenie polowe, jeżeli jest to uzasadnione warunkami wykonywania zadań służbowych lub rodzajem szkolenia specjalistycznego.

3. Rodzaje zadań i stanowisk, na których dopuszcza się występowanie w wyposażeniu polowym, określa kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi mogą być wydane składniki umundurowania i wyposażenia polowego uprzednio używane, po oszacowaniu ich wartości użytkowej.

2. Wydanie funkcjonariuszowi używanych składników umundurowania wymaga jego zgody.

3. Okres używalności składników umundurowania, o których mowa w ust. 1, ustala się jak dla nowych składników, a funkcjonariuszowi wypłaca się równowartość pieniężną za okres dotychczasowego ich użytkowania, obliczoną według cen obowiązujących w dniu powstania należności.

§ 10. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby jest obowiązany zwrócić wydane składniki wyposażenia polowego z wyłączeniem trzewików polowych.

2. Uczestnicy kursu przygotowawczego i szkolenia zawodowego są zobowiązani do zwrotu wszystkich wydanych przedmiotów z chwilą zakończenia szkolenia.

3. W razie utraty przez funkcjonariusza składników wyposażenia polowego, których okres używalności nie upłynął, funkcjonariusz zwraca ich równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do końca okresu używalności, nie mniej niż 10% ich wartości, obliczoną według cen obowiązujących w dniu wygaśnięcia uprawnienia.

4. W razie utraty przez funkcjonariusza składników wyposażenia polowego, których okres używalności upłynął, funkcjonariusz zwraca kwotę stanowiącą 10% ich wartości, obliczoną według cen obowiązujących w dniu wygaśnięcia uprawnienia, z wyłączeniem trzewików polowych.

§ 11. 1. Funkcjonariusz w służbie przygotowawczej, w przypadku zwolnienia ze służby, jest obowiązany zdać podlegające zwrotowi składniki umundurowania, których okres używalności jeszcze nie upłynął.

2. W przypadku utraty składników umundurowania, których okres używalności nie upłynął, funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany uiścić ich równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do końca okresu ich używalności, obliczoną według cen obowiązujących w dniu zwolnienia ze służby.

3. W przypadku realizacji należności mundurowych w formie, o której mowa w § 3 pkt 2 funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany uiścić ich równowartość pieniężną za czas, jaki pozostał do końca okresu ich używalności, obliczoną według pełnych kosztów poniesionych na ich wykonanie.

§ 12. Do oceny wartości użytkowych zwracanych przedmiotów umundurowania i wyposażenia polowego kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej powołuje komisję.

§ 13. Funkcjonariusz nie ponosi kosztów związanych z utratą umundurowania i wyposażenia specjalnego, jeżeli zaistniały przypadki, o których mowa w § 14.

§ 14. Ponowne, nieodpłatne wydanie funkcjonariuszowi składników umundurowania lub wyposażenia polowego jest dopuszczalne w razie:

1) utraty lub zniszczenia składnika umundurowania lub wyposażenia polowego w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych lub wypadków losowych;

2) utraty wartości użytkowej składnika umundurowania lub wyposażenia polowego wskutek stwierdzonych wad produkcyjnych.

§ 15. Podstawą otrzymania nowych przedmiotów, o których mowa w §14, jest pisemny wniosek funkcjonariusza zatwierdzony przez kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę.

§ 16. 1. Funkcjonariusz mianowany na stałe, któremu do dnia zwolnienia ze służby nie wydano przysługujących mu składników umundurowania, otrzymuje w zamian za te składniki równowartość pieniężną odpowiadającą pełnej ich wartości, według cen obowiązujących w dniu zwolnienia ze służby.

2. Funkcjonariusz w służbie przygotowawczej, który do dnia zwolnienia ze służby nie otrzymał przysługujących mu składników umundurowania, nie otrzymuje w zamian za te składniki równowartości pieniężnej.

3. Do roszczeń z tytułu prawa do pierwszej należności mundurowej wydawanej funkcjonariuszowi nieodpłatnie stosuje się **art. .....** ustawy **z dnia.....** o Służbie Więziennej.

§ 17. 1. Okres używalności składników umundurowania oraz składników wyposażenia polowego ulega przedłużeniu o czas trwania urlopu bezpłatnego, urlopu wychowawczego oraz okresu zawieszenia w czynnościach służbowych trwającego ponad miesiąc.

2. Okres używalności oznak służby i dystynkcji jest równy okresowi używalności umundurowania i wyposażenia polowego, do którego zostały wydane.

3. Przy ustalaniu okresów używalności i okresów użytkowania dokonuje się zaokrąglenia liczonego do pełnego, rozpoczętego miesiąca.

§ 18. 1.W celu ustalenia stanu posiadanego przez funkcjonariuszy umundurowania i jego zgodności z obowiązującymi normami, w każdej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej przeprowadza się, co najmniej raz w roku, apel mundurowy.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej każdorazowo określa czas, miejsce i sposób przeprowadzenia apelu, o którym mowa w ust. 1 oraz przedmioty umundurowania i wyposażenia polowego, które podlegają sprawdzeniu.

Rozdział 3
Składniki umundurowania i wyposażenia polowego

§ 19. Umundurowanie, wyposażenie polowe, oznaki służby, dystynkcje i znaki identyfikacyjne określone w rozporządzeniu są prawnie zastrzeżone i mogą być noszone wyłącznie przez funkcjonariuszy.

§ 20. Ubiór funkcjonariusza składa się z umundurowania wyjściowego i służbowego oraz wyposażenia polowego.

§ 21. 1. Podstawowymi składnikami umundurowania wyjściowego są w szczególności:
1) czapka wyjściowa w kolorze stalowoniebieskim z czarnym daszkiem i granatowym otokiem / kapelusz wyjściowy w kolorze stalowoniebieskim z granatowym otokiem ;
2) mundur wyjściowy w kolorze stalowoniebieskim (dla kobiet zamiast spodni spódnica, dla generała spodnie/spódnica z lampasem granatowym);
3) koszula wyjściowa w kolorze białym;
4) koszula wyjściowa letnia w kolorze białym;
5) płaszcz wyjściowy w kolorze granatowym;
6) półbuty wyjściowe w kolorze czarnym.
2. Wzory umundurowania wyjściowego określa tablica nr 1 w załączniku do rozporządzenia.

§ 22.1. Do umundurowania wyjściowego funkcjonariusze noszą sznury galowe:
podoficera Służby Więziennej, chorążego Służby Więziennej, oficera Służby Więziennej, generała Służby Więziennej.
2. Sznury galowe, o których mowa w ust. 1, są koloru srebrno – szarego.
3. Wzory sznurów galowych określa tablica nr 4 w załączniku do rozporządzenia.

§ 23. 1. Podstawowymi składnikami umundurowania służbowego są w szczególności:
1) czapka służbowa zimowa i letnia z otokiem granatowym;
2) mundur służbowy zimowy i letni;
3) wiatrówka letnia;

4) spodnie/spódnica (dla generała z lampasem granatowym);

5) kurtka całoroczna;

6) płaszcz letni w kolorze granatowym;

7) rękawiczki lenie i zimowe w kolorze czarnym;

8) koszula służbowa i koszula letnia;

9) pas, pasek i obuwie w kolorze czarnym;

10) dystynkcje i oznaki służby.

2. Składniki umundurowania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - 5 i 8, są koloru stalowoniebieskiego.

3. Wzory umundurowania służbowego określa tablica nr 2 w załączniku do rozporządzenia.

§ 24. 1. Podstawowymi składnikami wyposażenia polowego są w szczególności:

1) czapka polowa i polowa ocieplana;

2) mundur polowy;

3) kurtka polowa;

4) ocieplacz polowy;

5) kamizelka polowa taktyczna;

6) trzewiki polowe w kolorze czarnym;

7) peleryna w kolorze czarnym;

8) pas parciany w kolorze czarnym.

2. Składniki wyposażenia polowego wymienione w ust. 1 pkt 1-5 są koloru stalowo - niebieskiego z nadrukiem koloru czarnego.

3. Wzory składników wyposażenia polowego funkcjonariuszy określa tablica nr 3 w załączniku do rozporządzenia.

Rozdział 4

Oznaki służby, dystynkcje oraz znaki identyfikacyjne

§ 25. 1. Oznakami Służby Więziennej są:

1) oznaka w kształcie koła, wykonana z metalu w kolorze srebrnym, na której w obramowaniu liści dębowych jest skrzyżowany miecz i pochodnia; oznaka w kształcie koła i jej lustrzane odbicie noszone są na kołnierzu munduru i kołnierzu płaszcza wyjściowego;

2) oznaka w kształcie tarczy, wykonana z płótna w kolorze granatowym, na której w

obramowaniu liści dębowych jest skrzyżowany miecz i pochodnia w kolorze białym; oznakę w kształcie tarczy funkcjonariusze noszą na prawym rękawie koszuli letniej i służbowej, wiatrówki, swetra, kurtki całorocznej, kurtki wchodzącej w skład munduru polowego i kurtki polowej;

3) oznaka w kształcie półkolistym, wykonana z płótna w kolorze granatowym, z napisem "SŁUŻBA WIĘZIENNA" w kolorze białym; oznakę w kształcie półkolistym funkcjonariusze noszą na prawym rękawie munduru i płaszcza wyjściowego;

4) oznaka w kształcie orła, wykonana haftem na kołnierzu kurtki mundurowej i płaszcza wyjściowego funkcjonariusza w stopniu generała.

2. Wzory oznak służby określa tablica nr 5 w załączniku do rozporządzenia.

§ 26. 1. W skład umundurowania funkcjonariuszy wchodzą dystynkcje noszone na ubiorach umundurowania i nakryciach głowy.

2. Wzory dystynkcji, o których mowa w ust. 1, określa tablica nr 6 w załączniku do rozporządzenia.

§ 27. 1. Funkcjonariusze noszą dystynkcje na:

1) czapce służbowej, wyjściowej i kapeluszu wyjściowym;

2) naramiennikach płaszcza wyjściowego, mundurach, wiatrówki, koszuli letniej i służbowej, koszuli letniej wyjściowej;

3) wsuwkach zakładanych na naramienniki płaszcza letniego, swetra, kurtki polowej, ocieplacza, munduru polowego i kamizelki polowej taktycznej;

4) na plakietce przypinanej na prawej stronie piersi kurtki całorocznej.

2. Starsi szeregowi i podoficerowie Służby Więziennej na czapce służbowej, wyjściowej i kapeluszu wyjściowym noszą dystynkcje haftowane bajorkiem w kolorze srebrnym. Na naramiennikach składników umundurowania dystynkcje są wykonane z taśmy dystynkcyjnej białej z oblamowaniem granatowym.

3. Chorążowie Służby Więziennej na czapce służbowej, wyjściowej i kapeluszu wyjściowy noszą dystynkcje haftowane bajorkiem w kolorze srebrnym, a na naramiennikach składników umundurowania haftowane bajorkiem oraz wykonane z taśmy dystynkcyjnej koloru srebrnego matowego.

4. Dystynkcje oficerów Służby Więziennej haftowane są bajorkiem w kolorze srebrnym.

5. Dystynkcje noszone na składnikach wyposażenia polowego są wykonane haftem maszynowym.

§ 28. Starsi szeregowi i podoficerowie Służby Więziennej na taśmie otokowej czapki służbowej, wyjściowej i kapelusza wyjściowego noszą następujące dystynkcje:

1) starszy szeregowy - jeden pasek długości 3 cm i szerokości 5 mm;

2) kapral - dwa paski długości 3 cm i szerokości 5 mm; odstęp między paskami wynosi 2 mm;

3) starszy kapral - trzy paski o wymiarach i w odstępie między paskami określonym w pkt 2;

4) plutonowy - cztery paski o wymiarach i w odstępie między paskami określonym w pkt 2;

5) sierżant - oznakę w kształcie litery "V" skierowaną kątem w dół o ramionach długości 3,3 cm i szerokości 5 mm, o kącie rozwarcia 60°;

6) starszy sierżant - oznakę stopnia sierżanta oraz drugi znak w kształcie litery "V" umieszczony wewnątrz oznaki stopnia sierżanta w odległości 2 mm;

7) sierżant sztabowy - oznakę stopnia sierżanta oraz pasek długości 2,5 cm i szerokości 5 mm, bezpośrednio umieszczony poziomo pod znakiem litery "V";

8) starszy sierżant sztabowy - oznakę stopnia starszego sierżanta oraz pasek długości 2,5 cm i szerokości 5 mm, bezpośrednio umieszczony poziomo pod znakiem litery "V".

§ 29. Starsi szeregowi i podoficerowie Służby Więziennej na naramiennikach noszą następujące dystynkcje:

1) starszy szeregowy - jeden pasek szerokości 8 mm, podwinięty obydwoma końcami pod naramiennik o długości 1 cm, naszyty w odległości 2 cm od miejsca wszycia rękawa;

2) kapral - dwa paski, z których pierwszy naszyty jest jak w pkt 1, a drugi w odległości 4 mm od pierwszego w kierunku guzika naramiennika; obydwa paski są podwinięte pod naramiennik;

3) starszy kapral - trzy paski naszyte w odstępach 4 mm od siebie, w sposób określony w pkt 2;

4) plutonowy - cztery paski naszyte w odstępach 4 mm od siebie, w sposób określony w pkt 2;

5) sierżant - naramiennik obszyty wokół taśmą szerokości 8 mm z wyjątkiem wszycia przy rękawie; na naramienniku wewnątrz obszycia znak w kształcie litery "V", o kącie rozwarcia 60°; odległość od wszycia rękawa do wierzchołka znaku wynosi 2 cm;

6) starszy sierżant - oznakę stopnia sierżanta oraz drugi znak w kształcie litery "V" umieszczony wewnątrz oznaki stopnia sierżanta w odstępie 4 mm;

7) sierżant sztabowy - oznakę stopnia sierżanta oraz naszyty 2 mm pod oznaką pasek poprzeczny, równoległy do wszycia rękawa;

8) starszy sierżant sztabowy - oznakę stopnia starszego sierżanta oraz naszyty 2 mm pod oznaką pasek poprzeczny, równoległy do wszycia rękawa.

§ 30. Chorążowie i oficerowie Służby Więziennej na taśmie otokowej czapki służbowej, wyjściowej i kapelusza wyjściowego noszą następujące dystynkcje:

1) młodszy chorąży - jedną gwiazdkę o rozpiętości ramion 1,5 cm, umieszczoną między ramionami znaku w kształcie litery "V" w odstępie 2 mm od ramion znaku; znak umieszcza się nad paskiem czapki w odległości 2 mm; długość jego ramion wynosi 2 cm, szerokość 5 mm, rozwarcie ramion 75°;

2) chorąży - jedną gwiazdkę, umieszczoną symetrycznie do wizerunku orła na środku taśmy otokowej czapki;

3) starszy chorąży - dwie gwiazdki umieszczone na środku taśmy otokowej równolegle do krawędzi taśmy; odległość między ramionami gwiazdek wynosi 2 mm;

4) podporucznik - dwie gwiazdki o rozpiętości ramion 2 cm, umieszczone na środku taśmy otokowej równolegle do krawędzi taśmy; odległość między ramionami gwiazdek wynosi 2 mm;

5) porucznik - trzy gwiazdki, rozmieszczone w sposób określony w pkt 4;

6) kapitan - cztery gwiazdki, rozmieszczone w sposób określony w pkt 4, z tym że ramiona gwiazdek stykają się ze sobą;

7) major - jedną gwiazdkę o rozpiętości ramion 2 cm, na środku otoku czapki;

8) podpułkownik - dwie gwiazdki, rozmieszczone w sposób określony w pkt 4;

9) pułkownik - trzy gwiazdki, rozmieszczone w sposób określony w pkt 4;

10) generał - na taśmie otokowej czapki wężyk generalski szerokości 3 cm i wysokości 3,5 cm; ponadto na środku taśmy otokowej w przerwie wężyka jedną gwiazdkę umieszczoną na linii równoległej do krawędzi taśmy.

§ 31. 1. Chorążowie i oficerowie Służby Więziennej na naramiennikach noszą gwiazdki umieszczone wzdłuż linii prostej biegnącej przez środek naramiennika. Chorążowie mają naramienniki obszyte wokół, z wyjątkiem wszycia rękawa, taśmą szerokości 5 mm.

2. Funkcjonariusze, o których mowa w ust. 1, na naramiennikach noszą następujące dystynkcje:

1) młodszy chorąży - znak w kształcie litery "V" z taśmy szerokości 5 mm, skierowanej

kątem w kierunku wszycia rękawa oraz gwiazdkę umieszczoną między ramionami znaku w odległości 2 mm od nich; rozwartość ramion znaku wynosi 70°, a odległość od wszycia rękawa do wierzchołka znaku - 1 cm;

2) chorąży - jedną gwiazdkę umieszczoną w odległości 3 cm od wszycia rękawa;

3) starszy chorąży - dwie gwiazdki: pierwsza umieszczona jak u chorążego, druga w odległości 5 mm od wierzchołka ramienia pierwszej gwiazdki do kąta wklęsłego między ramionami drugiej gwiazdki;

4) podporucznik - dwie gwiazdki: pierwsza umieszczona w odległości 3 cm od wszycia rękawa, druga w odległości 5 mm od wierzchołka ramienia pierwszej gwiazdki do kąta wklęsłego między dwoma ramionami drugiej gwiazdki;

5) porucznik - trzy gwiazdki: pierwsza umieszczona w odległości 1,2 cm od wszycia rękawa, druga w odległości 5 mm od wierzchołka ramienia pierwszej gwiazdki do kąta wklęsłego ramion drugiej gwiazdki, trzecia podobnie jak druga;

6) kapitan - cztery gwiazdki, umieszczone w sposób określony w pkt 5;

7) major - dwa paski i jedną gwiazdkę; paski szerokości 6 mm są umieszczone w poprzek naramienników, pierwszy pasek w odległości 1 cm od wszycia rękawa, drugi 4 mm od pierwszego; gwiazdka jest umieszczona na środku naramiennika w odległości 1 cm od drugiego paska;

8) podpułkownik - dwa paski i dwie gwiazdki; paski i pierwszą gwiazdkę umieszcza się w sposób określony w pkt 7, drugą gwiazdkę umieszcza się w odległości 5 mm od wierzchołka ramienia pierwszej gwiazdki do kąta wklęsłego ramion drugiej gwiazdki;

9) pułkownik - dwa paski i trzy gwiazdki, rozmieszczone w sposób określony w pkt 8;

10) generał - wężyk generalski szerokości 3,5 cm, umieszczony w poprzek całego naramiennika, w odległości 5 mm od wszycia rękawa oraz gwiazdkę umieszczoną wzdłuż linii prostej, biegnącej przez środek naramiennika w odległości 1 cm od wężyka.

§ 32. 1. Funkcjonariusze na nakryciach głowy noszą wizerunek orła według wzoru ustalonego dla godła państwowego, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 7, poz. 18, z późn. zm.2)).

2. Funkcjonariusze na czapce służbowej noszą wizerunek orła wykonanego z metalu, a na czapce polowej, wyjściowej i kapeluszu wyjściowym noszą wizerunek orła haftowanego maszynowo.

§ 33. 1. Znakami identyfikacyjnymi funkcjonariuszy są:

1) znak ze zdjęciem;

2) znak numeryczny;

3) znak funkcyjny;

4) znak identyfikacyjny przewodnika psa służbowego;

5) znak uczestnika szkół Służby Więziennej.

2. Wzory znaków identyfikacyjnych określa tablica nr 7 w załączniku do rozporządzenia.

3. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest wykonany z kartonu o wymiarach 6,5 x 9,5 cm, zawiera zdjęcie funkcjonariusza, nazwę jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, numer identyfikatora, datę i podpis wystawcy, trzycyfrowy kod funkcjonariusza, stopień służbowy i stanowisko funkcjonariusza. Na odwrocie znaku identyfikacyjnego, na błękitnym tle umieszczona jest oznaka Służby Więziennej.

4. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest wykonany z tworzywa sztucznego. Na granatowym tle umieszczone są białe litery "SW", trzycyfrowy kod jednostki organizacyjnej Służby Więziennej i trzycyfrowy kod funkcjonariusza.

5. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, występuje w dwóch wzorach:

1) w formie opaski, zakładany na lewy rękaw z umocowaniem pod pagonem przedmiotów mundurowych, wykonany z tworzywa sztucznego koloru białego; napis określający funkcję jest koloru granatowego;

2) w formie plakietki, przypinany na guzik pod klapę lewej górnej kieszeni przedmiotów mundurowych, wykonany z tworzywa sztucznego z napisami wykonanymi haftem maszynowym białą nicią na granatowym tle.

6. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jest wykonany haftem maszynowym. Napisy i oznaka służby na której w obramowaniu liści dębowych jest skrzyżowany miecz i pochodnia wykonane są w kolorze srebrnym na granatowym tle.

7. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, jest wykonany z tworzywa sztucznego. Na granatowym tle umieszczone jest napis w kolorze białym:

1) dla uczestników szkoły oficerskiej - "SZKOŁA OFICERSKA";

2) dla uczestników szkoły chorążych - "SZKOŁA CHORĄŻYCH";

3) dla uczestników szkoły podoficerskiej - "SZKOŁA PODOFICERSKA".

§ 34. 1. Znaki identyfikacyjne, o których mowa w **§ 33** ust. 1 pkt 1, 2 i 5 funkcjonariusze noszą na prawej stronie piersi na okryciach wierzchnich przedmiotów mundurowych i przedmiotów wyposażenia specjalnego z wyłączeniem kurtki munduru wyjściowego

i koszuli wyjściowej letniej.

2. Znak identyfikacyjny ze zdjęciem nosi się zamiennie ze znakiem identyfikacyjnym numerycznym.

3. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w **§ 33**, ust. 5 pkt 1, funkcjonariusze noszą na płaszczu wyjściowym, płaszczu letnim, kurtce całorocznej, kurtce munduru polowego i kurtce polowej.

4. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w **§ 33**, ust. 5 pkt 2, funkcjonariusze noszą na kurtce munduru służbowego, koszuli letniej i służbowej, swetrze i wiatrówce.

5. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w **§ 33**, ust. 4 pkt , funkcjonariusze noszą na lewym rękawie kurtki polowej i kurtki munduru polowego.

6. Znak identyfikacyjny, o którym mowa w § 33, ust. 1 pkt 5, uczestnicy szkół Służby Więziennej noszą w zamian za znak identyfikacyjny, o którym mowa w § 33, ust. 1 pkt 2.

7. Wzory znaków identyfikacyjnych uczestników szkół Służby Więziennej określa tablica nr 8 w załączniku do rozporządzenia.

Rozdział 5
Zasady i sposób noszenia umundurowania i wyposażenia polowego, orderów, odznaczeń i medali

§ 35. Funkcjonariusze noszą umundurowanie służbowe - letnie lub zimowe i umundurowanie wyjściowe.

§ 36. 1. Funkcjonariusze noszą umundurowanie letnie w okresie letnim trwającym od dnia 1 czerwca do dnia 31 sierpnia.

2. Funkcjonariusze noszą umundurowanie zimowe w okresie zimowym trwającym od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.

3. Miesiące kwiecień, maj oraz wrzesień i październik stanowią okres przejściowy, w których, w zależności od panujących warunków atmosferycznych, dopuszczalne jest noszenie umundurowania letniego lub zimowego.

§ 37. 1. Funkcjonariuszom zabrania się noszenia składników umundurowania i wyposażenia polowego w połączeniu z elementami ubioru cywilnego oraz z przedmiotami, które naruszają powagę munduru.

2. Zezwala się na noszenie składników wyposażenia polowego w połączeniu z następującymi składnikami umundurowania:

1) rękawiczkami skórzanymi letnimi i zimowymi;
2) skarpetami letnimi i zimowymi;
3) szalikiem zimowym;
4) podkoszulkiem w kolorze czarnym;
5) ubraniem treningowym.

§ 38. 1. Mundur wyjściowy ze sznurem galowym, orderami, odznaczeniami, medalami i odznakami nosi się podczas:
1) uczestnictwa w obchodach świąt państwowych;
2) wręczania sztandarów;
3) wręczania orderów, odznaczeń i medali.
2. Mundur wyjściowy ze sznurem galowym i baretkami orderów, odznaczeń, medali i odznakami nosi się podczas:
1) wystąpień w charakterze przedstawiciela Służby Więziennej na oficjalnych spotkaniach i uroczystościach;
2) uroczystości nadania stopnia i ślubowania funkcjonariuszy;
3) innych okoliczności, w których zwyczajowo przyjęty jest strój wieczorowy, jeżeli funkcjonariusz występuje w umundurowaniu;
4) w czasie uczestniczenia w pogrzebach z udziałem asyst honorowych.
3. W czasie indywidualnego uczestnictwa w uroczystościach religijnych, noszenie munduru, o którym mowa w ust. 1 i 2, pozostawia się uznaniu funkcjonariusza.
4. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2, kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej może postanowić inaczej.

§ 39. 1. Do munduru wyjściowego i koszuli wyjściowej letniej mężczyźni noszą czapkę wyjściową, kobiety kapelusz wyjściowy.
2. Do umundurowania służbowego nosi się odpowiednio czapkę służbową zimową lub letnią.
3. Czapkę nosi się lekko przechyloną w kierunku prawego ucha. W zależności od warunków atmosferycznych do czapki służbowej zimowej można nosić nauszniki.
4. Funkcjonariusz-kobieta może nosić jako składnik umundurowania służbowego spódnicę lub spodnie.
5. Płaszcz letni nosi się z paskiem, którego klamra powinna znajdować się na linii guzików płaszcza.

6. Kurtkę całoroczną nosi się zapiętą pod szyją. W zależności od pory roku i warunków atmosferycznych, kurtkę można nosić bez podpinki i kołnierza zimowego. Dopuszcza się rozpięcie górnego zapięcia i rozsunięcie zamka błyskawicznego do 20 cm w dół.

7. Wiatrówkę letnią nosi się z zapiętą patką dekoltu bez koszuli i krawata.

8. Sweter nosi się na koszuli służbowej lub letniej. Kołnierzyk koszuli schowany jest pod swetrem, a jego górna krawędź powinna nieznacznie wystawać ponad krawędź ściągacza swetra.

9. Koszulę wyjściową letnią, nosi się w komplecie ze spodniami letnimi, (kobiety ze spódnicami). Koszulę wyjściową letnią można nosić jako okrycie wierzchnie jedynie z naramiennikami w kolorze koszuli służbowej lub letniej.

10. Sznury galowe, ordery, odznaczenia i medale oraz ich miniaturki, baretki, rozetki i wstążki do munduru wyjściowego i koszuli wyjściowej letniej nosi się w przypadkach określonych w § 38, ust. 3 i 4.

11. Koszulę służbową i koszulę wyjściową letnią, jako okrycie wierzchnie, można nosić z zapiętym kołnierzem i krawatem ze spinką. Koszulę letnią, jako okrycie wierzchnie, można nosić z zapiętym kołnierzem i krawatem ze spinką lub z rozpiętym i wyłożonym kołnierzem.

12. Koszule nosi się tak, aby górna krawędź kołnierzyka wystawała nieznacznie ponad kołnierz kurtki mundurowej. Mankiety koszuli służbowej nosi się zapięte na guziki, a koszuli wyjściowej na spinki.

13. Krawat nosi się tak, aby węzeł przylegał do zapiętego kołnierzyka koszuli. Dolna krawędź krawata powinna znajdować się na linii pasa spodni.

14. Szalik zimowy i letni nosi się pod płaszczem lub kurtką. Górna krawędź szalika powinna nieznacznie wystawać ponad kołnierz okrycia.

15. Rękawiczki letnie i zimowe nosi się odpowiednio do okresów, o których mowa w § 36.

16. Sznur galowy zawiesza się na prawym ramieniu, przypinając go do guzika przyszytego pod naramiennikiem, przy wszyciu rękawa. Pętelkę sznura zawiesza się na pierwszym górnym guziku kurtki mundurowej lub trzecim od góry guziku koszuli wyjściowej letniej.

17. Pas główny, na okryciach wierzchnich umundurowania, noszą funkcjonariusze występujący:

1) z bronią;

2) w trzewikach polowych lub butach z cholewami.

18. Przy noszeniu składników umundurowania i wyposażenia polowego, które nie posiadają szlufek, pas nosi się tak, aby jego górna krawędź znajdowała się nieznacznie

powyżej linii bioder, a klamra w linii zapięcia guzików.

§ 40. Kurtki mundurów , peleryna, płaszcz wyjściowy, płaszcz letni oraz czapki służbowe są wyposażone w guziki wykonane z tworzywa sztucznego, z wizerunkiem orła,o którym mowa w § 32 ust1.

§ 41. 1. Czapkę polową i polową ocieplaną nosi się odpowiednio do okresów, o których mowa w § 36. W zależności od warunków atmosferycznych, czapkę polową ocieplana można nosić z opuszczonymi klapami.
2. Kurtkę polową można nosić z ocieplaczem polowym. W zależności od warunków atmosferycznych dopuszcza się: rozpięcie zamka błyskawicznego kurtki lub ocieplacza do 20 cm w dół, założenie kaptura kurtki, noszenie samego ocieplacza polowego lub noszenie samej kurtki polowej.
3. Kurtkę wchodzącą w skład munduru polowego nosi się wypuszczoną na spodnie. W zależności od warunków atmosferycznych, zezwala się na zapięcie kurtki pod szyją. Kurtkę nosi się bez koszuli i krawata.
4. Spodnie munduru polowego nosi się do trzewików polowych. Nogawki spodni nosi się wpuszczone w cholewki trzewików.
5. Do spodni munduru polowego, jako odzienie wierzchnie, można nosić podkoszulek koloru czarnego z oznaką służby na lewej piersi oraz napisem "SW" na plecach; oznaka służby oraz napis są wykonane haftem maszynowym.
6. Pelerynę nosi się do wyposażenia polowego w czasie opadów atmosferycznych w ciągu całego roku.

§ 42. Zasady i sposób noszenia kamizelki polowej taktycznej dla funkcjonariuszy określi Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

§ 43. Ordery i odznaczenia oraz ich miniaturki, baretki, rozetki i wstążki nosi się zgodnie z § 15-30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie opisu, materiału, wymiarów, wzorów rysunkowych oraz sposobu i okoliczności noszenia odznak orderów i odznaczeń (Dz. U. Nr 90, poz. 452).

§ 44. Odznaki, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978 r. o odznakach i mundurach (Dz. U. Nr 31, poz. 130, z późn. zm.3)), nosi się na prawej klapie,

górnej kieszeni munduru, wiatrówki, koszuli letniej i służbowej oraz koszuli wyjściowej letniej.

Rozdział 6
Przepisy przejściowe i końcowe

§ 45. W okresie wprowadzania wzorów umundurowania i wyposażenia polowego określonych w rozporządzeniu, zezwala się na noszenie przez funkcjonariuszy dotychczasowych umundurowania i wyposażenia polowego wzorów do wyczerpania zapasów.

§ 46. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do składników umundurowania i wyposażenia polowego, o wzorach innych niż określone w tym rozporządzeniu.

§ 47. Rozporządzenie wchodzi w życie .....

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

ZAŁĄCZNIK

TABELE NORM UMUNDUROWANIA I WYPOSAŻENIA POLOWEGO

Tabela nr 1 – NORMA UMUNDUROWANIA DLA FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY STAŁEJ – MĘŻCZYZN

Tabela nr 2 – NORMA UMUNDUROWANIA DLA FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY STAŁEJ – KOBIET

Tabela nr 3 – NORMA UMUNDUROWANIA DLA FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY PRZYGOTOWAWCZEJ – MĘŻCZYZN

Tabela nr 4 – NORMA UMUNDUROWANIA DLA FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY PRZYGOTOWAWCZEJ – KOBIET

Tabela nr 5 – DODATKOWA NORMA UMUNDUROWANIA DLA FUNKCJONARIUSZY MIANOWANYCH NA STOPIEŃ GENERAŁA SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Tabela nr 6 – NORMA MATERIAŁÓW WYDAWANYCH NA MUNDURY W METRAŻU W ZAMIAN GOTOWEJ KONFEKCJI

Tabela nr 7 – NORMA WYPOSAŻENIA POLOWEGO DLA FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Tabela nr 8 – NORMA WYPOSAŻENIA POLOWEGO DLA UCZESTNIKÓW SZKOLENIA WSTĘPNEGO I ZAWODOWEGO

Tabela nr 9 – NORMA UMUNDUROWANIA DLA KOMPANII HONOROWEJ SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Tabela nr 10 – NORMA UMUNDUROWANIA DLA DOWÓDCY UROCZYSTOŚCI, DOWÓDCY KOMPANII HONOROWEJ, POCZTU SZTANDAROWEGO

Tabela nr 11 – NORMA WYPOSAŻENIA POLOWEGO DLA DRUŻYN STRZELECKICH, DRUŻYN PRZECIW POŻAROWYCH ORAZ PRZEWODNIKÓW PSÓW SŁUŻBOWYCH

TABLICE ZE WZORAMI UMUNDUROWANIA I WYPOSAŻENIA POLOWEGO

Tablica nr 1 - WZORY UMUNDUROWANIA WYJŚCIOWEGO

Funkcjonariusz-kobieta w mundurze wyjściowym

Funkcjonariusz-mężczyzna w mundurze wyjściowym

Funkcjonariusz w płaszczu wyjściowym

Funkcjonariusz w koszuli letniej wyjściowej

Tablica nr 2 - WZORY UMUNDUROWANIA SŁUŻBOWEGO

Funkcjonariusz-kobieta w koszuli i spodniach letnich

Funkcjonariusz-mężczyzna w koszuli letniej z krawatem i spinką służbową

Funkcjonariusz w wiatrówce letnie

Funkcjonariusz w swetrze służbowym

Funkcjonariusz w mundurze służbowym

Funkcjonariusz w płaszczu letnim

Funkcjonariusz w kurtce całorocznej

Tablica nr 3 - WZORY WYPOSAŻENIA POLOWEGO

Funkcjonariusz w podkoszulku służbowym i spodniach munduru polowego

Funkcjonariusz w mundurze polowym

Funkcjonariusz w mundurze polowym z ocieplaczem

Funkcjonariusz w mundurze polowym z kurtką polową

Funkcjonariusz w mundurze polowym i pelerynie

Tablica nr 4 - WZORY SZNURÓW GALOWYCH FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Sznur galowy generała

Sznur galowy oficera

Sznur galowy chorążego

Sznur galowy podoficera

Tablica nr 5 - WZORY OZNAK SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Oznaki w kształcie koła, wykonana z metalu (prawa i lewa)

Oznaka w kształcie tarczy, wykonana haftem maszynowym na granatowym tle

Oznaka w kształcie półkolistym, z wyhaftowanym mechanicznie napisem

Sposób umieszczenia oznaki służby na kołnierzu płaszcza wyjściowego

Sposób umieszczenia oznaki służby na kołnierzu kurtki mundurowej

Sposób umieszczenia wizerunku orła na kołnierzu kurtki mundurowej generała

Tablica nr 6 - WZORY DYSTYNKCJI NA CZAPKACH, UMUNDUROWANIU I WYPOSAŻENIU POLOWYM FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

KORPUS OFICERÓW

KORPUS CHORĄŻYCH

KORPUS PODOFICERÓW

KORPUS SZEREGOWYCH

WZORY DYSTYNKCJI NA UMUNDUROWANIU I WYPOSAŻENIU POLOWYM

Tablica Nr 7 - WZORY ZNAKÓW IDENTYFIKACYJNYCH

Znak identyfikacyjny ze zdjęciem (przód, tył)

Znak identyfikacyjny numeryczny

Sposób noszenia znaku identyfikacyjnego numerycznego

Znak identyfikacyjny funkcyjny w formie opaski

Znak identyfikacyjny funkcyjny w formie plakietki

Znak identyfikacyjny przewodnika psa służbowego

Tablica Nr 8 - ZNAKI IDENTYFIKACYJNE SZKÓŁ SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Znak identyfikacyjny szkoły oficerskiej

Znak identyfikacyjny szkoły chorążych

Znak identyfikacyjny szkoły podoficerskiej

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 154 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej.

W projekcie, w stosunku do poprzednio obowiązujących przepisów, zawarto nowe uregulowania dotyczące zasad realizowania należności mundurowych. W szczególności, w celu racjonalnego i efektywnego gospodarowania składnikami mundurowymi, wprowadzono nowe normy umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn i kobiet w służbie stałej i służbie przygotowawczej.

W nowych normach mundurowych dla kobiet i mężczyzn w służbie przygotowawczej znalazły się jedynie niezbędne składniki umundurowania, które zapewnią prawidłowe wykonania obowiązków służbowych do momentu ukończenia cyklu szkoleń i mianowania funkcjonariuszy do służby stałej.

Zgodnie z zapisem art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm.) , funkcjonariusz otrzymuje składniki umundurowania na własność po mianowaniu na stałe tj. po dwóch latach od dnia mianowania funkcjonariuszem w służbie przygotowawczej. W okresie służby przygotowawczej umundurowanie jest własnością skarbu państwa, a funkcjonariusz zwalniający się ze służby obowiązany jest zwrócić wydane przedmioty umundurowania.

Obecnie do Służby Więziennej przyjmowanych jest około 3.000 funkcjonariuszy rocznie (fluktuacja plus nowe etaty).

Przy tak dużej fluktuacji kadr, takie rozwiązanie przyczynia się do powstawania wielu problemów wynikających z wielokrotnej rotacji używanych składników umundurowania.

Przyjęcie proponowanego w projekcie rozporządzenia nowego rozwiązania, spowoduje w tej sytuacji nie tylko znaczne obniżenie wydatków ponoszonych na realizację uprawnień funkcjonariuszy do umundurowania w każdej z obowiązujących form, ale ułatwi również i usprawni ich obsługę logistyczną.

Ponadto w projekcie, w normach umundurowania dla funkcjonariuszy mężczyzn (tabela nr 1) i kobiet (tabela nr 2) wykreślono furażerkę i trzewiki (botki) zimowe. Pelerynę przeniesiono do normy wyposażenia specjalnego. Jako nowe elementy do norm umundurowania wprowadzono czapkę wyjściową (dla kobiet-kapelusz wyjściowy), koszulę wyjściową letnią i spinki do mankietów. Zmieniono także nazewnictwo płaszcza jesienno

zimowego na płaszcz wyjściowy. Określono w ten sposób pełny zestaw umundurowania wyjściowego, który umożliwi funkcjonariuszom występowanie podczas uroczystości w czapce lub kapeluszu wyjściowym, w okresie letnim w koszuli wyjściowej letniej jako okryciu wierzchnim, a w okresie jesienno-zimowym w płaszczu wyjściowym.

Ze względu na zmieniające się warunki pracy oraz podwyższenie bezpieczeństwa funkcjonariuszy pełniących służbę, normy wyposażenia specjalnego funkcjonariuszy zostały powiększone o kamizelkę polową taktyczną dla funkcjonariuszy wyznaczonych do konwojowania (transportowania) osadzonych oraz o dodatkowe spodnie polowe i dwa pasy parciane (dotychczas stosowano pas skórzany). Wydłużono jednocześnie okres używalności dla wszystkich przedmiotów wyposażenia specjalnego, co dodatkowo zmniejszenia koszty związane z wprowadzeniem nowych elementów wyposażenia polowego.

W projekcie rozporządzenia wprowadzono nową normę dla drużyn strzeleckich, drużyn przeciwpożarowych oraz przewodników psów służbowych. Dotychczas funkcjonariusze tych grup korzystali z wyposażenia specjalnego za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której pełnili służbę. Wprowadzenie wyżej wymienionej normy wyposażenia specjalnego daje podstawę do wydania im takiego wyposażenia oraz pozwoli na ujednolicenie ubioru.

Biorąc powyższe pod uwagę, ilość i charakter wprowadzonych zmian jednoznacznie przemawia za koniecznością opublikowania (wydania) nowego rozporządzenia, a nie jego nowelizacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Wprowadzenie w życie projektu rozporządzenia przyczyni się do zmniejszenia wydatków na realizację ustawowych uprawnień funkcjonariuszy do umundurowania w wysokości około 3 mln. zł.

Powyższe efekty wynikać będą ze zmniejszenia ilości składników umundurowania w normie dla funkcjonariuszy nowo przyjętych do służby oraz zrezygnowania z czterech przedmiotów mundurowych dla wszystkich funkcjonariuszy, co skutkować będzie wprost zmniejszeniem kwot przeznaczanych dotychczas na wypłatę funkcjonariuszom równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie.

Przyjąć również należy, że zmniejszenie liczby składników umundurowania, które otrzymywał dotychczas funkcjonariusz w służbie przygotowawczej, z całą pewnością generować będzie dalsze oszczędności budżetowe, wynikające ze zmniejszenia ilości zakupów poszczególnych przedmiotów mundurowych w następnych latach.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, a także sytuację i rozwój regionalny.

Treść projektu była konsultowana i uzgodniona z Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

Projekt zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

---

1) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 142, poz. 1380, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703.

2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 10, poz. 60 i Nr 34, poz. 199, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, z 1997 r. Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 467.

3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 123, poz. 1353.

4) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 czerwca 1997 r. w sprawie określenia wzorów umundurowania, oznak służby, dystynkcji, znaków identyfikacyjnych i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz zasad i sposobów noszenia umundurowania i orderów, odznaczeń, medali, odznak oraz znaków identyfikacyjnych (Dz. U. Nr 84, poz. 537), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 15 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej, ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o uposażeniu żołnierzy, ustawy o Policji, ustawy o Urzędzie Ochrony Państwa, ustawy o Państwowej

Straży Pożarnej, ustawy o kontroli skarbowej, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy o Inspekcji Celnej (Dz. U. Nr 81, poz. 877).

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości
z dnia r.

TABELE NORM

UMUNDUROWANIA I WYPOSAŻENIAPOLOWEGO FUNKCJONARIUSZY

Tabela nr 1

Norma umundurowania
dla funkcjonariuszy w służbie stałej - mężczyzn

Lp.	Nazwa składnika	Jednostka miary	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Czapka wyjściowa	szt.	1	4	
2.	Czapka służbowa zimowa	szt.	1	4	
3.	Czapka służbowa letnia	szt.	1	4	
4.	Nauszniki do czapki sł. zimowej	szt.	1	2	
5.	Płaszcz wyjściowy	szt.	1	5	
6.	Płaszcz letni	szt.	1	5	
7.	Kurtka całoroczna	szt.	1	4	
8.	Mundur wyjściowy*	kpl.	1	3	
9.	Mundur służbowy zimowy*	kpl.	1	2	
10.	Mundur służbowy letni*	kpl.	1	3	
11.	Wiatrówka letnia	szt.	1	3	
12.	Spodnie męskie*	szt.	1	2	
13.	Krawat	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
14.	Szalik zimowy	szt.	1	3	
15.	Szalik letni	szt.	1	3	
16.	Sweter	szt.	1	4	
17.	Rękawiczki zimowe męskie	para	1	3	nie podlegają zwrotowi w naturze
18.	Rękawiczki letnie męskie	para	1	4	nie podlegają zwrotowi w naturze
19.	Koszula letnia	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
20.	Koszula wyjściowa**	szt.	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
21.	Spinki do koszuli wyjściowej	para	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
22.	Koszula wyjściowa letnia**	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
23.	Koszula służbowa	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
24.	Ubranie treningowe	kpl.	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
25.	Podkoszulek	szt.	2	1	nie podlega zwrotowi w naturze
26.	Kalesony zimowe**	szt.	1	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
27.	Kalesony letnie**	szt.	1	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
28.	Skarpety letnie	para	3	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
29.	Skarpety zimowe	para	2	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
30.	Ręcznik frotte**	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
31.	Spinka do krawata	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
32.	Półbuty wyjściowe męskie	para	1	2	nie podlegają zwrotowi w naturze
33.	Półbuty służbowe męskie	para	1	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
34.	Obuwie treningowe skórzane**	para	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
35.	Pas główny skórzany	szt.	1	6	
36.	Pasek do spodni	szt.	1	7	
37.	Teczka	szt.	1	5	
38.	Sznur galowy	szt.	1	7	
39.	Oznaki służby	kpl.	zgodnie z przepisami w spr. wzorów umundurowania		
40.	Dystynkcje**	kpl.	zgodnie z przepisami w spr. wzorów umundurowania		

* - stosownie do przepisów rozporządzenia - w zamian gotowej konfekcji można wydać tkaniny w metrażu.
** - tylko w postaci równowartości pieniężnej.

www.inforlex.pl

Tabela nr 2

Norma umundurowania
dla funkcjonariuszy w służbie stałej - kobiet

Lp.	Nazwa składnika	Jm.	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Kapelusz wyjściowy	szt.	1	4	
2.	Czapka służbowa zimowa	szt.	1	4	
3.	Czapka służbowa letnia	szt.	1	4	
4.	Nauszniki do czapki sł. zimowej	szt.	1	2	
5.	Płaszcz wyjściowy	szt.	1	5	
6.	Płaszcz letni	szt.	1	5	
7.	Kurtka całoroczna	szt.	1	4	
8.	Mundur wyjściowy*	kpl.	1	3	nie podlega zwrotowi w naturze
9.	Mundur służbowy zimowy*	kpl.	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
10.	Mundur służbowy letni*	kpl.	1	3	nie podlega zwrotowi w naturze
11.	Wiatrówka letnia	szt.	1	3	
12.	Spódnica letnia*)	szt.	1	2	
13.	Spodnie damskie zimowe*	szt.	1	3	nie podlegają zwrotowi w naturze
14.	Spodnie damskie letnie*	szt.	1	2	nie podlegają zwrotowi w naturze
15.	Krawat	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
16.	Szalik zimowy	szt.	1	3	
17.	Szalik letni	szt.	1	3	
18.	Sweter	szt.	1	4	
19.	Rękawiczki zimowe damskie	para	1	3	nie podlegają zwrotowi w naturze
20.	Rękawiczki letnie damskie	para	1	4	nie podlegają zwrotowi w naturze
21.	Koszula letnia	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
22.	Koszula wyjściowa**	szt.	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
23.	Spinki do koszuli wyjściowej	para	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
24.	Koszula wyjściowa letnia**	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
25.	Koszula służbowa	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
26.	Podkoszulek	szt.	2	1	nie podlega zwrotowi w naturze
27.	Ubranie treningowe	kpl.	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
28.	Reformy letnie**	szt.	2	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
29.	Rajstopy w kolorze cielistym**	szt.	4	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
30.	Ręcznik frotte**	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
31.	Spinka do krawata	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
32.	Półbuty wyjściowe, zakryte, gładkie na niskim obcasie**	para	1	2	nie podlegają zwrotowi w naturze
33.	Buty służbowe damskie** zakryte, gładkie, na niskim obcasie	para	1	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
34.	Obuwie treningowe skórzane**	para	1	2	nie podlegają zwrotowi w naturze
35.	Pas gł. skórzany	szt.	1	6	
36.	Pasek do spodni	szt.	1	7	
37.	Teczka	szt.	1	5	
38.	Sznur galowy	szt.	1	7	
39.	Oznaki służby	kpl.	zgodnie z przepisami		
40.	Dystynkcje**	kpl.	zgodnie z przepisami		

* - stosownie do przepisów rozporządzenia - w zamian gotowej konfekcji można wydać tkaniny w metrażu.

** - tylko w postaci równowartości pieniężnej.

www.inforlex.pl

Tabela nr 3

Norma umundurowania
dla funkcjonariuszy w służbie przygotowawczej - mężczyzn

Lp.	Nazwa składnika	Jednostka miary	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Czapka wyjściowa	szt.	1	4	
2.	Czapka służbowa zimowa	szt.	1	4	
3.	Czapka służbowa letnia	szt.	1	4	
4.	Nauszniki do czapki sł. zimowej	szt.	1	2	
5.	Kurtka całoroczna	szt.	1	4	
6.	Mundur służbowy zimowy*	kpl.	1	2	
7.	Spodnie męskie*	szt.	1	2	
8.	Krawat	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
9.	Szalik zimowy	szt.	1	3	
10.	Sweter	szt.	1	4	
11.	Rękawiczki zimowe męskie	para	1	3	nie podlegają zwrotowi w naturze
12.	Koszula letnia	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
13.	Koszula wyjściowa letnia**	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
14.	Koszula służbowa	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
15.	Podkoszulek	szt.	2	1	nie podlega zwrotowi w naturze
16.	Skarpety letnie	para	3	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
17.	Skarpety zimowe	para	2	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
18.	Spinka do krawata	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
19.	Półbuty wyjściowe męskie	para	1	2	nie podlegają zwrotowi w naturze
20.	Półbuty służbowe męskie	para	1	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
21.	Pas główny skórzany	szt.	1	6	
22.	Pasek do spodni	szt.	1	7	
23.	Sznur galowy	szt.	1	7	
24.	Oznaki służby	kpl.	zgodnie z przepisami		
25.	Dystynkcje**	kpl.	zgodnie z przepisami		

* - stosownie do przepisów rozporządzenia - w zamian gotowej konfekcji można wydać tkaniny w metrażu.
** - tylko w postaci równowartości pieniężnej.

Tabela nr 4

Norma umundurowania
dla funkcjonariuszy w służbie przygotowawczej - kobiet

Lp.	Nazwa składnika	Jm.	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Kapelusz wyjściowy	szt.	1	4	
2.	Czapka służbowa zimowa	szt.	1	4	
3.	Czapka służbowa letnia	szt.	1	4	
4.	Nauszniki do czapki sł. zimowej	szt.	1	2	
5.	Kurtka całoroczna	szt.	1	4	
6.	Mundur służbowy zimowy*	kpl.	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
7.	Spódnica *)	szt.	1	2	
8.	Krawat	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
9.	Szalik zimowy	szt.	1	3	
10.	Sweter	szt.	1	4	
11.	Rękawiczki zimowe damskie	para	1	3	nie podlegają zwrotowi w naturze
12.	Koszula letnia	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
13.	Koszula wyjściowa letnia**	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
14.	Koszula służbowa	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
15.	Podkoszulek	szt.	2	1	nie podlega zwrotowi w naturze
16.	Rajstopy w kolorze cielistym**	szt.	4	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
17.	Spinka do krawata	szt.	1	1	nie podlega zwrotowi w naturze
18.	Półbuty wyjściowe, zakryte, gładkie na niskim obcasie**	para	1	2	nie podlegają zwrotowi w naturze
19.	Buty służbowe damskie** zakryte, gładkie, na niskim obcasie	para	1	1	nie podlegają zwrotowi w naturze
20.	Pas gł. skórzany	szt.	1	6	
21.	Pasek do spodni	szt.	1	7	
22.	Sznur galowy	szt.	1	7	
23.	Oznaki służby	kpl.	zgodnie z przepisami		
24.	Dystynkcje**	kpl.	zgodnie z przepisami		

* - stosownie do przepisów rozporządzenia - w zamian gotowej konfekcji można wydać tkaniny w metrażu.
** - tylko w postaci równowartości pieniężnej.

www.inforlex.pl

Tabela nr 5

Dodatkowa norma umundurowania
dla funkcjonariuszy mianowanych na stopień generała Służby Więziennej

Lp.	Nazwa składnika	Jm.	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	mundur wyjściowy ze spodniami z granatowym lampasem,	kpl	1	4	nie podlega zwrotowi w naturze
2.	mundur służbowy zimowy z bryczesami,	kpl	1	3	nie podlega zwrotowi w naturze
3.	mundur służbowy letni z bryczesami,	kpl	1	3	nie podlega zwrotowi w naturze
4.	spodnie z lampasami,	para	1	2	nie podlega zwrotowi w naturze
5.	buty z cholewami,	para	1	4	nie podlega zwrotowi w naturze
6.	prawidła,	para	1	4	nie podlega zwrotowi w naturze
7.	zwrot kosztów haftów.	zgodnie z przepisami			

www.inforlex.pl

Norma tkanin wydawanych na mundury
w metrażu w zamian gotowej konfekcji

Obwód klatki Piersiowej w cm	Wzrost w cm	Ilość tkaniny (przy szer. tkaniny na kurtkę	na spodnie	Obwód klatki Piersiowej w cm	Wzrost w cm	Ilość tkaniny (przy szer. tkaniny 1,42 m) na kurtkę	na spodnie	na spódnicę
88	165	1,55	1,10	116	180	2,05	1,45	
92	160	1,55	1,10	120	180	2,10	1,60	Dla wzrostu
92	165	1,55	1,10					do 170 cm
96	160	1,55	1,10	116	185	2,15	1,55	wydaje się
				125	180	2,15	1,60	90 cm,
88	170	1,60	1,15					dla wzrostu
92	170	1,60	1,15	120	185	2,20	1,65	powyżej
96	165	1,60	1,15	125	185	2,20	1,65	170 cm
				130	180	2,20	1,65	wydaje się
92	175	1,65	1,20					110 cm.
96	170	1,65	1,20	120	190	2,25	1,70	dla wzrostu
100	160	1,65	1,20	125	190	2,25	1,70	powyżej
100	165	1,65	1,20	130	185	2,25	1,70	190 cm
				135	185	2,25	1,75	wydaje się
96	175	1,70	1,20	140	180	2,25	1,70	130 cm.
100	170	1,70	1,20					
				120	195	2,30	1,75	
100	175	1,75	1,25	125	195	2,30	1,75	
104	165	1,75	1,25	130	190	2,30	1,75	
104	170	1,75	1,25	135	190	2,30	1,80	
				140	185	2,30	1,75	
96	180	1,80	1,25	145	180	2,30	1,75	
100	180	1,80	1,30					
104	175	1,80	1,30	120	200	2,35	1,80	
108	165	1,80	1,30	125	200	2,35	1,80	
				130	195	2,35	1,80	
96	185	1,85	1,30	135	195	2,35	1,85	
100	185	1,85	1,30	140	190	2,35	1,80	
104	180	1,85	1,30	145	185	2,35	1,80	
108	170	1,85	1,30					
				120	205	2,40	1,85	
104	185	1,90	1,35	125	205	2,40	1,85	
108	175	1,90	1,35	130	200	2,40	1,85	
112	170	1,90	1,35	135	200	2,40	1,90	
116	170	1,90	1,35	140	195	2,40	1,85	
				145	190	2,40	1,85	
104	190	1,95	1,40					
108	180	1,95	1,40	130	205	2,45	1,90	
108	185	1,95	1,40	135	205	2,45	1,95	
112	175	1,95	1,40	140	200	2,45	1,90	
112	180	1,95	1,40					
116	175	1,95	1,40	140	205	2,50	1,95	
				145	200	2,50	1,95	
108	190	2,05	1,45					
112	185	2,05	1,45	145	205	2,55	2,00	

Uwagi:

1/ Długość kurtki mundurowej powinna być taka, aby w pozycji siedzącej dolna krawędź nie ulegała załamaniu. Krawędzie rękawów powinny sięgać do nasady kciuka.

2/ Spodnie munduru wyjściowego, munduru służbowego, spodnie męskie, spodnie damskie letnie i zimowe powinny sięgać dolną krawędzią nogawek 2-2,5 cm powyżej obcasa.

3/ Spódnicę munduru wyjściowego, munduru służbowego oraz spódnicę letnią nosi się z kontrafałdą z tyłu. Dolna krawędź spódnicy powinna znajdować się powyżej rzepki kolana, jednak nie więcej niż 5 cm.

W przypadku stwierdzenia, że obwód klatki piersiowej lub wzrost funkcjonariusza, przekracza o 2 cm rozmiar podany w jednej z grup, materiał wydaje się według należności przewidzianej dla najbliższej, większej grupy rozmiarów.

www.inforlex.pl

Tabela nr 7

Norma wyposażenia polowego
dla funkcjonariuszy Służby Więziennej

Lp.	Nazwa przedmiotu	Jednostka miary	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Czapka polowa	szt.	1	4	
2.	Czapka polowa ocieplana	szt.	1	5	
3.	Mundur polowy	kpl.	1	4	
4.	Kamizelka polowa taktyczna funkcjonariuszy wyznaczonych do konwojowania (transportowania) osadzonych	kpl.	1	4	
5.	Spodnie polowe	para	1	4	
6.	Kurtka polowa	szt.	1	5	
7.	Ocieplacz polowy	szt.	1	4	
8.	Trzewiki polowe	para	1	2	nie podlegają zwrotowi w naturze
9.	Pas parciany	szt.	2	4	
10.	Peleryna	szt.	1	4	
11.	Kominiarka*	szt.	1	do zużycia	
12.	Dystynkcje	kpl.	3	zgodnie z przepisami	

* - przedmiot wydawany funkcjonariuszom na czas interwencji przy likwidacji wypadków nadzwyczajnych, stosowaniu środków przymusu bezpośredniego oraz na czas szkolenia.

Tabela nr 8

Norma wyposażenia polowego
dla uczestników kursu przygotowawczego
w ramach szkolenia wstępnego i zawodowego

Lp.	Nazwa przedmiotu	Jednostka miary	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Czapka polowa	szt.	1	2	
2.	Czapka polowa ocieplana	szt.	1	2	
3.	Mundur polowy	kpl.	1	2,5	
4.	Kurtka polowa	szt.	1	4	
5.	Ocieplacz polowy	szt.	1	3	
6.	Trzewiki polowe	para	1	2	nie podlegają zwrotowi w naturze
7.	Ubranie szkolno- treningowe z torbą	kpl.	1	2	
8.	Peleryna	szt.	1	4	
9.	Torba polowa	szt.	1	4	
10.	Kominiarka*	szt.	1	do zużycia	
11.	Dystynkcje	kpl.	3	zgodnie z przepisami	
12.	Oznaki słuchaczy szkół	kpl.		do zużycia	

* - przedmiot wydawany funkcjonariuszom na czas interwencji przy likwidacji wypadków nadzwyczajnych, stosowaniu środków przymusu bezpośredniego oraz na czas szkolenia.

www.inforlex.pl

Tabela nr 9

Norma umundurowania
dla kompanii honorowej Służby Więziennej

Lp.	Nazwa składnika	Jednostka miary	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Czapka wyjściowa	szt.	1	5	
2.	Czapka futrzana	szt.	1	5	
3.	Trzewiki polowe	para	1	5	
4.	Rękawiczki skórzane letnie	para	1	5	
5.	Krawat	szt.	1	3	
6.	Koszula służbowa	szt.	1	2	
7.	Koszula wyjściowa	szt.	1	2	
8.	Koszula wyjściowa letnia	szt.	1	2	
9.	Mundur wyjściowy	kpl.	1	5	
10.	Pas główny skórzany	szt.	1	5	
11.	Pasek do spodni	szt.	1	5	
12.	Szelki do spodni	szt.	1	5	
13.	Płaszcz zimowy	szt.	1	5	
14.	Rękawiczki zimowe	para	1	5	
15.	Sznur galowy	szt.	1	5	
16.	Szalik zimowy	szt.	1	5	
17.	Oznaki służby	kpl.	zgodnie z przepisami		

Uwaga:

przedmioty wymienione w powyższej normie wydawane są użytkownikom na czas uroczystości (przygotowań).

Tabela nr 10

Norma umundurowania
dla dowódcy uroczystości,
dowódcy kompanii honorowej, pocztu sztandarowego

Lp.	Nazwa składnika	Jednostka miary	Ilość	Okres używalności w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.	5.	6.
1.	Czapka wyjściowa	szt.	1	5	
2.	Czapka futrzana	szt.	1	5	
3.	Krawat	szt.	1	3	
4.	Koszula służbowa	szt.	1	2	
5.	Koszula wyjściowa	szt.	1	2	
6.	Koszula wyjściowa letnia	szt.	1	2	
7.	Kurtka munduru wyjściowego	szt.	1	5	
8.	Spodnie-bryczesy	szt.	1	5	
9.	Pas główny skórzany z koalicyjką i rapciami	szt.	1	5	
10.	Sznur galowy	szt.	1	5	
11.	Rękawiczki skórzane letnie	para	1	5	
12.	Rękawiczki skórzane zimowe	para	1	5	
13.	Pasek do spodni	szt.	1	5	
14.	Szelki do spodni	szt.	1	5	
15.	Płaszcz zimowy	szt.	1	5	
16.	Szalik zimowy	szt.	1	5	
17.	Buty z cholewami	para	1	5	
18.	Dystynkcje	kpl.		zgodnie z przepisami	
19.	Oznaki służby	kpl.		zgodnie z przepisami	

Uwaga:

przedmioty wymienione w powyższej normie wydawane są użytkownikom na czas uroczystości (przygotowań).

www.inforlex.pl

Tabela nr 11

Norma wyposażenia polowego
dla drużyn strzeleckich, drużyn przeciwpożarowych oraz przewodników psów.

Lp.	Nazwa przedmiotu	Jednostka miary	Ilość	Okres Używalności nowych przedmiotów w latach	Okres Używalności używanych przedmiotów w latach	Uwagi
1.	2.	3.	4.		5.	6.
1.	Czapka polowa*	szt.	1+1	4	zgodnie z przepisami	
2.	Czapka polowa ocieplana*	szt.	1+1	5	zgodnie z przepisami	
3.	Mundur polowy*	kpl.	1+1	4	zgodnie z przepisami	
4.	Spodnie polowe*	para	1+1	4	zgodnie z przepisami	
5.	Kurtka polowa*	szt.	1+1	5	zgodnie z przepisami	
6.	Ocieplacz polowy*	szt.	1+1	4	zgodnie z przepisami	
7.	Trzewiki polowe*	para	1+1	3	zgodnie z przepisami	nie podlegają zwrotowi w naturze
8.	Pas parciany	szt.	2	4		
9.	Plecak polowy **	szt.	1	3		
10.	Peleryna	szt.	1	4		
11.	Dystynkcje*	kpl.	3	zgodnie z przepisami		

* - Jako drugi komplet z przeznaczeniem do ćwiczeń i treningów wydaje się wyposażenie polowe używane, posiadające wartość użytkową.
** - Tylko dla przewodników psów.

www.inforlex.pl

Załącznik
do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia .....r.
w sprawie umundurowania funkcjonariuszy Służby Więziennej.
(Dz. U. z dnia .....r.)

TABLICE ZE WZORAMI UMUNDUROWANIA I WYPOSAŻENIA POLOWEGO

Tablica Nr 1
WZORY UMUNDUROWANIA WYJŚCIOWEGO

Tablica Nr 2

WZORY UMUNDUROWANIA SŁUŻBOWEGO

Tablica Nr 3
WZORY WYPOSAŻENIA POLOWEGO

Tablica Nr 4

WZORY SZNURÓW GALOWYCH FUNKCJONARIUSZY SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

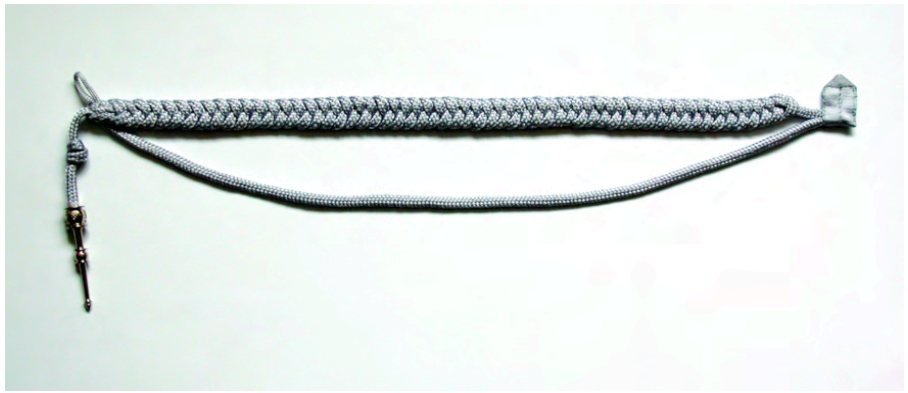

Tablica Nr 5

WZORY OZNAK SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Tablica Nr 6

WZORY DYSTYNKCJI NA CZAPKACH

KORPUS OFICERÓW

GENERAŁ

OFICEROWIE STARSI

OFICEROWIE MŁODSI

www.inforlex.pl

KORPUS CHORĄŻYCH

KORPUS PODOFICERÓW

www.inforlex.pl

WZORY DYSTYNKCJI NA UMUNDUROWANIU

Tablica Nr 7

WZORY ZNAKÓW IDENTYFIKACYJNYCH

Znak identyfikacyjny ze zdjęciem.

Znak identyfikacyjny numeryczny

Sposób noszenia znaku identyfikacyjnego numerycznego

Znak identyfikacyjny funkcyjny w formie opaski

Znak identyfikacyjny funkcyjny w formie plakietki

www.infonex.pl

Tablica Nr 8

ZNAKI IDENTYFIKACYJNE SZKÓŁ SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia ..... r.

w sprawie równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za czyszczenie chemiczne umundurowania dla funkcjonariuszy Służby Więziennej.

(Dz. U. z dnia ..... r.)

Na podstawie art. 155 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie dla funkcjonariuszy kobiet i mężczyzn w służbie stałej i przygotowawczej, szczegółowy tryb otrzymywania i zwrotu oraz przypadki zawieszania i wznawiania wypłaty tego równoważnika oraz wysokość równoważnika pieniężnego za czyszczenie chemiczne umundurowania, uwzględniając w szczególności wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie dla poszczególnych stopni Służby Więziennej i należnych norm umundurowania oraz wysokość równoważnika pieniężnego za czyszczenie chemiczne uwzględniającego jedynie przedmioty mundurowe wymagające tego czyszczenia.

§ 2. Funkcjonariusz w służbie stałej:

1) w korpusie oficerów Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

a) generał :

- mężczyzna - .....zł, [1)]
- kobieta - .....zł,

b) oficer od stopnia pułkownika do stopnia majora:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł,

1) Podanie kwot uzależnione jest od zaakceptowania projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie umundurowania funkcjonariuszy Służby Więziennej.

c) oficer od stopnia kapitana do stopnia podporucznika:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł.

2) Funkcjonariusz w korpusie chorążych Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł.

3) Funkcjonariusz w korpusie podoficerów Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł.

4) Funkcjonariusz w korpusie szeregowych Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł.

5) Funkcjonariusz, o którym mowa w pkt. 1 - 4, otrzymuje równoważnik pieniężny za czyszczenie chemiczne umundurowania w wysokości ..... zł.

§ 3. Funkcjonariusz w służbie przygotowawczej:

1) w korpusie oficerów Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

a) generał :

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł,

b) oficer od stopnia pułkownika do stopnia majora:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł,

www.inforlex.pl

c) oficer od stopnia kapitana do stopnia podporucznika:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł.

2) Funkcjonariusz w korpusie chorążych Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł.

3) Funkcjonariusz w korpusie podoficerów Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł

4) Funkcjonariusz w korpusie szeregowych Służby Więziennej otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości:

- mężczyzna - .....zł,
- kobieta - .....zł.

5) Funkcjonariusz, o którym mowa w pkt. 1 - 4, otrzymuje równoważnik pieniężny za czyszczenie chemiczne umundurowania w wysokości ..... zł.

§ 4.1. Funkcjonariusz, otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie i równoważnik pieniężny za czyszczenie chemiczne umundurowania z pierwszym dniem roku mundurowego, który obejmuje okres od dnia 1 kwietnia danego roku kalendarzowego do dnia 31 marca roku następnego.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust.1, nie dotyczy funkcjonariusza mianowanego po raz pierwszy do służby w czasie roku mundurowego począwszy od mianowania w dniu 1 kwietnia.

3. Funkcjonariusz przeniesiony z innej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, otrzymuje równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie i równoważnik pieniężny za czyszczenie chemiczne umundurowania w jednostce, w której pełni służbę na dzień

www.inforlex.pl

1 kwietnia.

§ 5. Równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie i równoważnik pieniężny za czyszczenie chemiczne umundurowania, wypłaca się funkcjonariuszowi w terminie 60 dni od dnia powstania uprawnienia do równoważników.

§ 6.1. Funkcjonariusz, zwolniony ze służby na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą", oraz funkcjonariusz w służbie przygotowawczej zwolniony na podstawie art. 95 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, przed upływem okresu, za który wypłacono równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie, jest obowiązany zwrócić część równoważnika, liczoną w pełnych miesiącach, za okres niepozostawania w służbie.

2. Równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie nie przysługuje funkcjonariuszowi, korzystającemu z urlopu wychowawczego lub bezpłatnego, trwającego dłużej niż 6 miesięcy, za okres tego urlopu, liczonego łącznie w ciągu roku mundurowego.

3. W przypadku wypłaty równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie przed rozpoczęciem urlopu, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz jest obowiązany zwrócić część pobranego równoważnika w wysokości proporcjonalnej do okresu trwania urlopu (liczonego w pełnych miesiącach). Zwrot równoważnika pieniężnego następuje nie później, niż w ostatnim dniu pełnienia służby przed rozpoczęciem urlopu.

§ 7.1. Wypłatę równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie zawiesza się funkcjonariuszowi, w przypadku zawieszenia go w czynnościach służbowych z powodu wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego lub dyscyplinarnego, na okres tego zawieszenia (liczonego w pełnych miesiącach).

2. Wznowienie wypłaty równoważnika pieniężnego, o którym mowa w ust. 1 następuje, po zakończeniu okresu zawieszenia funkcjonariusza w czynnościach służbowych, chyba że uchylenie zawieszenia w czynnościach służbowych związane było ze zwolnieniem ze służby na podstawie 96 ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 oraz art. 95 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy.

3. W przypadku wznowienia wypłaty, o której mowa w ust. 2, a okres zawieszenia trwał dłużej niż rok mundurowy, funkcjonariuszowi wypłaca się jedynie równoważnik pieniężny w zamian za umundurowanie w wysokości należnej w roku mundurowym, w którym nastąpiło uchylenie okresu zawieszenia funkcjonariusza w czynnościach służbowych.

4. W przypadku wypłaty równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie przed

www.inforlex.pl

okresem zawieszenia funkcjonariusza w czynnościach służbowych, a uchylenie zawieszenia związane było ze zwolnieniem ze służby na podstawie 96 ust. 1 pkt 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 oraz art. 95 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy. , funkcjonariusz jest obowiązany zwrócić część pobranego równoważnika w wysokości proporcjonalnej do okresu trwania zawieszenia, nie większej jednak, niż jego wysokość należna w roku mundurowym, w którym nastąpiło zwolnienie ze służby (liczonej w pełnych miesiącach). Zwrot równoważnika pieniężnego następuje nie później, niż w dniu wygaśnięcia stosunku służbowego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie .....

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu :

MINISTER FINANSÓW

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 155 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej

Projektowane rozporządzenie określa wysokość równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie wchodzące w skład ubioru wyjściowego i służbowego funkcjonariusza Służby Więziennej oraz wysokość równoważnika za jego czyszczenie chemiczne.

W projekcie, w stosunku do poprzednio obowiązujących przepisów, zawarto nowe uregulowania dotyczące wypłaty równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie i czyszczenie chemiczne umundurowania funkcjonariuszom nowo przyjętym do Służby Więziennej. W szczególności wprowadzono nowe tryby realizacji uprawnień do umundurowania z wydzieleniem uprawnień dla funkcjonariuszy mężczyzn i kobiet w służbie stałej i służbie przygotowawczej. Mając na uwadze racjonalne i efektywne gospodarowanie składnikami umundurowania, jednocześnie zapewnienie możliwości prawidłowego wykonania obowiązków służbowych funkcjonariuszom będącym w służbie przygotowawczej, w projekcie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie umundurowania funkcjonariuszy Służby Więziennej, utworzono normę dla tej grupy funkcjonariuszy, zawierającą jedynie niezbędne przedmioty umundurowania. Takie rozwiązanie, w porównaniu do obecnie funkcjonującymi uregulowaniami, będzie miało znaczny wpływ na obniżenie rocznych wydatków finansowych ponoszonych na realizację uprawnień funkcjonariuszy do równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie i równoważnika za czyszczenie chemiczne umundurowania.

Przyjęć również należy, że zmniejszenie liczby składników umundurowania, które otrzymywał dotychczas funkcjonariusz w służbie przygotowawczej, z całą pewnością generować będzie oszczędności budżetowe, wynikające ze zmniejszenia kwot wypłacanych funkcjonariuszom w ramach należności do równoważników.

Dokonując oceny skutków regulacji wskazanych w uchwale Nr 13 Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1997 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (MP Nr 15, poz. 144, z późniejszymi zmianami) należy stwierdzić, iż projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200…. r.

w sprawie trybu postępowania w sprawach udzielania zezwoleń na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą przez funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 159 ust. 4 ustawy z dnia ……o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …., poz. ….) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Funkcjonariusz Służby Więziennej, zwany dalej „funkcjonariuszem", ubiegający się o zezwolenie na podjęcie zajęcia zarobkowego, zwanego dalej „zezwoleniem", składa przełożonemu pisemny wniosek, który określa:

1) nazwę i adres podmiotu, u którego zamierza podjąć zajęcie zarobkowe;
2) charakter zajęcia zarobkowego i przewidywany zakres obowiązków;
3) czas i miejsce wykonywania zajęcia zarobkowego;
4) przewidywany okres trwania zajęcia zarobkowego.

§ 2.

1. Przełożony, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, zawiadamia na piśmie funkcjonariusza o udzieleniu zezwolenia, a jeżeli warunki, o których mowa w art. 159 ust. 2 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej oraz w § 1, nie zostaną spełnione - o odmowie udzielenia zezwolenia.

2. W zawiadomieniu o udzieleniu zezwolenia na podjęcie zajęcia zarobkowego określa się:

1) podmiot, u którego funkcjonariusz zamierza podjąć zajęcie zarobkowe;
2) charakter zajęcia zarobkowego;
3) czas i miejsce wykonywania zajęcia zarobkowego.

www.inforlex.pl

3. Zawiadomienie o odmowie wydania zezwolenia nie wymaga uzasadnienia.

4. Zezwolenie na podjęcie zajęcia zarobkowego lub odmowę udzielenia zezwolenia umieszcza się w aktach osobowych funkcjonariusza.

§ 3.

Jeżeli już po udzieleniu zezwolenia wyjdą na jaw okoliczności uzasadniające odmowę wydania zezwolenia przełożony niezwłocznie cofa wydane uprzednio zezwolenie. Cofnięcie zezwolenia nie wymaga uzasadnienia.

§ 4.

Zezwolenia na wykonywanie zajęcia zarobkowego poza służbą, wydane funkcjonariuszowi przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zachowują ważność przez okres 3 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 159 ust. 5 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej.

Dotychczas problematyka ta nie była regulowana aktem powszechnie obowiązującym. W projekcie rozporządzenia określono wymogi formalne odnośnie wniosku, jaki funkcjonariusz obowiązany jest złożyć ubiegając się o zgodę na podjęcie zajęcia zarobkowego poza służbą. Ponadto wskazano termin, w jakim przełożony ma obowiązek udzielić zezwolenia bądź odmówić takiego zezwolenia. Określono również wymogi, co do treści samego zezwolenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.
Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.
Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.
Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.
Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.
Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

25-05-dg

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia ..... r.

w sprawie przekazywania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe funkcjonariuszy Służby Więziennej zwolnionych ze służby

(Dz. U. z dnia ..... r.)

Na podstawie art. 167 ust. 9 ustawy z dnia ..... r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..., poz. .....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb, terminy oraz jednostki właściwe do przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej "ZUS", składek na ubezpieczenie rentowe oraz zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne, zwanych dalej "składkami", od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem", po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono tych składek.

§ 2. 1. Składki przekazuje się na wskazany przez ZUS rachunek bankowy, przy użyciu bankowych dokumentów płatniczych, określonych w art. 47 ust. 4a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.[1)]).

2. Składki rozliczone w deklaracjach rozliczeniowych i imiennych raportach miesięcznych określonych w ustawie, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem całego okresu służby funkcjonariusza, przekazuje się do ZUS:

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125 , Nr 112, poz. 769, Nr 115 poz. 791, 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243, z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 67, poz. 411, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056, Nr 209, poz. 1318, Nr 220, poz. 1417 i 1418, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i nr 237, poz. 1654 i 1656 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, nr 8, poz. 38, Nr 14, poz. 75, nr 18, poz. 97 i Nr 22, poz. 120.

1) za miesiąc grudzień, za funkcjonariusza, który pozostawał w służbie cały rok kalendarzowy lub co najmniej w grudniu danego roku kalendarzowego;

2) za ostatni miesiąc pozostawania w służbie, za funkcjonariusza, który został zwolniony ze służby w trakcie roku kalendarzowego.

§ 3. 1. Składki przekazuje się w terminie:

1) 60 dni od dnia zwolnienia funkcjonariusza ze służby, jeżeli przekazanie składek następuje z urzędu;
2) 60 dni od dnia złożenia wniosku, jeżeli przekazanie składek następuje na wniosek funkcjonariusza;
3) niezwłocznie, jednak nie później niż do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymano zawiadomienie z ZUS o ustaleniu funkcjonariuszowi prawa do emerytury przewidzianej w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.[2)]).

2. Jednocześnie z przekazaniem składek przekazuje się do ZUS dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 2.

§ 4. Składki przekazują do ZUS:

1) Centralny Zarząd Służby Więziennej,
2) okręgowy inspektorat Służby Więziennej,
3) zakład karny,
4) areszt śledczy,
5) ośrodek szkolenia Służby Więziennej,
6) ośrodek doskonalenia kadr Służby Więziennej

– właściwe w sprawie wypłaty uposażenia funkcjonariuszowi w dniu jego zwolnienia ze służby.

[2)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 82, poz. 558, nr 191, poz. 1368 i 1369 i Nr 200, poz. 1445, z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 192, poz. 1180, Nr 237, poz. 1656 i nr 228, poz. 1507 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 38.

§ 5. W przypadku likwidacji jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, o której mowa w § 4, składki przekazuje jednostka organizacyjna, która przejęła prawa i obowiązki likwidowanej jednostki.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie przekazywania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe funkcjonariuszy Służby Więziennej zwolnionych ze służby (Dz.U.Nr 60, poz. 529).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

w porozumieniu

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 167 ust. 9 ustawy z dnia ..... r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..., poz. .....).

Projekt rozporządzenia określa w szczególności tryb, terminy oraz jednostki właściwe do przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należnych zwaloryzowanych składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi Służby Więziennej po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono tych składek.

Regulacje zawarte w projektowanym rozporządzeniu nie różnią się merytorycznie od obowiązujących uregulowań określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 marca 2005 r. w sprawie przekazywania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe funkcjonariuszy Służby Więziennej zwolnionych ze służby (Dz.U.Nr 60, poz. 529).

Ocena skutków regulacji

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną oraz na rozwój regionalny.

Regulacja przewidziana w projekcie oddziałuje na funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Wprowadzenie regulacji objętych niniejszym rozporządzeniem nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Przedmiot rozporządzenia nie jest objęty regulacją prawa Unii Europejskiej.

05/14-kt

Projekt

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie wyróżnień funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 168 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Rozporządzenie określa tryb udzielania wyróżnień funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem", oraz właściwość przełożonych w tych sprawach.

2. Tryb oraz właściwość przełożonych w zakresie udzielania wyróżnień, o których mowa w art. 168 ust. 1 pkt 4 i 7 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą", regulują odrębne przepisy.

§ 2.

1. Wyróżnienia udziela przełożony właściwy w sprawach osobowych funkcjonariusza z własnej inicjatywy lub na pisemny wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

2. Jeżeli funkcjonariusz nie spełnia niektórych wymagań przewidzianych dla stanowiska, wyróżnienia w formie mianowania na wyższe stanowisko służbowe udziela się za zgodą Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, zwanego dalej „Dyrektorem Generalnym".

3. Wyróżnień wymienionych w art. 168 ust. 1 pkt 1-3 ustawy może udzielać także:

1) Dyrektor Generalny - wszystkim funkcjonariuszom;
2) dyrektor okręgowy Służby Więziennej - funkcjonariuszom pełniącym służbę w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej na terenie jego działania;

3) komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej albo komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej - funkcjonariuszowi odbywającemu szkolenie w tym ośrodku;

4) kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej:

a) funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w tej jednostce,

b) funkcjonariuszowi pozostającemu bez przydziału służbowego w tej jednostce.

4. Wyróżnienia w formie przedterminowego mianowania na wyższy stopień Służby Więziennej udzielają:

1) na stopnie oficerskie Służby Więziennej, z wyjątkiem stopnia generała Służby Więziennej i pierwszego stopnia oficerskiego Służby Więziennej - Minister Sprawiedliwości, na wniosek Dyrektora Generalnego;

2) na stopnie chorążych Służby Więziennej - Dyrektor Generalny, na wniosek Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej;

3) na stopnie podoficerskie Służby Więziennej, z wyjątkiem pierwszego stopnia podoficerskiego:

a) Dyrektor Generalny - funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej,

b) dyrektor okręgowy Służby Więziennej - funkcjonariuszom pełniącym służbę w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej na terenie jego działania, za zgodą Dyrektora Generalnego,

c) komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej albo komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej - funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w ośrodku, za zgodą Dyrektora Generalnego.

§ 3.

1. Pisemny wniosek o udzielenie wyróżnienia powinien zawierać w szczególności:

1) imię i nazwisko oraz stanowisko i stopień służbowy funkcjonariusza;

2) wskazanie przesłanek uzasadniających wyróżnienie;

3) rodzaj wyróżnienia;

4) datę sporządzenia wniosku i podpis wnioskodawcy.

2. Jeżeli przełożony uzna, że funkcjonariusz zasługuje na wyższe wyróżnienie niż może mu udzielić, występuje z pisemnym wnioskiem do przełożonego właściwego do udzielania tego wyróżnienia.

§ 4.

1. Wyróżnienie funkcjonariusza następuje w sposób uroczysty.

2. Fakt wyróżnienia podaje się do wiadomości funkcjonariuszy jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której wyróżniony pełni służbę.

§ 5.

Przedterminowego mianowania funkcjonariusza na kolejny wyższy stopień w drodze wyróżnienia, na podstawie art. 168 ust. 1 pkt 6 ustawy, dokonuje się z dniem udzielenia tego wyróżnienia.

§ 6.

Mianowania na kolejny wyższy stopień w trybie art. 52 ust. 2 pkt 2 ustawy dokonuje się z dniem wygaśnięcia stosunku służbowego.

§ 7.

1. Wyróżnień, o których mowa w art. 168 ust. 1 pkt 1-3 oraz 5 i 6 ustawy, udziela się rozkazem personalnym.

2. Egzemplarz rozkazu personalnego włącza się do akt osobowych funkcjonariusza.

§ 8.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 marca 2002 r. w sprawie wyróżnień funkcjonariuszom Służby Więziennej (Dz. U. Nr 37, poz. 347).

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 168 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 marca 2002 r. w sprawie wyróżnień funkcjonariuszom Służby Więziennej (Dz. U. Nr 37, poz. 347)., wydanym na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.).

W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia, za wyjątkiem zmiany nazewnictwa formy nadania wyróżnień z decyzji na rozkaz personalny, zgodnie z nazewnictwem nowej ustawy o Służbie Więziennej oraz dostosowania do art. 52 ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu, albowiem przygotowywany projekt jest tożsamy w treści z dotychczas obowiązującym rozporządzeniem.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie równoważnika pieniężnego z tytułu braku mieszkania funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 180 ust. 2 ustawy z dnia 200 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowy tryb wypłaty funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej "funkcjonariuszem", równoważnika pieniężnego z tytułu braku mieszkania, zwanego dalej "równoważnikiem pieniężnym", oraz sposób jego zwrotu.

§ 2.

1. Równoważnik pieniężny przyznaje się na pisemny wniosek funkcjonariusza.
2. Funkcjonariusz powiadamia niezwłocznie organ, o którym mowa w art. 191 ustawy o Służbie Więziennej, o nabyciu przez niego lub jego małżonka tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego lub domu.
3. Na pisemne wezwanie organu, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz jest zobowiązany udokumentować fakt, o którym mowa w ust. 2.

§ 3.

1. Równoważnik pieniężny wypłaca się w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pobiera uposażenie.
2. Wypłata równoważnika pieniężnego następuje do 10 dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu, za który przysługuje równoważnik pieniężny.

§ 4.

Kwota nienależnie pobranego przez funkcjonariusza równoważnika pieniężnego

podlega zwrotowi do kasy jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pobierał równoważnik pieniężny, w terminie 14 dni od dnia, w którym wydana decyzja o zwrocie wypłaconego równoważnika pieniężnego stała się ostateczna.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej, określonej w art. 180 ust. 2 ustawy o Służbie Więziennej.

W ustawie utrzymano instytucję równoważnika pieniężnego z tytułu braku mieszkania, jako ekwiwalentu podstawowego prawa – do lokalu mieszkalnego.

Zgodnie z upoważnieniem w rozporządzeniu określono szczegółowy tryb wypłaty tego równoważnika pieniężnego oraz sposób zwrotu nienależnie pobranego równoważnika.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie równoważnika pieniężnego przysługującego funkcjonariuszom Służby Więziennej za remont lokalu mieszkalnego lub domu

Na podstawie art. 181 ust. 7 ustawy z dnia o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowy tryb przyznawania i wypłaty funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej "funkcjonariuszem", równoważnika pieniężnego za remont lokalu mieszkalnego lub domu, zwanego dalej "równoważnikiem pieniężnym", oraz sposób zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego.

§ 2.

1. Równoważnik pieniężny przyznaje się decyzją administracyjną.
2. Na podstawie ostatecznej decyzji przyznającej prawo funkcjonariusza do równoważnika pieniężnego, jego wypłaty dokonuje się według uprawnień przysługujących funkcjonariuszowi na dzień 1 stycznia danego roku, po złożeniu przez funkcjonariusza oświadczenia mieszkaniowego w ciągu pierwszego kwartału roku kalendarzowego. Wzór oświadczenia mieszkaniowego stanowi załącznik do rozporządzenia.

3. Organ, o którym mowa w art. 191 ustawy o Służbie Więziennej, może zobowiązać funkcjonariusza ubiegającego się o przyznanie mu równoważnika pieniężnego do złożenia dokumentu potwierdzającego posiadanie tytułu prawnego przez funkcjonariusza, lub jego małżonka, do lokalu mieszkalnego lub domu.

4. Na podstawie złożonych oświadczeń mieszkaniowych wypłaty równoważnika pieniężnego dokonuje w danym roku kalendarzowym jednostka organizacyjna Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pobiera uposażenie, w terminie do dnia 30 czerwca, za cały rok kalendarzowy.

§ 3.

Kwota nienależnie pobranego przez funkcjonariusza równoważnika pieniężnego podlega zwrotowi do kasy jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 2 ust. 3, w terminie 14 dni od dnia, w którym wydana decyzja o zwrocie nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego stała się ostateczna.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia

WZÓR

.....
(stopień, nazwisko i imię)

.....
(data)

.....
(adres zamieszkania)

OŚWIADCZENIE MIESZKANIOWE

W celu ustalenia mojego uprawnienia do przyznania mi równoważnika pieniężnego za remont lokalu mieszkalnego lub domu oświadczam, że w dniu 1 stycznia ..... r. zajmowałem (z rodziną)* w całości ww. lokal mieszkalny lub dom:

.....
(kategoria lokalu: w dyspozycji SW, własne, spółdzielcze, gminne, inne)

na podstawie przysługującego mi (mojemu małżonkowi) tytułu prawnego:

.....
(tytuł prawny: akt notarialny, przydział - decyzja administracyjna, umowa najmu, inne)

Oświadczam, że powyższe dane są zgodne z istniejącym stanem faktycznym.

.....
(podpis)

Załączniki
1-.....,
2-..... .

*- niepotrzebne skreślić

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej, określonej w art. 181 ust. 7 ustawy o Służbie Więziennej.
Wspomniana ustawa utrzymała instytucję równoważnika za remont lokalu mieszkalnego lub domu. Zgodnie z jej przepisami równoważnik ten przysługuje funkcjonariuszom zajmującym cały lokal mieszkalny i posiadającym do niego tytuł prawny.
Jednocześnie, zgodnie z upoważnieniem ustawowym, określono szczegółowy tryb przyznawania i wypłaty oraz zwrotu nienależnie pobranego równoważnika pieniężnego.
W załączniku do rozporządzenia określono także wzór wniosku o jego przyznanie.
Wprowadzenie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych po stronie Budżetu Państwa.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200…. r.

w sprawie warunków, trybu oraz terminów zwrotu funkcjonariuszowi Służby Więziennej kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby

Na podstawie art. 182 ust. 9 ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. …….. Nr ……., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zwrotu kosztów dojazdu dokonuje się na wniosek funkcjonariusza.

2. Wzór wniosku o zwrot kosztów dojazdu, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, wraz z dokumentami potwierdzającymi poniesienie kosztów dojazdu, funkcjonariusz składa w terminie do 10 dnia każdego miesiąca do kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której pełni służbę.

4. Dokumentami potwierdzającymi poniesienie kosztów dojazdu, o których mowa w ust. 3, są:

1) w przypadku dojazdu do miejscowości pełnienia służby koleją lub autobusem:
   a) wykupiony bilet imienny, albo jego poświadczona za zgodność kserokopia,
   b) wykupione bilety jednorazowe, albo ich kserokopie oraz

c) potwierdzony przez bezpośredniego przełożonego wykaz dni pełnienia służby w okresie, za który funkcjonariusz ubiega się o zwrot kosztów dojazdu;

2) w przypadku dojazdu do miejscowości pełnienia służby prywatnym pojazdem mechanicznym - potwierdzony przez bezpośredniego przełożonego wykaz dni pełnienia służby w okresie, za który funkcjonariusz ubiega się o zwrot kosztów dojazdu.

5. Wzór wykazu dni pełnienia służby, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. c i pkt 2, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2.

Zwrotu kosztów dojazdu dokonuje się nie wcześniej niż w najbliższym terminie wypłaty uposażenia funkcjonariusza, nie później jednak niż w kolejnym terminie wypłaty tego uposażenia.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia ..... 200 r. (poz.)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WZÓR

.....
(stopień, imię i nazwisko)

.....
(miejsce pełnienia służby)

.....
(nr telefonu służbowego)

.....
(miejsce zamieszkania)

.....
(adres)

Do

.....

.....

WNIOSEK O ZWROT KOSZTÓW DOJAZDU

Wnoszę o zwrot kosztów dojazdu za miesiąc .....

z miejscowości .....
(miejscowość zamieszkania)

do miejscowości .....
(miejscowość pełnienia służby)

Oświadczam, że:

1. Dojeżdżam do miejscowości pełnienia służby autobusem PKS S.A./pociągiem PKP S.A./innym publicznym środkiem transportu/prywatnym pojazdem mechanicznym**). Najkrótsza odległość drogą publiczną od granicy miejscowości zamieszkania do granicy administracyjnej miejscowości pełnienia służby wynosi ..... km.*)

2. Dojeżdżam do miejsca pełnienia służby służbowym sprzętem transportowym za opłatą w wysokości .....zł.*)

3. W miejscowości, w której pełnię służbę, nie posiadam (dotyczy również współmałżonka i dzieci pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym) lokalu mieszkalnego (domu).

4. Informacje dodatkowe:

.....

www.inforlex.pl

.....

5. Przedkładam następujące dokumenty:

.....

.....

.....

(data i własnoręczny podpis)

*) Właściwe wypełnić.
**) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 2

WZÓR

.....
(stopień, imię i nazwisko)

.....
(miejsce pełnienia służby)

.....
(nr telefonu służbowego)

.....
(miejsce zamieszkania)

.....
(adres)

WYKAZ DNI PEŁNIENIA SŁUŻBY

W miesiącu ..... pełniłem/am*) służbę w następujące dni:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.	31.	**)

*) Niepotrzebne skreślić.
**) Dni pełnienia służby zaznaczyć, wpisując znak "x" w odpowiednie miejsce tabeli.

.....
(data i własnoręczny podpis)

Potwierdzam prawdziwość powyższej informacji:

.....
(pieczątka imienna, data i podpis bezpośredniego przełożonego)

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Wprowadzenie nowego uprawnienia zawartego w art. 182 ust. 9 ustawy z dnia tj. zwrotu kosztów dojazdu funkcjonariuszy SW, którzy zajmują lokal mieszkalny w miejscowości pobliskiej miejsca pełnienia służby, do miejsca pełnienia służby w wysokości ceny biletów za przejazd koleją lub autobusami nie wywoła nowych skutków finansowych, gdyż środki finansowe na ten cel zostaną przeznaczone ze środków, z których Służba Więzienna dokonywała wykupu ulgi na przejazd pociągami PKP.

Środki finansowe planowane na pokrycie kosztów związanych z realizacją nowego uprawnienia do zwrotu kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby jak wskazano wcześniej, będą pochodziły ze środków, z których Służba Więzienna dokonywała wykupu ulgi na przejazd pociągami PKP, a więc z § 4410 - podróże służbowe krajowe.

Niezależnie od powyższego należy podnieść, że wprowadzenie nowego uprawnienia zawartego w art. 182 ustawy tj. zwrotu kosztów dojazdu funkcjonariuszy SW, którzy zajmują lokal mieszkalny w miejscowości pobliskiej miejsca pełnienia służby, do miejsca pełnienia służby w wysokości ceny biletów za przejazd koleją lub autobusami i jego realizacja z pewnością nie spowoduje nowych skutków finansowych dla budżetu państwa, gdyż z tego prawa skorzysta wąska grupa funkcjonariuszy SW (wypłata dokonywana będzie po przedstawieniu odpowiednich dowodów poniesionych kosztów). Większość funkcjonariuszy dojeżdża własnymi środkami transportu, a więc wyasygnowana dotychczas przez służbę kwota ok. 5 mln złotych na pokrycie wykupu ulgi w PKP z pewnością wystarczy realizację wskazanego powyżej uprawnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.
Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.
Skutki dla budżetu państwa nie przekroczą kwoty 5 mln złotych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.
Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

28-05-DG

www.inforlex.pl

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie pomocy finansowej przysługującej funkcjonariuszom Służby Więziennej na uzyskanie lokalu mieszkalnego

Na podstawie art. 184 ust. 3 ustawy z dnia 200 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowy tryb postępowania w zakresie przyznawania, wypłaty oraz zwrotu pomocy finansowej, a także rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się o przyznanie pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego, zwanej dalej "pomocą finansową", przysługującej funkcjonariuszowi Służby Więziennej w służbie stałej, zwanemu dalej "funkcjonariuszem".

§ 2.

1. Pomoc finansową przyznaje się na pisemny wniosek funkcjonariusza.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
1) określenie aktualnej sytuacji mieszkaniowej funkcjonariusza;
2) określenie celu, na który ma być przyznane świadczenie;
3) informację o korzystaniu w przeszłości przez funkcjonariusza z pomocy finansowej.
3. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające fakt ubiegania się przez funkcjonariusza o lokal mieszkalny lub dom albo nabycia przez funkcjonariusza lokalu mieszkalnego lub domu w miejscowości pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej, a w szczególności:
1) umowę ze spółdzielnią mieszkaniową;

2) umowę z firmą developerską;

3) umowę kupna lokalu mieszkalnego (domu jednorodzinnego) sporządzoną w formie aktu notarialnego;

4) pozwolenie na budowę;

5) umowę przedwstępną.

4. Rozpatrzenie wniosków o przyznanie pomocy finansowej, udokumentowanych zgodnie z przepisem ust. 3, następuje w kolejności ich składania, zgodnie z rejestrem prowadzonym przez jednostkę organizacyjną Służby Więziennej.

§ 3.

1. Wypłata przyznanej pomocy finansowej może nastąpić jednorazowo lub w dwóch ratach, nie później jednak niż w terminie dwóch lat od dnia wydania decyzji o przyznaniu tej pomocy. Decyzja określa wysokość rat i terminy ich wypłaty.

2. Wypłata przyznanej pomocy finansowej dokonywana jest w kasie jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pełni służbę, lub na wskazane przez funkcjonariusza konto bankowe.

§ 4.

1. Pomoc finansowa podlega zwrotowi w całości po dniu w którym decyzja o zwrocie stała się ostateczna do kasy jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 3 ust.

2. Jeżeli zwrot pomocy finansowej określony jest w ratach, pomoc finansowa podlega zwrotowi w częściach i w terminach określonych w decyzji o zwrocie.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej, określonej w art. 184 ust. 3 ustawy o Służbie Więziennej.
Wspomniana ustawa utrzymała instytucję pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w dotychczasowej wysokości.
W rozporządzeniu wykonawczym określono rodzaje dokumentów wymaganych przy ubieganiu się funkcjonariusza o jej przyznanie.
Ponadto w rozporządzeniu określono szczegółowy tryb postępowania w zakresie wypłaty świadczenia i zwrotu nienależnie pobranej pomocy finansowej.
Wprowadzenie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych po stronie Budżetu Państwa.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia ..... r.

w sprawie szczegółowego trybu przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych i kwater tymczasowych Służby Więziennej

Na podstawie art. 190 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej "funkcjonariuszem", przydziela się decyzją na jego wniosek lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową w należytym stanie technicznym i sanitarnym, stwierdzonym w protokole zdawczo-odbiorczym umożliwiającym zamieszkanie. Wzór wniosku o przydział lokalu mieszkalnego i kwatery tymczasowej określa załącznik do rozporządzenia.

2. Lokal mieszkalny przydziela się funkcjonariuszowi na czas nieoznaczony.

3. Kwaterę tymczasową przydziela się funkcjonariuszowi na czas pełnienia przez niego służby w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej lub na czas służby przygotowawczej.

§ 2.

1. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwany dalej „kierownikiem”, dysponującej lokalem mieszkalnym lub kwaterą tymczasową, podaje do wiadomości jej funkcjonariuszy, w sposób zwyczajowo przyjęty, informację o przeznaczonym do zasiedlenia lokalu mieszkalnym lub kwaterze tymczasowej wyznaczając jednocześnie co najmniej dziesięciodniowy termin do składania wniosków o przydział.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, kierownik przeprowadza postępowanie administracyjne w sprawie przydziału lokalu mieszkalnego lub

kwatery tymczasowej i wydaje decyzję o przydziale lub przekazuje akta sprawy do właściwego organu.

§ 3.

W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, po dniu, w którym decyzja stała się ostateczna, osoby zamieszkujące w lokalu mieszkalnym lub kwaterze tymczasowej są zobowiązane do ich opuszczenia w terminie określonym w decyzji.

§ 4.

1. Funkcjonariusz, któremu wydano decyzję o przydziale kwatery tymczasowej, uiszcza opłaty, o których mowa w art. 188 ustawy o Służbie Więziennej, od dnia jej wydania.

2. Funkcjonariusz, któremu przydzielono kwaterę tymczasową, uiszcza opłaty, o których mowa w ust. 1, w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, tylko w wypadkach, gdy nie ma zawartej umowy bezpośrednio z dostawcą mediów lub dostawcą usług.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

www.inforlex.pl

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia

WZÓR

.....
(stopień, imię i nazwisko, imię ojca)
.....
(stanowisko służbowe i stopień służbowy)
.....
(data przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości/
delegowania do pełnienia służby)
.....
(jednostka)
.....
(data przyjęcia do służby)

Do
.....
.....

WNIOSEK O PRZYDZIAŁ LOKALU MIESZKALNEGO/KWATERY TYMCZASOWEJ*

1. Proszę o przydzielenie lokalu mieszkalnego/kwatery tymczasowej*:

.....

z uwzględnieniem prawa do zamieszkiwania następujących osób:

1) .....

2) .....

2. Dane o zajmowanym lokalu mieszkalnym

a) przez wnioskodawcę:

www.inforlex.pl

Adres lokalu .....

Tytuł prawny do lokalu (domu) posiada .....

(imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa)

pozostałe osoby zameldowane w lokalu .....

(imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa)

Mieszkanie (dom) jest: w dyspozycji jednostki organizacyjnej SW, komunalne, spółdzielcze (lokatorskie, własnościowe), stanowiące odrębną nieruchomość, inne (podać jakie) .....

.....

.....

.....

b) przez małżonka:

Adres lokalu .....

Tytuł prawny do lokalu (domu) posiada .....

(imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa)

pozostałe osoby zameldowane w lokalu .....

(imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa)

Mieszkanie (dom) jest: w dyspozycji jednostki organizacyjnej SW, komunalne, spółdzielcze (lokatorskie, własnościowe), stanowiące odrębną nieruchomość, inne (podać jakie) .....

3. Do jakich innych lokali mieszkalnych (domów) wnioskodawca, małżonek lub którykolwiek z członków rodziny zgłoszonych do wspólnego zamieszkania posiada tytuł prawny? .....

.....

4. Czy wnioskodawca, małżonek lub którykolwiek z członków rodziny zgłoszonych do wspólnego zamieszkania posiadał tytuł prawny do lokalu mieszkalnego (domu), który następnie utracił lub którego się zrzekł? .....

.....

.....

5. Informacje dodatkowe (podać dodatkowe dane istotne dla sprawy, niewymienione wyżej) .....

www.inforlex.pl

.....

6. Uzasadnienie wniosku:

.....

.....

.....

.....

.....

(podpis wnioskodawcy)

Adnotacje komórki kadrowej.

Pan(i) ..... funkcjonariusz w służbie stałej - przygotowawczej mianowany(a) dnia ..... pełniący(a) służbę w ..... zajmujący(a) stanowisko przewidziane etatem dla ..... decyzją nr ..... z dnia ..... został(a) delegowany(a) - przeniesiony(a) do ..... na okres od ..... do .....

.....

(data i podpis)

*-niepotrzebne skreślić

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji ustawowej, określonej w art. 190 ustawy o Służbie Więziennej.

Zgodnie z delegacją ustawową w rozporządzeniu przewidziano tryb przydziału lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater. Zarówno lokale jak i kwatery przyznawane będą na wniosek funkcjonariuszy. Decyzja o przydziale lokalu wydawana będzie na czas nieoznaczony, natomiast kwatery na określony czas: na pełnienia służby w jednostce organizacyjnej – w przypadku funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości – lub na czas służby przygotowawczej funkcjonariusza.

W celu przestrzegania zasady jawności postępowania określono w rozporządzeniu obowiązek informowania funkcjonariuszy jednostki organizacyjnej Służby Więziennej o lokalach i kwaterach tymczasowych przeznaczonych do zasiedlenia. Ponadto określono wzór wniosku funkcjonariusza o przydzielenie lokalu lub kwatery tymczasowej.

Zawarto również propozycję, uregulowania kwestii przejęcia lokalu lub kwatery przez funkcjonariusza (protokół zdawczo-odbiorczy), jak też sposobu wnoszenia opłat za kwaterę.

Rozporządzenie nie wywoła skutków finansowych po stronie budżetu Państwa.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie zwrotu kosztów przejazdu raz w roku środkami publicznego transportu zbiorowego oraz wypłaty zryczałtowanego równoważnika pieniężnego funkcjonariuszom Służby Więziennej i członkom ich rodzin

Na podstawie art. 194 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

1) szczegółowy tryb oraz warunki zwrotu kosztów przejazdu raz w roku środkami publicznego transportu zbiorowego, zwanego dalej „zwrotem kosztów przejazdu", funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem", i członkom jego rodziny;
2) warunki wypłaty zryczałtowanego równoważnika pieniężnego, zwanego dalej „równoważnikiem", w razie niewykorzystania przysługującego przejazdu funkcjonariuszowi i członkom jego rodziny.

§ 2.

1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje przejazd do obranej przez siebie miejscowości w kraju i z powrotem, trasą o bezpośrednim połączeniu, a w przypadku braku takiego połączenia - najkrótszą trasą.

2. Środkami publicznego transportu zbiorowego właściwymi do odbycia przejazdu w przypadkach, o których mowa w ust. 1, są środki publicznego transportu kolejowego lub środki publicznego transportu autobusowego.

§ 3.

1. Zwrot kosztów przejazdu w wysokości udokumentowanej biletami następuje na pisemny wniosek funkcjonariusza, sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Zwrot kosztów przejazdu środkami publicznego transportu kolejowego przysługuje do wysokości cen biletów na przejazd w drugiej klasie pociągu pośpiesznego lub w pierwszej klasie pociągu osobowego, z uwzględnieniem posiadanych uprawnień do przejazdów ulgowych, i nie obejmuje cen biletów na miejsca rezerwowane oraz cen biletów na miejsca sypialne lub na miejsca do leżenia.

§ 4.

1. W razie niewykorzystania przysługującego przejazdu funkcjonariusz otrzymuje na każdą osobę uprawnioną równoważnik w kwocie odpowiadającej cenie biletów na przejazd w drugiej klasie pociągu pośpiesznego na odległość 500 km i z powrotem, z uwzględnieniem posiadanych uprawnień do przejazdów ulgowych.

2. Wysokość równoważnika ustala się według ceny biletu obowiązującej w dniu wypłaty równoważnika, nie później jednak niż w ostatnim dniu roku kalendarzowego, za który przysługuje przejazd.

3. Wypłaty równoważnika dokonuje się na wniosek funkcjonariusza, sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5.

W razie zbiegu uprawnień z tytułu służby obojga małżonków będących funkcjonariuszami do zwrotu kosztów przejazdu lub wypłaty równoważnika, osoby uprawnione niebędące funkcjonariuszami mogą skorzystać z tego prawa tylko z tytułu służby jednego małżonka.

§ 6.

Zwrotu kosztów przejazdu lub wypłaty równoważnika dokonuje jednostka organizacyjna Służby Więziennej, właściwa dla miejsca stałego pełnienia służby funkcjonariusza, w terminie 30 dni od dnia złożenia przez funkcjonariusza wniosku o przyznanie świadczenia.

§ 7.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie zwrotu kosztów przejazdu raz w roku środkami publicznego transportu zbiorowego oraz wypłaty zryczałtowanego równoważnika pieniężnego w razie niewykorzystania przysługującego przejazdu funkcjonariuszom Służby Więziennej i członkom ich rodzin (Dz. U. z 2003 r. Nr 1, poz. 9).

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia ..... 200 r. (poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR WNIOSKU W SPRAWIE ZWROTU KOSZTÓW PRZEJAZDU

.....
(stopień, imię i nazwisko funkcjonariusza)

.....
(jednostka organizacyjna Służby Więziennej)

WNIOSEK
w sprawie zwrotu kosztów przejazdu

1. Proszę o zwrot kosztu przejazdu w roku ……..... środkami publicznego transportu zbiorowego:
   a) koleją z miejscowości ..... do miejscowości ..... i z powrotem,
   b) środkami publicznego transportu autobusowego z miejscowości ..... do miejscowości ..... i z powrotem - dla następujących osób:

Lp.	Nazwisko i imię funkcjonariusza i członków rodziny	Data urodzenia członka rodziny	Stopień pokrewieństwa	% posiadanej ulgi	Środek transportu i wysokość poniesionej opłaty	Przysługująca należność w złotych
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
				Razem		

Należność przejazdu środkami publicznego transportu kolejowego przysługuje do wysokości cen biletów na przejazd w drugiej klasie pociągu pośpiesznego lub w pierwszej klasie pociągu osobowego, z uwzględnieniem posiadanych uprawnień do przejazdów ulgowych, i nie obejmuje cen biletów na miejsca rezerwowane oraz cen biletów na miejsca sypialne lub na miejsca do leżenia.

2. Jednocześnie oświadczam, że wyżej wymienione osoby w pkt .....:
   1) nie korzystały i nie będą korzystać w roku ..... z prawa przejazdu na koszt jednostki organizacyjnej Służby Więziennej z tytułu służby mojego małżonka;
   2) spełniają warunki uprawniające do przejazdu na koszt jednostki organizacyjnej Służby Więziennej.
3. Do wniosku załączam bilety w liczbie.....

....
(miejscowość i data) (podpis funkcjonariusza)

4. Sprawdzono wniosek pod względem formalno-rachunkowym:

....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis osoby sprawdzającej)

5. Sprawdzono wniosek pod względem merytorycznym:

....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis osoby sprawdzającej)

6. Zatwierdzam do wypłaty kwotę złotych .....

(słownie złotych: .....)

....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis kierownika jednostki)

7. Kwotę złotych ..... (słownie złotych: .....)

otrzymałem dnia ....
(podpis funkcjonariusza)

8. Dokonano wypłaty należności za rok ..... i fakt ten odnotowano w karcie uposażenia.

....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis pracownika komórki finansowej)

ZAŁĄCZNIK Nr 2

WZÓR WNIOSKU W SPRAWIE WYPŁATY RÓWNOWAŻNIKA

.....
(stopień, imię i nazwisko funkcjonariusza)

.....
(jednostka organizacyjna Służby Więziennej)

WNIOSEK
w sprawie wypłaty równoważnika

1. Proszę o wypłacenie równoważnika w związku z niewykorzystaniem przysługującego przejazdu na koszt jednostki organizacyjnej Służby Więziennej w roku ..... w kwocie odpowiadającej cenie biletów na przejazd w drugiej klasie pociągu pośpiesznego na odległość 500 km i z powrotem, z uwzględnieniem posiadanych uprawnień do przejazdów ulgowych, na następujące osoby:

Lp.	Nazwisko i imię funkcjonariusza i członków rodziny	Data urodzenia członka rodziny	Stopień pokrewieństwa	% posiadanej ulgi	Przysługująca należność w złotych	UWAGI
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
				Razem		

2. Jednocześnie oświadczam, że wyżej wymienione osoby w pkt .....:
   1) nie wykorzystały i nie będą korzystać w roku ..... z prawa przejazdu na koszt jednostki organizacyjnej Służby Więziennej z tytułu służby mojego małżonka;
   2) spełniają warunki uprawniające do przejazdu na koszt jednostki organizacyjnej Służby Więziennej.

....
(miejscowość i data) (podpis funkcjonariusza)

3. Sprawdzono wniosek pod względem formalno-rachunkowym:

....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis osoby sprawdzającej)

4. Sprawdzono wniosek pod względem merytorycznym:

....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis osoby sprawdzającej)

5. Zatwierdzam do wypłaty kwotę złotych .....

(słownie złotych: .....)

....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis kierownika jednostki)

6. Kwotę złotych ..... (słownie złotych: .....)

otrzymałem dnia ....
(podpis funkcjonariusza)

7. Dokonano wypłaty należności za rok ..... i fakt ten odnotowano w karcie uposażenia.

....
(data) (imię i nazwisko oraz podpis pracownika komórki finansowej)

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 194 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie zwrotu kosztów przejazdu raz w roku środkami publicznego transportu zbiorowego oraz wypłaty zryczałtowanego równoważnika pieniężnego w razie niewykorzystania przysługującego przejazdu funkcjonariuszom Służby Więziennej i członkom ich rodzin ((Dz. U. z 2003 r. Nr 1, poz. 9), wydanym na podstawie art. 72 ust. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761) z późn.zm.).

W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu, albowiem przygotowywany projekt jest tożsamy w treści z dotychczas obowiązującym rozporządzeniem. Zwrot poniesionych kosztów lub wypłata ewentualnego równoważnika pieniężnego związanego z realizacją uprawnienia do jednorazowego przejazdu na koszt służby finansowana jest z § 3070 dział 755 rozdział 75512 część 37 ustawy budżetowej - wydatki osobowe nie zaliczone do uposażeń

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

05/16-kt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200…. r.

w sprawie wysokości funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 204 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej Dz. U. Nr …., poz. ….) zarządza się, co następuje:,

§ 1.

1. Wysokość funduszu na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej, tworzonego w ramach środków na uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej, wynosi 9,5 % planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, ujętych w części 37 budżetu państwa, pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości, w tym:

1) 8,5 % z przeznaczeniem na nagrody roczne;
2) 1,0 % z przeznaczeniem na nagrody uznaniowe i zapomogi.

2. Wysokość funduszu może być podwyższana przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, zwanego dalej „Dyrektorem Generalnym”, w ramach łącznej sumy środków na uposażenia zasadnicze funkcjonariuszy Służby Więziennej wraz z dodatkami o charakterze stałym i nagrody roczne.

§ 2.

1. Fundusz na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi tworzy się w:

1) Centralnym Zarządzie Służby Więziennej;
2) okręgowym Inspektoracie Służby Więziennej;
3) zakładzie karnym i areszcie śledczym;
4) Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej oraz ośrodkach szkolenia i ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej.

2. Wysokość funduszu ustala:

1) Dyrektor Generalny w:
   a) Centralnym Zarządzie Służby Więziennej,
   b) okręgowych inspektoratach Służby Więziennej,
   c) Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej oraz
   d) ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej;
2) dyrektor okręgowy Służby Więziennej w:
   a) zakładach karnych i aresztach śledczych oraz
   b) bezpośrednio mu podległych ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej.

§ 3.

1. Przełożonym właściwym do przyznania nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg jest przełożony określony art. 192 ust 4 ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej.

2. Nagrody uznaniowe przyznają przełożeni, z własnej inicjatywy bądź na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

3. Zapomogi przyznają przełożeni, z własnej inicjatywy, na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza, organizacji związku zawodowego funkcjonariuszy bądź zainteresowanego funkcjonariusza.

§ 4.

Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2000 r. w sprawie wysokości funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 98, poz. 1065).

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER PRACY

I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 204 ustawy o Służbie Więziennej. W projekcie utrzymano dotychczasową wysokość tworzonego funduszu. Wzorem innych służb mundurowych w projekcie rozporządzenia przewiduje się możliwość podwyższania wysokości funduszu w ramach łącznej sumy środków na uposażenia zasadnicze funkcjonariuszy Służby Więziennej wraz z dodatkami o charakterze stałym. Zgodnie z upoważnieniem dookreślono, w jakich jednostkach organizacyjnych jest tworzony fundusz oraz zakres dysponowania środkami finansowymi, co pozwala wyższym przełożonym przesuwać te środki, mając na względzie celową i racjonalna politykę w zakresie dysponowania środkami finansowymi. Określono również właściwość przełożonych w zakresie przyznawania i wypłaty nagród i zapomóg, zgodnie z art. 192 ust. 4 ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu. Środki finansowe przeznaczone na fundusz na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla funkcjonariuszy Służby Więziennej, tworzonego w ramach środków na uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej, w wysokości 9,5% planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenia zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, zostały ujęte w części 37 budżetu państwa, pozostających w dyspozycji Ministra Sprawiedliwości i uwzględnione w budżecie państwa na rok 2009 r.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej

05/17-kt

Projekt

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie nagród jubileuszowych funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 206 ust. 5 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowy tryb obliczania i wypłacania nagrody jubileuszowej funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”.

§ 2.

1. Do okresu służby uprawniającego funkcjonariusza do nagrody jubileuszowej, zwanego dalej „stażem jubileuszowym", w razie równoczesnego pozostawania w więcej niż w jednym stosunku pracy albo równoczesnego pozostawania w stosunku pracy i kontynuowania nauki w szkole wyższej, wlicza się tylko jeden z zakończonych okresów pracy lub nauki, w wymiarze korzystniejszym dla funkcjonariusza.

2. Do stażu jubileuszowego wlicza się, w przypadku ukończenia studiów:

1) w więcej niż jednej szkole wyższej lub na kilku kierunkach studiów - tylko jeden z tych okresów;
2) przed terminem przewidzianym w programie nauczania - okres do uzyskania dyplomu ich ukończenia;

3) w wyższej szkole zawodowej i kontynuowania nauki na uzupełniających studiach magisterskich - oba te okresy, z uwzględnieniem art. 206 ust. 1 pkt 3

- w wymiarze korzystniejszym dla funkcjonariusza.

§ 3.

1. Podstawę obliczania nagrody jubileuszowej stanowi miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, zwane dalej „uposażeniem", w wysokości przysługującej funkcjonariuszowi w dniu wypłaty nagrody jubileuszowej, a jeżeli jest to dla niego korzystniejsze - w dniu nabycia prawa do nagrody.

2. W przypadku funkcjonariusza zawieszonego w czynnościach służbowych podstawę obliczenia wysokości nagrody stanowi miesięczne uposażenie w wysokości przysługującej mu w przeddzień zawieszenia w czynnościach służbowych.

3. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej wypłacanej po ustaniu lub wygaśnięciu stosunku służbowego, stanowi uposażenie w wysokości przysługującej funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym na dzień ustania lub wygaśnięcia stosunku służbowego, a jeżeli jest to korzystniejsze - uposażenie przysługujące w dniu nabycia prawa do nagrody.

§ 4.

1. Nagrodę jubileuszową wypłaca się niezwłocznie po nabyciu do niej prawa.

2. Funkcjonariuszowi, który osiągnął staż jubileuszowy w okresie podlegającym zaliczeniu do stażu jubileuszowego, lecz bez prawa do uposażenia, nagrodę jubileuszową wypłaca się niezwłocznie po upływie tego okresu.

§ 5.

1. Nagrodę wypłaca się funkcjonariuszowi bezpośrednio do rąk funkcjonariusza lub w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy wskazany przez

niego pisemnie, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach może być ona przesłana na adres wskazany przez funkcjonariusza.

2. W razie śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza nagrodę wypłaca się osobom, o których mowa w art. 215 ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej.

§ 6.

1. Funkcjonariusz dokumentuje swoje prawo do nagrody jubileuszowej, jeżeli w jego aktach osobowych brak jest odpowiednich dokumentów potwierdzających nabycie tego prawa.

2. Dokumentami potwierdzającymi okresy służby lub pracy, są w szczególności:

1) akt mianowania, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy z dnia…….. o Służbie Więziennej;
2) świadectwo służby;
3) świadectwo pracy;
4) wyciąg z książeczki wojskowej;
5) zaświadczenie właściwego urzędu pracy o okresach pobierania zasiłku dla bezrobotnych;
6) zaświadczenie o pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym;
7) zaświadczenie o ukończeniu studiów wyższych określające w szczególności: datę rozpoczęcia i zakończenia studiów, programowy czas trwania nauki, datę uzyskania dyplomu.

§ 7.

Funkcjonariusz, który przed dniem wejścia w życie rozporządzenia pełnił służbę w Służbie Więziennej, zachowuje dotychczas ustalony staż jubileuszowy.

§ 8.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie nagród jubileuszowych funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 233, poz. 1963).

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w porozumieniu:

MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 206 ust. 5 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie nagród jubileuszowych funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 233, poz. 1963), wydanego z upoważnienia art. 107 ust. 3 uchylonej ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.).

W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia, dodano jedynie dwa przepisy. Jeden reguluje kwestię obliczenia wysokości nagrody jubileuszowej w przypadku funkcjonariusza zawieszonego w czynnościach służbowych. Podstawę obliczenia wysokości nagrody tego funkcjonariusza stanowi miesięczne uposażenie w wysokości przysługującej mu w przeddzień zawieszenia w czynnościach służbowych. Natomiast drugi z przepisów reguluje sposób wypłaty i przesłania nagrody funkcjonariuszowi bezpośrednio lub w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy wskazany przez niego pisemnie, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, przepis ten przewiduje możliwość przesłania nagrody na adres wskazany przez funkcjonariusza. W razie śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza nagrodę wypłaca się członkom pozostałej po nim rodzinie. Powyższe przepisy wynikają z praktycznego stosowania dotychczas obowiązującego rozporządzenia, mają charakter porządkujący dotychczasową praktykę i nie odbiegają od unormowań obowiązujących w powyższym zakresie w innych służbach mundurowych, np. por. rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 listopada 2002 r. w sprawie okresów wliczanych do okresu służby, od którego zależy nabycie prawa do nagrody jubileuszowej, oraz zasad jej obliczania i wypłacania funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz. Nr 201, poz.1697).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa. W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązujących przepisów w tym zakresie w Służbie Więziennej.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200... r.

w sprawie warunków otrzymywania przez funkcjonariuszy Służby Więziennej dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe

Na podstawie art. 207 ust. 3 ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …, poz….) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o podstawie wynagrodzenia, należy przez to rozumieć wysokość kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej ustalonej dla funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami".

§ 2.

1. Funkcjonariuszowi, któremu w ramach zadań wykraczających poza zakres jego obowiązków służbowych zlecono na piśmie wykonywanie obsługi codziennej powierzonego mu do prowadzenia sprzętu transportowego, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w następującej wysokości procentowej od podstawy wynagrodzenia:
   1) 0,50% - za obsługę codzienną autobusu, samochodu ciężarowego i samochodu specjalnego lub specjalizowanego na podwoziu samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 tony;
   2) 0,40% - za obsługę codzienną samochodu niewymienionego w pkt 1, ciągnika rolniczego lub ciężkiego sprzętu budowlanego;
   3) 0,18% - za obsługę codzienną motocykla lub innego sprzętu transportowego niewymienionego w pkt 1 i 2.
2. Wykonywanie obsługi codziennej sprzętu transportowego użytkowanego przez kilku funkcjonariuszy spoczywa na funkcjonariuszu, który w danej dobie

pierwszy rozpoczął jego użytkowanie, i z tego tytułu dodatkowe wynagrodzenie przysługuje tylko temu funkcjonariuszowi.

3. Łączna kwota dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie obsługi codziennej sprzętu transportowego nie może przekroczyć na dobę kwoty ustalonej zgodnie z ust. 1, niezależnie od ilości funkcjonariuszy użytkujących daną jednostkę sprzętu.

§ 3.

Wysokość dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w § 2, ustala kierownik właściwej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej.

§ 4.

Przepisów § 1-3 nie stosuje się do funkcjonariuszy kierujących pojazdami służbowymi przekazanymi im do eksploatacji na podstawie umowy użyczenia samochodu osobowego lub motocykla.

§ 5.

Funkcjonariuszowi posiadającemu ważne, wydane na podstawie odrębnych przepisów, świadectwo kwalifikacyjne uprawniające do obsługi agregatów prądotwórczych i elektrowni oświetleniowych, któremu zlecono na piśmie wykonywanie zadań wykraczających poza zakres jego obowiązków służbowych, polegających na konserwacji tego sprzętu, przysługuje miesięcznie dodatkowe wynagrodzenie w następującej wysokości procentowej od podstawy wynagrodzenia:

1) do 4,35% - za bieżącą konserwację agregatu prądotwórczego lub osprzętu elektrowni oświetleniowej w zależności od jej mocy;
2) do 75% stawki przyjętej dla jednego urządzenia - za bieżącą konserwację każdego następnego agregatu prądotwórczego lub elektrowni oświetleniowej;
3) do 5,25% - za jednorazowe przygotowanie do pracy, uruchomienie, a następnie zakonserwowanie agregatu lub elektrowni oświetleniowej w zależności od jej mocy.

Przepis § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 6.

Dodatkowe wynagrodzenie wypłaca się za każdy miesiąc, na podstawie imiennej listy zatwierdzonej przez przełożonego, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca. Kwotę tego wynagrodzenia zaokrągla się do 10 groszy w górę.

§ 7.

Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 1997 r. w sprawie wynagradzania lekarzy – funkcjonariuszy Służby Więziennej za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe (Dz.Urz. MS Nr 3, poz. 29).

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 207 ust. 3 ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej.

W projekcie określono rodzaje zadań zleconych, wysokość i sposób obliczania wynagrodzenia oraz tryb jego wypłacania.

Obecnie problematykę tę reguluje zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 1997 r. w sprawie wynagradzania lekarzy – funkcjonariuszy Służby Więziennej za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe.

W porównaniu ze stanem dotychczasowym projektowane rozporządzenie zawiera całkowicie nowe rozwiązania. Są one obecnie analogiczne do rozwiązań obowiązujących m.in. w Straży Granicznej, Policji, czy w Państwowej Straży Pożarnej. Dotychczasowe rozwiązania utraciły swą aktualność wobec uznania, ze dyżur medyczny wykonywany również przez lekarzy – funkcjonariuszy Służby Więziennej wykonywany jest w ramach obowiązującej normy czasu służby.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

31-05-DG

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200… r.

w sprawie kosztów pogrzebu funkcjonariusza Służby Więziennej

Na podstawie art. 209 ust. 5 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …., poz……) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Jednostka organizacyjna Służby Więziennej, zwana dalej "jednostką organizacyjną", w której funkcjonariusz Służby Więziennej, zwany dalej "funkcjonariuszem", pełnił służbę bezpośrednio przed śmiercią, pokrywa następujące koszty pogrzebu funkcjonariusza w razie jego śmierci, która nastąpiła wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą:

1) przewóz zwłok funkcjonariusza do miejscowości, w której zmarły ma być pochowany;
2) obsługa ceremonii pogrzebowej;
3) zakup miejsca pochowania na cmentarzu;
4) zakup trumny albo urny;
5) wybudowanie nagrobka;
6) zakup wieńca i kwiatów;
7) ogłoszenie nekrologu w prasie.

2. Koszty pogrzebu funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, jednostka organizacyjna pokrywa poprzez zorganizowanie pogrzebu na wniosek rodziny zmarłego funkcjonariusza lub z własnej inicjatywy, jeżeli zmarły nie pozostawił rodziny.

§ 2.

Ograniczenie wysokości kwoty wydatków na pokrycie kosztów pogrzebu, o którym mowa w art. 209 ust. 2 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, nie obejmuje kosztów ogłoszenia nekrologu w prasie przez kierownictwo Centralnego Zarządu Służby Więziennej oraz zakupu wieńca lub kwiatów składanych w jego imieniu w czasie uroczystości pogrzebowych zmarłego funkcjonariusza, pokrywanych ze środków budżetowych pozostających w dyspozycji Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

§ 3.

Podstawę zwrotu kosztów pogrzebu funkcjonariusza, o których mowa w art. 209 ust. 4 ustawy, po przedstawieniu wyciągu z aktu zgonu stanowią oryginały rachunków potwierdzających pokrycie kosztów pogrzebu, poniesionych przez rodzinę zmarłego funkcjonariusza.

§ 4.

Kierownika jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełnił służbę bezpośrednio przed śmiercią, dokonuje zwrotu kosztów pogrzebu, w terminie 14 dni od dnia złożenia dokumentów i rachunków, o których mowa w § 3.

§ 5.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza Służby Więziennej ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej oraz określenia członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy (Dz.U. Nr 206, poz. 2006), w części dotyczącej wypłaty kosztów pogrzebu.

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ……. o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 209 ust. 5 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza Służby Więziennej ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej oraz określenia członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy (Dz.U. Nr 206, poz. 2006).

W projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

32-05-DG

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200… r.

w sprawie wypłaty zasiłków pogrzebowych funkcjonariusza Służby Więziennej

Na podstawie art. 211 ust. 3 ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr …., poz…...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1.Dokumentami wymaganymi do wypłaty zasiłku pogrzebowego z tytułu śmierci członka rodziny funkcjonariusza są:

1) jeżeli koszty pogrzebu pokrywa funkcjonariusz:
   a) wyciąg z aktu zgonu członka rodziny, a w razie pogrzebu dziecka martwo urodzonego lub niezdolnego do życia - zaświadczenie stwierdzające, że dziecko urodziło się martwe lub niezdolne do życia,
   b) oryginały rachunków obejmujących zasadnicze koszty pogrzebu, a w szczególności zakupu trumny lub miejsca pochowania na cmentarzu;
2) jeżeli koszty pogrzebu pokrywa inna osoba:
   a) dokument, o którym mowa w pkt 1 lit. a,
   b) oryginały rachunków faktycznie poniesionych kosztów pogrzebu.

2. Dokumentami wymaganymi do wypłaty wyrównania zasiłku pogrzebowego są:

1) wyciąg z aktu zgonu;
2) oryginał dokumentu stwierdzającego wysokość niższego zasiłku pogrzebowego przyznanego funkcjonariuszowi z tytułu śmierci członka rodziny.

3. Jako dowód poniesionych przez funkcjonariusza kosztów pogrzebu członka rodziny uznaje się również wystawione na inną osobę oryginały rachunków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, a w przypadku ubiegania się o wyrównanie zasiłku - oryginał dokumentu stwierdzającego wysokość zasiłku pogrzebowego przyznanego innej osobie na podstawie odrębnych przepisów, jeżeli osoba ta złoży na piśmie oświadczenie, że koszty pogrzebu zostały pokryte ze środków finansowych funkcjonariusza albo przez niego zwrócone. Oświadczenie nie jest wymagane, jeżeli rachunki lub dokumenty wystawione zostały na małżonka funkcjonariusza.

§ 2.

Kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, dokonuje wypłaty zasiłku pogrzebowego, w terminie 14 dni od dnia złożenia dokumentów i rachunków.

§ 3.

Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza Służby Więziennej ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej oraz określenia członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy (Dz.U. Nr 206, poz. 2006), w części dotyczącej wypłaty zasiłku pogrzebowego.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 211 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie warunków pokrywania kosztów pogrzebu funkcjonariusza Służby Więziennej ze środków właściwej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej oraz określenia członków rodziny, na których przysługuje zasiłek pogrzebowy (Dz.U. Nr 206, poz. 2006).

W zakresie trybu i dokumentów w projekcie rozporządzenia nie dokonano zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

26/05/BS

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie pomocy finansowej na kształcenie dzieci funkcjonariuszy Służby Więziennej, których śmierć nastąpiła w związku ze służbą

Na podstawie art. 212 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb przyznawania pomocy finansowej przeznaczonej na kształcenie dzieci będących na utrzymaniu zmarłych funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami", których śmierć nastąpiła w związku ze służbą.

§ 2.

Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa bez bliższego określenia o:

1) pomocy - należy przez to rozumieć pomoc, o której mowa w art. 212 ust. 1 i 2 ustawy z dnia .....o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą";
2) dziecku - należy przez to rozumieć zstępnego, któremu na podstawie art. 212 ust. 1 i 2 ustawy przysługuje pomoc finansowa na kształcenie.

§ 3.

Pomoc przyznaje Dyrektor Generalny Służby Więziennej, zwany dalej „Dyrektorem Generalnym”, w drodze decyzji administracyjnej i wypłaca ją ze środków będących w jego dyspozycji.

§ 4.

1. Wniosek o przyznanie pomocy, zwany dalej „wnioskiem", składa do Dyrektora Generalnego dziecko albo jego przedstawiciel ustawowy.

2. Wniosek składa się za pośrednictwem, właściwego ze względu na stałe miejsce pełnienia służby zmarłego funkcjonariusza, kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, w terminie:

1) do dnia 31 lipca - w przypadku uczniów szkół publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych dla młodzieży i dla dorosłych;
2) do dnia 30 września - w przypadku słuchaczy zakładów kształcenia nauczycieli i kolegiów pracowników służb społecznych oraz studentów szkół wyższych.

3. Wniosek powinien zawierać w szczególności:

1) imię, nazwisko i adres zamieszkania dziecka, oraz imię, nazwisko i adres zamieszkania wnioskodawcy - jeśli nie jest nim dziecko;
2) numer i datę wydania aktu zgonu funkcjonariusza oraz oznaczenie organu wydającego akt zgonu;
3) numer i datę wydania orzeczenia komisji lekarskiej ustalającej związek zgonu funkcjonariusza ze służbą oraz oznaczenie komisji wydającej to orzeczenie.

4. Do wniosku dołącza się:

1) informacje, w jakiej placówce oświatowej lub uczelni dziecko zamierza rozpocząć lub kontynuować naukę, wraz ze wskazaniem ilości semestrów nauki w danym roku szkolnym lub akademickim;
2) zobowiązanie do niezwłocznego zawiadomienia o przerwaniu nauki w trakcie roku szkolnego lub akademickiego.

5. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej przesyła niezwłocznie wniosek wraz ze swoim stanowiskiem do Dyrektora Generalnego.

§ 5.

1. Pomoc przyznawana jest jednorazowo w roku szkolnym lub akademickim i wynosi:

1) dla uczniów szkół publicznych i niepublicznych - dwukrotność przeciętnego miesięcznego uposażenia funkcjonariusza;

2) dla słuchaczy zakładów kształcenia nauczycieli i kolegiów pracowników służb społecznych oraz studentów szkół wyższych - trzykrotność przeciętnego miesięcznego uposażenia funkcjonariusza.

2. Pomoc wypłacana jest w dwóch równych ratach:

1) pierwsza rata, za okres od września do grudnia, wypłacana jest w terminie do dnia 30 listopada;

2) druga rata, za okres od stycznia do czerwca, wypłacana jest w terminie do dnia 30 kwietnia.

3. Jeżeli w danym roku szkolnym lub akademickim nauka obejmuje tylko jeden semestr, pomoc jest przyznawana i wypłacana w wysokości odpowiadającej jednej racie, w terminie odpowiednim do okresu odbywania nauki.

4. Pomoc wypłaca się na rachunek bankowy dziecka lub jego ustawowego przedstawiciela.

§ 6.

1. W przypadku nieuzyskania promocji do klasy programowo wyższej lub niezaliczenia roku studiów pomoc w kolejnym roku nie przysługuje.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, spowodowanym okolicznościami niezależnymi od dziecka, w szczególności długotrwałą chorobą, pomoc w kolejnym roku może zostać przyznana.

3. Do przyznania pomocy, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio § 4. Do wniosku dołącza się dokumentację potwierdzającą okoliczności, o których mowa w ust. 2.

§ 7.

1. W przypadku przerwania nauki po wydaniu decyzji o przyznaniu pomocy, a przed wypłaceniem pierwszej lub drugiej raty tej pomocy, dziecko lub jego

www.inforlex.pl

przedstawiciel ustawowy zobowiązany jest do niezwłocznego powiadomienia o tym fakcie Dyrektora Generalnego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor Generalny wydaje decyzję o wstrzymaniu wypłaty pomocy.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia …… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr…, poz. …..).

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 212 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Problematyka objęta niniejszym projektem nie była dotychczas uregulowana na podstawie ustawy z dnia 28 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.).

Tworzenie odrębnego systemu pomocy na kształcenie sierot po poległych w służbie funkcjonariuszach ma w ocenie Służby Więziennej bardzo istotne znaczenie.

Żądając w ślubowaniu, by funkcjonariusze „stawiali siebie i swoje siły do dyspozycji służby", państwo musi wykazać, że dostrzega zagrożenia wynikające z pełnienia służby w Służbie Więziennej oraz, że funkcjonariusze tej służby, w przypadku narażenia swojego życia, mogą liczyć, że członkowie ich rodzin traktowani będą w sposób szczególny. Gest ze strony formacji pozwalający na bezpieczne zdobycie wykształcenia dziecka pozbawionemu opieki jednego z rodziców i jednocześnie poddanemu traumatycznemu przeżyciu ma wymiar symboliczny i posiada ogromne znaczenie dla kształtowania pożądanych postawa funkcjonariuszy.

Ograniczenie przez ustawodawcę grupy ewentualnych beneficjentów przepisu do uczniów szkół ponad gimnazjalnych podyktowany jest tym, że właśnie na tym etapie koszty kształcenia są najwyższe – często związane z wyjazdem poza miejsce stałego zamieszkania.

Projekt generalnie nie przewiduje zwracania pomocy. Nakłada jednak na beneficjentów pomocy obowiązek informowania Dyrektora Generalnego o fakcie przerwania nauki przez dziecko. Dyrektor Generalny wydaje w takim przypadku decyzję o wstrzymaniu wypłaty niewypłaconych do momentu powiadomienia rat pomocy.

Ewentualne skutki finansowe wejścia w życie rozporządzenia znajdują pokrycie w budżecie Służby Więziennej. Aktualnie nie przewiduje się z tego tytułu skutków finansowych. Ostatnie wypadki śmierci w służbie miały miejsce ZK w Gdańsku – Przeróbce w roku (został zabity wychowawca) i kierowca w AŚ w Olsztynie w 1996 r. Celem regulacji jest określenie zasad wypłacania pomocy finansowej przeznaczonej na kształcenie sierot po poległych w służbie funkcjonariuszach, ale przyznanie tej pomocy ma też pośredni wpływ na morale całej formacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Przedmiotowy projekt zostanie przekazany do opiniowania przez Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Przechodząc do skutków finansowych związanych z wprowadzeniem pomocy w zakresie kształcenia dzieci poległych w służbie funkcjonariuszy, informuję, że roczny koszt tej pomocy w odniesieniu do dzieci (uczniów szkół publicznych i niepublicznych) będzie wynosił:

{1523,29 (kwota bazowa w 2008r.) x 2,48 (wskaźnik wielokrotności na 2008r.) x 103,9% (planowana waloryzacja na 2009r.)} x 2 = 7 850,18 zł. na 1 dziecko

Natomiast w odniesieniu do pozostałych słuchaczy i studentów kwota ta wyniesie:

(1523,29 x 2,48 x 103,9) x 3 = 11 775,28 zł na 1 osobę

Należy nadmienić, że aktualnie ta forma pomocy może mieć zastosowanie do 5 (pięciu) osób.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

33-05-DG

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia ..... r.

w sprawie określenia przełożonych właściwych do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz trybu postępowania w tych sprawach

(Dz. U. z dnia ..... r.)

Na podstawie art. 227 ust. 3 ustawy z dnia ..... r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..., poz. .....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przełożonym właściwym do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej "funkcjonariuszem", jest kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej właściwej w sprawach wypłacania uposażenia funkcjonariusza, zwany dalej „kierownikiem jednostki”.

§ 2. Z uposażenia funkcjonariusza za jego zgodą, wyrażoną na piśmie, mogą być dokonywane potrącenia z tytułu zobowiązań:

1) zapłaty odszkodowania, przewidzianych w przepisach o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
2) wobec pracowniczej kasy zapomogowo - pożyczkowej;
3) innych, wskazanych przez funkcjonariusza.

§ 3. 1. Potrąceń z uposażenia dokonuje się:

1) w związku z egzekucją należności:

a) objętych sądowymi lub administracyjnymi tytułami wykonawczymi - na wezwanie komornika sądowego lub organu egzekucyjnego właściwego do prowadzenia egzekucji administracyjnej,

b) na podstawie odrębnych przepisów - na pisemne wezwanie właściwego organu lub wierzyciela, które określa dokładną kwotę podlegającą potrąceniu i powołuje odpowiedni przepis zobowiązujący do potrącenia;

2) w przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 2 i 3 - na podstawie zestawienia kwot podlegających potrąceniu, sporządzonego przez właściwy organ lub upoważnione osoby.

2. Potrącenia na zaspokojenie należności z tytułu świadczeń alimentacyjnych oraz należności z tytułu odpowiedzialności majątkowej za szkody wyrządzone w mieniu Skarbu Państwa znajdującym się w dyspozycji jednostek organizacyjnych Służby Więziennej mogą być dokonywane również bez postępowania egzekucyjnego, na wniosek wierzyciela, po przedłożeniu przez niego tytułu wykonawczego bądź dobrowolnego zobowiązania do zapłaty odszkodowania.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli:

1) świadczenia alimentacyjne mają być potrącone na rzecz kilku wierzycieli, a łączna suma, która może być potrącona, nie wystarcza na pokrycie wszystkich zobowiązań alimentacyjnych;

2) uposażenie zostało zajęte w trybie egzekucji sądowej lub administracyjnej.

4. Potrącenia z tytułu nieusprawiedliwionej nieobecności funkcjonariusza w służbie lub zawinionej niemożności pełnienia przez niego obowiązków służbowych dokonuje się na podstawie, zatwierdzonego przez kierownika jednostki, imiennego wykazu uwzględniającego liczbę dni, za które nie przysługuje uposażenie oraz kwotę podlegającą zwrotowi.

§ 4. 1. W przypadku przeniesienia funkcjonariusza do innej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej dotychczasowa jednostka organizacyjna wystawia zaświadczenie, w którym określa kwoty dokonanych już potrąceń, pozostałego zadłużenia oraz wysokość miesięcznych bieżących obciążeń i przekazuje je do nowej jednostki organizacyjnej wraz z posiadanymi dokumentami stanowiącymi podstawę do prowadzenia egzekucji.

2. Jednostka organizacyjna Służby Więziennej, do której funkcjonariusz został przeniesiony, zawiadamia organ egzekucyjny o otrzymaniu dokumentów stanowiących podstawę do prowadzenia egzekucji i na ich podstawie dokonuje dalszych potrąceń.
3. W przypadku zawieszenia, wstrzymania lub przywrócenia funkcjonariuszowi wypłaty pełnego uposażenia jednostka organizacyjna Służby Więziennej zawiadamia o tym organ egzekucyjny lub wierzyciela, na których wezwanie dokonuje się potrąceń.

§ 5. Kwoty potrąceń komórka finansowa jednostki organizacyjnej Służby Więziennej przekazuje zgodnie z dyspozycją funkcjonariusza, organów egzekucyjnych lub wierzycieli, na których wezwanie dokonuje się potrącenia.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie określenia przełożonych właściwych do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz trybu postępowania w tych sprawach (Dz.U.Nr 206, poz. 2007).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 227 ust. 3 ustawy z dnia .....r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr ..., poz. .....). Projekt rozporządzenia określa w szczególności:

1. przełożonych właściwych do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej,
2. podstawy do dokonywania potrąceń,
3. sposób postępowania z kwotami potrąconymi.

Regulacje zawarte w projektowanym rozporządzeniu nie różnią się merytorycznie od obowiązujących uregulowań określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie określenia przełożonych właściwych do dokonywania potrąceń z uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz trybu postępowania w tych sprawach (Dz. U. Nr 206, poz. 2007).

Ocena skutków regulacji

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność zewnętrzną i wewnętrzną oraz na rozwój regionalny.

Regulacja przewidziana w projekcie oddziałuje na funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Wprowadzenie regulacji objętych niniejszym rozporządzeniem nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Przedmiot rozporządzenia nie jest objęty regulacją prawa Unii Europejskiej.

05/19-kt

Projekt

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 200 r.

w sprawie szczegółowego trybu wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do funkcjonariuszy Służby Więziennej

Na podstawie art. 263 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U.....) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowy tryb wykonywania czynności związanych z postępowaniem dyscyplinarnym w stosunku do funkcjonariuszy Służby Więziennej, zwanych dalej „funkcjonariuszami", w tym obieg dokumentów związanych z postępowaniem dyscyplinarnym, zwanych dalej „dokumentami", prostowanie błędów pisarskich, rachunkowych i innych oczywistych omyłek oraz wzory postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 2.

1. Dokumenty można doręczać bezpośrednio, przekazywać przesyłką listową, pocztą elektroniczną, faksem lub przy użyciu innych środków łączności.

2. Obieg dokumentów prowadzi się w taki sposób, aby ich treść nie była udostępniona osobom niepowołanym.

§ 3.

Rzecznik dyscyplinarny przekazuje niezwłocznie przełożonemu dyscyplinarnemu dokumenty w sprawach dyscyplinarnych zastrzeżonych do jego właściwości.

§ 4.

Dokumenty składane przez obwinionego włącza się niezwłocznie do akt postępowania dyscyplinarnego ze wskazaniem daty ich złożenia.

§ 5.

Wniosek przełożonego dyscyplinarnego o przedłużenie terminu prowadzenia czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym składa się wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu właściwemu do wydania w tym przedmiocie postanowienia, nie później niż 5 dni przed upływem tego terminu.

§ 6.

Rzecznik dyscyplinarny, który za zgodą przełożonego dyscyplinarnego korzysta z pomocy innego rzecznika dyscyplinarnego przy przeprowadzaniu czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym, sporządza odpowiednią notatkę i włącza ją do akt postępowania dyscyplinarnego. Notatka powinna zawierać oznaczenie rzecznika dyscyplinarnego, który będzie udzielał pomocy, oraz zakres powierzonych do przeprowadzenia czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 7.

Przełożony dyscyplinarny, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, w przypadku wniesienia odwołania, przekazuje je wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu wraz z aktami postępowania dyscyplinarnego, aktami osobowymi obwinionego oraz swoim stanowiskiem w terminie 7 dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie.

§ 8.

Prostowanie błędów pisarskich i rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek w protokołach sporządzonych w toku postępowania dyscyplinarnego wymaga opisania przez osobę sporządzającą protokół przed jego podpisaniem.

§ 9.

Określa się wzory:

1) postanowienia o ustaleniu właściwości przełożonego dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia;
2) postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia;
3) postanowienia o przejęciu postępowania dyscyplinarnego do prowadzenia, stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia;
4) postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 4 do rozporządzenia;
5) protokołu przyjęcia pisemnych wyjaśnień i wysłuchania obwinionego w trybie art. 241 ustawy o Służbie Więziennej, stanowiącego załącznik nr 5 do rozporządzenia;
6) postanowienia o wyłączeniu albo odmowie wyłączenia przełożonego dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 6 do rozporządzenia;
7) postanowienia o wyłączeniu albo odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 7 do rozporządzenia;
8) protokołu przesłuchania świadka, stanowiącego załącznik nr 8 do rozporządzenia;
9) protokołu oględzin, stanowiącego załącznik nr 9 do rozporządzenia;
10) protokołu z przeprowadzonych czynności, stanowiącego załącznik nr 10 do rozporządzenia;
11) postanowienia o zmianie albo uzupełnieniu zarzutów, stanowiącego załącznik nr 11 do rozporządzenia;
12) protokołu przesłuchania obwinionego, stanowiącego załącznik nr 12 do rozporządzenia;

13) protokołu przyjęcia pisemnych wyjaśnień obwinionego, stanowiącego załącznik nr 13 do rozporządzenia;
14) postanowienia o odmowie udostępnienia akt, stanowiącego załącznik nr 14 do rozporządzenia;
15) postanowienia o odmowie uwzględnienia wniosku dowodowego, stanowiącego załącznik nr 15 do rozporządzenia;
16) postanowienia o przedłużeniu czynności dowodowych do 2 miesięcy, stanowiącego załącznik nr 16 do rozporządzenia;
17) postanowienia o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 17 do rozporządzenia;
18) postanowienia o podjęciu zawieszonego postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 18 do rozporządzenia;
19) protokołu zapoznania obwinionego albo obrońcy z aktami postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 19 do rozporządzenia;
20) postanowienia o odmowie uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 20 do rozporządzenia;
21) protokołu zapoznania obwinionego albo obrońcy z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 21 do rozporządzenia;
22) postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych, stanowiącego załącznik nr 22 do rozporządzenia;
23) orzeczenia, stanowiącego załącznik nr 23 do rozporządzenia;
24) postanowienia o uchyleniu postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych, stanowiącego załącznik nr 24 do rozporządzenia;
25) raportu w sprawie wysłuchania obwinionego, stanowiącego załącznik nr 25 do rozporządzenia;
26) postanowienia o stwierdzeniu niedopuszczalności odwołania albo uchybieniu terminu do wniesienia odwołania, stanowiącego załącznik nr 26 do rozporządzenia;
27) postanowienia w sprawie przywrócenia albo odmowy przywrócenia terminu do wniesienia odwołania, stanowiącego załącznik nr 27 do rozporządzenia.
28) postanowienia o wstrzymaniu albo odmowie wstrzymania wykonania orzeczenia, stanowiącego załącznik nr 28 do rozporządzenia;

29) protokołu zapoznania obwinionego albo obrońcy z materiałami uzyskanymi w wyniku uzupełnienia materiału dowodowego, stanowiącego załącznik nr 29 do rozporządzenia;
30) orzeczenia wydanego w postępowaniu odwoławczym, stanowiącego załącznik nr 30 do rozporządzenia;
31) postanowienia o odmowie zwolnienia od złożenia zeznania albo odpowiedzi na pytania, stanowiącego załącznik nr 31 do rozporządzenia;
32) postanowienia o zatarciu kary dyscyplinarnej, stanowiącego załącznik nr 32 do rozporządzenia;
33) postanowienia o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 33 do rozporządzenia;
34) postanowienia o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 34 do rozporządzenia;
35) postanowienia wydanego w drugiej instancji w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 35 do rozporządzenia;
36) orzeczenia wydanego w pierwszej instancji w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 36 do rozporządzenia;
37) postanowienia wydanego w drugiej instancji po rozpatrzeniu zażalenia lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, stanowiącego załącznik nr 37 do rozporządzenia;
38) orzeczenia wydanego w drugiej instancji w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego, stanowiącego załącznik nr 38 do rozporządzenia;
39) rejestru wymierzonych kar dyscyplinarnych, stanowiącego załącznik nr 39 do rozporządzenia.

www.inforlex.pl

§ 10.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ….. o Służbie Więziennej.[1)]

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

[1)] Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1996 r. w sprawie regulaminu dyscyplinarnego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 135, poz. 634, z 1999 r. Nr 22, poz. 211, z 2000 r. Nr 9, poz. 128), które na podstawie art. 273 ust. 1 ustawy z dnia …. o Służbie Więziennej utraciło moc z dniem wejścia w życie tej ustawy.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia ..... 200 r. (poz.)

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia .....r.

o ustaleniu właściwości przełożonego dyscyplinarnego

Na podstawie art. 230 ust. 7 i 8 pkt ..... ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

ustalić .....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

jako właściwego przełożonego dyscyplinarnego w stosunku do

.....
(stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Wyk. w ..... egz.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 2

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia .....r.

o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 239 ust. ….. pkt..... lit. ..... i ust. 6 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

1. Wszcząć postępowanie dyscyplinarne przeciwko:

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

i przedstawić zarzut(y) następującej treści:

.....

.....

.....

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną przewinienia dyscyplinarnego)

2. Do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego wyznaczyć:

.....

.....

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego lub rzeczników dyscyplinarnych)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

www.inforlex.pl

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Na podstawie **art. 247.** 1. ustawy o Służbie Więziennej w toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

1) odmowy składania wyjaśnień;

2) zgłaszania wniosków dowodowych;

3) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek, z zastrzeżeniem ust. 2;

4) ustanowienia obrońcy, którym może być adwokat, radca prawny lub wskazany przez obwinionego funkcjonariusz, który wyraził zgodę na reprezentowanie obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego i postępowania odwoławczego;

5) wnoszenia do przełożonego dyscyplinarnego zażaleń na postanowienia wydane w toku postępowania przez rzecznika dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia i w przypadkach wskazanych w ustawie; od postanowień wydanych przez przełożonego dyscyplinarnego zażalenie przysługuje do wyższego przełożonego dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem art. 252 ust. 8.

2. Rzecznik dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, odmówić udostępnienia akt, jeżeli sprzeciwia się temu dobro postępowania dyscyplinarnego. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

3. Ustanowienie obrońcy uprawnia go do działania w całym postępowaniu dyscyplinarnym, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia, jeżeli nie zawiera ograniczeń. O zmianie zakresu pełnomocnictwa uprawniającego do działania w postępowaniu dyscyplinarnym lub o jego cofnięciu obwiniony niezwłocznie zawiadamia obrońcę oraz rzecznika dyscyplinarnego.

4. Obrońca nie może podejmować czynności na niekorzyść obwinionego. Może on zrezygnować z reprezentowania obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego, zawiadamiając o tym obwinionego oraz rzecznika dyscyplinarnego. Do czasu ustanowienia nowego obrońcy, jednak nie dłużej niż 14 dni od dnia zawiadomienia obwinionego, obrońca jest obowiązany podejmować niezbędne czynności.

5. Udział obrońcy w postępowaniu dyscyplinarnym nie wyłącza osobistego działania w nim obwinionego.

6. Orzeczenia, postanowienia, zawiadomienia i inne pisma, wydane w toku postępowania dyscyplinarnego, doręcza się obwinionemu oraz obrońcy, jeżeli został ustanowiony. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach pisma, od którego przysługuje odwołanie lub zażalenie, termin do złożenia odwołania lub zażalenia liczy się od dnia doręczenia, dla każdego nich z osobna.

7. Wniosek dowodowy obwiniony zgłasza na piśmie rzecznikowi dyscyplinarnemu, który rozstrzyga o uwzględnieniu wniosku albo odmawia, w drodze postanowienia, uwzględnienia wniosku, jeżeli:

1) okoliczność, która ma być udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;

2) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności lub nie da się przeprowadzić;

3) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne.

8. Na postanowienie w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku dowodowego przysługuje zażalenie.

9. Nieusprawiedliwiona nieobecność obwinionego w służbie oraz nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego nie wstrzymują biegu postępowania dyscyplinarnego.

Wyk. w ..... egz.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 3

WZÓR

……..
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR ……....

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia …….....r.

o przejęciu postępowania dyscyplinarnego do prowadzenia

Na podstawie art. 230 ust. 4*), art. 239 ust. 2*) ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..):

postanawiam

1. Przejąć do prowadzenia postępowanie dyscyplinarne przeciwko:

.....
(stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....

.....

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów)

2. Do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego wyznaczyć:

.....

.....

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego lub rzeczników dyscyplinarnych)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

1. Na podstawie **art. 247.** 1. ustawy o Służbie Więziennej w toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony ma prawo do:

1) odmowy składania wyjaśnień;

2) zgłaszania wniosków dowodowych;

3) przeglądania akt postępowania dyscyplinarnego oraz sporządzania z nich notatek, z zastrzeżeniem ust. 2;

4) ustanowienia obrońcy, którym może być adwokat, radca prawny lub wskazany przez obwinionego funkcjonariusz, który wyraził zgodę na reprezentowanie obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego i postępowania odwoławczego;

5) wnoszenia do przełożonego dyscyplinarnego zażaleń na postanowienia wydane w toku postępowania przez rzecznika dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia i w przypadkach wskazanych w ustawie; od postanowień wydanych przez przełożonego dyscyplinarnego zażalenie przysługuje do wyższego przełożonego dyscyplinarnego, z zastrzeżeniem art. 252 ust. 8.

2. Rzecznik dyscyplinarny może, w drodze postanowienia, odmówić udostępnienia akt, jeżeli sprzeciwia się temu dobro postępowania dyscyplinarnego. Na postanowienie przysługuje zażalenie.

3. Ustanowienie obrońcy uprawnia go do działania w całym postępowaniu dyscyplinarnym, nie wyłączając czynności po uprawomocnieniu się orzeczenia, jeżeli nie zawiera ograniczeń. O zmianie zakresu pełnomocnictwa uprawniającego do działania w postępowaniu dyscyplinarnym lub o jego cofnięciu obwiniony niezwłocznie zawiadamia obrońcę oraz rzecznika dyscyplinarnego.

4. Obrońca nie może podejmować czynności na niekorzyść obwinionego. Może on zrezygnować z reprezentowania obwinionego w toku postępowania dyscyplinarnego, zawiadamiając o tym obwinionego oraz rzecznika dyscyplinarnego. Do czasu ustanowienia nowego obrońcy, jednak nie dłużej niż 14 dni od dnia zawiadomienia obwinionego, obrońca jest obowiązany podejmować niezbędne czynności.

5. Udział obrońcy w postępowaniu dyscyplinarnym nie wyłącza osobistego działania w nim obwinionego.

6. Orzeczenia, postanowienia, zawiadomienia i inne pisma, wydane w toku postępowania dyscyplinarnego, doręcza się obwinionemu oraz obrońcy, jeżeli został ustanowiony. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach pisma, od którego przysługuje odwołanie lub zażalenie, termin do złożenia odwołania lub zażalenia liczy się od dnia doręczenia, dla każdego nich z osobna.

7. Wniosek dowodowy obwiniony zgłasza na piśmie rzecznikowi dyscyplinarnemu, który rozstrzyga o uwzględnieniu wniosku albo odmawia, w drodze postanowienia, uwzględnienia wniosku, jeżeli:

1) okoliczność, która ma być udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;

2) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności lub nie da się przeprowadzić;

3) przeprowadzenie dowodu jest niedopuszczalne.

8. Na postanowienie w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku dowodowego przysługuje zażalenie.

9. Nieusprawiedliwiona nieobecność obwinionego w służbie oraz nieusprawiedliwione niestawiennictwo na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego nie wstrzymują biegu postępowania dyscyplinarnego.

Wyk. w ..... egz.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 4

WZÓR

……..
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR ……..

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)
z dnia …….....r.

o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 240 ust. ……..…….. ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. …….....):

postanawiam

odmówić wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe funkcjonariusza)

w związku z informacją o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego polegającego na:

.....

.....
(opis przewinienia dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie:
Jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego złożył pokrzywdzony, przysługuje mu prawo wniesienia zażalenia do .....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)
w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Wyk. w ..... egz.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 5

WZÓR

L.dz. .....

Protokół przyjęcia pisemnych wyjaśnień i wysłuchania obwinionego w trybie art. 241 ustawy o Służbie Więziennej

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)

..... z .....
(stopień, imię, nazwisko) (nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 241 ustawy z dnia ……..……..…… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr ….., poz. …….),
przy udziale*): protokolanta .....
(stopień, imię i nazwisko)
oraz*)
1) .....
(imię, nazwisko oraz podstawa udziału w przyjęciu wyjaśnień)
2) .....

w obecności*) .....

Osoby uczestniczące uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk*) .....
(podać rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

.....

- po wysłuchaniu obwinionego:

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

który oświadczył, co następuje .....

.....

.....

oraz przyjęciu pisemnych wyjaśnień:

.....

.....

.....

.....

.....

www.inforlex.pl

Obwiniony:

.....
(treść pisemnej zgody obwinionego o dobrowolnym poddaniu się karze dyscyplinarnej bez przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego – wypełnia obwiniony)

.....

.....

.....

.....
(podpis obwinionego)

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień*)

.....

Protokół po osobistym odczytaniu*), odczytaniu mi*) podpisuję.

.... ……
(podpis obwinionego przyjmującego wyjaśnienia protokolanta*)

Podpisy osób biorących udział w przyjęciu pisemnych wyjaśnień*):

1. ..... 2. .....

Podpisy osób obecnych*):

1. ..... 2. .....

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 6

WZÓR

……..
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR ……....

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia …….....r.

o wyłączeniu*) odmowie wyłączenia*) przełożonego dyscyplinarnego

Na podstawie art. 244 ust. ..... i art. 245 ust. ..... ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. …….....):

postanawiam

1. Wyłączyć*) Odmówić wyłączenia*)

.....
(stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe przełożonego dyscyplinarnego)

od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów)

2.*) Przejąć postępowanie dyscyplinarne do dalszego prowadzenia.
3.*) Wyznaczyć do dalszego prowadzenia postępowania dyscyplinarnego

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 7

WZÓR

……..
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR ……..

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia …….....r.

o wyłączeniu*) odmowie wyłączenia*) rzecznika dyscyplinarnego

Na podstawie art. 244 ust. ……. i art. 245 ust. ……. ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..):

postanawiam

1. Wyłączyć*) Odmówić wyłączenia*)

.....
(stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko:

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów)

2.*) Wyznaczyć do dalszego prowadzenia postępowania dyscyplinarnego

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika dyscyplinarnego)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

_Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 8

WZÓR
L. dz. .....

Protokół przesłuchania świadka

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)

..... z .....
(stopień, imię, nazwisko) (nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 243 ust. 2 i art. 246 ust..... ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):, przy udziale*) protokolanta

.....
(stopień, imię i nazwisko)

oraz*)

1) .....
(imię i nazwisko oraz podstawa udziału w przesłuchaniu)

2) .....

w obecności*) .....

w związku z postępowaniem dyscyplinarnym przeciwko .....
(stopień, imię i nazwisko)

przesłuchał w charakterze świadka niżej wymienioną osobę, której tożsamość stwierdził na podstawie: .....
(nazwa, seria i numer dokumentu, organ wydający dokument)

Świadka uprzedzono o:

- odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajanie prawdy (art. 233 § 1 kk),
- obowiązku stawienia się na wezwanie i złożenia zeznań (art. 177 § 1 kpk).

Ponadto świadka poinformowano o okolicznościach uzasadniających odmowę składania zeznań lub uchylenia się od odpowiedzi na pytania (art. 182, art. 183 i art. 185 kpk).

Oświadczam, że zostałem(am) uprzedzony(a) o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy oraz pouczony(a) o pozostałych wyżej wymienionych obowiązkach i przysługujących mi uprawnieniach.

.....
(podpis świadka)

Osoby uczestniczące w przesłuchaniu uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk*) .....
(podać rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

.....

Następnie świadek zeznaje, co następuje:

Imię i nazwisko .....

Data i miejsce urodzenia .....

Miejsce zamieszkania .....

Zajmowane stanowisko (zajęcie) .....

Stosunek do stron .....

……..... ……. ……
(podpis świadka) przesłuchującego) protokolanta)*

.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych)*)

www.inforlex.pl

.....

(treść zeznań świadka)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień*) .....

.....

Do protokołu załączono*) .....

(rodzaj i liczba załączników)

.....

Przesłuchanie świadka zakończono dnia ..... o godz. …….....
Protokół po osobistym odczytaniu*), odczytaniu mi*) podpisuję.

……..... …… ……

(podpis świadka) przesłuchującego) protokolanta)*

Podpisy osób biorących udział w przesłuchaniu*)

1. ..... 2. .....

Podpisy osób obecnych*)

1. ..... 2. .....

Wyk. w ..... egz.

_____

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 9

WZÓR

L.dz. .....

Protokół oględzin

.....
(przedmiot oględzin)

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)

.....
(dane prowadzącego oględziny - stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko)

.....
(nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 243 ust. 2 i art. 246 ust..... ustawy z dnia ……..……..…… o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):,
przy udziale*):
protokolanta .....
(stopień, imię i nazwisko)
oraz*)
1)
.....
(imię i nazwisko oraz podstawa udziału w oględzinach)
2)
.....
w obecności*) .....
dokonał oględzin .....
(szczegółowo określić miejsce - miejscowość, adres i przedmiot oględzin)

.....

.....

....
(podpis prowadzącego oględziny) (podpis protokolanta)

.....
(podpisy uczestników oględzin/osób obecnych)*)

Osoby uczestniczące w oględzinach uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk*) .....
(podać rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

W toku oględzin ustalono, co następuje:

.....

.....

.....

www.inforlex.pl

.....

.....

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień*)

.....

.....

.....

Do protokołu załączono*) .....
(rodzaj i liczba załączników)

Protokół oględzin zakończono w dniu ..... o godz. .....

Protokół po osobistym odczytaniu*), odczytaniu mi*) podpisuję.

....
(podpis prowadzącego oględziny) (podpis protokolanta)*)

Podpisy osób biorących udział w oględzinach *):

1. ..... 2. .....

Podpisy osób obecnych*):

1. ..... 2. .....

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 10

WZÓR

L.dz. .....

Protokół

z przeprowadzonych czynności

.....
(przedmiot)

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)

.....
(dane prowadzącego czynności - stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko)

.....
(nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 243 ust. 2*) i art. 246 ust. 2 i 3 ustawy z dnia ……..……..…… o Służbie Więziennej (Dz. U. …….....):,

przy udziale*):

protokolanta .....
(stopień, imię i nazwisko)

oraz*)

1)

.....
(imię i nazwisko oraz podstawa udziału w czynnościach)

2)

.....

w obecności*) .....

dokonał następujących czynności.....
(szczegółowo określić miejsce - miejscowość, adres i przedmiot czynności)

.....

.....

....
(podpis prowadzącego czynności) (podpis protokolanta)

.....
(podpisy uczestników /osób obecnych)*)

Osoby uczestniczące w czynnościach uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu tych czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk*) .....
(podać rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

W toku ustalono, co następuje:

.....

.....

www.inforlex.pl

.....

.....

.....

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień*)

.....

.....

.....

Do protokołu załączono*) .....
(rodzaj i liczba załączników)

Protokół z czynności zakończono w dniu ..... o godz. .....

Protokół po osobistym odczytaniu*), odczytaniu mi*) podpisuję.

....
(podpis prowadzącego oględziny) (podpis protokolanta)*)

Podpisy osób biorących udział w czynnościach *):

1. ..... 2. .....

Podpisy osób obecnych*):

1. ..... 2. .....

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 11

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

……
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ……..... r.

o zmianie*) uzupełnieniu*) zarzutów

Na podstawie art. 246 ust. 10 ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..):

postanawiam

zmienić*) uzupełnić*) zarzut*) zarzuty*) w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

……
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)
obwinionemu o to, że:

……
(treść zarzutu bądź zarzutów)

i przedstawić zarzut*) zarzuty*) następującej treści:

……
(treść zarzutu bądź zarzutów)

Uzasadnienie

……
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

……

……

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 12

WZÓR

L.dz. .....

Protokół przesłuchania obwinionego

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)

z ....
(stopień, imię, nazwisko) (nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 243 ust. 2*), art. 246 ust..... ustawy z dnia .....o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr ....., poz. .....),

przy udziale*): protokolanta .....
(stopień, imię i nazwisko)
oraz*)
1) .....
(imię, nazwisko oraz podstawa udziału w przesłuchaniu)
2) .....

w obecności*) .....

.....
przesłuchał w charakterze obwinionego niżej wymienionego, którego tożsamość stwierdzono na podstawie:.....
(nazwa, seria i numer dokumentu, organ wydający dokument)

Obwinionego pouczono o przysługujących uprawnieniach wynikających z art. 247 ustawy z dnia ……o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr ....., poz. …….) oraz ciążącym obowiązku i skutkach jego niewykonania wynikających z art. 139 § 1 Kodeksu postępowania karnego.
Osoby uczestniczące w przesłuchaniu uprzedzono o jednoczesnym utrwalaniu czynności za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk*) .....
(podać rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika)

Obwiniony podał następujące dane:

Stopień, imię i nazwisko oraz imię ojca .....
Data i miejsce urodzenia .....
Stan cywilny i rodzinny .....
Miejsce zamieszkania .....
Dotychczasowe kary i wyróżnienia .....
Stosunek do pokrzywdzonego*) .....

……..... …… ……
(podpis świadka) przesłuchującego) protokolanta)*

.....
(podpisy uczestników czynności/osób obecnych)*)

www.inforlex.pl

Następnie obwiniony wyjaśnia, co następuje:

.....
(treść wyjaśnień obwinionego)
.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień*) .....

.....

Do protokołu załączono*) .....
(rodzaj i liczba załączników)
.....

Przesłuchanie obwinionego zakończono dnia ..... o godz. …….....
Protokół po osobistym odczytaniu*), odczytaniu mi*) podpisuję.

……..... …… ……
(podpis obwinionego) przesłuchującego) protokolanta)*

Podpisy osób biorących udział w przesłuchaniu*)

1. ..... 2. .....

Podpisy osób obecnych*)

1. ..... 2. .....

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 13

WZÓR

L.dz. .....

Protokół przyjęcia pisemnych wyjaśnień obwinionego

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)

..... z .....
(stopień, imię, nazwisko) (nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 243 ust. 2*), art. 246 ust..... ustawy z dnia ……..……..….. o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr ….., poz. ……..),
przy udziale*): protokolanta .....
(stopień, imię i nazwisko)
oraz*)
1) .....
(imię, nazwisko oraz podstawa udziału w przyjęciu wyjaśnień)
2) .....

w obecności*) .....

przyjął od .....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

pisemne wyjaśnienia dotyczące .....

.....

.....

w postaci: .....
W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień*)

.....

Protokół po osobistym odczytaniu*), odczytaniu mi*) podpisuję.

.... ……
(podpis obwinionego przyjmującego wyjaśnienia protokolanta*)

Podpisy osób biorących udział w przyjęciu pisemnych wyjaśnień*):
1. ..... 2. .....

Podpisy osób obecnych*):
1. ..... 2. .....

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 14

WZÓR

L.dz. .....

POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO

z dnia ..... r.

o odmowie udostępnienia akt

Na podstawie art. 247 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

odmówić udostępnienia akt postępowania dyscyplinarnego:

.....
(opis żądania obwinionego bądź jego obrońcy)

w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko:

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

ze względu na to, że:

.....
(podstawa prawna odmowy określona w art. 247 ust.2 ustawy o Służbie Więziennej)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do .....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)
w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia. W razie doręczenia obwinionemu i ustanowionemu obrońcy niniejszego postanowienia w różnych terminach, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, dla każdego z nich z osobna.

Wyk. w ..... egz.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 15

WZÓR

L.dz. .....

POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO

z dnia ..... r.
o odmowie uwzględnienia wniosku dowodowego

Na podstawie art. 247 ust. 7 pkt …….. i ust. 8 ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..):

postanawiam

odmówić uwzględnienia wniosku dowodowego w postaci:

.....
(opis żądania obwinionego bądź jego obrońcy)

w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko:

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

ze względu na to, że:

.....
(podstawa prawna odmowy określona w art. 247 ust.7 ustawy o Służbie Więziennej)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do .....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)
w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia. W razie doręczenia obwinionemu i ustanowionemu obrońcy niniejszego postanowienia w różnych terminach, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, dla każdego z nich z osobna.

Wyk. w ..... egz.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 16

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ..... r.

o przedłużeniu czynności dowodowych do 2 miesięcy

Na podstawie art. 249 ust. 1 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

przedłużyć czynności dowodowe do 2 miesięcy w prowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko:

.....
(stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 17

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ..... r.

o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 249 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

zawiesić postępowanie dyscyplinarne przeciwko

.....
(stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

www.inforlex.pl

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, za pośrednictwem:

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na wniosek pokrzywdzonego, zażalenie może wnieść również pokrzywdzony.

Na postanowienie wydane przez Ministra Sprawiedliwości zażalenie nie przysługuje. Obwiniony w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia może zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W razie doręczenia obwinionemu i ustanowionemu obrońcy niniejszego postanowienia w różnych terminach, termin do złożenia zażalenia*) lub wniosku*) liczy się od dnia doręczenia, dla każdego z nich z osobna.

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 18

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ..... r.

o podjęciu zawieszonego postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 249 ust. 3 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

podjąć zawieszone postępowanie dyscyplinarne przeciwko

.....
(stopień, imię, nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

.....
(treść zarzutu bądź zarzutów)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 19

WZÓR

L.dz. .....

Protokół
zapoznania obwinionego*) obrońcy*) z aktami postępowania dyscyplinarnego

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)
..... z .....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego) (nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 250 ust. 1 i 2 i art. 246 ust. 8*) ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..):,
przy udziale*):
1)
.....
(imię, nazwisko oraz podstawa udziału w zaznajomieniu)
2)
.....

w obecności*) .....
mając na uwadze, że w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko;

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

obwinionemu o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w .

.....
(kwalifikacja prawna przewinienia dyscyplinarnego)

zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy – rzecznik dyscyplinarny zapoznał obwinionego*) obrońcę*) z aktami postępowania dyscyplinarnego składającymi się z ……..... kart ..... (liczba słownie)

Pouczenie
Obwinionemu*) obrońcy*) przysługuje prawo do zgłoszenia prowadzącemu postępowanie, w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego, wniosku o ich uzupełnienie.
Obwiniony*) obrońca*) po zapoznaniu się z aktami postępowania dyscyplinarnego oraz po pouczeniu o przysługujących mu uprawnieniach oświadczył:

.....

.....

....
(podpis obwinionego) (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

www.inforlex.pl

Podpisy uczestników / osób obecnych[*)]:

1. ..... 2. .....

Akta postępowania przeglądał:

obwiniony[*)]

..... od godz. ……... do godz. ……....

..... od godz. ……... do godz. ……....[*)]

obrońca[*)].....

(imię i nazwisko)

..... od godz. ……... do godz. ……....

..... od godz. ……... do godz. ……....[*)]

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień[*)]

.....

.....

Protokół po osobistym odczytaniu[*)], odczytaniu mi[*)] podpisuję.

....
(podpis obwinionego) (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

..... …….....
(podpis osoby obecnej przy czynności) (podpis osoby biorącej udział w czynności)

Wyk. w ..... egz.

_____
[*)] Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 20

WZÓR

L.dz. .....

POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO
z dnia ..... r.

o odmowie uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego

Na podstawie art. 250 ust. 4 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

odmówić uzupełnienia akt postępowania dyscyplinarnego przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

ze względu na to, że

.....
(przyczyna odmowy)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....
(podpis, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska rzecznika dyscyplinarnego)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie obwinionemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia do:

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia. W razie doręczenia obwinionemu i ustanowionemu obrońcy niniejszego postanowienia w różnych terminach, termin do wniesienia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, dla każdego z nich.

Wyk. w ..... egz.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 21

WZÓR

L.dz. .....

Protokół
zapoznania obwinionego*) obrońcy*) z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)
..... z .....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego) (nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 250 ust. 1 i 2 i art. 246 ust. 8*) ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):,
przy udziale*):
1)
.....
(imię, nazwisko oraz podstawa udziału w zaznajomieniu)
2)
.....

w obecności*) .....
po uzupełnieniu materiału dowodowego w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko obwinionemu

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w

.....
(kwalifikacja prawna przewinienia dyscyplinarnego)

- zapoznał obwinionego*) obrońcę*) z aktami postępowania dyscyplinarnego składającymi się z .... kart .....
(liczba słownie)

Pouczenie: Obwiniony*) obrońca*) ma prawo w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z uzupełnionymi aktami postępowania dyscyplinarnego zgłosić wniosek o ich uzupełnienie w zakresie wynikającym z przeprowadzonych czynności dowodowych uzupełniających akta tego postępowania.

....
(podpis obwinionego) (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

Podpisy uczestników / osób obecnych*):
1. ..... 2. .....

www.inforlex.pl

Akta postępowania przeglądał:

obwiniony*)

..... od godz. ……... do godz. ……....

..... od godz. ……... do godz. ……....*)

obrońca*).....

(imię i nazwisko)

..... od godz. ……... do godz. ……....

..... od godz. ……... do godz. ……....*)

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień*)

.....

.....

Protokół po osobistym odczytaniu*), odczytaniu mi*) podpisuję.

....

(podpis obwinionego) (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

..... …….....

(podpis osoby obecnej przy czynności) (podpis osoby biorącej udział w czynności)

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 22

WZÓR

L.dz. .....

POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO
z dnia ..... r.

o zakończeniu czynności dowodowych

Na podstawie art. 250 ust. 6 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

zakończyć czynności dowodowe w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....
(podpis, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska rzecznika dyscyplinarnego)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Wyk. w ..... egz.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 23

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

ORZECZENIE NR .....

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ..... r.

Na podstawie art. 241*), art. 251 ust. 1, 2 i 4*) ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....), po dokonaniu analizy i oceny całokształtu okoliczności i materiału dowodowego w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko:

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

- .....
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną przewinienia dyscyplinarnego - z uwzględnieniem zmian lub uzupełnień zarzutu bądź zarzutów)

.....

- .....
(treść orzeczenia)

.....

.....

.....

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis wydającego orzeczenie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

www.inforlex.pl

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego na podstawie art. 241 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej obwinionemu zażalenie nie przysługuje i podlega ono wykonaniu. Obwiniony może zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w ……..……..... w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.[*)]
(dokładny adres)

Od orzeczenia wydanego na podstawie art. 251 ust. 1 ustawy z dnia …. o Służbie Więziennej obwinionemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do .....
.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)
za pośrednictwem .....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie)
w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia.[*)]

W przypadku wydania orzeczenia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, które zostało wszczęte na wniosek pokrzywdzonego, odwołanie przysługuje również pokrzywdzonemu.[*)]

Od orzeczenia wydanego przez Ministra Sprawiedliwości odwołanie nie przysługuje. Obwiniony w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia może zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.[*)]

W razie doręczenia obwinionemu i ustanowionemu obrońcy niniejszego orzeczenia w różnych terminach, termin do złożenia odwołania[*)] lub wniosku[*)] liczy się od dnia doręczenia, dla każdego z nich z osobna.

Wyk. w ..... egz.

[*)] Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 24

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

……
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

o uchyleniu postanowienia o zakończeniu czynności dowodowych
z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 251 ust. 3 ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..):

postanawiam

uchylić postanowienie rzecznika dyscyplinarnego ……
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika)
z dnia ..... r. o zakończeniu czynności dowodowych w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko:

……
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionemu o to, że:

……
(treść zarzutu bądź zarzutów)

……
i przekazać akta sprawy rzecznikowi dyscyplinarnemu

……
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe rzecznika)
do uzupełnienia o

……
(podać zakres czynności do wykonania)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 25

WZÓR
L.dz. .....

.....
(nazwa jednostki)

Raport w sprawie wysłuchania obwinionego

....., dnia ..... godz. .....
(miejscowość)

Działając na podstawie art. 251 ust. 9 ustawy z dnia ……..……..…… o Służbie Więziennej (Dz.U. Nr ....., poz. ……..),
przy udziale*): protokolanta .....
(stopień, imię i nazwisko)
oraz*)
1) .....
(imię, nazwisko oraz podstawa udziału w raporcie)
2) .....
- za zgodą obwinionego - w obecności przedstawiciela związku zawodowego*)

.....
(imię, nazwisko przedstawiciela związku zawodowego albo przyczyna jego nieobecności w wysłuchaniu)

przełożony .....
(stopień, imię i nazwisko przełożonego dyscyplinarnego)

wysłuchał obwinionego .....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)
który oświadczył, co następuje .....

.....

.....

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień*)

.....
Protokół po osobistym odczytaniu*), odczytaniu mi*) podpisuję.

.... ……
(podpis obwinionego) (przełożonego) (protokolanta*)

Podpisy osób biorących udział w przyjęciu pisemnych wyjaśnień*):

1. ..... 2. .....
(podpis rzecznika dyscyplinarnego) (podpis przedstawiciela związku zawodowego*)
Podpisy osób obecnych*):
1. ..... 2. .....

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 26

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

……
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

o odmowie przyjęcia odwołania

z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 252 ust. 3 ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..…..):

postanawiam

odmówić przyjęcia odwołania od orzeczenia:

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)
nr ..... z dnia..... r., wydanego w sprawie dyscyplinarnej

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe obwinionego)

.....

ze względu na to, że: .....
(podstawa prawna odmowy z art. 252 ust. 3 ustawy o Służbie Więziennej)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Niniejsze postanowienie jest ostateczne. Obwiniony może zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w ……..... w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 27

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

……
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

w sprawie odmowy*) przywrócenia*) terminu do wniesienia odwołania
z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 252 ust. 4, 5, 6*) ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..), po rozpatrzeniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia odwołania

.....
(oznaczenie wnioskodawcy)
na orzeczenie
.....

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

postanawiam

.....
(treść rozstrzygnięcia)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego orzeczenie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Od niniejszego postanowienia przysługuje prawo wniesienia zażalenia do
.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)
w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Od postanowienia wydanego przez Ministra Sprawiedliwości odwołanie nie przysługuje. Strona w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia może zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.*)

_Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 28

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

……
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

w sprawie wstrzymania wykonania orzeczenia*), odmowy wstrzymania wykonania orzeczenia*)

z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 252 ust. 7 ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. …….....), po rozpatrzeniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia

.....
(oznaczenie wnioskodawcy)
na orzeczenie
.....

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

postanawiam

.....
(treść rozstrzygnięcia)

.....

Uzasadnienie**)

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....
(podpis wydającego orzeczenie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Niniejsze postanowienie jest ostateczne. Obwiniony może zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w ……..... w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.

_Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.
**) Odmowa wstrzymania wykonania orzeczenia nie wymaga uzasadnienia.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 29

WZÓR
L.dz. .....

Protokół
zapoznania obwinionego*) obrońcy*) z materiałami uzyskanymi w wyniku uzupełnienia materiału dowodowego w postępowaniu odwoławczym

....., dnia ……..... godz. .....
(miejscowość)

..... z .....
(stopień, imię i nazwisko rzecznika dyscyplinarnego) (nazwa jednostki)

działając na podstawie art. 253 ust. 2, art. 246 ust. 8*) ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):, przy udziale*):
1)
.....
(imię, nazwisko oraz podstawa udziału w zapoznaniu)
2)
.....

w obecności*) .....
po uzupełnieniu materiału dowodowego w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym przeciwko obwinionemu

.....
(stopień, imię i nazwisko obwinionego)

o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w

.....
(kwalifikacja prawna przewinienia dyscyplinarnego)

- zapoznał obwinionego*) obrońcę*) z aktami postępowania dyscyplinarnego składającymi się z .... kart .....
(liczba słownie)

Pouczenie: Obwinionemu*) obrońcy*) przysługuje prawo do zgłoszenia uwag w terminie 3 dni od dnia zapoznania się z materiałami. Obwiniony*) obrońca*) po zapoznaniu się z aktami postępowania dyscyplinarnego oraz po pouczeniu o przysługujących mu uprawnieniach oświadczył:

.....

....

(podpis obwinionego) (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

www.inforlex.pl

Podpisy uczestników / osób obecnych[*):]

.....

Akta postępowania przeglądał:

obwiniony[*)]

..... od godz. ……... do godz. ……....

..... od godz. ……... do godz. ……....[*)]

obrońca[*)].....

(imię i nazwisko)

..... od godz. ……... do godz. ……....

..... od godz. ……... do godz. ……....[*)]

W protokole dokonano następujących sprostowań i uzupełnień[*)]

.....

.....

Protokół po osobistym odczytaniu[*)], odczytaniu mi[*)] podpisuję.

....

(podpis obwinionego) (podpis rzecznika dyscyplinarnego)

....

(podpis osoby obecnej przy czynności) (podpis osoby biorącej udział w czynności)

Wyk. w ..... egz.

[*)] Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 30

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

ORZECZENIE NR .....
wydane w postępowaniu odwoławczym

……
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 255 ust. 4*), ust. 5*) ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. …….....), po rozpatrzeniu odwołania obwinionego*) pokrzywdzonego*):

……
(imię i nazwisko pokrzywdzonego)

od orzeczenia .....:
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

.....
(nazwa jednostki, w której pełni służbę obwiniony)

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

obwinionego o to, że:

- .....
(treść zarzutu bądź zarzutów wraz z kwalifikacją prawną przewinienia dyscyplinarnego - z uwzględnieniem zmian lub uzupełnień zarzutu bądź zarzutów)

- .....
(treść orzeczenia)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Od niniejszego orzeczenia odwołanie nie przysługuje i podlega ono wykonaniu. Obwiniony może zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w .....
……w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.
(dokładny adres)

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 31

WZÓR

L.dz. .....

POSTANOWIENIE
RZECZNIKA DYSCYPLINARNEGO
z dnia .....r.

o odmowie zwolnienia od złożenia zeznania*) odpowiedzi na pytania*)

Na podstawie art. 258 ust. 2 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....):

postanawiam

odmówić zwolnienia od złożenia zeznania*) odpowiedzi na pytania*)

.....
(imię i nazwisko osoby przesłuchiwanej)
świadka w postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)
ze względu na to, że

.....
(przyczyna odmowy)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie świadkowi przysługuje prawo wniesienia zażalenia do

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)
w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 32

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....
w sprawie zatarcia kary dyscyplinarnej

……
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 259 ust. 3 pkt….., ust.4*), ust.5*), ust.6*), art. 261 ust. 6*), ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. …….....),

z dniem .....
(oznaczenie dnia z którym następuje zatarcie kary dyscyplinarnej)

zacieram karę dyscyplinarną

.....
(oznaczenie kary dyscyplinarnej)

wymierzonej orzeczeniem .....:
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

.....

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Od niniejszego postanowienia odwołanie nie przysługuje i podlega ono wykonaniu. Obwiniony może zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w .....
……w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.
(dokładny adres)
Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 33

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

……
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

o wznowieniu postępowania dyscyplinarnego
z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 260 ust. 1 pkt ……, ust. …….. ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....) z urzędu*) na wniosek*) obwinionego lub ukaranego*) pokrzywdzonego*) członka rodziny uprawnionego do renty rodzinnej*):

……
(imię i nazwisko pokrzywdzonego lub członka rodziny uprawnionego do renty rodzinnej)

postanawiam **wznowić** postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

.....

.....
(stopień, imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe obwinionego lub ukaranego)

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Od niniejszego postanowienia odwołanie nie przysługuje. Obwiniony może zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w ..... ……w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.
(dokładny adres)

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 34

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....

……
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

o odmowie wznowienia postępowania dyscyplinarnego
z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 260 ust. 10 ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..):

postanawiam

odmówić wznowienia postępowania dyscyplinarnego

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie przysługuje prawo wniesienia zażalenia do:

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)

w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.*) Na postanowienie wydane przez Ministra Sprawiedliwości zażalenie nie przysługuje. Strona w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia może zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.*)

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 35

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....
wydane w II instancji w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ..... r.

Na podstawie art. 260 ust. 10*), art. 261 ust. 5*) ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....), po rozpatrzeniu zażalenia*) wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy*)

.....
(oznaczenie składającego zażalenie bądź wnioskodawcy)

na postanowienie

.....

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania postanowienia)

postanawiam

.....
(treść rozstrzygnięcia)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego orzeczenie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje na nie zażalenie

.....
(oznaczenie składającego zażalenie bądź wnioskodawcy)
może zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w ..... w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.
(dokładny adres)
Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 36

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

ORZECZENIE NR .....

……
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 261 ust. 1 pkt ..... ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..), po rozpatrzeniu sprawy w następstwie wznowienia postępowania dyscyplinarnego:

postanawiam

.....
(treść orzeczenia)

.....

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....

.....
(podpis wydającego orzeczenie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Od niniejszego orzeczenia przysługuje prawo wniesienia odwołania do

.....
(oznaczenie wyższego przełożonego dyscyplinarnego)
w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia.*) Od orzeczenia wydanego przez Ministra Sprawiedliwości odwołanie nie przysługuje. Strona w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia może zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.*)

Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 37

WZÓR

.....
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

POSTANOWIENIE NR .....
wydane w II instancji

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ..... r.

Na podstawie art. 240 ust. 2*), art. 247 ust.1 pkt 5*), art. 249 ust. 2*), art. 252 ust. 8*) ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz. U. .....): po rozpatrzeniu **zażalenia***) **wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy***)

.....
(oznaczenie składającego zażalenie bądź wnioskodawcy)

na postanowienie

.....
(oznaczenie wydającego postanowienie w pierwszej instancji, nr i data wydania rozstrzygnięcia)

postanawiam

.....
(treść rozstrzygnięcia)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego postanowienie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie: Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje na nie zażalenie.
..... może
(oznaczenie składającego zażalenie bądź wnioskodawcy)
zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w ..... w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.
(dokładny adres)
Wyk. w ..... egz.

*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 38

WZÓR

……..
(pieczątka jednostki organizacyjnej SW)
L.dz. .....

ORZECZENIE NR .....
wydane w II instancji w trybie wznowienia postępowania dyscyplinarnego

……
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego)

z dnia ……..... r.

Na podstawie art. 261 ust. 5 ustawy z dnia ……..... o Służbie Więziennej (Dz. U. ……..), po rozpatrzeniu **odwołania**[*)] **wniosku**[*)] **o ponowne rozpatrzenie sprawy**[*)]

.....
(oznaczenie składającego odwołanie bądź wnioskodawcy)

od orzeczenia

.....
(oznaczenie przełożonego dyscyplinarnego, nr i data wydania orzeczenia)

postanawiam

.....
(treść rozstrzygnięcia)

.....

Uzasadnienie

.....
(uzasadnienie faktyczne i prawne)

.....

.....

.....
(podpis wydającego orzeczenie, z podaniem stopnia, imienia i nazwiska)

Pouczenie Od niniejszego orzeczenia odwołanie nie przysługuje i podlega ono wykonaniu

.....
(oznaczenie składającego odwołanie bądź wnioskodawcy)
może zaskarżyć je bezpośrednio do właściwego ze względu na zamieszkanie obwinionego sądu pracy w ..... w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.
(dokładny adres)
Wyk. w …… egz.

_____
*) Niepotrzebne skreślić.

www.inforlex.pl

ZAŁĄCZNIK Nr 39

WZÓR

Rejestr wymierzonych kar dyscyplinarnych

L.p. /rok	Stopień służbowy, imię i nazwisko, stanowisko służbowe obwinionego, nazwa jednostki organizacyjnej SW	Treść zarzutów (data, miejsce i okoliczności przewinienia)	Data powzięcia wiadomości o popełnieniu przewinienia	Data wszczęcia postępowania dyscyplinarnego – przez kogo wszczęte	Postępowanie przedłużono/ zawieszono do dnia – kto przedłużył/ zawiesił	Data zakończenia postępowania	**Sposób załatwienia:** orzeczenie o ukaraniu (data, przez kogo wydana, zarzuty, rodzaj kary); umorzenie lub uniewinnienie	Postępowanie odwoławcze lub wznowieniowe; sposób załatwienia	Adnotacja o wykonaniu kary (data rozpoczęcia i ukończenia kary
1.	**2.**	**3.**	**4.**	**5.**	**6.**	**7.**	**8.**	**9.**	**10.**

www.inforlex.pl

Uzasadnienie

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 263 ustawy z dnia ..... o Służbie Więziennej (Dz.U. .....).

Problematyka objęta niniejszym projektem była dotychczas uregulowana na podstawie rozdziału 8 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761 z późn.zm.) i wydanego z upoważnienia art. 133 tej ustawy - rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1996 r. w sprawie regulaminu dyscyplinarnego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 135, poz. 634, z 1999 r. Nr 22, poz. 211, z 2000 r. Nr 9, poz. 128).

Szerokim zmianom w ustawie o Służbie Więziennej poddane zostały przepisy określające odpowiedzialność dyscyplinarną funkcjonariuszy. Redakcja przepisów tzw. dyscyplinarnych zawartych w ustawie miała na celu:

- ✓ likwidację sądów dyscyplinarnych, ich funkcjonowanie nie sprawdziło się bowiem w praktyce; orzeczenia zapadłe przed tymi sądami były częstokroć kwestionowane przez sądy administracyjne, zaś w skład sądów dyscyplinarnych wchodziły osoby niejednokrotnie nie posiadające jakiejkolwiek wiedzy prawniczej;
- ✓ przyjęcie zasady ponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej wyłącznie przed przełożonym, z zachowaniem prawa funkcjonariusza do odwołania się od decyzji dyscyplinarnej do wyższego przełożonego i następnie – w braku pozytywnego dla niego rozstrzygnięcia - do właściwego sądu pracy, jako podmiotu „fachowego” i niezależnego;
- ✓ wprowadzenie instytucji rzecznika dyscyplinarnego, jako podmiotu samoistnego i niezależnego, prowadzącego postępowanie dyscyplinarne, który – będąc do tego odpowiednio przygotowanym – gwarantować będzie praworządność i sprawność przebiegu postępowania dyscyplinarnego;
- ✓ wprowadzenie uproszczonego postępowania dyscyplinarnego wraz z możliwością dobrowolnego poddania się karze.

W stosunku do dotychczasowego rozporządzenia, projekt w całości reguluje odmienne zagadnienia, sprowadzające się w szczególności do określenia wzorów postanowień i innych dokumentów sporządzanych w postępowaniu dyscyplinarnym, obiegu tych dokumentów, prostowaniem błędów pisarskich i rachunkowych oraz innych oczywistych omyłek. Zagadnienia powyższe nie były przedmiotem regulacji przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1996 r., które regulowało odmienne zasady prowadzenia postępowań dyscyplinarnych i wymierzania kar, organizację i właściwość sądów dyscyplinarnych, postępowanie odwoławcze, wykonywanie, zacieranie i darowanie kar oraz zagadnienia wznowienia postępowania dyscyplinarnego.

Sądy Dyscyplinarne nie sprawdziły się w praktyce. Orzeczenia zapadłe przed tymi sądami są wielokrotnie kwestionowane przez sądy administracyjne, przede wszystkim na występowanie w ich orzecznictwie szeregu uchybień formalnych i prawnych wynikających, np. z braku znajomości zasad i procedur administracyjnych zawartych w Kodeksie postępowania administracyjnego (por. § 70 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 listopada 1996 r. w sprawie regulaminu dyscyplinarnego funkcjonariuszy Służby Więziennej, który odsyła do k.p.a.).

Sądy dyscyplinarne wbrew położeniu akcentu na wyraz „sąd”, nie są przygotowane od strony formalnej i prawnej do merytorycznej - w całym zakresie - oceny wydawanych orzeczeń dyscyplinarnych. W skład sądu dyscyplinarnego wchodzą funkcjonariusze wybierani w drodze tajnego głosowania przez zebrania ogólne załóg jednostek organizacyjnych, po dwóch z każdej jednostki, przy czym nie są określone żadne wymogi formalne, co do kandydatów, za wyjątkiem ich niekaralności. W skład sądów dyscyplinarnych wchodzą osoby, co prawda, cieszące się zaufaniem funkcjonariuszy jednostek, ale jednak nie posiadające w większości przypadków, jakiejkolwiek wiedzy prawniczej, a co najmniej połowa sędziów posiada wykształcenie średnie. Kadencyjność, niewielka stosunkowo ilość rozpraw, częsta rotacja w zakresie składu sądu w trakcie kadencji, niechęć wybranych funkcjonariuszy do udziału w pracach sądu, co wiąże się z dodatkowymi obowiązkami i odpowiedzialnością przed załogą, dodatkowo wpływa negatywnie na poziom pracy Sądu. Powyższe przesłanki uniemożliwiają też w krótkim okresie przygotowania grupy funkcjonariuszy do nowej dla nich roli, jako sędziów zwłaszcza, gdy powszechne jest już występowanie, jako obrońców - adwokatów.

W tej sytuacji odejście od sądów dyscyplinarnych, z zachowaniem prawa funkcjonariusza do odwołania się od decyzji dyscyplinarnej przełożonego do wyższego przełożonego i następnie – w braku pozytywnego dla niego rozstrzygnięcia - do właściwego sądu powszechnego, jako podmiotu „fachowego” i niezależnego, stanowi gwarancję praw funkcjonariusza. Należy również zauważyć, że także Zarząd Główny NSZZF i PW, nie zakwestionował likwidacji instytucji Sądów Dyscyplinarnych (por. Uchwała Nr 143-VI/2008).

Zarówno ustawodawca w ustawie o funkcjonariuszach i pracownikach, jak i projektodawca w rozporządzeniu oparł się o rozwiązania przyjęte w przepisach dla innych służb mundurowych, a w szczególności dla funkcjonariuszy Policji, z uwzględnieniem zmian wynikających z innej struktury w zakresie właściwości przełożonych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do NSZZFiPW.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym rozwój przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na rozwój regionów.

6. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia.

Projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005r. O działalności lobbingowej w procesie

stanowienia prawa (dz. U. Nr 169, poz. 1414).

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

34-05-DG